

UNIVERS

CARMINA

NOVEM ILLVSTRIVM

FEMINARVM,

SAPPHVS MYRTIDIS PRAXILLÆ
ERINNÆ CORINNÆ NOSSIDIS
MYRVS TELESILLÆ ANYTÆ.

ET LYRICORVM

ALCMANIS IBYCI
STESICHORI ANACREONTIS
ALCÆI SIMONIDIS
BACCHYLIDIS.

ELEGIÆ

TYRTÆI, & MIMNERMI.

BVCOLICA

BIONIS & MOSCHI.

Latino versu à Laurentio Gambara expressa.

CLEANTHIS, MOSCHIONIS, ALIORVM
rumque Fragmenta nunc primum edita.

Ex bibliotheca

FVLVII VRSINI ROMANI.

ANTVERPIÆ,

Ex officina Christophori Plantini :

CL. IO. LXVIII.

SVMMA PRIVILEGII.

Philippi Regis Hisp. &c. Ducis Brabantie, &c. Privilegio cautum est, ne quis ante quadriennium citra Christophori Plantini voluntatem, librum hunc cui titulus est, Carmina 1x. illustrium Feminarum, &c. ex Bibliotheca Fulvii Ursini Romani. imprimat, aut impressum importet, venalem'ue habeat. qui secus faxit; confiscationis librorum, & pena fisco Regio exsoluenda multabitur: ut latius patet in ipso diplomate, dato Bruxella: Anno M. D. LXVI. postrema Octobris.

Subsign.

I. de VVitte.

ALEXANDRO FARNESIO

CARDINALI,

FVLVIVS VRSINVS S.

VM multa fuerint apud
Græcos poëtarum gene-
ra, nobilissimi in primis
habiti sunt, quos ipsi λυ-
ξεοὺς nominarunt . nam & spiritus
magnitudine, & carminis suauitate,
alijsq; poëticę artis luminibus longè
claruerunt . inter hos autem, nouem
præcipuè, atque eodem ferè tempore
excelluisse, qui Lyricę poëseos prin-
cipes merito sunt appellati, omni-
bus notũ esse opinor . sed illud mihi
magnooperè admirádum videtur, to-
tidẽ illustres poëtrias eandẽ effudisse
etatem, quæ vt Musas ipsas numero
æquarunt, ita nouem illis Melicis, in

poëtica laude sunt comparatæ. itaq.
præclara illis excellentis virtutis te-
stimonia à doctissimis viris sunt tri-
buta, eorum modò prolatis senten-
tiji, modò etiam carminibus recita-
tis; quæ quidem nisi extarent, nomé
quoque ipsarũ quamuis illustre vnà
cũ scriptis interisset. Hæc igitur cùm
ita per diversos tum Græcos, tum La-
tinos scriptores dispersa, qua potui
diligentia, cum Græcis aliorum poë-
tarum fragmentis collegissem, in v-
numq; quasi corpus multo meo labo-
re redegissem, quia mihi potissimũ,
atq; eo consilio coegera, vt cum Lati-
nis illa coniungerem, nihil vnquam
minus, quàm de illorũ editione co-
gitau. sed cùm iam videre à quibus-
dam eruditissimis viris, atq; eruende
è tenebris antiquitatis studio dedi-
tis, huiusmodi fragmentorum parte
quadam collecta, & edito volumine
vulga-

vulgata, multa tamē in ijs omiffa, digniffima in primis quæ legantur fuperesse, multa etiam non fatis emendatè fcripta circumferri, vifum eſt mihi quæ hæcenus ab ipsis imprefſa fuiſſent, eadem ipſa primum, quo erant à me ordine collecta, & ſcholijs indicata, qualiacūq. eſſent, foras dare. hæc autem ſunt Lyricorū reliquæ, & Bionis Smyrnæi, Moſchiq. Siculi Bucolica, adiectis nondum à quaquam editis nouem illuſtrium Fennarum carminibus, Tyrtæi etiam ac Mimnermi elegijs, quas nobis vetuſtas de multis reliquas fecit. neque verò mihi dubium eſt, reſtare adhuc aliquid, quod vel imprudenti mihi exciderit, vel apud eos auctores extet, quos ego nō viderim. itaq; ea ſibi quiſq; vt ſeſe obtulerint, nullo negotio parabit. hæc autem quæ nos in præſentia damus, cuiuſmodi ſint, iu-

* 3 dica-

dicabunt ij, qui ea cum scriptorum
codicibus, è quibus deprompta sunt,
contulerint. nec enim vno, aut alte-
ro, sed pluribus manuscriptis exem-
plaribus in huiusmodi fragmentorū
collatione vsi sumus, nec è vulgatis
tantum scriptoribus, sed de non edi-
tis etiā pleraque descripsimus. Quo-
rum quidem copiam, quia tua nobis
ALEXANDER FARNESI be-
nignitas fecit, meritò tibi illa dica-
mus: tu namq. bibliothecā mihi tuā
nobilissimam non modò inspicien-
dam, sed arbitrato meo tractandam
permisisti. Me quoque ipsum, morte
clarissimi viri Ranutij Farnesij Car-
dinalis, fratris tui, spe magna destitu-
tum, in domum tuam non modò re-
ceptum, sed vltro etiam vocatum sin-
gularibus studijs ornasti. Quo qui-
dem nomine nisi hæc tibi deberem,
deberem certè, quòd inter singula-
res

res tuas præstantissimasq; virtutes, quibus animû ab ineunte ætate excultum atque expoliturum habes, ita excellentium poëtarum lectiõne delectaris, vt cum à publicarum rerum gubernatione, cuius tu opera summa semper cum laude sustinuisti, atque à grauissimis curis animum reuocas, maximum illud, aut potius vnicum perfugium habeas. Itaque quemadmodû de Polycrate Sãmio, & Hipparcho Atheniense, Hierone quoque Syracusano Regibus narratur, Anacreontis illos ac Simonidis, Pindariq; Lyricorum consuetudine accõgressu delectatos, carissimos eos habuisse; ita domus tua præstatiùm semper poëtarum frequẽtia floruit. non modò enim è poëmatum recitatione permagnam capere voluptatẽ soles, qua re maxime poëtarum animos ad beneuolentiam allicis; sed

acri, sinceroq; iudicio, summaq; poeticae artis intelligētia, egregia quaeq; carmina meritis tum laudibus, tum praemijs decorare consueuisti. Quare his quoque, quos modò nominaui, viginti suauissimorum poetarum fragmentis, amplissimo nomini tuo inscriptis, animum relaxare cūm uoles, oblectere. Vale.

LAV-

LAVRENTII GAMBARÆ.

Alma parens Natura nouem Telluris amore
 Terrestres Musas has cali effudit in auras
 Cælestium Musarum instar, quas candida partu
 Mnemosyne ediderat: quæ iam cum cantibus essent
 Illustres, numeroq; pares, cantuq; Camæni,
 Ita, odioq; graui discerpta in frusta fuerunt.
 Non aliter Ciconum sparserunt Orphea matres,
 Per ripas pater Ebre tuas, perq; humida prata,
 Non sine Hamadryadum lacrymis, Phœbiq; dolore.
 Tempore quo totidem sublimi carmine vates
 Acolij, Phœbo grati, celebresq; per oras
 Argolicas, aliq; etiam pastoribus ipsis
 Dilecti, & nymphis siluarum, & siluicolis Diu,
 Hanc iram Aonidum subiere, odiumq; sororum:
 Fuluis ast horum varijs Vrsinus in oris
 Dispersas has relliquias collegit in vnum,
 Atque manu veluti medica sarcire poetas
 Iam longo laceros auo est conatus, & illos
 In lucem dedit, antiquam formamq; suamq;
 Restituens decus; atque aliquot me vertere iussit
 Sermonem in Latium: quos nunc tibi magne dicamus
 Farnesi. tuq; hos vates velut alter Apollo
 Defendes, ne iterum monumenta hac lecta tenebris
 Deliteant, aut Lethæis mergantur in undis.

IOANNIS VERZOSÆ.

*Inter tumultus, & negotia ardua,
Versare magnos qua penates affolent :
Insigne, Farnesi, otium nactus tua
Benignitate : qua bonos omnes beas :
Sales, lepores, philtrea, amores, gratias,
Grauesq; sensus, & pœsin Hellados
A nocte vindicauit Vrsinus tuus :
Tuiq; sepsit nominis munimine :
Ne possit. vllis interire saculis.
Hanc tu reuersus à Sicano littore,
Vrbe & Panormi, cura quo te compulsit
Diuini ouilis, sanus, & latus leges.*

MAT-

MATTHÆI DE VARII.

Ἦν σ' Ελικωνιάδων τρέφειμον, λαμπαδὸν ἴε χορηγόν,
 Μέλφων Ἑλλαδικῶν ἰσμός ἀοιδωπάλων,
 φαρῖσι ἀρχερεῦ ἑποείκελε, ὑμέτερον δῶ
 Ἡλδ' Οὐρσῖνον ἔχων Φύλβιον ἠγμόνα.
 Ὅς Ῥαῖς ἀλλυδῖς ἄλλον ἀλώμενον, εἰς ἐν ἀγείρας,
 Σῆσε χορδὸν Μούσους ἴσον ἰόντα μέλθ.
 Δίχυσσ δ' ἠτάε δε δῶρα μελίθροα εὐφρασι θυμῶ,
 Σῆς ἴε φρενὸς κόλποις ἐνδο θεαποσίης.
 Ἐδῶ γδ ζαθ ἔλω τέρψιν κῆ κῆδθ ἄροιο,
 Τῶν δ' ἀπὲ σὺγκομιδῆς μακρὰ κλειζόμενθ.

Fulvius

Fulvius Ursinus lectoribus S.

QVÆ me causa impulerit, ut in hac Lyricorū editione Pindarum prætermitterem, non puto vos expectare dum dicam. nemo enim est qui nesciat, meliore hunc esse conditione, cuius diuini ingenij lumen quattuor reliquis, atque ijs integris libris eluceat, ac ceteros quorum pauca hæc de tot voluminibus miserabiliter deprauata fragmenta supersint. quas verò eius reliquias collegeram, sciebam illas ipsas ab alijs quoque & diligenter collectas, & iterū iam tertio ue editas, ut nihil præterea haberem, quod magnopere communicandum iudicaret. Ex Anacreontis autem carminibus, ea tantum edenda curauimus, quæ nos in veterum scriptorū, quos ipsi legerimus, monumentis citatā obseruauimus. Sed Simonidis quoque iambos, quod non à Ceo Lyrico, sed ab Amorgino aliō Simonide compositos reperissemus, non immeritò illos reijcendos esse duximus. Valete.

ENNEA

ΠΟΙΗΤΡΙΩΝ

ΜΕΛΗ.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

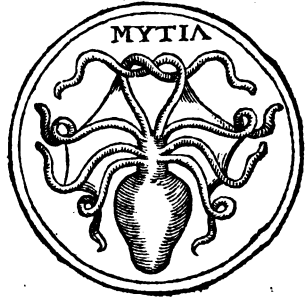
εἰς τὰς ἑννέα ποιητείας.

Ἰάσδε θεογλώσσοις Ελικῶν ἔθρεψε γυναῖκας
 ὕμνοις, καὶ Μακεδῶν Πιερίας σκόπελος.
 Πρῆξιλλαν, Μυρῶ, Ανύτης ὄμμα, θῆλυν Ὀμηρον,
 λεσβιάδων Σαπφῶ κόσμον εὐπλοκάμων.
 Ηριναν, Τελέσιλλαν ἀγακλέα, καί σε Κόρινθα
 δοῦρην ἀθλιωαῖς ἀσπίδα μελφάμεναν.
 Νοασίδα θηλυγλωσσον, ἰδὲ Γλυκυαχέα Μύρτιν,
 παῖσας ἀεννάων ἐργάπιδας σελίδων.
 ἑπεία μὲν Μοῦσας μέγας ἕρανος, ἑννέα δὲ αὐτὰς
 γαῖα τέκε θνατοῖς ἀφθίτον εὐφροσύνας.

Α

ΣΑΠ-

ΣΑΠΦΟΥΣ
ΤΗΣ ΛΕΣΒΙΑΣ
ΕΙΚΩΝ.

ΔΗΜΟΧΑΡΙΔΟΣ

εἰς εἰκόνα Σαπφῶς.

Αὐτὴ σοὶ πλάσειε φύσις παρέδωκε τυφῶσαι
 Τὰν Μυτιλιωαίαν ζωγράφου περιίδα.
 Πηγάζει τὸ διαγῆς ἐν ὄμμασι, τὸτο δ' ἐναργῶς
 Διλοῖ φαντασίῳ ἔμπλεον εὐστοχίης.
 Αὐτομάτως δ' ὀμαλήτε, καὶ οὐ περίεργα κολῶσα
 Σάρξ, ὑποδεικνυμένῳ τὴν ἀφέλειαν ἔχει.
 Αμμίγα δ' ἐξ ἰλαροῖο, καὶ ἐκ νοτεροῖο παροσάσσει
 Μοῦσ' ἀπαγγέλλει Κύπριδι μίγνυμέναν.

OVIDII

Ex Epistola Sapphus ad Phaonem.

*Si mihi difficilis formam natura negavit,
 Ingenio formæ damna rependo meæ.*

Nec me

ΣΑΠΦΟΥΣ ΜΕΛΗ.

*Nec me despicias si sum tibi corpore parva,
Mensuramq₃ brevis nominis ipsa fero.
Candida si non sum, placuit Certheia Perso
Andromede patria fusca colore sua.*

Ἡπου Σαπφοῦς τῆς χαλῆς, οὕτω γὰρ αὐτὴν ὀνομάζων χαί-
ρει πλάτων, διὰ τὴν ὄραν τῶν μελῶν, καί τοι μικρὰν οὖ-
σαν καὶ μέλαιναν. *Maximus Tyrius.*

Εἰς Σαπφῶν,

Ἀλκαίου.

Ἰοπόλαμ' ἀγὰρ μελιχόμηδε Σαπφοῖ.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Ἐμὶ λαβὼν εἰσάρας Σαπφῶν παρθένον ἀδύφωνον.

ΜΟΣΧΟΥ

ἐκ τῆς Βίων ὀπιταφίου.

— ἀντὶ δὲ Σαπφῆς

Εἰστί σοῦ τὸ μέλισμα κινύρε' αἰ μυτιλάναι.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Ἐπὶ τὰς Μοῦσας φασὶν τινες ὡς ὀλιγάρως,
Ἡγὶ δὲ καὶ Σαπφῶν Λεσβόθεν ἢ δεκάτη.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

Μημοσύναν ἔλε θάμβος, ὅτ' ἔκλυε τὰς μελιφώνου
Σαπφῆς, μὴ δεκάται μοῖσαν ἔχουσι βροτοί;

ΕΡΜΗΣΙΑΝΑΚΤΟΣ.

Λέσβι ὀπιταφίου ἢ πόσοις ἀνεδέξατο κώμοις,
Σαπφῆς φορμίζων ἱμερόντα πόδον;

Α 2

ΤΤΑΛΙΟΥ

ΣΑΠΦΟΥΣ ΜΕΛΗ.
ΤΥΛΛΙΟΥΤ ΛΑΤΡΕΑ.

Λιολικὸν παρὰ τύμβον ἰὼν ξένο, μή με θανοῦσαν
 Τὰν Μυππλιναίαν ἔννεπ' αἰδοσάμενον.
 Τὸν δὲ γὰρ ἀνθρώπων ἔκταμον χέρες, ἔργα δ' ἤ φωτῆρ'
 Ἐς τα χιτῆν ἔρρη τοιαῦδε ληθεδ' ὄνα.
 Ἦν δέ με μουσάων αἰτήτης χάειν, ὣν ἀφ' ἐκάστης
 Δαίμονθ', ἀνδ'θ' ἐμῆ δῆτα παρ' ἐννεάδι·
 Γνώσται ὡς Αἶδα σάτθ' ἐκρυζον· οὐδέ τις ἔσται
 Τῆς λυρακῆς Σαπφοῦς γόνημθ' ἠέλιθ'.

ΠΙΝΥΤΟΥ.

Ὅσ' ἄ μὲν κ' κωφὸν ἔχει τάφθ' οὔνομα Σαπφῆς,
 Λί δὲ Ῥοφαὶ κείνης ῥήσιες, ἀθάνατοι.

ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Εἰ δ' ὀπιλή, κ' φλωρά, κ' οὐκ ἄδουσα γὰ Σαπφοῦς,
 Καὶ Περσεύς ἰνδλῆς ἠράσατ' Ἀνδρομέδης.

ΑΔΗΛΟΝ.

Ἐλθετε πρὸς τέμενθ' Γλαυκώπιδθ' ἀΓλαδὸν ἦρης
 Λεσβίδες, ἀβροπῶδων βήματ' ἐρειτάμεναι.
 Ἐνθα καλὸν σήσαδε δεῖν χορὸν. ὕμμι δ' ἀπάρξεις
 Σαπφῶ, χρυσεῖω χερσὶν ἔχουσα λύριω.
 Ὀλβιαὶ ὄρχηθ' μου πολυγηθέθ'· ἢ Γλυκὺν ὕμνον
 Εἰσαίειν αὐτῆς δόξετε Καλλιόπης.

ΑΔΗΛΟΝ.

Οὔνομά μ' εἰ Σαπφῶ· τόσον δ' ἔσθ' ἔχον αἰοιδῶν
 Θηλειῶν, ἀνδρῶν ὅσον εἰ Μαιονίδας.

ΑΔΗΛΟΝ.

Ἀνδρῶν δ' οὐκ ἐνάτη Σαπφῶ πέλεν, ἀλλ' ἔρχεται αἶς
 Ἐν μούσαις δεκάτη Μοῦσα καταχρᾶφε·

ΑΔΗΛΟΝ.

ΣΑΠΦΟΥΣ ΜΕΛΗ.

ΑΔΗΛΟΝ.

— Σαπφῆς Ἰοιολίδεος χάριτις.

ΑΔΗΛΟΝ.

Πτεράκη δὲ μέλιτα λιγύθηρῳ ἔζετο Σαπφῶ
Λεσβιάς ἡρεμέουσα. μέλῳ δ' ἔνυμνον ὑφαίνειν
Σιγαλέας δόκῆσεν ἀναψαμένη φρένα μούσας.

CATULLI.

*Ignosco tibi Sapphica puella
Musa doctior.*

HORATII

ex libro II. Carminum.

*Quam pene furvae regna Proserpina,
Et iudicantem vidimus Aecum,
Sedesq; discretas piorum, &
Aeolys fidibus querentem
Sapphò puellis de popularibus.*

Ex lib. IV.

*Nec si quid olim lusit Anacreon,
Deleuit atas spirat adhuc amor:
Vivuntq; commissi calores
Aeolia fidibus puella.*

Ex epistola ad Mæcenatem lib. I.

• *Temperat Archilochi Musam pede mascula Sappho.*

OVIDII

ex lib. II. de Tristib.

*Quid, nisi cum multo Venerem confundere vino
Præcepit Lyrici Teia Musa senis?*

Α 3

Lesbia

ΣΑΠΦΟΥΣ ΜΕΛΗ.

*Lesbia quid docuit Sappho; nisi amare puellas?
Tuta tamen Sappho, tutus & ille fuit.*

Ex lib. 11. de arte Amandi.

*Nota sit & Sappho; quid enim lascivius illa?
Cui ne pater vafri luditur arte Getæ.*

Ex lib. 11. de remedio Amoris.

*Me certè Sappho meliorem fecit amica,
Nec rigidos mores Teia Musa dedit.*

STATII

Ex lib. v. Silvarum.

*Stesichorusq; ferox, saltusq; ingressa viriles
Non formidata temeraria Leucade Sappho.*

AVSONII.

*Lesbia Pierijs Sappho soror addita Musis
Εἴμ' αὐτῆ Λευκῶν ἑοιδῶν δεκάτη.*

TERENTIANI.

Æolicum ex isto genuit doctissima Sappho.

Σ Α Π-

ΣΑΠΦΟΥΣ
ΤΗΣ ΛΕΣΒΙΑΣ
ΜΕΛΗ.

Δεῦρο δεῦτε Μοῖσάμ χεύσεον λιποῖσαμ,
τ' αὐτῆς.

Δεῦτενῦν ἀβραὶ χάρειτες, καλλίκομοῖτε μοῖσάμ.
τῆς αὐτῆς.

Ροδοπήχες ἀγναὶ χάρειτες δεῦτε Διὸς κόραμ.
τῆς αὐτῆς.

Ἀγε χέλυ δῖα μοι λέγε, φωνάεσσα δὲ γίνεο.
τ' αὐτῆς.

Αὐτὰ δὲ σὺ Καλλιόπα.

ΤΗΣ ΑΤΤΗΣ
εἰς Αφροδίτην.

Ποικιλόφρον' ἀθάνατ' Ἀφροδίτῃ
Παῖ Διὸς, δολοπλόκε, λίσσομαί σε
Μή μ' ἄταισι, μή δ' ἀνίασι δάμνα
πότνια θυμόν.

Ἀλλὰ τίδ' ἔλθ' αἴ ποτε κατ' ἔροτῃ
Τᾶς ἐμᾶς ἀνδᾶς αἰοῖς, ἅς πολλάκ'
Ἐκλυες, παῖρος δὲ δόμον λιποῖσα
χεύσεον, ἦλθες

Ἀρμ' ὑποζεύξασα, καλοὶ δέ σ' ἄγον
ὠκίεες σρουδοὶ, πτέρυγας μελαίνας

‡ ΣΑΠΦΟΥΣ ΜΕΛΗ.

πυκνὰ δινέοντες ἀπὸ ὠραν', αἰθέ
ρος δὲ μῆσσω.

Αἶψα δ' ἔξικοντο. τύ δ' ὦ μάκαιρα
μειδιάσασ' ἀθανάτῳ περσώπῳ
ἦρ' ὅτι δ' ἦν τὸ πῆπονθα, χ' ὅτι
δεῦρο καλοῖμι.

Χ' ὅτι γ' ἐμὸν μάλις' ἐθέλω γνέωδξ
μαινόλα θυμῷ, τίνα δ' αὖτε πειθῶ,
καὶ σαγλυεῦσαν φιλότητα. τίς σ' ὦ
Σαπφοῖ ἀδικεῖ;

Καὶ γὰρ αἰφεύγῃ, ταχέως διώξει,
αἰδὲ δῶρα μὴ δέχετ', ἀλλὰ δώσῃ,
αἰδὲ μὴ φιλεῖ, ταχέως φιλήσει,
χ' ὅτι κελεύῃς.

Ἐλθέ μοι καὶ νῦν, χαλεπῶν δὲ λύσον
ἐκ μεριμνῶν. ὅσα δέ μοι τέλεσται
θυμὸς ἰμείρει, τέλεσον, σὺ δ' αὐτὰ
σύμμαχος ἔασο.

ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ
εἰς ΑΦΡΟΔΙΤΩ.

Ἡ' σε Κύπρος, ἢ Πάφος, ἢ Πάνορμος.

ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ
εἰς ΑΦΡΟΔΙΤΩ.

Ἐλθέ Κύπρι χρυσεΐαισιν
ἐν κυλίκεσσιν ἀβροῖς
συμμεμιγμένον θαλάσσαι

ἑκταρ

ἔκπτερ οἶνο χοῦσα,
 τούτοισι τοῖς ἑταίροις,
 ἐμοῖς γε καὶ σοῖς.

ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ
 πρὸς Γλωαῖκα ἐρωμένῳ.

Φαίνεται μοι κείνος ἴσος θεοῖσιν
 ἔμμεν' ἀνὴρ, ὅς τις ἐναντίον τοῖ
 ἰζάνει, καὶ πλησίον ἀδελφώνου
 σεῦ ὑπακούει·

Καὶ γλώσσας ἱμερόεν, τό, μοι τὰν
 καρδίαν ἐν σήθεσιν ἐπτόασεν.
 οἷς ἴδον γάρ σε, βραχέως ἐμ' αὐδᾶς
 εἶδ' ἐν ἑθ' ἠκῆ.

Ἀλλὰ καί μιν Γλωᾶς ἔαγ', ἀνδ' ἐλεπτόν
 αὐτίκα χρωῶ πῦρ ὑποδεδρόμακεν,
 ὀμμάτεας δ' οὐδ' ἐν ὄρημι, βομβεῦσ'
 ἐνδ' ἀκοαί μοι.

Κάδ δ' ἰδρῶς ψυχρὸς χέει· ἔβμος δ' ἐ
 πᾶσαν αἰρεῖ. χλωροτέρη δ' ἐ ποίας
 ἐμὴ τεθνᾶναι δ' ὀλίγου δέοισα
 φαίνομαι ἄπνοις.

Τῆς αὐτῆς.

Γλυκεῖα μάτερ, ἐπὶ δύναμαι κρέκειν τὸν ἰσθόν,
 πόθῳ δαμείσα παιδὸς, βραδινὰν δὲ Ἀφροδί-
 ταν.

Α 5 Τῆς

Τῆς αὐτῆς.

Δέδυκε μὲν αἶ Σελάνα
καὶ Πλειάδες. μέεσα δ' ἔ
νύκτες, παρά δ' ἔρχεθ' ὄρα.
ἔγὼ δ' ἐ μόνον καθεύδω.

Τῆς αὐτῆς.

Ἐρως δ' αὖτε μ' ὀ λυσιμελής δονεῖ,
Γλυκύπικρον ἀμάχανον ὄρπετον.
ἀτθίς, σί δ' ἐμέθεν μὲν ἀπήχθετο,
φροντίς δ' ἦν ἐπί δ' Ἀνδρομέδαν ποτέ.

τῆς αὐτῆς.

Ἐχει μὲν Ἀνδρομέδα καλὰν ἀμοιβάν.
Σαπφοῖ τι τὰν πολυόλβον Ἀφροδίταν.

τῆς αὐτῆς.

Ἡράμαν μὲν ἐγὼ σέθεν αἶτε πάλαι πάρα.

τῆς αὐτῆς.

Ἡ παῖς ἢ κατὰ κλειστος, τὴν οἱ φασὶ τεκόντες
εὐναίοις ὀαρισμοὺς ἔχον ἴσον ὀλέθρω.

ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ

πρὸς Ἀλκαῖον.

Αἶδ' ἴκεις ἐς ἐσλῶν ἴμερον ἢ καλῶν,
καὶ μή τ' εἰπεῖν Γλαῶσ' ἐκύκα κακῶν,
αἰδώς κεν σ' οὐκ εἶχεν ὄμματά,
ἀλλ' ἔλεγες περὶ τῶ δικαίω.

Τῆς

τῆς αὐτῆς.

Πέρροχος ὡς ὅτ' αἰοῖδὸς ὁ λέσβιος ἀλλοδα-
ποῖσιν.

ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ
ἐκ τῆς Ἰπθαλαμίου.

Ολβιε γαμβρέ, σοὶ μὲν δὴ γάμος ὡς ἄραο
ἐκτετέλες, ἔχης δ' ἐπαρθένον, ἀν' ἄραο.

τῆς αὐτῆς.

Υψὲ δὴ τὸ μέλαθρον ὑμῆταον.
ἀείρατε τέκτονες ἄνδρες. ὑμῆταον.
γαμβρὸς ἔρχε' ἴσος ἄρῃ
ἀνδρὸς μεγάλῳ πολλὰ μείζων.

τῆς αὐτῆς.

Κοιῆ δ' ἄρα πάντες καρχῆσι εἶχον, καὶ ἔλθον.
ἀράσαντο δ' ἐπάμπαν ἐσλὰ τὰ γαμβραῖ.

τῆς αὐτῆς.

ἐ γὰρ ἐτέρα ἦν παῖς ὧ γαμβρέ.

τῆς αὐτῆς.

Ἐσπερε πάντα φέρεις.
φέρεις οἶνον, φέρεις αἶγα,
φέρεις ματέρει παῖδα.

τῆς αὐτῆς.

Ἐσπερε πάντα φέρων ὅσα φανόλης ἐσκέδαο' αἰώς.

τῆς

Ἰῆς αὐτῆς.

Παρθνία παρθνία φῶι μελῶν ἀγῆ;
αἶκεπ ἦξω φρός σε, αἶκεπ ἦξια.

Ἰῆς αὐτῆς.

Καθ' ἀμβροσίας μεν κρατὶ σπείκουσ.
ἱμας δ' ἐλασί' ἔρωσθ' ἑστίεσθ' ἀνθρώπων.

Ἰῆς αὐτῆς.

Αἰεὶ μεν ἀμὸν κρατὶ σπείκουσ
ἐν δόξασι πῶν ἀνθρώπων ἔσκε,
Οὐδέ τι μὲν ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἔσκε.

Ἰῆς αὐτῆς.

Ἰῆς αὐτῆς.
Ἰῆς αὐτῆς.
Ἰῆς αὐτῆς.
Ἰῆς αὐτῆς.
Ἰῆς αὐτῆς.
Ἰῆς αὐτῆς.
Ἰῆς αὐτῆς.
Ἰῆς αὐτῆς.
Ἰῆς αὐτῆς.

Ἰῆς αὐτῆς.

Ἰῆς αὐτῆς ἡμῶν γαργαῖα καλῶς

Ἰῆς αὐτῆς.

Ἰῆς αὐτῆς ἀλλὰ πῶς εἶπαι.

Ἰῆς

τῆς αὐτῆς.

Ἀλλ' ἐὼν φίλος αἰμῖν λέχος ἄρτυσον νεώτερος,
ἔγδ' τλάσομ' ἐὼς ξυνοικεῖν νέ' οὔσα Γεραίτησσι.

τῆς αὐτῆς.

Εὐμορφοτέρα Μναίδος, καὶ τὰς αἰπαλαῖς Πυρρίω
ἀσαεθτέρα· σὲ δ' αἰμ' ἐπ' ὠράνα σέθεν τυχοῖσα.

τῆς αὐτῆς.

Πολὺ πακτίδος ἀδυμελεστέρα, χρυσῶ χρυσο-
τέρα.

τῆς αὐτῆς.

Τί με Πανδιονίς ὠράνα χελιδών.

τῆς αὐτῆς.

Ἡῖρος αἴγγελος ἡμερόφωνος ἀηδών.

τῆς αὐτῆς.

Μελίχρως δ' ἐφ' ἡμερτῶν κέχυ' ἑροσώτωσσι.

τῆς αὐτῆς.

Παντοδαπαῖς μεμιγμένα χροιαῖσιν.

τῆς αὐτῆς.

Σμικρά μοι παῖ ἔμμενα φαίνεαι, καὶ χεῖρ.

τῆς αὐτῆς.

Στᾶθι κἀντα φίλος,

καὶ τὰν ἐπ' ὅσοις

ἀμπέτασον χάρειν.

τῆς

ΣΑΠΦΟΥΣ ΜΕΛΗ.

*Lesbia quid docuit Sappho; nisi amare puellas?
Tuta tamen Sappho, tutus & ille fuit.*

Ex lib. 11. de arte Amandi.

*Nota sit & Sappho; quid enim lascivius illa?
Cui ne pater vafri luditur arte Getæ.*

Ex lib. 11. de remedio Amoris.

*Me certè Sappho meliorem fecit amica,
Nec rigidos mores Teia Musa dedit.*

ΣΤΑΤΙΙ

Ex lib. v. Siluarum.

*Stesichorusq; ferox, saltusq; ingressa viriles
Non formidata temeraria Leucade Sappho.*

ΑΥΣΟΝΙΙ.

*Lesbia Pierijs Sappho soror addita Musis
Εἶμ' αὐτῆ λυεικῶν ἀονιδῶν δεκάτη.*

ΤΕΡΕΝΤΙΑΝΙ.

Æolicum ex isto genuit doctissima Sappho.

Σ Α Π-

ΣΑΠΦΟΥΣ
ΤΗΣ ΛΕΣΒΙΑΣ
ΜΕΛΗ.

Δεῦρο δεῦτε Μοῖσάη χεύσειον λιποῖσάη,
τ' αὐτῆς.

Δεῦτενῦν ἀβραὶ χάρειτες, καλλίκομοῖτε μοῖσάη.
τῆς αὐτῆς.

Ροδοπήχες ἀγναὶ χάρειτες δεῦτε Διὸς κόραη.
τῆς αὐτῆς.

Ἀγε χέλυ δία μοι λέγε, φωνάεσσα δὲ γίνεο.
τ' αὐτῆς.

Αὐτὰ δὲ σὺ Καλλιόπα.

ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ
εἰς Αφροδίτην.

Ποικιλόθρον' ἀθάνατ' Αφροδίτῃ
Παῖ Διὸς, δολοπλόκε, λίσσομαί σε
Μή μ' ἄταισι, μή δ' ἀνίασι δάμνα
πότνια θυμόν.

Ἀλλὰ τίδ' ἔλθ' αἶ ποτε κατ' ἔροτῃ
Τᾶς ἐμᾶς ἀυδᾶς αἰοῖς, ἄς πολλάκ'
Ἐκλυες, παῖς δὲ δόμον λιποῖσα
χεύσειον, ἦλθες

Ἀρμ' ὑποζεύξασα, καλοὶ δέ σ' ἄγον
ὠχίης σρουθοῖ, πτέρυγας μελαίνας

πυκνά δινέοντες ἀπ' ὠραίν', αἰδέ
 ρος δὲ μίαςω.

Αἶψα δ' ἔξικοντο. τύ δ' ὦ μάκαιρα
 μειδιάσασ' ἀθανάτῳ περσώπῳ
 ἤρε' ὅττι δ' ἦν τὸ πέπονθα, χ' ὅττι
 δεῦρο καλοῖμι.

Χ' ὅττι γ' ἐμῶ μάλις' ἐθέλω γνέσθῃ
 μαινόλα θυμῶ, τίνα δ' αὖτε πειθῶ,
 καὶ σαγλυεῦσαν φιλότητα. τίς σ' ὦ
 Σαπφοῖ ἀδικεῖ;

Καὶ γὰρ αἰ φεύγει, ταχέως διώξει,
 αἰδὲ δῶρα μὴ δέχεται', ἀλλὰ διώσῃ,
 αἰ δὲ μὴ φιλεῖ, ταχέως φιλήσει,
 χ' ὅττι κελεύεις.

Ἐλθέ μοι καὶ νῦν, χαλεπῶν δὲ λύσον
 ἐκ μεριμνῶν. ὅσα δέ μοι τέλεσασα
 θυμὸς ἰμείρει, τέλεσον, σὺ δ' αὐτὰ
 σύμμαχος ἔασο.

ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ
 εἰς Αφροδίτην.

Ἦ σε Κύπρος, ἢ Πάφος, ἢ Πάνορμος.

ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ
 εἰς Αφροδίτην.

Ἐλθέ Κύπρι χρυσεΐαισι
 ἐν κυλίκεσσιν ἀβροῖς
 συμμεμιγμένον θαλάσσι

ἑκταρ οἶνοχοῦσα,
 τούτοισι τοῖς ἐταίροις,
 ἐμοῖς γὰρ καὶ σοῖς.

ΤΗΣ ΑΤΤΗΣ
 πρὸς Γυαῖκα ἐρωμένῳ.

Φαίνεται μοι κείνος ἴσος θεοῖσιν
 ἔμμεν' ἀνὴρ, ὅς τις ἐναντίον τοῖ
 ἰζάνει, καὶ πλησίον ἀδρυφώνου
 σεῦ ὑπακούει.

Καὶ γελώσας ἡμερόεν, τό, μοι τὰν
 καρδίαν ἐν ζήθεσιν ἐπτόασεν.
 ὡς ἴδον γὰρ σε, βραχέως ἐμὶ ἀυδάς
 ἐδ' ἐν ἔθ' ἦκη.

Ἀλλὰ καί μιν Γλώσ' ἔαγ', ἀνδ' ἐλεπτόν
 αὐτίκα χρω πῦρ ὑποδεδρόμακεν,
 ὀμμάτεσσι δ' οὐδ' ἐν ὄρημι, βομβεῦσ'
 ἐνδὶ ἀκοαί μοι.

Κάδδ' ἰδρῶς ψυχρὸς χέει. ἔσθμος δ' ἐ
 πᾶσαν αἰρεῖ. χλωροτέρη δ' ἐπείας
 ἐμὶ τεθνᾶναι δ' ὀλίγου δέοισα
 φαίνομαι ἄπνοις.

Ἰῆς αὐτῆς.

Γλυκεῖα μάτηρ, ἐπὶ δύναμαι κρέκεν τὸν ἴσον,
 πόθῳ δαμείσα παιδὸς, βραδινὰν δι' Ἀφροδί-
 ταν.

Α 5 Ἰῆς

Τῆς αὐτῆς.

Δέδυκε μὲν αἶ Σελάνα
καὶ Πλειάδες. μέσσα δ' ἔ
τύκτες, παρά δ' ἔρχεθ' ἄρα.
ἔγώ δ' ἐ μόνα καθεύδω.

Τῆς αὐτῆς.

Ἐρως δ' αὖτε μ' ὀ λυσιμαλῆς δονεῖ,
Γλυκύπικρον ἀμάχανον ὄρπετον.
αἰτθίς, σὶ δ' ἐμέθεν μὲν ἀπήχθετο,
φροντίς δ' ἦν ἐπί δ' Ἀνδρομέδαν ποτέ.

τῆς αὐτῆς.

Ἐχει μὲν Ἀνδρομέδα καλὰν ἀμοιβάν.
Σαπφοῖ τι τὰν πολυόλβον Ἀφροδίταν.

τῆς αὐτῆς.

Ἡράμαν μὲν ἐγὼ σέθεν αἶτε πάλαι πάρα.

τῆς αὐτῆς.

Ἡ παῖς ἢ κατὰ κλειστος, τὴν οἱ φασὶ τεκόντες
εὐναίοις ὀαρισμοὺς ἔχθη ἴσον ὀλέθρω.

ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ

πρὸς Ἀλκαῖον.

Αἶδ' ἴπες ἐς ἐσλῶν ἴμερον ἢ καλῶν,
καὶ μή τ' εἰπεῖν Γλάωσ' ἐκύκα κακῶν,
αἰδώς κεν σ' οὐκ εἶχεν ὄμματά,
ἀλλ' ἔλεγες περὶ τῶ δικαίω.

Τῆς

τῆς αὐτῆς.

Πέρροχος ὡς ὅτ' αἰοιδὸς ὁ λέσβιος ἀλλοδα-
ποῖσιν.

ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ
ἐκ τῆς Ἰπθαλαμίου.

Ολβιε γαμβρέ, σοι μὲν δὴ γάμος ὡς ἄρα
κατετέλες, ἔχης δ' ἐπαρθένον, ἀν' ἄρα.

τῆς αὐτῆς.

Τψ δὴ τὸ μέλαθρον ὑμῖναον.
αἰείρατε τέκτονες ἄνδρες. ὑμῖναον.
γαμβρὸς ἔρχε' ἴσος ἀρῆι
ἄνδρὸς μεγάλῳ πολλὰ μείζων.

τῆς αὐτῆς.

Κοινῇ δ' ἄρα πάντες καρχῆσι εἶχον, καὶ ἔλθον.
ἀράσαντο δ' ἐπάμπαν ἐσλὰ τὰ γαμβρά.

τῆς αὐτῆς.

εἰ γὰρ ἑτέρα ἦν παῖς ὣς γαμβρέ.

τῆς αὐτῆς.

Ἐσπερε πάντ' ἄ φέρεις.
φέρεις οἶνον, φέρεις αἶγα,
φέρεις ματέρει παῖδα.

τῆς αὐτῆς.

Ἐσπερε πάντ' ἄ φέρων ὅσα φανόλης ἐσκέδασ' αἰώς.

τῆς

Ἰῆς αὐτῆς.

Παρθενία παρθενία ποῖ μελιποῖσα οἴχης
οὐκέτι ἤξω πρὸς σε, οὐκέτι ἤξω.

Ἰῆς αὐτῆς.

Καδδ' ἀμβροσίας μὲν κρατὴρ ἐκέκρατῷ.
ἔρμαῖς δ' ἐλὼν ἔρπεν θεοῖς οἴνοχρήστων.

Ἰῆς αὐτῆς.

Ἀσέρες μὲν ἀμφὶ χαλὰν Σελεύαν
ἀψ' ἄποκρύπτουσι φάεινόν εἶδος,
Ὀπώταν πλήθοισα μάλισα λάμπη Γαῖα.

Ἰῆς αὐτῆς.

Κατθανοῖσα δ' ἐκείσεαι.
ἐδέποτε μναμοσύνα σέθεν
ἔασε), ἐδέ ποκ' ὕπερον.
οὐ γὰρ μετέχεις ῥόδων
τῆς ἐκ Πιερίας. ἀλλ' ἀφανῆς
κῆν Αἶδα δόμοις φοιτάσσης.
ἐδεῖς δέ σε βλέψει παῖδ' ἀμαυρῶν
τεκνύων ἐκπεποτρύμεναν.

Ἰῆς αὐτῆς.

Τά δε νῦν ἑταῖραις ταῖς ἐμαῖς τερπνὰ χαλῶς
ἀείσω.

Ἰῆς αὐτῆς.

Λατῶ ἢ Νιόβα μάλα μὲν φίλα ἦσαν ἑταῖραι.

Ἰῆς

τῆς αὐτῆς.

Ἀλλ' ἐὼν φίλος ἀμῖν λέχος ἄρτυσον νεώτερος,
ἔγδ' τλάσομ' ἐὼν ξυνοικεῖν νέ' οὔσα Γεραίτερφ.

τῆς αὐτῆς.

Εὐμορφοτέρα Μιναιίδος, κῆ τὰς ἀπαλαῖς Πυρίνω
ἀσαερότερα· σὲ δ' ἀμ' ἐπ' ὠράνα σέθεν τυχοῖσα.

τῆς αὐτῆς.

Πολὺ πακτίδος ἀδυμελεστέρα, χρυσῶ χρυσο-
τέρα.

τῆς αὐτῆς.

Τί με Πανδιονὶς ὠράνα χελιδών.

τῆς αὐτῆς.

Ἦρος ἄγγελος ἱμερόφωνος ἀηδών.

τῆς αὐτῆς.

Μελίχρους δ' ἐφ' ἱμερτῶ κέχυ' ὀροσώτωφ.

τῆς αὐτῆς.

Πανδοπαῖς μεμιγμένα χροιαῖσιν.

τῆς αὐτῆς.

Σμικρά μοι παῖ ἔμμενα φαίνεαι, κἄ χερσ.

τῆς αὐτῆς.

Στᾶθι κἄντα φίλος,

καὶ τὰν ἐπ' ὄσσοις

ἀμπέτασον χάριν.

τῆς

τῆς αὐτῆς.

Πλοῦτος ἀνδρ' ἀρετῆς οὐκ ἀσινῆς πάροικος,
ἠδ' ὄξ' ἀμφοτέρων κραιῖσις εὐδαιμονίας ἔχει τ'
ἄκρον.

τῆς αὐτῆς.

Οπὶ Διδὸς παῖς ὁ χρυσὸς,
κεῖνον οὐ σῆς, οὐδ' ἐκίς δ' ἀπίς,
βροτέαν φρένα κάλλισον φρενῶν.

τῆς αὐτῆς.

Ἀρτίως μὲν αἰ χρυσοπέδιλος αὔωσ.

τῆς αὐτῆς.

Τίς δ' ἀγριῶπις θελγὰ νόον
οὐκ ὄπισαμένη τὰ βράκκια
ἔλκεν ἐπὶ τῆ' σφυρῶν.

τῆς αὐτῆς.

Χρῦσοι ἐρέβινθοι ἐπ' αἰόνων ἐφύοντο.

τῆς αὐτῆς.

Φασὶ δὴ ποτε Λήδαν ὄϊον εὐρεῖν.

τῆς αὐτῆς.

Ὡς πολὺ λευκότερον.

τῆς αὐτῆς.

Ἀλλὰ τίς οὐκ ἐμμὶ παλίγκοτος ὄργαν,
ἀλλ' ἀβάκλω τὰν φρένα ἔχω.

τῆς

τῆς αὐτῆς.

Εγὼ δὲ φίλημι ἀβερσύναν,
καί μοι τὸ λαμπαρόν, ἕρως ἀελίω,
καὶ τὸ καλὸν λέλοσχε.

τῆς αὐτῆς.

Οὐ γὰρ θέμις ἐν μουσπύλων
οἰκία θρήνον εἶναι,
οὐκ ἄμμι ᾠρέσσει τάδε.

τῆς αὐτῆς.

Ὅ μὲν γὰρ καλὸς, ὅσπιν ἰδ εἶν ᾠέλεν).
ὁ δὲ κ' ἀγαθὸς, αὐτίκα καὶ καλὸς ἔσται.

τῆς αὐτῆς.

Πολλά μοι τὸν Πολυάνακτος παῖδα χαίρειν.

τῆς αὐτῆς.

Πλήρης μὲν ἐφαίνεθ' ἀσελάνα,
αἰ δ' ὡς περὶ βωμὸν ἐσάθησαν.

τῆς αὐτῆς.

Ταῖσι ψυχρὸς μὲν ἐγένετο θυμὸς,
ᾠάρδ' ἰεῖσι τὰ πτερά.

τῆς αὐτῆς.

Ἀμφὶ δ' ὕδωρ ψυχρὸν κελαδεῖ δι' ὕσδων μα-
λίνων.

τῆς αὐτῆς.

Τίς δ' ἀγριῶτιν ἐπιμμένα σολήν.

τῆς

Ἰῆς αὐτῆς.

Προτελεξάμιλω ὄναρ Κυπρωθηλαία.

Ἰῆς αὐτῆς.

Αἰθουασομένων δὲ φύλλων κῶμα κατάρρει.

Ἰῆς αὐτῆς.

Σύτε καλὸς θεράπων Ἔρως.

Ἰῆς αὐτῆς.

Ἡ' μιτύβιον σαλαάσων,

Ἡ' δίκροσον φακινόλιον.

Ἰ αὐτῆς

Γλυκύμαλον ἐρεύγε) ὡς ἄκρω ἐπ' ὄσδω

τῆς αὐτῆς.

Α' μφι λάβεθις λαασίοις εὖ ἐπύκασθ.

ΤΗΣ ΑΤΤΗΣ

πρὸς Αφροδίτῃ.

Χρόμαξθα δὲ καλγόνων πορφυραῖ,
καὶ ταῦτα μὲν ἀπιμάσθς.

* Ἐπεμφάπυ φωκείας δῶρα τίμα.

τῆς αὐτῆς.

* Ὁ Δαρύς φηι εἶπεν ἄφετον ἀγνῆ βία.

τῆς αὐτῆς.

* Σὺ δὲ σεφάνοις ὡδικὰ παρθέθ' ἐραταῖς φόβαιοι
ὄρπακας ἀνήτησιν σιμερραῖς ἀπαλλακίτη χειρ-
σθι, εὐανθεῖα γδ πέλε), κῆ χάριτες, μάκαρεσ
μᾶλλον

μᾶλλον περτέρωλα σεφάνω, τῶσιν δ' ἄπο-
σρέφον').

* Πολλὰ δ' ἀνάριθμα ποτήρια καλαίφεις.

ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ

Ἐπιγράμματα.

Τῷ χριπέϊ Πελάγωνι πατὴρ ἀνέθηκε Μενίσκος
Κύρτων, καὶ κῶπαν, μνάμα κακοζωίας.

τῆς αὐτῆς.

Τιμάδος ἄδε κόνις τὰν δ' ἠ' ὠρὸ γάμοιο θανῆσαν
Δέξατο Φερσεφόνας κυάνεος θάλαμος.
Ἄς καὶ ἄποφθιμένας, πᾶσαι νεοθηγεί χαλκῶ
Ἀλικες ἱμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κόμαν.

B

Φυσικόν

Φυσικὸν γὰρ δὴ καὶ τὸ τοὺς οἰομένους ἔῃ καλοὺς καὶ ἀραίους ἀνδολογεῖν, ὅθεν αἱ τε περὶ τὴν Περσεφόνειω ἀνδολογεῖν λέγονται. καὶ Σαπφῶ φησιν ἰδεῖν Ἀνδρῶν ἀμέργεσσαν παῖδι ἄγαν ἀπαλὴν. *Athenais lib. XII.*

Πρώτη δὲ φασί, Σαπφῶ χλαμύδα ἀνόμασε, ἐπὶ τοῦ Ἐρωτῶ εἰπούσα, Ἐλθόντ' ἐξ οὐρανοῦ πορφυρὰν ἔχοντα προσέειπεν χλαμύδα. *Iulius Pollux lib. VII.*

Σαπφῶ, αὕτη γὰρ μέμνηται τῆς χλαμύδος, διαφέρειν φησὶ καὶ τὴν ἁλμύδα ἢ μὲν γὰρ χλαῖνα τετραγώνου φησὶν ἰμάτιον. ἢ δὲ χλαμύς εἰς τέλειον περὶ τὰ κάτω ῥωθῆκα, καὶ τοὺς χησισμένους πολὺ καὶ ἀπ' ἀλλήλων διεσῆναι. *Αἰτιολογία περὶ ὁμοίων καὶ διαφορῶν λέξεων.*

Τὸ κάπημα, ξύλον τετραδᾶκτυλον. οἱ δὲ ἰμάντες ἐπίχρυσοι. *Κανδάλιον* γὰρ ἦν. ἰσέδεισε δ' αὐτὸ φειδίας ἢ Ἀθηνᾶν. ἐκάλουν δ' αὐτὰ Ἰυρρίλωργῆ, ὡσπερ καὶ τὰ ἔμβαθρα, ῥικουεργῆ. τὰς μέντοι Ἰυρρίλωρικὰς, ὁ Σαπφῶς Μάδλης, ποικίλῃ φησὶ Μάδλης εἶπε, λύδιον κακὸν ἔργον. *Iulius Pollux lib. VI.*

Καὶ Διοτρεμὰ λέγει ὅτι θάλλει μὲν ἔρωσ ἐυπορῶν, ἀποδησὶ δ' ἀπορῶν. τοῦτο Σαπφῶ συλλαβοῦσα εἶπε. Γλυκύπικρον, καὶ ἀλγιστόδωρον. ἢ Ἐρωτα Σωκράτης σοφιστὴν λέγει, Σαπφῶ, μυδοπλόκον. ἐμβακχεύει δ' ἐπὶ Φαίδρω ἰσὸς τῷ Ἐρωτος, τῆ δ' ὄρωσ ἐτίναξε τὰς φρένας ὡς ἀνεμοῦ καὶ ὄρωσ δρυσὶν ἐμπεσῶν. *Maximus Tyrius.*

Σαπφῶ ἢ καλὴ τὴν Σελήνῃ ἀργυρέαν φησὶ, καὶ διὰ τῆτο τῆς ἄλλων ἀστέρων ἀποκρύπτειν τὴν ὄψιν. *Iulianus in epistola πρὸς Ἐκκεβόλον.*

Εἶδέ μοι θέμις ἦν κατὰ τὸν Ἰήϊον ἐκείνον μελοποιὸν, εὐχῆ τὴν τῆς ὀρνίθων φύσιν ἀλλάξασθαι, οὐκ ἂν δῆπου πρὸς ὄλυμπον, οὐδ' ἐπὶ μέμψεως ἔρωτικῆς, ἀλλ' εἰς αὐτὴς τῆς ὑμετέρων ὀρῶν ἔπλην τοὺς πόδας, ἵνα σε τὸ μέλιμα τε
μόν,

μην, ὡς φησὶν ἡ Σαπφῶ, προσπιύξωμαι. *Iulianus in epistola* πρὸς Εὐγένιον.

Χέραδος, ἡ τῆς βραχέων λέγων συλλογή. μνημονεύει καὶ Σαπφῶ μὴ κενὴ χέραδος. *Apollonij Rhodij Scholiastes in lib. I. Argonautic.*

Ἡ ὅσπερ ἡ Σαπφῶ, ὅτι τὸ ἀποδύσκειν κακὸν, οἱ θεοὶ γὰρ οὕτω κερκίασιν, ἀπέδυσκον γὰρ. *Aristoteles libro II. Rhetoric.*

Οἶμαι δὲ σε καὶ Σαπφῶς ἀκκοῦσαι πρὸς πῖνα τῆς εὐδαμώνων δοκισῶν (εἴ) Γυαικῶν, μεγαλαυχημένης καὶ λεγύσης, ὡς αὐτὴν αἱ Μῆσαι πρὸντι ὀλβίαντε καὶ ζηλωτὴν ἐποίησαν, καὶ ὡς οὐδὲ ἀποθανούσης ἔσται λήθη. *Aristides in πρὸς περὶ τῆς φθροδέγματος λόγῳ.*

Σαπφῶ τε ἡ καλὴ παταχοῦ Λάειρον τῆ ἀδελφὸν ἐπαίρει, ὡς οἰνοχοῦντα ἐν πρὸς φρυτανείῳ τοῖς Μυπλιωαίοις. *Athenais lib. X.*

Χαμαλέων δὲ ἐν πρὸς περὶ Σαπφοῖς, καὶ λέγειν πῖνα φησὶν εἰς αὐτὴν πεποιήσας ὑπὸ Ἀνακρέοντος Ἰάδε,

Σφαῖρη δεῦτε με πορφύρῳ ἐνὶ βάλλων

Χρυσκόμης Ἔρωσ νυκτὶ ποικίλος

Λαμβάνει, συμπαιζὲν προκαλεῖται.

Ἡ δὲ, ἔστι γὰρ ἀπ' εὐκλικοῦ Λέσβου,

τὴν ἐμὴν κόμην, λάκην γὰρ, καταμέμφεθ'

πρὸς δὲ ἄλλω πῖνα χάσκει.

Ἐπὶ τῇ Σαπφῶ τῆ πρὸς αὐτὸν ταῦτα φησὶν εἰπεῖν,

Κεῖνον ὃ χυσοῦδρονε Μοῦσα

Εἶνεσπεσ ὕμνον ἐκ τῆσ καλλιγύναικῶσ

Ἐδλᾶσ ὁ Τήϊοσ χωρᾶσ,

Ὅν αἰεὶ δε τερπνῶσ φρέσβισ ἀγλαῶσ.

Ἐπὶ δὲ οὐκ ἔστι Σαπφοῦσ τῆτο ἰὸ ἄσμα παντὶ σου διήλον.

Ἐγὼ δὲ ἠροῦμαι παίζεῖν τὸν Ἐρμησιάνακτα περὶ τούτου

ἰὸσ Ἐρωτῶ, καὶ γὰρ Δίφιλοσ ὁ κωμωδοποιὸσ πεποιήκεν

ἐν Σαπφοῦ δράματι, Σαπφοῦς ἐρσάς Αρχίλοχον, καὶ
 Ἰππώνακτα. *Athenais lib. XIII.*

Εἰσὶ δὲ αἱ μὲν τοῖς παράγμασι χάριτες, οἷον Νυμφαῖοι
 κῆποι, Γμέναιοι, Ἐρωτες, ὅλη ἡ Σαπφοῦς ποίησις. *Demetrius Phalereus.*

Μέτρον μὲν τοῖς κλητικῶν ὕμνων, ἐν μὲν ποιήσῃ, ὀπι-
 μηκέτερον. ἅμα μὲν γὰρ πολλῶν ἰόπων ἐκείνοις ἔξῃστι, ὡς
 παρὰ τῆς Σαπφοῦς, καὶ τῶν Ἀλκμαῶνι πολλαχοῦ εὐρίσκομεν. Τὴν
 μὲν γὰρ Ἀρτεμιν ἐκ μυρίων ὀρέων, μυρίων δὲ πόλεων, ἔπι δὲ
 ποταμῶν ἀνακαλεῖ. Τὴν δὲ Ἀφροδίτῳ, Κύπρῳ, Κνίδου, πολ-
 λαχοῦθεν ἀλλαχοῦθεν ἀνακαλεῖ. οὐ μόνον γὰρ ἀλλὰ καὶ τοὺς ἰο-
 ποῖς αὐτῆς ἔξῃστι διαγράφειν, οἷον ἀπὸ ποταμῶν καλεῖ ὕδωρ
 ἢ ὄχθας, καὶ τοὺς ὑποπεφυκότας λειμῶνας, καὶ χοροὺς ἐπὶ τοῖς
 ποταμοῖς γηρομένους. καὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς ἀναγράφουσι, καὶ εἰ
 ἀπὸ ἰσθμῶν αἰσούτως. ὡς ἀνάγκη μακροῦς γίνεσθαι αὐτῆς τοὺς
 κλητικοὺς ὕμνους. *Menander περὶ κλητικῶν ὕμνων.*

Κλητικοὶ μὲν οὖν ὅσοι εἰσὶν οἱ πολλοὶ τῆς τε παρὰ Σαπ-
 φοῦς ἢ Ἀνακρέοντι, ἢ τοῖς ἄλλοις μετεπειθεῖς, κλῆσιν ἔχοντες
 πολλῶν θεῶν. *Menander ibidem.*

Οἷμοι τῆς ἀγαθῶν ἀνδρῶν τοὺς ἐπαίνοισι, οὐδέ γὰρ ἄδειν
 τὰ Σαπφοῦς καὶ Ἀνακρέοντος ἐρωτικὰ μέλη. *Dion Chry-
 sostomus περὶ βασιλείας.*

Διὸ καὶ ἡ Σαπφὸς περὶ μὲν κάλλους ἄλδουσα, καλλιπεπῆς
 ὄζει καὶ ἠδέϊα. καὶ περὶ ἐρώτων ἢ καὶ ἀέρῳ, καὶ περὶ ἀλκυόνῳ,
 καὶ ἅπαν καλὸν ὄνομα ἐνύφαν ἢ αὐτῆς τῆς ποιήσῃ, τὰ, δὲ καὶ
 αὐτὴ εἰργάσατο. ἄλλως δὲ σκώπησι τὸν ἀγροῖκον νυμφίον, καὶ
 τὸν θυρωρὸν τὸν ἐν γάμοις, εὐτελέστατα καὶ ἐν πεζοῖς ὀνόμα-
 σιν μᾶλλον ἢ ποιητικοῖς, ὡς αὐτὴ μᾶλλον ὄζει τὰ ποιήματα
 ταῦτα διαλέγεσθαι ἢ ἄδειν· οὐδὲ ἂν ἀρμόσαι πρὸς τὸν χορὸν,
 ἢ πρὸς τὴν λύραν, εἰ μὴ τις εἴη χορὸς διαλεκτικός. *Demetrius Phalereus.*

Τὸν γὰρ ἑσάρωμον, καὶ βάρβιπεν ὧν Σαπφὸς καὶ Ἀνακρέων
 μνημο-

μημονεύουσι, καὶ τὴν μάγαδιν, καὶ τὰ τρίγωνα, καὶ τὰς σαμβύκας ἀρχαῖα εἶ). *Athenaeus lib. IV.*

Προσνεύει δὲ καὶ κατ' αὐτὸ τὸ Λιγαῖον πέλαγος, ὅθεν αὐτῷ καὶ τὸ ὄνομα. Ὑπερον δὲ αὐτὸ τὸ ἀκρωτήριον αἶψα κεκλιῆται, ὡς Σαπφῶ. *Strabo lib. XIII.*

Λέγει δὲ τῆς ἑταίρας Ἰάφου γερναὸς ἑσθ' ἑρασῶν, ἣν Σαπφῶ μὲν ἢ τῆς μελῶν ποιήθεια καλεῖ Δωρῖκαν ἐρωμένην τῆς ἀδελφῆς Χαράξης γερνῆαν. *Strabo lib. XVII.*

Ἦν μὲν ἔν κ' ὑπὲρ Σαπφοῦ τῆς ἰδέας ταύτης ᾠδαεῖματα, ὀπιθαλαμίου ἑστ' ὀπιγεγραμμένον ταῖς ὠδαῖς. *Dionysius Halicarnass. ἐν μεθόδῳ ὀπιθαλαμίων.*

Εἶδον ἄνδρος τὸ ἄνητον· ἀνητίνοις δὲ ἐχρῶντο σεφάνοις, ὡς Ἀλκαῖου, καὶ Σαπφῶ. *Theocriti Scholiastes in eadyll. ζ'.*

Καὶ ἡ μὲν Σαπφῶ γύναιον πορνικὸν ἐρωτομανὲς, καὶ τὴν ἑαυτῆς ἀσέλγειαν ἄδει. *Tatiana.*

Καὶ καλέσας τὸν Δάμιν, ἥρου με ἔφη παρῶν, ὃ, πῶς ὄνομα ἦν τῆ Παμφύλου γυναικί, ἢ δὴ Σαπφοῦ τε ὀμιλήσαι λέγει, καὶ τοὺς ὕμνους, οὓς εἰς τὴν Ἀρτεμιν τὴν Περγαῖαν ἄδουσι, ζῶνθῆναι τὸν Αἰολέαν τε καὶ Παμφύλων τρόπον; ἠρόμην ἔφη. τὸ δὲ ὄνομα οὐκ εἶπας. οὐκ ᾧ χρῆσθ' εἶπεν, ἀλλ' ἐξηγούμην σοι τοὺς νόμους τῆς ὕμνων, καὶ τὰ ὀνόματα, καὶ ὅτι τὰ Αἰολέων ἐς τὸ ἀκρότατόν τε, καὶ τὸ ἴδιον παμφύλων παρήλλαξε. παρὸς ἄλλω μετὰ ταῦτα ἐχρῶμεθα. καὶ οὐκ ἔτ' ἥρου με περὶ τῆ ὀνοματῆ· καλεῖται τοίνυν ἡ σοφία αὐτῆ, δαμοφύλη. καὶ λέγει τὸν Σαπφοῦς τρόπον, παρθένοις τε καὶ ὀμιλητῆρας κηρύσσειν, ποιήματά τε ζῶνθῆναι, τὰ μὲν, ἐρωτικά, τὰ δὲ, ὕμνοις, τὰ τοι ἐς τὴν Ἀρτεμιν, καὶ παρῶν αὐτῆ, καὶ ἀπὸ τῆς Σαπφοῦς ἦσαν. *Philostatus de vita Apollonii Tyane.*

Καποῦσδ' ἐς αὐτὴν, περίβολός ὅστιν Ἀρτέμιδος, καὶ ἔβαντα ἔριτας καὶ καλλίστας. ὡς μὲν ἐγὼ δοκῶ, καὶ ὁμολογεῖ τὰ ἔπη

τῆς Σαπφῶς, τῆς Ἀρτέμιδος εἰσιν ὀπικλίσεις αὐτῆς). *Pausanias in Atticis.*

Σαπφῶ δὲ ἢ Λεσβία, πολλά τε καὶ οὐχ ὁμολογῶντα ἀλλήλοις εἰς Ἐρωτα ἦσε. *Pausanias in Bœoticis.*

Σαπφῶ δὲ ἢ Λεσβία τὸ οἰτολίτικόν τὸ ὄνομα ἐκ τῆς ἐπὶ τῆς πάμφω μαδῆσα Ἀδωνίν ὁμοῦ καὶ οἰτολίτικόν ἦσε. *Pausanias in Bœoticis.*

Βεῦθη, ὡς Σαπφῶ, κίμβαρικόν. ὅστι δὲ τὸ κίμβαρικόν, διαφανὲς χιτωνίσκος. *Iulius Pollux lib. VII.*

Γελλῶ γὰρ πρὶν παρθένης, καὶ ἐπειδὴ ἀώρων ἐτελεύτησε, φασὶν οἱ Λέσβιοι αὐτῆς τὸ φάντασμα ὀπιποιτᾶν ἐπὶ τὰ παῖδιά, καὶ τὴν τῆς ἀώρων θανάτου αὐτῆς ἀναπιδᾶσαι. μέμνηται ταύτης Σαπφῶ. *ex Auctore Promethiorum.*

Ὁ δὲ ἀδικούμενος, Ἀριμόνιος, ὅστιν ὁ τοῦ θυρωροῦ πατρὸς, ὡς ἂν εἴποι Σαπφῶ, τὰ μὲν ἄλλα ζώων καὶ μέτερος, ἐν τῷ καθ' ἑαυτὸν βίω γυμνός, ἀλλ' ὑπὲρ ἐν γυμνίας ἀμφισβητῆς τῷ Κέκροπι διετέλεσε. *Synesius in epistola προς Εὐόπιον.*

Σαπφῶ δὲ φησι τὴν Πειθῶ Ἀφροδίτης θυγατέρα. *Hesiodi Scholiastes in ἔργα καὶ ἡμέρας.*

Θάψος γὰρ ὅστις ξύλον τι καλεῖται σκυθάειον ἤρουν σκυδικόν ξύλον, ὡς φησι καὶ Σαπφῶ. *Theocriti Scholiastes in edyll. β'.*

Ἀπολλώνιος μὲν Ἀφροδίτης τὸν Ἐρωτα γυμνασθεῖ. Σαπφῶ τῆς γῆς καὶ οὐρανοῦ. *Apollonij Scholiastes in libro III. Argonautic.*

Περὶ δὲ τοῦ τῆς Σελήνης ἔρωτος, ἰσορεῖ Σαπφῶ καὶ Νικανδρῶς ἐν δευτέρῳ Εὐρώπης. *Idem Scholiastes in libro IV. Argon.*

Ὁ δὲ τῆς Λεσβίας, εἴποι καὶ παρὰ τὰς νεοὺς εἰκάσαι, τί ἂν εἴη ἄλλο, ἢ Σωκράτους τέχνη ἐρωτικῆς δοκοῦσι γὰρ μοι τὴν κατὰ ταῦτ' ἢ μὲν, Ἰωναίων, ὁ δὲ, ἀρρένων ὀπιπιδεῦσαι.

θεῖσαι. καὶ γὰρ πολλῶν ἑρᾶν ἔλεγον, καὶ ὑπὸ πάντων ἀλίσκεσ-
σαι ἤ καλῶν. ὅ, πρὸ ἐκείνῃ Ἀλκιβιάδης, καὶ χαρμίδης, καὶ
φαίδροϑ, τοῦτο τῆ Λεσβία, Γύεινα, καὶ Ἀτθίς, καὶ Ανακ-
τορία. καὶ ὅ, πρὸ Σωκράτει οἱ ἀντίτεχοι, Πρόδικϑ, καὶ
Γοργίας, καὶ Θρασύμαχϑ, καὶ Πρωταγόρας, τοῦτο τῆ
Σαπφοῖ, Γοργῶ καὶ Ἀνδρομέδα, νῦν μὲν ὀπτιμᾶ ταύταις,
νῦν δὲ ἐλέγχει καὶ εἰρωνεύει) αὐτὰ ἐκεῖνα τὰ Σωκράτης.
Maximus Tyrius.

*Velut fides arcana sodalibus &c. Aristoxeni sen-
tentia est. ille enim in suis scriptis ostendit Sapphonem
& Alcaem volumina sua loco sodalium habuisse. Por-
phyrio in Horat. lib. 11. Sat. 1.*

Εὐδόξοις δὲ ἑταίρας καὶ ἐπὶ κάλλει διαφερούσας ἤνεκα
καὶ ἡ Ναύκρατις Δωρικήν τε, ἢ καλὴ Σαπφῶ ἑρωμένῳ γε-
νομένῳ χαράξεν ἢ ἀδελφῶ αὐτῆ, κατ' ἐμπειρίαν εἰς τὴ Ναύ-
κρατιν ἀπαίροντϑ, διὰ τῆς ποιήσεως διαβάλλει, ὡς πολ-
λὰ ἤ χαράξεν νοσφισαμένῳ. Ἡρόδοτος δὲ αὐτὴν Ροδῶπι
καλεῖ, ἀγνοῶν ὅτι ἑτέρα τῆς Δωρικής ἐστὶν αὕτη, ἢ καὶ τοὺς
σειβωίτοις ὀβελίσκοις ἀναθεῖσα ἐν Δελφοῖς, ὧν μέμνηται
Κρατῖνϑ διὰ τούτων. εἰς δὲ τὴν Δωρικήν τὸ δ' ἐποίησε τὸ
ἐπίγραμμα Πιστίδιππος, καὶ τοι ἐν τῆ Αἰδοπία πολλὰ
κεκμηωνεύσας, ἐστὶ δὲ τὸ δε.

* Δωρική, ὅς ἐα μὲν σ' ἀπαλὰ κοσμήσατο δεσμῶν.

Χαίτης ἢ τε μύρων ἔκπνοϑ ἀμπεχόνῃ.

Ἦποτε τὸν χαρτεντα πεισέλλουσα χάρσξον,

Σύγχοις ὀρθρινῶν ἢ ψα κισυβίων.

Σαπφῶ, αἰ δὲ μένουσι φίλης ἐπὶ καὶ μενέουσι

Ωδῆς αἰ λὰ καὶ φθεγγόμεναι σελίδες.

Οὔνομα σὸν μακραισὸν ὁ Ναύκρατις ὧδε φυλάξει,

Ες' ἂν ἡ Νείλου ναῦς ἔφαλος γεγάνῃ.

Athenaeus lib. XI II.

Prome-

theus post factos à se homines dicitur auxilio Minervae

B 4

calum

calum ascendisse, & adhibita facula ad rotam Solis, ignem faciat, quem hominibus indicavit. ob quam causam irati Di, duo mala miserunt terris, febres, & morbos, sicut & Sappho, & Hesiodus memorant. Servius in Bucolicis.

Κάγώ δ' ἐχρ' τὴν Ἐπικράτους Ἀντιλαΐδα ἐρωτικὰ μέλη-
θνα. ταῦτα παντελῶς Σαπφοῦς μέλη. *Athen. lib. xiii.*

Κλέαρχος δ' ἐν δ' ἄτερῳ ἐρωτικῶν ἰὰ ἐρωτικά φησιν
ἄσματα, καὶ ἰὰ Λοκρικὰ καλούμενα, οὐδ' ἐν τῇ Σαπφοῦς καὶ
Ἀνακρέοντος διαφέρειν. *Athenais lib. xiv.*

Τὶ δὲ, εἰάν ποικτικὴν πάλιν ἢ μιμητικὴν ὑποφαίνοντες,
οὐχ ἑτέρων μὲν ἀνδρῶν, ἑτέρων δὲ γυναικῶν οὔσαν, ἀλλὰ
τὴν ἐπὶ τὴν, τὰ Σαπφοῦς μέλη τοῖς Ἀνακρέοντος, ἢ τὰ
Σιβύλλης λόγια τοῖς Βάκιδος ἀντιφραβάζοιμεν. *Plu-
tarchus ἐν γυναικῶν ἀρεταῖς.*

Ὅτε καὶ Σαπφοῦς ἀναδεχομένης, καὶ τῇ Ἀνακρέοντος,
ἐγὼ μοι δοκῶ καταθέσθαι τὸ ποθέσιον αἰδούμενον. *Plu-
tarchus in Sympot. lib. vi.*

Οὐχ ὁρᾷς, εἶπεν, ὅσω χάειν ἔχει τὰ Σαπφικὰ μέλη,
κηλοῦντα καὶ καταθέλλοντα τοὺς ἀκρωμένους. *Plutarchus
ἐν τῷ περὶ τῆ μη χεῖν νῦν ἔμμετρα τὴν πύθιον.*

Τοῦ δὲ τῷ Ξανθίππου πησιόν ἐσηκεν Ἀνακρέων ὁ τίσιος,
φρῶττος μετὰ Σαπφῶ τὴν Λεσβίαν, ἰὰ πολλὰ ὧν ἔγραψεν
ἐρωτικὰ ποιήσας. *Pausanias in Atticis.*

Καὶ ποιῶσιν ἄσματα οὐ πολὺ τῆς Σαπφοῦς ὑποδόντα.
Lycianus περὶ τῆς ἐπὶ μισθῷ Σιώντων.

Δεύτερον δὲ καὶ τρίτον παράδειγμα, Θεανῶ τε ἐκείνη, καὶ
ἢ Λεσβία μελοποιὸς, καὶ Διοτίμα ἐπὶ ταύταις, ἢ τὸ μεγα-
λόφρον ἢ Θεανῶ συμβαλλομένη εἰς τὴν γραφὴν. ἢ Σαπφῶ δὲ,
τὸ Γλαφυρὸν τῆς περὶ ἀρέσεως. *Lycianus ὑπὲρ τῆς εἰκόνων.*

Καὶ κατεμάσσωσας αὐτὸ, περὶ τοὺς ἰάμβους, ἐμάτιον
αἰείδοντας τὸν βουπάλιον κατὰ τὸν Κυρηναῖον ποιητὴν, ἀλλ'
οἷος

ῥοις ἢ καλὴ Σαπφὸ βούλεθ' τοῖς ὕμνοις ἀρμόσειν. *Julianus in epistola ad Ahyrium.*

Δῆλον δὲ ὅτι πᾶν ἀκήκοα, ἤτις τῆς Σαπφοῦς τῆς καλῆς, ἢ Ανακρέοντος τῆς Κοφῆς, ἢ καὶ συγγραφέων πᾶν. *Plato in Phaedro.*

Τὴν ποιήθειαν Σαπφὸ τὴν Σκαμανδρονύμης θυγατέρα, παύτῳ καὶ Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος Κοφῆν ἀναγράφει. *Aelianus lib. XII. ποικίλης ἱστορίας.*

Σιωπήμασι δ' οὗτοι καὶ ἡ Σαπφὸ, θαυμαστὸν πρὸς χεῖμα, οὐ γὰρ ἴσμεν ἐν τῷ τοιοῦτῳ χρόνῳ τῷ μνημονοδομένῳ φαιρῆσαι πινὰ γυναικὰ ἐνάμιλλον, οὐδ' ἐστὶ μικρὸν ἐκείνη ποιήσις χάειν. *Strabo lib. XIII.*

Καὶ Ἑλλάνικος δ' ὁ Λέσβιος συγγραφεὺς, καὶ Καλλιὰς δ' Σαπφὸς, καὶ Ἀλκαῖον ἐξηγησάμενος. *Strabo lib. XIII.*

Fecere tamen et alij talia, etsi vos ignoratis, apud Gracos Teius quidam, et Lacedemonius civis, cum alyis innumeris: et mulier Lesbica lasciva illa quidem, tanta gratia, ut nobis insolentiam lingua sua dulcedine carminum commendat. Apuleius in apologia.

Τῶν δ' ἀκατάληκτων, τὸ μὲν πεντάμετρον καλεῖθ' Σαπφικὸν Ἰεωσπρεσχωδικασύλλαβον, ὃ τὸ δεύτερον Σαπφοῦς ἔλον γέγραπται. *Hephaestion.*

Τὸ δὲ ἀκατάληκτον, καλεῖται Σαπφικὸν, ὃ τὸ τρίτον ἔλον Σαπφοῦς γέγραπται. *Hephaestion.*

Venio nunc ad hendecasyllabum Phalacium, qui ex simili causa ut plerique a cultore suo, non in inventore nomen accepit. nam hic versus apud Sapphò frequens est, cuius in quinto libro complures huius generis et continuati et dispersi leguntur. Atilius Fortunatianus.

Asclepiadeon metrum vocatur, non quòd repertor eius Asclepiades fuerit, sed quòd eò familiaris et fre-

B 5 quentius

quentius sit usus. ante illum enim vsi Alcæus, & Sappho hoc integro vsa est in libro quinto. Atilius Fortunatianus.

Antipæsticum metrum Sappho inuenit. Atilius Fortunatianus.

Σαπφῶ, Σίμων Θ. οἱ δὲ, Εὐνομίε. οἱ δὲ, Ησερύς, οἱ δὲ, Εκρύτε. οἱ δὲ, Σήμυ. οἱ δὲ, Κάμωνος. οἱ δὲ, Ετάρχη. οἱ δὲ, Σκαμανδρονύμυ. μητρός Κλειδός, Λεσβία, ἐξ Ερεσῶ, λυραΐ. Γερωνῆα χτὶ ἄ μβ'. Ὀλυμπιάδα, ὅτε καὶ Ἀλκαῖος ἦν, καὶ Σπυρίχορος, καὶ Πιπτακός. ἦσαν ἢ αὐτῆς καὶ ἀδελφοὶ τρεῖς, Λάερχ Θ, Χάραξ Θ, καὶ Εὐρύγι Θ. ἐγαμήθη ἢ ἀνδρὶ Κερκώλα πικισωτάτῳ, ὀρμωμένῳ ἀπὸ Ἀνδρου, καὶ θυγατέρα ἐποίησε ἐξ αὐτῆ, ἢ κλείς ὀνομάσθη. ἑταῖραι δὲ αὐτῆς καὶ φίλαι γυνάσσι τρεῖς, Αττίς, Τελεσίππα, Μεγάρα. πρὸς αἷ καὶ διαβολὴν ἔχον αἰσχρᾶς φιλίας. μαδίτεια δὲ αὐτῆς, Αναγόρα Μιλησία, γογγύλα Κολοφωνία, Εὐνείκα Σαλαμηνία. ἔγραφε δὲ μελῶν λυραϊκῶν βιβλία δ'. καὶ πρῶτη πηῆχρον εὔρεν. ἔγραφε ἢ ὄπιγράμματα, καὶ ἐλεγεία, καὶ ἰάμβους, καὶ κρονωδίας. Suidas.

Σαπφῶ, Λεσβία ἐκ Μυτιλήνης, ψάλτεια. αὐτὴ δὲ ἔρωτα Φάων Θ τῷ Μυτιλλωαίου, ἐκ τοῦ Λοκάτου κατεπόντισεν ἑαυτήν. πνὲς ἢ καὶ ταύτης ἔῃ λυραϊκὴν ἀνέγραψαν ποίησιν. Suidas.

Ἦν ἢ ἑταῖρα Σαπφούς, καὶ ἰσόχορον Θ. Eustathius in Iliad. 6'. & Suidas ἐν τῷ ἦεννα.

Καὶ ἡ Σαπφῶ θαυμαστὸν πῶσιν, Ἰωναϊκὸς χεῖμα, πρὸς ἦν ἕδεμία Ἰωὴ ἐνάμιλλος εἰς ποίησιν. Eustat. in Dionys.

Ροδῶπις δ' ἐς Αἴγυπτον ἀπέικετο, Ξάνθεως τοῦ Σαμίου κομίσαντός μιν. ἀπκομένη δὲ κατ' ἐργασίῳ, ἐλύθη χρημάτων μεγάλων ὑπ' ἀνδρὸς Μυτιλλωαίου χαράξου ἢ Σκαμανδρονύμου ποιδός, ἀδελφεοῦ ἢ Σαπφούς τῆς μελοποιῶ. Herodotus in Euterpe.

Πέτρα

Πέτρα γδ ἔτι λάλῃ τὴν χροὴν πεποιημένη τῆς Λακκάδος
εἰς τὸ πέλαγος καὶ ἢ Κεφαλλωίαν, ὡς ἐν Γεῦθεν τούνομα
λαβεῖν. ἔχει ἢ τὸ τῆς Λακκάτου Ἀπόλλωνος ἱερὸν, καὶ τὸ ἄλ-
μα τὸ τοὺς ἔρωτας παύειν πεποιημένον, οὗ δὲ λέγει ἢ πρώτη
Σαπφῶ, ὡς που φησὶν ὁ Μένανδρος,

Τὸν ὑπέροκτον θηρῶσαι παράων,

Οἰσρῶντι πόθῳ ρίψαι πέδας ἀπὸ τηλεφανῆς,

Ἀλλὰ καὶ εὐχὴν σὴν δέσποτ' ἀναξ.

ὁ μὲν οὖν Μένανδρος πρώτῳ ἀλέαδς λέγει τὴν Σαπφῶ.
Strabo lib. x.

Μιχθοφόρον, αὐτὴ λέγει ἢ ἐπὶ τῆς ἐρασιμῶν διδασκά-
λων, καὶ ὑπερφάνων, ὡς φασὶ, καὶ τὴν Σαπφῶ ἐραδιῆσαι, μὴ
φέρουσαν δὲ τὸ πάθος, ρίψαι αὐτὴν καὶ τῆς ἐκ Λακκαδίας
πετρῶν. *ex auctore Proverbiotum.*

Σαπφῶ τοῦ καλοῦ Φάωνος ἐραδιεῖσα. *Athenaeus
libro x.*

Οὗτος ὁ Φάων ἐστίν, ἐφ' ᾧ τὸν Ἔρωτα αὐτῆς ἢ Σαπφῶ
πολλάκις αἶμα ἐπίσει. *Palaphatus in Phaone.*

*Radice[m] eius alterutrius sexus similitudinem re-
ferre, raram inveniunt, sed si viris contigerit mas, ama-
biles fieri. Ob hoc ἔ- Phaonem Lesbium dilectum à
Sappho. Plinius lib. xxii. cap. vii. de herba, quam
centum capita vocant.*

*Sappho ἔ- Alcaeus poëta clari habentur, Eusebius
in Chronicis Olympiade xlii.*

Λεισόξενος δὲ φησὶ Σαπφῶ πρώτῳ εὐραδς τὴν μιξο-
λυδίσι, παρ' ἧς τοὺς βαγφοδοποιούς μαθεῖν. *Plutarchus ἐν
τῷ περὶ μουσικῆς.*

Μέναιχμος δὲ ἐν τοῖς περὶ τεχνικῆς τὴν πηκλίδι, ἢ ἢ
αὐτὴν εἶ) τῆς μάγιδι, Σαπφῶ φησὶν εὐρεῖν. *Athenaeus
libro xiv.*

Πηκλὶς δὲ καὶ μάγιδις, καθά φησιν ὁ Λεισόξενος, καὶ
Μέναιχ-

Μέναιχμοϑ ὁ Σικυώνιοϑ, ἐν τοῖς περὶ τεχνικῆς καὶ τῆς
Σαπφῶ δέ φησιν εἶναι, ἥ τις ἐστὶν Ανακρέοντοϑ φησὺν βυτέρα,
πρώτῳ χηῖσαυτῳ Ἰῆ πικλίδι. *Athenaicus lib. xiv.*

Καλῶς δὲ περὶ τῆς Ἰοιέτων Εφίππου ἐν Σαπφῶ φησιν.
Athenaicus lib. xiii.

Ἐν δὲ Σαπφῶ ὁ Αντιφάνης αὐτὴν τὴν ποιήθειαν παρ-
βάλλουσαν ποιῆται χηῖσιν τῶν δὲ τὸν βόπην, ἀπολυομένῃ πινὸς
εὐτῶς, ἢ μὲν γὰρ φησιν,

ἔστι φύσις θήλεια βρέφη σώζουσ' ὑπὸ κόλποις.

Athenaicus lib. x.

Δίφιλοϑ ἐν Σαπφῶ. *Athenaicus lib. xi.*

Τί δ' ἀπολιπεῖν τῆ λέγοντοϑ ἑρωτικὴν μόνῳ γερονέει
Σαπφῶ Ἰωλιακῶν. *Plutarchus ἐν τῷ περὶ τῆ μὴ χεῖν ἔμ-
μετρα ἢ Πυθίαν.*

Οὐχὶ τὸ μελιχρὸν αὐχμα Λεσβίων Σαπφῶ. *Lucia-
nus in Amoribus.*

*Ingenia Asiatica incluta per gentes fuere, poetae :
Anacreon, inde Mimnermus & Antimachus, dein-
de Hipponax, deinde Alcaeus, inter quos etiam Sappho mulier. Solinus.*

Πάειοι γοῦν Αρχίλοχον καὶ παρ ὄντα βλάσφημον τεπε-
μάκασιν, καὶ χῖοι Ομηρον οὐκ ὄντα πολίτην, καὶ Μυπλιωαῖοι
Σαπφῶ, καὶ παρ οὔσαι Ἰωλιαῖκα. *Aristoteles lib. ii. Rhe-
toricoytm.*

Χῖοι μὲ Ομηρον, Μυπλιωαῖοι ἢ Σαπφῶ ἐν τοῖς νομίμοις
σὺν ἐχάροσον. *Julius Pollux lib. ix.*

Σελανίων δὲ Σαπφῶ τὴν ἐταίειν ἐχαλοῦργησον. *Τα-
τιανῆς.*

*Nam Sappho, quae sublata de Prytaneo est, dat
tibi iustam excusationem, & propè ut concedendum,
atque ignoscendum esse videatur, M. Silanionis opus
tam perfectum, tam elegans, tam elaboratū quisquam*

ποτε

non modò priuatus, sed populus etiam haberet, quàm homo elegantissimus Verres? paulò post: atque hæc Sappho sublata quantum desiderium sui reliquerit, dici vix potest: nam tum ipsa fuit egregiè facta, tum epigramma Græcū, pernobile incisum, habuit in basi, quod iste eruditus homo & Graculus, qui hæc subtiliter iudicat, qui solus intelligit, si unam litteram Græcam scisset, certè non sustulisset: nunc enim quod scriptum est in inani basi, declarat quid fuerit, & id ablatum indicat. Cicero in Verr. lib. VI. Or. IX.

Habron Amicitiam & Cōcordiam pinxit & deorum simulacra. Leontiscus Aratum victorem cum Trophæo. Psaltriam Leon, Sappho. Plinius lib. XXXV. cap. XII.

Mira, & propè adeò ridicula diuersitas fabule apud Græcos pœtas deprehēditur super numero Niobe filiorum, nam Homerus pueros, puellasq; eius senos dicit fuisse. Euripides bis septenos. Sappho bu nouenos. Bacchylides & Pindarus bis denos. Aulus Gellius.

S A P P H O

P H A O N I.

* Nunquid tibi aspecta est studiose littera dextra,

* Ecquid ut

Protinus est oculis cognita nostra tuis?

An, nisi legisses auctoris nomina Sapphus,

Hoc breue nescires unde monetur opus.

Forsitan & quare mea sint alterna requiris

Carmina, cūm Lyricis sim magis apta modis.

Flendus amor meus est; * elegeia fiebile carmen:

* elegei quoque

Non facit ad lacrymas barbros * vlla meas.

* illa

Uror, ut indomitis ignem exercentibus Euris,

Fertilis accensis messibus ardet ager.

Arua

*Arua Phaon celebrat diuersa Typhoidos Aetna ;
Me calor Aetneo non minor igne tenet .*

*Nec mihi dispositis iungam qua carmina nervis
Proueniunt; vacua carmina mentis opus .*

*Nec mihi Pyriño subeunt, Mnasiue puella ,
Nec me Lesbium cetera turba iuuat .*

* Amythone

*Uilis * Anaetorie, vilis mihi candida Cydno :
Non oculis grata est Atthis ut ante meis .*

* non

*Atque alia centum, quas * hic sine crimine amans :
Improbe, multarum quod fuit, unus habes .*

Est in te facies, sunt apti lusibus anni :

O facies oculis insidiosa meis .

*Sume fidem, & pharetram, fies manifestus Apollo :
Accedant capiti cornua, Bacchus eris .*

*Et Phoebus Daphnen, & Cnosida Bacchus amauit ;
Nec norat Lyricos illa vel illa modos .*

At mihi Pegasides blandissima carmina dicunt .

¶ iam canitur toto nomen in orbe meum .

*Nec plus Alcaeus conforis patriaq, lyraeq,
Laudis habet, quamuis grandius ille sonet .*

*Si mihi difficilis formam natura negauit,
Ingenio forma damna rependo mea .*

*Nec me despicias si sum tibi corpore parua,
* Mensuramq, breuis nominis ipsa fero .*

* Sum breuis, at nomen quod terras impleat omnes
Est mihi, Mensuram nominis ipsa fero .

*Candida si non sum, placuit Cepheia Perseo
Andromede patriae fusca colore sua .*

Et variis alba iunguntur saepe columbae,

Et uiger à viridi turtur amatur aue,

Si, nisi qua facie poterit te digna videri,

Nulla futura tua est, nulla futura tua est .

At

*At mea cūm legeres, etiam formosa videbar,
Unam iurabas usque decere loqui.*

Cantabam, memini (meminerunt omnia amantes)

Oscula cantanti tu mihi rapta dabas.

Hæc quoque laudabas, omniq₃ à parte placebam.

Sed tunc præcipuè cūm fit amoris opus.

Tunc te plus solito lascivia nostra iuuabat,

Crebraq₂ mobilitas, aptaq₂ verba ioco.

** Atque ubi * iam amborum fuerat confusa voluptas,*

Plurimus in lasso corpore languor erat.

** Nunc tibi Sicelides veniunt noua prada puella.*

Quid mihi cum Lesbō? Sicelis esse volo.

** Nec vos erronem tellure * admittite nostrum,*

*Nysiades matres, * Sicelidesq₂ nurus.*

Nec vos decipiant blanda mendacia lingua,

Quæ dicit vobis, dixerat ante mihi.

*Tu quoque quæ * immites celebras Erycina Sicanos,*

Nam tua sum, vati consule diua tua.

An grauis inceptum peragit fortuna tenorem?

Et manet in cursu semper acerba suo?

Sex mihi natales ierant, cūm lecta parentis

Ante diem lacrymas ossa bibère meas.

Arsit inops frater victus meretricis amore,

Mistaq₂ cum turpi damna pudore tulit.

Factus inops, agili peragit freta cerula remo,

Quasq₂ malè amisit, nunc malè quarit opes.

Me quoque quòd monui bene multa fideliter, odit.

Hoc mihi libertas, hoc pia lingua dedit.

Et quanquam desint, quæ me sine fine fatigent,

Accumulat curas filia parua meas.

Ultima tu nostris accedis causa querelis;

Non agitur vento nostra carina suo?

* Es
* quod

* Ne

* O'
* remittite
* Nysiades' q.

* montes

Ecce

* parti

*Ecce iacent collo*positi sine lege capilli,
Nec premit articulos lucida gemma meos:
Veste tegor vili, nullum est in crinibus aurum:*

* Arabum

*Non *Arabo noſter *rore capillus olet.*

* dona

Cui colar infelix? aut cui placuisse laborem?

Ille mei cultus unicus auctor abest.

Molle meum leuibus cor est violabile telis:

Et semper causa est, cur ego semper amem:

Sive ita nascenti legem dixere sorores,

Et data sunt vita fila senera mea.

Sive abeunt studia in mores, artesq; magistras;

Ingenium nobis molle Thaleia dedit.*

* facit

Quid mirum, si me prima lanuginis atas

Abstulit, atque anni, quos vir amare potest?

Hunc ne pro Cephalo raperes Aurora timebam;

Et faceres, sed te prima rapina tenet.

Hunc si conspiciat, qua conspicit omnia Phoebe,

Iussu erit somnos continuare Phaon.

Hunc Venus in calum curru vexisset eburno;

Sed videt & Marti posse placere suo.

O nec adhuc iuuenis, nec iam puer, utilis atas;

O decus, atque aui gloria magna tui.

Huc ades, inq; sinus formose relabere nostros,

*Non ut ames oro, * sed quod amare sinas.*

* verum ut

Scribimus, & lacrymis oculi rorantur abortis:

Aspice quam sit in hoc multa litura loco.

Si tam certus eras hinc ire, modestius isse,

** Et modo dixisses, Lesbi puella vale.*

* Si mihi

* nostra

*Non tecum lacrymas, non oscula * summa tulisti;*

Denique non timui, quod dolitura fui.

Nil de te mecum est, nisi tantum iniuria, nec te

Admonui, quod tu pignus amantis habes.

Non

*Non mandata dedi, neque enim mandata dedissem
 Ulla, nisi ut nolles immemor esse mei.
 Per tibi, qui nunquam longe discedit, amorem,
 Perq̄, nouem iuro, numina nostra Deas.
 Cum mihi nescio quis, fugiunt tua gaudia dixit,
 Nec me flere diu, nec potuisse loqui.
 Et lacryma deerant oculis, & *lingua palato, *verba
 Astrictum gelido frigore pectus erat.
 Postquam se dolor imminuit, *mea pectora *planxi, *nec
 Nec puduit ruptis exululare comis. *plangi
 Non aliter, quàm si nati pia mater adempti,
 Portet ad extructos corpus inane rogos.
 Gaudet, & è nostro crescit mœrore Charaxus,
 Frater, & ante oculos itq̄, reditq̄, meos.
 Utq̄, pudenda mei videatur causa doloris,
 Quid dolet hæc? certè filia viuit, ait.
 Non veniunt in idem pudor, atq̄, amor: omne videbat
 Vulgus, eram lacero pectus aperta sinu.
 Tu mihi cura Phaon, te somnia nostra reducunt,
 Somnia formoso candidiora die.
 Illic te inuenio, quamquam regionibus absis,
 Sed non longa satis gaudia somnus habet.
 Sæpe tuos nostra ceruice onerare lacertos,
 Sæpe tuæ videor supposuisse meos.
 Oscula cognosco, que tu committere lingua,
 Aptaq̄, consueras accipere, apta dare.
 Blandior interdum, verisq̄, simillima verba
 Eloquor, & vigilant sensibus ora meis.
 *Ulterius pudet hic narrare, sed omnia fiunt, *Ulteriora pu
 Et inuat, & sine te non licet esse mihi. det.
 At cum se Titan ostendit, & omnia secum,
 Tam cito me somnos destituisse queror.*

C

Antra,

Antra, nemusq₃ peto, tanquam nemus, antraq₃ pro-

Conscia delictis illa fuere meis. [sint,

Illuc mentis inops, ut quam furialis Erichtho

Impulit, in collo crine iacente ferar.

Antra vident oculi scabro pendentia tofo,

Qua mihi Mygdonij marmoris instar erant.

Inuenio siluam, qua saepe cubilia nobis

Præbuit, & multa * pressit opaca coma.

Sed non inuenio dominum, siluaq₃ meumq₃;

Vile solum locus est, dos erat ille loci.

Cognoui pressas noti mihi cespitis herbas.

De nostro curuum pondere gramen erat.

Quinetiam rami positis lugere videntur

Frondeb^{us}, & nulla dulce queruntur aues.

Incubui, tetigiq₃ locum qua parte fuisti,

Grata prius lacrymas combibit herba meas.

Sola virum non ultra * prius mastissima mater,

Concinit Ismarium Daulias ales Itym:

Ales Itym, Sappho * miseros decantat amores

Hactenus, * & media cetera nocte silent.

Est nitidus, vitreoq₃ magis pellucidus amne

Fons sacer, hunc multi numen habere putant.

Quem supra ramos extendit aquatica lotos;

*Unda, nemus: tenero cespite terra vires.

Hic ego cum * fessos posuissem flebilis artus,

*Formosus puer est visus adesse mihi.

Constitit ante oculos Naias una meos.

Constitit, & dixit, * qua nunc non ignibus aquis

Ureris, Ambracia terra petenda tibi est.

Phæbus ab excelso, quantum patet, aspicit æquor,

Æteum populi, Leucadiumq₃ vocant.

Hinc se Deucalion Pyrrha succensus amore,

Misit, & illeso corpore pressit aquas.

* texit

* pie

*desertos can-
tat

* ut

* vna

* lassos

* quoniam

*Nec mora, * iussus amans tetigit letissima Pyrrha
Pectora, Deucalion igne leuatus erat.*

* versus amorem
fugit

*Hanc legem locus ille tenet : pete protinus altam
Leucada, nec saxo desiluisse time.*

*Ut monuit, cum voce abiit. ego territa surgo,
Nec grauida lacrymas continuere gena.*

*Ibimus o Nympha, monstrataq; saxa petemus,
Sit procul infano victus amore timor.*

*Quicquid erit, melius quam nunc erit aura subito,
Et mea non magnum corpora pondus habent.*

*Tu quoque mollis amor pennas suppone cadenti,
Ne sim Leucadia mortua crimen aquae.*

*Inde chelyn Phæbo communia munera ponam,
Et sub ea versus unus & alter erit.*

*Grata tyrannum posuit tibi Phæbe poetria Sappho,
Conuenit illa mihi, conuenit illa tibi.*

*Cur * nunc Actiacas miseram me mittis ad oras,
Cum profugum possis ipse referre pedem?*

* tamen

*Tu mihi Leucadia potes esse salubrior unda,
Et forma meritis tu mihi Phæbus eris.*

*An potes o scopulis, undaq; ferocior * vlla,
Si moriar titulum mortis habere mea?*

* illa

*O quantum melius iungi mea pectora tecum,
Quam poterant saxis precipitanda dari.*

* At quanto

*Hec sunt illa Phaon, que tu laudare solebas:
Visaq; sum toties ingeniosa tibi.*

*Nunc vellem facunda forem, dolor artibus obstat,
Ingeniumq; meis substitit omne malis.*

*Non mihi respondent veteres in carmina vires,
Plectra dolore iacent, muta dolore lyra est.*

*Lesbides equorea, nupturaq; nuptaq; proles,
Lesbides Æolia nomina dicta lyra.*

C 2

Lesbides

*Lesbides infamem quæ me fecistis amata,
 Desinite ad citharas turba venire meas.
 Abstulit omne Phaon, quod vobis antè placebat,
 Me miseram, dixi quæ modo pane, meus.
 Efficite ut redeat, vates quoque vestra redibit:
 Ingenio vires ille dat, ille rapit.*

*Hæc quid ego? precibus pectus ne agreste mouetur?
 An riget, & Zephyri verba caduca ferunt?*

Qui mea verba ferunt, vellem tua vela referrent.

Hoc te, si sciperes, lente decebat opus.

Sine redis, puppiq, tua vota parantur

Munera, quid laceras pectora nostra mora?

*amanti

*Solve ratem, Venus orta mari, mare præstat *eunti.*

Aura dabit cursum, tu modo solve ratem.

Ipsè gubernabit residens in puppe Cupido,

Ipsè dabit tenera vela legetq, manu.

Sine iuuat longe fugisse Pelasgida Sappho,

Non tamen inuenies cur ego digna fuga.

* Hoc

**O saltè misera crudelis epistola dicat,*

Ut mihi Leucadia fata petantur aque.

HPIN.

ΗΡΙΝΝΗΣ

ΤΗΣ

ΛΕΣΒΙΑΣ.

ΕΙΣ ΗΡΙΝΝΑΝ

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Παυροπέης Ηεονα, χὲ οὐ πολὺ μῦθ' αἰοδαίς,
 Ἀλλ' ἔλαχεν Μούσης τῆτο τὸ βαῖον ἔσθ'.
 Τοι γάρ τοι μῆμης οὐκ ἤμβροτεν, οὐδ' ἔμελαίνης
 Νυκτὸς ἐπὸ σκερῆ κωλύε' Ἰπέρυγι.
 Αἰδ' ἀναρίθμητοι νεαρῶν σωρηδὸν αἰοιδῶν
 Μυειάδες, λήθη ξεῖνε μαραινόμεθα.
 Λαίτερο κύκλου μικρὸς θρόο, ἠὲ κολοιῶν
 Κρωλμὸς, ἐν εἰαριναῖς κιδνάμεν νεφέλαις.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Παρθενικὴν νεαριδὸν ἐν ἰσνοπόλοισι μέλισσαν
 Ηεῖναν, Μουσῶν ἀνδρα δρεπτομένω
 Αἴδης εἰς ὑμέναιον ἀνῆρπασεν. ἦρατόδ' ἔμφρων
 Εἶπ' ἐτύμως ἀπαῖς, βάσκαν' ἔσθ' Αἴδη.

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

Ο Γλυκὺς Ηρίννης εἶσ' ἄνθ', οὐχὶ πολὺς μὲν
 Ὡς ἀν παρθενικᾶς ἐνεακαιδεκέτας,
 Ἀλλ' ἐτέρων πολλῶν δωατώτερος· εἶδ' Αἴδης μοι
 Μὴ Γαχὺς ἦλθε, τίς ἀν ταλίκον ἔχ' ὄνομα;

ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

——— εἶσ' Ηρίννη ἢ κομῶντες
 Πικροὶ, χὲ ξηροὶ Καλλιμάχου πρόκυνες.

ΑΔΗΛΟΝ.

Ἀρπ λοχλομένῳ σε μελισσοτόκων ἕαρ ὕμνων,
 Ἀρπ δὲ κυκλείω φθεγγομένῳ σόματι,
 Ἥλασιν εἰς Ἀ' χέροντα διὰ πλατὺ κῦμα χαμῶντων
 Μοῖσος, λινοκλώσε δεσπότης ἠλακάτας.
 Σὸς δ' ἐπέων Ἥρινα καλὸς πόντος, οὐ σε γεγωνεῖ
 Φθιάδα, ἔχειν δ' χοροὺς ἄμμιγα Πιερίσιν.

ΑΔΗΛΟΝ.

Ἀέσβιον Ἡρίνης τόδε κηρίον ἀδύτι μικρὸν,
 Ἄλλ' ὄλον ἐν Μουσέων κηράμενον μέλιτι.
 Οἱ δὲ τεικρόσοι ταύτης σίχοι ἴσοι Ομηρῶ,
 Τῆς κ' παρθενικῆς ἐννεακωδέκιδος.
 Ἡ κ' ἐπ' ἠλακάτη μητρὸς φόβω, ἢ κ' ἐπ' ἐσφῶ
 Ἐσῆκει, Μουσέων λάτεις ἐφαπτομένη.
 Σαφῶ δ' Ἡρίνης ὄσον μελέεσσιν ἀμείνων,
 Ἥρινα Σαφροῦς τράσεν ἐν ἑξαμέβοις.

ΑΔΗΛΟΝ.

Παρθενικὴ δ' Ἥρινα λιγύτρος ἔζετο κούρη,
 Οὐ μίτον ἀμφαφώσα πολύπλοκον, ἀλλ' ἐνὶ στυῆ
 Πιερακῆς ῥαδάμυγας ἀποσαλάουσα μελίσης.

PROPERTII

ex lib. II.

*Et sua cum antiqua committit scripta Corinna,
 Carmina₃ Erinnes non putat aequa suis.*

Η Ρ Ι Ν Ν Η Σ

ΤΗΣ ΛΕΣΒΙΑΣ

Ἐπιγράμματα.

Ακρίδι τᾶ κατ' ἄεθρον ἀπδ' ὄνι, κὴ δρυοκοίτα
 Τέττιγι, ξυῶν τύμβον ἔτδύξε Μυρῶ,
 Παρθένιον σάξασα κόρα δάκρυ. διασά γδ' αὐτᾶς
 Παίγνι' ὁ δουπειθῆς ὄχετ' ἔχων Αἴδας.

Ἰῆς αὐτῆς.

Ἐξ ἀπαλῶν χερῶν τάδε γράμματα λάσε παρ-
 μιθεῦ

Ἐντὶ, καὶ ἀνθρώποι τὴν ὀμαλοῖ σοφίαν.

Ταῦται γοῦν ἐτύμως τὰν παρθένον ὅστις ἔγρα-
 ψεν,

Αἰκ' αὐγὰν ποτ' ἔθικ' ἦς Ἀγαθάρχης ὄλα.

C 4

Εστ

Εστὶ καὶ πόλις λακωνικὴ μὲν ἔξω ἐξ ἑατὸν, Τήνθ' λεγομένη. ὁ πολῖτης τήνιθ', καὶ τὸ θηλυκόν, τῆλια, ἀφ' ἧς καὶ Ἡεονα Τῆλια ποιήματα. *Sterbanus* ἐν τῷ περὶ πόλεων.

Οπὶ δ' καὶ Ἰωναῖκες ἦσαν οὐ μόνον ἄλλως Ῥοφαί, ἀλλὰ καὶ μελοποιοί, ἢ μόνον ἐκ τῆς ῤηθείσης Πραξιέλλης διήλον, ἀλλὰ καὶ Σαπφοῦς καὶ Κορίννης, καὶ Ἡρίννης. ἦν δὲ ποιήματα κρουμάτων χαλεξένη. ἔδον παροιμία, παρὰ τῶν κομικῶν ἐν Ἐκκλησιαζούσαις. *Γὰρ καὶ χαλεξένης ἰά δ' ἐστίν.*

ἰεόν δὲ αἷς ἡ ῤηθεῖσα Ἡεονα, Λεσβία μὲν ἦν, ἡ Ῥοδία, ἡ Τεία, ἡ Τηλία, ἐκ Τήλε νησιδίου ἐγγίζοντος τῇ Κνίδω. ποιήματα δὲ ἦν. καὶ ἔγραψε ποίημα Ἡλακάτῳ, Αἰολίδι Γλώσῃ, καὶ Δωρίδι, ἐν ἑποιστεακοσίοις. ἦν δὲ ἑταῖρα Σαπφοῦς, καὶ ἐτελεύτησε παρθένη. οἱ δὲ σίχοι αὐτῆς ἐκρίθησαν ἐνάμιλλοι τοῖς Ομηρίω. ἀπῆλθε δὲ ἐννεακαίδεκάτης. *Εὐστάθιος ἐν Iliad. β'.*

Ἡεονα, Τεία, ἡ Λεσβία, ὡς δὲ ἄλλοι, Τηλία. Τῆλθ' ἔδει νησιδίον ἐγγὺς Κνίδου. πνὲς δ' καὶ Ῥοδίαν αὐτὴν ἐδόξασαν. ἦν δὲ ἑποιοὺς, καὶ ἔγραψεν Ἡλακάτῳ. ποίημα δὲ ἔδειν Αἰολίδι, καὶ Δωρίδι διαλέκτῳ, ἐπῶν τ'. ἐποίησε δὲ καὶ θηγράμματα. τελευτᾷ δὲ παρθένη ἐννεακαίδεκάτης. οἱ δὲ σίχοι αὐτῆς ἐκρίθησαν ἴσοι τοῖς Ομηρίω. ἦν δὲ ἑταῖρα Σαπφοῦς καὶ ἰσόχρονθ'. *Suidas.*

Ἡεοναν τὴν Λεσβίαν ἐχαλκούργησε Ναυκύδης. *Τατιανί.*

ΜΥΡΟΥΣ

ΤΗΣ

ΒΥΖΑΝΤΙΑΣ.

ΕΙΣ ΜΥΡΩ,
ΧΡΙΣΤΟΔΟΤΑΟΥ.

*Αλλ' ὅν θρηϊκίοισι παρ ἡῶσι γείνατο μάτης
Μυρῶ κυδαλίμη Βυζαντίη.*

CS

MR-

ΜΥΡΟΥΣ
ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΑΣ
μνημοσύνη.

Ζεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ Κρήτῃ ξέφετο μέγας, οὐδ' ἄρα τίς

νιν

Ἠίδε μακάρον, ὃ δ' αἴξετο παῖσι μέλεισι.
Τὸν μὲν ἄρα ξήρονες ὑπὸ Ζαθέω ξέφον ἄντρα,
Ἀμβροσίω φορέεσσι ἀπ' ὠκεανοῖο ῥοάων.
Νέκταρ δ' ἐκ πάφης μέγας αἰετὸς αἰὲν ἀφύσ-
σων,

Γαμφυλῇ φορέεσκε πύρρ' Διὶ μητιδεντι.
Τὸν καὶ νικήσας πατέρα χρόνον εὐρύοπα Ζεὺς,
Ἀθάνατον ποίησε, καὶ ἕρανα ἔγκατένασεν.
Ὡς δ' αὐτὰς ξήροσι πελφάσιν ὠπάσε πιπν,
Αἰδὴ τοι θέρεος καὶ χεῖματος ἄγγελοι εἰσίν.

Ἰῆς αὐτῆς.

Νύμφαι Ἀμαδρυάδες ποταμοῦ κόραι, αἱ τάδε
βένθη

Ἀμβρόσια ῥοδέοις σείβετε ποσσὶν αἰεὶ.
Χαίρογτε, καὶ σώζοιτε Κλεώνυμον, ὅς τάδε καλά
εἶσαθ' ὑπαὶ πιτύων ὕμμι θεαὶ ξόανα.

Πρώτη

Πρώτη δὲ Μυρῶ ἢ Βυζαντία, καλῶς ἐδέξατο τὸν νῦν τῷ Ομήρου ποιημάτων, ἐν τῇ μνημοσύνη ὀπηρεφομένη φάσκει σα τὴν ἀμβροσίαν τῷ Διὶ τὰς πελειάδας κομίζεσθαι. *Atheniens lib. xi.*

Πειριάδεσσι ὅμοιως καὶ τις Μυρῶ, ἢ καὶ εἰς Ποσειδῶνα γράψασα ὕμνον. *Eustathius in Iliad. β'.*

Μυρῶ, Βυζαντία ποιήτρια ἐπῶν, καὶ ἐλεγείων, καὶ μελῶν, Ομήρου τῷ βασικοῦ θυγάτηρ. γυνὴ Ἀνδρομάχου τῷ ὀπικηδέντῳ φιλολόγου. *Suidas.*

Ἐπὶ τῷ χρόνῳ πολέματι τῷ φιλαδέλφῳ ἐπὶ ἀεῖσοι γοῦ τασπρατικοί, οὓς πελειάδας ἐκάλεσαν, διὰ τὸ λαμπρὸς εἶναι ἐν τῇ τραγικῇ, ὡς περ ἄσπρα τὰ ἐν τῇ πελειάδι. εἰσὶ δὲ οὗτοι, Ομηροῦ οὐχ ὁ ποιητής, ἀλλ' ὁ Μυρῶς τῷ Βυζαντίας ποιηταῖο, καὶ Σωσίδητο, καὶ Λυκόφρων, καὶ Ἀλέξανδρο, καὶ Λιαντίδας, καὶ Σωσιφάνης, καὶ Φιλίσκο. *Herphastion ἐν ἐπιχειρίδιῳ.*

Ἐχει δὲ λόγου καὶ Ἀλκινόω τὴν Πολύβου μὲν τῷ Κοεωδίου θυγατέρα, γυναικὴ δὲ Ἀμφιλόχου τῷ Δρύαντο, καὶ μῆνιν Ἀθλιῶσιν ὀπικητῶν ξένῳ Σαμίῳ, Ξάνδος αὐτῷ ὄνομα. ἐπὶ μισθῷ γὰρ αὐτῷ ἀγαρομένῳ χερνήπιν γυναικῆ Νικάνδρῳ, καὶ ἐργασαμένῳ ἐν αὐτῷ, ὕπερον ἐκ τῷ οἰκείῳ ἐλάσαι, μὴ ἐντελῆ τῷ μισθῷ ἀποδῆσαι, τῷ ἰσχυροῦ πολλὰ Ἀθλιῶσιν, τίσασι αὐτῷ ἀντὶ ἀδίκου σερήσεως. ὅθεν εἰς τοσοῦτον τε ἐλθεῖν, ὡς ἀπολιπεῖν οἶκον τε, καὶ παῖδας ἤδη γεροντότας, ἑκπλεῦσαι τε τῷ Ξάνδῳ. γηρομένῳ δὲ καὶ μέσον πόρον, ἐνοιαν λαβεῖν τῷ εἰργασμένων, καὶ αὐτῶν πάλλα τε δάκρυα σφίεσθαι, καὶ ἀνακαλεῖν ὅτε μὲν ἄνδρα κυρίδιον, ὅτε δὲ τοὺς παῖδας. Ἰέλτο δὲ πολλὰ τῷ Ξάνδῳ παρηγορεῖντο, καὶ φάμενον γυναῖκα ἔξεν, μὴ σφισμένῳ, ῥίψαι ἑαυτῷ εἰς θάλασσαν. ἰσορεῖ Μυρῶ ἐν ταῖς ἀραῖς. *Parthenius in ἐρωτικῶις.*

Μυρῶ δὲ τὴν Βυζαντίαν Κηφισόδοτο ἐχαλκῆργησεν. *Tatiani.*

ΜΥΡΤΙΔΟΣ

ΤΗΣ

ΑΝΘΗΔΟΝΙΑΣ.

Τὸς Εὐνος ᾧ ἦρος ἐν Τανάγρα, καὶ διὰ τίνα αἰτίαν τὸ
 αἴσθ' αὐτῆ Γωαιξίν ἀνέμβατόν ὄσιν. Ελιέως τῆ Κηφισῶ κὶ
 Σκιαδῶ Εὐνος ᾧ ἦν ὑδός, ᾧ φασὶν ὑπὸ νύμφης Εὐνόσης
 ἐκβαφέντι, τῆτο γλυκῶς τένομα. κελός δ' ἐὼν κὶ δίκαιος, ἔχ
 ἤπλον ἦν σώφρων, καὶ αἰσθηρός. ἐραδῆσαι δ' αὐτῆ λέγουσιν
 Οχραν μίαν τῆ Κολωνῶ θυγατέρων, ἀνεψιὰν οὐδ'. ἐπεὶ δὲ
 περῶν ὁ Εὐνος ᾧ ἀπετρέψατο, κὶ λοιδορήσας ἀπῆλθεν εἰς
 τοὺς ἀδελφοὺς κατηγορήσων, ἔφθασεν ἢ παρδέν ᾧ τῆτο πρά-
 ξασα κατ' ἐκείνου, καὶ παρόξυνε τοὺς ἀδελφοὺς Οχμον καὶ
 Λέοντα κὶ Βουκόλον, ἀποκτεῖναι Εὐνοσον, ὡς πρὸς βίαν αὐτῆ
 ζυγχεγμημένον. ἐκείνοι μὲν οὖν ἐπεδρεύσαντες, ἀπέκλιναν
 τὸν νεανίσκον. ὁ δ' Ελιεύς ἐκείνοις ἔδωκεν. ἢ δὲ Οχη μετα-
 μωλομένη, κὶ γέμουσα Ἰαραχῆς, ἅμα μὲν αὐτὴν ἀπαλλάξαι
 δέλουσα τῆς διὰ τὸν ἔρωτα λύπης, ἅμα δ' ἐοικείρουσα τῆς
 ἀδελφοὺς, ἐξήγγειλε πρὸς τὸν Ελιέα πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.
 ἐκεῖν ᾧ τῆ Κολωνοῦ δικάσαντ ᾧ, οἱ μὲν ἀδελφοὶ τ' Οχης
 ἔφυγον, αὐτὴ δὲ κατεκρήμισεν ἑαυτὴν, ὡς Μύρτις ἢ Ανθη-
 δονία ποιήτεια μελῶν ἰσόρηκαν. *Ριτατῆς ἐν Ἑλληνικοῖς.*

Μαθήτεια Μύρτιδος. *Suidas ἐν τῶ Κόριννα.*

Μαθητῆς δὲ Μύρτιδος Γωαικός. *Suidas ἐν τῶ Πίν-
 δαρος.*

Βοῖσκος δ' ἐ Μύρτιδα ἐχαλκῆρυσεν. *Τατιανῆς.*

KOPIN-

49
ΚΟΡΙΝΝΗΣ

ΤΗΣ
ΤΑΝΑΓΡΑΙΑΣ.

ΕΙΣ ΚΟΡΙΝΝΑΝ
ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

—— καὶ σὲ Κόρινθα
Θοῦεν Αθλιναῖς ἀσπίδα μελ. φαρμένω.

PROPERTII
ex lib. II.

Aut sua cum antiqua committit scripta Corinna.

STATII
ex epicedio patris.

—— tu pandere doctus
*Carmina Battiada, latebrasq₃ Lycophronis atris,
Sophrona₃q₃ implicitum, tenuisq₃ arcana Corinna.*

ΚΟ-

ΚΟΡΙΝΘΗΣ
ΤΗΣ ΤΑΝΑΓΡΑΙΑΣ
ΜΕΛΗ.

Ἡ δ' ἄνεκώς εὐδίας, οὐ μὰν πάρος ἦατα Κόρινθα.
Ἰῆς αὐτῆς.

Καλὰ γέγραφα εἰσομένα ταναγρίδεςσι λυκοπέ-
πλοις.
Ἰῆς αὐτῆς.

Μέγα δ' ἐμὴ γέγραθε πόλις ληγουσσίλης
ἐνοσηῆς.
Ἰῆς αὐτῆς.

Δέρας ὡς τ' ἐφ' ἰσσω χη μὲν βειμέμμοι,
Πόλιν δ' ἐπράδομυ, περφανῆς Γλυκῆ δ' ἐπε
ἄδων
Πελέκασσι δονεῖ).
Ἰῆς αὐτῆς.

Πομπώιλε ναύτησιν πῆμπων πλόον εὐπλοον
ἰχθύς,
Πομπεύσης πρύμμαθεν ἐμὰν ἀδεῖαν ἐπαῖσαν.

Ἐὶ μὴ

Εἰ μὴ ἄρα καὶ ἡ Καρία φοινικὴ ὀκαλεῖτο, ὡς παρὰ Κορίνθου καὶ Βακχυλίδου ἐστὶν εὐρεῖν. *Athenaem lib. IV.*

Ποίμανδρον ὃ γυμναῖκά φασιν ἀγαθῶς τάνασσαν θυγατέρα Αἰόλου. Κορίνθου δὲ ὄντι ἐς αὐτὴν πεποιομένα, Ἀσπυτῆ παῖδα ἔστι. *Pausanias in Bœot.*

Ἡ δὲ Κόρινθα καὶ διδαχθῆναι φησὶ τὸν Ἀπόλλω ὑπὸ Ἀδαστῆς αὐλεῖν. *Plutarchus ἐν τῷ περὶ μουσικῆς.*

Θέσπεια, πόλις Βοιωτίας. Ομηροῦ, Θέσπειαν Γραΐαν τέ. Θεσπιάδου κλίσμα τῷ Τεύθραντο τῷ Πανδύοντο. Γράφει καὶ διὰ τῶν ἰ. καὶ ἐκλείνεται, καὶ σέλλε παρὰ Κορίνθου. *Stephanus περὶ πόλεων.*

Κόρινθα δὲ τὸν ἄγχιον Βιωτῆ ὑὸν εἶπεν. *Apolloij Scholiastes in lib. III. Argonaut.*

Ἀγοράζειν ἐν ἀγορῇ διατρέβειν, ὅθεν καὶ ἡ Κόρινθα ὄρετο τοῦ Πίνδαρου ἀπικισί, ἔπει καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τῷ παρωνίῳ ἐχρήσατο τῇ λέξει. *Scholiastes Aristophanis εἰς Ἀχαρνῆς.*

Κορίνθου δὲ, ἡ μόνη δὴ ἐν Τανάγρα ἄσματα ἐποίησε ταύτης ἐστὶ μῆμα ἐν φειφανεῖ τῆς πόλεως. ἐστὶ δὲ ἐν τῷ γυμνασίῳ, ταινία τὴν κεφαλὴν ἡ Κόρινθα ἀναδεδυμένη τῆς νίκης ἕνεκα, ἢ Πίνδαρον ἄσματα ἐνίκησεν ἐν Θήβαις. Φαίνεται δὲ μόνη νικῆσαι αὐτῆ φωνῇ τῆ Δωρίδι, ὡς περὶ ὁ Πίνδαρο, ἀλλ' ὁ ποία ζυμήσεν ἔμελλον Αἰολεῖς, καὶ ὅτι ἦν γυμνακῶν τότε ἡδὴ καλλίστη τὸ εἶδον, εἶπε ὅτι εἰκόνη δειτῆ λικμαίρεας. *Pausanias in Bœotic.*

Ἡ δὲ Κόρινθα τὸν Πίνδαρον ὄντα νέον ἔπι, καὶ τῇ λογιότητι σοβαρῶς χρώμενον, ἐνουδέτησεν ὡς ἄμουσον ὄντα, καὶ μὴ ποιοῦντα μύθους, ὃ τῆς ποιητικῆς ἔργον εἶναι συμβέβηκεν. Γλῶσσαν δὲ, καὶ καταχρήσεις, καὶ μεταφράσεις, καὶ μέλη, καὶ ῥυθμούς, ἡδύσματα τοῖς φράγμασιν ὑποτίθεται. Ζεφύρα οὖν ὁ Πίνδαρο ὀπισήσας τοῖς λεγομένοις, ἐποίησεν ἐκείνο τὸ μέλον.

Ἰσχυλῶν

Ιομίδων, ἢ χρυσιπλάκετον Μελίαν,
 Ἡ Κάδμον ἢ Σπαρτῆς γένος ἀνδρῶν,
 Ἡ τὸ πᾶνυ ἄδενος Ἡρακλέους ἠπῆαν.

δειξαμένε ἢ τῆ Κορίννη, γλάσασα ἐκείνη, τῆ χειρὶ δεῖν ἔφη
 σπείρειν, ἀλλὰ μὴ ὄλω τῶ θυλάκῳ· τῶ γδ' ὄντι Κυλικράσας
 καὶ συμφορήσας παραπερμῖαν πινὰ μύθων ὁ Πίνδαρος, εἰς τὸ
 μέλος ἐξέχευ. Ριταρχίης ἐν τῶ πώτερον Ἀθιωμαῖοι χῆ
 πάλαιμον ἢ χῆ σοφίαν ἐνδοξότεροι.

Πίνδαρος ὁ ποιητῆς ἀγωνιζόμενος ἐν Δίχαις, ἀμαθῆσαι
 περὶ πτωχῶν ἀχροαταῖς, ἠπήθη Κορίννης πντάκις, ἐλέγχων ἢ
 τὴν αἰμουσίαν αὐτῆς ὁ Πίνδαρος Ἰωεκάλει τὴν Κόρινναν.
Ælianus lib. xiii. ποικίλ. ἰσθρ.

Κόριννα, λυρική, ἐνίκησε ἢ πντάκις. Ἀρχελοδώρου καὶ
 Προκρατείας, θηβαῖα, ἢ παραγραῖα. μαθητεία Μύρπδος.
 ἐπινόμασο ἢ μῦα λυεκή. ἐνίκησε δὲ πντάκις, οἷς λόγος,
 Πίνδαρον· ἔγραψε βιβλία πέντε, καὶ ὄπτηράματα, καὶ νόμους
 λυεκούς. ἄλλως. Κόριννα, Θεσπίς λυεκή. οἱ δὲ Κορινθίαν
 εἰρήκασιν. ἔγραψε νόμοις λυεκούς. *Suidas.*

Λυεκοὶ δὲ ὀνομασοὶ δέχθ. Σίησίχορος, Βαχυλίδης,
 Ἰβυκος, Ανακρέων, Πίνδαρος, Σιμωνίδης, Ἀλκμᾶν, Ἀλ-
 καῖος, Σασφῶ, καὶ Κόριννα. *Isacius Zezes in Lycophr.*
 Σελαγίων ἢ Κόρινναν ἐχαλλούργησιν. *Tatianus.*

Τ Ε Λ Ε •

ΤΕΛΕΣΙΑΛΛΗΣ⁴⁹

ΤΗΣ
ΑΡΓΕΙΑΣ
ΜΕΛΗ.

Αὐτὴ Ἀρτεμις ὡς κόρη φεύγεισα τὸν Ἀλφεόν.

ᾍ

Τελ-

Τελέσιλλα δὲ ἡ Ἀργεῖα, καὶ τὴν ἄλω, καλεῖ δῖτος. *Athenais lib. XI.*

Ἡ δὲ εἰς Ἀπόλλωνα ᾠδὴ, Φιληλιας, ὡς ἡ Τελέσιλλα παρῆσιν. *Athenais lib. XIV.*

Τὸ μὲν τοι Πυθαγόρας ὄνομα μεμαθήκασι παρ' Ἀργείων. Τούτοις γὰρ Ἑλλήνων πρῶτοις ἀφικέσθαι Τελέσιλλαν φησι. τὸν Πυθαγόρα εἰς τὴν χώραν, Ἀπόλλωνος παῖδα ὄντα. *Pausanias in Κορινθιακοῖς.*

Ἐπὶ δὲ τῇ ἄκρᾳ τοῦ ὄρους τοῦ Κνωρτίου κορυφαίας ἐστὶν ἱερὸν Ἀρτέμιδος, οὗ καὶ Τελέσιλλα ἐποίησα ἴα ἐν ἄσματι μπίμω. *Pausanias ibidem.*

Κατὰ δὲ Τελέσιλλαν ἐσώθησαν Ἀμύκλα καὶ Μελίβοια. ἐτοξεύθη ἢ ἰσ' αὐτῆς καὶ ζήθου καὶ Ἀμφίων. *Apollodoros ἐν πῶσι θεῶν.*

Τὰς δὲ τὸ θεῖον, Ἀφροδίτης ἐστὶν ἱερὸν. ἔμπεραν δὲ τοῦ θεοῦ, Τελέσιλλα ἡ ποιήσασα ἴα ἄσματα, ἐπέγραψεν σήλη, καὶ βιβλία μὲν ἐκείνα ἔρριπαι οἱ πρὸς τοῖς ποσίν. αὕτη δὲ ἐς κράνθου ὄρα, κατέχευσα ἰῆ χειρὶ, καὶ ὀπίσθεσσι ἰῆ κεφαλῇ μέλλουσα. ἦν δὲ καὶ ἡ Τελέσιλλα, καὶ ἄλλως ἐν ταῖς γυναιξὶν εὐδόκιμος, καὶ μᾶλλον ἐτιμᾶτο ἐτι πρὸ τῆς ποιήσεως. Συμβάντ' δὲ Ἀργείοις ἀτυχῆσαι λόγου μεζόνως, πρὸς Κλεομένω τὸν Ἀναξανδρίδου, καὶ Λακεδαιμονίοις, καὶ τῆς γῆς ἐν αὐτῇ πεπωκότων τῆς μάχης, ὅσοι ἦ ἐς τὸ ἄλσος τοῦ Ἀργεῶ κατέφθον, διαφθάρωντων, καὶ τούτων ἴα μὲν πρῶτα ἐξιόντων καὶ ὁμολογίαν ὡς δὲ ἔγνωσαν ἀπατάμενοι, συλκτακαυθέντων τῶ ἄλσει τῆς λοιπῶν. οὕτως τοὺς Λακεδαιμονίους Κλεομένης ἤγαγε ἐπὶ ἔρημον ἀνδρῶν τὸ Ἀργεῶ. Τελέσιλλα δὲ οἰκέτας μὲν καὶ ὅσοι διὰ νεότητα ἢ γῆρας ὄπλα ἀδύνατοι φέρειν ἦσαν, τούτοις μὲν πάντας ἀνεβίβασεν ἐπὶ τὸ τεῖχος. αὕτη δὲ ὅσους ἐν ταῖς οἰκίαις ἰσπελείπετο, καὶ τὰ ἐκ τῆς ἱερῶν ὄπλα ἀθρήσασα, τὰς ἀκμαζούσας ἡλικίας τῶν γυναικῶν ὀπίσθεν. ὀπίσασα δὲ ἔταξε καὶ τοῦτο, ἢ τοὺς πολέμους

μῖοις φροσίνοντας ἠπίσατο· ὡς δὲ ἐγύηγοντο οἱ Λακεδαιμό-
νιοι, καὶ αἱ γυναικες οὔτε τῷ ἀλαλαγμῷ καταπλάγησαν, δε-
ξάμεναι ἴε ἐμάχοντο ἐρρωμένως, ἐνταῦθα οἱ Λακεδαιμό-
νιοι φρονήσαντες, ὡς καὶ διαφθεύρασι σφίσι τὰς γυναικας,
ὄπιφθόνως τὸ κατόρθωμα ἔξει, καὶ σφαλεῖσι μετὰ ὄνειδῶν
ῥηήσοιτο ἡ Συμπόρα, ὑπεείκουσι ταῖς Γυμαιξί. πρότερον δὲ
ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τῆτον φρεσθήμηνεν ἡ Πυθία, καὶ τὸ λόγῳ
ἦτε ἄλλως, εἴτε καὶ ὡς Γυμειὶς ἐδήλωσεν Ἡρόδοτος,

Ἄλλ' ὅταν ἡ θήλια τὸν ἄρρενα ριπίσασα
ἔξελάσῃ, καὶ κῦδος ἐν Ἀργείοισιν ἄρῃται,
πολλὰς ἀργείων ἀμφιδρυφέας τότε θήσῃ.

Ραισιπίας ἐν Κορινθιακοῖς.

Οὐδενὸς δὲ ἦπιν ἐνδοξότερόν ἐστι καὶ κοινῆ διαπεπραγ-
μένων γυμαιξιν ἔργων, ὁ πρὸς Κλεομένῳ πρὶ Ἀργείοι ἀγῶν,
ὃν ἠγωνίσαντο Τελεσίλης τῆς ποιητικῆς φρεστροφάμενης.
ταύτῳ δὲ φασιν οἰκίας οὔσαν ἐνδοξοῦ τῷ δὲ σώματι νοση-
ματικῆν, εἰς τὺς θεὺς πέρασαι πρὶ ὑμείας, καὶ χρῆσθῆν αὐτῇ
μοῦσας θεραπεύειν, πειδομένῳ Ἡ. θεῶ, καὶ ὀπιδομένῳ αὐδῆ
καὶ ἀρμονίᾳ, τοῖς τε πᾶσι ἀπαλλαγῆναι ταχυ, καὶ θυμα-
ξίαν δια ποιητικῆν ὑπὸ καὶ Γυμαικῶν. ἐπει δὲ Κλεομένης
ὁ βασιλεὺς καὶ Σαρπατῆρ πολλοὺς ἀποκτείνεας, οὐ μὴν ὡς
ἴναι μυθολογοῦσιν, ἐπὶ καὶ ἐβδομήκοντα καὶ ἐπικροσίοις πρὸς
ἐπακροατοῖς, ἐβάδιζε πρὸς τὴν πόλιν, ὀρμὴ καὶ τόλμα πα-
ρίση δαιμόνιου ταῖς ἀκμαζούσας καὶ γυμαικῶν ἀμύνασαι
τοὺς πολεμίους ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ἠγυμένης δὲ τῆς Τελε-
σίλης, ὄπλα λαμβάνουσι, καὶ πρὶ ἔπαλξιν ἰσάμεναι, κύκλῳ
τὰ τείχη περὶεσαν, ὡς θυμαξίαν τοὺς πολεμίοις. τὸν μὲν
οὖν Κλεομένῳ, πολλῶν πεσόντων ἀπεκρούσαντο. τὸν δὲ ἕτε-
ρον βασιλέα Δημάρατον, ὡς Σωκράτης φησὶν, ἐντὸς θυμῶ-
ν, καὶ καταχόντα τὸ Παμφυλιακόν, ἐξέωξε. οὕτω δὲ τὸ πό-
λιος φεγγυομένης, τὰς μὲν πεσέσας ἐν τῇ μάχῃ τῶν Γυμαικῶν,
ἐπὶ τῷ ὀδῷ τῶν Ἀργείων ἔδαισαν. ταῖς δὲ σωθείσας ὑπόμημα

Τῆς ἀεικείας, ἔδδοται ἰδρῦσαδ τὸν Εὐνάλιον. *Plutarchus*
ἐν Γυβαϊκῶν ἀρεταῖς.

Οὐχ ἡ σαρπιάταις ἀνδρωπιισμένη Τελέσιλλα, δι ἦν ἐν
Ἀργεῖ διδὸς ἀειδμεῖται, Γυβαϊκῶν Ἀρης. *Lucianus* ἐν
Απορίθμῳ.

Καὶ Σαρπιάταις ἤγειρε τὰ Τυρταίου ἔπι, καὶ Ἀργείοις τὰ
Τελεσίλλης μέλη, καὶ Λεσβίοις ἡ Ἀλκαίς ᾠδή. *Maximus*
Tyrus.

Τελέσιλλα, ποιήτρια. ἐπὶ σήλης μὲν τὰ βιβλία ἀπέφ-
ριπτο, κράνθ ἢ Ἰῆ κεφαλῆ σφειέθηκε. καὶ γὰρ ὅτε Λακεδαι-
μόνιοι τοὺς ἐν τῷ ἱερῷ τῆ Ἀρῆ καταφυγόντας διέφθειρον, καὶ
πρὸς τὴν πόλιν ἤεσαν, ὡς αἰρήσοντες, τό τε Τελέσιλλα τὰς
ἐν ἡλικίᾳ Γυβαϊκᾶς ὀπίσασα, ἐπήντησεν ἡ φροσύνη. ὁ περ
ιδόντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, εἰς τοῦ πόσιω ἐπέσπεψαν· αἰεζόν
νομίσαντες γυναιξὶ πολεμεῖν; ἀς καὶ τὸ νικᾶν ἄδοξον, καὶ
ἠπᾶσθ μέγα ὄνειδθ.

Τὴν δὲ Τελέσιλλαν Νικανδρθ ἐχαλκούργησεν. *Ta-*
tianus.

Alcman etiam numeros minuit in carmine : hinc
poeta melici. At Telephilla etiam Argina minutiores
edidit numeros. Censorinus de die natali.

ΠΡΑ-

ΠΡΑΞΙΛΛΗΣ⁵³

ΤΗΣ
ΣΙΚΥΩΝΙΑΣ
ΜΕΛΗ.

Ω δὲ τῆς θυρίδων καλὸν εὐβλέποισα,
Παρθένε τὰν κεφαλὰν, τὰ δ' ἔπερθε νύμφα.

ΤΗΣ ΑΤΤΗΣ
ἐκ τῆς Ἀχιλλέως.

Ἀλλὰ τὸν ἔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἔπειθον.

Τῆς αὐτῆς.

Ἀδμήτου λόγον ὦ ταῖρε μαθὼν, τοὺς ἀγαθοὺς
φίλει,
τῶν δφλῶν δ' ἀπέχου, γνοὺς ὅτι δφλοῖς ὀλίγα
χάεις.

D 3

Πρά-

ΜΥΡΤΙΔΟΣ

ΤΗΣ

ΑΝΘΗΔΟΝΙΑΣ.

Τίς Εὔνος ᾧ ἦρος ἐν Τανάγρα, καὶ διὰ τίνα αἰτίαν τὸ
 ἄλσθ' αὐτῆ Γυμαιξίν ἀνέμβατόν ὄσιν. Ελίως τῆ Κηφισῷ καὶ
 Σκιάδ' Εὔνος ἦν υἱός, ὃ φασὶν ὑπὸ νύμφης Εὔνοσης
 ἐκβαφέντι, τῆτο γλυκῆς τένομα. καλὸς δὲ ὢν καὶ δίκαιος, ἔχ
 ἤπλον ἦν σώφρων, καὶ αἰσθηρός. ἐραδοῦναι δὲ αὐτῆ λέγουσιν
 Οχραν μίαν τῆς Κολωνῆ θυγατέρων, ἀνεψιὰν οὐδ'. ἔπει δὲ
 περὶ ᾧ ὁ Εὔνος ἀπετρέψατο, καὶ λοιδορήσας ἀπῆλθεν εἰς
 τοὺς ἀδελφοὺς κατηγορήσων, ἔφθασεν ἢ παρδέν' ἔτο παρ-
 ξασα καὶ ἐκείνῃ, καὶ παρόξυνε τοὺς ἀδελφοὺς Οχημον καὶ
 Λέοντα καὶ Βουκόλον, ἀποκτείναι Εὔνοσον, αἷς πρὸς βίαν αὐτῆ
 Κυβερνημένον. ἐκείνοι μὲν οὖν ἐνεδρεύσαντες, ἀπέκλιζαν
 τὸν νεανίσκον. ὁ δὲ Ελιεύς ἐκείνοις ἔδωκεν. ἢ δὲ Οχη με-
 μελομένη, καὶ γέμουσα Ἰαραχῆς, ἅμα μὲν αὐτὴν ἀπαλλάξαι
 δέλουσα τῆς διὰ τὸν ἔρωτα λύπης, ἅμα δὲ οἰκτείρουσα τῆς
 ἀδελφούς, ἐξήγγειλε πρὸς τὸν Ελίεα πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.
 ἐκείν' ἢ Κολωνοῦ δικάσαντ', οἱ μὲν ἀδελφοὶ τ' Οχης
 ἔφυγον, αὐτὴ δὲ κατεκρήμυισεν ἑαυτὴν, αἷς Μύρτις ἢ Ανθη-
 δονία ποπύτεια μελῶν ἰσόρηκεν. *Ριμταρχης ἐν Ἑλλωικοῖς.*

Μαθητεία Μύρτιδος. *Suidas ἐν τῷ Κόριννα.*

Μαθητὴς δὲ Μύρτιδος Γυμαικός. *Suidas ἐν τῷ Πέν-
 δαρος.*

Βοϊόχος δὲ Μύρτιδα ἐχαλκῶργησεν. *Tatianus.*

KOPIN-

ΚΟΡΙΝΝΗΣ

43

ΤΗΣ ΤΑΝΑΓΡΑΙΑΣ.

ΕΙΣ ΚΟΡΙΝΝΑΝ
ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

—— καί σε Κόρινθα
Θούεν Αθωαίης ἀσπίδα μελυσμένω.

PROPERTII
ex lib. II.

Aut sua cum antiqua committit scripta Corinna.

STATII
ex epicedio patris.

—— tu pandere doctus
*Carmina Battiada, latebrasq₃ Lycophronis atris,
Sophronaq₂ implicitum, tenuisq₂ arcana Corinna.*

ΚΟ-

ΚΟΡΙΝΘΗΣ
ΤΗΣ ΤΑΝΑΓΡΑΙΑΣ
ΜΕΛΗ.

Ἡ δὲ γενεὴς εὐδής, οὐ μὲν πάρος ἦσαν Κόρινθαί.
Τῆς αὐτῆς.

Καλὰ γέγραφα εἰσομένα ταναγρίδισι λυκοπέ-
πλοις.

Τῆς αὐτῆς.

Μέγα δ' ἐμὴ γέγραφε πόλις ληυροκατίλης
ἐνοπῆς.

Τῆς αὐτῆς.

Δέρας ὡς τ' ἐφ' Ἰσπῶ κτλ μὲν βειμέμβροι,
Πόλιν δ' ἐπαράδομυ, πορφανῆς Γλυκῆ δ' ἐπε
ἄδων
Πελέκασι δονεῖ).

Τῆς αὐτῆς.

Πομπίλε ναύτησιν πέμπων πλόον εὐπλοον
ἰχθῦς,

Πομπεύσης φρύμασθιν ἐμὴν ἀδείαν ἐταῖραν.

Εἰ μὴ

Εἰ μὴ ἄρα καὶ ἡ Κόρινθα φοινικὴ ὀκαλεῖτο, ὡς παρὰ Κορίνθου καὶ Βακχυλίδου ἐστὶν εὐρεῖν. *Athenais lib. IV.*

Ποίματρον ἢ γυμνασία φασιν ἀγαθὰς τάνασχαν θυγατέρας Αἰόλου. Κορίνθου δὲ ὄντι ἐς αὐτὴν πεποιομένα, Ἀσπυπαιδα ἔτι. *Pausanias in Boeot.*

Ἡ δὲ Κόρινθα καὶ διδαχθῆναι φησὶ τὸν Ἀπόλλωνα ὑπὸ Ἀδαστῆς αὐλεῖν. *Plutarchus ἐν τῷ περὶ μουσικῆς.*

Θέσπεια, πόλις Βοιωτίας. Ομηρ. Θ., Θέσπειαν Γραΐαν τε. Θεσπιάδου κλίσμα τῷ Τεύδραντ. Θ. τῷ Πανδρόν. Θ. Γράφει. Θ. καὶ διὰ τῶν ἰ. καὶ ἐκλείνεται, καὶ στέλλει. Θ. παρὰ Κορίνθου. *Scherhanus περὶ πόλεων.*

Κόρινθα δὲ τὸν ἄγυρον Βιωτῶν ὑὸν εἶπεν. *Apollopij Scholiastes in lib. III. Argonaut.*

Ἀγοράζειν ἐν ἀγορῇ διατρέχειν, ὅθεν καὶ ἡ Κόρινθα ὄντι τοῦ Πίνδαρου ἀπικισί, ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τῆς παρθενίως ἐχρήσατο τῇ λέξει. *Scholiastes Aristophanis εἰς Ἀχαρνῆς.*

Κορίνθου δὲ, ἡ μόνη δὴ ἐν Τανάγρα ἄσματα ἐποίησε ταύτης ἐστὶ μνήμη ἐν ἀειφανεί τῆς πόλεως. ἐστὶ δὲ ἐν τῷ γυμνασίῳ, ταυρία τὴν κεφαλὴν ἡ Κόρινθα ἀναδεδυμένη τῆς νίκης ἔνεχε, ἢ Πίνδαρον ἄσματα ἐνίκησεν ἐν Θήβαις. Φαίνεται δὲ μόνη νικῆσαι οὐ τῆ φωνῇ τῆ Δωρίδι, ὡς περὶ ὁ Πίνδαρος, ἀλλ' ὁ ποῖα ζυμῆσεν ἔμελλον Αἰολεῖς, καὶ ὅτι ἦν γυμνασίων τότε ἤδη καλλίστη τὸ εἶδ. Θ., εἶπε ἐπὶ εἰκόνι δεῖ τεκμαίρεται. *Pausanias in Boeotia.*

Ἡ δὲ Κόρινθα τὸν Πίνδαρον ὄντα νέον ἔπι, καὶ τῇ λογιότητι σοβαρῶς χρώμενον, ἐνουθέτησεν ὡς ἄμουσον ὄντα, καὶ μὴ ποιῶντα μύθοις, ὃ τῆς ποιητικῆς ἔργον εἶναι συμβέβηκεν. Γλῶσσαν δὲ, καὶ καταχρήσεις, καὶ μεταφράσεις, καὶ μέλη, καὶ ῥυθμούς, ἢ δύσματα τοῖς πρᾶγμασι ὑποτίθεται. Ζεφύρα οὖν ὁ Πίνδαρος ὀπισήσας τοῖς λεγομένοις, ἐποίησεν ἐκεῖνο τὸ μέλ. Θ.

Ἰσμίδου

Ισμιλῶν, ἢ χρυσιπλάκατον Μελίαν,
 Η Κάδμον ἢ Σπαρτῆρ' γένος ἀνδρῶν,
 Η τὸ πᾶνυ εὐένος Ηρακλέους ἠπῆαν.

δειξαμένε ἢ τῆ Κορίννη, γαλάσασα ἐκείνη, τῆ χειρὶ δεῖν ἔφη
 σπείρειν, ἀλλὰ μὴ ὄλω τῷ θυλάκῳ· πῶ γδ ὄντι Κυκεράσας
 καὶ συμφορήσας παναπερμίαν πινὰ μύθων ὁ Πίνδαρος, εἰς τὸ
 μέλος ἐξέχευ. Ριλιταρχίω ἐν τῷ πῶτερον Αἰθιωαῖοι χτὶ
 πᾶλεμον ἢ χτὶ σοφίαν ἐνδοξότεροι.

Πίνδαρος ὁ ποιητὴς ἀγωνιζόμενος ἐν Θήβαις, ἀμαθέσι
 πεσιπτοῶν ἀκροαταῖς, ἠπῆθη Κορίννης πεντάκις, ἐλέγχων ἢ
 τὴν ἀμουσίαν αὐτῆς ὁ Πίνδαρος Κυκεάλει τὴν Κορίνναν.
Ælianus lib. XIII. ποικίλ. ἴσθρ.

Κόριννα, λυρική, ἐνίκησε ἢ πεντάκις. Αρχελοδώρου καὶ
 Προκρατείας, Θηβαῖα, ἢ ταναγραῖα. μαθήτεια Μύρτιδος.
 ἐπὶ νόμω ἢ μῦα λυεική. ἐνίκησε δὲ πεντάκις, ὡς λόγος,
 Πίνδαρον· ἔγραψε βιβλία πέντε, καὶ ὀπτηράματα, καὶ νόμους
 λυεικούς. ἄλλως. Κόριννα, Θεσπῖς λυεική. οἱ δὲ Κορινθίαν
 εἰρήκασιν. ἔγραψε νόμους λυεικούς. *Suidas.*

Λυεκοὶ δὲ ὀνομαστοὶ δέκα. Σησίχορος, Βακχυλίδης,
 Ἰβυκος, Ανακρέων, Πίνδαρος, Σιμωνίδης, Αλκιμαν, Αλ-
 καῖος, Σαπφῶ, καὶ Κόριννα. *Isacius Zezes in Lycophr.*
 Σελαγίων ἢ Κόρινναν ἐχαλλούργησιν. *Τατιανίω.*

Τ Ε Λ Ε -

ΤΕΛΕΣΙΑΛΛΗΣ

ΤΗΣ

ΑΡΓΕΙΑΣ

ΜΕΛΗ.

Αδ' Αρτεμις ὦ κόρα φεύγοισα τὸν Αλφεόν.

ᾍ

Τελ-

Τελέσιλλα δὲ ἡ Ἀργεῖα, καὶ τὴν ἄλω, καλεῖ Δίτρον. *Athenais lib. xi.*

Ἡ δὲ εἰς Ἀπόλλωνα ὠδῶν, Φιληλιάς, ὡς ἡ Τελέσιλλα παρῖσησιν. *Athenais lib. xiv.*

Τὸ μὲν τοι Ἰ. Πυθαγόρας ὄνομα μεμαθήκασι παρ' Ἀργεῖων. Τούτοις γὰρ Ἑλλήνων πρῶτοις ἀφικέσθαι Τελέσιλλά φησι. τὸν Πυθαγόρα εἰς τὴν χώραν, Ἀπόλλωνος παῖδα ὄντα. *Pausanias in Κορινθιακοῖς.*

Ἐπὶ δὲ τῇ ἄκρᾳ τοῦ ὄρους τοῦ Κνωρτίου κορυφαίας ἐστὶν ἱερὸν Ἀρτέμιδος, οὗ καὶ Τελέσιλλα ἐποίησατο ἐν ἄσματι μπίμω. *Pausanias ibidem.*

Κατὰ δὲ Τελέσιλλαν ἐσάωθησαν Ἀμύκλα καὶ Μελίβοια. ἐτοξεύθη ἢ ἕως αὐτῆς καὶ ζῆθος καὶ Ἀμφίων. *Apollodotus ἐν τῷ περὶ θεῶν.*

Γυῖος δὲ τὸ θεῖον, Ἀφροδίτης ἐστὶν ἱερὸν. ἔμπεσοθεν δὲ τοῦ ἔθους, Τελέσιλλα ἡ ποιήσασα τὰ ἄσματα, ἐπέγραψε καὶ στήλη, καὶ βιβλία μὲν ἐκείνη ἐρρίπται οἱ πρὸς τοῖς ποσίν. αὕτη δὲ ἐς κράνθος ὄρα, κατέχευσα τῇ χειρὶ, καὶ ὀπίσθιας τῇ κεφαλῇ μέλλουσα. ἦν δὲ καὶ ἡ Τελέσιλλα, καὶ ἄλλως ἐν ταῖς γυμνασίαις εὐδόκιμος, καὶ μᾶλλον ἐτιμᾶτο ἐτι ἐπὶ τῇ ποιήσει. Συμβάντες δὲ Ἀργεῖοις ἀπυχῆσαι λόγου μειζόνως, πρὸς Κλεομένει τὸν Ἀναξανδρίδου, καὶ Λακεδαιμονίους, καὶ τῆς γῆς ἐν αὐτῇ πεπωκότων τῇ μάχῃ, ὅσοι ἦ ἐς τὸ ἄλσος τοῦ Ἀργεῖ κατέφερον, διαφθαρέντων, καὶ τούτων τὰ μὲν πρῶτα ἐξιόντων κατ' ὁμολογίαν ὡς δὲ ἐγνωσαν ἀπατώμενοι, συλκτακαυθέντων τῶ ἄλσει τῆς λοιπῶν. οὕτως τοὺς Λακεδαιμονίους Κλεομένης ἦγεν ἐπὶ ἔρημον ἀνδρῶν τὸ Ἀργεῖ. Τελέσιλλα δὲ οἰκέτας μὲν καὶ ὅσοι διὰ νέεσθαι ἢ γῆρας ὄπκα ἀδύνατοι φέρειν ἦσαν, τούτοις μὲν πάντας ἀνεβίβασεν ἐπὶ τὸ τεῖχος. αὕτη δὲ ὁπόσα ἐν ταῖς οἰκίαις ὑπελείπετο, καὶ τὰ ἐκ τῆς ἱερῶν ὄπκα ἀθήσασα, τὰς ἀκμαζούσας ἡλικίας τῶν γυναικῶν ὠπιζεν. ὀπίσασα δὲ ἔταξε κατ' ἰσοσύνην, ἢ τοὺς πελειμῶνους

μύθοις προσβιόντας ἠπίετο. ὡς δὲ ἐγήγοντο οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ αἰγυαῖκες οὔτε τῷ ἀλαλαγμῷ κατεπλάγησαν, δεξάμενά τε ἐμάχοντο ἐρρωμένους, ἐνταῦθα οἱ Λακεδαιμόνιοι φρονήσαντες, ὡς καὶ διαφθεύρασι σφῖσι τὰς γυυαῖκας, ὅτι φθόνως τὸ κατόρθωμα ἔξει, καὶ σφραεῖσι μετὰ ὀνειδῶν χηῖσσιτο ἢ Συμφορὰ, ὑπεῖκουσι ταῖς Γυυαίξί. φρότερον δὲ ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τῆτον προσεσήμηνεν ἡ Πυθία, καὶ τὸ λόγιον εἴτε ἄλλως, εἴτε καὶ ὡς Γυυεῖς ἐδήλωσεν Ἡρόδοτος,

Ἀλλ' ὅταν ἡ θήλια τὸν ἄρρενα νικίσασα
ἐξέλασθ, καὶ κῦδος ἐν Ἀργείοισιν ἄρται,
πολλὰς ἀργείων ἀμοιβυρφέας τότε θήσει.

Ραισιπίας ἐν Κορινθιακοῖς.

Οὐδενὸς δὲ ἦπλον ἐνδοξότερον ὅτι τῆς κοινῆς Διαπρωσμένηων γυυαίξιν ἔργων, ὁ πρὸς Κλεομένειω πρὶ Ἀργείοι ἀγῶν, ὃν ἠγωνίσαντο Τελεσίλλης τῆς ποιητικῆς πρῶτης φημῆνης. ταύτῳ δὲ φασιν οἰκίας οὐσαν ἐνδόξου τῷ δὲ σώματι νοσηματικῆν, εἰς τὸς θεὸς πέρασαι πρὶ ὑμείας, καὶ χερσὶν αὐτῆς μούσας θεραπεύειν, πειδομένειω ἦ. θεῶ, καὶ ὀπτιθεμένειω ὠδῆ καὶ ἄρμονία, ἰοῦ τε πᾶσι ἀπαλλαγῆναι ταχὺ, καὶ θυμὰ ζεῖν διὰ ποιητικῆν ὑπὸ τῆς Γυυαίξιν. ἐπεὶ δὲ Κλεομένης ὁ βασιλεὺς τῆς Σπαρτιατῆς πολλοὺς ὑποκρίνας, οὐ μὴν ὡς ἐνιοι μυθολογοῦσιν, ἐπῆα καὶ ἐβδομήκοντα καὶ ἐπικροσίοις πρὸς ἐπακροχλίοις, ἐβάδιζε πρὸς τὴν πόλιν, ὀρμη καὶ τόλμα παρῆσθαι δαιμόνιου ταῖς ἀκμαζούσας τῆς γυυαίξιν ἀμύνασαι τοὺς πολεμίους ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ἠγυμῆνης δὲ τῆς Τελεσίλλης, ὅπλα λαμβάνουσι, καὶ παρ' ἐπαλξιν ἰσάμεναι, κύκλω τὰ τείχη περὶέσαν, ὡσεὶ θυμὰ ζεῖν τοὺς πολεμίους. Ἰὸν μὲν ἐν Κλεομένειω, πολλῶν πεσόντων ἀπεκρούσαντο. Ἰὸν ἢ ἔτερον βασιλέα Δημάρατον, ὡς Σωκράτης φησὶν, ἐντὸς χηῖσσιτον, καὶ καταχόντα τὸ Παμφυλιακὸν, ἐξέωσθ. οὕτω ἢ τὸ πρόλιως περὶχρωμένης, τὰς μὲν πεσέσας ἐν τῇ μάχῃ τῆς Γυυαίξιν, ἐπὶ τῷ ὀδῆ τῆς Ἀργείας ἔθαν. ταῖς ἢ σαφείτας ὑπομνημα

Τῆς ἀειθείας, ἔδωσαν ἰδρύσααζ τὸν Εὐνάλιον. *Plutarchus*
 ἐν Γωαικῶν ἀρεταῖς.

Οὐχ ἡ σαρπιάταις ἀνδρωπιζομένη Τελέσιλλα, δι ἣν ἐν
 Ἀργεὶ θεὸς ἀείθμεῖται, Γωαικῶν Ἀρης. *Lucianus in*
Amoribus.

Καὶ Σπαρτιάτας ἤγειρε τὰ Τυρταίου ἔπη, καὶ Ἀργείους τὰ
 Τελεσίλλης μέλη, καὶ Λεσβίους ἡ Ἀλκαίη φῶδή. *Maximus*
Tyrus.

Τελέσιλλα, ποιήτρια. ἐπὶ σήλλης μὲν τὰ βιβλία ἀπέφ-
 ῤιπτο, κράνθ ἢ Ἰῆ κεφαλῆ φειέθηκε. καὶ γὰρ ὅτε Λακεδαί-
 μόνιοι τοὺς ἐν τῷ ἱερῷ τῆ Ἀρεῖ καταφυγόντας διέφθειρον, καὶ
 πρὸς τὴν πόλιν ἤεσαν, ὡς αἰρήσοντες, τό τε Τελέσιλλα τὰς
 ἐν ἡλικίᾳ Γωαικάς ὀπίσασα, ἐπὶντήσεν ἡ προσήεξ. ὃ περ
 ἰδόντες οἱ Λακεδαίμνιοι, εἰς Ἰουπίω ἐπέσρεψαν· αἰεθὸν
 νομίσαντες γυναιξὶ πολεμεῖν; ἀς καὶ τὸ νικᾶν ἄδδξον, καὶ
 ἡπῆααζ μέγα ὄνειδθ.

Τὴν δὲ Τελέσιλλαν Νίκανδρθ ἐχαλκούργησεν. *Ta-*
tianns.

Alcman etiam numeros minuit in carmine : hinc
poeta melici. At Telephilla etiam Argiva minutiores
edidit numeros. Censorinus de die natali.

ΠΡΑ-

ΠΡΑΞΙΛΛΗΣ⁵³

ΤΗΣ ΣΙΚΥΩΝΙΑΣ ΜΕΛΗ.

Ω δια τῆς θυρίδων καλὸν ἐμβλέποισα,
Παρθένε τὰν κεφαλάν, τὰ δ' ἔνερθε νύμφα.

ΤΗΣ ΑΓΤΗΣ ἐκ τῆς Αχιλλέως.

Ἀλλὰ τεὸν ἔποτε θυμὸν ἐνὶ σήθεσιν ἔπφθον.

Τῆς αὐτῆς.

Ἀδμήτου λόγον ὦ ταῖρε μαθῶν, τοὺς ἀγαθοὺς
φίλει,
Τῶν δφλῶν δ' ἀπέχου, γνοὺς ὅπ δφλοῖς ὀλίγα
χάρις.

D 3

Πρά-

Πράξιλλα ἢ ἡ Σικυωνία ὑπὸ Διὸς φησιν ἀρπαδῆναι τὸν
 χεύσιππον. *Athenais lib. XIII.*

Πράξιλλα μὲν δὲ πεποιημένα ἔστιν, ὡς Εὐρώπης εἶη καρ-
 पेῖος, καὶ αὐτὸν ἀναδρέφοιτο Ἀπόλλων, καὶ Λητώ. *Pausa-
 nias in Laconicis.*

Πράξιλλα δὲ ἀπὸ μὲν καρπειοῦ φησιν ὀνομαδῆναι τὰ
 κάρπεια τῷ Διὸς καὶ Εὐρώπης ἕνε, ὅς ἦν ἐρώμενος τῷ Ἀπόλ-
 λωνι. *Theocriti Scholiastes in edyll. v.*

Ἠλιδιώτερος τοῦ Πραξιλλῆος Ἀδωνίδος. Πράξιλλα
 Σικυωνία μαλοποιὸς ἐγένετο, ὡς φησι Πολέμων. αὐτὴ ἢ
 Πράξιλλα τὸν Ἀδωνιν ἐν τοῖς μέλεσιν εἰσάγει ἐρωτώμενον
 ὑπὸ τῆς κάτω, τί κάλλιστον καταλιπὼν εἶπ, ἀποκρίνασαι, ἥ-
 λιον καὶ σελήνῳ, καὶ Σικυοὺς καὶ μῆλα. ὅθεν εἰς παροιμίαν πα-
 ρήχθη ὁ λόγος. ἠλίδιον γὰρ τὸ τῷ ἠλίῳ ἄσθραβάλλειν τοὺς Σι-
 κυοὺς. *Ex auctore Pronerbiogum.*

Καὶ Πράξιλλα δὲ ἡ Σικυωνία ἐδαυμάζετο ἐπὶ τῷ τῆς
 σκολιδῶν ποιήσει. *Athenais lib. xv.*

Πράξιλλαν μὲν γὰρ Λύσιππος ἐχαλοῦργησεν. *Tatianus.*

ΝΟΣΣΙ-

ΝΟΣΣΙΔΟΣ³³

ΤΗΣ ΠΟΙΗΤΡΙΑΣ

Ἐπιγράμματα.

Καί χαπυρὸν γαλάσας ᾤδῳ μείβεο, καὶ φίλον
ειπῶν,

Ρῆμ' ἔπ' ἔμοι, Ρίνθων εἴμ' ὁ συρηκόσιος.
Μουσαίων ὀλόγη τίς ἀηδονίς. ἀλλὰ καλύκων
Ἐκ ξαγκῶν, ἴδιον κισδὸν ἐδρεψάμεθα.

Δ 4

ΑΝΤ-

ΑΝΥΤΗΣ

ΤΗΣ

ΕΠΙΔΑΥΡΙΑΣ

Ἐπιγράμματα.

Ἡνία δ' ἦτοι παῖδες ἐνὶ ξάγῃ φοινικόεντα
 Θέντες, καὶ λασίῳ φιλὰ περιτόματι,
 Ἴππια παιδεύουσι θεοῦ περιναὸν ἄεθλα,
 Ὅφρ' αὐτὸς φορέεις ἦπια τερπόμενος.

τῆς αὐτῆς.

Κύριδος οὗτος ὁ χῶρος, ἔπει φίλον ἔπλετο
 τήνα,
 Αἰὲν ἀπ' ἠπειροῦ λαμῶρον ὄραν πέλαγος.
 Ὁφρα φίλον ναύτησι τελεῖ πλόον, ἀμφὶ δ' ἔπλον-
 τος
 Δεμαίνῃ λαμῶρον δερκόμενος ξόανον.

τῆς αὐτῆς.

Ξεῖν', ὑπὸ τᾶν πέτρων τεξυμένα γῆ' ἀνάπαι-
 σον.
 Αδύτοι ἐν χλωροῖς πνεῦμα θεοῖ πετάλοις.
 Πίδακατ' ἐκ παγᾶς ψυχρὸν πίε. δὴ γὰρ ὀδί-
 ταις
 Αμπαυμὶ ἐν θερμοῖ καύματι τὸ φίλον.

τῆς

Τῆς αὐτῆς.

Τίπτε κατ' οἰόβατον Παν ἀγρότα δάσκιον ἔλαν
 Ημμος, ἀδυβόα τῷ δε κρέκεις δόνακι,
 Οφρά μοι ἐρσήεντα κατ' ἔρεα ταῦτα νέμειντο
 Πόρπες, ἠυκόμων δρεπτόμηναι σαχύων.

Τῆς αὐτῆς.

Φειξοκόμα τόδε Πανί, καὶ ἀυλιάσιν θέτο Νύμ-
 Δάρον ὑπὸ σκοπιᾶς Θεύδοτος οἰονόμος. (Φαις
 Αἶμιν ὑπὸ ζαθέοιο θέρους μέγα κεκμηῶτα
 Παῦσαι ὀρέξασαι χερσὶ μελιχρὸν ὕδωρ.

Τῆς αὐτῆς.

Ερμαῖς τᾶ δ' ἔστακα παρ' ὄρχατον ἠνεμόεντα
 Ἐν ξιόδοις, πολιᾶς ἐγγύθεν αἰόνος.
 Ἀνδράσι κεκμηῶσιν ἔχων ἄμπαυσιν ὀδοῖτο,
 Ψυχρὸν δ' εὐκραεῖ κράνα ὑποιάχῃ.

Τῆς αὐτῆς.

Λύδιον ἔδαε ἔχῃ τό δ' ἀμύντορα παῖδα φιλίπ-
 Πολλὰ σιδηρεῖς χερσὶ διτόντα μάχης. (πε,
 Οὐδέ μιν ἀλγυόεσα νόσος δόμον ἤγαγε νυκτός,
 Ἀλλ' ὄλετ' ἀμφοτέρων χῶν κυκλόεσαν ἴτυν.

Τῆς αὐτῆς.

Οὐχὶ Θεμισοκλέους Μάγνης τάφος, ἀλλὰ κέ-
 χωσμαι
 Ἑλλήνων φθονερῆς σῆμα κακοξοπαίης.

Ἅ 5 τῆς

Ἰῆς αὐτῆς.

Μῆᾶμα τόδε φθιμένου Μενεδαΐης εἶσατο Δᾶμις,
 Ἰατώω ἐπει γέρον τῆ δε διαφορὸς Ἀρης
 Τύψε, μέλαν δ' εἰο αἶμα Ἐλαυρίνου διὰ χρωτὸς
 Ἔεας', ἐπι δ' ἀργαλίαν βάλων ἔδωκε φόνω.

Ἰῆς αὐτῆς.

Παρθένον ἀντιβίλω κατοδύρομαι, ἥς ἐπι πολλὰ
 Νυμφίοι ἱέμενοι, παῖδες ἴκοντο δόμον.
 Κάλδος κ' πρυτῆς ἀγακλέος. ἀλλ' ἐπὶ πάντων
 Ἐλωίδας οὐλομένη μοῖρ ἐκύλισε πόρρω.

Ἰῆς αὐτῆς.

Λοιάδια δὴ τά δε παῖσι φίλω περὶ χεῖρε βαλοῦ-
 σα

Εἶπ' Ἐρατὼ χλωροῖς δ' ἀκρυσὶ λειβομένα.
 Ω πάτερ, ἔτι ἔτ' εἰμι, μέλας δ' ἐμὸν ὄμμα κα-
 λύπτῃ

Ἦδη δ' ἀποφθιμένης κυάνεος θάνατος.

Ἰῆς αὐτῆς.

Πολλαίκι τὰ δ' ὀλοφυδνὰ κόρας ἐπὶ σάματι
 κλεναῖ

Μάτηρ ὠκύμορον παιδ' ἐβόησε, φίλαν
 Ψυχὰν ἀγκαλέεσα Φιλανίδος, ἀ πόρὸ γάμοιο
 Χλωρὸν ὑπὲρ ποταμοῦ χεῦμι Ἀχέροντος ἔβα.
 Ωλεο δὴ πόρὸ γάμοιο Φιλαινίον, ἔδλε σε μάτηρ
 Πυθιάς ὠρεαίους ἤγαγεν εἰς θαλάμοιο.

Νυμ-

Νυμφίου, ἀλλ' ἔλεγον καταδριψασα παρῆας
 Τεσσαρακαιδέκην τῶ δ' ἐκάλυψε τάφω.

τῆς αὐτῆς.

Οὐκέτι μ' ὡς τὸ πάρος πυκνταῖς πτερυγασιν
 ἐρέσων,

Ορος δ' ἔξ εὐνῆς ὄρθιος ἐχρόμβιος.

Ἡ γὰρ σ' ὑπνωσὼν ἄσινις λαθρηδὸν ἐπελθὼν
 Εκτφεν, λαιμῶ ῥίμφα καθεὶς ὄνυχα.

τῆς αὐτῆς.

Οὐκ ἔτι λόγιά σε κατ' ἀφνειὸν Ακιδος οἶκον

Ἀκρὶ μελιζομένην ὄψε) Ἡέλιος.

Ἡδὴ γδ' λημῶνας ἐπὶ κλυμένε πεπώθησαι,
 Καὶ δνοφερά χυσέας ἀνθεα Περσεφόνας.

Τοδ

Τοῦ δὲ Ασκληποῦ τὸ ἱερὸν ἐρείπια ἦν. ἐξ ἀρχῆς δὲ ὤκο-
 δόμησεν αὐτὸ ἀνῆρ ἰδιώτης φαλύσιος. νοσήσαντι γὰρ οἱ τοὺς
 ὀφθαλμοὺς, καὶ ἐ πολὺ ἄποδόντι τυφλοὶ γινέσθαι, ἔ ἐν Επι-
 δαύρῳ πέμψας θεὸς Ἀνύτῳ τὴν ποιήσασθαι. ἰὰ ἔπι, φέρουσαν
 σεσημασμένῳ δέλτον. τῆτο ἐφάνη τῇ Ἰωακίμῳ ὄψις ὀνειρά-
 τος. ὑπερ μὲν τοι ἦν αὐτίκα. καὶ εὐρὴ τε ἐν ταῖς χερσὶ ταῖς
 αὐτῆς σεσημασμένῳ δέλτον. καὶ πλεύσασα εἰς τὴν Ναύ-
 πικτον, ἐκέλευεν ἀφελόντα τὴν σφραγίδα φαλύσιον ὀπιλέ-
 μαθ ταῖς γεγραμμένα. πῶ δὲ, ἄλλως μὲν οὐ δυνατὰ ἐφαί-
 νετο ἰδεῖν τὰ γεγραμμένα ἔχοντι οὕτω ἥδ' ὀφθαλμῶν. ἐλπί-
 ζων δὲ πῶ ἐκ τῆ Ασκληποῦ χερσὸν, ἀφαιρῆ τὴν σφραγίδα,
 καὶ ἰδὼν ἐς τὸν κερὸν, ὑγιῆς ἴε ἦν, καὶ δίδωσι τῇ Ἀνύτῃ τὸ ἐν
 τῇ δέλτῳ γεγραμμένον, σατήρας διηχιλίους χρυσῶ. *Ραι-
 σανίας ἰη φωκικοῖς.*

Τὴν δὲ Ἀνύτῳ Ἀεξόδοτος ἐχαλκούρῃσεν. *Tatianus.*

ΛΥΡΙ-

ΛΥΡΙΚΩΝ

ΜΕΛΗ.

εἰς τοὺς ἐννέα Λυρικούς.

ΑΔΗΛΟΝ.

Πίνδαρε, μοσάων ἱερὸν σόμα. κὺ λάλε σειρήν
 Βαρχυλίδη· Σαπφοῦς τ' αἰολίδες χάειρες.
 Γράμματ' Ἀνακρείοντ' Ὁ. Ομηρικὸν δὲ ἀπὸ βρεῦμα
 Εσπασας οἰκείοις Στησίχορ' ἐν χαμάτοις.
 Ἡτε Σιμωνίδεω Γλυκερὴ σελὶς. ἠδύτε πειδοῦς
 Ἰβυκε, κὺ παίδων ἀνδ' Ὁ ἀμμοσάμενε·
 Καὶ Ξίφ' Ὁ Αλκαίοιο, τὸ, πολλάκις αἵμα τυράνων
 Εσπεισεν, πάτρης δέσμα ρυόμενον.
 Θυλυμαεῖς ἴ' Αλκμαῖν' Ὁ ἀηδόνες, ἴλατε. πάσης
 Ἀρχὴν τῆς λυραῖς κὺ πέρας ἐσπασάτε.

εἰς τοὺς αὐτοὺς.

ΑΔΗΛΟΝ.

Εκλαγὼν ἐκ θεῶν μέγα Πίνδαρ' Ὁ· ἔπνεε τερπνά
 Ἡδὺ μελιφθόγγου μοῦσα Σιμωνίδεω.
 Λάμπη Στησίχορὸς ἴε κὺ Ἰβυκ' Ὁ. ἦν Γλυκὺς Αλκμαῖν.
 Παρά δ' ἀπὸ σμάτων φδέγξατο Βαρχυλίδης.
 Πειδὼ Ἀνακρείοντι ζωέσπετο· ποικίλα δ' ἀνδ' ἄ
 Αλκαῖ' Ὁ κύκλω Λέσβι' Ὁ αἰολίδι.
 Ἀνδρῶν δ' ἐκ ἐνάτη Σαπφὼ πέλεν, ἀλλ' ἔρατειναῖς
 Ἐν μούσαις δεκάτῃ μοῦσα καταγράφε' Ὁ.

εἰς

εἰς τοὺς αὐτοὺς.

ΑΔΗΛΟΝ.

Ἐνθά τῶν πρώτων λυραῶν πάτριω, γλυκὴν τε
 Μάνθανε καὶ πατέρας, καὶ διάλεκτον ἄφρον.
 Ὡν Μυππλωαῖο μὲν ἔλω γεγραμμένον ἄλλων,
 Ἀλαῖο φρότερος ἠχηρὸς αἰολίδος.
 Ἡ δ' ἐπὶ τῶ ξυῖν πάτριω, φωνήν τε δαΐσεια
 Σαπφῶ, Κληίδος καὶ πατρὸς Εὐρυγόρου.
 Στησίχορο Σικελός. πάτριη δ' οἱ Ἰμέρα ἐστίν,
 Εὐφήμου πατρὸς, Δωκεῖος ἄρμονίω.
 Ἴβυκοῦ Ἰταλὸς αὖ ἐκ ῥηγίου ἠδ' ἐ Μεισήνης,
 Ἡελίδα πατρὸς, Δωρίδα δ' ἄρμωσατο.
 Παρθενίου δ' ἐ πατρὸς, λυγρὸς παῖς ἠεττήνου,
 Ἡν ἄρα μελπομένη Τηϊοῦ Ἀνακρέων.
 Πίνδαρος ἦν Θηβαῖος, ἀτάξ πατρὸς Σκοπιλίου,
 Δώκειον αἰνήσας ἄρμονίω ἐπέων.
 Ἡ δ' ἐ Σιμωνίδειω Κεῖου Δωκεῖο λαλοῦντος,
 Τὸν πατὴρ αἰνήσας ἴδι Ἀριστεπεία.
 Ἰσασδαῖος καὶ κείος ἔλω γλυκὴ μελοποιὸς,
 Μείλωνο πατέρος ἔπλετο Βακχυλίδης.
 Ἀλκμάν ἐν λυδοῖσι μέγα φέρεται, ἀλλὰ Δάμαντος
 Ἐστὶ, καὶ ἐκ Σωάρτης, Δωρίδος ἄρμονίης.

ΑΔΚ.

ΑΛΚΜΑΝΟΣ

ΤΟΥ ΣΠΑΡΤΙΑΤΟΥ Η ΣΑΡΔΙΑΝΟΥ ΜΕΛΗ.

εἰς Ἀλκμᾶνα,

ΛΑΘΛΟΝ.

Σάρδιες ἀρχαῖοι πατέρων νομοί, εἰμὲν ἐν ὑμῶν
Ἐφεσμίω κέλμῳ, ἢ τίς ἀνῆρ βακέλας
Χρυσόφορος, ῥήσων κελεύματα, νῦν δέ μοι Ἀλκμᾶν
Οὔνομα, καὶ Σπάρτας εἰμὶ πάλλειος ναέτης,
Καὶ μοῦσας ἐδάλλω ἐλλυίδας, αἰ με τιράννων
Θῆκεν Δασκύλειω κρείσσονα καὶ γύγω.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟ- ΝΙΚΕΩΣ.

Αἴρεα μὴ πύτρη τεκμαίρο. λιτόν δ' οὐ τύμβοι
Οφθῆναι, μεγάλου δ' ὄσέα φωτός ἔχει.
Εἰδέσεις Ἀλκμᾶνα, λύρης ἐλατῆρα λαχαιῆς
Ἐξοχόν, ὃν μουσῶν ἐννέ' ἀειδμὸς ἔχει.
Κεῖται δ' ἠπείροις διδύμαις ἔρις, εἴθ' ὄγε λυδός
Εἶτε λάκων. πολλαὶ πατρίδες ὑμνοπάλων.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Τὸν χαρίεντ' Ἀλκμᾶνα, τὸν ὑμνητῆρ ὑμεναίων
Κύκλον, τὸν μεσῶν ἄξια μελφάμενον,

Τύμβος

Τύμβοι ἔχῃ, Σπάρτας μεγάλην χάριν, εἴδ' ὄρα λυδῶς
 Ἀχθὸν ἄπορρίψας, οἴχεθ' εἰς αἶσαν.

ΑΔΗΛΟΝ.

Ἀλκμᾶν ἐν Λυδῶσι μέγα φέπει, ἀλλὰ Δάμαντ' ἔχει
 Ἐστὶ κ' ἐκ Σπάρτης, θυρῖδ' ἄρμονίης.

ΑΔΗΛΟΝ.

Θηλυμανεῖς τ' Ἀλκμᾶν' ἀπὸ δόντος ἵλατε.

STATI

ex epicedio in patrem.

— & tetricis Alcman cantatus Annyclis.

ΑΛΚ-

ΑΛΚΜΑΝΟΣ

ΜΕΛΗ.

Μῶσ' ἄγε Καλλιόπα θυγάτηρ Διὸς
 Ἀρχ' ἔρατ' ἔπέων, ἐπὶ δ' ἵμερον
 Ἔμνον, καὶ χαρίεντα τίθει χορόν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ μῶσα κεκλήγη, ἢ λήλα σφρήν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πολλάκι δ' ἐν κορυφαῖς ὄρέων,
 ὄκα θεοῖς ἄδη πολύφωνος ἑορτά,
 χρύσειον ἄλγος ἔχουσα, μέγαν σκύφον,
 οἷα τε ποιμένες ἄνδρες ἔχουσι χερσὶ,
 λεοντέον ἐπαναθείστα τυρὸν
 ἐτύρησας μέγαν ἄξυφον, ἀργύφειόν τε.

Ἐ αὐτῆς.

Ἀφροδίτα μὲν οὐκ ἔστι,
 μάργος δ' ἔρως οἷα παῖσδι,
 ἄλλ' ἐπ' ἄνθη καίμβαινων,
 ἂ μή μοι θίγῃς τῷ κυπαρίσῳ.

Ἐ αὐτῆς.

Κύπερον ἱμερτὰν λιποῖσα, κὴ πάφον περιρρύταν.

Ἐ αὐτῆς.

Κάτωρ τε πῶλων τα χέων

Ε

Δμητῆ-

δημητῆρες, ἰσπατό) σοφοί,
καὶ πολυδύκης κυδνός.

τοῦ αὐτοῦ.

Ὅς ἐπὶ κύματος ἀνδρος
αἶμ' αἰλκυόναςι ποταῖ).

Ἔ αὐτοῦ.

Ὅπως ἀνὴρ δ' ἐν ἀσμένοισιν ἀλιτηρὸς
ἦσθ' ἐπὶ θάλας καὶ πῆξας,
ὄρέων μὲν ἐδ' ἐν, δοκέων δ' ἐ.

τοῦ αὐτοῦ.

Δύσπαρι, καλόπαρι κακὸν Ἑλλάδι βωπιανείρη.

τοῦ αὐτοῦ.

Διὸς θυγάτηρ ἔρσα ἕξφι,
καὶ σελάνας δ' ἰας.

Ἔ αὐτοῦ.

Ποικίλον ἴκα, τὸ ὄφθαλμῶν ἀμπελών ὀλιτηῆρα.

τοῦ αὐτοῦ.

Καί πν' εὐχομαι φέροισαν τόν δε
ἔλιχρυσὸ πύελον ἀκηράτων κυπέρον.

τοῦ αὐτοῦ.

Περισόν. αἰ γὰρ Ἀπόλλων ὁ Λύκιος
ἦν ὡ θαλασσομέδδισαν ἄπομάσδων.

Ἔ αὐτοῦ.

Οὐκ εἶσ' ἀνὴρ ἄχριος, οὐδ' ἐ σκαίος.

οὐδ' ἐ

οὐδ' ἐπὶ παρὰ σοφοῖσιν, οὐδ' ἐθυσσάλος γένος,
 ἐδ' ἔρυσσι χαῖς, καλυδωνέες δ' ἐποιμήν.

Ἔ αὐτῶς.

Ἐκατον μὲν Δίδος υἱόν,
 Τὰ δὲ Μῶσται κερκόπεπλοι.

Ἔ αὐτῶς.

Λύσαν δ' ἄποραιτα νεανίδες,
 ὡς ὄρνθς ἰερακος ἰωφπταμένω.

τοῦ αὐτῶς.

Ριπῶς ἐνθεον ὄρος,
 ἕλαμ νυκτὸς μελαίνης σέρονον.

Ἔ αὐτῶς.

Θοίνας δ' ἐκαὶ ἐν Διάσοισιν
 ἀνδρείων παρὰ δαιτυμόνεσσι
 ᾧρέπει παιᾶνα κατάρχειν
 ὑπὸ τῆς κρητῆς.

Ἔ αὐτῶς.

Ἐφες με δ' αὐτὴ κύπριδος ἔκατι
 Γλυκὺς χατεῖβων καρδίαν ἰαίνει.

τοῦ αὐτῶς.

Τούτ' ἀδειᾶν μουσαῖν

E 2

ἔδξξξ

ἔδειξε δῶρον μάκαιρα
 παρθένων ἀξάνθα μεγαλοσράτα.

Ἔ αὐτῆ.

Καί ποκα τοῖ δώσω ξίποδος κύτος
 ὦ και νιλία ξίρης, ἀλλ' ἐντὶ
 νῦν γ' ἄπυρος, τάχα δ' ἐπλέος
 ἔτνεος. οἶον ὁ παμφάγος Αλκμάν
 ἠράσθη, χαιερον παῖδα τὰς ξοσῶας,
 οὔπ γδ εἰ τετυγμένον ἔσθει,
 ἀλλὰ τὰ καινὰ γδ ὥσπερ ὁ δᾶμος ζατυψ.

τοῦ αὐτῆ.

Ωρας δ' ἔσηκε ξεῖς, θεερος, καὶ
 Χιμάν, ὁπώεσαν ξίταν, καὶ
 τέξατον τὸ κρόκας. ἀλλ' εἰ μὲν
 ἔσθει, ἐνδᾶσαν οὐκ ἔσθει.

τοῦ αὐτῆ.

Ἡδη παρέξει πυάνιον τε πόλτον,
 Χίδρον τε λούκον, κηρίαν τ' ὁπώεσαν.

τοῦ αὐτῆ.

Κλίνα μὲν ἐπτά, καὶ τόσα ξάπεσδαι
 Μακωνίδων ἄρτων ὅπωςέφοισαμ λίνω τε
 σπασάμω τε κῆν πελίχνας πῆδαισι.

τοῦ αὐτῆ.

Κῆπὶ ταῖς μύλαις δρυφῆ),
 Κῆπὶ ταῖς σωμαικλείαις.

τοῦ αὐτοῦ.

Ὅς ἔθεν πετάλοις ἔπαλε,
δαίμονάς τ' ἐδάσσατο.

τοῦ αὐτοῦ.

Ταῦτα μὲν ὡς ἂν ὁ Διῆμος ἄπας.

τοῦ αὐτοῦ.

Φρύγον ἦυλῃσε μέλος τὸ κερβήσιον.

τοῦ αὐτοῦ.

Χρῦσεον ὄρμον ἔχων,
ραδιῆαν πετάλοισι κάλχαν.

τοῦ αὐτοῦ.

Πολλὰ λέγων ὄνου μ' ἀνδρὶ,
ἱωακὶ δ' ἐπαισιχάρηα.

τοῦ αὐτοῦ.

Αλιπόρφυρος ἔαρος ὄρνις.

τοῦ αὐτοῦ.

Χεῖμα, πῦρτε δίαειον.

τοῦ αὐτοῦ.

Θεοδακίσκας τε καὶ κειβανωτός.

τοῦ αὐτοῦ.

Αἴκλον Αλκμαίων ἀρμόξατο.

τοῦ αὐτοῦ.

Αλμυρὸν τὸ γάτόνημα.

Ξ αὐτῶ.

Ο Σικελὸς τὴν θάλασσαν.

Ξ αὐτῶ.

Λᾶδος εἰμίνα καλόν.

Τῶ αὐτῶ.

Ἐπῶηγε μέλος Ἀλκμάν,
εὐρέ τε Γλώσσα μὲν τὸ
κακκαβίδων ὄνομα σωθίμετος.

Τῶ αὐτῶ.

Μεῖον ἢ κοδύμαλον.

Αλκμάν

Αλκμάν δέ που, ἄπυρον οἶνον, καὶ ἄνδρος ὄσδοντα φησί,
τὸν ἐκ πάντε λόφων, ὃς ὄξει τόπος ἀπάρτης ἀπέχων σαδίοις
ἐπιτά. *Athenais lib. I.*

Καὶ Αλκμάν δέ φησι, τὸ νέκλαρ ἔδμεναι αὐτοὺς τοὺς
θούς. *Athenais lib. II.*

Κάρυς ὁ δέ ὄξει καὶ ἐν τῇ λακωνικῇ τόπῳ τῆς αἴγμῳ
πρὸς Ἀρχαδίαν, ἀφ' ἧς Καρύστον οἶνον Αλκμάν εἴρηκε.
Strabo lib. X.

Καὶ Κάρυτος τόπος τῆς Αἴγμος πρὸς Ἀρχαδίαν, ἀφ' οὗ
Καρύστον οἶνον Αλκμάν ἔφη, καθὰ Στράβων δικαίτη τ' ἔρ-
είξει. *Stephanus ἐν τῷ κάρυς ὁ.*

Καὶ Αλκμάν δέ φησι, μάγαδιν ὑποδέωξ. *Athenais
lib. XIV.*

Ταύτῳ ἢ τὴν ἀρμονίαν φρύγες πρῶτοι εὖρον, καὶ μετε-
χειρίσαντο, διὸ καὶ τὰς παρὰ ταῖς ἔλλησιν ἀμλητάς, φρυγίους
καὶ δουλοπρεπεῖς τὰς σεραυγορίας ἔχουσιν, οἳ ἔστιν ὁ παρ'
Αλκμάνι σάμβας, καὶ ἄδων, καὶ τῆλῳ. *Athen. lib. XIV.*

Οὐ θαυμαστὸν δέ ἔστι περὶ Ομήρου, καὶ γὰρ τοὺς ἐπι νεωτέ-
ρις κείνου, πολλὰ ἀγοεῖν, καὶ τερατολογεῖν. Ησιόδον μὲν
ἠμίκωας λέγοντα, καὶ μεγαλοκεφάλους, καὶ πυγμαίους. Αλκ-
μᾶνα ἢ σερανόποδας. *Strabo lib. VII.*

Ησιόδῳ δ' ἐκ ἄν τις αἰπάσαιο ἀγοισαν, ἠμίκωας λέγον-
τος, καὶ μακροκεφάλους, καὶ πυγμαίους. ἔδὲ γὰρ αὐτῷ Ομήρου
πῦτα μυθεύοντῳ. ὧν εἰσὶ καὶ ἔτοι' οἱ πυγμαῖοι. ἔδὲ Αλκ-
μᾶνῳ σερανόποδας ἰσοροῦντῳ. *Strabo lib. I.*

Καὶ Αλκμάν, ἐπὶ δέ Κάνδαρῳ ἐν Τηρεῖ, κυθωνίως μή-
λωνιν εἰς τὰ πλῆθια. *Athenais lib. III.*

Τινὲς ἢ Ἀρεῳ, καὶ Εὐνοῦς τὸν Εὐνάλιον, οἱ δ' ἄ Κράνου καὶ
Ρέας. Αλκμᾶνα δ' ἐλέγουσιν ὅτε μὴ τὸν αὐτὸν λέγουσιν, ἅτε δ' ἄ
διαρεῖν. *Aristophanis Scholiastes ἐν εἰρήνῃ.*

Θεράπην. Ἰσοκράτης Ελένη. Τόπος ἐστὶν ἐν Λακεδαιμόνῃ
Θεράπην. ἢ μητιμονεύει καὶ Αλκμάν ἐν φράτῃ. *Ηακροστα.*

Ἰσηδόνες ἔδτος σκυδικόν. *Εκαταῖος Ἀσία*. Ἀλκμάν δὲ μόνος ἀσπιδόνας αὐτούς φησιν. *Stephanus ἐν τῷ Ἰσηδόνες.*

Ἄλλοι δὲ καὶ αὐτὸν τὸν θεὸν φασιν (Ἀπόλλωνα) αἰλῆσαι, καθάπερ ἰσορεῖ ὁ ἄριστος μελῶν ποιητὴς Ἀλκμάν. *Plutarchus περὶ μουσικῆς.*

Τοῦ δὲ Πολυμήστου καὶ Πίνδαρος καὶ Ἀλκμάν οἱ τῆς μελῶν ποιηταὶ ἐμπυμόνδεσ. *Plutarchus περὶ μουσικῆς.*

Τοὺς Νιόβης παῖδας, Ἀλκμάν δέχα φησί. Μίμνερμῳ εἴκοσι. *Ἐλισπις ποικίλης ἰστορίας lib. XII.*

Μήτηρ δὲ παριάμου ὡς φησι πορφύρεως ἐν τῷ περὶ τῆς παραλελειμμένων τῶν ποιητῶν ὀνομασμάτων, καὶ μὲν Ἀλκμάννα τὸν μελοποιὸν, *Ξαξίπτη*, καὶ δὲ Ἑλλάνικον, *Ῥυμῶ*. *Στάμις ἧ ἐν τῷ περὶ λέσβου φησὶ Θάσσαν ἧ Τεύκρου. Homeri Scholiastes in Iliad. γ'.*

Ὀλίγοι ἧ τῆς ποιητῆς, ἐν οἷς ὄβρι καὶ Ἀλκμάν, θυγατέρας ἀποφαίνονται τὰς μουσας, ἕρηνος καὶ γῆς. *Diodorus Siculus μυθολογημένων lib. IV.*

Καὶ ὁ μὲν Ἀρίσταρχος, ἕραν ἧ θυγατέρα τὴν μουσῶν δέδικη, καθάπερ Μίμνερμος, καὶ Ἀλκμάν ἰσοροῦσιν. *Pindari Scholiastes in Nem. εἰδ. γ'.*

Πράξιλλα μὲν ἀπὸ Καρνείου φησὶν ὀνομαῖσθαι τῷ Διὸς καὶ Εὐρώπης υἱοῦ, ὃς ἦν ἐρώμενος τῷ Ἀπόλλωνι. Ἀλκμάν δὲ ἀπὸ Καρνείου πνὸς βωϊκοῦ. *Theocriti Scholiastes in edyll. V.*

Οὐ μεγαπενθῆς καὶ Πίνδαρον, οὐδὲ Δίδυμον σφέουσα πηδάλιον, ἀλλὰ μᾶλλον εὐνομίας καὶ πειθοῦς ἀδελφὴ, καὶ φρονηθείας θυγάτηρ, ὡς γνεαλογεῖ Ἀλκμάν. *Plutarchus περὶ τῆς Ῥωμαίων τύχης.*

Ἐς Ἀμύκλας ἧ καποῦσιν ἐν Σπάρτης, ποταμὸς ὄβρι τίεσα. θυγατέρα δὲ νομίζουσιν εἶναι τῷ Εὐρώπῃ τὴν τίεσαν. καὶ πρὸς αὐτῇ χαρίτων ἐσὶν ἱερὸν, φαέννας καὶ κλητᾶς, καθὰ δὲ καὶ Ἀλκμάν ἐποίησεν. *Pausanias in Laconicis.*

Θαλά-

Θαλάμων δὲ ἀπέχει θαλάμοις εἴκοσι, ὀνομαζομένην
 πέφυκτος ἐπὶ θαλάσῃ. φέρει δὲ νησὶς πέδας τῆς μεγάρων
 ἢ μείζων. πέφυκτος καὶ ταύτη ὄνομα. τεχθῆναι δὲ ἐν ταῦτα
 τοὺς Διοσκύρους φασὶν οἱ θαλαμῶν. Τοῦτο μὲν δὴ καὶ Ἀλκ-
 μάνα ἐν ἄσματι οἶδα εἰπόντα. *Pausanias in Lacon.*

Ελένη ἀρπαγεῖσα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἀγνοῦσα τὸ συμβε-
 βηκὸς μεταξὺ τοῖς ἀδελφοῖς Διοσκύροις κακὸν, ὑπολαμβά-
 νη δὲ αἰχρύνῳ αὐτῆς μὴ πορεύσθαι τούτοις εἰς Ἴλιον. ἐπεὶ
 δὲ φρότερον ὑπὸ Θησέως ἠρπάδα καθὼς περιέρηται. διὰ
 γὰρ τὴν τότε γημομένῳ ἀρπαγῆν, Αφύδνα πόλις ἀπικῆς
 περθεῖται καὶ τριβώσκε. Κάτωρ ὑπὸ Αφύδνου τὸ τότε βασι-
 λείως καὶ τὸν δεξιὸν μηρὸν. οἱ δὲ Διοσκουροί, Θησέως μὴ τυ-
 χόντες, λαφυραγωγῶσι τὰς ἀφύδνας. ἡ ἰσχυρία παρὰ τοῖς
 πολεμωσίοις ἢ τοῖς κυκλικῶσι, καὶ ἀπὸ μέρους παρ' Ἀλκμᾶνι
 τῆς Λυρικῆ. *Homeri Scholiaſtes in Iliad. δ'.*

Μεγαρέως δὲ Τιμάλκον παῖδα, τὸς μὲν ἐς ἀφύδναν ἐλ-
 θεῖν μετὰ τῆς Διοσκύρων ἔγραψε. πῶς δ' ἂν ἀφικόμενος,
 ἀναίρεθῆναι νομίζοιτο ὑπὸ Θησέως, ὅπου καὶ Ἀλκμᾶν πομπή-
 σαι ἄσμα ἐς τοὺς Διοσκύρους ὡς ἀθήνας ἔλοιεν, καὶ τὴν Θη-
 σέως ἀγάγοιεν μητέρα αἰχμαλώτων, ὅμως Θησέα φησὶν
 αὐτὸν ἀπεῖναι. *Pausanias in Atticis.*

Μέρον μὲν τοὶ τῆς κλητικῶν ὕμνων, ἐν μὲν ποιήσει, ὀπι-
 μπότερον. ἅμα μὲν γὰρ πολλῶν ἰόπων ἐκείνοις ἔξεστι, ὡς πα-
 ρὰ τῆς Σαπφοῦ καὶ τῆς Ἀλκμᾶνι πολλαχόθεν εὐρίσκομεν. τὴν μὲν
 γὰρ Ἀρτεμιν ἐκ μυρίων ὀρέων, μυρίων δὲ πόλεων, ἐπὶ δὲ πο-
 λαμῆς ἀνακαλεῖ. τὴν δὲ Αφροδίτῳ Κύπρου, Κνίδης, πολ-
 λαχόθεν ἀλλαχόθεν ἀνακαλεῖ. Οὐ μόνον γὰρ ἀλλὰ καὶ τοὺς
 ἰόποις αὐτῆς ἔξεστι διαγράφην, ὅτι ἀπὸ ποταμῶν καλεῖ ὕδωρ
 ἢ ὄχθας καὶ τοὺς ὑποπφυκότητας λειμῆσας καὶ χοφούς ἐπὶ τοῖς
 ποταμοῖς γημομένοισι, καὶ τὰ τοιαῦτα περὶ ἀναγράφουσι, καὶ εἰ
 ἀπὸ ἱερῶν ὡσαύτως. ὡς ἀνάγκη μακροὺς γίνεσθαι αὐτῆς τῶν
 κλητικῶν ὕμνοις. *Menander περὶ κλητικῶν ὕμνων.*

Ιωσιδόνες ἔθνος σκυθικόν . Εκαταῖος Ἀσία· Ἀλκμάν δὲ μόνος ἀσπεδόνας αὐτοὺς φησιν. *Sterhanus ἐν τῷ Ἰωσιδόνες.*

Ἄλλοι δὲ καὶ αὐτὸν τὸν θεὸν φασιν (Ἀπόλλωνα) ἀλλῆσαι, καθάπερ ἰσορεῖ ὁ ἄριστος μελῶν ποιητὴς Ἀλκμάν . *Plutarchus περὶ μουσικῆς.*

Τοῦ δὲ Πολυμήσου καὶ Πίνδαρος καὶ Ἀλκμάν οἱ τῆς μελῶν ποιηταὶ ἐμπημόνδεσσι. *Plutarchus περὶ μουσικῆς.*

Τοὺς Νιόβης παῖδας, Ἀλκμάν δέχα φησί. Μίμνερος ἔεικοσι. *Ἐλιαπυ ποικίλης ἰστορίας lib. XII.*

Μήτηρ δὲ φησὶ αἰσίου ὡς φησι πορφύρεος ἐν τῷ περὶ τῆς παραλελειμμένων τῶ ποιητῆ ὀνομάτων, καὶ μὲν Ἀλκμάνα τὸν μελοποιὸν, Ἐξίππη, καὶ δὲ Ἑλλάνικον, βυμῶ. Στάμης ἦ ἐν τῷ περὶ λέσβου φησὶ Θόασαν ἢ Ἰεύκρου. *Homeri Scholiastes in Iliad. γ'.*

Ολίγοι ἦ τῆς ποιητῆς, ἐν οἷς ὄντι καὶ Ἀλκμάν, θυγατέρας ἀποφαίνονται τὰς μουσας, ἕρανὸς καὶ γῆς. *Diodorus Siculus μυθολογεμένων lib. IV.*

Καὶ ὁ μὲν Ἀρίσταρχος, ἕρανῶ θυγατέρα τὴν μουσαν δέδεικε, καθάπερ Μίμνερος, καὶ Ἀλκμάν ἰσοροῦσιν. *Pindari Scholiastes in Nem. εἶδ. γ'.*

Πράξιλλα μὲν ἀπὸ Καρνείου φησὶν ὀνομαῖσαι τῷ Διὸς καὶ Εὐρώπης υἱοῦ, ὃς ἦν ἐρώμενος τῷ Ἀπόλλωνι. Ἀλκμάν δὲ ἀπὸ Καρνείου πρὸς βωϊκοῦ. *Theocriti Scholiastes in edyll. v.*

Οὐ μεγαπενθῆς καὶ Πίνδαρον, οὐδὲ Δίδυμον σφύρουσα πηδάλιον, ἀλλὰ μᾶλλον εὐνομίας καὶ πειθοῦς ἀδελφῆ, καὶ προμηθεΐας θυγάτηρ, ὡς γλαυογεῖ Ἀλκμάν. *Plutarchus περὶ τῆς Ῥωμαίων τύχης.*

Ἐς Ἀμύκλας ἦ καποδιστὴν ἐκ Σπάρτης, ποταμὸς ὄντι τίεσα. θυγατέρα δὲ νομίζουσιν εἶναι τῆ Εὐρώπης τὴν τίεσαν. καὶ πρὸς αὐτῇ χαρίτων ἐστὶν ἱερὸν, φαέννας καὶ κλητᾶς, καθὰ δὲ καὶ Ἀλκμάν ἐποίησεν. *Pausanias in Laconicis.*

Θαλά-

Θαλάμων δὲ ἀπέχει σαδίοις εἴκοσι, ὀνομαζομένην
πέφνος ἐπὶ θαλάσῃ. ἄρκει δὲ νησὶς πέβας τῆς μεγάρων
οὐ μείζων. πέφνος καὶ ταύτη ὄνομα. τεχθῆναι δὲ ἐνταῦθα
τοὺς Διοσκύρους φασὶν οἱ θαλαμᾶ. Τοῦτο μὲν δὴ καὶ Ἀλκ-
μᾶνα ἐν ἄσματι οἶδα εἰπόντα. *Pausanias in Lacon.*

Ἐλένη ἀρπαγῆσα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἀγνοῦσα τὸ συμβε-
βηκὸς μεταξὺ τοῖς ἀδελφοῖς Διοσκύροις κελόν, ὑπολαμβά-
νη δὲ αἰχύνῳ αὐτῆς μὴ πορεύθῃναι τούτοις εἰς ἴλιον. ἐπὶ
δὲ πρότερον ὑπὸ Θησέως ἠρπιάδη καθῶς φερέριται. διὰ
γὰρ τὴν τότε γηρομένῳ ἀρπαγῆν, Ἀφύδνα πόλις ἀπικτῆς
περδεῖται· καὶ τιβύσκε. Κάτωρ ὑπὸ Ἀφύδνου τὴν τότε βασι-
λείῳς καὶ τὸν δεξιὸν μηρόν. οἱ δὲ Διοσκουροί, Θησέως μὴ τυ-
χόντες, λαφυραγωγῶσι τὰς ἀφύδνας. ἡ ἰσορία παρὰ τοῖς
πολεμωνίοις ἢ τοῖς κυκλικοῖς, καὶ ἀπὸ μέρους παρ' Ἀλκμᾶνι
παρ' Ἑλικῶ. *Homeri Scholiaſtes in Iliad. δ'.*

Μεγαρέως δὲ Τιμάλκον παῖδα, τὶς μὲν ἐς ἀφύδναν ἐλ-
θεῖν μετὰ τῆς Διοσκούρων ἔγραψε. πῶς δὲ ἂν ἀφικόμενος,
ἀναιρεθῆναι νομίζοιτο ὑπὸ Θησέως, ὅπου καὶ Ἀλκμᾶν προή-
σας ἄσμα ἐς τοὺς Διοσκούρους ὡς ἀθῆνας ἔλοιεν, καὶ τὴν Θη-
σέως ἀγάγοιεν μητέρα αἰχμάλωτον, ὅμως Θησέα φησὶν
αὐτὸν ἀπεινᾶν. *Pausanias in Atticis.*

Μέβρον μὲν τοὶ τῆς κληπτικῶν ὕμνων, ἐν μὲν ποιήσει, ὀπι-
μπέστερον. ἅμα γὰρ πολλῶν ἰόπων ἐκείνοις ἔξεστι, ὡς πα-
ρὰ τῆς Σαπφοῦ καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι πολλαχού εὐρίσκομεν. τὴν γὰρ
Ἄρτεμιν ἐκ μυρίων ὄρεων, μυρίων δὲ πόλεων, ἐπὶ δὲ πο-
ταμῶν ἀνακαλεῖ. τὴν δὲ Ἀφροδίτῳ Κύπρου, Κνίδος, πολ-
λαχόθεν ἀλλαχόθεν ἀνακαλεῖ. Οὐ μόνον γὰρ ἀλλὰ καὶ τοὺς
ἰόποις αὐτῆς ἔξεστι διαγράφην, ὅς ἀπὸ ποταμῶν καλεῖ ὕδωρ
ἢ ὄχθας καὶ τοὺς ὑποπεφυκότας λειμῶνας καὶ χορούς ἐπὶ τοῖς
ποταμοῖς γηρομένοις, καὶ τὰ τοιαῦτα περσαναγράφοις, καὶ ἐπὶ
ἀπὸ ἱερῶν ὡσαύτως. ὡς ἀνάγκη μακροὺς γίνεσθαι αὐτῆς τὺς
κληπτικῶν ὕμνους. *Menander παρ' κληπτικῶν ὕμνων.*

Καὶ παρὰ Ἀλκμᾶνι γοῦν εὐρίσκεται, ἔγραψε γὰρ ἐκείνῳ
 δευτέρω αἰῶν ἄσματα. *Hephaestion.*

*Alcman numeros etiam minuit in carmine. hinc
 poetice melice. Censorinus de die natali.*

*Fecere tamen & alij talia, & si vos ignoratis apud
 Græcos Teius quidam, & Lacedæmonius cæcis. Aru-
 teius in Apolog. oratione prima.*

Χοροὶ δὲ εἰσὶ τὸ μὲν πρόσωπα παίδων, τὸ δὲ ἐξ ἀρχῆς ἀνδρῶν
 γυμνῶν ὄρχουμένων, καὶ ἀδόντων Θαλήτε καὶ Ἀλκμᾶν
 ἄσματα, καὶ τοὺς Διονυσιοδότε λακῶν παϊάνες. *Athe-
 naeus lib. xv.*

Καὶ ὁ τὸς Ἰλαώτας ἢ πεποινῶς, φησὶν, Ἰὼν Σπησηχόρου
 ἦ καὶ Ἀλκμᾶν Σιμωνίδου ἦ ἀρχαῖον αἰεῖδεν. *Athe-
 naeus lib. xiv.*

Ἐστὶ δὲ τις Ἀλκμανικὴ χρονοτομία Σπησηχόρου, καὶ
 αὐτὴ οὐκ ἀρεσῶτα τῷ κελού. *Plutarchus* περὶ μουσικῆς.

Κυεβάνας, πλακοῦντάς πινας ὀνομαστικῶς Ἀπολλόδωρος
 παρ' Ἀλκμᾶνι, ὁμοίως καὶ Σωσίβιος ἐν βίτῳ περὶ Ἀλκμᾶνος,
 ποιηματοειδῆς φάσκων εἶναι αὐτῆς. *Athenæus lib. xiv.*

Τὸ ἢ χωρίον τὸ Σέβεον, καλοῦσιν ἀπὸ Σεβρῆ. ἢ Σεβρίῃ
 δὲ ἔστιν ἐν δεξιᾷ μῆμα Ἀλκμᾶν. ἢ ποιήσαντι ἄσματα,
 ἐδὲν ἐς ἡδονὴν αὐτῆς ἐλυμήνατο ἢ λακῶν ἢ Ἰλαῶσα, ἢ κίσα
 παρεχομένη τὸ εὐφρον. *Pausanias in Laconicis.*

*Neque ego hoc magis miratus sim, quàm neminem
 Argivum, Thebanum, Lacedæmonium Oratorem,
 aut dum vixit, auctoritate, aut post mortem memoria
 dignum existimatũ : quæ urbes & multa alia talium
 studiorum fuere steriles, nisi Thebas unum os Pinda-
 ri illuminaret. Nam Alcmana falso sibi Lacones ven-
 dicant. Velleius Paterculus lib. i.*

*Iam in carne exanimi, & viventium quoque ho-
 minum capillo, qua fœditate & Sulla Dictator, &
 Alcman*

Alcman ex clarissimis Græciæ poetis obiere . Plinius lib. xi. cap. xxxiiii. de pediculari morbo.

Οἱ ὃ φθεῖρες ἐκ τῆς σαρκῶν. γίνονται ὃ ὅταν μέλλωσιν, ὃ ἴονδοι μικροὶ ἐκ ἔχοντες πύον. ἴετοις ἂν τις κεντήσῃ, ἐξέρχονται φθεῖρες. ἐπίοις ὃ Συμβαίνει τῷ ἀνθρώπων νόσημα, ὅταν ὑγρασία πολλὴ ἐν τῷ σώματι ἦ. καὶ διεφθάρσάν τινες ἦδον τὸτον τὸν τρόπον, ὡσπερ Ἀλκμᾶνα ἴε φασὶ τῷ ποιητὴν, καὶ Φερεκύδην τῷ Σύεων. *Aristot. lib. vi. περὶ ζώων ἰσορ.*

Ἀλκμᾶν, λάκων ἀπὸ μεσσηνίας. κτ' δὲ τῷ Κράτιτα πλάοντα, λυδὸς ἐκ Σάρδεων Λυκαῖος, υἱὸς Δάματι τῷ ἢ Τιτάρου. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς κζ'. Ἰλυμπιάδος, βασιλεύοντος Λυδῶν ἄεθδος τῷ Αλυάτῃου πατρὸς. καὶ ὢν ἐρωτικὸς πᾶν, εὐρετὴς ἴερονε τῆς ἐρωτικῶν μελῶν. ἀπὸ οἰκείῃς ὃ ἔγραψε βιβλία ε'. μέλη, καὶ κολυμβώσους. φησὶ τὸ εἰσῆγαγε τὸ μὴ ἐξαμέτρως μελωδεῖν. κέχρηται δὲ Δωριδὶ διαλέκτῳ, καθάπερ Λακεδαιμόνιοι. *Suidas.*

Ο ὃ Ἀλκμᾶν οἰκέτης ἦν Ἀγισίδου. εὐφυὴς ὃ ὢν ἠλάδου ῥώθῃ, καὶ ποιητὴς ἀπέβη. *Heraclides in Lac. Rep.*

Μετεπέμψαντο γέμῳ Γέρπανδρον, καὶ Θάλητα, καὶ Τυρταῖον, καὶ τὸν Κηδωνιάτῳ Νυμφαῖον, καὶ Ἀλκμᾶνα, ἀυλαῖδος ὃ ἦν. *Ελισσιμ. lib. ii. περὶ ποικίλης ἰσορ.*

Alcman claruit olympiade xliiii. Eusebium.

ΣΤΗ-

ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΥ

ΤΟΥ
ΙΜΕΡΑΙΟΥ
ΜΕΛΗ.

εἰς Σπυρίχουρον,

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Σπυρίχουρον ζαπληθὲς ἀμέτρητον γόμα μούσης
 Εκτέρισεν κατάνας αἰθαλέην δάπεδον.
 Οὐ χεῖ Πυθαγόρῳ φυσικὰν φάτιν, ἀ πρὶν Ομηροῦ
 Ψυχὰ ἐν στέροισι δεύτερον ᾠκίσαιτο.

εἰς τὸν αὐτὸν

ΑΔΗΛΟΝ.

Σπυρίχουρον δ' ἐνόησα λιγύθροον, ὃν ποτε γαῖα
 Σικελίη μὲν, ἔφερβε. λύρης ἐβίδαξεν Ἀπόλλων
 Ἀρμονίῳ, ἐπὶ μητρὸς ἐν ἀσπλάγχοισιν ἔοντα
 Τῷ γὰρ πικρομέναιο, καὶ ἐς φάσθ' ἄρτι μολόντος,
 Εκπόθεν ἠερόφοιτο ἐπὶ σομάτεσσιν ἀηδῶν
 Λάτρη ἐφεζομένη, λιγυρὴν ἀνεβάλλετο μολωθῆν.

εἰς τὸν αὐτὸν

ΑΔΗΛΟΝ.

Σπυρίχουρος σικελός. πάτην δὲ οἱ, Ἰμέρα ἐστίν,
 Εὐφήμου πατρὸς δωρικὸς ἀρμονίῳ.

εἰς

Εἰς τὸν αὐτὸν

ΑΔΗΛΟΝ.

— Ομηρικὸν ὄς' ἀπὸ ρεῦμα
 Ἐσπασας οἰκείοις Στησιχόρῳ ἐν χαμάταις.

Ζέζυ εἰς τὸν αὐτὸν.

Ο ποιητὴς Στησιχόρος υἱὸς ἦν Ησιόδου,
 Ἐν χρόνοις τῆ φαλαρίδος ὧν κ' ἔπυθαγόρου.

εἰς τὸν αὐτὸν,

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ.

Ἰμέρα λούτῳ δὲ πατρὶς, πόλις τῆς Σικελίας,
 Αβάριδι δὲ σύλχρονος ἦν, κ' τῷ Πυθαγόρῳ.
 Διήχθρῳσε φαλαρίδι τῷ Ασυπαλαίει. *ei ce.*
 Τούτῳ γοῦν τῷ φαλαρίδι Στησιχόρος ἐχθρεύσας,
 Οἶμαι πρὸς πελοπόννησον περῶν ἐκ τῆς παχύνου,
 Σὺν Κόνωνι, Δρωπίδα τε, τοῖς τούτῳ κατεχέδη.
 Καὶ Κόνωνα μὲν Φάλαρις ἀπέσφαξεν εὐθέως,
 Τὸν δὲ Δρωπίδαν ἐπέμψεν ἐστίμως ἴῃ πατρίδι,
 Στησιχόρον δ' ὁμόφυχον εἶχεν αὐτῷ, κ' φίλον,
 ὧς δι' αὐτὸν χάρισαδ' ἔλυτρα ταυρομενείταις,
 Ποσῶ ταλάντων ἑκατὸν, μετὰ δωδεκαέτη
 Χρόνον τῆς τελευτῆς αὐτῆ, γραφαῖς ἔχ' ἑυγατέρων.
 Ἦσαν γὰρ ἐπέμψαν αἱ Στησιχόρου κόρηαι
 φαλαρίδι, κ' ἔλευκε τὸ χεῖρ' αὐτῆς ἐκεῖνον.

εἰς τὸν αὐτὸν, τοῦ αὐτῆς.

Τούτῳ ἢ κ' Στησιχόρος ἐχθρὸς ὧν κατεχέδη,
 Οἶμαι πρὸς πελοπόννησον περῶν ἐκ τῆς παχύνου,
 Σὺν Κόνωνι, Δρωπίδα τε, καί γε τισὶν ἑταίροις.
 Καὶ Κόνων ἀπισφάγη μὲν Φαλαρίδι εὐθέως,

οσα

Οδὲ Δρωπίδας ἐν τιμῇ σέλλε) τῆ πατρίδι.
 Στησίχορος δ' ὁμόφυχος ἦν τούτῳ ἴε κὶ φίλθ.
 Επαίνους ὃ βουλόμενος φαλάειδι συγγράφειν,
 Εἶργε) ᾗ ἀκλήσει τούτῳ, μὴ γράφαι ταῦτα.
 Εἰ θέλεις γράφειν, λέγοντος, γράφον ἕμοι τὸν βόπον,
 Οἷθ' αὐτὸς καθέστηκα, κὶ ποδαπὸς δοκῶ δέ.
 Θανόντος Στησιχόρου δέ, ὁ φάλαρις ὑσέρωσ
 Μεθ' ὅλα ἔτη δώδεκα τῆς ἑλάντης ἐκείνου
 Ως δι' αὐτὸν χαρίζεται λύβρα ταυρομηνείτας,
 Ποσῶν ταλάντων ἑκατὸν, γράφαις ὅσ' ἔδυατέρων,
 Πολλὰς ὀφείλειν χάετας γράφας πρὸ Στησιχόρου.

HORATII

ex libro IV. Carminum.

*Non, si priores Maonius teneat
 Sedes Homerus: Pindarica latent,
 Caeq; & Alcei minaces,
 Stesichoriq; graues Camene.*

STATII

ex epicedio in patrem.

Stesichoriq; serox.

ΣΤΗ.

ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΥ
ΤΟΥ ΙΜΕΡΑΙΟΥ
ΜΕΛΗ.

Δεῦρ' ἄγε καλλιόπεια λήλα.
τοῦ αὐτῶ.

Ἀγε Μοῦσα λήλα ἄρξον αἰοιδᾶς
ἱερατῆ ὕμνος Σαμίων περὶ παίδων
ἱερατᾶ φθεγγομένα λύρα.

τοῦ αὐτῶ.

Ἄλιος δ' Ὑπεριονίδας δέπας
ἔσκατέβαινε χρύσειον, ὄφρα
δὶ ὠκεανοῖο περᾶσαι
ἀφίκηθ' ἱεραῖς ποτὶ βένθεα
νυκτὸς ἑρεμνᾶς, ποτὶ ματέρα,
κουειδίαν τ' ἄλοχον, παῖδας τε
φίλους, ὁδ' ἔς ἄλσος ἔβα
δάφνησι κατὰσκιον
πρασὶ παῖς Διός.

τοῦ αὐτῶ.

Ἐλένη ἔκοῦσα ἀπῆρε.

τοῦ αὐτῶ.

Οὐκ ἔς' ἔτυμος ὁ λόγος ἔτος,
ἐδ' ἔβας ἐν νηυσὶν εὐσέλμοις,
ἐδ' ἴκεο πῆρμα μαζοίας.

Ἐ αὐτῶ.

Παλλάδα περσέπολιν κλήζω πολεμαδόκον
 ἀγνάν
 παῖδ' αὖ Διὸς μεγάλου δαμόπωλον αἴσον Ἀθή-
 νῳ.

τοῦ αὐτῶ.

Οὐνεκα Τιυδάρειος ῥέζων ἅπασι θεοῖς
 μιᾷς λάθετο ἵπποδάροῦ κύπελλος,
 κεῖνα δ' ἔ Τιυδάρειω κούραις χλωσαμένη,
 δηγάμοις κ' ἕξιγάμοις τίθησι κ' λιπεσίπνορας.

τοῦ αὐτῶ.

Φέρεατε τῇ παρθένω δῶρα σάσαμίδας,
 χόνδρον τε καὶ ἐγκρίδας,
 ἄλλα τε πέμματα, καὶ μέλι χλωρόν.

τοῦ αὐτῶ.

Θανόντος ἀνδρός, πᾶσ' ὄλλυτ' ἀνθρώπων χεί-
 ρεις.

τοῦ αὐτῶ.

Θρώσκων μὲν γὰρ Ἀμφιάρατος,
 ἄκοντι δ' ἐνίκησεν Μελέαγρος.

τοῦ αὐτῶ.

Πολλά μὲν κυδώνια μάλα
 ποτε ῥίπτου ποτὶ δίφρον ἀνακτι,

πολλά

πολλὰ δ' ἐμύρρινα φύλλα, ἔροδινοὺς
σεφάνοις, ἴων τε κορωνίδας οὔλας.

τοῦ αὐτοῦ.

Τοιάδε χεὶ χαρίτων θαμώματα
καλλικόμων ὑμνεῖν, φρύγιον μέλος
Ἐξούροντα ἀβρῶς ἦρος ἐπερχομένου.

Ἔ αὐτοῦ.

Χαμόθεν οἱ τέττιγες ὑμῖν ἄσονται.

τοῦ αὐτοῦ.

Δράκων ἐδόκησε μολεῖν,
κάρα βεβεστωμένος ἄκρον,
ἐκ δ' ἄρα τῆ βασιλεῦς
πλειθυνίδης ἐφάνη.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἀτέλεστα γὰρ κ' ἀμήχανα τοὺς θανόντας κλαίειν.

Ἔ αὐτοῦ.

Μάλα τοι μάλιτα παιγμοσύνας
φιλεῖ, μελωδὰς τ' Ἀπόλλων,
Κήδεά τε σοναχὰς τε Αἴδας ἔλαχε.

τοῦ αὐτοῦ.

Τρῶες οἱ τότε ἴσαν Ελένης εἶδωλον ἔχοντες.

τοῦ αὐτοῦ.

— ὠκτεϊρε γὰρ αὐτὸν

F

εἶδωρ

ὔδρ' αἰεὶ φορέοντα Διὸς κούρα βασιλεύσιν.

τοῦ αὐτοῦ.

Σκυφίον δὲ λαβὼν, δέπας
ἔμμεξον ὡς ξιλάγυον,
πῶϊεν ὄπιχόμηνος, τὸ ρά οἱ
παρέθηκε Φόλος κεράσας.

τοῦ αὐτοῦ.

Διό τι γλυνηθείη γεδὸν ἀντιπέρας κληνάς ἐρύ-
θειας,
ταρπασῆ ποταμῆ παραπηγὰς ἀπείεθνας
ἀργυροῖς, ἐν κλθμῶνων πείξαις.

τοῦ αὐτοῦ.

Κρύψαι δὲ ρύγχος ἄκρον γὰς ὑπὸνερθεν.

Κύλαρος

Κύλλαρος, ἵππος Κάσρος, ὦρα τὸ κέλλειν, ὁ ταχύς.
 Σίησιχρος φησὶ τὴν Ἑρμῆν διδωκέναι τοῖς Διοσκουροῖς Φλό-
 γον καὶ Ἀρπαγον ὠκείας τέκνον ποδάργας, καὶ Κύλλαρον.
Snidas.

Σίησιχρος δ' ἐν Ἑλένη, λιδαργύεων ποδωνιπήρα ἔφη.
Athenaicus lib. x.

Καὶ ὁ Ἀρχίλοχος αὐτὸς ἐξάρχων πρὸς αὐτὸν Λέσβιος
 πῆμονα. καλεῖ δὲ Σίησιχρος μὲν τὴν μῦσαν ἀρχασιώωντων.
 Πίνδαρος δὲ ἀγνησιχόρα τὰ προοίμια. *Athenaicus lib. iv.*

Αὐτὸν σε πυλμάχε πρῶτον παρὰ Σίησιχρόφ. *Athe-
 naicus lib. iv.*

Τὸ δὲ, ἐπέεικον ὑλασμὸν ἀκούση, πῆες γράφουσι, ἐπεὶ
 κωπλάσμὸν ἀκούση, διὰ τὸ γράψαι περὶ Σίησιχρον, ἀπὸ
 σίου κωπλάγμοδ.

Πρὸς ἣ τέτοις τὸν σίησιχρον καὶ τὸν πίνδαρον ἐν ταῖς
 ἐκλείψεσι ὀλοφυρομένοις τὸν φακερώτατον κλεπτόμενον, καὶ
 μίση ἀματι νύκτα γυρομένῳ, καὶ τὴν ἀκλίνα τῆς ἡλίου σκό-
 τοῦ ἀβαστὸν φέροντας. *Plutarchus περὶ τῆς ἐμφαινομένης
 φασγῆς τῆς κύκλω τῆς Σελήνης.*

Σίησιχρος ἢ ὅτι τῆς εὐτόνου, ραδινοῦς δ' ἐπεμπον ἄ-
 κωντας. *Scholiasstes Apollonij Rhodij lib. iiii.*

Σίησιχρος ἢ καλεῖ πόλιν τὴν χῶρα πείσαν λεγομέ-
 νῳ. *Strabo lib. viii.*

Ὁ μίσησιχρος ἐν Εὐρωπείᾳ τὴν ἀθωῶν ἐπαρκεῖται
 τοὺς ὀδόντας φησίν. *Scholiasstes Euripidis in Phoenissis.*

Δὸς ἰόξα ἔσσε. Σίησιχρος ἢ ἐπόμενος, ἰόξα φη-
 σὶν ὀρέσῳ εἰληφέναι παρὰ Ἀπόλλωνος. *Scholiasstes Eu-
 ripidis in Oreste.*

Ἔστι ὁ Γηρυόνης καλλιρρόης τῆς ὠκεανοῦ καὶ χρυσάορος,
 σίησιχρος ἢ ἐξ χεῖρας ἔχειν φησὶ, καὶ ἐξ πόδας, καὶ ὑπόπτε-
 ρον ἔδ. *Scholiasstes Hesiodus in Theogonia.*

Επιγράφε) τὸ παρὸν εἰδύλλιον, Ελένης ὀπιθαλάμιος. ἢ ἐν αὐτῷ πινά εἰληπταὶ ἐκ τῆς πρώτου στήσιχόρου ἑλένης ὀπιθαλαμίου. *Scholiasfes Theocriti in epithal. Helena.*

Στήσιχόρος μὲν γὰρ ἐλομένον στρατηγὸν αὐτοκράτορα οὐκ Ἰμερτίων Φάλασα, καὶ μελλόντων φυλακὴν δίδουσι τοῦ σώματος, ἴ' ἄλλα διαλεχθεῖς, εἶπεν αὐτοῖς λόγον, ὡς ἴπποθ' χατεῖχε λειμῆρα μόνθ', ἐλθόντος δ' ἐλάφου, καὶ διαφθειραντιθ' τὴν νομὴν, βουλόμενος τιμωρήσασθαι τὸν ἔλαφον, ἠρώτα τὸν ἀνδρῶπον, εἰ δύνατο μεί' αὐτῷ κολάσαι τὸν ἔλαφον. ὁ δὲ φησὶν, εἰάν λάβης χαλινὸν, καὶ αὐτὸς ἀναβῆ ἔπ' αὐτὸν, ἔχων ἀκόντια. Ἰωμομολογήσαντιθ' δὲ καὶ ἀναβάντος, ἀντὶ τοῦ τιμωρήσασθαι, αὐτὸς ἐδέξατο ἥδη τῷ ἀνδρῶπῳ. οὐτῷ ἢ καὶ ὑμεῖς ὀρατέ φησι, μὴ τοὺς πλεμίοις βελομένοι τιμωρήσασθαι, ταυτὰ πάθητε τῷ ἴππῳ. τὸν μὲν γὰρ χαλινὸν ἥδη ἔχετε, ἐλόμενοι στρατηγὸν αὐτοκράτορα. εἰάν ἢ καὶ φυλακὴν δώτε, καὶ ἀναβῆται εἰσπτε, δουλεύετε ἥδη Φαλακείδῃ. *Aristoteles lib. II. Rhes.*

Πάντων ἢ σπανιώτατον εἶναι ἀλκυόνας εἶσι. σχεδὸν γὰρ περὶ πλειάδος δύσιν καὶ ἔργατ' ὀραταὶ μόνον, καὶ ἐν τοῖς ὑφ' ὀμοῖς πρώτων, ὅσον περὶ πλειάδος περὶ τὸ πλοῖον, ἀφανίζεται εὐδύς. διὸ καὶ Στήσιχόρος τῆτον τῆς πρώτου ἐμπίδη περὶ αὐτῶ. *Aristoteles lib. III. περὶ ζώων ἰστορίας.*

Στήσιχόρου δὲ ἦν ποίημα, ἐν ᾧ καλύκη τις ὄνομα ἐρώσα εὐάδλου νεανίσκου, εὐχεταὶ ἴη Ἀφροδίτῃ γαμηθῆναι αὐτῷ· ἐπεὶ δὲ ἔσπευε δὲν ὁ νεανίσκος, κατεκρίμισε ἐαυτήν. ἐγένετο δὲ τὸ πάθος περὶ Λακκάδα. σωφρονικῶς δὲ πάνυ κατεσκεύασεν ὁ ποιητὴς τὸ τῆς παρθένου ἥδους, ἐκ ἐκ παρτὸς πρώτου δελέοσι συλγνέας τῷ νεανίσκῳ, ἀλλ' εὐχομένης εἰ δύνατο γυνὴ τοῦ εὐάδλου γνέας κουειδία, ἢ εἰ τοῦτο μὴ δυνατὸν, ἀπαλλαγῆναι τῆ βίῳ. *Athenians lib. XIV.*

Τῆτον εἶναι τὸν ἠρακλῆα, φησὶν, οἱ νέοι ποιηταὶ κατασκάδον ἐν ληϊσὶ ἀρήματα μέγα καὶ ἀπιδόμενον, ἐξυλον ἔχοντα καὶ λεον-

ἢ λεοντῆν, ἢ τόξα. ἢ ταῦτα πᾶσαι παρῶτον στήσιχον
τὸν Ἱμεραῖον, καὶ Ξάνθος δὲ ὁ μελοποιὸς παρῶν ὄντων
στήσιχου, ὡς ἢ αὐτὸς ὁ στήσιχος μῦθουρεῖ, ὡς φησὶν
ὁ μεγαλειδης, οὐ ταῦτῳ αὐτῷ φερέσθαι τὴν σολῆν, ἀλλὰ
τὴν Ομηρικὴν. πολλὰ δὲ τῆς Ξάνθου ᾠδῶν πεποίηκεν ὁ στή-
σίχος, ὅσας καὶ τὴν ὀρεσίαν καλουμένῳ. *Athenais*
lib. XII.

Στήσιχος φησὶν ὀδυσσεῖα ὅτι τῆς ἀσιδὸς φέρεται δελ-
φίνος τύπον. ἢ Εὐφορίων ὁμοίως τούτῳ συμφέρει. *Scho-*
liastes Lycophronis.

Στήσιχος γὰρ ἢ Εὐφορίων, καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς
ποιητὴς, φασὶ τὸν Ἐκτορα ὑπὸν τῆ Ἀπόλλωνος. *Scholias-
tes Lycophronis.*

Στήσιχος δὲ ὁ Ἱμεραῖος ἔγραψεν ἐλάφου πεμβαλῆν
δέρμα Ἀχταίωνι τὴν θεὸν ᾠδῶν ἀσκλάζουσά οἱ τὸν ἐκ τῆς κυ-
νῶν θάνατον, ἵνα δὴ μὴ Γωαῖκα σεμέλλῳ λάβῃ. *Pausa-
nias in Boeoticis.*

Καὶ ὅτι τῶ δὲ Εὐφορίων χαλκιδεύς, ἢ πλερώνιος Ἀλέ-
ξανδρος, παρῶν δὲ ἐπὶ στήσιχος ὁ Ἱμεραῖος χτὶ ταυτὰ
φασὶ ἀργείοις θεσπῶς εἶναι θυγατέρα Ἰφγένηται. *Pausa-
nias in Κροενδιακοῖς.*

Παλλαντίου μὲν δὴ ἢ στήσιχος ὁ Ἱμεραῖος ἐν γηρυο-
νίδι ἐποίησατο μῆρῳ. *Pausanias in Arcadicis.*

Εὐρον δὲ τινὰς λεγόμενος ἀναστῆναι ὑπὸ αὐτῆς Καπατεῖα
ἢ Λυκῆρον. αἷς δὲ στήσιχος φησὶν, ἐριφύλλῳ καὶ ἰππο-
λύτῳ. *Apollodorus in Bibliotheca.*

Ἄνεξ δὲ ὁ Ἀσκληπὸς χρυσῶ δειλαδῆς, ἀναστῆναι ἰπ-
πύλουτον τεθνηκότα. οἱ δὲ, Γωδάρων ἕτεροι, Καπατεῖα.
οἱ δὲ, Γλαῦκον. οἱ δὲ Ὀρφικοὶ, ὑμέναιον. Στήσιχος δὲ
ὅτι Καπατεῖ, ἢ Λυκούρῳ. *Scholias-tes Pindari in Pyth.*

Ἀπολλόδωρος δὲ φησὶ κεραυνωθῆναι τὸν Ἀσκληπὸν ὅτι
τῶ τὸν ἰππύλουτον ἀναστῆναι. Ἀμελιαγόρας δὲ, ὅτι Γλαῦκον.

Πανύασις, ὅτι τῶν δ' ἄρειων. οἱ δὲ ὄρφικοι, ὅτι ὑμέναιον. Σπ-
σίχορϑ δὲ, ὅτι Καπαεῖ καὶ Λυκούργῳ. *Scholiasτες Em-
piridis in Alceſtide.*

Αμύκλα δὲ καὶ Διομήδης τῆς λαπίδου Κωόρτης καὶ ὑά-
κινθῳ. τῆτον εἶ) τῆ Απώλωνϑ ἐράμινον λέγουσιν, ὅν
δίσκῳ βαλὼν, ἄκων ἀπέκλεινε. Κωόρτου ὃ παῖς Φεήρης,
ὃς γαμεί γοργόφονῳ τὴν πρῆξαι, καὶ θάπης σπσίχορϑ φη-
σί. καὶ τίλει Τῶν δ' ἄρειων, Ἰκάεον, Αφαρέα, Λεύκιπτον.
Apolladorus in Bibliotheca.

Τακίνδου ἀδελφὸς Κωόρτης. Κωόρτου δὲ παῖς Περσέ-
ρης. οὗ καὶ Γοργόφονος τ' Περσέως κατ' ἐπισίχορον Τῶν δ' ἄρειος,
Ἰκάεως, Αφαρέως, καὶ Λεύκιπτος. *Scholiasτες Lycophron.*

Σπσίχορος φησὶ ἔφ' ἢ Ελένῳ καταλεύει μελλόντων φη-
σὶν ἅμα τῷ ἢ ὅφιν αὐτῆς ἰδεῖν αὐτὴς, ἀφείναι τοὺς λίθους
ὅτι τὴν γῆν. *Scholiasτες Empirid.*

Καὶ σεμαχίτοις εἶ) ὡς περὶ τὸ τῆς Ελένης εἶδωλον ἰσῶ
ἔφ' ἐν Σία σπσίχορϑ φησὶ γυῖαδ' σεμαχίτον ἀγνοῖα τοῦ
ἀληθοῦς. *Plato Polit. lib. VIII.*

Εἰς Σπσίχορον αἰνίπει ὃ. λέγει καὶ εἰπὼν ὅτι ἐλθὼν ἂ
Ἀλέξανδρῳ ὅτι ταύτης τ' νήσου τ' φάρου, ἀφῆρέθη ὄφρα
ἢ Πρωτέως τὴν Ελένῳ, καὶ εἶδωλον αὐτῆς εἰδέξατο. *Scho-
liasτες Aristidis in Milciadis locum hunc: ἀλλ' ὡς φη-
σὶ ποιοῖ ἔφασσι πνέει τὸν Ἀλέξανδρον τῆς Ελένης τὸ εἶδω-
λον λαβεῖν, αὐτὴν δὲ, ἐδωθηῖναι.*

Εμαχέσατο ὃ Ηρακλῆς, ὅτι χεκόξενϑ ἦν κύκῳ, καὶ
ἐν παρόδῳ τῆς θαλασσίας οἰκῶν, ἀπεκαρατῶμαι τοὺς παριόν-
τας, γὰρ τῷ Απώλωνι βουλομένῳ ἐκ ἔφ' κεφαλῶν οἰκο-
δομήσαι. καὶ αὐτῷ παριόντι, ὅτι βουλεύσαι ἠθέλησε. αὐσάσης
οὖν αὐτοῖς μάχης, θευγάδενσαν ἠρακλῆς, συμβαλλομένου
Ἀρεϑ τῷ παιδί Κύκῳ, ἀλλ' ὑπερον Ηρακλῆς καὶ τῆτον ἀ-
πέκλεινε. Σπσίχορϑ ἐν ἐπιγραφομένῳ κύκῳ ἰσορεῖ.
Scholiasτες Pindari in Olympiis.

Εχῆ-

Εχρήσαντο δὲ οὕτω τῷ ὀνόματι, καὶ ἄλλοι, οἷς καὶ Σπυσι-
χορος ἐν Ἰλίου περσίδι. καὶ Σοφοκλῆς ἐν Εὐμύλῳ. *Ηαγρο-
στασιον ἐν τῷ χειρῶν.*

Εἰς δὲ Ἐκάβλῳ σπυσιχορος ἐν Ἰλίου περσίδι ἐποίησεν ἐς
Λυκίαν ὑπὸ Ἀπόλλωνος αὐτὴν κομῶσθαι. *Ραυσανίας
ἐν Ρhocis.*

Τῶν δὲ Ἰωναικῶν ἦν μεταξὺ τῆς τε αἴθρας καὶ νέφους
ἴσιν ἀνωθεν τούτων αἰχμαλώτοι καὶ αὐταί, Κλυμένη τε, καὶ
Κρέουσα, καὶ Αεισομάχη, καὶ Ξενοδίκη. Κλυμένη μὲν ἔν σπυ-
σίχορος ἐν Ἰλίου περσίδι, κατηντίθησκεν ἐν τοῖς αἰχμαλώ-
τοις. *Ραυσανίας ἐν Ρhoc.*

Καὶ εἰάν μὲν τις σε πύθεται, τίνες ἦσαν οἱ εἰς τὴν δῦρον
ἵππον ἐγκατακλειθέντες, ἐνδὸς καὶ δ' ἀτέρε' ἴσως ἐρεῖς ὄνομα.
καὶ οὐδὲ ταῦτ' ἐκ ἦν Σπυσιχορού, ὅλη γὰρ, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀ-
κάτου Ἀργείου ἰλιοπερσίδος. *Athenais lib. xiv.*

Μέδουσα ἢ κατέχουσα ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις ἢ ὑπο-
τάτω ἐπὶ τῷ ἐδάφει κάθη. ἐν ἢ ταῖς φριάμου θυγατέρα
ση ἀριθμῶσιν ἂν τις καὶ ταύτῃ καὶ τῷ Ἰμεραίου τὴν αὐδῆν.
Ραυσανίας ἐν Ρhoc.

Επιδεικνύουσι δὲ Ἡρακλείοις ἦν παίδων ἦν ἐκ μεγά-
ρας μῆμα ἔδ' ἐν π' ὁμοίως τὰ ἐς τὸν θάνατον λέγοντες, ἢ σπυ-
σίχορος ὁ Ἰμεραῖος, καὶ Πανύασις ἐν τοῖς ἔπεισιν ἐποίησεν.
Ραυσανίας ἐν Βαεοτ.

Ἡσίοδος δ' ἐν καταλόφῳ φησὶ.

Καὶ κούρην Ἀράβαιον τὴν Ἑρμῶν ἀκάκητα

Γείνατο, καὶ θρονίη κούρη βήλοιο ἀνακλῆ.

οὕτω ἢ καὶ Σπυσιχορος λέγει. *Straba lib. 1.*

Ὀμηρος ἢ ἐν Μυκίαναις φησὶ τὰ βασίλεια Ἀγαμέμνο-
τος. Σπυσιχορος ἢ καὶ Σιμωνίδης, ἐν Λακεδαιμονίᾳ.
Scholiasfes Euripidis in Oreste.

Περὶ ἦν ἔστι Σπυσιχορος ζητυμένων ἀνεσταλίων ὀρεσί-
ων. *Ptolemaus Hephaestion apud Photium.*

Διόνυσος ἤφαισον χυόμενον ἐν Νάξῳ μιᾷ ἤϊ Κυκλάδων ξενίσας, ἔλαβεν παρ' αὐτῆ δῶρον χρύσειον ἀμφορέα. διωχθεὶς ἢ ὑπερον ὑπὸ Λυκούργου, καὶ καταφυγὼν εἰς Θάλασσαν, φιλοφρόνως αὐτὸν ὑποδεξαμένης Θέτιδος, ἔδωκεν αὐτῇ τὸν Ἡφαιστίδαχλον ἀμφορέα. ἠδὲ τὰ παιδί ἐχαρίσατο, ὅπως μετὰ θάνατον ἐν αὐτῷ ἀποτεθῆι τὰ ὄσέα αὐτῆ. ἰσορεῖ Σίησιχρος. *Scholiasfes Homeri in Ili. ψ.*

Γείλιωσαν δὲ φησι, τὴν Ορέσου ἔρφον. Πίνδαρος ἢ, Ἀρσινόω. Σίησιχρος ἢ, Λαοδάμειαν. *Scholiasfes Aeschylis in Agamemnone.*

Ορείχαλκος, εἶδος χαλλοῦ, ἀπὸ ορείου πρὸς χυομένου εὔρετῶ ἀνομασμένον. Λεισοτέλης δὲ ἐν τελεταῖς φησὶ μὴ δὲ ὑπάρχειν τὸ ὄνομα, μὴ δὲ τὸ τούτου εἶδος. τὸν γὰρ ορείχαλκον ἐνιοὶ ὑπολαμβάνουσι λόγαθς μὲν, ἐκ εἶ) δέ. ἤϊ δὲ εἰκῆ διαλεδδμένων καὶ τῆτο. οἱ γὰρ πολυπραγμονέστεροι φασὶν αὐτὸν ὑπάρχειν. μνημονεύει καὶ Σίησιχρος καὶ Βακχυλίδης.

Σίησιχρος δὲ φησὶν Ἡσίοδῳ εἶ) τὸ ποίημα. *Scholiasfes Hesiodi ἐν αἰαΐδι.*

Σίησιχρος δὲ ἐν τῇ Γηρυονίδι καὶ νῆσαν πινὰ ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ πελάγει σαρπηδοκίαν φησὶ. *Scholiasfes Apollonij Rhodij in lib. 1.*

Τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀρίστων ἐπὶ μησεΐαν τῆς ἐλένης παρόντων διαγένον καὶ κάλλον, Ἰωδάρεως ὁ πατήρ αὐτῆ, ὡς πινες φασὶ, φυλασόμενον μὴ ποτε ἕνα αὐτῆς προκρίνας τοὺς ἄλλους ἐχθροὺς ποιήσεται, κοινὸν αὐτῆς ὄρκον ἔλαβεν, ἢ μὴν τὰ ληψομένων ἢ παῖδα ἀδικουμένων περὶ αὐτὴν, σφόδρα ἐπαμωεῖν, διότιρ Μενελάῳ αὐτὴν ἐκδίδωσι. καὶ μετ' ἐπολὺν χρόνον ἀρπαχθείσης ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ἐκοινώνησαν τῆς στρατείας διὰ τοὺς χυομένους ὄρκους. ἠ δὲ ἰστορία παρὰ Σίησιχρόν. *Scholiasfes Homeri in Iliad. β.*

Σίησι-

Σίησιχορ^Θ ἢ ἐν τῇ Σκύλλῃ, Λαμίας τὴν Σκύλλαν φησὶ θυγατέρα εἶναι. *Apollonij Rhodij Scholiastes in lib. III.*

Καὶ ὁ ταῦς Ἰλευάτας δὲ πεποικώς, φησὶν, τὸν Σίησιχορόν τε καὶ Ἀλκμᾶν^Θ, Σιμωνίδε^Ιε ἀρχαῖον αἰεῖδεν. *Athenaeus lib. XIV.*

Ὁ Πιυέλο^ϕ νίαση μὲν ὁμοιον. πεισεραῖς δὲ μέγα^Θ. μέμη^η ἢ αὐτῆ Σίησιχορ^Θ καὶ Ἰβυκος. *Aristophanes in Avibus.*

Καὶ σήσιχορος δ' οὐ μετρίως ἐρωπικὸς γινόμενος, ζυνέσθαι καὶ τῆτον τὸν τρόπον ἤ^ρ ἀσμάτων, ἀ δὲ καὶ τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο παιδιὰ, καὶ παιδικά. *Athenaeus lib. XIII.*

Οὐ λευμένω^η ἢ εἶ^η ἤ^ρ περιηρημένων τὴν ἤ^ρ ποιημάτων λέξιν, καὶ μέτρον οὐκ ἔχουσαν, ἀλλὰ καθάπερ Σίησιχορος τε καὶ ἤ^ρ ἀρχαίων μελοποιῶν, οἱ ποιῶντες ἔπη, τοῦτοῖς μέλη φησὶν εἶδεν. *Plutarchus ἐν τῷ περὶ μουσικῆς.*

Ὅτι δ' ἐστὶν Ολύμπου ὁ ἀρματι^Θ νόμο^Θ, ἐκ τῆ Γλαύκου ἀναγραφῆς τῆς ὑπὲρ τῶ ἀρχαίων ποιητῆ^ρ, μάθου ἀν τις, καὶ ἐπιγνοῖ, ὅτι Σίησιχορος ὁ Ἰμεραῖος, οὔτε Ορφέα, ἔτε Τέρπειδρον, ἔτε Ἀντίλοχον, ἔτε Θαλῆταν ἐμιμήσατο, ἀλλ' ὄλυμπον, χρησάμεν^Θ τῷ ἀρματίῳ νόμῳ, καὶ τῷ κατὰ δάκτυλον εἶδεν, οἳ τινες ἐξ ὀρδίου νόμου φασὶν εἶναι. *Plutarchus ἐν τῷ περὶ μουσικῆς.*

Ταυτά τοι καὶ ὁ Σίησιχορ^Θ σφόδρα ἠδύς εἶ^η δοκεῖ, διὰ τὸ πολλοῖς χεῖ^ρ τοῖς ὀπιθέτοις. *Herzogenes lib. II. περὶ Γλυκύτη^Θ.*

Ὅρα δὲ καὶ Σίησιχορον ἐν τε τοῖς ἑκατέρου ἤ^ρ περιηρημένων πλεονεκλήμασι κατορθοῦντα, ἐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὧν κείνοι λείπον^η κρατοῦντα. λέγω δὲ τῆς μεγαλοφροσύνης τῆς κατὰ τὰς ὑποθέσεις περιλήματων, ἐν οἷς τὰ ἠδῆ, καὶ τὰ ἀξιώματα ἤ^ρ προσώπων τετήρηκεν. *Dionysius Halicarnassensis ἐν τῷ περὶ ζυνθέσεως ἤ^ρ ὀνομάτων.*

F 5

Φάλα

Φάλαεις τοῖς Σιτησιχόρου παισί. τοῦ μὲν πάνδοις, τίνα
 ἂν τις ἄλλῳ ἰκανωτέραν ὑμῖν παράκλησιν εἰσενέκοιτο παῖ-
 δεις, ἢ τ' ἀρετὴν τῷ γυνέω, ἐφ' ᾧ γὰρ τὸ πένθος φέρεσθε. ἐ γὰρ
 διακρύεσθε τὰ σιτησίου φέρον, ἀλλ' ὑμῶνδε. καὶ καθόλου γὰρ
 οὐκ ἂν ἐβυλόμην ἡμᾶς, οὔτε θρήνοις, ἔτε αἰκισμῶν προσέσθε
 σωματίων ἑσ. μάλλον ἢ τέτοις ὄντι διακρύων ἄξιος ὁ θάνα-
 τος, οὐ σιτησίου, ζήσαντι μὲν ἔτη τοσαῦτα, σὺν ταῖς ἀνω-
 τάταις θυσίαις, ἐν χοροῖς καὶ μέλεσι μισῶν. ὀνομαδησομένῳ ἢ
 ἐπὶ πημαῖς καὶ σεφάνοις ἑσσε. πενθεῖτε ἢ μηδαμῶς εὐτυχῆ
 μοῖραν ἦρωσ, ἔχ' ἐνὶ μακαριωδησομένῳ χρόνῳ, πατρί δὲ
 αἰῶνι. μὴ δὲ τῆσ' ἡμῶν, ἄς ψηφίζοντ' οἷς ὄντι θεῶν Ἱμεραῖοι,
 τὸ λαμπρότατον ὑφαιρεῖσθε τὴν δόξαν. οὐ γὰρ ἐκεῖνος γὰρ, ἂν
 ἡμεῖς ἴσμεν, ἠχθέσθαι θανάτου προσδοκίᾳ ζωαιοῦμενσ,
 ἐδὲ τ' ἠρώων τοὺς θνητοτάτοις, ἐπεὶ περὶ δόξης ἔθνησκον,
 ἐν τοῖς καλλίστοις ποιήμασιν ὑμῶν, ἄσπερ ὑμῖν χεῖματα γὰρ
 τῷ πάντος ὄντι ἄξια. ἑσσε δὲ βίου σφρονέσαστα,
 αὐτὸς, ὁ πῶθ' ἦκεν ἡ μοῖρα περὶ τὸ πέρασ, ἀπλοῦτως ἔθνησκον.
 Εὐ γὰρ ἴσθε ἄσ παῖδες, οὐ γὰρ ὑφ' ἡμῖν θυόμενος, ἐχθροῖς οὐσπερ
 εἶδεισεν, οὐδὲ ὡς δεῖνόν τι πείσασθε μέλλον ἐπεκλάσθαι. περὶ
 δὲ θνητοῦτερος αἰχμάλωτος ἡμῖν ἦν ἢ ἀντίπαλσ. ἠπῆσθε
 γοῦν τὰ περὰ τῆσ τυραννίδος ὑπὸ σοφίας, οὐδ' ὅπῃ ἔχρη-
 τὸς με δρᾶσαι περ' αὐτῷ δεῖνόν. ὁ γὰρ ἔδρων, ἐχρεῖζόμενος.
 ἐγὼ δὲ μυρίοις πόνοις προσθυμηθεῖς εἰεῖν, ἐπεὶ τέτε περὶ
 θυόμενος, οὐδὲν ἔχον ἕτερον, αἰρεθεῖς ὑπὸ τέτου μάλλον ἢ
 χάσθαι εἶδέναι, καὶ εὐεργασίας περ' ἡμῶν ἐδελήσθαι λαμβά-
 νων. ἐφ' ᾧ οὐδὲ ὀφείλεσθε χάσθαι ἑμαυτῷ νομίζω, σφειτοπι-
 σάμενσ εἰς δώδεκα μάλιστ' αὐτὸν ἔτη. τοσαῦτα γὰρ ὄντι ἄσ
 προσβεβίωκεν.

Φάλαεις Σιτησιχόρῳ. Τυραννεῖμεν ἄσ σιτησίου. καὶ ἔχ' Ἱμε-
 ραίων, ἀλλὰ Ἀκραγαντίνων. ὡσε σοι πολλὴν εἶδέναι χάσθαι,
 ὅπ' ἀφελόμενος ἡμᾶς ἐλάσσω ἀρχὴν, τὴν μείζω δ' ἐδωκας. εὐ-
 γὰρ ἴσθι, ὅτι καὶ οἱ ἐν Ἀκραγαντι ἀρχόντες, τὺς ἐν Ἱμέρῳ ἐχθροῖς,
 ἀμ-

ἀμύνεσθ' ἄνησόμεδα.

Φάλαεις Ἱμεραίοις. Στῆσίχορον ἴστ', ἢ Κόνωνα, ἢ Δρωπίδα, φθαιμένους ἀπὸ παχύνης εἰς πλοσώνησον, ἀντὶ Κοελιδίων, πρὸς ἧς γὰρ ἐπαμφθῆσαν ὑφ' ἡμῶν, πρὸς ἐμὲ ἀχθύντας. ἢ Δρωπίδα μὲν ἴσως ἀποδώσωμεν ὑμῖν. Κόνωνα ἢ εὐδύς ἀποσφάζομεν. Στῆσίχορος δὲ σῶός ἐστιν, ἕως ἂν ἢ τρυβίον λογιώμεδα, ὃν χεὶρ αὐτὸν πικρῶν δένδρα ἀποθανῶν.

Φάλαεις Στῆσίχορον. Πικρῶν δένδρα σὲ φειδέη σφόδρα εἶ), ἐποῦντα τὴν δύναμιν ἡμῶν, καὶ ζῶντα ἅμα τοῖς πρὸς ἐμὲ σοὶ πεπλιτῶμένοις. θαυμάζω δὲ σε, εἰ νῦν ἤρξω φειδέης εἶναι, ἀλλ' οὐ τότε εὐδέως ὅτε ἐπολιτεύς πρὸς με, ἀρχῆς φθάνομου, ὥσπερ σὺ φερούλης Ἱμεραίοις συλλαβέειται βυλόμενος, ἐλογίζε, ὅπ' γένοιτ' ἂν τάχα, ἃ σὺ λέγεις Ἱμεραίοις. εἰ μὲν οὖν ἄφρονας θανάτου, ὥσπερ ἢ ἐξῆν ζοφὸν ὄντα, τί νῦν ὠμάται ἰλιγῆς; ἐξὸν ἂ φερόμεν τότε, οὐδὲν ἤτιον θρασυῦς ἦδα, ταῦτα καὶ πελάζοντα γηναίως ἴσομεν. εἰ δὲ ὥσπερ θεῖος εἶ, φειδέως εἶχες πρὸς τὴν ἀφ' ἡμῶν δίκην ἐσμένω, τί ὠπεπέεσθε ἐβόας τότε, ἢ τοσοῦτον ἑαυτῷ φθασιδάζεις ἐχθρὸν, ἢ αὐθάδη κελῶν, ἢ τὰς ἐκ τῶν ἐσῶν σου ρήσεις εἰσφέρων εἰς τὰς ἐκκλησίας.

Τὶ ἢ μισθὸς ἢ μελοποιὸς ὢν, καδίς σε σκαυτὸν εἰς ἐναντίον γῆμα, ἢ φεραίρειν βίβ' τοῖς δειπιδύμασιν, ἐξὸν γορλὴν ἀγειν καδέζομενον, ἢ μὴ φερματέρων ἀπέεσθ' ἀφαιμάτων, ἢ ποιηταῖς φέσει. ἐπεὶ δὲ ἀντὶ ποιητῶν δημαγωγὸς φέρχθης γημάδα, μένει σὲ οἶα φημι, οὐ ποιητὰς, ἐδὲ μουσικούς ἀνδρας, ἀλλὰ δημαγωγὸς ἴσως δύναμιν θρασυμένους, κρατούντων ἐχθρῶν.

Φάλαεις Ἱμεραίοις. Ἀπελύσωμεν Στῆσίχορον ὃ Ἱμεραῖοι, φέρντες αὐτῷ ἢ πεπλιτῶμένων πρὸς ἡμᾶς τὰς αἰτίας, ἐδὲ ὑμᾶς ἀξιοῦντας, ὡς ὑμῶν ἴε ἐνεκα, καὶ ἀπολώλ'ε πολλὰς, ἐχθρᾶς, ἀλλὰ ἴαίς θεαῖς αὐτὸν ἀφίκαμεν, αἷς ὅτι κατὰρχος, ἢ ὅσοι

κὺ ὅσοι ἔχουσι τὴν Ἱμερίδα γῆν, θεοί τε κὺ ἥρωες, οὐδὲν γὰρ ἔχω ἐκείνοις ἐγκαλεῖν, εἰ κὺ ὑμῖν πᾶνυ πολλά. κὺ αὐτοὶ δὲ ὑμεῖς ἴστε, οἷα ἐπιχείρησε ποιῆσαι χακά. ἀλλὰ ἠδέωδω ἱερὸν ἄνδρα, κὺ κτ' σοφίαν εὐκλεᾶ, κὺ ταῖς μέσαις αἰς ἀληθῶς καταπιστυμένον, συλχατατάξαι τῷ πόρῳ, κὺ βδελυρῷ Κόρωνι, καὶ βιάσααζ ὑποδανεῖν. Θ.σ. Στῆσιχόρον δὲ ἀνετοκ ἔῃ, κὺ χολάζειν πρὸς Ἡλύρα τῆ ἑαυτῆ, ἀφετε. Θ.σ.

Ἐπετείλαμεν στῆσιχόρῳ . ὡς ἡξίοις περὶ τῆ ἐλεγγείου. κὺ τὸν τρόπον ὑπεδέμεδα, ὡς χεῖν χράφειν. ὁ δὲ ἄσμενος ἡμῖν τ' ἑαυτῆ φύσει δὲ πιδώσειν ὑπέχετο, πρῶτα μωδιάν ἴσως ἡμέμῳ ἔσιδαί σοι τῆ πένδοις τὴν σοφίαν. *Ex Epistola Phalaridis ad Nicoclem.*

Στῆσιχόρον δὲ πωυθανόμενος ἀνιᾶσαι, διότι τῆς ὀπιθε λῆς τὴν αἰτίαν εἰς τὰς ἐκείνου ποίησεις οἱ περὶ Εὐβουλον ἀνέφερον, οὐκ ἂν ἐβουλόμην ὡς ἐμῷ ταῦτα πεισιμένε δυσχεραίνειν. *Ex Epistola Phalaridis ad Euanaktem.*

Ἀφικόμενος εἰς Ἱμέραν, ἀναγκαίαι ἐνεχε πρῶτα ματείας, ἤκουσα τῆς σῆσιχόρου θυγατέρων ποιήματα λυριζουσῶν. ἂ μὲ ἀπὸ σῆσιχόρου γαργαφότος. ἂ δὲ τῆς παρθένων ἴδια. *Ex Epistola Phalaridis ad Panolam.*

Οὐτ' ἂν ἐγὼ χράψαιμι πρὸς σῆσιχόρον περὶ ὧν ἀξιοῖς, οὐτ' ἂν ἐκεῖνῳ ὀπνεύσειεν, εἰς τίνα τ' οὐκέτι ζώντων ἐξετελεῖν μέλῳ, εἰ κὺ χράψαιμι ἡμεῖς. *Ex Epistola Phalaridis ad Pelopidem.*

Φάλαεις Ἱμεραίοις. Ἐγὼ πᾶντα μὲν ὑπὲρ σῆσιχόρου πρᾶπτεν ἔτοιμός εἰμι, καὶ εἰ πρὸς αὐτὴν ἔδει μετὴν μοῖραν ὀπλα ἀράμενον περὶ τῆ θανάτου διαγωνίσασθαι, ἐκ ἂν ὤκησα, ἐφ' ᾧ τε θεῖον ἄνδρα περὶ κάλλος ὑμνηδίας ἐπανύμενον, ὑμῖν τε κὺ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις φεισώσασθαι. ὄν ἐξ ἀπάντων αἰ χε.θα.ρώ.τα.τα. θεαὶ μοῦσαι πρὸς τῆ μῆσαν ὑμνοπῶλων. δι' οἷ μέλη κὺ χορούς ἐξήνεχα. λογισάδε δὲ ὡς, ὅποι πτ' ἂν τα φῆ σῆσιχόρος, Ἱμεραῖος ἐσί. κὺ πάσης μὲν πατρίδος κληθῆ-

ἐκλήθησεται διὰ τὴν ἀρετὴν, μινεῖ δὲ ὑμέτερον· ἅμα δὲ, μὴ δὲ οἶεθε ἕνα τῶν νεκρῶν στησιχόρον, ἀλλ' ἐν τοῖς ποιήμασιν ἔστι, ἃ κοινὰ πάντων ἀνθρώπων πεποίησεν. Διέξαδ' ὁ ἱμεραῖος, παρὰ μὲν ὑμῖν γηλυδιέντα τραφῆναι τὸν ἦρωα, καὶ παιδιδέντα βιῶναι, γηράσκοντα ἐν ὑμῖνοις καὶ μέλεισι. ὅρα δ' ἢ καταναίσις τῶτο βουλευθεῖσιν, εἴτε δωληθεῖσιν, εἰς ἄλλο τι τῆς φύσεως μεταβαλούσης, τελειθῆσαι. καὶ ἐν μὲν ἱμέρα; νεὸς ἰσάδω στησιχόρου, μνημεῖον ἀρετῆς ἀθάνατον. ἐν δ' ἢ κατὰ τὴν τὸ σπουδαζόμενον. ἕω' αὐτῶν, τάφος εἶς. ἢ ἢ ἀνδραγαθίαν εἴτε; μὴ τ' ὀλοφύρατε, κινουμέντες πὶ τῆς ἐπ' αὐτῶν τύχης. τέτυκτο μὲν γὰρ τὸ σῶμα στησιχόρου, τούνομα δ' παραλαβὼν ὁ ἀνήνυτος αἰὼν, εὐχλεὲς μὲν ἐν βίῳ, μακάρεον δὲ ἐν μῆμαις ἀναδήσει. τὰ μὲν δὴ μέλη καὶ ἔπη, καὶ παντοῖα ποιήματα παραινῶν καὶ δημοσίᾳ ἐν πᾶσι τοῖς ἱεροῖς ἀναγράφασθαι καὶ ἰδίᾳ ἕκαστον ἐν τῷ σφετέρῳ οἴκῳ. τὸ τε γὰρ ἀν' ἀφανίζοιτο στησιχόρος, ὅταν τούτων τι μὴ φυλάτῃ. εἰς τε τοὺς ἄλλοις ἀνθρώποις ὀπμιελῶς· εἰδότες, ὅτι μᾶλλον τοῦ χάριτος ἀνδρός, ἢ ἑρέψασα πόλις ἢ τοιοῦτον, ἕω' πάντων δαυμαθήσει.

Φάλαξις Στησιχόρω. Ἀκίω σε καὶ εἰς Ἀλούνητον παρεκλήθησαι, καὶ εἰς ἄλαισαν, καὶ χεῖματα ἀγείρειν, καὶ σρατιώτας ὄρα λαμβάνειν, πέμποντα καὶ τὰς πόλεις, καὶ ταῦτα (ρωτᾷ) κτείνε ἐφ' ἡμᾶς. Οὐκ ἄρα Στησιχόρε παύσει τ' ἀκρασίας, τῷ πολιτεύεσθαι πηλικῶν γέρον, οὐδ' ἐαίχυνη τὰς πόλεις, ὅν (ζηλοτῆς μ' ἔστι) σραποιοῖν, λυμαινῆ δὲ αὐτὰς, ἐν οἷς πολιτεύης πρὸς ἀνδράς ἀμείνους, οὐδ' ἔλατῆς τοὺς παῖδας, ἐκ πολὺ ὑποδύοντα ἀνδραγαθίᾳ ἢ ἢ, ἀλλὰ σραπτιῆς ὁ ἀκίω, γέρον ὡν σραπιώτας ἔχειν, καὶ χεῖματα ἀγείρειν ἐθελῶν, μέλλον αὐτοῖς ἐχθρὸν ὀπμιελῶς οὕτω βαρύν, ὡς αὐτὸς ἐκτρέψῃ πόλιν δίκην. καὶ τοὺς μὲν Ἀχαιοῶν πόλεις πωδᾶνομαί σε (ῥηγῶν) φεῖν, καὶ τισὶ τῶν ἠρώων ὀκείνων, ἀβουλίαν ὀπμιελῶν ἰκατῶς, ὅπως δὲ αὐτὸς ὑποκροήσης ἀπεθῆς

Δις ἐξ ἀλαίστης εἰς ἱμέραν, οὐδ' ἐν φρόντιζεις. ἀλλ' εὖ ἴδὲ
ὅτι μένουσί σε καὶ αἱ Καφρίδες πύβαι, καὶ παδκλαι, καὶ χάρυβ-
δεις, καὶ ὁ Ναύπλιος σόλθ. καὶ οὐκ ἂν ἐκφυγῆς ὅλως τὰς
ἐμαῖς χεῖρας, οὐδέ ἂν οἱ Διὸς σέ τις κείδ' ὑμᾶς τοὺς ποιητὰς
αἰσώσῃ.

: Οσα ἢ νεότητός ἔστι, τῷ ἕβῃ σου. τὴν τε οἶνον καὶ τὸς γράμ-
ματῆς παῖδας καὶ τὰ σπυγχοῦ ποιήματα. *Ex Epistola Phalaridis ad Cleomenidem.*

· Ταυρομανεῖται τὰ λύβια τῶν αἰχμαλώτων ἄπυρ ἔλα-
βον, ἀπόδος, μὴ ποιῆμενος ἐμὴν τὴν χάσιν, ἀλλὰ σπυγχοῦ
ρον. *Ex Epistola Phalaridis ad Teucrum.*

· Σπυγχοῦ ἢ φρεσβόλασμένην διὰ τῆς θυγατέραν φεῖ
αὐτῆς ἐπέιδω. Ταυρομανεῖται μὲν καὶ τῶν τῆς σπυγχοῦ
χάσιν εἰδέτωσαν ὧν ἔπυρον. σπυγχοῦ δὲ τοῖς ἑαυτῷ τρέ-
ποις. *Ex Epistola Phalaridis ad Ctesippum.*

· Εἰ τὰ, σπυγχοῦ ἀδείας ἀξιοθῆναι παρ' ἡμῖν αἰχμαλώ-
των ποτε γινόμενον, ἐπαίρει σε κατ' ἐμῶ γράφειν τραγωδίας.
Ex Epistola Phalaridis ad Aristolochum.

· Κάγω μὲν ἐσπουδαμένως ἐπέσαλθα σπυγχοῦ μὴδ' ἐν
ἀχθεθῆναι φεῖ τῆς διαβολῆς, ἢ κατ' αὐτῷ πεπολιωται
πρὸς μεοὶ φεῖ Εὐβουλον. *Ex Epistola Phalaridis ad
Androclum.*

· *Audientes destinatum pœnâ Socratem, cōsuetumq̄
in carcerem, rogasse quendam scitè Lyrici carmen Ste-
sichori modulantiæ, ut doceretur, id agere dum lice-
ret: interrogantiq̄, musico, quid hoc ei poterit prodesse
morituro postridie, respondisse, ut aliquid scionis am-
plius è vita discederet. Ammianus Marcellinus
lib. XXVIII.*

· Οὐδέ τὰ τρία σπυγχοῦ γινώσκεις. ἐπὶ τῆς ἀπαιδευτοῦ,
καὶ ἀμουσῶν εἰρηῖ ἢ παροιμία, ἐπειδὴ ἐδ' ὀκμῶς ἦκ. *Ex
Auctore Proverbiorum.*

Arche-

Archebulans accepit nomen versum, non quòd Archebulens eum inuenerit, nã Stesichorus antiquior illo pœta, Ibycius, & Pindarus, & Simonides usi sunt eo, sed passim & promiscuè. ex Atilio Fortunatiano.

Ωσπερ ὁμηρος κὺ σησίχορος, τὸ μὲ ἠρωικὸν φύλον διὰ τὰς ποιήσεις αὐτῶν ὀπικυδέερον, κὺ ἡμεῖς ἀνάμειδα τῷ ζήλῳ τῆς κρείττ', αὐτοὶ δ' ἐπὶ τῶν ἐαυτοῖς ἡμελίθησαν. ἄρι ἔν ἐξ ἔχομεν ὠσεῖν, ἢ ὅτι ποιητὰ διέξιοι. *Synesis ἐν τῷ ἄρι ἐουπιών.*

Οἶμαι ἤν ἀγαθῶν ἀνδρῶν τοὺς ἐπαίνοισι, ἐδέ γε ἄδειν τὰ Σαπφῆς κὺ Αναχρέοντος ἑρωτικὰ μέλη. ἄριπον ἂν εἶπ τοῖς βασιλευῖσι, ἀλλ' εἶπερ ἄρα, ἤν σησίχορου μελῶν, ἢ πινδάρου, ἐὰν ἢ τις ἀνάγκη. *πανιὸ ρόστ' : ἤν δὲ ἄλλων ποιητοῦ σφόδρα ἐφρόντιζε. σησίχορου δ' κὺ πινδάρου ἐπιμήθη. τῷ μὲν ὅτι μιμητῆς ὁμηροῦ χυτῶν δοκεῖ, κὺ ἔ' ἄλλωσιν ὠκ ἀναξίως ἐποίησε τ' τροίας. ἔ' δὲ πινδάρου ἔ' ces. Dion Chrysostomus ἄρι βασιλείας.*

Ἐκ δὲ τέτου (τῷ Δάφνιδος) τὰ βουκολικὰ μέλη ἀρωτῶν ἦδη, κὺ εἶχεν ὑπόδειξιν τὸ πάθος, τὸ κτ' τ' ὀφθαλμῶν αὐτῶ. κὺ σησίχορον γε τὸν ἡμεραῖον τῆς τοιαύτης μελοποιίας ἀπάραξας. *Ælianus ποικίλης ἰστορίας lib. x.*

Stesichorus quàm sit ingenio valdus, materia quoque ostendunt, maxima bella, & clarissimos canentem duces, & epici carminis onera tyra sustinēt em. reddit enim personis in agendo simul, loquendoq, debitam dignitatem; ac si tenuisset modum, videtur emulari proximus Homerum potuisse; sed redundat atque effunditur, quod ut est reprehendendum, ita copia vitium est. Quintilianus lib. x.

Angelicum metrum celeritate nuntijs aptum Stesichorus inuenit. ex Diomede.

Σησίχορος, Εὐφῶβος ἢ Εὐφῆμος. ὡς δ' ἄλλοι, Εὐκλείδης ἢ ὑέτις, ἢ ἠσιόδου κὺ πόλεως ἡμερας τ' σικελίας. *πρωτῶ γυν*
 ἡμε-

ΙμεραΐΘ. οἱ δὲ ἀπὸ ματαυρίας τῆς ἐν Ἰταλίᾳ. οἱ δὲ ἀπὸ Παλλαντίου τῆς ἀρχαίας φυγόντα αὐτὸν, ἐλθεῖν φασιν εἰς κατάνω. καὶ κεῖ τελετῆσαι, καὶ ἰαφῆναι πρὸ τῆς πύλης, ἥτις ἐξ αὐτῆ ΣίησιχόρῃΘ. πρὸσηγόρῃΘ. τοῖς δὲ χρόνοις ἦν νεώτερος Ἀλκμᾶνος τῷ Λυεκοῦ. ἐπὶ τῆς λζ'. Ὀλυμπιάδος χρονίως. ἐτελεύτησε δὲ, ἐπὶ τῆς νς'. εἶχε δὲ ἀδελφὸν γεωμετρίας ἔμπειρον μαμερτῖνον. καὶ ἕτερον ἠλιάνακτα νομοθέτῳ. γέρονε δὲ λυεκός. καὶ ἐστὶν αὐτῶ τὰ ποιήματα δωρίδι διαλέκτῳ ἐν βιβλίοις καὶ φασὶ δὲ αὐτὸν γράψαντα φόρον Ἑλένης τυφλωθῆναι. πάλιν δὲ γράψαντα Ἑλένης ἑκώμιον, ἐξ ὀνείρου τὴν παλινωδίαν, ἀναβλέψαι. ἐκλήθη δὲ Σίησιχόρος, ὅτι πρῶτος κιδαρωδία χρόνῳ ἔσησεν, ἐπεὶ τοῦ πρῶτερον τισίας ἐκαλεῖτο. *Suidas.*

Ἰμέραν δὲ νῦν, ἢ πόλιν αὐτὴν λέγει. ἐστὶ δὲ ἢ ποταμός. ἐκ ταύτης δὲ τῆς Ἰμέρας καὶ ΣίησιχόρῃΘ ὁ μελοποιός. *Scholiasies Pindari in Olymp.*

Μάταυρος, πόλις σικελίας, λοκρῶν κλίσημα, τὸ ἐθνικὸν ματαυρῖνῃΘ. ΣίησιχόρῃΘ. Εὐφῆμου παῖς Ματαυρῖνος γένῃΘ, ὁ ἦν μελῶν ποιητής. *Stephanus περὶ πόλεων.*

Ἀνακρέων δὲ ὁ ἦν μελῶν ποιητής ἔζησεν ἔτη πέντε καὶ ὀδύσποντα. καὶ ΣίησιχόρῃΘ δὲ ὁ μελοποιός ἴαυτά. *Licetianus ἐν Μακροβίοις.*

Breviterq; omnia tam parvulis in faucibus, quae tot exquisitis tibiartum tormentis ars hominum excogitavit: ut non sit dubium hanc suavitatem praemonstratam efficaci auspicio, cum in ore Stesichori cecinit infantis. Plinius lib. x. cap. xxviii. de Luscinys.

Viri ingentes supraq; mortalium naturam, tantorum numinum lege deprehensa, & misera hominum mente absoluta, in defectibus stellarum scelera, aut mortem aliquam siderum pavente, quo in metu fuisse Stesichori & Pindari vatium sublimia ora palam est deliquio

liquio Solis, & in Luna veneficia arguente mortalitate, & ob id crepitu dissono auxiliante. Plinius lib. 11. cap. XII.

Στησιχόρου Θ, ἢ τὸ Στησιχόρου φύλη. *Suidas.*

Πάντα ὀκλίω. οἱ μὲν Στησίχορον φασὶν ἐν κερτάνη λαφῆσαι πολυτελῶς πρὸς ταῖς ἀπ' αὐτῆ Στησιχορείαις φύλαις λεδομένας, καὶ τὸ μνημείου ἔχοντος ὀκλίω κίονας καὶ ὀκλαβασμούς, καὶ ὀκλίω γωνίας. *Suidas.*

Ἐλέγτο δὲ πρὸς ἐν αὐταῖς καὶ Στησίχορος Θ ὁ τὴν ὀκλίω δα δηλαδὴ σημαίνων, ἐπεὶ ὁ ἐν ἱμέρα ἡ σκελικῆ λαφῆς ἦ δὲ τὸ μελοποιῆς, ἐξ ὀκλίω γωνιῶν ζυμῶκετο. *Εὐστάθιος ἐν Ἰλιάδ. 4.*

Καὶ μὴν καὶ Στησίχορος ἐκαλεῖτό πρὸς παρὰ τοῖς ἀσπραγάλιζουσι ἀειθμός, ὃς ἐδήλω τα ὀκλίω. τὸν γὰρ ἐν ἱμέρα τοῦ ποιητῆ τάφον, ἐξ ὀκλίω πάντων συμτεθέντα, πεποιθκέναι τὴν ἀπαντοκλίω φασὶ παροιμίαν. *Ζηλιος Ρολικ περὶ τῆς ἐν ζυμωσίοις παιδιῶν.*

Λέγει ὁ ἴππος Σιμωνίδῳ τὸν Λεωφρεπῆς τῆς ἐν κέρω τῆ νήσῳ πόλεως λυεικόν, μετὰ στησίχορον τοῖς χρόνοις. *Αἰτιόθορασις Scholiastes ἐν ζυμῶξιν.*

Οὔτε γὰρ κανεμβατῆντας τοὺς λόγους ἐξήνεγκαν, ὡς πρὸ τὸ νῆον τῆτο σοφὸν γένος ἐπὶ ζυμπεπλασμέναις ταῖς ὑποθέσεσιν, οὔτε ἑτέροις κατεχαρίσαντο τὸ ζυμῶτερον ἀγαθόν, ὡς περὶ Ομηρος καὶ Στησίχορος Θ. *Συμφεσις ἐν τῷ πρὶ ἐνυπνίων.*

Χαμαιλέων δὲ ἐν τῷ πρὶ Στησιχόρου, καὶ μελωδηθῆναι φασὶν οὐ μόνον τὰ Ομηρίου, ἀλλὰ καὶ τὰ Ησιόδου, καὶ Ἀρχιλόχου, ἐπὶ ὁ Μιμνέρμου καὶ Φωκυλίδου. *Athenais lib. XIV.*

G

ΑΛ-

ΑΛΚΑΙΟΥ

ΤΟΥ

ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΥ

ΜΕΛΗ.

ΕΙΣ ΑΛΚΑΙΟΝ

Μόρξ, ἔκ τ' Βίωνος Ἐπιταφίε.

Οὐ τόσον Αλκαίω πεί μύρξτο Λέσβ' ἔρυμά.

εἰς τὸν αὐτὸν

ΑΔΗΛΟΝ.

Ὡν Μυτιλιμαῖ' μὲν ἔλω μερρώτερ' ἄλλων,
Αλκαῖ' ἄφ' ἄφ' ἡχκὸς αἰολίδ'.

εἰς τὸν αὐτὸν

ΑΔΗΛΟΝ.

Καὶ ξίφ' Αλκαίσι, τὸ, πολλάκις αἶμα τυράνων
Ἐσπεισιν, πάτρησ Δέσμοι ρυόμενοι.

HORATII

ex lib. i. Carminum.

*Hunc Lesbio sacrare plectro
Teq̄, τῆσ' ἄφ' ἡσ' decet sorores.*

Ex eodem libro.

Lesbio primum modulatae cini :

Quæ

*Qui ferox bello, tamen inter arma,
Sine iactatae religarat udo*

Litore nauis.

Liberam, & Musas, Veneremq̄, & illi

Semper harentem puerum canebat :

Et Lycum nigris oculis, nigroq̄

Crine decorum.

Ex lib. 11. Carm.

Et te sonantem plenis aureo

Alcae pleetro : dura nauis,

Dura fuga mala : dura belli.

Ex lib. 1v. Carm.

Non si priores Meonius tenet

Sedes Homerus : Pindarica latent

Caaq̄, & Alcai minaces,

Stesichoriq̄, graues camena.

Ex Epistola ad Mæcenatem lib. 1.

Temperat Archilochi Musam pede mascula Sappho,

Temperat Alcaeus : sed rebus & ordine dispar.

Ex lib. 11. epistola ad Iulium Florum.

Discedo Alcaeus puncto illius.

Α Λ Κ Α Ι Ο Υ ΤΟΥ ΜΥΤΙΑΗΝΑΙΟΥ ΜΕΛΗ.

Τῆ μὲν ὁ Ζεὺς. ἐν δὲ ὀρανοῖς μέγας
χειμῶν, πεπλάσασιν δὲ ὑδάτων ῥοαί.
κάββαλε τὸν χιμαῖν', ὅπῃ μὲν τιθεῖς
πῦρ, ἐν δὲ κίρνας οἶνον ἀφειδέως
μελιχρὸν, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρτα
μαλθακὸν ἀμφικέφαλον.

τοῦ αὐτοῦ.

Τέτλη πνεύμονας οἶνω. τὸ γὰρ ἄστρον πεπιτέλ-
λεται.

Ἀδ' ὦρα χαλεπὰ, πάντα δὲ διψᾷ ὑπὸ καύ-
ματος.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἦρος ἀνθεμόεντος ἐπαΐιον ἐρχομένοιο.
paulò pòst:

Ἐν δὲ κίρνα τὸν τῶ μελιαδέος ὅττι τάχιστα κρη-
τῆσα.

Ἔ αὐτοῦ.

Νῦν γῆ μεθύσκεν, καί τινα πρὸς βίαν πίνειν,
ἐπειδὴ καί θανε Μυρσίλος.

τοῦ αὐτοῦ.

Μηδ' ἐν ἄλλο φυτεύσης πρῶτερον δένδρον ἀμπέ-
λω. τῆ

τοῦ αὐτοῦ.

Οὐ χεὶρ κακοῖσιν θυμὸν ὄπιβ' ἔπειθε,
 παροχόφομον γὰρ ἔδ' ἐν, ἀσάμβροι
 ὦ βακχί. φάρμακον δ' ἄριστον,
 οἶνον ἐνειαμένους μεθυσθῆναι.

Ἔ αὐτοῦ.

Πίνωμεν. τί τὸν λύχνον αἰμμένομον; δάκτυλος
 αἴμερα. *Καὶ δ' ἀν' ἀφ' ἑκυλίχραις μεγάλαις, αἶ
 τὰ ποικίλα. οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Διὸς υἱὸς λαδι-
 κηδέα ἀν' ἀφ' ἑρωποισιν ἔδωκ'. ἔχχει κίρνας ἓνα καὶ
 δύο πλείαις. καὶ κεφαλαῖς δ' ἀτίερα τὰν ἑτέραν
 κύλιξ ὠθεῖται.

τοῦ αὐτοῦ.

Λάταγας ποτίον' ἑκυλίχραν ἀπὸ τήϊαν.

Ἔ αὐτοῦ.

Οἶνος γὰρ ἀν' ἀφ' ἑρωποισι δίοπτρον.

τοῦ αὐτοῦ.

*Εκ δ' ἐποτηρίων πωόνης Δεινομένη παρίσδω.

Ἔ αὐτοῦ.

Ἀλλὰ ἀνήτη μὲν παρὲς ταῖς δέρας παρθέτω
 * πλέκτες ἀν' ἐπ' ἀπαλαῖ δέρας.

Ἔ αὐτοῦ.

Ἄλλοτε μὲν μελιαδέος, ἄλλοτε δ' ὄξυτέρω
 Τριβόλων ἀρρήκτου μένοις.

Ἔ αὐτῶ.

Ἰοπλόκαμ' ἀγὰ μιλιχόμειδε Σαπφοῖ.

Ἰοῦ αὐτοῦ.

Δίξαι με κωμάζοντ', λίσσομαί σε, λίσσομαι.

Ἰοῦ αὐτοῦ.

Τὸ μὲν γὰρ ἔνθεν κῦμα κυλίνδεται,
τό δ' ἔνθεν. ἄμμες δ' ἀντὸ μέσον ναῖ
φορήμεθα σὺν μελαίνῃ,
χειμῶνι μοχθεῦντες μεγάλῳ κάλα.
παρ μὲν γὰρ ἀντλος ἰσοπέδαν ἔχει,
λαῖφος δ' ἐπ' ἀντλῶν ζάδηλον ἦδη,
καὶ λακίδες μεγάλα κατ' αὐτό,
χαλαῖσι δ' αἴκυρα.

Ἰοῦ αὐτῶ.

Τὸ δ' εὖτε κῦμα τῶ φροτέρων ἄνεμῳ σίχῃ
παρέξει δ' ἄμμι πόνων πολλὴν ἀντλῶν.

Ἰοῦ αὐτῶ.

Μαρμαίρει δ' ἐμέγας οἶκος χαλκῶ,
πᾶσα δ' Ἀρῆ κεκόσμη) σέση
λαμφραῖσι κυύεαισιν, καττᾶν
λόδοι κατ' ὑπερθεσιν ἵπποισι λόφοι
νεύεσιν, κεφαλαῖσιν ἀνδρῶν ἀγάλματ'.
χάλκεια δ' ἐπ' ἀσάλθοις κρυπτοῖσιν

φεῖ=

ᾠκυκίμβρα λαμπρὰ κναμίδες,
 ἔρκος ἰχυροβελές, θώρακίς τε νώλινοι,
 κοῖλα τε κατασπίδες βεβλημένα,
 πὰρ δ' ἔχαι κελκίδι καὶ σπάθαι,
 πὰρ δ' ἔζώματα πολλὰ καὶ κυππατίδες,
 ἧδ' οὐν ἔστι λαθείωσι ἐπειδὴ
 φρώπαθ' ὑποῖργον ἕστα μιν τόδε.

Ἔ αὐτὰ.

Εἴτα δ' οὐκ αὐτὸν τὸν ἀλκίβορον
 ἐς Γλαυκωπὸν ἱερὸν ἀνεκρέμασαν ἀττικοί.

τοῦ αὐτὰ.

Λόφον τε σείων καρκόν.

Ἔ αὐτὰ.

Ἄνδρες πόλιος πύργοι ἀρήιοι.

Ἔ αὐτὰ.

Ἀδμήτου λόγον ᾧ ταῖρε μαθὼν, τοὺς ἀγαθοὺς
 φίλῃ,
 ἧδ' δειλῶν δ' ἀπέχου, γούς ὅπ' δειλοῖς ὀλίγα
 χάρεις.

τοῦ αὐτὰ.

Ὡς γὰρ δὴ ποτὲ φασιν Αἰετὸδημον
 ἐκ σπάρτα λόγον οὐκ ἀπάλαμνον εἰπεῖν,

Χρήματ' ἀνήρ. πνιχρὸς δὲ ἐδὲις
 πῆλετ' ἑσθλὸς, ἐδὲ τίμιος.

Ἔ αὐτῷ.

Αργαλέον πνία, κακὸν ἀχετον,
 αἰ μέγαν δάμνησι λαὸν
 ἀμαχανία σὺν ἀδελφῶ.

Τῷ αὐτῷ.

Εἴκ' εἴποις τὰ θέλεις, ἀκούσας τὰκ' οὐ θέλεις.

τοῦ αὐτῷ.

Ὀναῆς Ἀπολλὸν παῖ μέγαλω Δίος,
 Χαῖρε Κυλλάνης ὁ μέδων. σὲ γάρ μοι.

Ἔ αὐτῷ.

Ἀνασ' ἀθάνα ἄπολε ἄπο κοροσείας
 ὅπ' ἔδω πάροισιν, ἀμφι-
 κωραλίῳ ποταμῷ παρ' ὄχθαις.

τοῦ αὐτῷ.

Αἰδώς τε. Διαιδ' εἰσιν, ἡ μὲν ἐ κακῆ,
 ἡδ' ἀχθος οἴκων.

τοῦ αὐτῷ.

Ἐμε δὲ λαν, ἐμὲ πασαῖν
 κακοτάταν παῖδ' ἔχρισαν.

Ἔ αὐτῷ.

ἦρ' ἐπ' Δφνομένῃ τῷ τυρράκκῳ
 τ' ἀρμύμα λαμπαρὰ κίατ' ἐν μυρσίνῳ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Νύμφαις ταῖς Διὸς ἐξ Αἰγιοόχοιο φασὶ πετυγμέναις.

τοῦ αὐτοῦ.

ἦλθεσ ἐκ περάτων γᾶς, ἐλεφαντίναν
λαβάν τῷ Ξίφειος χρυσοδέταν ἔχων.

Ἔ αὐτοῦ.

Ἀχιλλεῦ ὅς τᾶς σκυδικᾶς μεδέεις.

τοῦ αὐτοῦ.

ἐκ μὲν ἐλάσας ἀλγέων.

τοῦ αὐτοῦ.

Κρονίδα βασιλῆος γένος Αἴαν, τὸν ἄριστον πτόδ'
Ἀχιλλεῖα.

Ἔ αὐτοῦ.

ἐλάφῳ δ' ἐβρόμος ἐν σήθεσι φύξ φοβερός.

τοῦ αὐτοῦ.

πέφρασ κ' ἡ πολιᾶς θαλάσσης τέκνον.

τοῦ αὐτοῦ.

ἐκ λεπάδων χαύνοις φρένας αἰ θαλασσία λεπᾶς.

τοῦ αὐτοῦ.

πρῶτα μὲν Ἐ Αντανδρον Λελέγων πτόλις.

τοῦ αὐτοῦ.

βληχρῶν ἀνέμων ἀχείμαντοί ποιοαί.

G 5

πῆ

τοῦ αὐτοῦ.

Ὄπισθεν ἔσθ' καὶ μαυόμενος τὸ μέγα κράτος,
τάχα ξείφεις τὴν πόλιν. αἱ δ' ἐ, ἔχε) ῥοπαῖς.

τοῦ αὐτοῦ.

Εὐθεὶς κάλλιπος ποταμῶν.

Ἔ' αὐτοῦ.

Οὐδέ τι μιν ἀμύμος ἄλλο νόημα

τοῦ αὐτοῦ.

Πάμπαν δ' ἐ τυφῶς, ἐκ δ' ἐ λέγε) φρένας.

τοῦ αὐτοῦ.

Ὀρθοὶς τίνες οἶδε ; ὠκεανῶ γ' ἀπὸ περάτων
ἦλθον,

πατέλοπις ποικιλόδειξι Τανυσίπτερι.

Ἡρξο

Ἦρχον δὲ οἱ μὲν διὰ βίου τὴν ἀρχὴν ταύτην, οἱ δὲ μέχρι πᾶν ὠκεισμένων χρόνων ἢ φράξεων, οἷον εἶλοντό ποτε Μυπλιωαῖοι πηλακὸν πρὸς τοὺς φυγάδας, ὃν φρεσηθήκεν Ἀνπιμνίδης καὶ Ἀλκαῖος ὁ ποιητής. Διηλοῖ δ' Ἀλκαῖος ὅτι τύραννον εἶλοντο τὸν πηλακὸν ἐν πηλιήσκαλιῶν. ὅτι πῦρ γὰρ ὅτι φρεσηθήκεν πηλακὸν πύλλεως τὰς ἀχέων καὶ βαρυδαίμονος ἐξάσαντο τύραννον μέγ' ἐπαινεύοντες ἀλλήλους. *Aristoteles Polit. lib. I I I.*

Καὶ κοινῇ τὸν Ἔρωτα ζυμωζάφουσι εἰς θεοὺς ποιητῶν οἱ κρέπτοι, καὶ νομοθετῶν, καὶ φιλοσόφων ἀθροῖαι φωναὶ μέγα ἐπαινεύοντες, ὡς φησὶ τὸν Πηλακὸν ὁ Ἀλκαῖος αἰρεῖσθαι τὸς Μυπλιωαῖους τύραννον. *Plutarchus ἐν ἔρωτικῷ.*

Τύτον (τὸν πηλακὸν) Ἀλκαῖος σφάραγμα μὲ καὶ σάραπον ἀποκαλεῖ, διὰ τὸ πλατύσταν ἦν, καὶ ὀπισθῆρυν τὸ πῶδε. χειρὰ πῶδω δὲ διὰ τὰς ἐν τοῖς ποσὶ ραγάδας, αἷς χειράδας ἐκάλουν. Γαυρεῖα δὲ, ὡς εἰκὴ γαυρεῖῶντα. φύσκονα δὲ καὶ γάσρωτα, ὅτι παχύς ἦν. ἀλλὰ μὴν καὶ ζοφοδερπίδα, ὡς ἀλυχον, ἀγάστρον δὲ, ὡς ὀπισθουρμένον, καὶ ρυπαρὸν. *Diogenes Laertius in Pittaco.*

Ἀλλ' ἐξ Ἰὸν Πηλακὸν ἔφη ζοφοδερπίδα ὁ Ἀλκαῖος ὡς ἄψιδε πνέντα λέγει φρεσηπείν, ἀλλ' ὡς ἀδρόξοις ἰὰ πολλὰ καὶ φράυλοισι ἠδόμενον συμπότας. *Plutarchus sympr. V I I I.*

Ἄνδρας δ' ἔχον ἐσθλόξος (ἢ Μυπλήνη) τὸν παλαιὸν μὲν πηλακὸν ἕνα τὸν ἐπὶ ἀσφῶν. καὶ τὸν ποιητὴν Ἀλκαῖον, καὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀνπιμνίδα, ὃν φησὶν Ἀλκαῖος Βαβυλωνίος ζυμωμαχῶντα, τελέσαι μέγα ἀθλον, καὶ ἐκ πόνων αὐτὸς ρύσασθαι κλίεντα ἀνδρα μαχαίται, ὡς φησὶ, βασιλῆων παλαισάν, ἀπολιπόντα μόνον ἀνίατ' ἀχέων ἀποπέμπων. *Strabo libo XIII.*

Χάεαν γὰρ ἅμα ταῖς ἠδοναῖς συνεκλιπῆν τὰς ὀπιδυμίας, αἷς μὴ τε ἀνδρα φησὶν Ἀλκαῖος διαφυγεῖν, μὴ τε γυαῖκας. *Plutarchus ἐπὶ φυλοπλατίας.*

Πιτάνη

Πιτάνη εἰμί. αὐτὴ παρ' Ἀλκαίου κεῖται. λέγει δὲ ἡ χρῆσις πικραῖς συμφοραῖς περιπλόντων ἅμα καὶ εὐπρεγίαις. περὶσιν ἡ ἰη' πιτάνη τοιαῦτα παρέβη ποσάματα, ὧν ἡ Ἐλλάς μίμνη. φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν ἀνδραποδισθῆναι, ἡ πάλιν ὑπὸ Ἐρυθραίων ἐλάτρωθῆναι. *Ex Anaxagore Proembiotum.*

Τὴν ὕδραν ἢ Ἀλκαῖος ἢ Ἰννακίεφαλον. *Simonides* δὲ πωτικοντακίεφαλον. *Hesiodi Scholiastes in Theogonia.*

Αἰξ Σκυρία. Χρυσίππος φησὶ ὅτι τῆς ἰατρικῆς εὐεργείας ἀναβέτωνων ἰατῶν παροιμίαν. ἐπειδὴ πολλάκις ἰατρικὴ ἀναβέπει ἢ αἰξ. ἄλλοι δὲ φασὶν ἐπὶ τῆς ὀνησιφόρου λέγασθαι, διὰ τὸ πολὺ γάλα φέρειν τὰς σκυρίας αἰγας. μίμνηται αὐτῆς Πίνδαρος, ἡ Ἀλκαῖος. *Ex Anaxagore Proembi.*

Ὁ Κρῆς ἢ θάλατταν. ἐπὶ τῇ ἐν οἷς διαφέρουσι, ταῦτα φεῦγεν προσωκίμενων ἢ παροιμία ἐστίν. ἐπειδὴ ναυπηκώτατοι οἱ κρῆτες ἐγένοντο. μίμνηται αὐτῆς ἡ Ἀλκαῖος. *Ex Anaxagore Proembiotum.*

Οὐδ' ἔλκοποιά ἔσσι. ταῦτα παρ' Ἀλκαίου εἶρηται, οὐ πρῶσκει τὰ ἐπίσημα ὄπλα. οὐδὲ αὐτὰ κατ' ἑαυτὰ δύναμιν ἔχει, εἰ μὴ ἄρα ὁ φεύγων αὐτὰ, δύναμιν ἔχη, ἡ Ἰωναῖος ἢ. *Scholiastes Aeschylus in ἐπιπρὸς ἐπὶ θύβας.*

Ἀλκαῖος δὲ δάκνη φησὶ τῆς σικύων, ἀπὸ εὐθείας τῆς σίκυος. ὡς σάχης σάχου. *Athenaeus lib. 11.*

In femininis etiam Alcaeus νέπις, pro, νέπις, posuit. ἢ Θεοπομπῆς χάρις, pro, χάρις. *Priscianus.*

Ἀλκαῖος ἢ ἁμιλοποιός, μετέωρον φησὶν αὐτὸν νύχου. *Athenaeus lib. VII.*

Καὶ Ἀλκαῖος τὴν δυσυχίαν, χειμῶνα ἡ τεκμῆριον λέγει. *Scholiastes Pindari in Isthmicis.*

Ἀλκαῖος ἢ χρῆσις τὰ αὐτὰ Ἀκουσιλάφ λέγει τοὺς φαίακας ἔχειν τὸ γένος ἐκ τῆς σαγόνων τῆς ἐργασίας. *Scholiastes Apollonij Rhodij lib. IV.*

Ἀρτα-

Αρταλία κρήνη ἐπὶ Κύζικον. ἧς ἡ Αλκαίῳ μέμνηται ἡ
Καλλιμαχοῦ ὅτι Δολιχίας ἐστὶ. *Scholiasfes Apollonij
Rhodij in lib. 1.*

Ὅτι, τῷ διαβάλλεται, χεῶνται ἐπὶ τῷ ἑξαπατᾶν, ὡς καὶ
Ἀρχαῖος ἐν πλούτῳ, ἐστὶ δέ μοι καλῶς φοβόασις εἰρημῆτι,
τὸν γὰρ γέροντα διαβαλῶμαι τήμερον. παρόμοιον ἢ ἡ τὸ Ὀμη-
ραίων ὄψαβλήθην ἀγρευῶν. ἡ ὄψαβάλλειται. *Scholia-
stes Aristophanis ἐν ὄρνισιν.*

Ἡκιστα ἢ ἡ ἄλλο ἰοιόνδε, τὸ ὕδωρ τῆ Κασαλία ποταμοῦ
δῶρον εἶναι τὸ κηφισῶ. τῆτο ἐποίησε ἡ Αλκαῖος ἐν περιμῆτι
τῷ ἐς Ἀπόλλωνα. *Pausanias in Phoc.*

Βουσι γὰρ χαίρειν μάλιστα Ἀπόλλωνα Αλκαῖος τε ἐδύλω-
σεν ἐν ὕμνῳ τῷ εἰς Ἑρμῆν γράψας, ὡς ὁ Ἑρμῆς βοδὸς ὑφέλω-
το τῷ Ἀπόλλωνῳ. *Pausanias in Achaicis.*

*Mercuri facundē nepos Atlantis etc. Hymnus est
in Mercurium ab Alceo Lyrico poeta. & paulò post:
Te boues olim nisi reddidisses &c. Fabula autem haec
ab Alceo ficta. Porphyrio in Horatium.*

Τούτο ἢ ἡ παροιμιαιῶς λέγει. ὅτι ὁ θυμὸς, ἔχατον Γρα-
ται λέγει ἢ διὰ τοὺς φοβισυτέροις, ὅσω γὰρ γηρασκούσι, τὸν
θυμὸν ἐρρωμένεσπερον ἔχουσι. ἡ Αλκαῖος ὡς λέγομεν, οὐ κα-
κὸν αὐτῷ μιμήσκειται. *Scholiasfes Sophoc. in Oed. Col.*

Αλκαῖος ἢ ἡ Αλκαῖαν λίθον φασὶν ἐπαιωρεῖσθαι τῷ πα-
τάλῳ. *Pindari Scholiasfes in Olympicis.*

Εἶδος ἀνθὺς τὸ ἀνηπτον. ἀνηπτινοῖς ἢ ἡ χεῶντο σεφάνοις, ὡς
Αλκαῖος ἡ Σαπφώ. *Theocriti Scholiasfes in edyll. 111.*

Τὰ μόνωτα ποτήσια, κότυλοι, ὧν ἡ Αλκαῖος μιμημονεύει.
Athenaus lib. xi.

Αλκαῖῳ ἢ ἡ ἢ Ἑρμῆν εἰσάγει αὐτῷ (τῷ δὲ θεῶν) οἶνο-
χέον. *Athenaus lib. x.*

*Velut fidis arcana sodalibus etc. Aristoxeni senten-
tia est ille enim in suis scriptis ostendit Sapphonem &
Alcaum*

Alcaeus volu[m]tina sua loco sodalium habuisse. Porphyrio in Horat. lib. 11. Sat. 1.

Οὐ τε γὰρ Μάρσυν ἢ Ολύμπω ἢ Τάγιδος, ὡς πινες οἴονται, εὐρημα ὁ αὐλός. οὐ μόνη ἢ κιδάρα Απώλωνος, ἀλλὰ καὶ αὐλητικῆς καὶ κιδαιρικῆς εὐρετῆς ὁ θεός. διήλον ἢ ἐκ τῆς χορῶν καὶ τῆς θυσιῶν, ἅς προσήγον μετὰ αὐλῶν τῷ θεῷ. καθάπερ αἰλοῖτε καὶ Αλκαίῳ ἐν πινε τῆς ὑμῶν ἰσορεῖ. *Plutarchus de musikῆς.*

Καὶ Ἑλλάνικῳ ἢ Λέσβειῳ σωγραφεύς, καὶ Καλλίας τῶν Σαπφῶ καὶ Αλκαίον ἐξηγησάμενῳ. *Strabo lib. XIII.*

Ἡράκλειτῳ δέ φησιν Αλκαίον ὑποχρίσειον λαβόντα, καὶ ὑπολύσαιτα, φάναι, συγγνώμη πτωρίας κρείσσων. *Diogenes Laërtius in Pittaco.*

Καὶ σαρπτάτας ἤγειρε τὰ Τυρταίε ἐπη, καὶ Ἀργείους τὰ Τελευσίλλης μέλη, καὶ Λεσβίους ἢ Αλκαίε ὠδή. *Max. Tyrius* ἐν τῷ εἰ συμβάλλει ἕως ἀρετῆς τὰ ἐγκύκλια μαθήματα.

Εμὲ μιλῶτο δὲ οἱ πολλοὶ καὶ τῆς Ἀπικῶν ἐκείνων σχολίων, ἀπὸρ καὶ αὐτὰ ἀξίον ἐστὶ σοὶ ὑπομημονεύσαι διὰ τῆς ἀρχαιότητάς καὶ ἀφίλειαν τῆς ποιησάντων, καὶ τῆς ἐπαινεμένων ἐπὶ τῆς ἰδέας ταύτης τῆς ποιητικῆς Αλκαίου τε καὶ Ἀνακρέοντος. *Athenaeus lib. XV.*

Τέτρω πινε καὶ δά φησιν Λεισυτέλης ἐν τρίτῳ περὶ ποιητικῆς ἐφιλονεῖκε Ἀντίλοχῳ Ἀλήμῳ, καὶ Ἀντιφῶν ὁ τερατοσόφῳ, ὡς Πυθαγόρῳ Κύδων καὶ ὀνατῆς. καὶ Σάλαρις Ὁμήρω ζῶντι. ὑποδαρῶντι ἢ Ξινοφάνης ὁ Κολοφώνιος, καὶ Κέρκω Ἡσίοδῳ ζῶντι. τελευτήσαντι ἢ ὁ φερήμενος Ξινοφάνης. καὶ Πινδάρῳ Ἀμφιμένης ὁ Κῶος. Θάλπη ἢ Φερακύδης. καὶ βίαντι Σάλαρῳ φησινεύς. Πιθηκῶ Ἀντιμνίδας καὶ Αλκαίῳ. Ἀναξαγόρῳ Σωσίβειῳ, καὶ Σιμωνίδῃ Τιμοκρέων. *Diogenes Laërtius in Socrate.*

Τὸ ἢ πλείοσι σόμασι ἐκδιδόναι (τὸν Νεῖλον) κοινὸν καὶ πλείονων. ὡς οὐκ ἀξίον μῆμης ὑπέλαβε. καὶ ταῦτα φησὶ εἰδόμενος

οὐδὲν αὖτε καὶ εἰς ἄλλοις, καὶ τοὺς φησὶ ἀφίχθαι καὶ αὐτὸς εἰς Ἀγγυλιον. *Strabo lib. 1.*

Τοσοῦτ' ἄρα νῦν μὲν αὐχμῶς, ἐπομβρία ἢ λέξιον τὴν ἐν θρώπαις κατέχον, ὡς εἶναι πῖνας οἱ δύνασθ' ἀλέγειν, οὐκ ἔχοντες ὅτι δεῖ ἀλέγειν. δέον ὑπολαβεῖν ἑαυτῶν, ὡς ἄρ' Ἀλκαῖος ἢ ἢ Ἀρχιλόχος, οἱ διδακτικῶσι ἢ εὐσομίαν εἰς τὸν οἰκείου βίον ἐκάτ' ἑκατέρω καὶ τοίνυν ἢ διαδοχῇ ἢ χροῖον περὶ ἢ μήμιν ὡς τε ἡλῆσθ', ὡς τε ἡδῆσθ'. ἔτε γὰρ κανεμβαυτῆτας ἴες λάβεις ἐξήνευκα, ὡς ἄρ' τὸ νέον ἔτο σφῶν γένος ἐπὶ συμπηλασμέναις παῖς ὑποθέσσειν, ἔτε ἑτέροις κατεχαρίσαστο τὸ σφῆτερον ἀγαθόν, ὡς ἄρ' ὄμπος καὶ σισίχορος. *Synes. ἐν πρῶτῳ ἐνύπνιον.*

Δικαίαρχος μὲν γὰρ ὁ Μεσσηνίου ὁ Λεισοτέλης μαθητῆς, ὅσ' ἄρ' Ἀλκαῖε, μικροῖς φησὶν αὐτὸς ἐκπώμασι καχεῖσθαι, καὶ ὑδαρέτερον πεποκέναι. *Athenais lib. xi.*

Καὶ Ἀλκαῖος δὲ ὁ μελοποιὸς, καὶ Λεισοφάνης ὁ κομωδοποιὸς μεθύοντες ἔγραψον ἰα ποιήματα. *Athenais lib. x.*

Καὶ Ἀλκαῖ' δὲ ὁ ποιητῆς φιλοπόθης ὡς περὶ ἔπον. *Athenais lib. x.*

Fortis vir in sua Rep. cognitus, qua de sumenu amore scripsit Alcaeus. Cicero Tusc. lib. iv.

Nauius in articulo pueri delectat Alcaeus. ut est corporis macula nauius. illi tamen hoc lumen videbatur. Cicero de Nat. Deor. lib. 1.

Ταῦτα ἢ τείνις εἰς τοὺς περὶ Ἀλκαῖον, καὶ Ἰβυκον, καὶ Ἀνακρίοντα, καὶ εἰ πῖνας ἔφ' αὐτῶν δοκῶσι περὶ τὰ παιδικὰ ἡχολῶν. &c. *Scholiasfes Pindari in Isthmicis.*

Ἀλκαίου δὲ σκόπευε τὸ μεγαλοφύες καὶ βραχυῶν, καὶ ἡδὺ μὲν ἀειρότης, ἐπὶ δὲ καὶ τοὺς χηματομοῖς μετὰ Καμφυλίας, ὅσον αὐτῆς μὴ τῆ διαλέκτῳ τὶ κακάκῳ. καὶ φησὶ ἀπάντων τὸ ἦν πολιτικῶν πραγμάτων ἡδὺ. *Dionysius Halicarnassensis.*

Alcaeus in parte operis aureo plectro merito donatur,
940

quo tyrannos insectatur, multum etiam moribus confert, in eloquendo quoque brevis & magnificus, & diligens, & plurimum Horatio similis, sed in lusus, & in amores descendit, maioribus tamen artior. Quintil. lib. x.

Διαφέρει ὃ ἢ τῷ κρητῆρι διάλεκτος, ἢ ἄρ κωμικὰς ἐχέσαστο, καὶ ἢ Λακωνίων, ἢ ἄρ Αλκαῖος ἐστὶ χρῆσιν. ἢ μὲν τοι Πινδαροῦ καὶ Σιμωνίδου καὶ Βακχυλίδου παντελῶς ἀγροῦται, διὰ τὸ μὴ δουεῖς εἶναι φύσει τὸς ποιητὰς, ἔχειν ὃ μόνω αὐτῆς τῆς διαλέξεως. Corinthius de Dialectis.

Ingenia Asiatica inclyta per gentes fuere. Poëta Anacreon, inde Mimnermus, deinde Hipponax, deinde Alcaeus, inter quos etiam Sappho. Solinus.

Quod metrum Alcaeus sic ordinavit, homo in musicis exercitissimus. Atilius Fortunatianus.

Alcaeus bellicas res scripsit, & navigationem suam, cum à tyrannis Mutilenensibus pulsus est. Porphyrio in Horatium.

Minaces autem Alcai camena dicuntur, quoniam adeo amarus fuit, ut austeritate carminis sui, multos civitate eiecerit. Porphyrio in Horatium.

Alcaeus dixit, qui fuit de Lesbo insula. hic etiam res bellicas adversus tyrannos gessit, & Pittacum Mutilenaum victum expulit. Acron in Horatium.

Alcaeus nomen poeta est Lyrici, a quo & metrum Alcaicum dictum est: qui res bellicas & navigationem suam scripsit, dum à Pittaco tyranno civitatis suae pulsus esset, eo quòd Mutilenensibus amore libertatis suaderet, quos postea collecto exercitu superavit. Acron.

Ανακρίοντι τὰ ποιητῆ πολλὰ ἐποίησεν μέλη χαρίεντα, τρυφᾶν γὰρ ἔλαχεν ἐκ μοιρῶν. Αλκαίῳ ὃ οὐκ ἔπι, ἐδὲ Ἀρχλόχῳ τὸ Παρίῳ τὴν μῦθ' ἔδωκε θεὸς εἰς εὐφροσύνας καὶ ἡδονὰς τρεῖσαι. Iulianus ἐν μισοσώγωνι.

ΙΒΥΚΟΥ

ΤΟΥ
ΡΗΓΙΝΟΥ
ΜΕΛΗ.

εἰς Ἴβυκον,

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἴβυκε ληίσαι σε κατέκτανον ἔκποτε νήσου
 Βάντ' ἐς ἐρημαίῳ ἀστυβον ἠίονα;
 Πάλλ' ὀπιβωσάμενον γαρρῶν νέφος, αἶ τοι ἴκοντο
 Μάρτυρες, ἄλγισον ὀλλυμένῳ θάνατον.
 Οὐδὲ μάτῳ ἰάχηςας, ἐπεὶ ποιή τις ἐωννύς
 Τῶνδε διὰ κλαγγὴν τίσατο σείο φόνον,
 Σιτυφίῳ κτ' ἰαῖεν. ἰὼ φιλοκερδία φῦλα
 Ληισίων, τί θεῶν οὐ πεφύβηθε χόλον;
 Οὐδὲ γδ' ὁ παρπαρόριθε κενῶν αἰγιδος αἰοδόν,
 Ομμα μελαμπέπων ἔκφυγεν Εὐμενίδων.

εἰς τὸν αὐτὸν

ΑΔΗΛΟΝ.

Ῥήγιον Ἰταλίας τεναγώδι ἄκρον αἰείδω,
 Λεῖν Ἰρινακίης γλομένης ὕδατος,
 Οὐνεκα τὸν φιλέοντα λύριω, φιλέοντα ἕ παιδίας
 Ἴβυκον, εὐφύλλῳ θῆκεν ὑπὸ πτελέη.
 Τῆρ δέ τε πολλὰ παθόντα, πλὴν δ' ὑπὸ σήματι κισσῶν
 Χεύατο, κ' ἰλάκοι φυταλίην καλάμου.

Η

εἰς

Εἰς τὸν αὐτὸν

ΑΔΗΛΟΝ.

Ιβυκος Ἰταλὸς αὐτὸς ἐκ Ρηγίου ἢ ἐ Μεισήνης,
 Ἡελίδα πατὴρ. Δωρίδα δ' ἠρμύσατο.

Εἰς τὸν αὐτὸν

ΑΔΗΛΟΝ.

———— ἠδ' ὕ τε παιδοῦς

Ιβυκε, χαμὲ παίδων ἀνθ' ἀμυσάμενε.

STATII

ex epicedio in patrem.

———— *qua lege recurrat*

*Pindarica vox flexa lyra, volucrum ἄ, precator
 Obsitus.*

AVSONII.

Ibycus ut perijt, vindex fuit alsinolans grus.

IBY-

ΙΒΥΚΟΥ
ΤΟΥ ΡΗΓΙΝΟΥ
ΜΕΛΗ.

Ερως αὐτε με κυανέοισιν ὑπὸ βλεφάροις
ἑκκερὰ ὄμμασι δερκόμενος, κηλήμασι
παντοδαποῖς εἰς ἀπφεα δίκτυα κύπριδος βάλ-
λει.

Ἡ μὰν Ἰομέων ἢ ἐπερχόμενον
Ὡσε φερέζυγος ἵππος ἀθλοφόρος ποτὶ γῆρα
Ἀσκῶν σὺν ὄχεσι ποῖσι εἰς ἀμυλλαν ἔβαν.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἡεὶ μὲν αἶτε κυδώνια μαλίδες,
ἀρδόμεναι ῥοαῖν ἐκ ποταμῶν,
ἵνα παρθέτων κῆπος ἀκήρατος,
αἶτ' οἶναν θίδες αὐξόμεναι
σκιεροῖσιν ὑφ' ἔρνεσιν οἶναρέοις
θαλέουσιν. ἐμοὶ δὲ Ἔρως
οὐδεμίαν κατὰκοίτος ὄραν τε
ὑπὸ σερπῶα φλέγων θρηϊκίος
βορέας ἀΐσων παρὰ κύπριδος
ἄζαλέαις μανίαις ἔρεμνός
ἔθάμβησε κραταῖος. παιδὸς δ' ἔπει
φυλάσσει ἡμετέρας φρένας.

Ἡ 2

τοῦ

Τοῦ αὐτοῦ.

Εὐρύαλε Γλαυκίῳν χαρίθων θάλος
καλλικόμων μελέδημα· σὲ μὲν
κύπρις, αἶτ' ἀγανοβλέφαρος πειθῶ
ρόδείοισιν ἐν ἀνθεσι θρέψαν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Μύρτα τε καὶ ἴα καὶ ἐλίχρυσος,
μᾶλα τε καὶ ρόδα καὶ τίρεσσα δάφνα.

Ἔ αὐτῶ.

Τοὺς τε λαυκίπποις κέροις τέκνα μολίωνας,
κτανόντα ἀλικας, ἰσκιεφάλοις, ἐνγύοις,
ἀμφοτέροις γεγαῶτας ἐν ὠκῶ ἀργυρέω.

Τοῦ αὐτῶ.

Φέρεσθε τῇ παρθένω δῶρα σασαμίδας
χόνδρον τε καὶ εἰκρίδας, ἄλλα τε
πέμματ᾽, καὶ μέλι χλωρόν.

Τοῦ αὐτῶ.

Τοῦ μὲν πετάλοισιν ἐπ' ἀκροτάτοισι ξανθοῖσι,
ποικίλαι πανέλοπες, αἰολόδειοι,
πορφυρίδες, καὶ ἀλκυόνες τανυσίπτεροι.

Ἔ αὐτῶ.

Αἰεὶ μ' ὦ φίλε ἔμε κτανύπτερος εἰς ὄχα πορφυρίς.
τῷ

τοῦ αὐτοῦ.

Παρά χέρσιν λίθων τὸν παλάμαις βροτῆς,
 πρὸθεν πῆδον νήειτον ἰχθύες ὠμοφάγοι νέ-
 μοιτο.

τοῦ αὐτοῦ.

Δέδοικα μή τι παρὰ θεοῖς ἀμπλακῶν,
 πμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψω.

Η 3

Ανακρίων

Ανακρίων δὲ ἐπὶ τάχους ἔταξε τὸ ραδινόν, ραδινὸς πάλους· Ιβυκὸς δὲ ἐπὶ τῆς τὸν οὐρανὸν βασαζόντων κίωνων, ραδινὸς ἀντὶ τῆς ἐυμαγέδεις λέγει. *Scholiasfes Apollonij Rhodij in lib. 111.*

Χάοις ἀρχαιότερος καὶ χρονίων. ἐπὶ τῆς πάνυ παλαιῶν, καὶ Ιβυκὸς ποτᾶται δὲ ἐν ἀλλοτρίῳ χάρι. καὶ αὐτῆς. ὁ δὲ φλυαρεῖ, καὶ μάτρω ἡμῶν λῆρον καταχεῖ τῆς χάοις ἀρχαιότερον, καὶ χρονίαν ἀπόζοντα. *Ex Auctore Prometheus.*

Χάοις ἀντὶ τῆς ἀέρος νῦν. ὡς Ιβυκὸς. ποτᾶται δὲ ἐν ἀλλοτρίῳ χάρι. *Scholiasfes Aristophanis ἐν ὄρνισι.*

Ἄγων εἰ δέχεται σκήψεις, ἐπὶ τῆς μηδὲν ὀνλωαμένων εἰ σκήπιοιτο. καὶ ἄγων πρῶτασιν οὐκ ὀπίδ' ἔχει, οὔτε φιλία. ὁ μίλων ὁ παροιμοχάρης Ιβύκειον τὴν παροιμίαν ταύτῃ φησὶν, ὡς πρῶτου χησάντος τῆς Ιβύκου. *Ex Auctore Prometheus.*

Ταχέως γὰρ ἂν τις τῆς ἀπειρών μὲν μουσικῆς καὶ τῆς τοιῶντων θεωρημάτων ἀνὸν ψηλαφῶμεν ἡμεῖς, ἐν δὲ τοῖς σοφιστικοῖς λόγοις καλινδουμένων, Εἰδος ποτὶ μάρζον ἔχων σόμα (φησίεν που Ιβυκὸς) ἀντία δῆθεν ἐπίοις καρύσει. *Porphyrus in Harmonica Ptolemai.*

Ἐπὶ δὲ μᾶλλον ἢ περὶ τὰς παρθένοισι φυλακῇ κατέσταται τῆς Νουμάς πρὸς τὸ θῆλυ καὶ κόσμιον· ἢ δὲ τῆς Λυκούργου παρτάπασιν ἀναπησάμενη, καὶ θῆλυς οὔσα τοῖς ποιηταῖς λόγον παρέχκε. φαινομυρίδας τε γὰρ αὐτὰς ἀποκαλοῦσιν, ὡς Ιβυκὸς, καὶ ἀνδρομανεῖς ἰσοροῦσιν. *Plutarchus in Numa.*

Ἡ καὶ τὸ ὄρθρον ὁ Ιβυκος οὐ κακῶς κλυτὸν προσεῖπεν, ἐν ᾧ κλύειν καὶ ἦδη φθέρησας Συμβέβηκεν. *Plutarchus sympos. VII.*

Ιβυκὸς δὲ φησὶ τὴν ἀμβροσίαν τοῦ μέλιτος κατ' ἐπίτασιν ἐναπλασίαν ἔχειν Ἰλαυκότητα, τὸ μέλι λέγων ἐναγατον εἶναι μέρος τῆς ἀμβροσίας κατ' ἐπὶ τὴν ἡδονήν. *Athenaeus lib. 11.*

Ιβυκὸς

Ιβυκ^Θ δὲ σερφωτῆρα φρατὸν εἶρηκε τὸν ἔχοντα δέσμα-
τα. *Scholiasfes Apollonij Rhodij in lib. IV.*

Πορφύει^Θ δὲ ἐν τοῖς ᾠδαλαοιμμένοις φησὶν ὅτι τὸν
Εκλορα Ἀπόλλωνος υἱὸν ᾠδαδίδωσι Ιβυκος, Ἀλέξανδρος,
Εὐφορίων, καὶ Λυκόφρων. *Homeri Scholiasfes in Iliad. γ'.*

Εἶχε γὰρ καὶ ἀδελφὴν Ἰάσων Ἰππολύτῳ ὡς φησὶν Ιβυκος.
Scholiasfes Apollonii Rhodii in lib. III.

Πολλοὶ δὲ λόγοι περὶ τῆς ζωῆς^Θ εἰσὶν. τινὲς μὲν γὰρ
Ἰππολύτης. ἄλλοι δὲ Διούλικος. Ιβυκος δὲ ἰδίως ἱστορῶν βρα-
βειω δυναστεὸς φησὶν. *Scholiasfes Apoll. Rhod. in lib. II.*

Ἀπολλώνι^Θ μὲν Ἀφροδίτης ἢ Ἐρωτα γυναιλογεῖ^Θ ὅτι.
Ιβυκ^Θ καὶ Ἡσίοδος ἐκ χάριτος λέγει τὸν Ἐρωτα. *Scholiasfes
Apoll. Rhod. in lib. III.*

Βῆ δὲ διὰ ἐκ μεγάροιο^Θ ὅτι. διὰ τούτων τῶν εἰχῶν ᾠδα-
χάφει τὰ εἰρημμένα ὑπὸ Ιβύκου ἐν οἷς περὶ Γαυσιμίδης ἀρ-
παγῆς εἶπεν, ἐπὶ τῇ εἰς Γοργίαν ὁδῷ. καὶ ὀπιφέρει περὶ τῆς
ἡῶς, ὡς ἦρπασε πιδωνόν. *Scholiasfes Apollonij Rhodij
in lib. III.*

Ιβυκος δ' ἐν πρώτῳ, ἤλιθος αὐτὸν (τὸν Ἐνδυμώνα) βρα-
βειωσάμενος φησὶν. *Scholiasfes Apollonij in lib. IV.*

Καὶ τὸ ξίφος^Θ εἰ δύναμαι κατέχειν ὅτι. ὡς περὶ Μενέ-
λα^Θ. τοῦτον γὰρ φασὶν ὀρμήσασθαι ἐπὶ τὴν Ἑλένην, ἀπο-
βελεῖν τὸ ξίφος^Θ. ἢ δὲ ἱστορία παρὰ Ιβύκῳ, καὶ Εὐεισιδίῳ.
Scholiasfes Aristophanis ἐν σφηξίν.

Ὁ πλωτὸς νίαση μὲν ὁμοίον, πεισερᾶς δὲ μέγας^Θ.
μίμη^Θ ἢ αὐτῷ Σησιχορ^Θ καὶ Ιβυκ^Θ. *Scholiasfes Ari-
stophanis ἐν ὄρνισιν.*

Διομίδης, ἀργεῖ^Θ, ὅς δι' ἀρετὴν ἀπιδανατίδῃ, καὶ ἔστι
περὶ τὸν ἀνδρῖαν, Διομίδης ἐπὶ νῆσος ἱερά, ἐν ἧ' ἡμίμη^Θ ὡς θεός.
καὶ Ιβυκ^Θ οὕτω. τὴν Ἐρμιόνην γήμας ὁ Διομίδης, ἀπιδνα-
νατίδῃ σὺν τοῖς Διοσκύροις, καὶ Σωδιακτᾶται αὐτοῖς. *Scho-
liasfes Pindari in Nemeis.*

Αρέδουσα κρήνη ἐν Συρακίους ταῖς ἐν Σικελίᾳ, ἢ εἴη
 διὰ πλάγης Αλφειὸν ἦξεν, ὡς φησὶ Ἰβυκος, πεισορᾶν
 ἐπὶ τῆς Ολυμπίας φιάλης. ἄλλως, Ἰβυκ⊕ ἰσορᾶν ἐπὶ τῆς
 Ολυμπίας φιάλης, σικελικὴν κρήνην τὴν Αρέδουσαν εἶναι
 φησι, καὶ ὑπὸ Αλφειοῦ πληρῶν. *Scholiasτες Theocriti in
 edyll. 1.*

Ὁ ὃ Ἰβυκ⊕ πλοῦρῆνίαν φησὶ (τὴν ἡλῆαν) *Scholiasτες
 Apollonij Rhodij in lib. 1.*

Ραδαμάνθυος τῷ δικαίου Ἰβυκ⊕ ἐραστὴν φησὶ χυμῶν
 τάλων, *Athenaeus lib. XIII.*

Καὶ ἀρχιλόχ⊕ ὃ τῆς χυμῶν μέμνη. ἢ δ' ἀναρίτη
 Ἰβυκ⊕. καλεῖται δ' ὁ ἀναρίτης, καὶ ἀνάριτας. κολχῶδες δὲ
 ἐν τῷ ὄρειον, περὶ τῆς ταῖς πέτραις, ὡς φησὶ αἱ λεπῶδες.
Athenaeus lib. 111.

Αλφειὸν δὲ Ζώιλ⊕ ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ Τενεδίων ἐγκωμίῳ
 φησὶν ἐκ Τενέδου εἶναι, ὃ τὸν Ὀμηρον ψέγων ὡς κωδογράφον.
 Ἰβυκ⊕ δὲ τὸν ἐν Σικυῶνι Ἀσωπον ἐκ φρυγίας εἶναι φησὶ.
Strabo lib. VI.

Σικυῶνα δὲ οὐ Μαεζθῶν⊕ τῷ Επωπί⊕, Μητίων⊕
 δὲ ἦ) τῷ Ερεχθίῳ φασίν. ὁμολογεῖ δὲ σφισὶ καὶ Ἀσι⊕.
 ἐπεὶ Ἡσίοδος τε καὶ Ἰβυκ⊕, ὁ μὲν ἐποίησεν ὡς Ερεχθίῳ
 εἶναι Σικυῶν. Ἰβυκ⊕ ὃ ἦ) πέλοπος φησὶν αὐτὸν. *Pausa-
 nias in Corinth.*

Ὁπ δὲ Ἀχιλλεὺς εἰς τὸ ἡλύσιον πεδίον ἔξαγνόμεν⊕
 ἔγνημε μίθειαν, πρῶτος Ἰβυκος εἶρηκα, μετ' ὃν Ἰμιωνίδης.
Apoll. Rhod. Scholiasτες in lib. IV.

Τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ λαμπαρὸν παμφαίνησι παρ' Ὀμήρῳ, ἀπαξ
 φησὶ χηρσαμένῳ ἢ διαλέκῳ ἐπὶ τούτου. καλεῖται δὲ τὸ
 χῆμα Ἰβυκειον ὑπὸ τῆς γραμματικῶν, διὰ τὸν μελοποιὸν
 δευτὰ δὲ Ἰβυκον φιληθῆσαντα τοιαύτην ἰδέσθαι, εἰ δὲ φησὶ, καὶ
 τὸ ὄ, ἴουτέστιν, ὑπάρχων, πρῶτης ἐστὶ συζυγίας, καὶ τὸ φι-
 λῶ, καὶ ἐστὶ τρίτον αὐτῆ εἰ, διωριζόμενον καὶ Ρηγίνοισι. *Eusta-
 sium in Od. η'.*

Ιβυ-

Ιβυκαμπή, ἀπὸ Ιβύκα ὑπερῷ Ιβυκαμπή ἢ σαλπικμπή
 πλάτους. *Smidas.*

Ιβύκιον, μουσικὸν ὄργανον ἀπὸ Ιβύκου. *Smidas.*

Καὶ τὸ τρίγωνον δὲ καλούμενον ὄργανον, ἴβυκα ἐν τετάρτῳ
 διατετακῆς ἰσορίας, Ἰβύκων εὐρημα φησὶν εἶναι, ὡς καὶ τὸν λυ-
 ροφοίνικα συμβύκλω. τὸτο ἢ τὸ ὄργανον Νεάνθης ὁ Κυζικη-
 τὸς ἐν πρώτῳ ὠρῶν, εὐρημα εἶ) λέγει Ιβύκου τῷ Ρηγίνου
 ποιητῆ, ὡς καὶ Ανακρέοντος τὸ βάρβιτον. *Athenaem lib. IV.*

*Maxime vero optime flagrasse amore Rheginum
 Ibycum, apparet ex scriptis. Cicero lib. IV. Tuscul.*

Ταῦτα δὲ τείνς καὶ εἰς τὸς περὶ Αλκαίον, καὶ Ιβυκον, καὶ
 Ανακρέοντα, καὶ εἰ τινες εἴσ' ἀπὸ αὐτῶ, δοκοῦσι περὶ τὰ παιδι-
 κα ἠροληθῆς. *Pindari Scholiastes in Isthmicis.*

Οἱ δὲ Ιβυκον ἀποκλείσαντες, ἔχ' οὕτως ἐάλωσαν ἐν δια-
 βῶ καθήμενοι; καὶ γεράνων φθασανισσῶν, ἅμα γέλωτι πρὸς
 ἀλλήλους ψιδυρίζοντες, ὡς αἱ Ιβύκου ἐκδικοὶ πάρασιν, ἀκί-
 σαυτες οἱ καθεζόμενοι πλησίον, ἤδη πολὺν χρόνον τῷ Ιβύκου
 ὄντος ἀφανοῦς καὶ ζητουμένου, ἐπλάβοντες τῆς φωνῆς, καὶ
 προσήγγειλαν τοῖς ἀρχουσιν. ἐλεγχθέντες δὲ, ἔπως ἀπήχ-
 θισαν, οὐχ ὑπὸ τῆς γεράνων κολαδιέντες, ἀλλ' ὑπὸ τῆς αὐ-
 τῆς Ἰλωσαλγίας, ὡσπερ ἱεαυός ἢ ποιητῆς βιαδιέντες ἐξαγο-
 ρῆσαι τὸν φόνον. *Ριλιταρχίμ ἐν τῷ περὶ ἀδελφείας.*

Αἱ Ιβύκου γέρανοι. ὅτι τῆς ἀπροσοδοκῆτος, ἀφ' ὧν ἡμῶν
 τῶν κολαδιέντων. Ιβυκος γὰρ ὑπὸ λησῶν ἀναιρέμενος, καὶ γε-
 ράνοις ὑπεριπταμέναις ἰδὼν, ἐμῆτύρατο. χρόνου ἢ προσίον-
 τῶ, οἱ λησαὶ ἐν διατρεφῶ δεινόμενοι γεράνοις ἰπταμέναις πρὸς
 ἀλλήλας ἔλεγον, αἱ Ιβύκου γέρανοι. εἴτα ἐκ τούτου ἀλόγτες
 ἐκολάθησθε. *Εκ αὐτοσε Προμενβισίμ.*

Καὶ ὁ Ιβύκου τῷ μελοποιῷ θεράπων, τοῦνομα Ηρακλῆς,
 ζῶν ἐκαύθη, Ἰωαράμαντῶ τοῖς λησαῖς κατ' τῷ δεσπότη.
Ptolemaus Heracleum apud Photium.

Ἐν δὲ τοῖς παρ' Ἑλλήσι τὸ κατ' Ιβυκον τὸν ποιητὴν. φο-
 Η 5 ράβιμος

νάοιμος γδ' ἔτ' ἰσὸ πνων, κὶ μηδένα μήτε ζύμμαχον,
 καί τε μάρτυρα τ' ὀπιβουλήσ ἔχων, θεωρήσας γεράνοισ, ὕμεις,
 ἔφασαν, ὃ γέρανοι πμωρήσατέ μοι τὸν φόνον. τῆς δὲ πόλεως
 ζητούσας τοὺς φονεύσαντας, κὶ μὴ δυναμένης εὐρεῖν, ὅπτε-
 λομμένου θασάτρου κὶ τῷ δήμῳ καθεζομένῃ, γέρανοι διέπληξ.
 θασάμενοι δὲ οἱ φονεῖς ἐγάλασαν. κὶ ἰδού, εἶπεν, αἱ πμωροὶ
 τῷ Ιβύκου. ἤν' δὲ πλησίον καθεζομένων τις ἀκούσας ἀπή-
 ρειλε ταῖς ἀρχαῖς, κὶ συλληφθέντες ἀμολόγησαν τὸν φόνον.
 Νεμεσίμω ἐπὶ φύσιως ἀνθρώπου σαρ. ἐπὶ σενοσίας.

Ιβυκος, φυτίου. οἱ δὲ, πολυζήλου τῷ Μεωσνηίου ἰσοεο-
 χράφου. οἱ δὲ, Κέρδαντος. γένοι ρηγῖν. ἐνθένδε εἰς Σά-
 μων ἦλθεν ὅτε αὐτῆς ἦρχε πολυκράτης ὁ τῷ τυράννου πατήρ.
 χρόν. δὲ οὗτ' ὁ ἐπὶ Κροίσου. ὀλυμπιάσ νδί. γέρονε δὲ
 ἔρωτομανέσατ' ἐπὶ τὰ μεράκια. κὶ φῶτ' εὐρε ἔχ-
 λουμένῳ σαμφύκῳ. εἶδος ἧ κιδάρας τεγαίου. ἐστὶ ἧ αὐτῷ
 τὰ βιβλία ζ. Ἡ θωρίδι διαλέκτω. συλληφθεῖς δὲ ἰσὸ λη-
 σῶν ἐπὶ ἐρημίαι, ἔφη. καὶ τὰς γεράνοισ ἀσ ἔτυχεν ἰσφίπιασ
 ἐκδίκουισ γηέσθ. κὶ αὐτὸς μὲν ἀνηρέθη. μετὰ δὲ ταῦτα ἤλ-
 λησῶν εἰς ἐν Ἡ πόλε γεράνοισ θασάμενος, ἔφη. ἴδε αἱ Ιβύ-
 κου ἐκδικοι. ἀκούσαντ' δὲ τιν', κὶ ἐπιξελθόντ' τῷ
 εἰρημένῳ, τὸ γερονὸς ἀμολογήθη. κὶ δίκας ἔδωκεν οἱ λησῶν,
 ὡς ἐκ τούτου τὴν παροιμίαν γηέσθαι, αἱ Ιβύκου γέρανοι.

Suidas.

Α Ν Α-

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΤΗΙΟΥ ΜΕΛΗ.

εἰς Ανακρέοντα

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Οὐτ' Ανακρέοντα τὸν ἀρτίστον εἶνεκα μισῶν
ὑμνοπόλον πάτρης τύμβ' ἔδεικτο Τέω.
Ὅς χαρίτων πνείοντα μέλη, πνείοντα δ' ἐρώτων,
Τὸν Γλυκὺν εἰς παίδων ἡμεραν ἠρμόσυτο.
Μοῦν' δ' εἰν Αχέροντι βαρύνε', οὐχ ὅτι λείπων
Ἥελμον, λίθης ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμῳ,
Ἄλλ' ὅτι τὸν χαρίεντα μάλ' ἠιθέρισι Μεγιστέα,
Καὶ τὸν Σμερδίεω θρήνα λέλοιπε πόδῳ.
Μολῶν δ' οὐ λήθη μελιτερπέτῳ, ἀλλ' ἔτ' ἐκείνο
Βάρβιτον οὐδ' ἐδανῶν εὐγασσιν εἰν αἰδή.

εἰς τὸν αὐτὸν,

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Ἡμερὶ πανδέκλειρα μεδυτρόφε μήτερ ὀπώρας
Οὔλης, ἢ σχολιδὸν πλέγμα φύσεις ἔλικ' ἔχει,
Τηίου ἠβήσεαι Ανακρέοντος ἐπ' ἀκρῆ
Στήλη, καὶ λεπτῶν χώματι γὰρ δεῖ Ιάφου.
Ὡς ὁ φιλάκρητος τε, καὶ οἰνοβαρῆς φιλόκωμος,
Παννύχος κρέοι τὴν φιλόπαιδα χέλιω,
Κῆν χθονὶ πεπνηώς, κεφαλῆς ἐφύπερθε φέροίτο,
Ἀγλαὸν ὠραίων εἶδῳ ἀπ' ἀκρεμόνων.
Καί μιν αἰεὶ τέλγοι νεοτέρῃ δρόσος, ἢς ὁ γεραιὸς
Λαρότερον μαλακὸν ἔπνεεν ἐκ σομάτων.

εἰς

εἰς τὸν αὐτὸν,

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τῦτον ᾧ ζεῖν
 Σπουδῆ, καὶ λέγ' ἐπ' αὐτὸν εἰς οἶκον ἑλθης,
 Ἀνακρέοντ' ὅ-εἰκόν' εἶδόν ἐν Τίω,
 Τῶν φρόδων εἴπ' ἀφισσὸν ὠδωποιῶν,
 Προδεῖς δὲ χ' ὅππ' τοῖς νόμοισιν ἄδικτα.
 Ερεῖς ἀπρεκέως ὅλον τὸν ἀνδρα.

εἰς τὸν αὐτὸν

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Εἴης ἐν μακάροισιν Ἀνάκρεον εὐχ' ἰόνων,
 Μὴτ' ἐρατῆρ' κόμῳ ἀνδρα μᾶτε λύρης.
 Τῆσ' δὲ δευρομένοισιν ἐν ὄμμασιν ἔλον αἰείδεις,
 Αἰδύουσαν λαπαρῆς ἀνδρὸς ὑπάρδε κόμης,
 Ἡε φῶδες Ευρυπύλλω τεβαμμέν', ἠὲ Μισυγῆν,
 Ἡ κίονα Θρηκὸς Σμερδίῳ πλόκωμον,
 Ἡδὲ μέδω λείβων, ἀμφίβροχος εἴματα βάλκωφ,
 Ἀκρητον θλίβων νέκταρ ἀπὸ σαλίκων.
 Τεκοῖς γὰρ, μούσοισι, Διωνύσῳ, καὶ Ἐρωτι
 Πρὸςβυ κατιπαείδη πᾶς ὁ τοδὸς βίος'.

εἰς τὸν αὐτὸν,

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἡεῖνε, τάφον παρὰ λιτὸν Ἀνακρείοντ' ἀμείβων,
 Εἴπ' ται ἐκ βέλων ἦλθεν ἐμῶν ὄφελ',
 Σπειῖσον ἐμῆ ἀποδίῃ, ἀπείσον γὰρ', ἄφρακιν οἶνω
 Ὅσ' ἐτα γηθήσῃ Ἰαμὰ νοτιζέμενα.
 Ὡς ὁ Διωνύσε μεμελημέν' ἔασ' κῶμ',
 Ὡς ὁ φιλακρήτου σύντροφ' ἀρμενίης,

Μὴ δὲ καταφθίμενΘ, Βάκχι δόξα τῦτον ἰαπίου
 Τὸν γῆνῃ μερόπων χῆρον ὀφειλέμενον.

εἰς τὸν αὐτὸν

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

Θάλλοι τε βακχόρυμβΘ Ανάκρεον ἀμφὶ σε κιαδός,
 Ἀβρά τε λειμώνων πορφυρέων πέταλα.

Πηγαὶ δ' ἀργινέεντΘ ἀναθλίβειντο γάλακτΘ.
 Εὐῶδες δ' ἀπὸ γῆς ἠδὲ χέοιτο μέδυ.

Ὀρεσὶ κέ τοι ἀποδιδήτε, κὶ ὄσέα τέρψιν ἀρηται,
 Εἰ δὴ τοῖς φθιμένοις χρίμῃε) εὐφροσύνη.

εἰς τὸν αὐτὸν, τοῦ αὐτοῦ.

Τύμβος ΑνακρείοντΘ, ὁ Τήσιος ἐνθάδε κύκνΘ
 Εὐδαί, χ' ἢ παίδων ζωροτάτη μαθή.

Λαμῆν οἱ λυρόεντ μελίξε) ἀμφὶ βαδύλλῃ
 Ἰμερα, κὶ κιασοῦ λάκκος ὄδωδε λίδος.

Οὐδ' Αἰδῆς σοι ἔρωτας ἀπίσβισιν. ἐν δ' ἀχέροντος
 Ὡν ἔλΘ, ὠδίνους κύπεριδι θερμότηρη.

εἰς τὸν αὐτὸν εἰς αὐτοῦ.

Εὐδαίς ἐν φθιμένοισιν Ανάκρεον ἐδάλα πονήσας,
 Εὐδαί δ' ἢ Γλυκερὴν νυκτιλάλος κιδάρα.

Εὐδαί κὶ Σμέρδεις. τὸ πόδων ἴασι, φ' σὺ μελίσδων,
 Βάρβειτ' ἀνεκρούς, νύκτας ἐναρμόνιον.

Ἡδέων γδ' ἔρωτΘ ἔφους σκοπός. εἰς σὲ δὲ μόνον
 Τόξα τε κὶ σχολιας εἶχεν ἐκβαλίας.

εἰς τὸν αὐτὸν

ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

Πρίσβιω Ανακρείοντα χύδωμ σισυλαγμένον εἶνφ
 Θάεο δινωτῆ σρεππὸν ὑφάρδε λίδου,

Ὡς ἢ γέρον λείχουσιν ἐπ' ὄμμασιν ὑγρά δαδουκῆς,
 Ἀχει κὺ ἀσπραγάλων ἔλκε' ἀμπεχόνας,
 Διοσῶν δ' ἀρβυλίδων, τὰν μὲν μίαν, οἷα μεδυπλήξ
 Ὀλεσιν. ἐν δ' ἑτέρα ῥικνὸν ἀφαρὲ πῶδα.
 Μέλπει δ' ἠὲ βάδυλλον ἐφίμερον, ἠὲ μεγίστω
 Λιωρῶν παλάμα τὰν δυσέρωτα χέλιω.
 Ἀλλὰ πάτερ Διόνυσε, φύλασέ μιν. οὐ γ' ἔοικαν
 Ἐκ βάκχε πίπθην βακχαλὸν θέρραπα.

εἰς τὸν αὐτὸν

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Ἰδ' ὡς ὁ φρέσβυς ἐκ μέθης Ανακρέων
 Τποκέλισαι, κὺ τὸ λῶπ' ἔλκε' ἀμπεχόνας,
 Ἐς ἄχει γύων. ἤρ' δὲ βλαυτίων τὸ μὲν
 Ὄμως φυλάσσει. Πάτερον δ' ἀπώλεσιν.
 Μελίσδε' δὲ τὰν χέλιω διακρέων,
 Ἦτοι βάδυλλον, ἠὲ χαλὸν μεγίστα,
 Φύλασσε Βάκχε γέροντα, μὴ πείσῃ.

εἰς τὸν αὐτὸν,

ΕΥΓΕΝΟΥΣ.

Τὸν τοῖς μελιχοῖς ἡμέροισι σύνθετον
 Λυαῖον, Ανακρέοντα Τήιον κύκνον
 Εσφηλας ὑγῆ' νέκταρ' ἔλκε' ἀμπεχόνας.
 Λοξὸν γ' αὐτῷ βλέμμα. κὺ περὶ σφυροῖς
 Ριφθεῖσα λῶπ' ἀσπράγξα, κὺ μονοζυγῆς
 Μέθῳ ἐλέγχει σάνδαλον. χέλιω δ' ὄμως
 Τὸν εἰς ἔρωτας ὕμνον ἀτροίξε'.
 Ἀπῶτα τήρει τὸν γεραῖον εὐίε.

εἰς

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ,
ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΠΟ ΤΗΡΑΡΧΩΝ
ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ.

Πολλάκι μὲν τόδ' ἄεισα, καὶ ἐν τύμβου δὲ βοήσας,
Πίνετε, φρὶν ταύτῳ ἀμφιβάλῃτε κόνιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ
ΑΔΗΛΟΝ.

Ω ξένη, τὸν δε τάφον τὸν Ἀνακρείοντος ἀμείβου,
Σπείσον μοι παιῶν. εἰμὶ γὰρ οἰνοπότης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ
ΑΔΗΛΟΝ.

Πολλὰ πῶν τέθνηκας Ἀνάκρειον, ἀλλὰ βυφύσας,
Καὶ σὺ δὲ μὴ πίνων, ἴξαι εἰς αἶδῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ
ΑΔΗΛΟΝ.

Ω τὸ φίλον γέγξας φίλε βάρβιτον, ὦ σὺν αἰοῦ,
Πάντα διαπλώσας, καὶ σὺν ἔρωπι, βίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ
ΑΔΗΛΟΝ.

Τῆσον ἀμφοτέρων με βλέπεις ἀκόρεσον ἐρώτων
Πρέσβω, ἴσον κούροις, ἴσον ἀδόντα κόραις,
Ομμια δὲ μὲ βρομίῳ βεβαρημένον, ἠδ' ἀπὸ κόμῳ
Τερπιά φιλαρχύπων ζήματα παννυχίδων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ΤΥΡΑΤΟΥ.

Τὴν γὰρ Ἀνακρείοντος ἐνὶ παραπίδρασι φυλάσσω
Παρφασίῳ, ὅτι δ' εἴ φροντίδα μὴ κατέχεν.

εἰς

εἰς τὸν αὐτὸν

Λ Δ Η Λ Ο Ν .

Παρθενίου δὲ πατρὸς, λιγυρὸς πάϊς ἠεπῆνου.

Ἦν ἄρα μελωόμεν ᾠθῆσιν Ἀνακρέων.

Ὡς ἔσ' αὐτῷ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ.

Οἱ λυρικοὶ τὸ πρότερον ἔγραφον ἀναργύρας,

Ἦρξατο πρῶτ' ἢ μισθοῦ χάσθην Σιμωνίδης

Δύο γὰρ τεκίλωάμεν κλωπὰ ἐκείν' ἔσει.

Ὡς Ἀνακρέων ἴε αὐτὸς, καλλίμαχός ἴε λέγει. ἔσει.

Ὡς ἔσ' αὐτῷ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ.

Τῷ Τείφῳ Ἀνακρείοντι πρὸς τείον ἐρχομένην

Μετὰ οἰκίτην κῆ κωδὸς ὠνήσαθ' ἡμεῖς

Ὡς ὁ οἰκίτης ἐξ ὁδοῦ πρὸς ἐκκρίσιν ἀπῆλθε,

Καὶ τὸ κωάειον αὐτῷ ἐκεῖ Σιωπηλοῦθι.

Ὡς δὲ γὰρ τὸ βαλάντιον λήθη χεθεῖς ἀφῆκεν,

Ἰξήσθ' τὸ κωάειον ἐφύλαττεν ἐκεῖνο.

Ὡς δ' ἐκ τῆς τείου τὴν αὐτὴν ὑπέγραψεν ἀπράκτως.

Κατῆλθε τὸ κωάειον ἀπὸ τοῦ βαλαντίου,

Τὴν ἔρα δὴ κωδὸς εἶξεν τε, ἀπέψυξεν εὐθείως,

Πολλαῖς ἡμέραις ἄσπτον ἐκεῖ διαμείναν.

HORATII

ex libro I. Carminum.

*Hic in reducta valle, cunicula**Vitabis estus : & fide Teia**Dices laborantes in uno**Penelopen, vitreamq; Circen.*

ex li.

Ex lib. IV. Carm.

*Nec, si quid olim lusit Anacreon,
Delevit etas.*

Ex Epod. Ode XIV.

*Non aliter Samio dicunt arsisse Bathillo
Anacreonta Teium,
Qui per saepe caua testudine flevit amorem
Non elaboratum ad pedem.*

OVIDII

ex lib. II. de Tristib.

*Quid nisi cum multo Venerem confundere vino,
Præcepit Lyrici Teia Musa senis ?*

I ANA

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΤΗΙΟΥ ΜΕΛΗ.

εἰς ἑαυτὸν.

Οὐ μοι μέλει γύγασ
 τῆ Σάρδεων ἀνακτος.
 οὔθ' αἰρέει με χρυσός,
 οὔδ' ἐφθονῶ τυράννοισι.
 ἐμοὶ μέλει κώρησι
 κατὰ βρέχην ὑπὸ ἡλίῳ.
 ἐμοὶ μέλει ῥόδοισι
 κατασέφην κάρλυα.
 τὰ σήμερον μέλει μοι,
 τό δ' αὔριον τίς οἶδεν;
 ὡς οὖν ἔτ' εὐδίῃσι,
 καὶ πῶνι, καὶ κύβω, καὶ
 καὶ σπένδε τῶ λυαίῳ,
 μὴ νῆσος ἦν τις ἔλθῃ,
 λέγῃ, σὲ μὴ δεῖ πῶνεν.

ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ,
 εἰς ποτήριον ἀργυρεῖον.

Τὸν ἀργυρον ἑρέυσας
 ἤφαισέ μοι ποίησον,
 πανοπλίαν μὲν οὐχί.

πλγδ

καὶ γὰρ μάχαισι καί μοι,
 ποτήριον δὲ κοῖλον
 ἔσον δύνη βάθυρον.
 ποίψ' δέ μοι κατ' αὐτὸ,
 μήτ' ἄσρα, μήτ' ἀμάξας,
 μὴ συγνὸν Ωρίωνα.
 τί πλειάδεσι καί μοι,
 τί δ' ἄσρασι Βοώτῳ;
 πότισον ἀμπέλοις μοι
 καὶ βόξυας κατ' αὐτὸ,
 καὶ χρυσέοις παύσυντας,
 ὁμοῦ καλὰ λυαίῳ,
 ἕσθρα καὶ βάθυλλον.

ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ,
 εἰς Ἀρτεμιν.

Γουνοῦ μαί σ' ἐλαφιβόλε
 ξανθὴ παῖ Διός, ἀγρίων
 δέσποιν' Ἀρτεμι θηρῶν,
 ἴκου νῦν ἐπὶ Ληθαίου
 δῖησι. θυοκαρδίων
 ἀνδρῶν ἔκαθ' ὄρα πόλιν,
 χαίρουσ', ἐ γὰρ ἀτημέροισι
 ποιμαίνεις πολιήτας.

Ἔ αὐτῷ.

Πολιοὶ μὲν ἡμῖν ἦδη
 Κρόταφοι, κάρα δ' ἐ λυκόν.

I 2

χαίρει

χαρίεσσα δ' οὐκ ἔθ' ἤβη
 πάρα, γηραλέοι δ' ὀδόντες.
 Γλυκεροῦ δ' οὐκέτι πολλὸς
 βίотου χρόνος λείπειται.
 διὰ ταῦτ' ἀνασαλύζω
 θαμὰ, τάρταρον δεδοικώς.
 αἶδεω γάρ ὅστις διηνδός
 μυχός, ἀργαλέη δ' ἐς αὐτὸν
 κάθοδος. καὶ γὰρ ἔτοιμον
 καταβάντι μὴ ἀναβῆναι.

τοῦ αὐτοῦ.

Πῶλε θρηκίη, τί δή με
 λοξὸν ὄμμασι βλέπουσα
 νηλεῶς φεύγεις, δοκέεις δὲ
 μηδὲν εἶδέναι σοφόν;
 ἴσθι τί, καλῶς μὲν ἂν τοι
 τὸν χαλινὸν ἐμβάλοισι,
 ἠΐας δ' ἔχων, σρέφοισι
 ἀμφὶ τέρματα δρόμου.
 νῦν δὲ λειμῶνάς τε βόσκεις,
 κοῦφα τε σκιρτῶσα παίζεις.
 δεξιὸν γὰρ ἵπποπερίλω
 οὐκ ἔχεις ἐπιεμβατίλω.

τοῦ αὐτοῦ.

Οἶα τε νεβρὸν νεοθηλέα,
 γαλαθῶνδον, ὅστις ἐν ὕλῃ

κρεῖσ-

περοίαςης ἄπολειφθεῖς
ὑπὸ μητρὸς ἐπιόθη.

Ἔ αὐτῶ.

Εγώτ' ἂν οὔτ' Ἀμαλθείης βουλοίμην κίρας,
οὔτ' ἔπειτα πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ταρτησῶ βασι-
λεῦσαμ.

τοῦ αὐτῶ.

Ερροῦν γὰρ τὸν ἀβρὸν
μέλπομαι, βρύοντα μίξαις
πολυανθέμοις αἰείδων.

ὁ δὲ καὶ θεῶν Δυναΐης,
ὁ δὲ καὶ βροτῶν Δαμάζης.

τοῦ αὐτῶ.

Ὡ παῖ παρθέμιον βλέπων, δίζημά σε,
σύ δ' ἔκ αἰείας, οὐκ εἰδὼς ὅτι τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἡνι-
οχεύεις.

Ἔ αὐτῶ.

Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς ὄλυμπον πτερύγασσι κού-
φαις

διὰ τὸν ἔρροτα. οὐ γὰρ ἐμοὶ θέλησιν σιωπῆσαι.

Ἔ αὐτῶ.

Μεγάλῳ δ' ἦντέ μ' ἔρρος ἔκοψεν ὥς τε χαλκίῳ
πέλεκει, χθιμερὴ δ' ἔλουσεν ἐν χαράδρῳ.

I 3

τοῦ

τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρθεὶς δ' ἦντ' ἀπὸ Λαυκάδος πείξης,
ἕς πολλὸν κῦμα κολυμβῶ μεθύων ἔροπι.

Ἔ αὐτοῦ.

Ἐσμαιέ τοι σιωπᾶν,
χάριεν γὰρ ἔχεις ἦθος.

Ἔ αὐτοῦ.

Ἐμὲ γὰρ λόγων εἶνεκα
παῖδες ἀν φιλοῖεν.
χαρίεντα μὲν γὰρ διδῶ,
χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι.

τοῦ αὐτοῦ.

ὦ ἀναξ, ὦ δαμάλης Ἐσρος,
καὶ τύμφαι κυανώπιδες,
πορφυρέη τε Αἰφροδίτη
συμπαΐζουσιν, ὅπως ῥέφει) δὲ
ὑψηλὰν ὀρέων κορυφαίς,
τρουῆμαί σε, σύ δ' εὐμανῆς
ἔλθ' ἡμῖν κεχαιρισμένης
δ' εὐχολῆς ἑπακούειν.
κλυβέλω δ' ἀγαθὸς
γένε σύμβελος. τὰν ἐμὸν δὲ
ἔροτα ὦδε νῦν σε δέχεαι.

Ἔ αὐτοῦ.

Ἀλλὰ πρόπινε ῥαδινοὺς ὦ φίλε μεθύς.

τοῦ αὐτοῦ.

Κλύθι μὲν γέροντος εὐθείας,
χρυσόπιπτε κούρα.

τοῦ αὐτοῦ.

Σφαίρη δεῦτε με πορφύρ' ἐνὶ βάλλων
χρυσόκομης Ερως νυκτὶ ποικίλος
λαμβάνει, συμπαίξου παρεκαλεῖται,
ἢ δ' ἔστι γὰρ ἀπ' εὐπικροῦ Λέσβου,
τὴν ἐμὴν κόμην, λδοκὴ γὰρ, καταμίμφε),
ἄρος δ' ἄλλω πνὰ χάσκη.

τοῦ αὐτοῦ.

Εἰμὶ λαβῶν εἰσάρας Σαπφῶ παρθένον ἀδυ-
φώνον.

τοῦ αὐτοῦ.

Παρά δεῦτε πυθόμανδρον κατέδωκε ἔσθια φύ-
γων.

τῷ αὐτοῦ.

Αγχεῖ Θησέος ἔσο λύρη.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἀσπίδα ρίψ' εἰς ποταμῶν καλλιρρόου παρεχάς.

τῷ αὐτοῦ.

Ἀπὸ μοι θανεῖν γένοιτ'. οὐ γὰρ ἂν ἄλλη
Αὔσιας ἐκ πόνων γένοιτ' ἢ δὲ ἄμα τῆς δε-

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐκ ποταμοῦ πάνερχομαι
πάντα φέρουσα λαμπρά.

Ἔ αὐτοῦ.

Καλλίκομοι κέρα Διὸς ἀρχήσαστ' ἐλαφροῦς.

Ἔ αὐτοῦ.

Ψάλλω δ' εἴκοσι χορδαῖσι
μάγαν ἔχων ᾧ λεύκασι,
σύ δ' ἠβᾶς.

τοῦ αὐτοῦ.

Τίς ἐράσμιον θρέψας θυμὸν
ἔσέβη τέρεν' ὡς ἠμίονον
ὑπὸ αὐλῶν ὀρχεῖσθαι.

τοῦ αὐτοῦ.

Σίμαλον εἶδον ἐν χορῇ πηκτί δ' ἔχοντα καλὴν.

Ἔ αὐτοῦ.

Μεγιστὴς δ' ὁ φιλόφρον δέκα δὴ μῆνες,
ἐπειδὴ σεφανῆταί τε λύγῳ, καὶ ζύγα πᾶσι με-
λιηδέα.

Ἔ αὐτοῦ.

Πλεκτὰς δ' ὑποθυμιάδας πει-
σῆθεσιν λωτῆνας ἔθεντο.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἐπὶ δ' ὀφρύσι σελήνων σεφανίσκοις θέρμενοι,

θαλίαι

θαλία ἑορτὴν ἀγάωμῳ Διονύσῳ.

τοῦ αὐτοῦ.

Στεφάνοις δ' ἀνὴρ ξεῖς ἕκαστος εἶχεν,
τοὺς μὲν ῥοδίνοις, τὸν δ' Ἐνακρεατίτῳ.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἄγε δ' ἡ φέρ' ἡμῖν ὦ παῖ
κελέβῳ, ὅπως ἄμυσιν
πρωσίῳ. τὰ μὲν δ' ἐκ' εἶχει
ὑδατος, τὰ πάντε δ' οἴνου
κιάθῳις, ὡς ἂν ὑβρισιῶσαν
ἀναδ' ἄτεβασαρήσω.

paulò pòst:

Ἄγε δ' ὦτε, μηκέθ' οὔτω
πατάγω τε κάλαητιδ'
σκυδικὴν πόσιν παρ' οἴνω
μελετῶμῳ, ἀλλὰ καλοῖς
ὑποπίνοντες ἐν ὕμνοις.

τοῦ αὐτοῦ.

Καθαρῇ δ' ἐν κελέβῳ
πάντε καὶ ξεῖς ἀναχείσῳ.

τῷ αὐτοῦ.

Ὠνοχόει δ' ἀμφίπολος
μελιχρὸν οἶνον, ξικιάθῳν
κελέβῳ ἐχρυσῳ.

I 5 τοῦ

Ἔ αὐτῆς.

Ἡρίσπισα μὲν ἰθὺς λάουκου μικρόν ἀποκλαῖς,
οἶνε δ' ὄξέπιον καὶ δον. νῦν δ' ἀβραῖς ἐρόεσσαν
ψάλλω πηκτίδα τῆ φίλη κομαῶν παιδί ἀ-
βρῆ.

Ἔ αὐτοῦ.

Μή δ' ὄσσε κῦμα πόντιον λάλαξε τῆ πολυκρότη
σὺν γαστροδῶρη καταχύδῳ πίνεσα ἔπίσιον.

τοῦ αὐτῆς.

Φίλη γὰρ εἶ ξένοις,
Εασον δέ με διψάοντα πειν.

τοῦ αὐτῆς.

Ἐγὼ δ' ἔχων σκύπφον, Ερξίωνα
καὶ λάουκαλόφω μεσὸν ὄξέπινον.

τοῦ αὐτῆς.

—— τὶ μὲν πᾶντα

Συρίγγων κοιλότερα σήθηα χριστάμμος μύρω.

τοῦ αὐτῆς.

Πρὶν μὲν ἔχων βερβέριον,
καλύμματ' ἐσφηκωμένα, καὶ
ξυλίνοις ἀσραγαλοῖς ἐν ὡσί.
καὶ ψλὸν παρὶ πλῆρησι βοδῆς

νέσπυ-

ἦτοπλυντον εἴλημα κακῆς ἀσπίδος,
 ἀρτοπώλοισιν, καὶ ἰδιλοπόροισιν
 ὀμιλέων ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων,
 Κίβδηλον εὐρίσκων βίον,
 πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ πιδεῖς ἀνχέαι,
 πολλὰ δ' ἐν νώτῳ, σκυτῖνα μάλιστα
 δομιχθεῖς, κόμιλλω πώγονάτ' ἐκτεπλμένοσ,
 οὖν δ' ὄπιθ' αἰνεῖ σαπνέων,
 χεῖρα φορέων καθέρματα
 παῖς κύκῃς, καὶ σκιαδίσηκω ἐλεφαντίνῳ
 φορεῖ γυμναζῆν αὐτῶσ.

τοῦ αὐτοῦ.

Δία δεῦτε καλοεργίῶσ
 ὀχάνου χεῖρα πιδεῖαι.

τοῦ αὐτοῦ.

Ορσόλεπποσ μὲν Ἀρησ φιλεῖ μὲν αἰχμαῖν.

τοῦ αὐτοῦ.

Δακρυόεσσαν δι' ἐφίλησεν αἰχμαῖν.

τοῦ αὐτοῦ.

Νῦν δι' ἄπο' μὲν πόλεωσ σέφανοσ ὄλωλεν.

τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν λυροποιὸν ἠρόμιλλω Στράτην εἰ κομήσῃ.

τοῦ

Ἐαυτοῦ.

Καὶ θαλάμοις, ἐν ᾧ ἐκείνος
οὐκ ἔγημεν, ἀλλ' ἐγήματο.

τοῦ αὐτοῦ.

Καὶ μὲ δ' ὑπὸ βόττον κρηγεῖτονας ποίησας.

τοῦ αὐτοῦ.

Κνίξῃ τις ἤδη καὶ πείσεια
γίνομαι σπὴν διὰ μαρτυροῦντι.

τοῦ αὐτοῦ.

Οὐδ' ἀργυρέην κότε ἔλαμπε πυθώ.

τοῦ αὐτοῦ.

Μυθηταί δ' ἐν νήσω μεγίστη
Διέπασιν ἱερὸν ἄστυ.

τοῦ αὐτοῦ.

Ορᾶν αἰεὶ μὴν, πολλοῖσι γὰρ μέλει.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἐκδῦσα χεῖρ' ἀδωρεῖα ζῆν.

Ἐαυτοῦ.

Ἀλιπὸρφουρον ῥήγος.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἀσήμων ὑπὲρ ἱρμάτων φορεῖμα.

τοῦ αὐτοῦ.

Καθ' ἃ λουαὸς ἐσχιάθη.

Ἐαυτῷ.

Κωτίλλη χελιδών.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ,

Ἐπιγράμματα.

Καρτερός ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, οὐ τῷ δὲ σα-
μα,

Αρης δ' οὐκ ἀγαθῶν φείδει, ἀλλὰ κακῶν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Καί σε Κλείωριδίη πρόθος ὤλεσε παῖξίδος αἴης

Θαρσήσαντα νότι λαίλαπι χειμερίη.

Ὡρη γάρ σε πῆδησεν ἀνέγγυος. ὕγρα δὲ τὴν σὴν

Κύματ' ἀμφ' ἱμαρτὴν ἐκλυσεν ἠλικίῳ.

Ἐαυτῷ.

Ἡ τὸν θύρσον ἔχουσ' Ελικωνιάς. ἡ δὲ παρ' αὐτὴν

Ξανθίππη. Γλαύκη δ' ἡ χερδὸν ἐρχομένη.

Ἐξ ὄρεος χωρεῦσι, Διωνύσω δὲ φέρουσι

Κιαδὸν, καὶ σαφυλὴν, πῖονα καὶ χίμαρον.

Ἐαυτῷ.

Βεκόλε, τὰν ἀγέλαν πόρρω νέμε, μὴ τὸ Μύρο-

νος

Βοίδιον ὡς ἔμπνην βουσι σωξέλαίσης.

Τοῦ

Τοῦ αὐτοῦ.

Βοΐδιον οὐ χροάνοις τετυπωμένον, ἀλλ' ὑπὸ γή-
ρας

Χαλασθὲν, σφετέρῃ φύσει τῷ χειρὶ Μύρον.

Ἔ αὐτῷ.

Ἀβδήραν πορθασόντα τὸν αἰνοβίῳ Ἀγάθωνα
πᾶσ' ἐπὶ πυρκαϊῆς ἠδ' ἐβόησε πόλις.

Οὔπνα γὰρ τοῖον δὲ νέκυν οὐ φιλαίματος Ἀρης
ἠνάεισε συγερῆς ἐν στραφάλιγγι μάχης.

τοῦ αὐτοῦ.

Οὐδέ τι πρὸς θυμὸν, ὅμως γέροντι ὡς ἀδοκί-
στος,

Παφ.

Παρ' ἄλλω δὲ τὴν *Σιωκίαν* παρέκειντο αἱ τράπεζαι πύ-
ρρις ὡς ᾠδα πολλοῖς τῆς βαρβάρων ἔπι καὶ νῦν ἔδος ἔστί. Κα-
ταρφεῖες παρτοίων ἀγαθῶν καὶ Ἀνακρέοντα. *Athenaeus*
lib. I.

Ἀπερούμεινοι δὲ πολλάκις ἀναφθέζονται πηλιμῶδες καὶ
ἔδρυπικόν, οὕτως Ἐρως ὁ γηήσιος ἢ παιδικός ἔστιν, οὐ σῶδω
εἰλβων ὡς ἔφη τὸν Παρθένοιον Ἀνακρέων, οὐδὲ μύρων ἀνά-
κτως καὶ γαλιωμένος, ἀλλὰ λιτὸν αὐτὸν ὄφει, καὶ ἄδρυπικόν
ἐν σχολαῖς φιλοσόφοις. *Plutarchus* ἐν ἑρωτικῶ.

Ἀβροδίαιτοι ἔσ. Λυδοὶ τοιούτοι, καὶ τὸ παρ' Ἀνακρέοντα
λυδοπαδεῖς πνέες, ἀντὶ τῆς ἡδυπαδεῖς. *Scholiasfes Es-*
schylis in Persis.

Ἐπεὶ διαβόητοι ἔπι ἡδυπαδεῖα οἱ Λυδοί. καὶ τὸ παρ' Ἀνα-
κρέοντα λυδοπαδεῖς ἀκούουσιν, ἀντὶ τῆς ἡδυπαδεῖς. *Athe-*
naeus lib. XV.

Ἀνακρέων ἢ ἔπι ἰάχους ἔταξε τὸ ραδιτὸν, ραδιτὸν πώ-
λως. *Scholiasfes Apollonij Rhodij lib. III.*

Καὶ δῶρεται τοὺς ἀκρομεδύσεις ἐκάλου. κέχη) ἢ τῆ
λέξι καὶ Ἀνακρέων. *Aristophanes* ἐν Ἀχαρνῆς.

Παμφαλᾶν καὶ τὸ μετὰ πομπήσις, καὶ ἐνδυσασμοῦ ἔπι κλέ-
πειν. κέχη) δὲ τῆ λέξι καὶ Ἰππώναξ καὶ Ἀνακρέων. *Scho-*
liasfes Apollonij Rhod. lib. II.

Nec mirum cum Graecorum quoque poëta simili-
ter inveniantur protulisse vocatiōis in supradicta ter-
minatione; Anacreon καλλιμασπῆτη ποσῆσι, pro καλλι-
μασπῆτα. Priscian. lib. VII.

Τῶ δὲ Ἀδάμας μὲν φρότερον. διὸ Ἀδαμαντίδα καλεῖ
αὐτὴν Ἀνακρέων. *Strabo lib. XIV.*

Τῶς, σόλις Ἰωνίας. ἔστι δὲ μέση Ἰωνίας, ὡς ἠρόδοτος ἐν
φώτῃ. ἦν φώτῃ ἐκλίσειν Ἀδάμας. ἔθεν καὶ Ἀδαμαντίδα
καλεῖ αὐτὴν Ἀνακρέων. *Stephanus* περὶ σόλων.

Εἰς

Εἰ δὲ μοι θέμις ἦν χεῖρ' ἢ Τήϊον ἐκείνον μελοποιῶν, εὐχῆ
τὴν ἑρ' ὀρνίθων φύσιν ἀλλάξασαι, ἢκ' ἂν δῆπου πρὸς ὄλυμ-
πον, &c. *vide in Sappho.*

Καλῆς δὲ, ἥτοι ὅτι βασιλεία τὰ οἰκίματα· ἢ ὅτι ἐρωτι-
κά. τοιαῦτα γὰρ τὰ ἑρ' ἐρώτων, ὡς καὶ Ἀνακρέων ἐπὶ ἐρωμέ-
της ὄσιν. *Scholiaſtes Apollonij in lib. 1.*

Καὶ πάντες οἱ ῥοφοὶ περιφόρητοι καλοῦν. παροιμία ἦς
μέμνηται Ἀνακρέων. *Scholiaſtes Ariſtophanis Αχαρνῆς.*

*Nec ſi quid olim luſit Anacreon &c. Anacreon
autem Satyram ſcripſit amicus Lyſandri· alij dicunt
quòd ſcripſit Circeſem & Penelopem in uno laboran-
tes. unde in primo lib. in oda, Velox amatum &c.*

Dicēs laborantes in uno

Penelopem vitreamq̄, Circeſem.

Acton in lib. 14. Carm. Horatij.

Πάλαι ποτ' ἦσαν ἀλκιμοὶ Μιλήσιοι. φασὶ τοὺς κάρως
πολεμιμένοις ὑπὸ Δαρείου τῷ Πέρσῃ κατὰ τινὰ παλαιὰν
μαρτυρίαν εἰρημένῳ αὐτοῖς, τοὺς ἀλκιμωτέροις προσέειπεν
Συμμάχοις, ἐλθεῖν εἰς βραχίδιας, καὶ τὸν ἐκεῖ θεὸν ἐρωτη-
σαι, εἰ μιλησίοις πρόδοιτο συμμάχοις, τὸν δὲ, ὑποκρίνασθαι,
πάσαι ποτ' ἦσαν ἀλκιμοὶ μιλῆσιοι. οὗτος δὲ ὁ εἶχος εἰρηταὶ
τὸ πρῶτον παρὰ Ἀνακρέοντι, ὅς ἤχησεν μάλιστα κατὰ Κύρον
τὸν Πέρσῃ. τρίτος δ' ἐστὶν ἀπὸ Κύρου Δαρείῳ. *Ex An-
ctore Proverbiarum.*

Ἰσχυροὶ ποτ' ἦσαν οἱ Μιλήσιοι, ὡς καὶ Ἀνακρέων. *Scholiaſtes
Ariſtophanicā ἐν πλούτῳ.*

Μέγα φρονεῖ μάλλον ἢ πλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ· μέμνηται
ταύτης Ἀνακρέων καὶ Πίνδαρος ἐν εὐμεροῖσι. *Ex An-
ctore Proverbiarum.*

Ἰαδὲ ἐστὶν, ἅπερ ἔφη Ἀνακρέων τὴν Καλλικρήτιν ἐπί-
σταθ. ἢ οὐκ οἶδα τὸ ἄσμα. *Plato in Theage.*

Δῆλον δ' ὅτι τινῶν ἀκήκοα, ἥτοι Σαπφούς τῆς καλῆς, ἢ
Ανα-

Ανακρέοντῳ ἐν Κυφῶν, ἢ καὶ Κυζικαφίων πινῶν. *Plato in Phaedro.*

Ερμῆς, ὕψαλτῳ πείτρα. Ἀντιφῶν ἐν Ἡ' πρὸς Καλλίου ἐνδειξιν ἀπολογία· ὅτι δὲ Ἰούνομα καὶ παρ' Ἀνακρέοντι. *Harrocratation.*

Ἀνακρέων ἐν ριζοτομικοῖς. *Scholiasstes Nicandri in Theriacis.*

Τὸν γὰρ βάρβαρον, καὶ βάρβριτον, ὦν Σαπφῶ καὶ Ἀνακρέων κμημονεύουσιν, καὶ τὴν μάχαδιν, καὶ τὰ τρίγωνα καὶ τὰς Λαμβύκας ἀρχαῖα εἶ). *Athenaus lib. IV.*

Ἡ ἑξισοδμεν τοῖς εὐτελεσι φράγμασι τοὺς λόγους, καὶ ποιῶμεν ἀφελειαν, ὡς περὶ τῆς Ἀνακρέοντῳ. *Scholiasstes Hermogenis.*

Καὶ τῶν παρ' Ἀνακρέοντι καὶ παρ' Μενάνδρῳ μυρία ἂν εὐροῖς τοιαῦτα, νεανίσκοις ἐρῶντας, καὶ μαγείροις καὶ χυμαῖκας λεγόντας καὶ ἄρυπτομένας παρθένους. *Scholiasstes in τὰς αἰσεις Hermogenis cap. πρὶ ἀφελείας.*

Καὶ ὁ ἔρωσ ὁ σὸς ὦ τῆς ποιητῆ εἰσδῶν με ἕποσθλιον γένητον, χευσσοφάνων εἰ βούλεθ' περὶ γων, ἢ ἀετοῖς τῶν ἀπὸ τῆς τῆς. *Lucianus ἐν πρὸς λαϊῶν ἢ Διονύσω.*

Et raptum Ganymedem aquila non vere voluctis, sed bellica prada. Iuppiter enim ut Anacreon antiquissimus auctor scripsit, dum aduersus Titanas, id est, Titani filios, qui frater Saturni fuerat, bellum assumeret, & sacrificium Celo fecisset, in victoria auspicium, aquila sibi adesse prosperum vidit volatum, pro quo tam felici omine, praesertim quia & victoria consecuta est, in signis bellicis sibi aquilam auream fecit, tutelaeque, suae virtuti dedicauit, unde & apud Romanos huiuscemodi signa tracta sunt. Ganymedem vero bellando his signis praecuntibus rapuit, sicut Eurotam in tauro rapuisse fertur, id est, in naue tauri p-
K
cturam

Eturam habente, & is idem in vacca similiter, in panis huiuscemodi pictura. denique ut hac certius esse cognoscimus, nauigium Isidis Aegyptus colit. Fulgentius lib. 1.

Οἱ (ἔρωτά) ὁ σοφὸς πότε ὑμῶν Ανακρέων πάσιν ὄσι θεῖα
 ἔματα ⊕. *Athenaeus lib. x111.*

Ἐστὶ δὲ ἐν τῇ Αἰθιοπικῶν ἀκροπόλει, καὶ Περικλῆς ὁ Ξαν-
 δίππου, καὶ αὐτὸς Ξανδίππου ⊕ ὃς ἐραυμάχτην ὄπι Μυ-
 κίλη μύθοις. ἀλλ' ὁ μὲν Περικλῆς ἀνδραῖς, ἑτέρωθεν ἀνά-
 κει). τὴ καὶ, τὴ Ξανδίππου πλησίον ἔσηκαν Ανακρέων Τήιος,
 πρῶτος μετὰ Σαπφῶ τὴν Λεσβίαν, τὰ πολλὰ, ὧν ἔγραψεν,
 ἔρωτικά ποίησας, καὶ οἱ τὸ χῆμά ἐστιν, ὃς ἄδοντ ⊕ ἀν ἐν μέ-
 θῃ γένοιτο ἀνθρώπου. *Rausanias in Atticis.*

Κληπικὸι μὲν οὖν ὅσοιτο εἰσὶν οἱ πολλοὶ τῆς τε περὶ Σαπ-
 φοῖ ἢ Ανακρέοντι, ἢ τοῖς ἄλλοις μετρικοῖς, κῆσιν ἔχοντες
 πολλῶν θεῶν. *Menander car. περὶ ὑμῶν τῆς εἰς θεούς.*

Οἶμαι τῆς ἀγαθῶν ἀνδρῶν τοὺς ἐπαίνοισι, οὐδέ γε ἄδειν
 τὰ Σαπφούς καὶ Ανακρέοντ ⊕ ἔρωτικά μέλη. *Dion Chry-
 sostomus περὶ βασιλείας.*

Ατοπος δὲ ὁ Ανακρέων ὁ πᾶσαι αὐτῆ τὴν ποίησιν ἐξαρ-
 τήσας μέθης. Τῆ γὰρ μαλακία καὶ τῆ τρυφῇ ὄπισθους ἑαυτὸν, ἐν
 τοῖς ποιήμασι διαβέβλη), οὐκ εἰδόντων τῆς πολλῶν, ὅτι κῆ-
 ρων ἐν τῷ χαῖρειν, καὶ ἀγαθὸς ὢν, πρὸς ποιεῖται μεθύειν οὐκ
 οὐσης ἀνάγκης. *Athenaeus lib. x.*

Ἐχρῶντο γὰρ ὀπιμελῶς τῷ κόπαιζεν, ὄντ ⊕ τῆ πωγῆ
 σικελικῶ, κατὰ τὴν καὶ ὁ Ανακρέων ὁ Τήιος ⊕ ποίηκα σικελι-
 κὸν κόπαινον ἀγκύλη παιζῶν. *Athenaeus lib. x.*

*Quid denique homines doctissimi, & summi poë-
 ta de se ipsis, & carminibus edant, & cantibus? for-
 tis vir in sua repub. cognitus, quae de iuuenum amore
 scripsit Alcaeus? nam Anacreontis quidem tota poësis
 est amatoria.*

Καὶ

Καὶ ἔσ' Ἀνακρέοντα τὸν Τήϊον πέντηκόντορον εἴλας ἐκθ
 μισιν εἰς τὴν πόλιν (ὁ Ἴππαρχος) *Plato in Brasais.*

Καὶ ἔσ' Ἀνακρέοντα δὲ τὸν Τήϊον (ὁ Ἴππαρχος) πέντη-
 κόντορον εἴλας, ἵνα ἀπὸς πορεύσῃ εἰς αὐτὸν. *Εὐριπίδης*
lib. VIII. ἐπὶ ποικίλης ἰστορίας.

Καὶ Πολυκράτης Ἀνακρέοντος ἀπῆλαυσε. *Εὐριπίδης*
lib. XII. ἐπὶ ποικίλης ἰστορίας.

Πολυκράτῳ μὲν γὰρ οὐδὲ τὸ ἐξ αἰγυπίου νοσήτημα ἔ-
 πασε μὴ φρονεῖν μέγα ἐπὶ εὐδαιμονία, ὅτι ἐκέκλιτο δά-
 λαπην ἰωνικὴν, καὶ τεύχεις πολλὰς, καὶ σφενδόνῳ καλῆν, καὶ
 Ἀνακρέοντα ἑταῖρον, καὶ παιδικὰ Σμερδίλιον. *Μακρίβιος*
Tyrus.

Οἱ δὲ ἐλάστανες λέγουσι πέμψαι ὀσπίτεα εἰς Σάμον κή-
 ρυκα ὅτι δὴ χέλιματος δεησόμενον. ἔ γὰρ ὦν δὴ τὸτο λέγει.
 καὶ τὸν Πολυκράτῃα τυχεῖν κατακείμενον ἐν ἀνδραῶνι, παρ-
 ῖναι δὲ οἱ καὶ Ἀνακρέοντα τὸν Τήϊον. *Herodotus lib. III.*

Σωῆσαν ἃ ἄρα καὶ τότε τοῖς βασιλεῦσι ποιεῖται, καὶ ὑπό-
 τειρον ἐπὶ καὶ Πολυκράτῃ σαμου τυραννόντι, Ἀνακρέων πα-
 ρῖν. *Pausanias in Atticis.*

Ἀλλοῖσι δ' ἐν τρίτῃ σαμίων ὄρων, ἐκ πολλῶν πόλεων
 φησὶ κοσμηθῆναι τὴν σάμον ὑπὸ τῷ Πολυκράτῃ, κύνας μὲν
 Μολοτικὰς καὶ λακκίνας εἰσπαγόντος, αἶγας δ' ἐκ σκύρου, καὶ
 Νάξου, πρόβατα δ' ἐκ Μιλήτου, καὶ τῆς ἀπικῆς, μετετέλ-
 λετο δ' ἐφισὶ καὶ τεχνίτας ἐπὶ μισθοῖς μεγίστοις, ὑπὸ δὲ τῷ τυ-
 ραννῷ κατασκευάσασθαι σρωμὰς πολυταλεῖς, καὶ ποτή-
 ρια ἐπέστρεπε χεῖρας τοῖς ἢ γάμον, ἢ μέζοντας ὑποδοχὰς
 ποιούμενοις, καὶ πάντων οὖν τούτων ἄξιον δαυμάζην τὸν τυ-
 ραννον, ὅτι οὐδὲ μὲν ἀναγέγραπται γυναικας, ἢ παῖδας με-
 παμπύλαμνος, καὶ τοὶ ὑπὸ τὰς τῆς ἀρρένων ὁμιλίας ἐπιση-
 μένος, αἰς καὶ ἀντιρῶν Ἀνακρέοντι πρὸ ποιητῆ, ὅτε καὶ δι' ὀργῆς
 ἀπέκλεινε τὸν ἐρώμενον. *Athenais lib. XII.*

Κ 2

Σμερ-

Σμερδίνης θραξ ἕσθ' Ἑλλήνων, κάλλους μενράκιον βασιλε
 κοῦ, ὀφθῆναι γάρου, ἐκοιμάσθ' ἄφρον τυράννησ' Ἰωνί Πολυκ
 κράτει, τῷ Σαμίῳ, ὁ δὲ ἤδη τῷ δώρῳ, καὶ ἐρᾷ Πολυκράτης
 Σμερδίου, καὶ αὐτῷ Σμερᾷ ὁ τῆσ' ποιητῆσ' Ανακρέων. καὶ
 Σμερδίνης παρὰ μὲν πολυκράτους ἔλαβε χρυσὸν καὶ ἄργυρον,
 καὶ ὅσα εἰκὸς ἦν μενράκιον καλὸν παρὰ τυράννου ἐρῶντ'·
 παρὰ δὲ Ανακρέοντ' ὠδὰς, καὶ ἐπαίνοισι, καὶ ὅσα εἰκὸς ἦν
 εἶναι ποιητῆ ἐρασού. *Maximus Tyrius.*

Τούτῳ (τῷ Πολυκράτει) Σμερβίωσεν Ανακρέων ὁ μελο
 ποιὸς, καὶ δὴ καὶ πᾶσα ἡ ποίησις πλήρης ἐστὶ τῆσ' ἐπι αὐτῷ μῆ
 μις. *Strabo lib. XIV.*

Ανακρέων δαρτᾶν παρὰ Πολυκράτους λαβὼν πέντε τά-
 λαντα, αἷσ' ἐφρόντισεν ἐπ' αὐτοῖσ' δυοῖν νυκτιῶν, ἀπέδωκεν
 αὐτὰ εἰπὼν, οὐ πμᾶνδ' αὐτὰ τῆσ' φραγτίδος. *Stobaeus.*

*Magna etiam vis aëris vario effigiatu, veterrimo
 et spectabili opere. vel tamen ante arā Bathylli statua
 à Polycrate tyranno dicata. qua nihil videor effectius
 cognovisse. quidam Pythagora eam falso existimant.
 Adolescens est visenda pulchritudine : crinibus fron-
 te parili separata per malas renulsis. pone autem coma
 prolixior inter lucentem cervicem scapularum finibus
 obumbrat. cervix succi plena. male uberes. gene te-
 retes. ac modico mento iaculatur. eiq̄, prorsus citharæ
 dicus status deum conspiciens canenti similis tunicam
 picturis variegatam, deorsus ad pedes deiectus ipsos
 Grecanico cingulo chlamyde velat utrunque brachiū
 adusque articulos palmarum. cetera decoris instru-
 menti dependent, cithara baltheo calata apta stru-
 ctim sustinetur. manus eius tenera procerula distanti
 bus digitis nervos molitur. dextra psallentis gestu suo,
 sabulum citharæ admouet, ceu parata percutere, cum
 vox in cantico interquieuit. interim canticum videtur
 ore.*

ore tereti semibiansibus in conatu labellis eliquere. ve-
rum hac quidem statua est cuiusfratrem puberum, qui
Polycrati tyrāno dilectus Anacreōteus amicitia gra-
tia cantillat. *Apuleius Floridor. lib. 11.*

Fecere tamen & alij talia, & si vos ignoratis, apud
Græcos Teius quidam, & Lacedæmonius civis. *Apu-
leius in Apolog. Orat. 1.*

Οὕτω καὶ *Anacreon* Σαμίοις Πολυκράτει ἡμέρωσε, κε-
ρέσας τῆ τυραννίδι ἔρωτα Σμερόδου, καὶ Κλεοβόλου κόβιου,
καὶ αὐλοῦ Βαδύλλου, καὶ φίδην Ἰωνικὴν. *Μαχίμ, Τυγίμ.*

Εμέμνητο δ' οἱ πολλοὶ καὶ τῶν ἀπείκων ἐκείνων σχολίων,
ὅφρ καὶ αὐτὰ ἀξιὸν ἐστὶ σοὶ ἐπομμνημονεῦσαι διὰ τὴν ἀρχαίω-
τητα καὶ ἀφέλειαν τῶν ποιησάντων, καὶ τῶν ἐπαινεμένων. ὅπρ
Ἰηίδεα ταύτη τῆς ποιητικῆς Ἀλκαίου τε καὶ Ἀνακρέοντος.
Athenæus lib. xv.

Οἱ μὲν πάλαι ὡς Θεασύβουλε φῶτες ἔσ. ταῦτα ἢ Γεί-
ται καὶ εἰς τοὺς περὶ Ἀλκαίου, καὶ Ἰβυκον, καὶ Ἀνακρέοντα. καὶ
εἶπες τῶν πρὸ αὐτῶ, δοκοῦσι φεῖ τὰ παιδικὰ ἠχολῆδες. ἔτσι
ἄ παλαιότεροι πινδαρου. Ἀνακρέοντα γοῦν ἐρωτηθέντα φα-
σὶ διὰ τὸ ἕκ εἰς θεὸς χεῖρε ὕμνοις, ἀλλ' εἰς παιδας; εἰπεῖν,
ὅπουται ἡμεῖς. θεοὶ εἰσι. *Scholiasstes Pindari in Istoria.*

Τοιαύτως φασὶ καὶ τῶν Ἀνακρέοντα ἐκείνον τὸν τῆιον ποιη-
τῶν δοῦναε δίκην τῶν ἔρωτι ἐν τῇ τῶν Ἰώνων ἀγορᾷ, ἐν πα-
σιονίῃ. ἐκέρμιξεν τιθεὶ βρέφει. ὁ δὲ Ἀνακρέων βαδίζων,
μεθύων, ἄκων, ἐσεφανομένει, σφαλλόμενει, ὡςτε τὴν
τιτθὴν σὺν τῶ βρέφει, καὶ πικαὶ εἰς τὸ παιδίον ἀπεῖρεψε
βλάσφημον ἔπος. ἡ δὲ γυνὴ, ἄλλο μὲν ἔδεν ἐχάλεσθη τῶ
Ἀνακρέοντι, ἐπέυξατο δὲ τὸν αὐτὸν τῶταν ὑβείσῃν ἀνδρω-
πῶν τοσαῦτα καὶ ἐπιπλείω ἐπαινεσαι ποτὲ τὸ παιδίον, ὅσα γοῦν
ἐπύρασατο. τελεῖ ταῦτα ὁ θεός. τὸ γοῦν παιδίον ἐκείνο δὴ αὐ-
ξήσθην γίνετ' Κλεόβουλει ὁ ὡραιότατ' ἔσ, καὶ ἀντὶ μικρᾶς
ἀρεῆς, ἔδωκεν ὁ Ἀνακρέων Κλεοβούλει δίκην διὰ ἐπαινῶν

πολλῶν· τί καλύσει καὶ ἡμᾶς τῆμερον, χρὴ τὸν Ανακρέοντα
ἐκείνον δοῦναι δίκην τῶν ἄλλων αὐτοῦ ἐκόντας· Γλαῦκος ἀδίκου.
Μακρίτης Τυγίσι.

Κλέαρχος ἐν β'. ἐρώτη· Τὰ ἐρωτικά φησὶν ᾠσματα καὶ
τὰ Λοκεϊκά καλούμενα, ἀλλ' ἐν τῷ Σαπφώδι καὶ Ανακρέον-
τος διαφέρειν. *Athenais lib. XIV.*

Ανακρέοντι τῶ ποιητῇ πολλὰ ἐποιοῦθα μέλη χαριέστατα,
τρυσφᾶν γὰρ ἔλαχεν ἐκ μοῦσῶν· Ἀλλ' αὖθις οὐκ ἐπι, οὐδ' Ἄρ-
χιλόχοι τῶ παρὶν τ' μωσοῦν ἔδοκεν θεὸς εἰς εὐφροσύνας καὶ
ἡδονὰς γένηαι. *Ἰνίασις ἐκ μωσοῦ γονι.*

Καὶ τὸ τριζωνον δὲ καλούμενον ὄργανον, Ἰόβας δὲ γοτάρ-
τη Διαπεικῆς ἰστορίας, εὐρημα εὐρημα φησὶν (ἔβ), ὡς καὶ τὸν κα-
λούμενον λυροφονίκα σαμβύλιον. τῆτο δὲ τὸ ὄργανον Νεάν-
θης ὁ Κυζικλιῶς ἐκ παλαιῶν ἑρῶν, εὐρημα (ἔβ) λέγει Ἰβύκου
τῷ ρηγίνου ποιητῆ, ὡς καὶ Ανακρέοντος τὸ βάρβιτον. *Athe-
nais lib. IV.*

Πηκίλις ἢ καὶ μάγαδις, κατὰ φησὶν ὁ Ἀεσούσιος, καὶ Μέ-
γαλχος ὁ Σικυώνιος ἐν τοῖς περὶ τεχνιτῶν, καὶ τ' Σαπφώ δὲ
φησὶν ἕτος, ἢ τις ἐστὶν ἀνακρέϊτος προσβυτίρα, περὶ τῶν καὶ
σαφῶ τῇ πεκίλιδι. *Athenais lib. XIV.*

Καὶ ἡ Τέως δὲ ἐπὶ χερσονήσῳ ἰδρυταί, λιμένα ἔχουσα.
ἐνθεν δ' εἰς Ἄνακρέων ὁ μελοποιός, ἐφ' οὗ Τήιοι τὰν πόλιν
ἐκλιπόντες, εἰς Ἀνδρῶν ἀσώκιστον θρακίαν πόλιν, οὐ φέ-
ροντες τὴν τῶν ἄλλων ὕβριν, ἀφ' οὗ καὶ τῆτο εἶρηθ'. *Ἀνδρῶν
καλὴ Τήϊων ἀπεικία. Strabon lib. XIV.*

Ὅτε καὶ σαπφὸς ἀναδεχμένης, καὶ τῶν Ἀνακρέοντος, ἐβώ-
μοι δοκῶ καταδέξασθαι τὸ ποτήριον αἰδύμενος. *Plutarchus
Sympos. lib. VI.*

Τὶ δὲ, εἰάν ποιητικὴν πάλιν ἢ μιμητικὴν ἔποφαινοντες,
ἔχ' ἑτέραν μὲν ἀνδρῶν, ἑτέραν ἢ Γυαικῶν ἔξ', ἀλλὰ τ' ἐπὶ τ'
τὰ σαφῶς μέλη τοῖς Ἀνακρέοντος, ἢ τὰ σιβύλλης λόγια
τοῖς Βάκιδος ἀντιπαραβάλλοιμεν. *Plutarch. in Γυαικῶν
ἀρεταῖς.*

Οἶμα

Οἶμαι τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν τοὺς ἐπαίνοισι, οὐδέ γε ἀδεια
τὰ Σαπφοῦς καὶ Ἀνακρέοντος ἐρωτικά μέλη. *Dion Chry-*
sostomus πρὶ βασιλείας.

Πολυκράτης ὁ Σάμιος ἐν μέσασιν ἦν, καὶ Ἀνακρέοντα ἐτί-
μα τὸν Τήϊον, καὶ διασπεδῆς ἦγε, καὶ ἔχαυρεν αὐτῷ, καὶ τοῖς
ἐκείνου μέλεσιν, ἐκ ἐπαινοῦ δὲ αὐτῆ τὴν τρυφήν. Ἀνακρέων
ἐπήνεσε Σμερδίῳ θερμώτερον τὰ παιδικὰ Πολυκράτους,
εἶτα ἦδη τὸ μενράκιον τῷ ἐπαίνοισι, καὶ τὸν Ἀνακρέοντα ἠπά-
ζετο σπυρῶς, εὖ μάλα ἐρῶντα τῆς ψυχῆς, ἀλλ' ἐ τῆ σώμα-
τος, μὴ γάρ τις διαβαλλέτω πρὸς θεῶν ἢ ποιητῆν ἢ Τήϊον,
καὶ δὲ ἀκόλαστον εἶ) λεγέτω, ἐζηλοτύπησε δὲ Πολυκράτης,
ὅτι ἢ Σμερδίῳ ἐτίμησε, καὶ ἑώρα ἢ ποιητῆν ἕως τῆ παιδός
ἀντιφιλούμενον. Καὶ ἀπέκλυσε τὸν παῖδα ὁ Πολυκράτης,
ἐκείνο μὲν αἰχρύνων, οἴομενος δὲ λυπεῖν Ἀνακρέοντα, ὁ δὲ ἔ-
θεσε ποιήσατο αἰτιαῶν τὸν Πολυκράτῳ σωφρόνως, καὶ ἐγ-
κράτως. μετήγαγε δὲ τὸ ἔκκλημα ὅπῃ τὸ μενράκιον, ἐν οἷς
ἐπικάλει τόλμαν αὐτῷ, καὶ ἀμαθίαν ὀπλισμένῳ καὶ ἑαυτῷ
περὶ τῶν, τὸ δὲ ἄσμα τὸ ὅπῃ τῷ πάθει τῆς κόμης Ἀνακρέων
ἀσάτω, εἰμὸς γὰρ αὐτὸς ἀμεινον ἄσπ). *Ælianus lib. 1X.*
πρὶ ποικίλης ἰστορίας.

Ἀνακρέων δὲ ὁ τῶν μελῶν ποιητῆς ἐζήτηεν ἔτι πέντε καὶ
ἰδοήκοντα. καὶ σπυρῶς δὲ ὁ μελοποιὸς ταυτά. *Lycianus*
ἐν μακροβίοις.

Ἀνακρέων, Τήϊος, λυρικός, σκυθίνου υἱός. οἱ δὲ, εὐμήλα.
οἱ δὲ, Παρθενίς. οἱ δὲ, Ἀριστοκρίτου ἐδόξατο. ἔγραψεν ἐλε-
γίκα καὶ ἰάμβους, ἰάδι πάντα διαλέκτω. γέγονε καὶ Πολυ-
κράτῳ τὸν Σάμου τύραννον ὀλυμπιάδι νβ'. οἱ δὲ, ἐπὶ Κύ-
ρου καὶ Καμβύτη τάπησιν αὐτὸν καὶ τὴν κέ'. ὀλυμπιάδα· ἐκ-
πῶν δὲ τέω δια τὴν ἰσταίου ἐπανάστασιν, ὤκητεν ἀβδῆρα
ἐν Θράκη. βίος δὲ ἦν αὐτῷ πρὸς ἐρωτας παίδων, καὶ Γυαίικας,
καὶ φάδας, καὶ ξυωῆρα ψεν παροίνιάτε μέλη, καὶ ἰάμβους, καὶ τὰ
καλούμενα Ἀνακρέοντεα. *Smidas.*

Aut etiam ut Anacreon poeta acino uva passa : ut Fabius Senator prator, in lactis haustu uno pilo strangulatus. Plinius lib. VII. cap. VII.

Sicut Anacreonti quoque, quem bis tantum humana vita modum supergressum, dum passa uva succo, tenues & exiles virium reliquias foueret, unius grani pertinacior in aridis faucibus humor assumpsit. Valerius Maximus lib. IX.

Ingenia Asiatica inchoata per gentes fuere. Poeta, Anacreon. inde Mimnermus. Solinus.

Et fide Teia &c. Anacreon Lyricus poeta Teius fuit, id est, ab urbe Teio, quam in Paphlagonia esse Sallustius indicat, cum de situ Pontico loquitur. Porphyrio in Horatium.

ΣΙΜΩΝ

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ

ΤΟΥ ΚΕΙΟΥ

ΜΕΛΗ.

εἰς Σιμωνίδην

Αἰσοφάνης ἐκ κεφαλῶν.

Καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασι εἶναι χαλκὸν ποιητὴν.

Θεοκρίτου, ἐκ τῶν Χαρίτων.

Ἀμασσοὶ δέ τε πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα λιπόντες

Δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροῦς αἰῶνας ἔλειπτο,

Εἰ μὴ δεινὸς αἰοιδὸς ὁ Κηῖος αἰόλα φωνέων,

Βάρβιτον ἐς πολὺ χορδῶν ἐν ἀνδράσι θῆκε ὀνομασοῦς

Ὀπιοτέρους, τιμᾶς δὲ καὶ ἀκῆς ἔλλαχον ἴπποι,

Οἵ σφισιν ἐξ ἱερῶν σιφανηφόροι ἦνδον ἀγώνων.

In hunc locum Scholiastes scribit, τὸν Σιμωνίδην φησὶ,

παρόσον ἐκείνῳ τοῖς ἀσπληθέμενοις ἐνδόξοις ἀνδράσι τῆς

διασελῶν, ὅπνικια ἔγραψε καὶ θρήνοις.

Μόχου, ἐκ τῶν Βίων Ἰππιδίου.

Οὐδὲ τόσοι τὸν αἰοιδὸν ἐκύρατο Κηῖον ἄσω.

ἀδῆλον.

Ἐξ ὅτι πεντήκοντα Σιμωνίδην ἦσαν νίκας.

Καὶ τρίποδας, θήσκει δὲ ἐν Σικελῶν πεδίῳ.

Κ 5

Κεῖω

Κείφ δ' ἐμήμιμ λείπεις, ἔλλπαι δ' ἔπαινον
 Εὐξιώτου ψυχῆς σῆς δπηγομένοις.

ἀδῆλον.

Εὐνάσας ἀβρὸν ἔρωτα Σιμωνίδῃ, ἀλλ' ἐπὶ χερσὶν
 ἱμείρεις. ἱερὴν ᾗ λύρω οὐ χερσὶν ἀράσσεις.
 Ὀφελεν ὁ πλάσας σὲ Σιμωνίδῃ, ἄσπελε χαλκῷ
 Συσκείρασαι μέλθ' ἠδ' ὕ. σὲ δ' ἀν' ἐχθαλκὸς ἀναυδῆς
 Λιδόμενθ', ῥυθμοῖσι λύρης ἀνήχες μάλα πῆ.

ἀδῆλον.

Ἀμφὶ διδασκαλίῃ Σιμωνίδῃ ἕσπετη κῦδος
 Ὀδῶκονταίετι παιδὶ Λεωφρέπῳθ'.

Ἰωάννου τοῦ Ἰζέτζου.

Οὐτθ' δ' ὁ Λεωφρέπας ὁ Κείος Σιμωνίδης
 Ἦν σένης, ἀλλ' εὐχάεισος, αἶε νικῶν παῖσι,
 Ὡσπερ Κοναῖς ὁ αὐλητῆς ὁ ὀλυμπωνίης.
 Λεισοφάνης κωμῶδει πινίαν Σιμωνίδου.
 Ὁ δ' Λεισειδῆς γέγραπεν ἀνδρὸς εὐχαισίαν.
 Πλέων, ἐπιστ' γὰρ, ὁ ἀνὴρ, ἀταφον εὐρε νέκυν,
 Ὀν περ πμήσας ἔθαψεν. ὄναρ φαρῆς δ' ὁ νέκυς,
 Λέγει, μὴ πλεμάης ἀνδρῶπε, ναυτῆ δ' ἐμὴ σθεδόντομ
 Μόνος ὁ Σιμωνίδης μὲν συμπλέει καὶ πλείθῃ.
 Οἱ δ' ἐ πάντες ἀπώλοντο, πυχόντες ἐναυαγίας.
 Εὐχάεισον δ' ἐπίγραμμα γράψας ὁ Σιμωνίδης,
 Τῇ σήλῃ παρενέγραφε κενεραύσῃ σιταίνδος.
 Οὐτθ' ὅς.
 Οὐτθ' ὁ Σιμωνίδης μὲν ἐν Σικελίᾳ θήσκει,
 Ἐπίγραμμα ᾗ γέγραπται τὸ δε τῷ τῷ τῷ τούτου.
 Εξ ὅπ' ὅς.

τοῦ

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οἱ Λυεαοὶ τὸ πρότερον ἔγραφον ἀναργύρωσ,
 Ἡρξάτο πρώτος δὲ μῦθος γράφειν Σιμωνίδης,
 Δύο γὰρ τεκτινώμεν ἄκιβωττα σκεῖνος,
 Τὸ μὲν ἐκάλει δωρεῶν, τὸ δὲ ἕτερον χαρίτων.
 Ἀγρὸν γράφων ἐλάμβανε, ἐτίθει κιβωτίω,
 Ο δωρεῶν ἐκάλεισε. λοιπὸν οὖν ἐμεινάτο.
 Τὸ ἄλλ' χαρίτων δὲ κερὸν κιβώτιον ὑπέηχεν.
 Ἀν οὖν αὐτὸν τίς ἀμυδι γράψαι ποτὲ ἠξίου,
 Ἐλεγε, δύο κιβωτοὶ εἰσὶ μοι ἴη οἰκία,
 Ἡ μὲν καλεῖται δωρεῶν, ἡ δὲ γε ἄλλ' χαρίτων.
 Ἀν οὖν ἐξανοῖξω κιβωτὸν ἄλλ' δωρεῶν, εὐρίσκω,
 Ἐν οἷσ' ἀν' ἐξωνήσομαι σύμπαν ἐμοὶ χρεῖῶδες.
 Κερὴν δὲ εὐρίσκω κιβωτὸν ἀνοίξας τὴν χαρίτων.
 Καὶ π' χρεῖῶδες ἐξ αὐτῆς ὠνεῖσθαι οὐκ ἰχθύω.
 Οὕτω λέγων, ὑπάργυρα πᾶσαν τὴν γραφὴν ἐποίησ.
 Ὡς Ἀνακρέων τε αὐτὸς, Καλλίμαχος τε λέγει.
 Καὶ ἕτεροι μυρίοι δὲ ἄλλ' ἐλλογιμῶν ἄνδρες.
 Οὐδ' ὕμνοις ἔγραφε θεοῖς αὐτὸς Σιμωνίδης
 Ἐκκλίνων τὸ ἀναργυρον. ἔγραφε δὲ αἰνοῖς παίδων,
 Ἀφ' ὧν ἐλάμβανε πολὺ καὶ διαρκὲς χρυσίον.
 Ἐρωτῶν δὲ ἢ πρὸς πινῶν, τί πρὸς θεοῦς οὐ γράφεις,
 Πρὸς παῖδας αἰνοῖς γράφεις δὲ; Σιμωνίδης εἶπεν,
 Ὅποι παῖδες μοι θεοί· ὡς ἐξ αὐτῶν λαμβάνων.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οἱ ποιηταὶ πάντες τὸ πρὶν ἔγραφον ἀναργύρωσ.
 Μῦθος δὲ πρῶτος ἦρξάτο τὸ γράφειν Σιμωνίδης.

CATULLI,

Ad Cornificium.

Mestius lacrimis Simonideis.

HORA-

HORATII

Ex lib. II. Carm.

*Sed ne relictis Musa procax iocis,
Cae retractes munera nania.*

Ex lib. IV. Carm.

*Non, si priores Maonius tenet
Sedes Homerus: Pindarica latent,
Caeq; & Alcei minaces,
Stesichoriq; graues Camena:*

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ

ΤΟΥ ΚΕΙΟΥ

Ἐπιγράμματα.

Μνήμην δ' οὐ τινά φημι Σιμωνίδῃ ἰσοφαρίζειν
Οκτωκοντάετι παυδί Λεωφρεπείας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Αἶδ' ὑπὲρ ἑλλάνων τε καὶ εὐθυμάχων πολιτηῶν
Ἐσαθεν εὐχόμεναι Κύπριδι Δαιμονία.

Οὐ γὰρ τοξοφόροισιν ἐμήσατο δι' Ἀφροδίτῃ
Πέρσαις ἑλλάνων ἀκρόπολιν περδόμεν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Οὗτος ὁ Κείου Σιμωνίδεω βῆσι σωτήρ,
Ὅς καὶ τεθνηὼς, ζῶντι παρέχευ χάριν.

Ἐ αὐτοῦ.

Ἄνδρὸς ἀριστεύσαντος ἐν Ἑλλάδι τῆς ἐφ' ἑαυτῷ
Ἰωπίου Ἀρχεδίκῃ ἠδὲ Κέκωδε κόνις.

Ἡ παῖς τε καὶ ἄνδρὸς, ἀδελφῶν τ' ἔσα τυράν-
Παίδων τ', οὐκ ἤρθην ἐν ἑς ἀΐαδαλίῃ. (νων

τοῦ αὐτοῦ.

Μνήμη τὸ δε κληνοῦ Μεγισία (ὃν ποτε μῆδοι

Σπερχεῖον ποταμὸν πτεῖναν ἀμφάμβροι)

Μάντιος, ὃς τότε κῆρας ἐπερχομένας σάφρα εἶ-
δὼς,

Οὐκ ἔτλη Σπάρτης ἡγεμόνας περιπεῖν.

Τοῦ

Οἶδε παρ' Εὐρυμίδην ποτ' αἴλαδ' ὠλεσαν ἦβη,
 Μαρνάμφοι μίδων τοξοφόρον πορμάχοις,
 Αἰχμηταί, πιζοῖτε, καὶ ὠκυπόρον ὑπὲρ νηδῶν,
 Κάλυπον δ' ἀρετῆς μῆμ' ἔλιπον φθίμφοι.

Ἔ αὐτῶ.

Χαίρετ' ἀεισῆες πολέμου, μέγα κῦδος ἔχοντες,
 Κοῦροι Αθλιναίων ἔξοχοι ἵπποσύνη,
 Οἵ ποτε καλλιχόρη παρ' Ἰδου ὠλεσάθ' ἦβην,
 Πλείσοις ἐλλήνων ἀντία μάρναμφοι.

Ἔ αὐτοῦ.

Τοὺς δ' ἐποτ' ἐκ Σπαρτίας ἀπερθεῖα φοίβω ἀ-
 ροντίας
 Ἐν πέλαγος, μῦα νύξ, ἐν σκάφος ἐπτήρισει.

τοῦ αὐτῶ.

Παῖδες ἀθλιναίων Περσῶν στρατὸν ὄξολέσαντες
 ἤρκεσαν ἀργαλίω παρ' Ἰδου δουλοσύνην.

Ἔ αὐτῶ.

Εἰ τὸ καλαῖς θήσκην, ἀρετῆς μέγεθος ὅστι' ἐμείψον,
 Ἡμῖν ἐκ πάντων τῶντ' ἀπένεμμε τύχη.
 Ἐλλάδι γὰρ ἀπειδοντὲς ἐλάσθηρίω πεθεθῆν,
 Κεῖμ' ἐθ' ἀγηράντων χρώμφοι εὐλογίη.

τοῦ αὐτῶ.

Ἐξ οὗ τ' Εὐρώπῳ Ἀσίας δίχα πόντος ἔκρινε,
 Καὶ πόλιας θνητῶν θοῦρος Ἀρης ἐφέσσει,

Οὐδέ.

Οὐδένι πω κάλλιον ἐπιχθονίων γίνετ' ἀνδρῶν
 Ἔργον ἐκ' ἠπείρω καὶ κτ' ἰπὸν ἔταυμα.
 Οἶδε γὰρ ἐν γαίῃ μῆδων πολλοὺς ὀλέσαντες,
 Φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἔλον ἐν πελάγει,
 Ἀνδρῶν πληθύνσας, μέγα δ' ἔσενεν ἀσις ὑπ' αὐτ'
 Πληγεῖσ' ἀμφοτέρᾳ χειρὶ κράτῃ πολέμων.

τοῦ αὐτοῦ.

Εὐκλέας αἶα κίε δάδε Λεωνίδα, οἱ μὲν σείο
 Τῇ δ' ἔθανον, Σπάρτας εὐρυχόρου βασιλεῦ.
 Πλείστον δ' ἠτόξων τε, καὶ ὠκυπόδων γένος ἱπ-
 πων,
 Μηδεῖων τ' ἀνδρῶν δεξάμφοι πόλεμον.

τοῦ αὐτοῦ.

Τόξα τὰ δε πολέμοιο πεπαυμένα δακρυόεντες,
 Νηφ' ὑπ' ἀθλιναίης κεῖται ὑπερρόφια·
 Πολλάκι δ' ἠσενόεντα κτ' κλόνον ἐν δαί φωτῶν,
 Περσῶν ἵππομάχων αἵματι λουσαμένα.

Ἔ αὐτοῦ.

Τὸν δέ ποθ' Ἕλληες ρώμη χερὸς ἔργον Ἀρηός,
 Εὐτόλμω ψυχῆς λήματι πειθόμενοι,
 Πέρσας ἔξολέσαντες, ἐλεύθερον Ελλάδαδι κόσμον
 Ἰδρῦσαντο Διὸς βωμὸν ἐλευθερίου.

τοῦ αὐτοῦ.

Εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνησώμεθα, τῷ ὄδε τύμβος,
 Οἱ θάνον εὐμηλον ρυόμενοι τέγαν.

αἰχ-

αἰχμητὰ πρὸ πόλλος ἴσα σφίσι μὴ καθέλη)
 ἑλλὰς ἀποφθιμένοις κάρτος ἰλαθερίης.

τοῦ αὐτοῦ.

Δημόκλειτος ζήϊτος ἦρχε μάχης, ὅτε παρ' Σαλα-
 μῶνα

ἑλλῶνες Μήδοις σύμβαλον ἐν πελάγῃ.
 πάντε δ' ἐν ἴσας ἔλεν δῆϊων, ἐκτίω δ' ὑπὸ χεῖρα
 ῥύσατο βαρβαρικὸν δωρίδ' αἰλισκομένω.

τοῦ αὐτοῦ.

Μέασοι δ' οἱ γέφυραν πολυπίδακα ναιετάοντες
 παντοῖης ἀρετῆς ἰδρυες ἐν πολέμῳ.

Οἶτε πόλιν Γλαύκοιο κορίνθιον ἄσυ νέμοντες,

οἱ καὶ κάλλισον μάρτυν ἔθεντο πόρων,

Χρυσὸν πηκέντος ἐν αἰθέρι, καί σφιν ἀέξῃ

Αὐτῶν τ' εὐρεῖαν κληδόνεα καὶ πατέρον.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἦς αὖ καὶ φθιμένας λυκοσεάτῳ ἐνὶ τύμβῳ,

Ἰσκιῶ ἐπιξομέειν θῆρας ἀχρωασα Λυκάε.

Τὰν δ' ἀρετὰν οἶδεν μέγα πῆλιον, αἶψ' ἀρίδηλος

Οἶσα, κισθαίρωνος τ' οἰονόμοι σκοπταί.

τοῦ αὐτοῦ.

Παῖσι μὲν κορκύρα, φίλων δ' ὄνομα, εἰμὶ δ' ἐ

Γλαύκου

Τίος, καὶ νίκη πούξ δ' Ὀλυμπιάδας.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἰδμια δ' ἰς, νέμεα δ' ἰς, ὀλύμπια ἐξεφανώθην,
οὐ πλάθει νικῶν σώματα, ἀλλὰ τέχνα,
ἔρις ὀδημος θεσπύς ἀλεῖος πάλα.

τοῦ αὐτοῦ.

Εἶπον τίς, τίνος ἑσσι, τίνος πατρίδος, τί δ' ἐνικᾶς;
κᾶσμυλος, Εὐαγόρου, πύθια, πύξ, ῥόδιος.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἰδμια, καὶ πύθια, διοφῶν ὁ φίλωνος ἐνίκη,
ἔλμα, ποδακείω, δίσκον, ἄκοντα, πάλιν.

ἔ αὐτοῦ.

Ἄλλον ἡφῶν ἄκρον ἄκρον ἄκρον πατρίδος ἄκρον
κράττει κρημῶς ἄκρον πατρίδος ἀκροτάτης.

τοῦ αὐτοῦ.

Γινῶσι θεοκρίτον παροπιδῶν τὸν ὀλυμπονίκων
παῖδα, παλαμαροσύνας δεξιὸν ἡνίαχον.
κάλλισον μὲν ἰδέειν, ἀθλεῖν δ' οὐ χείρονα μορ-
φῆς,

Ὅς πατέρων ἀγαθῶν ἐξεφάνωσε πόλιν.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ μὲν Ἀθηναιοῖσι φάος γένεθ' ἡνίκ' ἀεὶ σπ-
γείπαι Ἰσπταρχον κτεῖνε καὶ Ἀρμείδιος.

L

706

τοῦ αὐτοῦ.

Δίρφυος ἐδ' ἐμήθη μὲν ὑπὸ πύχλι, σῆμα δ' ἐφ' ἡ-
μῖν

ἐγγύθεν Εὐρίπου δημοσίᾳ κέχυτο,
οὐκ ἀδίκως. ἐρατὴν γὰρ ἀπώλεσα μὲν νεότητά,
ῥηχέϊω πολέμου δεξάμενοι νεφέλιω.

Ἔαυτοῦ.

Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες, ὁμοίων ἀνπτύχοισιν,
Ζεῦ Ξένι'. οἱ δ' ὑπὸ γᾶν θάντες, ὄναυτο βίου.

τοῦ αὐτοῦ.

Σῶμα μὲν ἀλλοδαπὴ κεύθη κόνις. ἐν δέ σε πόν-
τω

Κλειδίνας, Εὐξείνω, κῆρ' ἐκίχεν θανάτου
παλιζόμηνον. Γλυκερῆ δ' ἐμαλίφρονος οἰκαδε νόστου
ἡμερστας. οὐδ' ἰκέ χιόν ἐς ἀμφιρέτιω.

τοῦ αὐτοῦ.

Αἰ, αἰ, νῆσε βαρεῖα, τί δὴ ψυχῆισι μαχαίρας
ἀνθρώπων, ἐρατὰ παρ' νεότητι μένειν;
ἢ καὶ Τίμβρχον Γλυκερῆς αἰώνος ἀμερστας
ἠΐδειον, ὡρὴν ἰδ' εἶν κούρειδιαν ἀλοχόν.

Ἔαυτοῦ.

Φῆ ποτε Τίμβρχος παῖδος περὶ χεῖρας ἔχοντος
ἠνίκ' ἀμφ' ἡμερτὴν ἔπνεεν ἡλικίω.

ὣ Τηλέμοριδην, παιδὸς φίλου ἔποτε λήθη,
οὐτ' ἀρετὴν ποθέων, ἔτε σποφροσύνην.

τῆ

Ἐαυτοῦ.

Τῶν αὐτῆς πρὸς ἕκαστος ἀπολλυμένων ἀνιάται.
νικόδημον δὲ, φίλοι, καὶ πόλις ἡδὲ κλαῖ.

τοῦ αὐτοῦ.

Θηρῶν μὲν κράτιστος ἐγὼ, θνατῆρ δ' ὃν ἐγὼ νῦν
φρερῶ, τῶ δὲ τάφῳ λαΐνῳ ἐμβεβαώς.

τοῦ αὐτοῦ.

Εὐφρῶ, καὶ Θαΐς, καὶ βοΐδιον, αἱ Διομήδους
γραῖαι, ναυκλήρου ὀλκάδες εἰκόσοροι,
Ἀππ, καὶ Κλεοφῶντα, καὶ Ἀνταγόρου, ἐν ἑκάστῃ
γυμνάς ναυηγῶν ἤσονας ἔξβαλον.

Ἄλλα σὺν αὐταῖς νηυσὶ, τὰ ληστρικὰ τῆς Ἀφρο-
δίτης.

φύγετε. σείρηων αἱ δὲ γὰρ ἐχθρότεραι.

Ἐαυτοῦ.

Πολλὰ φαγῶν, καὶ πολλὰ πινῶν, καὶ πολλὰ κακῶν
ειπωῶν

ἀνθρώποις, κείμην Τιμοκρέων Ρόδιος.

τοῦ αὐτοῦ.

Εὐθάδε Πυθώνιακτα, κασιγνήτῳ τε κακῷ θείῳ
γαῖ, ἑρατῆς ἤβης πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.

Μνήμα δ' ἀποφθιμένοισι πατῆρ μέγ' ἄριστον ἔ-
θηκεν

αἰθανάτον, θνητοῖς ποταῖσι χαιζόμενος.

Τῶς αὐτῆς.

Ἦρχεν Ἀδείμαντος μὲν Ἀθῆναιῶσις ὅτ' εἴπῃ
 Φυλὴ Ἀντιοχίς δαιδάλεον ἔπιποδα.
 Ξενοφίλου δ' ἑπὶς υἱὸς Ἀεισείδης ἐχορήγῃ
 Πεντήκοντ' ἀνδράν καλὰ μαθόντι χορῶν,
 Ἀμφὶ διδασκαλίῃ δ' ἑ Σιμωνίδῃ ἔαπετο κῦδος
 Οἴδῃ κονταίετ' εἰ παιδὶ Λεωτορεωτός.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ,
 εἰς Σοφοκλέα.

Βοβίωθις γμερὲ Σοφοκλείς, ἀνδρὸς αἰοιδῶν,
 Οἰνωτῶν Βάκχου βόξῃω ἐρεπτόμῃος.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ,
 εἰς Ἀνακρέοντα.

Οὕτως Ἀνακρέοντα τὸν ἀφθιτὸν εἴνεκα μουσῶν
 ὕμνοπόδλον πάθῃς τύμβος ἔδεικτο τέω.
 ὃς χαρίτων πνεύοντα μέλη, πνεύοντα δ' ἐράων,
 τὸν Γλυκὺν ἐς παίδων ἡμερον ἠρμόσατο.
 μῆνος δ' εἰν ἀχέροντι βαρύνεται, ἔχ' ὅτι λείπων
 ἥλιον, λήθῃς ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμας,
 ἀλλ' ὅτι τὸν χαρίεντα μετ' ἠΐθεοισι μεγίστια,
 καὶ τὸν Σμερδίω θρήνα λείπει πόδον.
 μολῶν δ' ἐ λήθῃ μελυτερωτός. ἀλλ' ἔτ' ἐμῆνο
 βάρβιτον οὐδ' ἐ θμικὸν εὐτασεν εἰν αἰδῆ.

ΤΟΥ

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ,

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Ἡμερὶ πανθέλκτεια μεθυξόφι, μήτηρ ὀπώ-

ρης

οὔλης, ἧ σκολὸν πλέγμα φύγεις ἔλικος.
 τίτου ἠβήσας Ανακρείοντος ἐπ' ἄκρη
 σήλη, καὶ λεπτὰ χόματι τῆ δε τάφου.
 ἦς ὁ φιλάκρητός τε, καὶ οἰνοβαρῆς Φιλόκωμος,
 πωνύχρος κρούει τὴν φιλόπαιδα χέλιω,
 κῆρον πεπτηῶς, κεφαλῆς ἐφύπερθε φέροιτο
 ἀλγῶν ὠραίων βόξω ἀπ' ἀκρεμόνων.
 καὶ μιν αἰεὶ τέτρωι νοτιερὴ δρόσος. ἦς ὁ γλαυκὸς
 λαρόφιρον μελαχρὸν ἔσπειν ἐκ σομάτων.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρτίμυδος τό δ' ἄγαλμα. Διηκόσια γὰρ ὁ μισθὸς
 Δραχμαὶ τὰ πάσια, τῆς ἐπίσημ' Ἀραῶς.
 Ασκητὸς δ' ἐπόησεν Ἀθῆναίης παλάμην
 Ἀξίος Ἀρκεσίλαος υἱὸς Ἀεισοδίκου.

τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν ξαγόπου ἔμε πάντα, τὸν ἀρκάδα, τὸν κῆ
 μῆδων,
 τὸν μετ' Ἀθῆναίων, σῆσατο Μιλτιάδης.

τοῦ αὐτοῦ.

Γράψε Πολύγνωτος θάσιος γένος, ἀλαιοφῶντος
 υἱὸς, περδομέναν ἰλίου ἀκρόπολιν.

L 3

τοῦ

τοῦ αὐτοῦ.

Πραξιτέλης, ὃν ἔπαχε, διηκρίβωσεν ἔρατα,
 ἔξ ἰδίης ἔλκων ἀρχέτυπον κεαδίης.
 Φρύνη μισθὸν ἐμεῖο διδούς ἐμέ. φίλτρα δ' ἐτίκτα
 ἐκ ἔπι ποζεύων, ἀλλ' ἀτενιζόμενος.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἰφίων τό δ' ἔγραψε κορίνθιος, ἐκ ἔπι μῶμος
 χερσίν. ἐπεὶ δ' ὄξας ἔργα πολὺ προφέρῃ.

τοῦ αὐτοῦ.

Τίς ἄδῃ; Βάκχα. τίς δ' ἐμιν ξῖσε; Σκόπας.
 τίς δ' ὄξιμπῃ; Βάκχος, ἢ Σκόπας; Σκόπας.

ἔ αὐτῶ.

Τὸν ἐν ῥόδῳ κολοασθὸν ὀκτάκις δέκα
 λάχης ἐποίησεν πηχέων ὁ Λίνδιος.

τοῦ αὐτοῦ.

Κίμων ἔγραψε τὴν θυρῶν τὴν δεξιάν.
 τὴν δ' ὄξιόντων δεξιάν, Διονύσιος.

τοῦ αὐτοῦ.

Ὡ ἴτε Δήμητρος πρὸς ἀνάκτορον, ὦ ἴτε μύσαι,
 μήδ' ὕδατος προχαῖς εἰδέτε χειμερίας.
 Τοῖον Ξενοκλῆς γὰρ ὁ Λίνδιος ἀσφαλὲς ὑμῖν
 Ζεῦσμα διὰ πλατέος τῆ δ' ἔβαλεν ποταμῶ.

τοῦ αὐτοῦ.

Οὐδ' ἐν ἄνθρωποισι μὲν χρεῖμ' ἔμπεδον αἰεὶ,
 Ἐν δ' ἐ τὸ κάλλιστον χῖος ἔφταν ἀνὴρ.

Ὅλη περ φύλλων γλυκὴ, τοιή δὲ καὶ ἀνδρῶν.

Παῦροί μιν θνητῶ ἕασι δεξάμενοι
 Στέρνοις ἔκατέθεντο. πάρεσι γὰρ ἑλπίς ἐκάστω
 Ἀνδρῶν, ἢ τε νέων σήθεσιν ἐμφύε').

Θνητῶ δ' ὄφρα τις ἀνδρὸς ἔχῃ πολυήρατον ἤβης,
 Κῆφον ἔχων θυμὸν πόλλ' ἀτέλεστα νοεῖ.

Οὔτε γὰρ ἑλπίδ' ἔχῃ γερασέμεν, ἐδὲ θανεῖσθαι,
 Οὐδ' ὑγίης ὅταν ἦ, φροντίδ' ἔχῃ καμάτου.

Νήπιοι, οἷς ταύτη κείταί νόος. ἐδὲ τ' ἴσασιν
 Ὡς χρόνος ἐδ' ἤβης καὶ βοιότοιο ὀλίγος
 Θνητοῖς, ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν βίοντι ποτὶ τέρ-
 ψυχῆ τῶ ἀγαθῶν τλήθῃ χαριζόμενος. (μα

τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν ρά ποτ' ἐλύμποιο περὶ πλοῦράς ἐκάλυψεν
 ὦκὺς ἀπὸ θρήκης ὀρνύμενος βορέης,
 ἀνδρῶν δ' ἀχλαίνων ἔδακε φρένας, αὐτὰρ ἑκάμ
 φθη

ζωὴ περίλυ γῆν ὄπασαμένη.
 ἢ τις ἔμοιγ' αὐτῆς χέετο μέρος, ἐ γὰρ ἔοικα
 θερμὴν βασιλῆν ἀνδρὶ φίλῳ ᾠρόποσιν.

τοῦ αὐτοῦ.

Οὔτω τοι μελίη ταναῆ ποτὶ κίονα μακρῶν
 ἦσο, πανομφαίῳ Ζηνὶ μένος' ἱερά.

L 4

ἦδη

ἤδη γὰρ χαλκός τε γέρον, αὐτή τε τέξυσαι
 πυκνά κραδαυομένη δήϊω ἐν πολέμα.

τοῦ αὐτοῦ.

Μιξονόμου τε πατήρ ἐρίφου, καὶ χέτλιος ἰχθύς,
 πλησίον ἠρίσαντο καρήματα. παῖδα δὲ νυκτὸς
 δεξάμβροι βλεφάροισι Διονύσοιο ἀνακτοῦ
 βουφόνου οὐκ ἐθέλουσι τιθηνεῖσθαι θεράποντα.

τοῦ αὐτοῦ.

Φημι τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέττιχος ἀεθλον,
 τὰ πανοπηϊάδῃ δώσῃ μέγα δῆϊπον Επεῖρ.

τοῦ αὐτοῦ.

Χρυσὰ δ' αἰγλήνῃ προσήρμοσεν ἀμφὶ δασείας
 κόρτας, καὶ σόμα λάβρον ὀπισθοδέτοισιν ἱμάσσω.

τοῦ αὐτοῦ.

Τὐτὸ κεν εἰς Αἴδαν κενεὰ δ' ἀνέχετο ἀχῶ,
 σὴν δ' ἐν νεκύεσσι τὸ δὲ σκότος ὅσπερ κατέρρηψεν
 πάντα γὰρ μίαν ἰκνεῖται λασπηδα χάρυβδον,
 αἱ μεγάλα δὲ ἀρεταὶ καὶ ὁ πλοῦτος.

τοῦ αὐτοῦ.

Οὐκ ἔστι μείζων βίαστος χρόνου ἐδενὸς ἔργου,
 ὃς καὶ ὑπὸ σέμνοις ἀνδρὸς ἐδείξε νόον.
 ὠφελεν ὡς ἀφανής, οὕτω φανερώτατος εἶναι
 καιρὸς, ὃς ἀυξάνει πλείστον ἀπὸ εὐλαβείας.

τῆ

τοῦ αὐτοῦ.

Ζῆς ὁ καὶ Ζῶης καὶ Θανάτου πείρατα νωμῶν,
Ζῆς πάντων αὐτὸς φάρμακα μῆνος ἔχει.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ
ΤΟΥ ΚΕΙΟΥ
ΜΕΛΗ.

Ὅτε λάρνακι ἐν δαιδαλίᾳ ἄνεμος
βρέμη πόντων, κνηθεῖσα δ' ἐλίμνα
δείματι ἔρπει, οὔτ' ἀδιάντασι
παρφαῖς, ἀμφί τε παρσεῖ βάλε
φίλαν χεῖρα, εἶπεν τε, ὦ τέκνον,
οἷον ἔχω πόνον, σὺ δ' αὖτε γαλαθίωφ
ἤτορι κνώσεις ἐν ἀτερπεῖ δλώματι,
χαλκιογόμφω δ' ἐ, νυκπλαμπεῖ,
κυανέω τε δνόφω. τύ δ' ἀυαλίαν
ὑπερθε τεῖαν κόμην βαθεῖαν
παριόντος κύματος οὐκ ἀλέγεις,
οὐδ' ἀνέμου φθόγων, πορφυρέα
κείμημος ἐν χλανίδι πρόσωπον χαλόν.
εἰ δέ τίς διεπὸν τό γε δεῖνόν ἦν,
καίκεν ἐμῶν ῥημάτων λεπτόν
ὑπεῖχες ἕας. κέλομαι, εὔδε βρέφος,
εὔδετω δ' ἐ πόντος, εὔδετω ἀμετρον κακόν.
ματαιοβουλία δ' ἐ τις φανεῖν.

L 5

Ζεῦ

Ζεῦ πάτερ, ἐκ στέο δ' ἠ΄ Ἰφάρσαλιον
ἔπος εὐχόμεν πεκνύοι δίκας μοι.

τοῦ αὐτοῦ.

Τίς κεν αἰνήσῃ, νῶϊ πῖσιμος,
λίπδου ναῖον κλεόβουλον,
αἰεναίοις ποταμοῖς, ἀνδρεῖτ'
εἰαρνοῖς, αἰλίε τε φλογί,
χευσαῖς τε σελάνας, καὶ
θαλασάεσι δῖναις
ἀντιθέμενος ἤλας.
ἅπαντα γὰρ ἔστι θεῶν ἦσσω.
λίπον δ' ἔτι βρόττειοι παλάμα
θεαῖοντι. μωρῆ φωτὸς ἀδὲ βυλά.

τοῦ αὐτοῦ.

Τριαίνεον μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνητῷ,
δύτερον δ' ἔτι, φυὰν καλὸν γημέας,
τὸ τρίτον δ' ἔτι, πλατεῖν ἀδόλωε,
καὶ τὸ τέταρτον, σμηθεῖν μὴ τῆς φίλων.

τοῦ αὐτοῦ.

Οὐδ' ἔτι οἱ πρότερόν ποτ' ἐπέλοντο,
θεῶν δ' ἔξ ἀνάκτων ἐγένοντο ἦες
ἡμίθεοι, ἀπονον ἔδ' ἀφθιτον
ἔδ' ἀκίνδυνον βίον ἐς γῆρας
ἔξικοντο τελέσαντες.

τοῦ

τοῦ αὐτοῦ.

Τῶν ἐν Θερμοπύλαις θανόντων
 Εὐκλείης μὲν ἀτύχα, καλὸς δ' ὁ
 πόντος, βωμὸς δ' ὁ τάφος,
 παρογόνων δ' ἐμῆσις, ὁ δ' οἶτος
 Ἰπαινος, ἐντάφιον δ' ἐτίθειτον
 ἔτ' εὐρώς, ἔθ' ὁ πανδαμάτωρ
 ἀμαυρώσει χρόνος ἀνδρῶν ἀγαθῶν.
 ὁ δ' ἐσπεύει οἰκετῶν εὐδοξίαν
 ἑλλάδος εἰλατο. μάρτυρεῖ δ' ἐλευσίης
 ὁ Σπάρτης βασιλεὺς, ἀρετᾶς μέγαν
 λειοκωῶς κόσμον, ἀναόντε κλέος.

Ἔ αὐτοῦ.

Ἐστὶ τις λόγος τῶν ἀρετῶν ναίειν
 δυσαμβάτοις ἐπὶ πέτραις, νῦν δ' ἐ
 μιν θοῶν χῶρον ἀγὼν ἀμφίωψιν.
 ἐδ' ἐ πάντων βλεφάροις θνατῶν ἴσοπιος,
 ὧ μὴ δακρύθυμος ἰδρῶς ἐνδοθεν
 μόλη, ἵκητ' ἐς ἄκρον ἀνδρείας.

ταῦ αὐτοῦ.

Τοῦ καὶ ἀπειρίσιοι ποτῶν τ' ὄρνιθες ὑπὲρ κεφα-
 λῆς
 ἀνά δ' ἰχθυῖες ὄρσοι κυανέου ἐξ ὑδατος ἄλλοντο
 καλᾶ σὺν ἀοιδᾶ.

Ἔ αὐτῶ.

Ἀνθρώπων ὀλίγον μὲν κέρτος,
 ἄφρακτοι δὲ μελιδῶνες.
 αἰῶνι δὲ παύρῳ πόνος ἀμφὶ
 πόνῳ. ὁδ' ἀφουκτος ὁμῶς
 ὀπιπρέμα) θάνατος.
 κείνου γὰρ ἴσον λάχον μέρεθ,
 οἷτ' ἀγαθοί, ὅς τις τε κακός.

τοῦ αὐτῶ.

Τὸ γὰρ γενημένον,
 ἕκείτ' ἀρεκτον ἔσα.

τοῦ αὐτῶ.

Χαίρετε ἀελλοπόδων
 θυγατέρες ἵππων.

Ἔ αὐτῶ.

Μὴ με καταπαύειτ' ἐπέπειρ
 ἤρξατο τρωποστάτων μελέων
 ὁ καλλιβόας πολύχορδος αὐλός.

τοῦ αὐτῶ.

Σχέτλιε παῖ δολόμηδες,
 Ἀφροδίτα τὸν Ἀρεῖ
 Δολομαχάνῳ τέκνον.

Ἔ αὐτῶ.

Οὐδ' ἐ γὰρ εἰνοσίφυλλος ἀήτα
 τότε ὦρτ' ἀνέμων, ἄπισ

κατα-

κατικώλυε σιδναμίνα
 μελιθία γήριω
 ἀραρεῖν ἀκοαῖσι βροθῆ.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἄγγελε κλυτὰ ἕαρος
 Ἀδύοσ μου κυνάει χελιδοῖ.

Ἔ αὐτοῦ.

Πορφυρέου ὑπὸ σόματος
 ἰήσια φωνὰν παρθένος.

τοῦ αὐτοῦ.

Τίς γὰρ ἀδονᾶς ἄτερ
 θνατῆρ βίος ποθῆνός,
 ἢ ποῖα τυραννίς,
 τᾶς δ' ἄτερ ἐδέε
 θιῶν ζαλωτὸς αἰών.

Ἔ αὐτοῦ.

Πῖνε πῖνε ἐν ταῖς συμφοραῖς.

Ἔ αὐτοῦ.

Οἶνον ἀμύνθηρα δυσφροσυνάων.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἀ μῦσα γὰρ ἐκ ἀπόροφ
 γυῖ τὸ περὸν μόνον
 ἀλλ' ἐπέρχε) πάντα θειζομένη.

τοῦ

τοῦ αὐτοῦ.

Δίδω π δ' εὔτε σ' Ερμᾶς ἐναγώνιος
μαίαις εὐπλοκάμοιο παῖς. ἔπατιδ'
ἄτλας ἐπ' αἰ ἰοπλοκάμων φίλων
θυγατέρον τὰν ἔξοχον εἶδος,
αἰ καλέον' πελειάδες ἐράνιαι.

τοῦ αὐτοῦ.

Μαιάδος ὄρειας ἑλικωβλεφάρα
κατάλογον, αὐτὴ γδ' Κυλίνης ἐν
ὄρειαισι θρωῶν κήρυκα τέχ' ἑρμῆν.

τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ δοκεῖν καὶ τὴν ἀλήθειαν βιάσθ'.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἐπέξαθ' ὃ κελὸς ἐκ ἀφκείως ἑλθῶν
εἰς δένδρον ἀγλαὸν Διὸς τέμενος.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἰαχὲ δ' ἐμε πορφυρέας αἰλῶς
ἀμφιταρασσόμενας ἀρῆμασός.

τοῦ αὐτοῦ.

Οὐδ' ἐκατ' εἰς Κόρινθον, ἔμαγιστ' ἄνναϊν,
ἀλόχου δὲ Κολχίδας σιμιάστου,
Θράνου, λεχαίετ' ἄνασσε.

τοῦ αὐτοῦ.

Ὡς δουρὶ πάντας νίχασε νέοις

διάνει-

Ὀνάειν ἄβαλὼν Ἀναεσθ' ὑπὸ
 πολυβόξυος ἔξ Ἰωλκοῦ,
 ἔτω γὰρ ὄμηρος ἠδ' ἑσασίχορος
 αἶσι λαοῖς.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἰοσιφάνη Γλυκείαν ἔδ' ἀπρυσαν ψυχάν
 Ἰαπωνίον ἄγαλαθίων τέκος.

τοῦ αὐτοῦ.

Ὄνθεοπι κείσαι ζῶν ἐπ'
 μᾶλλον τῆς ὑπὸ γῆς ἐκείνων.

τοῦ αὐτοῦ.

Κορινθίοις δ' οὐ μέμφει τὰ ἴλιον.

τοῦ αὐτοῦ.

Ὡς ὁπότεν χιμέριον κ' ἢ μῆνα
 πνύσκη ζεὺς ἤματ' ἑσασαρακαίδεα,
 λανθάνεμόν τε μιν ἄεθ'
 καλέσων ὄπιθόνιοι ἱεράν
 παυδοξόφον ποικίλας αἰλκυότος.

τοῦ αὐτοῦ.

Φοῖβος ἐσάγη τινδαρίδην
 *αἰοῖδισαν. ἀμφοῖσι τέτληγε
 ἐμίμψαντο πρὸ Κοροναί.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἡμερόφων' ἀλέκτωρ.

Ἔ αὐτῶ.

Βιότω καί σε μάλλον ἀνασσα φρόνιτος ἐλθῶν.

τοῦ αὐτῶ.

Ὀπλάς ἐκίνει τῆς ὀπιθίων ποδῶν.

τοῦ αὐτῶ.

Σὺν πορδαίοισιν ἐκπισόντες ἱμαῖον.

Ἔ αὐτοῦ.

Εἰς γυμνάσιον, καὶ ἐπ' αὐτῆς κύπελλον.

τοῦ αὐτῶ.

Κηλιδόμω μύροισι, καὶ

θυώμασι, καὶ βακκάρῃ.

Ἔ αὐτῶ.

Ὅσον τε χιλιῶδες ὄνειον Μαιανδρίου.

τοῦ αὐτῶ.

Εμίσυλα πρέα εἰδῶς τι,

καὶ γὰρ ἐ κακῶς ἐπίσταμαι.

τοῦ αὐτῶ.

Ες ἄλλα σίζουσα πνοαί.

Ἔ αὐτῶ.

Δεῦτε φίλοι ἦια φερώμεθα.

Δίγει

λέγει γάρ που Σιμωνίδης πρὸς Σκόπαι τὸν Κρέοντος υἱὸν
 τῷ Διπάλῳ, ὅτι ἀνδρα ἀγαθὸν μὲν ἀληθέως ἡμέας χαλε-
 πὸν, χερσὶ τε καὶ ποσσὶ καὶ νόῳ ἰεραγόνον ἀνδρ. φέρε τετυμέ-
 νον. *ραμῖο ροστ* : οἶδα ἔν εἶπῃ ὅτι φερειόντος τῷ ἄσματος λέ-
 γει πευ. ἐδ' ἐμοὶ ἐμμελέως τὸ Πιπάκιον νέμει, καὶ τοι σο-
 φοῦ παρὰ φωτὰς εἰρημένον, χαλεπὸν φάτο ἰσθλὸν ἔμμεναι.
ραμῖο ροστ : ἐκοῦν ἔφλω ἐγὼ ἐν μὲν τοῖς πρώτοις αὐτὸς ὁ Σι-
 μονίδης τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ἀπέφηνετο, ὅτι ἀνδρα ἀγαθὸν
 ἀληθείᾳ ἡμέας χαλεπὸν εἶπῃ. *ραμῖο ροστ* : κινδυνεύς γάρ
 τι ὡ Πρωταγόρα ἢ Προδικε σοφία, θεῖα τις εἶπῃ πάλαι, ὅ
 τοι ἀπὸ Σιμωνίδου ἀρξάμενη, ἢ καὶ ἐπὶ παλαιοτέρᾳ. *ραμῖο
 ροστ* : ἐπεὶ ὅτι γε Σιμωνίδης ἐ λέγει τὸ χαλεπὸν κακὸν, μέ-
 γα τεκμαίριον ἔστι εὐδὺς τὸ μετὰ τῷτο ρῆμα, λέγει γδ, ὅτι
 θεὸς ἀν μόνος ἔχει τῷτο γέρας. *ραμῖο ροστ* : ἀλλὰ τὸν τυ-
 πὸν αὐτῷ τὸν ὅλον διδύξιλῳμεν, καὶ τὴν βούλησιν, ὅτι παρτὸς
 μᾶλλον ἐλεγχὸς ὅτι τῷ πηλακίῳ ρήματος διὰ παρτὸς τῷ ἄσ-
 ματῷ. λέγει γδ μετὰ τῷτο ὅλγα διελθὼν ὡσαιεὶ λέγοι
 λήρον, ὅτι ἡμέας μὲν ἀνδρα ἀγαθὸν χαλεπὸν ἀληθέως.
 ὅτι μὲν τοι ὅτι ἰε χέρονον πινά. ἡμῶμενον δὲ, διαμένειν ἐν
 ταῦτη τῷ ἔξει, καὶ εἶπῃ ἀνδρα ἀγαθὸν ὡς σὺ λέγεις ὡ Πιπάκῳ
 ἀδύνατον, καὶ οὐκ ἀνθρώπειον, ἀλλὰ θεὸς ἀν μόνῳ τῷτο
 ἔχει τὸ γέρας. ἀνδρα δ' ἐκ εἶπῃ μὴ οὐ κακὸν ἔμμεναι, ὅτι ἀν
 αἰμίχανῳ συμφορὰ κατέλη. *Plato in Protagora.*

Πολλαχῇ γδ ἡ φύσις δέλη τῷ ἀνθρώπων ἐστίν· ὡςτε κατὰ
 Σιμωνίδην, θεὸς ἀν μόνῳ τῷτο ἔχει τὸ γέρας. *Aristoteles
 in Metaphysicis.*

Εἶπῃ τε χαλεπὸν ἰσθλὸν ἔμμεναι καὶ Σιμωνίδης μέμνη-
 ται. ἀνδρα ἀγαθὸν ἀλαθέως ἡμέας χαλεπὸν, τὸ Πιπά-
 κιον. *Diogenes Laërtius in Pittaco.*

Ταῦτα τε ἔν πάντα πρὸς τὸν Πιπάκῳ εἰρηται καὶ τὰ
 ἐπίοντα γε τῷ ἄσματος ἐπὶ μᾶλλον δηλοῖ. φησὶ γδ. Ἰουνεκαν
 ἔπειτ' ἐγὼ τὸ μὴ ἡμέας δυνατὸν διζήμενος κινεῖν εἰς ἄ-

Μ

παραίτον

φραγλόν ἐλπίδα μοῖραν αἰῶν ἄβαλλω πατάμωνον ἀνθρώ-
 πον. εὐρύεδου ὅσοι καρπῶν αἰνύμεθα χθόνος. ἐπεὶ ὅμιν εὐ-
 ρῶν ἀπαγγελέω φησίν. οὐτω σφόδρα καὶ δι' ἄλλον τῷ ἄσμεατ. Ἐ-
 ἰσχεύεσθε καὶ τῷ Πιπτακῶ ῥήματι πάντας δ' ἐπανοῖμι
 καὶ φιλέω ἐκὼν ὅς τις ἔρδη γηδὲν αἰχρῶν. ἀνάγκη δὲ οὐδὲ
 θεοὶ μάχον. ρασιλό ροστ : ταῦτα δὴ καὶ τῷ Πιπτακῶ λέγει,
 ὅτι ἐγὼ ὡς Πιπτακὲ οὐ διὰ ταῦτά σε φέγω ὅτι εἰμι φιλόφο-
 γος, ἐπεὶ ἔμοιγε ἔφαρκεῖ, ὅς ἂν μὴ κακὸς ἦ, μὴ δ' ἄγασ ἀ-
 πάλαμι. εἰδὼς γὰρ ὠπίσει πῶλιν δίκαν ὑγῆς ἀπῆρ. ἔ μὴ
 ἐγὼ μωυήσομαι, ἔ γὰρ εἰμι φιλόμωμι. ἔπεὶ γὰρ ἠλιθίων ἄ-
 πειρα γένεθλα ὡς εἴπεις χαίρει φέγων, ἐμπηθεῖν ἂν ἐκεί-
 νοις μεμφομέν. πάντα τοι καλά, τοῖσι τ' αἰχρὰ μὴ μέ-
 μικ. ρασιλό ροστ : ὡς ἐγὼ πάντας φιλέω καὶ ἐπανοῖμι καὶ
 τῆ φωνῆ ἐνταῦθα κέχρη. τῆ τ' Μυππλιωαῖωκῶς φηδὸς Πιπ-
 τακὸν λέγων. τὸ πάντας δ' ἐπανοῖμι καὶ φιλέω ἐκὼν. Ἐ. Σ.
Plato in Protagora.

Σιμωνίδης ἕως θεοπροποῦς εἶπεν, ἀνάγκη οὐδὲ θεοὶ μά-
 χον. *Suidas ἐν τῷ Σιμωνίδης.*

Μουσῶν γὰρ ἦν ἱρὸν ἐνταῦθα περὶ τὴν ἀραπνοὴν τῷ νόμα-
 τ. ἄδων ἰχρῶντο φηδὸς τὰ ταῖς λοιθαῖς τῷ ὕδατι τέτρω, ὡς
 φησι Σιμωνίδης. Ἐνθα χερνίθεσιν εἰρύεται τε Μισαὶν καλ-
 λικόμεν ὑπερθεὶν ἀγνὰν ὕδωρ. μικρῶ δὲ φειεργότερον αὐ-
 θης ὁ Σιμωνίδης, τὴν κλειῶ φροσειπὼν ἀγνὰν ἐπίσκοπον
 χερνίθων, φησὶ, πολὺλιστα ἀραιὸν τὸ ὄξιν ἀχρυσόπεπλ.
 . . . εὐῶδες ἀμβροσίῳν ἐκ μυχῶν ἐρανὸν ὕδωρ. *Plutar-
 chus περὶ τῆ μη χραῖν νῦν ἔμμετρα τὴν πυθίαν.*

Περὶ δὲ λαγῶν χαμαιλέον φησὶν ἐν τῷ περὶ Σιμωνίδε,
 ὡς δεπινῶν παρὰ τῷ ἱέρωνι ὁ Σιμωνίδης, ἔ φραπεδάντ.
 ἄνω ἔπ' τὴν τράπεζαν καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις λαγωῦ,
 ἀλλ' ὕπερον μεταδιδόντ. τῷ ἱέρων, ἀποχεδίασιν. ἔδδ
 γὰρ εὐρύςπερ ἔων ἐξέκετο δεῦρο. *Athenaens lib. xiv.*

Σιμων

Σιμωνίδης δ' οὐατάντα σκύφον λέγει. *Athenais lib. XI.*

Δωρεῖς δ' αὐτὸν διὰ τοῦ ὠ. κελούσι πωλύπου, ὡς ἐπίχαρμῳ. καὶ Σιμωνίδης δ' ἔφη, πώλυπον διζήμενῳ. *Athenais lib. VII.*

Καὶ Σιμωνίδης θύειν αὐτὲς (τοὺς ποιμένας) φησὶ Νύμφαις καὶ Μαϊάδος Ἰόκῃ. οὗτοι γὰρ ἀνδρῶν αἶμα ἔχουσι ποιμένων. *Scholiasstes Homeri in Odyss. ξ'.*

Ἐπεὶ δὲ πάσαισι κορυδαλήσι χεῖρ λόφον ἐλθέμενος καὶ τὸν Σιμωνίδῳ. *Plutarchus ἐν τῷ πῶς ἂν τις ἐπ' ἐχθρῶν ὠφελοῖτο.*

Ἐπεὶ δὲ χεῖρ, ὡς ἔοικεν, ἐ μόνον πᾶσι κορυδαλοῖς λόφον ἐγγίνεος καὶ Σιμωνίδῳ, ἀλλὰ καὶ πᾶσι Δημοκρατίῃ υποφάντι. *Plutarchus ἐν Τιμολεοντε.*

Οἶῳ ἴ' ἐστὶ καὶ Σιμωνίδῳ, ἀθληῳ ἴστω πῶλῳ ὡς ἅμα τρέχει. τῷ ἀγαθῷ μονονουχὶ Συμφῶναι Γλυχόμενῳ. *Plutarchus ἐν τῷ πῶς ἂν τις αἰδέοιτο ἑαυτῷ σερηνήθοντος ἐπ' ἀρετῇ.*

Ὁ γὰρ τῆτον ἀσκηθεῖς τὸν τρόπον, οὐκ ἐν παλαίστραις καὶ κηρώμασιν ἀκινδύνως εὐρύθμων σφισῶν, ἀλλ' ὡς ἀληθῶς ἐν Ολυμπικοῖς καὶ Πυθικοῖς ἀγῶσιν ἀθληῳ ἴστω πῶλῳ ὡς ἅμα τρέχει καὶ Σιμωνίδῳ. *Plutarchus ἐν τῷ πῶς ἂν τις αἰδέοιτο ἑαυτῷ σερηνήθοντος ἐπ' ἀρετῇ.*

Ἐπὶ δὲ ὡς περὶ ὁ Σιμωνίδης τὴν ἰσσοδοξίαν φησὶν οὐ Ζακύνθῳ ὀπαδεῖν, ἀλλ' ἀρούραισι πυροφόροις. *Plutarchus ἐν τῷ πῶς ἂν τις διακρίνει τὸν κόλακα τῷ φίλου.*

Εἰ γὰρ κατὰ τὸν Σιμωνίδῳ, ὁ λόγῳ, τῆς πρῆματων εἰκῶν ἔστιν, ὡς ἔστι τὸν μὲν τῆς ὠφελίμων ὠφελίμων. τὸν δὲ μὴ τοιούτων, οὐκ ἀγαθόν. *Timotheus ἐν τῷ ἀπρὶ ἐργείας δαμνόντων.*

Εν δὲ τῇ Ψυχῇ παρακλασίων ἡδονὰς ἐκ ἀλγυεῖς, οὐδὲ ἀνελευθέρους ὡς Σιμωνίδης ἔλεγε πρὸς τὸς ἑλγαλῦντας αὐτῷ φιλαργυρίαν, ὅτι ἤϊ' ἄλλων ἀπεσερμμένῳ διὰ τὸ γῆρας ἡδονῶν, ὑπὸ μιᾶς ἐπὶ γηραβοσκεῖται τῆς ἀπὸ τῆ κερδαίνειν. *Plutarchus* ἐν τῷ εἰ περὶ πρεσβυτέρῳ πολιτάτειον.

Ὁ δὲ ψαδῆς κὺ νότῳ κὺ ὑπόχαλκος, ἄτε δὴ μάλις γινώσκων ἑαυτὸν ἀδικῶντα τὴν φιλίαν ὡς πρὸ νόμοσια πρὸς σιμον ὑπ' αὐτῷ γλυόμενον, ἐστὶ μὲν καὶ φύσει φθονερός, ἀλλὰ τῷ φθόνῳ χεῖται πρὸς τοὺς ὁμοίοις, διαμιλλώμενῳ ὑπερβαλέτω βωμολοχία, κὺ σαρμολοχία, τὸν δὲ κρείπτονα πρέμει καὶ δέδοικεν, οὐ μὰ δία πρὸς λύδιον ἄρμα πρίζος ἰχθυεύων, ἀλλὰ πρὸς χεῖσον ὄρθον ὡς φησι Σιμωνίδης, ἀκήρατον, ἐδὲ μόλιβδον ἔχοντα. *Plutarchus* ἐν τῷ πῶς ἂν τις διακρίνει τὸν κόλακα τῷ φίλῳ.

Ὡς περὶ γὰρ ἀνδρῶν ὁμιλεῖν ὁ Σιμωνίδης φησὶ ἢ μέλιτταν, ξανθὸν μέλι μπεδομένην, οἱ δὲ ἄλλοι χεῖσαν αὐτῆς, κὺ ὀσμὴν, ἕτεροι δὲ ἐδὲν ἀγαπῶσιν, οὐδὲ λαμβάνουσιν. *Plutarchus* ἐν τῷ πῶς ἂν τις αἰδοῖτο ἑαυτῷ περὶ κρόπτοντος ἐπ' ἀρετῇ.

Μεμημένῳ ὅτι καθάπερ ὁ Σιμωνίδης ἔλεγε, μηδέποτε αὐτῷ μεταμελήσῃσι στήσασπι, φθεγξαμένῳ δὲ, πολλὰ κίς. *Plutarchus* ἐν ὑμεινοῖς παραγγέλμασι.

Ἐπὶ πᾶσι δὲ καὶ περὶ ταῦτα πάντα, δεῖ ἀπόχειρον ἔχειν κὺ μετμονεύειν τὸ Σιμωνίδειον, ὅτι λαλήσας μὲν πολλὰ κίς, σιωπήσας δὲ, ἐδέποτε. *Plutarchus* περὶ ἀδολεχίας.

Πολιτεία δὲ δημοκρατικὴ κὺ νόμμος ἀνδρὸς εἰδησιμένου παρέχειν αὐτὸν οὐχ ἡπτόν ἀρχόμενον ὠφελίμως ἢ ἀρχοντα, κελὸν ἐντάφιον ὡς ἀληθῶς τὴν ἀπὸ τῆ βίου δόξαν τῷ δευάτῳ περὶ εἰδησι. τῶτο γὰρ ἔρατον δύε) κτ' ἡγῆς ὡς φησι Σιμωνίδης. *Plutarchus* εἰ περὶ πρεσβυτέρῳ πολιτάτειον.

Τὸ γὰρ, πῶς ἂν ἀνδρα διδάσκει κτ' Σιμωνίδῳ, ἀληθῆς ὅστιν ἐπὶ ἤϊ' ἐπὶ χεῖρον ἔχοντων μεταδιδάχθῃναι, κὺ μεταμαθεῖν μάθημα, διὰ πολλῶν ἀγώνων, κὺ περὶ μάλιστα ἐκπο-

ἐκπονούμενον. *Plutarchus* εἰ φρεσβυτέρῳ πολιτᾷ τέον.

Τό, ἢ πολὺ δὴ περὶ ἢ μικρὸν, οὐδ' ἐν διαφέρειν δοκεῖ
πρὸς τὸν ἄπορον ἀφορῶσιν αἰῶνα. τὰ γὰρ χίλια καὶ τὰ μύεια
καὶ Σιμωνίδῳ ἔπ, εἰς μὴ τις ἐστὶν ἀόεις Θ, μᾶλλον δὲ μό-
ριον τι βραχύτατον εἰς μῆς. *Plutarchus* ἐν παρραμυθητικῷ
πρὸς Ἀπολλώνιον.

Θκωῶ δὲ μὴ τῶτο ἢ τὰ ἀκίνητα κινεῖν, καὶ πολεμεῖν ἢ τῶ
πολλῷ χρόνῳ καὶ Σιμωνίδῳ μόνον, πολλοῖς δὲ ἀνθρώπων
ἔδρασι καὶ γένεσι κατόχοις ὑπὸ τῆς θεοῦ τέτι οὐσίτητ Θ.
Plutarchus πρὶ ἰσιδ Θ καὶ οὐσίριδ Θ.

Οὐχ ἔδρας τοίνω, ἢ δὲ ἀμβολαῖς ἔργον, ὡς ὁ Κεῖος φη-
σιν, ἀλλὰ καὶ πάντα μὲν κάλων κινεῖν, πάντα δ' ἀπάτην
καὶ λέγειν. *Lucianus* ἐν σκύδη ἢ περὶ ξένω.

Simonides Θ *Alcmaeon* in *Iambico*, teste *Heliodo-
ro*, non solum in fine ponunt spondaem, sed etiam in
alijs locis. *Simonides* in *Epartemisio Naumachia*, in
dimetro catalecticis, ἐβόμβησιν θάλασσω, in secundo lo-
co spondaem posuit, ἀντίστροφον δὲ ἑαυτῶ ἀποσπράσμου κῆ-
ρας. *Priscianus* in lib. de metris comicis.

Καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ δὲ, χλωραύχενες λέγειν Θ αἰ ἀπὸ δό-
νης. *Scholiasstes Homeri* in *Odyss.* τ'.

Ο δὲ Σιμωνίδης οὐ λακόν φησὶν ἔπ τὸ δοθῆν ὑπὸ τῆς Αἰ-
χέως, ἀλλὰ φοιτίκεον ἴσιον, ὑγρῶ πεφυρμένον φεινὸς ἀνδρῶ
εἰθεάλλω. καὶ τῶτο τῆς σωτηρίας αὐτῶ ποιήσασθαι σημεῖον. ἐκυ-
βέρνα δὲ τὴν ναῦν Ἀμύρσουάδης φέρεκλ Θ, ὡς φησι Σιμων-
ίδης. *Plutarchus* in *Theseo*.

Εἰσιπτόλιοι δῆμοι. Σιμωνίδης ἐν τῷ, εἰσιπτόλια, συγκα-
πῆ τῶ ο'. ἔπας Ηρωδιανὸς περὶ παιδῶν. *Liber etymolo-
giarum*.

Λέγε δὲ εἴπωρ ἔγω, σὺ ὁ τῆς λέγου κληρονόμος, τί φῆς τὸν
Σιμωνίδην λέγοντα, ἀρδῶς λέγειν πρὶ δίκαιοσύνης; ὅτι, ἢ δὲ
ὅς, τὸ τὰ ὀφειλόμενα ἑκάστῳ ἀποδιδόναι, δίκαιόν ἐστι. τοῦτο
1 Μ 3 λέγων

λέγων δοκεῖ ἐμοὶ καλῶς λέγειν. ἀλλὰ μὲν τοὶ ἦν δι' ἐγὼ, Σι-
μωνίδῃ γὰρ ἔρανον ἀπισεῖν. Ἐσθλὸς γὰρ καὶ θεῖος ὁ ἀστὴρ. *Plat-*
to Palis. 1.

Πάντα δὲ ταῦτα ἄλογα, καὶ μάχεσθαι καὶ αὐτὰ ἑαυτοῖς,
καὶ τοῖς εὐλόγοις. καὶ ἔοικεν ἐν αὐτοῖς ἔστι ὁ Σιμωνίδου μακρὸς
λόγος. γίνεσθαι γὰρ ὁ μακρὸς λόγος, ὡς περὶ ὁ ἔστι δ' ἔλων, ὅταν
μηδὲν ὑμῶς λέγουσιν. *Aristoteles* ἔστι μετὰ τὰ φυσικὰ ἐν
τῷ β'.

Τὰς δὲ συμπληγάδας ὁ Σιμωνίδης Ἐπισημῶδες φησὶν.
Ἐπισημῶδες ἔστι: πᾶν χυσοῦν δέρας ἔστι. τὰ δέσμα. τῆτο οἱ
μὲν ὀλόχυσον ἔστι φασίν. οἱ δὲ, πορφυροῦν. καὶ Σιμωνίδης ἔστι
ἐν τῷ εἰς τὴν Ποσειδῶνα ὑμῶν, ἐπὶ τῷ ἐν τῇ θαλάσῃ πορφυ-
ρων κεχῶσται αὐτὸ λέγει. *Scholiasτες Euripidis in*
Medea.

Διὸ καὶ φασίν ὑπὸ τοῦ Σιμωνίδου τὴν σπέρτῃ προσηγο-
ρεῦσθαι Δαμασίμβροτον. ὡς μάλιστα διὰ τῆς ἐδῶν τοὺς πλεί-
στας τοῖς νόμοις πειθῶν καὶ χειροῦσαι ποιοῦσαν, ὡς περὶ
ἵπποις εὐθύς ἐξ ἀρχῆς δαμαζομένοις. *Plutarchus in*
Agésilao.

Οἶδα δὲ ὅτι καὶ Σιμωνίδης τοῦ ὀποιητῆς ἀρίστου ἐπέ-
τὸν Δία. *Athenais lib. 111.*

Πλὴν ὁ Σιμωνίδης, τὴν μὲν ζῳγραφίαν ποιήσιν σιωπῶ-
σαν προσηγορεύων, τὴν δὲ, ποιήσιν, ζῳγραφίαν, καλοῦσαν.
Plutarchus ἐν τῷ, πτότερον ἀδύνατοι καὶ πόλεμον ἢ καὶ σο-
φίαν ἐνδοξότεροι.

Καὶ ὅπως ἐπὶ μετὰ δεσμοῦ τὸ Σιμωνίδειον ἀπὸ τῆς Ζω-
γραφίας ἐπὶ τὴν ὄρχησιν σιωπῶσαν, καὶ φθρηγομένην. *Plu-*
tarchus: Sympos. 5.

Πεπλασμένοι δὲ, ὅταν αὐτοὶ σωματοποιῶμεν καὶ θεῶν, καὶ
ἰονῶν θεῶν ἢ δαιμόνων. ὡς περὶ Σιμωνίδης αὐτεῖον δαίμονα
κέκληκεν, καὶ ἕτεροι ὄνομα. *Menander cap. ἐπὶ ὑμῶν*
ἔστι εἰς τοὺς θεοὺς.

Συμ-

Συμβαλόντες, δὲ, πολλὰ ἐσώθησαν, καὶ πολλοὺς αὐ-
 τῶν οἱ Πέρσαι φονεῦσαι, ἀνόμισούς τε ἀλλοίους, αἳ δὲ δὴ καὶ
 Εὐαλκίδα στρατηγόντα Ερετρῶων, σεφανηφόροις τε ἀγῶ-
 νας ἀναβραβεύοντάς, καὶ ὑπὸ Σιμωνίδου τῷ Κεύρου, πολλὰ αἰνη-
 δέντα. *Herodotus lib. v.*

Ἀλκibiάδης δὲ ὀλύμπια νικήσας ἄρματι πρῶτ' Θ, καὶ
 δυνίτερ Θ, καὶ τέταρτ' Θ, εἰς αἷς νίκαις καὶ Εὐεπιδῆς ἔγρα-
 ψεν ὀπνίκιον, δύσας ὀλυμπίῳ Διὶ, τὴν σπηγήμεν ἀπισσῆ
 εἰσίασε. ταῦτ' ἐποίησε καὶ Λεοφρῶν ὀλυμπιάσιν, ὀπνίκιον
 χάσαντ' Θ τῷ Κεύρου Σιμωνίδου. *Athenais lib. i.*

Ἐπίνειον Μεγαρέων ἢ Νίσου, ἀφ' οὗ Νισαῖοι καλοῦνται
 οἱ Μεγαρεῖς. ὠνομάθησάν δὲ, ἀπὸ Νίσου τῷ παιδίον Θ,
 Ἰωιοικῆσαντες ἀπὸ ἀειεῦοντες, καὶ Σιμωνίδης ἐπαινεῖ τὰς
 Μεγαρεῖς. *Scholiasfes Theocriti in epyll. xxi.*

Οὗτ' Θ δὲ ὁ Ξενοκράτης, οὐ μόνον Ἰσθμια γενίκεκεν ἵπ-
 ποῖς, ἀλλὰ καὶ πυθια, τὴν εἰκοστὴν τεταρτίῳ πυθιάδα, ὡς
 ἀριστοτέλης ἀναγράφει. καὶ Σιμωνίδης δὲ ἐπινῶν αὐτὸν, ἀμ-
 φοτέρας αὐτὰ τὰς νίκαις κατατάσσει. *Scholiasfes Pindari
 in Isthmiciis.*

Λεοδόμητ' Θ δὲ ὁ Λεοῦ ἀρχιμαθητής, βέλτιον ἔτι φη-
 σίν. ὁ γὰρ ποτε τῷ Θεαρίῳ, καὶ παρὰ τὴν ἡλικίαν ἦδη περ-
 σήκοντι ἐξαιμένῳ Ἰῆθῳ, Σωγένη τεκνωθῆναι. καὶ τὴν τῷ
 παιδὸς αὐτοῦ γέννησιν, οἷον εἰλειθῆαι ἔῃ χάσει. διὰ τὴν
 ιδιότητα γούν τῆς χμέσεως τῷ ἀθλητῷ, πρὸς τὴν θρόν ταύ-
 τῳ ἐπήρεισε τὸν λόγον. ὅπως αὐτὸ δὲ τὸτο ἐξ ὀπιγράμμα-
 τ' Θ Σιμωνίδου. *Scholiasfes Pindari in Nemeis.*

Πάρος καὶ ποιητὰι διασημώταται ἐν Κορίνθῳ ἐγένοντο,
 αἳ ἦν καὶ Αἰγύλι, οὐ μέμπ' Σιμωνίδης. *Scholiasfes Pindari
 in Olymp.*

Καὶ γὰρ καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ ἐστὶν ἡ ἱστορία ὅτι αἳ ἐδῆτ' Θ
 ἠγωνίασάντο οἱ ἀεζροαῦται. *Scholiasfes Pindari in Pyth.*

Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ χρόνῳ πάντα καὶ τὰ γινόμενα γίνονται, καὶ τὰ φθειρόμενα φθείρεται, εὐκότως οἱ μὲν σφώτατον. οἱ δὲ, ἀμαδύσατον λέγουσι τὸν χρόνον. Σιμωνίδης μὲν γὰρ σφώτατον, ὅτι γίνοντα ὁπσιμόνοτες ἐπὶ χρόνου. *Theophrastus in lib. IV. Physis.*

Ἐκ τῆ ἀσυμφορῆς, ὅτι βλαβερώς περαινεῖ Σιμωνίδης παρὰ ζῆνον ἐν τῷ βίῳ, καὶ περὶ μηδὲν ἀπὸ αὐτῶν σπουδάζειν. *Theophrastus in περὶ μυσθιασμάτων.*

Ἡσπουγόρας δὲ ἐν τοῖς μεταεραῖς τὸν τὴν ὀρθίαν ἀρπάζοντα βορέαν, ὑπὸν σπυρίων φησὶν, οὐχὶ δὲ τὸν ἄνεμον. καὶ δὲ ὀρθίαν Ἐραχθέως θυγάτηρ, ἢ ἐξ ἀπικῆς ἀρπάζουσι ὁ βορέας ἦρα γὰρ εἰς θράκη, κακεῖσε Σικελτῶν ἔτεκε Ζήτην καὶ Κάλαιν, ὡς Σιμωνίδης ἐν τῇ ναυμαχίᾳ. *Scholias in Apollonij Rhodij in lib. I.*

Ὅτι δὲ Ἀχιλλεὺς εἰς τὸ ἡλύσιον πεδῖον ὄρα ἡβόμενον ἔζημε Μίδειαν φῶτος Ἰουκ εἴρηκε, μετ' αὐτὸν Σιμωνίδης. *Scholias in Apollonij in lib. IV.*

Νῆσος γὰρ ἡ Σκιάδος τῆς Θεσσαλίας ἐγγὺς Εὐβοίας, ἢ καὶ Σιμωνίδης μέμνηται. *Apollonij Scholias in lib. I.*

Ἀπολλῶνιος μὲν Ἀφροδίτης τὸν ἔρωτα ἡμελογοῖ. Σαπφὴ δὲ γῆς, καὶ ἕρανος. Σιμωνίδης δὲ Ἀφροδίτης καὶ Ἀρεῶ. *Apollonij Scholias in lib. III.*

Ὀμηρὸς δὲ ἐν Μυκῆναις φησὶ τὰ βασιλεία Ἀγαμέμνονος. Σπυρίωνος δὲ καὶ Σιμωνίδης ἐν λακεδαιμονίᾳ. *Scholias in Euripidis in Oreste.*

Περὶ δὲ τῆς χιλιετίας ἰσχυρῶν τὰ αὐτὰ λέγει Σιμωνίδης, καὶ Πινδάρου, καὶ ἄλλοις μυθολογίαις. *Strabo lib. XV.*

Ταφῆναι δὲ λέγει Μήμενον ἀπὸ πάλαι τῆς Συρίας παρὰ βαδῶν ποταμῶν, ὡς εἴρηκε Σιμωνίδης ἐν Μέμνονι διδυράμβω τῆς Διπλακῶν. *Strabo lib. XV.*

Διὰ δὲ τὸ ἀναμειξέσθαι Σιμωνίδης Περρῆαιβος, καὶ Λακωνίδας καλεῖ τοὺς πελασγῶτας ἅπαντας τοὺς τὰ ἑῶνα τέχοντες

τίχοντες τὰ ἀπὸ γυρῶνα καὶ τὰς ἐκβολὰς τῆ πικροῦς, καὶ ὄσων, καὶ σπύλον, καὶ τὰ ἀπὸ Δημυτεΐδα, καὶ τὰ ἐν τοῖς πιδύαι, λάσσωσα, κραυῶνα, σκοτῶσα, μόφιον, ἄσπραλα. καὶ τὰ περὶ τὴν Νεσσίδα λίμναι καὶ Βοιβηίδα. *Strabo lib. IX.*

Τοῖς μὲν οὖν λοιποῖς ὅσιν ἔλλησι μῆμα κοινόν. λακεδαμονίαν δὲ καὶ Ἀδελφίαν τοῖς περὶ τὴν Ἰδέα τέ εἰσι οἱ τάφοι, καὶ ἐλεγεῖά ἐστι Σιμωνίδου γεγραμμένα ἐπ' αὐτοῖς. *Pausanias in Bœotia.*

Λέγει ὡς μὲν Αἰχμῶτες ἰσοροῖ, τὰς Ἰφούς τῆ Διονύσου ἀνεψίασιν ἢ Μήδεια ἀναγκάσασαι ποιῆσαι μετὰ τ' ἀνδρῶν, ὡς ἐτέρας νόσους ποιῆσαι, καὶ τὸν Αἴωνα λέγειν ἕως. αὐτίκα εἰς. φερεκίδης δὲ καὶ Σιμωνίδης τὸν Ιάσωνα. *Scholiasfes Aristophanis ἐν ἰππύσιν.*

Φερεκίδης ἢ καὶ σιμωνίδης φερεκί, ὡς ἢ Μήδεια ἀνεψίασιν ἢ Ιάσωνα, νόσον ποιῆσαι. *Scholiasfes Euripidis ἐν ἰσοδοῖσι τῆ Μηδείας.*

Τὴν ὕδραν δὲ, Αλκαῖῶτες μὲν ἐννεακέφαλον Σιμωνίδης ἢ πεντακεφαλον. *Scholiasfes Hesiodi in Theogon.*

Σιμωνίδης δὲ φησι τὸν Τάλω ἀπὸ τῆς εἰς Κρήτην ἀφίξεως, οἰκῆσαι τὴν Σαρδῶν, καὶ πολλοὺς ἔξ' ἐν ταύτῃ διαφθεῖραι, οὓς Τελδοφύτας σπορῆσαι, καὶ ἐκ τούτου ἡ Σαρδῶνιος γένωσ. *Ex αὐτῶτε Prouerbiom.*

Σιμωνίδης δὲ ἐν β'. φησὶ ἀπὸ Συρακίους, λάχανον ἔστι παρὰ Σαρδωνίους ἢ δὲ σελίνου ἐμφερέσ, ἢ τοὺς γδοσμένους, τὰς τε Σιαγῶνας, καὶ τὰς σάρκας ἀποδάκνειν. *Ex Αὐτῶτε Prouerbiom.*

Ἡ δὲ αἴτην σικελίας ὄρεσιν, ἀπὸ αἴτης τῆς ἕρανός ἢ γῆς ὡς φησι Αλκιμος. Σιμωνίδης δὲ ἐν β'. ἀπὸ σικελίας, αἴτην φησὶ κρίναι ἕφαισον καὶ Δήμηδαν περὶ τῆς χώρας αἴτης ἐρίσαστας. *Scholiasfes Theocriti in edyll. I.*

Δοκοδοὶ δὲ οἱ Σπαρτιάται μοι ποιῆσιν καὶ ἔπαινον τὸν ἐπ' αὐτῆς ἡλικῆ ἀνδρῶπων δαυμάσσαι ὅτι γὰρ μὴ τῆ κωλύσασα

τὸ ἐπίγραμμα ἐποίησεν, ὅς τις δὴ καὶ ἔπ' ἀφ' ἑτέρου Πανουσι-
νίας τὸ ἐπὶ τρίποδι Σιμωνίδης τῶν ἀνατεθέντων ἐς Δελφοὺς,
ἄλλο δὴ γὰρ παρὰ ἀνδρὸς ποιητῆ, λακεδαιμονίων τοῖς βασι-
λευσιν, ἐδ' ἐν βῆνι ἐς μὴμίω. *Ραψωδία in Liasor.*

Καὶ εὐκαιρόνητος δ' ἐστὶν ὁ ἐλαδ' ἰδοῖτο εἰς χεῖματα.
δύναται γὰρ ἀδικοῦντα μὴ τιμῆ γὰρ τὰ χεῖματα, καὶ μᾶλλον
ἀχθόμενος, εἴπ' ἴδον μὴ ἀνάλωσιν, ἢ λυπαίμενος, εἰ μὴ
δύοντι ἀνάλωσιν, καὶ τῶ Σιμωνίδῃ ἐκ ἀρεσκόμενος. *Αἰτίαι
στοβαίου Ethicor. lib. IV.*

Ὅταν καὶ τὸ τῷ Σιμωνίδῃ εἴρηται περὶ τῆς σοφῶν καὶ πλου-
σίων πρὸς τὴν γυναικᾶ τῶ ἱεραῖο ἐρωμένω, πότερον γὰρ
νέος κρείττον, πλούσιον ἢ σοφόν. τοὺς γὰρ σφύρας ἔραν ἐπὶ
ταῖς τῆς πλουσίων δύραις ἔφη. *Αἰτίαι στοβαίου Rhet. lib. II.*

Σιμωνίδης ἐρωτηθεὶς πότερον αἰρετώτερον πλοῦτος ἢ
σοφία οὐκ οἶδα, ἔφη· ὁρᾷ μὲν τοι γὰρ τοὺς σοφοὺς ἐπὶ τὰς
τῶν πλουσίων δύρας φοιτῶντας. *Stobaeus. Ἐπιγραμματικῆς
καρ. πρὸς πλούτου, καὶ πνίας.*

Αἰδοῦς ὁ Κεῖτος ἀβλαβροῦντος ἑ. τὸν Σιμωνίδῃ ἐπι-
σὶν τὰν Κεῖτον, παρ' ὅσων ἐκεῖνος τοῖς παροισθημένοις σκοπᾶ-
δας ἐκδ' ἔξοις ἀνδράσι τ' διαταλῶν ἐπιτίμα ἔγραψε καὶ τῆς
νοῦς. *Τ. θεοκριτῆς Scholiastes in edyll. ἴερον.*

Σιμωνίδης δ' ὁ τῶν μελῶν ποιητῆς Πανουσιῶν τῷ βασι-
σιλέω τῶν Λακεδαιμονίων, μεγαλαυχουμένου Σωχεῶς
ἐπὶ ταῖς αὐτῆς πράξεσι, καὶ κλεῖνοντος ἀπαγγεῖλαι π' αὐτῶ
σοφῶν μετὰ χλευασμοῦ, σιωπῆς αὐτῆ τὴν ἑφημερίαν, συν-
εβούλευε μεμῆσθαι, ὅτι ἀνδρωπῶς βῆ. *Πλουτάρχης ἐπι-
γραμματικῶ πρὸς Ἀπολλώνιον.*

Ἐν πνί, φασί, Σωδ' εἶπεν παρ' ἡν Σιμωνίδης ὁ Κεῖτος, καὶ
Πανουσιῶν ὁ Λακεδαιμόνιος· προσέταξεν αὐτῷ ὁ Πανουσι-
νίας τῶ Σιμωνίδῃ σοφόν π' εἰπεῖν, ὁ δὲ μλάσας ὁ Κεῖτος,
μέμνησο, εἶπεν, ἀνδρωπῶς ἂν. τότε φῶρα χεῖμα μὲν ἐξε-
ραύλασε Πανουσιῶν, καὶ παρ' οὐδ' ἐν ἔδωτο ὑποτιθέμενος

ἦδη

ἦδη εἰς τὸν τῷ μηδίζειν ἔρωτα, καὶ μεγαλοφρονῶν ὅτι τῷ πρὸς βασιλέα ξενία, ἴσως δὲ καὶ ὑπὸ τῷ οἴνου πρῶτον μὲν, ἔπειθ' ἔτι πρὸς τῇ χαλκιοίκῳ, καὶ δυσπάλαις πόλιμῳ, καὶ ἔμαλλεν ἀποδῆσκειν ἀνδρώπιον ἀλγεινότεατα, ἀλλὰ πῶς καὶ ἐμπήσκει τῷ Σιμωνίδου, καὶ ἐξεβόησεν εἰς τρεῖς, ὃ ἔξενε κείτε, μέγα τι ἄρα χρεῖμα ἦν ὁ λόγος σου, ἐγὼ δ' ὑπ' ἀνοίας οὐδ' ἂν αὐτὸν ὄμιμι (ἔ). *Aliauis lib. x. πρὶ ποιητικῆς ἰστορίας.*

Σιμωνίδης ἐρωτηθεὶς πῶσον χρόνον βιώη, χρόνον εἶπεν ἄλιγον, ἔτι ὃ πολλά. *Stobaeus.*

Διὸ καὶ Σιμωνίδης μὲν ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν εἰπόντα, ἴδ' ἂν μόνους οὐκ ἐξαπατᾷς Θεσσαλούς; ἀμαδύστεροι γὰρ εἰσιν ἢ ὡς ὑπ' ἐμῷ ἐξαπατᾷς. *Plutarchus* πῶς δεινόν ποιεῖ μάτων ἀκούειν.

Καί τοι γε πρὸς Σιμωνίδῳ ἀξιούντά τι ᾗ μὴ δικαίον, οὔτε ποιητῆς, ἔφη, ἀπεκρίνατο ὅτι ἀδὸν παρὰ μέλι, οὔτε ἀρχῶν ὀπείκης παρὰ τὸν νόμον χαιζόμεν. *Plutarchus* ἐν πολιτικοῖς ᾠδαῖς. *de Themistocle.*

Πρὸς δὲ τὸν Σιμωνίδῳ ἐξαυτούμενον τινὰ σφισιν οὐ δικαίως, ἔφη, μήτ' ἂν ἐκείνῳ χυμῶδες ποιητὴν ἀγαθόν, ἀδὸντα παρὰ μέλι, μήτ' αὐτὸν ἀρχῶντα χρῆσθ' ὀπείκῃ παρὰ τὸν νόμον. *Plutarchus* ἐν ἀποφθέγμασι βασιλέων καὶ στρατηγῶν. *de Themistocle.*

Σιμωνίδης ὁ ποιητῆς ὃ Ἰώσσι Κενεκίων ἐν πνι πῶτε ξένον ἰδὼν κατακείμενον σιωπῇ, καὶ μηδενὶ διαλεγόμενον, ὃ ἀνδρῶπι εἶπεν, εἰ μὲν ἠλίδι εἶ, σοφὸν πρῶτον ποιεῖς. εἰ δὲ σοφός, ἠλίδιον. *Plutarchus Sympos. 111.*

Ἀμοῖσα γὰρ οὐ φιλοκερδῆς ἔστω. νῦν φησὶ, μισθοῦ σωτάηουσι τοὺς ὀπινικίους, πρῶτον Σιμωνίδου παρακαταξάμενου. *Scholias tes Pindari in Isthm.*

Ὅπως δὲ ἦν ὡς ἀληθῶς κίμβιξ ὁ Σιμωνίδης καὶ αἰγροκερδῆς

κερδῆς ὡς χαμαιλέων φησίν. ἐν Συρακούσις ἐν τῷ Ἱέρων
 ἄποσέλλοντ' αὐτῷ τὰ καθ' ἡμέραν λαμποφῶς, πωλῶν τὰ
 πλείω ὁ Σιμωνίδης ἤν' παρ' ἐκείνου πεμπομένων, ἑαυτῷ με-
 κρὸν μέρ' ἀπετίθειτο. ἐρομένου δὲ πινος τὴν αἰτίαν, ὅπως
 εἶπεν ἵτε Ἱέρων' μεγαλοπρέπεια κατεφανῆς ἦ, καὶ ἡ ἐμὴ
 κοσμιότης. *Athenaens lib. κιν.*

Ἐκ τῷ Σοφοκλέους γίνε' Σιμωνίδης ὅτι, ὅπ' ὅπ' μισθῶ
 ἔχραψε τὰ μέλη. καὶ γὰρ Σιμωνίδης δοκεῖ φρῶτ' σμικρολο-
 γίαν εἰσνεγκεῖν εἰς τὰ ἄσματα, καὶ γράφας ἄσμα μισθοῦ. Ἰδ
 μὲν τοι περὶ κιβωτῆ' Σιμωνίδου λεγόμενον, ὅπ' ὄρακειμέ-
 νας εἶχε δύο, τὴν μὲν, κερὴν· τὴν δὲ, μεσὴν. καὶ τὴν μὲν κε-
 ρὴν, χαρίτων ἔλεγε (ἴδ'). τὴν δὲ, χρεσίμων, εὐερεθόμενον εὐ-
 ρίσκαται, κατ' ἰσορίαν γὰρ οὐδεὶς εἴρηκεν. *Scholiasfes Ari-
 stophanic ἐν εἰρήνῃ.*

Σιμωνίδης ὄρακαλοῦντ' πινὸς ἐκκόμιον ποιῆσαι, καὶ
 χάειν ἔξην λέγοντ', ἀργύριον δὲ μὴ δίδόντ', δύο εἶ-
 πν' ἔχων κιβωτούς. τὴν μὲν, χαρίτων. τὴν δὲ, ἀργυ-
 ρίου. καὶ πρὸς τὰς χρείας τὴν μὲν ἤν' χαρίτων, κερὴν εὐρίσκω,
 ἔταν ἀκοίξω. τὴν δὲ, χρεσίμω μῶλω. *Stobaeus περὶ ἀδι-
 κίας.*

Σιμωνίδης ἐρωτηθεὶς διὰ τί ἐχάτου γήρωσ ἂν φιλέω-
 γησ' εἶη; ὅπ' (εἶπεν) βουλοίμεθα ἂν ὑποδανῶν τοῖς ἐχθροῖς
 μάλλον ὑπολιπεῖν, ἢ ζῶν δ' εἶδ' ἤν' φίλων, κατεγρωκῶς τῆς
 ἤν' πολλῶν φιλίας τὸ ἀβέβαιον. *Stobaeus eadem εἶαρ.*

Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον χάειτας ἐπέγραψαν ἐπ' αὐτὰ τῷ Σι-
 μονίδου ἐμφαίνει κιβώπια· τὸ μὲν, χαρίτων· τὸ δὲ, δίδόν-
 των. ὅτε οὖν πινος πρὸς αὐτὸν παραγέρετο χάειν αἰτέμεν,
 ἐκέλευε φέρειν τὰ κιβώπια. εὐρίσκετο οὖν τὸ μὲν ἤν' χαρί-
 των, κερὸν. τὸ δὲ ἤν' δίδόντων πλήρες. καὶ ὅπως ὁ τὴν δωρεάν
 αἰτέμεν παρικόπητα. *Theocriti Scholiasfes in χά-
 ειτας.*

Ὡς περὶ γὰρ ὁ Σιμωνίδης ἔλεγε παίζων, τὴν τῷ ἀργυρῷ κι-
 βωτῶν

βωτὸν εὐρίσκειν αἰεὶ πλήρη, τὴν δὲ τῆς χαρίτων, κενήν. *Plutarchus* περὶ τῆς ἑσπέρου τοῦ θεοῦ βραδείως τιμωρευμένων.

Ἀν γὰρ ὡς περὶ ὁ σιμωνίδης ἔλεγε τὰς κιβωτὰς ἀνοίγων διαίχθονου, τὴν μὲν τῶν μεσῶν αἰεὶ μεσῆν, τὴν δὲ τῶν χαρίτων εὐρίσκειν κενήν. *Plutarchus* περὶ πελυπερὶ μωσούνης.

Τὰ δὲ δὴ πρῶτον, καὶ φοινίκεια διακάδιον ὀνομαζέμεντα Ἰεβάκις ἢ Ἰετραῖς γλωμένη παρέχε, καὶ τῶν αὐδῆς ἐφάρθεόντων δὲ, Παλαμίδης τε πρότερον τέτταρα, καὶ σιμωνίδης αὐδῆς. *Plutarchus sympof. 3.*

Totidem post eum Simonides Melicus ζ. η. ψ. ω. quatuor omnium vis in nostris recognoscitur. Plinius lib. VII.

Palamedes autem Nauplii filius inuenit aequè litteras undecim. Simonides litteras aequè quattuor ω. η. ζ. ψ. Hyginus in Fabulis.

Τὰ οἰκίω τὰ ἄλλα τρεῖς ἀφάρθεον παρά μὲν σιμωνίδου τοῦ ἡ. λέγω, καὶ τὸ, ὦ, α καὶ μακρὰ καλῶμεν. *Τζετζεσ Chiliad. v.*

Τοῦ, ἦτα πάλιν καὶ τὸ ὦ, τῶν δύο μακρῶν λέγω,

Τὸν Σιμωνίδου λέγουσιν ἐφάρθεον ἑσπέρην.

Ἔτε τὸν τὸ Ἀμβρογὸν δὲ τὸν σάμιον ἐκείνον,

Ἔτε τὸν Λεωπερπέου τὸν κείον, ἐ γινώσκω.

Ὡς περὶ δοκῶ, ἠγνόσαν ἐκείνοι σιμωνίδου

Πολλοὺς ἐν ἑσπέρῃ μὲν, ἐχένα σιμωνίδου.

Τζετζεσ Chiliad. XII.

Σιμωνίδου δὲ ἐφάρθεον τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀνομάτων, τῆς ἑσπέρως τὴν ἀκρίβειαν. πρὸς ἰετέοις (καθ' ὃ βελτίων εὐρίσκει) καὶ Πινδάρου) τὸ οἰκίω εἰς μὴ μεγαλοπρεπῶς, ἀλλ' ὡς ἐκείνου παθητικῶς. *Dionysius Halicarnassensis* περὶ ἑσπέρως.

Simonides tenuis, alioquin sermone proprio, & incunclitate quadam cōmendari potest. praecipua tamen

eius

eius in commouenda miseratione virtus, ut quidam in hac eum parte omnibus eiusdem operis auctioribus praferant. Quintilianus lib. x.

Suavis poeta Simonides. Cicero de Natura Deorum lib. i.

Roges me, quid, aut qualis sit Deus: auctore ut ait Simonide: de quo cum quaesivisset hoc idem tyrannus Hiero, deliberandi causa sibi unum diem postulavit: cum idem ex eo postridie quereretur, biduum petiit: cum sapius duplicaret numerum dierum, admiransque Hiero quereretur cur ita faceret, quia quanto, inquit, diutius considero, tanto mihi res videtur obscurior. Cicero de natura Deorum lib. i.

Σιμωνίδης ὃ ὁ Κεῖθ· ἰσῆς τὰ ἐνεήκοντα ἔξῃσιν. *Lucianus ἐν μακροβίοις.*

Τὸ δὲ μνημονικὸν ἐνεηκοντέτης ἦδη γηράσκων, καὶ ἰσῆς τὸν Σιμωνίδῳ ἔρρωτο. *Philostratus in Proclo.*

Τὸ τοι μνημονικὸν ἔχατόντούτης ἡδόμεθ· καὶ ἰσῆς τὸν Σιμωνίδῳ ἔρρωτο. καὶ ὕμῳ αὐτῷ τις εἰς τὴν μνημοσύνην ἦδετο, ἐν ᾧ πάντα μὲν ὑπὸ τῷ χρόνου μβαίνεσθαι φησιν, αὐτὸν γὰρ μὴν τὸν χρόνον ἀγίρω τε καὶ ἀθάνατον παρὰ τῆς μνημοσύνης ἔδ). *Philostratus in vita Apollonii Tyanei.*

Καὶ Σιμωνίδῃ δ' ἔνιοι προσάηουσι τὴν προσήδειαν ταύτῃ· οὐ τῇ τάξει μόνον καθ' ἣν αἱ προσερεῖαι βεβαιῶν ὃ διώεσαν, τὶ πρῶτον ἔσται ἢ δεύτερον, ἀλλὰ καὶ ποιότητος αἰς ἕκασθ· ἡμῶν ἔχει, καὶ δωάμεις Σιωῆδον. *Lucianus ἐν δίκη φωνήεντων.*

Gratiamque habeo Simonidi illi Cao, quem primum ferunt artem memoriae protulisse. dicunt enim cum cenaret Cranone in Thessalia Simonides apud Scopam
fortu-

fortunatum hominem, & nobilem, cecidisset, id carmen quod in eum scripsisset, in quo multa ornata causa poetarum more in Castorem scripta & Pollucem fuisse, nimis illum sordide Simonidi dixisse, se dimidium eius ei, quod pactus esset pro illo carmine, daturum, reliquum à suis Tyndaridis, quas eque laudasset, peteret, si ei videretur paulò post esse ferunt nuntiatum Simonidi, ut prodiret, iuvenes stare ad ianuam duos quosdam, qui eum magnopere euocarent; surrexisse illum ipsum, prodisse, vidisse neminem, hoc interim spatio conclauē illud, ubi epularetur Scopas, concidisse: ea ruina ipsum oppressum cum suis interisse: quos cum humare vellent sui, neque possent obritos internoscere ullo modo, Simonides dicitur ex eo, quòd meminisset, quo eorum loco quisque cubuisset, demonstrator uniuscuiusque sepeliendi fuisse. hac tum re admonitus inuenisse fertur, ordinem esse maxime, qui memoria lumen afferret. Cicero de Oratore lib. 11.

Artem autem memoria primus ostendisse dicitur Simonides, cuius vulgata fabula est, cum pugili coronato carmen, quale componi victoribus solet, mercede pacta scripsisset, ob negatam ei pecunia partem, quòd de more poetis frequentissimo digressus in laudes Castoris & Pollucis exierat: quapropter partem ab iis petere, quorum facta celebrasset, iubebatur; & persoluerunt, ut traditum est. nam cum esset grande conuiuium in honorē eiusdem victoriae, atque adhibitus ei cœna Simonides, nuntio est excitus, quòd eum duo iuvenes equis aduerti desiderare maiorem in modum dicebantur. & illos quidem non inuenit, fuisse tamen gratos erga se eos exitu comperit. nam vix eo limen egresso, tricliniū illud supra conuiuias corrui, atque ita
contu-

contudit, ut non ora modo oppressorum, sed membra etiam omnia requirentes ad sepulturam propinqui nulla nota possent discernere. tum Simonides dicitur memor ordinis, quo quisque discubuerat, corpora suis red didisse. est autem magna inter auctores dissensio, Glauco ne Carystio, an Leocrati, an Agatharcho, an Scopas scriptum sit id carmen. & Pharsali fuerit hac domus, ut ipse quodam loco significare Simonides videtur, atque Apollodorus, & Eratosthenes, & Euphorion, et Larissens Eriphilus tradiderunt, an Cranone? ut Apollas Callimachus, quem secutus Cicero, hanc famam latius fudit. Scopam nobilem Thessalum perisse eo conuiuium constat. adicitur sororis filius. putant & ortas plerosque ab alio Scopas, qui maiore aetate fuerit, quam quam mihi totum de Tyndaridis fabulosum videtur; neque omnino huius rei meminit usquam poeta ipse, profecto non taciturnus de tanta sua gloria. ex hoc Simonidis factis notatum videtur iuuari memoriam signatis animo sedibus, idque credere suo quisque experimento. Quintil. lib. xi.

Æque dijs immortalibus acceptum Simonides, cuius salus ab imminente exitio defensa, ruina quoque subtracta est. cenanti enim apud Scopam in Cranone, (quod est in Thessalia oppidum) nuntiatum est duos iuuenes ad ianuam venisse, magnopere rogantes, ut ad eos continuo prodiret. ad quos egressus neminem reperit ibi. ceterum eo momento temporis triclinium in quo Scopas epulabatur, collapsum, & ipsum & omnes conuiuas oppressit. quid hac felicitate locupletius, quam nec mare, nec terra saniens extinguere valuit? Valerius Max. lib. i.

Ars postremo eius rei facta, & inuenta est à Simonide

monide melico, consummata à Metrodoro Scepsio. Plinius lib. VII.

Si itaque verū est, quod scriptores varij memorant; Cyrum regem, & Simonidem Lyricum, & Hippium Eleum Sophistarum acerrimum, ideo valuisse memoria, quod epotis quibusdam remedijs id impetrarunt; credendum est hunc etiam tum adultum totum memoria doliū, si usquam reperiri possit, exhaustisse. Ammianus Marcellinus lib. XVI.

Σιμωνίδης, ὅπως ἐτίμισάντε καὶ ἐφίλησαν οἱ Διόσκουροι τὸν μελοποιὸν Σιμωνίδῳ, καὶ πῶς ἐρῆσαντο καλέσαντες ἔξω τῶ ἀνδρῶν, ἐν δα κατώλιθεν, ἐρῶ ἀλλαχόθι. ἀξίον ἢ μὴ ἢ ταῦτα καταλιπεῖν. Ακραρατίνος στρατηγὸς ἦν ὄνομα φοινίξ. συρακοσίους δὲ ἐπολέμου ἔτοι' ἔκην ὁδε φοινίξ διαλύει, τὸν τάφον τ' Σιμωνίδε μάλα ἀκιδῶς ἴε καὶ ἀνοίκτως, καὶ ἐκ τ' κίθων τ' δε ἀνίστη πύργον. καὶ κατ' τῶτον ἐάλω ἡ πόλις ἔοικε δὲ καὶ Καλλιμαχος τοῦτοις ἐμολογεῖν. οἰκίξ' ἔ' ἐν τὸ ἀδελφον ἔργον, καὶ λέροντά γε αὐτὸν ὁ Κυρλιμαῖος πεφοίηκε τὸν Γλυκὺν ποιητὴν. ἐδὲ τὸ χράμι' ἠδ' ἔαθη τὸ λεγόμενον, τὸν θεοῦρε πῶς κείωθ' κίον ἀνδρα. (κατ' εἰπὼν εἶπε ὅπι- 11 λῶγει) ἐδ' ὑμέας Πιολύδευκεσ' ἔα ἔβρεσεν, οἱ μὲ μελάδρα μέλ 23 κοντ' ἀπέπην, ἐκίθ' ἐς ἀσπιδ' ἐπ' ἔτε δακτυμόνων ἀπο μού- 20 ρον, ὅτε κραωνίων αἴας ὠλιθε μέγας οἶκος ὅτι Σκοπᾶδας. 23

Suidas.

Longe indigentius Dij in poeta Simonide, cuius salutare inter quietem admonitionem consilij firmitate roborauerunt. is enim cum ad litus nauem appuisset; inhumatumq; corpus iacens sepultura mandasset: admonitus ab eo, ne proximo die nauigaret, in terra remansit. qui inde soluerant, fluctibus & procellis in conspectu eius obruti sunt. ipse latatus est quod vitam suā somnio, quam nauē credere maluisset. memor

N

autem

*autem beneficij elegantissimo carmine eternitati con-
secrauit. melius illi, & diuturnius, in animis hominū
sepulcrum constituens, quā in desertis & ignotis are-
nis struxerat. Valerius Max. lib. 1.*

Καὶ λοιπὸν ἡ παροιμία ἐπὶ ταύτῃ παπύρω, ἄλλων ἰα-
τρῶν αὐτὸς ἔλκεσι βρύεις. ἢ ὡς ὁ νεκρὸς ἐκεῖνος ὁ σαρτὴρ Σι-
μωνίδου. *Τραίχες in Lycophronem.*

Ἐξήλουν γοῦν, ὡς αὐτὸς ἔφη, τὸν Πινδάρειον τε καὶ Σι-
μωνίδειον τρόπον, καὶ χαδύλου τῷ ἀρχαίῳ καλούμενον ὑπὸ ᾧ
νδν. *Plutarchus ἐν τῷ ᾠρι μουσικῆς.*

*Mox Archilochus & Simonides trimetrum Iam-
bicum choricum, catalecticum tetrametron composue-
re. Censorinus de die natali.*

Ζηλωτῆς δὲ τῆς εὐτραπέλων λόγων τούτων ἐγένετο ὁ
σρατόνικος Σιμωνίδου τῷ ποιητῷ, ὡς φησὶν Εφορος ἐν δ' ἑξή-
κτῳ ᾠρι εὐρημάτων, φάσκων καὶ φιλόξενον τὸν Κυθήσιον πρὸς
τὰ ὅμοια ἐστυδαλῆναι. *Athenais lib. VIII.*

Ἐγὼ δὲ τὴν σοφιστικὴν τέχνην, φημι μὲν ἔτι παλαιὰν, τοὺς
δὲ μεταχειζομένοις αὐτὴν τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν φοβουμέ-
νοις τὸ ἐπαχθές αὐτῆς, πρόδημα ποιειῶν καὶ προσκαλύπτειν,
τὺς μὲν, ποίησιν, ὅθι, Ομηρὸν τε καὶ Ησίοδον καὶ Σιμωνίδην.
τοὺς δὲ αὖ, τελευτᾶς τε καὶ χρησιμότητος τοὺς τε ἀμφὶ ὀρφῆα
καὶ μουσαῖον. *Plato in Protagora.*

Σιμωνίδην δὲ τὸν Κεῖον περὶ αὐτὸν εἶχε, μεγάλοις με-
δοῖς, καὶ δώροις πείδων (ὁ Ἰππάρχος.) *Plato ἐν ἐρασπεί-
σιν.*

Σιμωνίδην δὲ τὸν Κεῖον διὰ στυδῆς ἄγων, ὁ Ἰππάρχος,
αἰεὶ περὶ αὐτὸν εἶχε, μεγάλοις δώροις, ὡς τὸ εἶδος, πείδων
καὶ μεδοῖς. καὶ γὰρ ὡς ἦν φιλοχρήματος ὁ Σιμωνίδης, ὑδὲ εἰς ἀνα-
πήσει. *Ἐπίανος lib. VIII. ᾠρι ποιικῆς ἰσορίας.*

Καὶ ἐς Συρακούσας πρὸς Ἰέρωνα Αἰσχύλος καὶ Σιμωνίδης
ἐσάληθ'. Διονυσίῳ δὲ, ὅς ὑπερον ἐτυράννησεν ἐν Σικελίᾳ,
φιλόξενος πατήρ. *Πανσησίος ἐν Αἰτικίᾳ.*

Οἶον καὶ περὶ Ἰέρων Θ., ὅταν διαλέγων ἄνδρωτοι, καὶ Πausanίης Ἐλακεδαίμονίης χάρεισι τὴν Σιμωνίδην ξυμφοσίαν ἔδεικνύοντες, αἱ ἰεῖρα ἔπειθε, καὶ εἶπε περὶ αὐτοῦς. *Plato in epistola ad Dionysium.*

Ρωθεῖς ἔν ὁ Ἰέρων σωῆν Σιμωνίδην τῆς Κείης Θ. *Aelianus lib. IV. περὶ ποικίλης ἱστορίας.*

Ἐν τῷ μέρει τούτῳ φασί, καὶ Σιμωνίδην σωβρίωσι καὶ Πίνδαρος. καὶ ἐκ αἰτίας γε Σιμωνίδης βαρῦς ὢν ἰσθὺς γήραος περὶ αὐτὸν δοικιάσθαι. ἢ μὲν γὰρ καὶ φύσει φιλάργυρος ὁ Κεῖς Θ., παρῶν βεβηθὸς αὐτὸν καὶ πλεονὴ τῆς Ἰέρων Θ. φιλοδωρία φασίν. *Aelianus lib. IX. περὶ ποικίλης ἱστορίας.*

Τέτῳ τις κατὰ φησιν Αεισοτέλης ἐν τρίτῳ περὶ ποιητικῆς ἐπιλογικῆς Ἀντίλοχος Λήμιος Θ. καὶ Σιμωνίδην Τιμωκρίων. *Diogenes in Socrate.*

Πλείω κατὰ τῆς Σιμωνίδης σωμοσίας Ἰέρων ἀπέλαυσεν, ἢ Σιμωνίδης Ἰέρωνος. *Synesius in epist. ad Theotimum.*

Καὶ Ἰέρων δὲ ὁ Δεγνομένοις Σιμωνίδης ἔπειθε ἀπέλαυσεν. *Aelianus lib. XII. περὶ ποικίλης ἱστορίας.*

Οὐδὲ γὰρ Ἰέρων γ' αἰετὸς Ἀπάλθ, ἐδὲ Ἀρχιλάθ ἐπειθήσαν Εὐεπιδὴν καὶ Σιμωνίδην καὶ Μελανίπιδην καὶ Κράτητας καὶ Διοδότους ἀνάσθσαντες ἐκ τῶν συμποσίων κατεκλῖναι κάρδακας καὶ ἀγριάντας μετ' αὐτῶν. *Plutarchus ἐν τῷ, ὅτι ἐδὲ ζῆν ἔστιν ἰδέως κατ' Ἐπίκουρον.*

Ἀκίκοας δὲ ἐπὶ πάντων καὶ τουτὶ τὸ ἐπιχρηματῆτον, Αἰχύλον Εὐφορίων Θ. καὶ γὰρ ἔδει εἰς Σικελίαν ἀπέηρε. καὶ Σιμωνίδης πρόττον. *Plutarchus περὶ φυγῆς.*

Θήρων ὁ τῶν Ἀκραγαθίνων βασιλεὺς, γέλωσι τῶν Ἰέρων Θ. ἀδελφῶν ὀπικιδεύσας, γάμῳ Σωμάπει τὴν αὐτῆς θυγατέρα Δημῶρέτιν, ἀφ' ἧς καὶ τὸ Δημῶράτιον νόμισμα ἐν Σικελίᾳ τῷ δὲ Γέλωνος Ἰελοτάων τὸν βίον μέλλοντος, πολὺ ζήλοσ ἀδελφός, τὴν στρατηγίαν καὶ τὴν γαμετήν τῆς ἀδελφούσ διαδέχεσθαι, καὶ τὰς Γέλωνος περὶ ἀξίους. ὥστε τὸ Θήρωνος εἰς

γέλωνα κῆδ' ὄφρ' εἰς τὸν Πολύζηλον μετατεθείηται. λαμφοῦ
 δὲ καὶ περιβλέπειν πύχαινοντι κατὰ τὴν Σικελίαν, Ἰέρων φθονή-
 σαι ὁ ἀδελφός, καὶ πρόφασιν σκεψάμενος τὸν πόρος συβαρίτας
 πόλεμον, ἀπλάυνει τῆς πατρίδος, ἀλλὰ καὶ τῆτον κατάρθω-
 σι τὸν πόλεμον ὁ πολύζηλος. ὁ δὲ, μὴ φέρον, θυμότερον
 αὐτῷ κατηγορεῖν, ἐπιείκετο νεωτερισμοῦ. καὶ ἔτι τὸν Θήρωνα
 ἰσχυράνακλῆσαντα θυγατρὸς ἅμα καὶ γαμβροῦ, συρρήξαι
 πρὸς Ἰέρωνα πόλεμον, ὅθεν γέλλα πρὸ Σικελιωτικῆς ποτα-
 μῶ, οὗ Καλλίμαχος μέμνηται. οἱ γέλλα ποταμῶ ὅτι κείμενον
 ἄστου. μή γε μὴν εἰς βλάβην, μή δ' ἐς τέλος περὶ χωρῆσαι τὸν
 πόλεμον. φασὶ γὰρ τότε Σιμωνίδῳ τὸν Λευκὸν περὶ χόν-
 τα, διαλυτῶσι τοῖς βασιλεῦσι τὴν ἔχθραν. *Scholiasfes Pini-*
dari in Olymp.

Ὅτι μὲν τοὶ τῷ λυκομηδῶν γένοις μετεῖχε, δῆλόν ἐστι. Ἰδὲ
 γὰρ φλυῆσι τελεθῆιον, ὅπου ἦν λυκομηδῶν κοινόν, ἐμφορη-
 θέν ὑπὸ τῆς βασιλείας αὐτὸς ἐπεσκεύασε, καὶ γραφαῖς ἐπό-
 ρησεν, ὡς Σιμωνίδης ἰσόρηκεν. *Plutarchus in Themist.*

Ὁμοιον τοίνυν Πίνδαρος μὲν ἔφη, χῖοντες, καὶ Σιωρναῖον
 ἤλυε. Σιμωνίδης δ' ἔφη, χῖον. *Plutarchus in vita Homeri.*

Ἄστος πρὸτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης ὅτι. λέγει δ'
 ἴσως Σιμωνίδῳ τὸν Λεωπεροῦς τῆς ἐν Κίφῳ Ἰθῆνισσῳ πό-
 λεως λευκὸν, μετὰ Σησίχορον τοῖς χρόνοις, ὅς ἐπακλήθη
 Μελικέρτης διὰ τὸ ἡδύ. καὶ τὴν μυθικὴν δὲ τέχνῳ εὖρον
 ἔτ' ὄφρ' ἔπεισε ξυῖρε δὲ καὶ ἰαμακρὰ τῆς σοιχείων καὶ διαπλά-
 καὶ τῆς λύρας τὸν τρίτον φθόγγον. γέγενε δὲ ἐπὶ τῆς ἑκτῆς καὶ
 πεντηκοστῆς Ὀλυμπιάδος. οἱ δὲ δαίτερας καὶ ἐξηκοστῆς γεγε-
 φασι, καὶ παρέτενε μέγχεις οὐ. βουὸς ἔτη π' ἔ. καὶ γέγραπται
 αὐτῷ Δωρίδι διαλέκτῳ ἢ Καμβύσου καὶ Δαρείου βασιλεία,
 καὶ Ξέρξῃ ναυμαχία. καὶ ἢ ἔτι Ἀρτεμισίῳ ναυμαχία δὲ ἐλε-
 γίας, ἢ δ' ἐν Σαλαμῖνι μελικῶς. Θρήνοι. ποιᾶνες. ἐγκώμια
 ὅτι γράμματα. τραγωδίαι, καὶ ἄλλα. *Scholiasfes Aristo-*
phanis ἐν σφηξί.

Σιμων

Σιμωνίδης Λεωπρεπόδος, ἑκλήτης τῆς ἐν Κέφ τῇ νήσῳ
 πόλεως. Λυεαὸς μετὰ Σπασίχορον τοῖς χρόνοις, ὃς ἐπεκλή-
 θη Μελικέρτης διὰ τὸ ἰδύ· καὶ τὴν μνημονικὴν δὲ τέχνην
 εὗραν οὗτ'·. φερεξεῦρε καὶ τὰ μακρὰ ἔς. ἔστ' ὁ Σιμωνί-
 δης μνημονικός τις ἦν, εἴπερ τις ἄλλ'·. τούτῳ δ' ἦν ἑοικὼς
 Ἀπολλώνι'· ὁ Τυαεύς. ὃς τὴν μὲν φωνὴν σιωπῇ κατέχευε,
 πλεῖστα ἢ εἰς μήμῳ ἀνελέχτο. ἴδτε μνημονικὸν ἔχοντ' ἄ-
 της ἡμόμων'· ἔρωτο ὑπὲρ τὸν Σιμωνίδην. καὶ ὕμνος αὐτῷ
 τις ἐς μνημοσύνην ἤδετο. ἔς. *Suidas.*

Λεωπρεπὴς ὁ Κεῖ'· ὁ τῷ Σιμωνίδῳ πατήρ. *Εὐριπίδης*
lib. IV. ἐπὶ ποικίλης ἰσορίας.

Σιμωνίδης λυεαὸς. ἔστ' πρῶτ'· δοκεῖ μικρολογίαν εἰ-
 σνελεκεῖν εἰς τὸ ἄσμα, καὶ ἡράσαι ἄσμα. εἶχε ἢ δύο κιβώτια.
 τὴν μὲν ἄρ'· χαρίτων, κενὴν. τὴν δ' ἑτέραν, πλέαν. Λεωσφά-
 νης, καὶ τὰ Σιμωνίδῳ μέλη. τούτεστι κακότερα καὶ ποικίλα.
Suidas.

Σιμωνίδης μελοποιὸς πρὸς τὸν εἰπόντα, ὅτι πολλοὶ αὐτὸν
 παρ' αὐτῷ κακῶς λέγουσιν, καὶ παύσῃ, ἔφη, ποτὲ σὺ τοῖς ὡσὶ
 με βλασφημῆς. *Stobaeus.*

Ὡς περ ποὺ καὶ πρὸς Σιμωνίδῳ τὸν Κῆρον εἰπεῖν, αἰτού-
 μενόν τι ἄρ'· καὶ μετρίων παρ' αὐτῷ σρατηροῦντ'·, ὡς ἔτ' ἐκεῖ-
 νος ἂν ἐγένετο ποιητὴς ἀγαθός ἄδων παρὰ μέλ'·, ἔτ' αὐ-
 τὸς ἀσεῖος ἀρχων, ἔστ' ἄ νόμον χαλεζόμενος. πάλιν δὲ πο-
 τε τὸν Σιμωνίδῳ ὀπισκώπων ἔλεγε. νοῦν οὐκ ἔχων, κορω-
 δίοις μὲν λοιδοροῦντα, μεγάλῳ οἰκοῦντας πόλιν, αὐτῶ δὲ
 ποιημένοις εἰκόνας, ἔπως ὄντος αἰγροῦ τὴν ὄψιν. *Plutarch.*
in Themistocle.

Cæa retrahet munera nenia ἔς. Simonides autem
ex Cæo insula Lyricus poeta dicitur, id est, planctus
optime scripsit. Porphyrius in Horatium.

Ἐκ δὲ τῆς ἑκλίδος ὁ, τὸ Σιμωνίδης ἦν ὁ μελοποιὸς, καὶ
 Βακχυλίδης ἔς. *Strabo lib. X.*

Ν 3

Ἰουλις

Ιουλις, πόλις ἐν κῶ. Ἡ νήσος, ἀπὸ Ἰουλίδος κρήνης, ἀφ' ἧς Σιμωνίδης ἐστὶν ὀμιλοποιός. *Stephanus ἐν τῷ περὶ πόλεων.*

Επιγραμματογράφοι δὲ ποιηταί, Σιμωνίδης ὁ παλαιός, οὗ ἡρόδοτος μέμνηται. *Ἀλλοῦ δὲ οὗτος, ὅς ἦν ἐπὶ οὐρασιανου καὶ τίτου. Ἰσάκιος ἐν Lycophronem.*

Νῦν δὲ ἐφίηται τ' αὐτοῦ φυλάττειν ῥήματα, &c. Τείνει δὲ καὶ ταῦτα εἰς σιμωνίδην. *Scholiasstes Pindari ἐν Isthmiciis.*

Ἀντίτην ἔπιβουλία &c. δοκεῖ ταῦτα τείνειν εἰς Σιμωνίδην. *Scholiasstes Pindari ἐν Nemeis.*

Μαθόντες δὲ λάβροι &c. ὥσπερ κλέσθαι φιλονεικῶσα πρὸς αἰτόν, οἱ διδασκαλοὶ πρὸς τοὺς φύσει αὐτοδιδάκτους. αἰετὶ δὲ εἰς Σιμωνίδην. *Scholiasst. Pindari ἐν Olympe.*

Διαφέρει δὲ ἢ ἢ κρητὴ διάλεκτος, ἢ περὶ Κυψέλλας ἐχρήσατο, καὶ ἢ Λακόνων, ἢ περὶ Ἀλλεῖον ἐσίγησεν. ἢ μὲν τοὶ Πινδάρου καὶ Σιμωνίδου καὶ Βαχυλίδου παντελῶς ἀγνοοῦν, διὰ τὸ μὴ δυνάσκειν φύσει τοὺς ποιητὰς, ἔχειν δὲ μόνον αὐτῶν τὴν διάλεκτον. *Corinthius de dialecticis.*

Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς ἀφίκετό ποτε πρὸς Ἱέρωνα τὸν τύραννον. ῥολῆς δὲ γλυκομένης ἀμφοῖν, εἶπεν ὁ Σιμωνίδης, ἀρ' ἂν ἐδελήσους ὡς Ἱέρων διηγῆσάσθαι, ἂν εἶδος εἰδέναι σε βέλπιον ἐμοῦ; &c. *quae sequuntur. videndus totus Xenophontis Hieron, vel tyrannicus.*

ΒΑΚΧΥ-

ΒΑΚΧΥΛΙΔΟΥ
ΤΟΥ ΚΕΙΟΥ
ΜΕΛΗ.

εις Βακχυλίδην
ἀδελφον.

Ἰουδαῖος ἢ Κεῖος ἔην ἡμεῖς μελοποιὸς
Μείλωνος πατρὸς ἔπειτο Βακχυλίδης.

Ν 4

ΒΑΚ-

ΒΑΚΧΥΛΙΔΟΥ ΤΟΥ ΚΕΙΟΥ ΜΕΛΗ.

Οὐ βοῶν πάρεσι σώματ', ἔτε
 χρυσός, ἔτε πορφύρεοι τάπητες,
 ἀλλὰ θυμός εὐμυής, μέσσα τε
 Γλυκεῖα, καὶ βοιωτίοισιν
 ἐν σκύφοισιν οἶνος ἠδύς.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τίκτη δὲ θνατοῖσιν εἰρήνη μεγάλη,
 Πλεῖστον, καὶ μελιγλώσων ἀοιδῶν ἄνθεα.
 δαιδαλέων δ' ἐπὶ βωμῶν θεοῖσιν αἰθεταί βοῶν
 φλογὶ μηρία, εὐξίχων τε μήλων.
 Γυμνασίων τε νέοις, αὐλῶν τε, καὶ κώμων μέλει.
 ἐν δὲ σιδεραδέτοισιν πόρπαξιν αἰθεῖαν ἀράχων
 ἰσὶ πέλονται ἔχρα τε λοῦχρατὰ,
 ξίφεάτ' ἀμφάκεα εὐρώς δάμναται. χαλκίων
 οὐκέτι σαλπείγων κτύπος. οὐδὲ συλαῖται μελί-
 φρων ὕπνος

ὑπὸ βλεφάρων ἄμος, ὃς θάλπη κέαρ.
 συμποσίων δ' ἐρετῆ βρίζοντ' ἀγχαί,
 παιδικοὶ δ' ὕμνοι φλέγονται.

τοῦ αὐτοῦ.

Γλυκεῖ' ἀνάγκη σδρομένα κυλίκαν,
 θάλπησι θυμὸν Κύπριδος,

ἐλωίς

ἑλπίς δ' αἰθύσασθ' φρένας,
 ἀναμυγνύμενα Διονυσίοισι δώροισι,
 ἀνδράσι δ' ὑψοτάτω πάμπαν μερίμνας.
 αὐτὸς μὲν πόλεων κρήδεμνον λυγρὸν
 πᾶσι δ' ἀνθρώποις μοναρχήσῃ δοκεῖ.
 χρυσῶ δ' ἐλέφαντί τε μῦρμαίρεσ' οἶκαι,
 πυροφόροι δὲ κατ' αἰθλίην ἄνῃες
 ἄγρουσ' ἀπὸ Αἰγυπτῆς μέγιστον πλεῖστον.
 ὡς πίνοντες ὀρμαίνει κέαρ.

Ἔ αὐτὸς.

Θνητοῖς δ' ἐκ αὐθαίρετος
 ἔτ' ὄλβος, ἔτ' ἀκαμπτος ἄρης,
 ἔπ' ἀμφοτέρωσι χάρις,
 ἀλλ' ὅππῃ χρίμπτῃ νέφος ἄλλοτε
 ἔπ' ἄλλαν γὰν εἰ πάνδωρος αἴσα.

τοῦ αὐτοῦ.

Εὖτε τὴν ἀπὸ αἰκύλης ἦπ' ἴδειςδε
 τοῖς νεανίαις λολυκὸν ἀντίνασσα πῆχυμ.

τοῦ αὐτοῦ.

Ολβιος ὧ πνι θεὸς μοῖραν τε καλᾶν ἔπορεν,
 σὺν τ' ὅππῃ ζήλω τύχα ἀφνειὸν βιοτᾶν διάγει,
 ἔγάρ τις ὅππῃ χθονίων πᾶντ' εὐδαίμων ἔφυ.

Ἔ αὐτὸς.

Λυδία μὲν γὰρ λίθος μανύει χρυσόν·
 ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σοφίατε,

Ν 5

παίερα

παύκρατῆς τ' ἐλέγχε ἀλαθρα.

Ἔ αὐτῆς.

Εἰς ὄρος, μία βροτῶϊσιν ὅσῃ εὐτυχίας ὁδός.
 θυμὸν εἴπῃ ἔχων ἀπηνθή δ' ἄνα) διατελεῖν βίαν.
 ὧ δ' ἐμυρία μὲν ἀμφοπολεῖ φρενί, τό δε
 πανῆ μέρτε καὶ νύκτα μελλόντων χάειν
 δ' ἀπτεται κέαρ, ἀκαρπον ἔχει πόνον.

τοῦ αὐτῆς.

Ὡς δ' ἀπαξ εἰπεῖν, φρένα καὶ πυκινὰν
 κέρδος ἀνθρώπων βιάται.

τοῦ αὐτῆς.

Ξανθόξιχα μὲν φερένικον,
 ἀλφειὸν παρ' εὐρυδίνας,
 πῶλον ἀελλοφόμον νικήσαντα.

Ἔ αὐτῆς.

Οὐχ ἔδρας ἔργον ἐδ' ἀμβολαῖς,
 ἀλλὰ χρυσαιγίδος Ἰτωνίας
 χρῆ παρ' εὐδαίδαλον ναὸν
 ἐλθόντας, ἀβρόν πιδεῖξαί.

τοῦ αὐτοῦ.

Ὡς περικλειτέ δ', ἀλλ' ἀγνοήσῃ μὲν ε' σ' ἔλπο-
 μαί.

τοῦ αὐτῆς.

Εση δ' ὅπῃ λάϊνον οὐδόν,
 τὸ δ' ἐδοῖνας ἐντυμον, ὧ δ' ἐτ' ἔφασκε,

αὐτό-

αὐτόματι δ' ἀγαθῶν δαΐτας εὐόχθους,
 Ἐπέρχονται δίκαιοι φῶτες.

τοῦ αὐτῶ.

Ἡ καλὸς Θεόκευτος, ἐ μόνος ἀνθρώπων ὄρας.

Ἔ αὐτῶ.

Σὺ δ' ἐν χιτῶνι μένω παρὰ τὴν φίλῃ Γυαῖκα
 φεύγας·

τοῦ αὐτῶ.

Αἱ αἱ τέκος ἀμέτερον, μείζον ἢ πενθεῖν
 ἐφάνη κακὸν, ἀφθέρησις ἴσον.

τοῦ αὐτῶ.

Φάσω μιν πιστὸν κύδος ἔχειν ἀρετῶν.
 πλῆτος δ' ἐ καὶ δ' φλοῖσιν ἀνθρώπων ὀμιλεῖ.

τοῦ αὐτῶ.

Τὴν ἀχείμαντόν τε Μέμφιν,
 Καὶ δονακῶδα Νεῖλον.

Ἔ αὐτῶ.

Ἐκάτα δαδρόρου νυκτὸς
 Μεγαλοκόλπε θυγατερ.

τοῦ αὐτῶ.

Ὡ πέλοπος λιπαρᾶς νᾶσε θεὸδ' ματοῖ πῦλαμ.

τοῦ αὐτῶ.

Ποσειδῶνιος ὡς Μαρπηεῖς ξιόδοντα
 χαλκοδαυδ ἀλοισιν ἐν ἀσπίσι φορεῦντες.

τοῦ αὐτοῦ.

Ὀργαὶ μὲν ἀνθρώπων δὴκεκλειμένα μωρία.

τοῦ αὐτοῦ.

Οἱ μὲν ἀδ' μῆτες ἀεὶ καὶ λίαν νέσον εἰσι,
καὶ ἀναίτιοι, ἐδ' ἐν ἀνθρώποις ἴκελοι.

τοῦ αὐτοῦ.

Παύροισι δ' ἐθνητῶν τὸν ἅπαντα χρόνον
τῶ δαίμονι δῶκε παράσσοντας ἐν καιρῶ
πολιοκρόταφον γῆρας ἰκνεῖσθαι,
πρὶν ἐκῦρσαι δ' ὕμεις.

τοῦ αὐτοῦ.

Οὐδ' ἐγὼ ρᾶσαν ἀρρήτων ἐπέων πύλας ἐξέδρουν.

τοῦ αὐτοῦ.

Μελεμβαφές εἶδωλον ἀνδρὸς Ἰθακησίου.

Ἔαυτοῦ.

Ἀρκτη παρέσις, ἴχνη μὴ ζήτει.

τοῦ αὐτοῦ.

Τῶν ἀβεθβίων Ἰώνων ἀναξ.

Ἔαυτοῦ.

Οὐ γὰρ ὑπόκλοπον φορεῖ βροτῶσι
φωναίεντα λόγον. ἔσαι λόγος σοφία.

Ἔαυτοῦ.

Χρυσὸν βροτῶν πόλιτας ἀνύξ καθαρόν.

Ἰού αὐτῆ.

Θνατοῖς μὲν φῦνα φέρισον, καὶ δ' αἰλίε φάος
 ἔρος παροιδεῖν. ὄλβιος δ' ἐδεῖς βροτῶν πάντων
 χρονον.

Ἰού αὐτῆ.

Εὐδημος τὸν νηὸν ἐπ' ἀγρῆ τὸν δ' ἀνέθηκε
 τῶ πάντων ἀνέμων ποτάτω Ζεφύρω.
 εὐξάμενω γὰρ οἱ, ἦλθε βοηθός, ὄφρα τάχιστα
 λικμήση πεπτόνων καρπὸν ἀπ' ἀσαχύων.

Εἰ δὲ

Εἰ δὲ λέγει τίς ἄλλος ἢ Βακχυλίδῳ πατρίᾳ κείνῃ
 20. *Plutarchus in Numā.*

Βακχυλίδης δὲ τὴν νίκῃ Γλυκύδωρον φησὶ, καὶ ἐν πολυ-
 χύσῳ ὀλύμπῳ Ἰλῶι παρσαμένῳ, κρίνειν τέλει ἀθανά-
 τισί τε καὶ θνητοῖς ἀρετῆς. *Stobaeus cap. περὶ εὐρησίας.*

Τις γράνοισι καὶ οἱ φοίνικας, ὡς φησὶν ὁ Ξενοφῶν, ἐχρῶντο
 αὐλοῖς σπιθαμαίοις τὸ μέγεθος, ὅξυ καὶ γορὸν φθεγγομένοις.
 τούτης ἢ καὶ οἱ Κᾶρες χρῶντο ἐν τοῖς θρήνοις, εἰ μὴ ἄρα καὶ ἡ
 Καρία φοινίκη καλεῖτο, ὡς παρὰ Κορίνθῃ καὶ Βακχυλίδῃ ἐστὶν
 εὐρεῖν. *Athenaeus lib. IV.*

Ἡρώδης ἢ τὴν Περσιφόνῃ φασίν, οἱ μὲν ἐκ Σικελίας.
 Βακχυλίδης δὲ ἐκ κρήτης. *Scholiasstes Hesiodi in Theo-
 goniam.*

Τοῦ δὲ Κλεῦ μέμνηται Βακχυλίδης διὰ τῆς ὕμνων.
Scholiasstes Aristophanis in Acharnensibus.

Ὁ δὲ Κάϊκος οὐκ ἀπὸ τῆς Ἰδης ρεῖ κατὰ τὴν εἴρηκα Βακχυ-
 λίδης. *Strabo lib. XIII.*

Εὐφρόνιστος, ὅτι Διὸς θυγάτηρ ἢ βασιλεία, καὶ δοκεῖ τὸ
 ἢ τὴν ἀθανασίαν αὐτῇ οἰκονομεῖν, ἣν ἔχει καὶ παρὰ Βακχυ-
 λίδῃ ἢ ἀθλιῶν τὰ τυδεῖ δώσουσα τὴν ἀθανασίαν. *Scholias-
 stes Aristophanis ἐν ὄρνισι.*

Ὁ δὲ Βακχυλίδης τὸν Πέλοπα τὸν Ρέαυ κέχει ὑγιαῖσαι,
 καθεῖσαι διὰ τοῦ λέεπτου. *Scholiasstes Pindari in O-
 lympicis.*

Τινὲς δὲ Τεσσαρίας Αἰεταίοις φρεαλογῶσιν, ὡς καὶ Βακχυ-
 λίδης. τὸν μὲν, Καρύσου. ἄλλον δὲ, χείρωντος ἄλλον ἢ γῆς
 καὶ οὐρανῶν καὶ τὸν, Κυρήνης. *Scholiasstes Apollonii Rhodij
 in lib. II.*

Ἰδίως τὸν Ανταῖον φησὶ τῆς ξένων τῆς ἠπλωμένων τοῖς
 κρήνοις ἐρέφειν τὸν τῆ πεσιδῶντος ναόν. τὸτο γὰρ ἰσοροῦσι
 τὸν θράκα Διομήδῃ ποιεῖν. Βακχυλίδης δὲ, Εὐλιων ἐπὶ
 τῆς

ἢ Μαρσίανης μητῆρων. οἱ δὲ οἰνόκραον, ὡς ἑσφακλῆς.
Scholiasfes Pindari in Istbm.

Ορείχαλκος, εἶδος χαλκοῦ, ἀπὸ ὀρείου ἰνὸς γηρομένου
 εὐρετῆ ὀνομασμένος. Λειστέλης δὲ ἐν Τελευταῖς φησὶ μὴ δὲ
 ὑπάρχειν τὸ ὄνομα, μὴ ἢ τὸ τέτυτο εἶδ' ὅ. Ἰδὲ δὲ ορείχαλ-
 κὸν ἔτι οἱ ὑπολαμβάνουσι λέγασθαι μὲν, μὴ ἔτι δὲ ἢ εἰκὴ
 διαδεδομένων καὶ τέτυτο. οἱ δὲ πολυπραγμονέστεροι φασὶν αὐ-
 τὸν ὑπάρχειν. μημιονεύς καὶ Σπισίχορος καὶ Βακχυλίδης.
Apollonij Scholiasfes in lib. I V.

Φαντὶ δὲ λαμνόμενος ὅ. τ. αὐτῆ τῆ ἱστορίας καὶ Βακχυλί-
 δης συμφωνεῖ ἐν τοῖς Διδυράμβοις, ὅτι δὴ Ἕλληνας ἐκ λήμνης
 μετεσείλαντο τὸν φιλοκλήτιον, Ελένη μαντλάσασμένου. εἰ-
 μῆρτο γὰρ ἀνὰ ἢ ἡσυχλείων τόξων, μὴ περὶ δὴ τῆ τὴν
 ἴλιον. *Pindari Scholiasfes in Pythiciis.*

Εὐρώπῳ τὴν φοίνικ' ὅ. Ζεὺς θρασάμενος ἔν τινι λει-
 μῆνι ἀνδρα ἀναλέγασαν, ἠράδην. κατελθὼν ἠλλαξεν αὐ-
 τὸν εἰς ταῦρον, ὅστις ἀπὸ τῆ σόματ' ὅ. κρόκον πνέων τὴν εὐ-
 ρώπῳ ἀπατήσας ἐβάσασε. καὶ διαπερδμύσας εἰς κρήτιον,
 ἐμίγη. εἶδ' οὕτως ζωώκισεν αὐτὴν Ἀσπέρωνι τῷ Κρητῷ
 βασιλεῖ. γρομένη δὲ ἔλυ' ὅ. ἐκείνη, τρεῖς παῖδας ἐγέννησε,
 μίνα, σαρπηδόνα, καὶ Ραδάμανθυ. ἰσορεῖ Ἡρόδ' ὅ. καὶ
 Βακχυλίδης. *Scholiasfes Homeri in Iliad. μ'.*

Ρωδακὸς τόπος ἔστι φρυγίας, οὗ μημιονεύει Βακχυλί-
 δης. *Scholiasfes Apollonij Rhodij in lib. I.*

Τίθετι τὸ παρὰ Βακχυλίδη, ὡς ἀπὸ Σελλιωδ εἰρημένον,
 καὶ φησὶ τίνα εἶπε τὸ ἔπος. *Ptolemaus Hephaestion apud
 Photium.*

Νηρείδες ἢ τῶ Νηρέως θυγατέρων διαφέρει. Δίδυμο
 ὁμοίως ἐν ὑπομνήματι Βακχυλίδη ὀπινικίων. *Ammonius
 ἐπὶ ὁμοίων καὶ διαφορῶν λέξεων.*

*Bacchylides & Pindarus bis denos & c. de Niobe
 filijs. A. Gellius lib. xx. cap. vi.*

Alat-

Alalcomenium civitas est Bœotia, in qua regnavit Hercules filius, & in qua Alcmena nata est Herculis mater, & in qua etiam colitur Minerva. hinc Bacchylides Græcus poëta fuit, quē imitatus est Horatius in Odis. Lactantius in Statij Thebaid. lib. VII. super illo versu,

— & *Alalcomenæa Minervæ
Agmina &c.*

Pastor cum traheret &c. Hac ode Bacchylidem imitatur. nam ut ille Cassandram facit vaticinari futura belli Troiani, ita hic Proteum. Porphyrion in Horatium.

Εἰ δὴ καὶ ἄρμα γὰρ ὑπὸ τῆς ἀθλιῶν τὸ ἀρχαῖον, οὐκ ὑπὸ τῆς σικελίας, &c. οἱ γὰρ οὗτοι Βακχυλίδῳ καὶ Πίνδαρον ὑμνήσαντες τοὺς περὶ Ἰέρωνα καὶ Γέλωνα ἐν ἰππικῇ, παρέχον ὑπόνοιαν, Σικελιώτας τὴν ἰππικὴν εὐρεῖν. Scholiastes in Aristidis Panathen.

Καὶ γὰρ τοῖς παλαιοῖς ὡς ἔοικαν αἱ Μῦσαι τὰ κάλλιστα τῆς ζωτομαμάτων καὶ δοκιμώτατα φυγὴν λαβεῖσαι. Ζωεργὸν ἐπιτέλεθ. Θυκυδίδης ἀθλιῶσι Ζωέγραψε τὸν πόλεμον τῆς πελοποννησίων καὶ ἀθλιῶν ἐν Θράκη περὶ τὴν Σκαπτήν ὕδαλον. &c. Βακχυλίδης ὁ ποιητὴς ἐν πελοποννησῶ. Plutarchus οὗτοι φυγῆς.

Κληπκοὶ μὲν οὖν ὁπόσοι εἰσὶν οἱ πολλοὶ τῆς Ἰεῶν τῆς Σαυροῦ, ἢ Ανακρόντι, ἢ τοῖς ἄλλοις μετεκκοῖς, κλησὶν ἔχοντες πολλῶν θεῶν. ἀποπεμπτικοὶ δὲ, ὅποιοι καὶ οὗτοι Βακχυλίδῃ ἔκει οὕτω ἄποπομπὴν ὡς ἀποδημίας πινὸς ἡγομένης ἔχοντες. Menander cap. περὶ τῆς ὕμνων τῆς εἰς τὴν θεάς.

Ρωθεῖς οὖν ὁ Ἰέρων Ζωῆν Σιμωνίδῃ τῷ Κεῖῳ, καὶ Πινδαρῷ τῷ θηβαίῳ, καὶ Βακχυλίδῃ τῷ Ἰουλιῆτι. Elianus ποικίλης ἰστορίας lib. IV.

Μαζότιος

Μαζόντες δὲ λάβροι &c. ἄποττειν & πρὸς Βαχχυλί-
δω. γέρονε γὰρ αὐτῶ ἀνταγωνιστὴς τρόπον τινα, καὶ εἰς τὰ
αὐτὰ κεδῆκεν. Scholiast. Pindari in Olymp.

Δαίτ' ἀθιόν &c. αἰνῆε & εἰς Βαχχυλίδω. αἰὶ γὰρ
αὐτὸν πρὸ Ἱέρωνι δέισυρεν. Scholiastes Pindari in Py-
thiis.

Καλὸς τοι πίδων παρὰ παισὶ &c. ταῦτα αἰνῆε & εἰς
Βαχχυλίδω. εὐδοκιμῆσαι γὰρ αὐτὸν φασὶ παρὰ Ἱέρωνι.
Scholiastes Pindari in Nemeis.

Κρηγίτας δὲ κῶλοιοι ταπεινὰ νέμονται &c. οἱ δὲ ἀν-
τίτεχροὶ μου φησὶ κολοιοῖς εἰκόασι, κραυγάζοντες μόνων καὶ
ταπεινὰ νέμονται. οὐ δύναν & δὲ διαίρεσθαι εἰς ὕψος. δοκεῖ
δὲ ταῦτα τείνειν εἰς Βαχχυλίδω. ἦν γὰρ αὐτοῖς καὶ φώρεσις
πρὸς ἀλλήλοις. Ἐμβαλλεὶ δὲ ἑαυτὸν μὲν ἀετῶ κολοίῳ δὲ
Βαχχυλίδω. Scholiastes Pindari in Nemeis.

Et primum ita inuiolata castitate enituit, ut post
amissam coniugem, nihil unquam Venereum attinge-
ret: illud advertens quod apud Platonem legitur, So-
phoclem Tragediarum scriptorem etate grandævum,
interrogatum ecquid adhuc feminis misceretur, negā-
tem, id adiecisse, quòd gauderet harum rerum amorē,
ut rabiosum quendam effugisse dominum & crudelē.
item ut hoc propositum validius cōfirmaret, recolebat
sape dictum Lyrici Bacchylidis, quem legebat iucunde,
id asserentis, quòd ut egregius pictor vultum spe-
ciosum effingit, ita pudicitia celsius consurgentem vi-
tam exornat. Ammianus Marcellinus in Juliano.

Ἐκ δὲ τῆς Ἰυλίδος ὁ, τὸ Σιμωνίδης ἦν ὁ μελοποιὸς, καὶ
Βαχχυλίδης ἀδελφιδοῦς ἐκείνου. Strabo lib. I.

Ἰουλις, πόλις ἐν κῶ Ἰῆ νήσῳ, ἀπὸ Ἰυλίδος κρήνης, ἀφ' ἧς
Σιμωνίδης ἐστὶν ὁ μελοποιὸς, καὶ Βαχχυλίδης ὁ ἀδελφιδοῦς
ἐκείνου. Stephanus ἐν τῷ πρὶ πόλεων.

O

Bacchy-

Bacchylides octogesima prima olympiade floruit.
Eusebius in Chronicis.

Βακχυλίδης, Κεῖϑ, ἀπὸ Κέου τῆς πόλεως δὲ Ιου-
 λίδϑ. ἔχει γὰρ πόλεις Τέσπαρας, Ιουλίδα, κάρδιαν, κο-
 ρυσίαν, ποιήσας. Μέδωνϑ υἱὸς τῷ Βακχυλίδε τῷ ἀδελφεῷ
 παιδὸς, συγγηῆς Σιμωνίδου τῷ Λυκαῖ, καὶ αὐτὸς Λυκαῖος.

Smidas.

Ἡ μὲν τοι Πινδαροῦ Ἰλῶσα καὶ Σιμωνίδε καὶ Βακχυλίδε
 πωτελοῦς ἀγροῖται, διὰ τὸ μὴ δουρεῖς εἶναι φύσει τοὺς ποιη-
 τὰς, ἔχειν δὲ μόνον αὐτῆς τὴν διάλεκτον. *Corinthus de
 dialectis.*

ΤΤΡ.

ΤΥΡΤΑΙΟΥ
 ΤΟΥ
 ΛΑΚΩΝΟΣ
 ἐλεΐαια.

εἰς Τυρταῖον
 Τέτιζ.

Τυρταῖος Λάκων στρατηγός, καὶ ποιητὴς ἐπὶ ἤρχον,
 Προγεπηλικὰ πρὸς πόλεμον γράφας ἀσμάτων μέλη,
 Ἀπερ ἦσαν οἱ Λάκωνες ἐν συμβολαῖς πολέμων,
 Πυρρίχον ἄρχεμένοι τοῖς νόμοις τῆ Λυκούργου,
 Ὡς Δίον ὁ χευσόσομος ἔτω που γράφει λέγων.
 Λητε & c.

HORATII

*Tyrtaeus, mares animos in martia bella
 Versibus exacuit.*

O 2

ΤΤΡ-

ΤΥΡΤΑΙΟΥ
 ΤΟΥ
 ΛΑΚΩΝΟΣ
 ἑλεῖσιαι.

Οὐτ' ἂν μῆσαιμι, ἔτ' ἐν λόγῳ ἄνδρα πθείλω,
 ἔτε ποδῶν ἀρετῆς, ἔτε παλαίσμοσύνης.
 εἶδ' εἰ κυκλώπων μὲν ἔχοι μέγθός τε βίλω τε,
 νικῶν δ' ἐθέων Θρήϊκιον βορέλω.
 εἶδ' εἰ Τιθωνοῖο φυὴν χαριέστερος εἴη,
 πλὴν δ' ἐμὶ δέω καὶ κινύραο πλέον.
 εἶδ' εἰ Τανταλίδεω Πέλοπος βασιλεύτερος εἴη,
 Γλαῦσαν δ' Ἀδρήσου μέλιχόχηρην ἔχοι.
 εἶδ' εἰ παῖσαν ἔχοι δόξαν, πλὴν θέρειδος ἀλκῆς.
 εἰ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ,
 εἰ μὴ τλαίη μὲν ὄραν φόνον αἱματόεντα,
 καὶ δηῖων ὀρέγοιτ' ἐγύθειν ἰσάμβυος.
 ἦδ' ἀρετῇ, τόδ' ἄθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον,
 κάλλιπτον τε φέρεῖν γίγνεται ἀνδρὶ νέω.
 ξυῶν δ' ἐσθλὸν ἔστω πόλῃτε, πάντιτε δήμῳ,
 ὅστις ἀνὴρ δεβὰς ἐν παρομάχοισι μένη
 νωλεμέως, αἰχρᾶς δ' ἐφυγῆς ὀπιπάλῃ λαΐθῃ,
 ψυχὴν καὶ θυμὸν τλήμονα παρθέμβυος.
 θαρσύνη δ' ἐπεσὶν ἢ πλησίον ἄνδρα παρῆως,
 ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ.
 αἶψα δ' ἐδύμβυέων ἀνδρῶν ἔφεψε φάλαγγας
 ῥηχέας, ἀπεδῆτ' ἔχεθε κύμα μάχης.

αὐτός

αὐτός δ' ἐν φερμάχοισι πεισὼν φίλον ὤλεσε θυ-
μὸν,

ἄστυ τὲ καὶ λαὸς καὶ πατέρ' εὐκλείστας.

Πολλὰ διὰ σέβηιο καὶ ἀσπίδος ὀμφαλόεσσης,
καὶ διὰ θώρηκος πτόθεν ἐληλαμένος.

Τὸν δ' ὀλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι, ἠδ' ἐ γέροντες,
ἀργαλῆω δ' ἐ πτόθω πᾶσα κέκηδε πόλις.

καὶ τύμβος, καὶ παῖδες ἐν ἀνθρώποις ἀρίσημοι,
καὶ παίδων παῖδες καὶ γένος ἔξοπίσω.

ἔδ' ἐ ποτε κλέος ἐστλὸν ἀπόλλυ', ἔδ' ὄνομ' αὐτῆ',
ἀλλ' ὑπὸ γῆς περὶ ἂν γίνε' ἀθανάτοιο,

ὃν πν' ἀεισεύοντα, μένοντά τε, μῆρνα μῆμον τε,
γῆς πέρι καὶ παίδων θῆρος Ἀρης ὄλεση.

εἰ δ' ἐ φύροι μὲν κῆρα Τηλεγέος θανάτοιο,
νικήσας δ' αἰχμῆς ἀγλαὸν εὖχος ἔλοι,

πάντες μὲν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἠδ' ἐ παλαιοί,
Πολλὰ δ' ἐ τερπνὰ παθὼν ἔρχε' εἰς αἰδ' ἴω.

γηράσκων δ' ἀσπίς μεταφρέσφ, ἔδ' ἐ πρὸς αὐτὸν
βλάπτειν, ἔτ' αἰδοῦς ἔτε δίκης ἐθέλφ.

πάντες δ' ἐν θώκοισιν ὁμῶς νέοι, οἳ τε κατ' αὐ-
τὸν

εἴκουσ' ἐκ χάρις, οἷτε παλαιότεροι.

ταύτης νῦν πρὸς ἀνὴρ ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἰκέσφ
πειραῖσφ, θυμὸν μὴ μεδίεις πολέμω.

τοῦ αὐτοῦ.

Τεθνάραμαι γὰρ καλὸν ἐπὶ φερμάχοισι πεισόντα
ἀνδρ' ἀγαθόν, περὶ ἧ παρῖδι μῆρνα μῆμον.

τὴν δ' αὖτ' ἀεγλιπύοντα πόλιν καὶ πόινας ἀ-
 πτωχύνει, πάντων ἔς' ἀνιπρότατον, (Γεγυς
 πλαζόμενον σὺν μητρὶ φίλῃ, καὶ πατρὶ γέροντι,
 παυσί τε σὺν μικροῖς, κερδίῃ τ' ἀλόχῳ.
 ἐχθρὸς γὰρ τοῖσι μετέσεται, ἔς κεν ἵκηται,
 χρισμοσύνη τ' εἰκων, καὶ συζυγῆ πενή.
 αἰχύνει τὲ γένος, κατὰ δ' ἀλλάδων εἶδος ἐλέγχει,
 πᾶσα δ' ἀθυμία καὶ κακότης ἔπει).
 εἶθ' ἔτιος ἀνδρὸς τοῖ ἀλωμένῳ, εἶδε μὲ ὄρη
 γίνεταί, ἔτ' αἰδῶς εἰς ὀπίσσω τελέθει.
 θυμὸν γῆς περὶ τ' δε μαχώμεθα, κ' περὶ παῖ-
 δησκόμεθ', ψυχῶν μηκέτι φθοροίμοι. (δῶν
 ὦ νέοι. ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,
 μηδ' ἐφυγῆς αἰχρᾶς ἀρχετέ, μηδ' ἐφόβη.
 ἀλλὰ μέγαν ποιεῖτε κ' ἀλκιμον ἐν φρεσὶ θυμὸν,
 μηδ' ἐφιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι ληρίαίμοι.
 τοὺς δ' ἐπαλαιότερους, ὧν ἐκέπ' γενεατ' ἐλαφραῖ,
 μὴ καταλείποντες φεύγετε τοὺς γήραις.
 αἰχρὸν γὰρ δὴ τέτε, μὴ πορμάχοισι πεισόντε
 κείων ὀρόσθι νέων ἀνδρα παλαιότερον,
 Ἡδὴ λυκὸν ἔχοντε κάρη, πολὺν τε γένθον,
 θυμὸν ἄποπνεῖοντ' ἀλκιμον ἐν κονίῃ,
 αἱματὸντ' αἰδοῖα, φίλαις ἐν χερσὶν ἔχοντε,
 αἰχρὰ τὰ γ' ὀφθαλμοῖς κ' νεμεσπτόν ἰδεῖν,
 κ' χεῖρα θυμωθέντε· νέοισι δ' ἐπ' ἔοικεν,
 ὄφρ' ἄρα τῆς ἠβῆς ἀλλάδων ἀνδρος ἔχη.
 ἀνδράσι μὲν θυμῶσιν ἰδ' εἶν. ἑσπῶς δ' ἐπιναεῖς
 ζῶος ἐὼν, καλὸς δ' ἐκ πορμάχοισι πεισόν.

ἀλλὰ πρὸ δαβῆας μένετω ποσσὶ ἀμφοτέροισι
 σπριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὀδοῦσι δακνών.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἠερακλῆος γὰρ ἀνίκητον γένος ἐστὲ,
 θαρσεῖτ' ἔπω Ζεὺς ἀμχάνα λοξὸν ἔχθ.
 μὴ δ' ἀνδρῶν πληθὺν δεμψίνετε, μηδ' ἐφοβεῖσθε,
 ἰθύς δ' ἐς πορμάχοις ἀσπίδ' ἀκὴρ ἔχεται,
 ἔχθραν μὲν ψυχὴν θέμενος, θανάτῃ δ' ἐμλαίνας
 αὐγαῖσιν κῆρας ἠελίοιο φίλας.

Ἴσε γὰρ ὡς Ἀρεως πολυδακρύτῃ ἔργ' ἀρίδηλα
 εὐδ' ὄργην ἐδάπτ' ἀργαλέα πολέμῃ.
 καὶ μὲν φόβον τὸν τὴν διακόντων τ' ἐγένεσθε,
 ὡ νεοὶ ἀμφοτέροισι δ' εἰς κόρον ἠλάσατε.
 οἱ μὲν γὰρ Τολμῶσι παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,
 ἐς αὐτοχρῆδ' ἴλω κῆ πορμάχῃς ἵεναί,
 παυρότεροι θνήσκουσιν, σάβοσι δ' ἐλαθὸν ὀπίσσω,
 βροσάντων δὲ ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόβωλ' ἀρετῆ.
 ἐδ' εἰς δ' ἂν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσειν ἔχεσθε,
 ὅσ' ἀν' αἰχρᾷ πάθη γίνετ' ἀνδρὶ κακῷ.
 ἀργαλέον γὰρ ὅππασθε μεταφρενὸν ἔσθε δαίξην,
 ἀνδρὸς φεύγοντος δήϊω ἐν πολέμῳ.
 αἰχρὸς δ' ἐστὶ νέκῃς κατακείμενος ἐν κινήσει
 νῶτον ὅππασθε αἰχμῆ δουρὸς ἐληλαμένος.
 ἀλλὰ πρὸ δαβῆας μένετω ποσσὶν ἀμφοτέροισι,
 σπριχθεὶς ἐπὶ γῆς χεῖλος ὀδοῦσι δακνών.
 μηρῆς τε κνήμας τὴν κατῶ καὶ σῆρνα καὶ ὤμῃς
 ἀσπίδος εὐρείης γαστρὶ καλυψάμενος.

δεξιτερῇ δ' ἐν χειρὶ πινασέτω ὄβριμον ἔγχος,
 κινεῖται δ' ἐ λόφον δεξιῶν ὑπὲρ κεφαλῆς.
 ἔρδων δ' ὄβριμα ἔργα διδασκιάω πολεμίζην,
 μή δ' ἐκτὸς βελέων ἐσάτω αἰσίδ' ἔχων.
 ἀλλὰ τις ἐγγύς ἰὼν αὐτοχέδον ἔχει μακρῶ,
 ἢ ξίφος ἐτάζων δ' ἦϊον ἀνδρ' ἐλέτω.
 κῆ πόδα παρ ποδὶ θεῖς, κῆ ἐπ' αἰσίδος αἰσίδ'
 ἐρείσας,
 ἐν δ' ἐ λόφον τέ λόφω, καὶ κινέτω κινέη.
 καὶ σέρον σέρον ἄπεπαλημένος ἀνδρὶ μακρόχρω,
 ἢ ξίφος κώπην, ἢ δόρυ μακρὸν ἔχων.
 ὑμεῖς δ' ὦ γυμῆτες ὑπ' αἰσίδος ἀλλαθὲν ἄλλος
 Πτώσοντες, μεγάλοις βάλλετε χερμαδίοις,
 δούρασίτε ξεσοῖσιν ἀκόντι' ὄντες ἐς αὐτοῦς,
 ταῖσι πανοπκίαις πλησίοις ἰσάμενοι.

Σ αὐτῶ.

Μέχρι τῆ κατακλιθεῖ, καὶ ἀλκιμον ἔξετε θυμὸν,
 ὦ νέοι, εἰδ' αἰδέσθ' ἀμφιπυκτύονας
 ὧδε λίλυ μεθ' ἰέντες, ἐν εἰρήνῃ δ' ἐδοκίτε
 ἦσθαι, ἀτὰρ πόλεμος γαῖαν ἀπασαν ἔχθ.
 λείπῃ.

καὶ τις λαοθησκῶν ὕσατ' ἀκοντισάτω.
 πῆψεν τε γάρ ὅστι καὶ ἀλκῶν ἀνδρὶ μάχασθ
 γῆς πέρι, καὶ παίδων, κερδῆς τ' ἀλόχε,
 δυσμένεισιν, θάνατος δ' ἐτοτ' ἔασε), ὅπποτε κέν
 δῆ.

μοῖρα δ' ὀφθαλῶσσι, ἀλλὰ τις ἰδυῖς ἴτω.

ἔγχος

ἔγχος ἀναχρόμιος, καὶ ὑπὸ ἀσπίδος ἄλλομον ἦτορ
 ἔλασας τὸ παῖτον μιγνυμένου πολέμου.
 εἰ γάρ κενος θάνατον γε φυγεῖν εἰ μὴρμένον ἐστὶν
 ἀνδρ', εἰ δ' εἰ παροχόνων ἢ γένος ἀθανάτων.
 πολλὰκι δηϊοτήτα φυγῶν καὶ δοῦπον ἀκόντων
 ἔρχε), ἐν δ' οἴκῳ μοῖρα κίχεν θανάτου.
 ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἔμπας δῆμῳ φίλος, εἰ δ' ἐποθεὸς,
 τὸν δ' ἄλιχος σενάχει καὶ μέλας ἦν τι πάθη.
 λαῶ γὰρ ζύμπαντι πόδος κρατερόφρονος ἀνδρός
 θνήσκοντες, ζῶων δ' ἀξίος ἡμιθέων.
 ὡς περ γὰρ μιν πύργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρωσιν,
 ἔρρε γὰρ πολλῶν ἀξία μῆνος ἑών.

25

τοῦ αὐτοῦ.

Ἀμφ' αὐτὴν δ' ἐμάχοντ' ἐννεακαίδ' ἐκ' ἔτη
 νωλεμέως αἰεὶ ταλασίφρονα θυμὸν ἔχοντες
 αἰχμηταὶ πατέρον ἡμέτερον πατέρες,
 εἰκος δ' οἱ μὲν καὶ πῶσινα ἔργα λιπώντες
 φεῦγον Ἰθωμαίων ἐκ μεγάλων ὀρέων.

τοῦ αὐτοῦ.

Ὡς περ ὄνοι μεγάλοις ἀχθεσι βριθόμηνοι
 διαποσύνοισι, φέροντες ἀναγκάϊς ὑπὸ λυγρῆς
 ἡμισυ πάνθ' ὅσων καρπὸν ἄρμερα φέρει.

τοῦ αὐτοῦ.

Δεσπότης οἰμώζοντες ὁμῶς ἀλοχρί τε καὶ αὐτοί,
 εἴ τέ τιν' ἐλομένη μοῖρα κίχῃ θανάτου.

Ο 5

τδ

τοῦ αὐτοῦ.

Αὐτὸς γὰρ Κρονίων καλλιφεφάνη πόσις ἦρης
 Ζεὺς ἠρακλείδαις τὴν δὲ δέδωκε πόλιν.

Οἶσιν ἅμα περιλιπόντες ἐρενέον ἠνεμόεντα
 εὐρείαν πέλοπος νῆσον ἀφικόμεθα.

τοῦ αὐτοῦ.

Φοίβη ἀπέσσαντες πυθονῶθεν, οἳ τὰ δὲ νικῶν
 μαρτείας τε θεῶ, καὶ τελείεντ' ἔπη.

ἄρχω μὲν βουλῆς διομηθεὺς βασιλῆας
 οἳσι μέλφ' ἀπέρτης ἡμερόεσσα πόλις,

Πρεσβύτας τε γέροντας, ἐπέτα δὲ δημότας ἀν-
 εὐθείαις ῥήσασιν ἀταπομυθόμενοις. (δρακ)

τοῦ αὐτοῦ.

Ἡμετέρῳ βασιλῆϊ θεοῖσι φίλῳ θεοσκόμῳ,
 ὃν διὰ Μεσσηνίῳ εἰλομῶν εὐρύχορον,

ἔαυτοῦ.

Πρὶν ἀρετῆς πελάσασθαι τέρμασιν ἢ θανάτου.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἀγχι κ' ἀπάρτας εὐάνδρα κῆρα πατήρα,
 λαῖα μὲν ἴτιυ προβάλλεσθε, δόρυ δ' ἐντόλμας
 βάλλοντες,

μὴ φείδεσθε ζωῆς. εἰ γὰρ παῖσιον τὰ ἀπάρτα.

κα)

Καὶ Ἰσοβὰς (ὁ Εὐεπείδης) τὸν πάλον φησὶν, ὃν οἱ ἤρα-
κλεῖδαι περὶ τῆς χάρας ἐποιήσαντο, τὸν μὲν φησὶν ἄλλοτε, γυ-
νέας γαίης λακεῖνης μέσων, φίλου χθονός. τὸν δὲ δεύτερον
Μεσσηνίας, ἀρετὴν ἐχούσης μείζονα ἢ λόγῳ φράσαι, οἷαν καὶ
ὁ Τυρταῖος φράζει. *Strabo lib. VIII.*

Ἀλλὰ αἰετὸν δὴ μᾶλλον Ομηρῷ τε καὶ Τυρταίῳ καὶ τοῖς
ἄλλοις ποιηταῖς περὶ βίου τε καὶ δῆτηδευμάτων κακῶς θάλας
γράψαντας. Λυκέρῳ δὲ ἦθον καὶ Σόλωνι, καὶ ὅσοι δὴ νομο-
δέῃ θυομένοι γράμματα ἔγραψαν. *Plato de leg. lib. VIII.*

Ὅθεν οὐ μόνον ἀγαθὸς ἀνδραπότης εἴη, πόλιν δὲ καὶ αἴου
δυναίμενος διοικεῖν, ὃν δὴ καὶ ἀρχαῖς εἶπμεν τῷ Τυρταίου
πολεμικῶν ἔθῃ πολειμικώτερον. *Plato de legib. lib. II.*

Πολεμικοὶ δὲ εἰσὶν οἱ Λάκωνες, ὧν καὶ ἦτορ τὰ ἐμβαθήσια
μέλη ἀναλαμβάνουσιν, ἅπερ καὶ ἐνόπλια καλεῖται, καὶ αὐτοὶ
δὲ οἱ Λάκωνες ἐν τοῖς πολέμοις τὰ Τυρταίου ποιήματα ἀ-
πομιμημένοντες, ἔυρυθμον κίνησιν ποιεῖν. φιλόχορος δὲ
φησὶ, κρατήσαντας Λακεδαιμονίους Μεσσηνίων διὰ τὴν Τυρ-
ταίου στρατηγίαν, ἐν ταῖς στρατείαις ἔδος ποιήσαντες, ἀνδρα-
προποιήσαντες καὶ πειωνίσωσιν, ἀδελφὸν καὶ ἕνα Τυρταίῳ. κρινέω
δὲ τὸν πολέμῳ καὶ ἀδελφὸν διδόναι τῶν νικῶντι κρέας. *A-
thenaem lib. XI V.*

Ὅτι ὁ Τυρταῖος Λάκων ἦν στρατηγός, ἄσματα ποιήσας
πρωτοπόρικα πρὸς τὸν πόλεμον, ἅπερ ἀδελφὸς οἱ Λάκωνες,
ὄρμηξ ἐμπαιζέοντο πρὸς τὰς συμβολάς. *Isocrates amictor.*

Πρωτανόμενος δὲ πινέος, διὰ τί Τυρταῖον τὸν ποιητὴν
ἐποιήσαντο πολίτην, ὅπως ἔφη μηδὲ ποτε ξένος φαίνῃ ἢ
μὴ ἡγεμών. *Plutarch. in Laconicis apophtheg.*

Ερωτηθεὶς Λάκων ὁ τοῖός ἐστι Τυρταῖος ὁ ποιητής, ἀγα-
θὸς εἶπε καλλύνειν νέων ψυχάς. *Plutarchus ibidem.*

Τὸν Τυρταῖον ὁ Λεωνίδας ἐρωτηθεὶς ποῖον πινὰ νομίζοι,
ἀγαθὸν ποιητὴν, ἔφη, νέων ψυχάς καλλύνειν. ὡς τοῖς νέοις
διὰ τῶν ὄρμηξ ἐμπαιζέοντα μετὰ θυμῷ καὶ φιλοπτιμίας
ἐν ταῖς

ἐν ταῖς μάχαις, ἀφειδύσασα αὐτῆς. Ρωμαίων ἐν τῷ πό-
τερος τῆς ζώνος φρονιμότερα τὰ χερσαῖα ἢ τὰ ἐνυδρα.

Καὶ ἀσπάρτας ἤγειρε τὰ τυρταίου ἔπη, καὶ Ἀργεῖοις τὰ
τελεσίλλης μέλη, καὶ Λεσβίοις ἢ Ἀλκαίῳ ὡδή. *Μαξιμίμω*
Tyrtaeus.

Καὶ τὰ Ἰετὰταῖα Κίμωνος εἰς Ἰθάκῃ ἀφίξεις, καὶ Τυρ-
ταίου ἐπὶ Κίμωνος εἰς ἀσπάρτην &c. ὅτι, ὁ ποιητής. ὅς ἐλ-
θὼν εἰς ἀσπάρτην ὀλίγον ἐπὶ Κίμωνος, λαβὼν μέλη τινὰ πα-
ροῦσα λακεδαιμονίους εἰς πόλεμον. *Scholiasstes in Ari-*
stidis παναθηναίων α.

Ἐγένετο δὲ καὶ Λακεδαιμονίων μίνταμα ἐν Δελφοῖν, τὸν
ἀθωαῖον ἐπάρατον σύμβουλον. ἄποσέλλουσιν ἐν παρὰ τοὺς ἀ-
θωαῖους τὸν ἴε χρησιμὸν ἀπαγελοῦντας, καὶ ἀνδρα αἰτοῦν-
τας παρακινεῖσθαι ἀχρῆ σφίσι. ἀθωαῖοι δὲ οὐδέποτε θέ-
λοντες, ἔτε Λακεδαιμονίους ἀνὰ μεγάλων κινδύνων πρὸς-
λαβεῖν μοῖραν τῆς ἐν πελοποννήσῳ τῶν ἀρίστων, οὐδ' αὐτοὺς
ἐθροῦσαι ἐν θεῷ, πρὸς ταῦτα ἐξ ἀρίστων. καὶ ἦν γὰρ Τυρ-
ταῖος διδάσκαλος ἡραμμάτων, νοῦν τε ἤκουσιν ἔχον δοκῶν,
καὶ τὸν ἕτερον τῆς ποδῶν χωλὸν, τῶτον ἄποσέλλουσιν εἰς ἀσπάρ-
την. ὁ δὲ ἀφικόμενος, ἰδὼν τε τοῖς ἐν τέλει, καὶ ζυμῶν ὁ-
πόσοις ἴυχη, καὶ ἐλεγεία καὶ τὰ ἔπη σφίσι τὰ ἀνάπαισα ἤδεν.
Παισιπίας μεσσηνιακοῖς.

*Sed reges Lacedaemoniorum, ne contra Fortunam
pugnando maiora detrimenta civitati infunderent, re-
ducere exercitum voluerunt, ni intervenisset Tyrtaeus,
qui composita carmina exercitus pro concione recita-
vit, in quibus hortamenta virtutis, damnorum sola-
tia, belli consilia conscripserat. itaque tantum ardorem
militibus iniecit, ut non de salute, sed de sepultura so-
liciti, tesseras, insculptis suis & patrum nominibus,
dextro brachio deligaret, ut si omnes adversum pro-
elium consumpsisset, & temporis spatium confusa corporum
linea-*

lineamenta essent, ex indicio titulorum tradi sepultura possent. Iustinus lib. 111.

Lacedaemonij Tyrtaeum poetam Atheniensem ducem praelio legunt, qui tribus conflictibus fusi amissum exercitum, vocata in libertatem seruorum manu, suppleuerant. sed cum sic quoque desistendum certamine propter metum periculi arbitrarentur, Tyrtaei poetae & Ducis composito carmine, & pro concione recitato, rursus accensi, mox in certamen ruunt. tantaq; vi animorum certatum est, ut raro unquam cruentius praelium exarserit. at postremum tamen victoria Lacedaemoniorum fuit. Orosius lib. 11.

Lacedaemonijs diu aduersum Athenienses certantibus oracula responderunt non aliter victoriam posse habere, nisi Atheniensem ducem habuissent. missis legatis qui hoc ab Atheniensibus postularent; Athenienses in contumeliam ipsis Tyrtaeum quendam claudum dederunt, dicentes iuxta ignauiam ipsorum hunc eis decem posse sufficere. sic oracula, quae promiserunt, non frustrata sunt. nam Tyrtaeus licet corpore esset debilis, scripsit tamen carmen heroicum, quo accensi Lacedaemonij, in aciem processerunt, sicq; consecuti sunt victoriam. ἄλλως. Tyrtaeus fuit genere Atheniensis, poeta, omni deformis parte membrorum. is primus tubam inuenit: quo etiam Lacedaemonij vsi duce vicerunt. Messenios nam cum diuturno tempore inter Lacedaemonios & Messenios bellum traheretur, consuluerunt Lacedaemonij Apollinem, quibus responsum est, non aliter eos posse vincere, nisi cum duce Atheniensi pugnarent. quibus Athenienses Tyrtaeum dederunt, & ita Lacedaemonij vicerunt; cum hostes nouus tuba sonitus terrisset. Acron in Horatii Poetic.

Tyr-

Tyrtaeus fuit genere Atheniensis, poeta, omni parte membrorum deformis. primus hic tuba moderatior nes dedit ex hac causa. nam cum Lacedaemonij bellum aduersum Messenios gererent, diuq; traherent, dubium Martis euentum, responsum acceperunt ab Apolline, si uellent vincere, Atheniensi duce uterentur; a quibus rogati Athenienses, miserunt Tyrtaum claudum & luscum, quem deformem crederent. usi sunt auxilio eius Lacedaemonij, quibus ille captiū monstrauit tubarum, quarum inaudito territi sono Messenij fugerunt, adeptiq; sunt uictoriam Lacones. Porphyrio in Horatium.

Τυρταῖος Ἀρχιμρότου λάκων ἢ μιλήσιος, ἐλεγειοποιός, καὶ ἀυλητής. ὃν λόγῳ τοῖς μέλεσι χησάμενον, παροῦναι Λακεδαιμονίους, καὶ πολεμῶντας Μεσσηνίους ταύτη ὀπικρατε στέροις ποιῆσαι. ἐστὶ δὲ πικράτατος, σύλχονος τοῖς ἐπιὰ κληθεῖσι σοφοῖς, ἢ καὶ παλαιότερῳ. ἤκμαζε γυνήτι τὴν λέξι δολυμπιάδα. ἐγραψε πολιτείαν Λακεδαιμονίους καὶ ἐποθήκας δι' ἐλεγγίας, καὶ μέλη πολεμικήα, βιβλία εἰς ἄλλως. Τυρταῖος, οἱ Λακεδαιμόνιοι ὄμοσεν ἢ Μεσσηνίω αἰρήσεν, ἢ αὐτοὺς Τετρηξέωδον. χησάσantos ἢ τῷ θεοῦ στρατηγὸν ὄρα ἀδελφίων λαβεῖν, λαμβάνουσι Τυρταῖον τὸν ποιητὴν χωλὸν ἄνδρα. ὃς ἐπ' ἀρετὴν αὐτὸς ὄρακαλῶν εἶλε τῷ κ'. εἶπει τὴν Μεσσηνίω, καὶ ταύτῃ κατέσκαψεν, καὶ τοὺς εἰχμαλώτους ἐπὶ τοῖς εἰλωσι κατέταξεν Σιδάας.

Τυρταῖος λακεδαιμονίων μαλλόντων ὄρατάπειδον Μεσσηνίους, καὶ βεβουλαμένων νικᾶν ἢ ἀπεθανεῖν ἐν τῇ μάχῃ, ἵνα δὲ ἀπὸ τῆ οἰκείων ἐν τῇ τῆς νεκρῶν ἀνοιρέσει γνωρίζοιτο ἕκαστος, ἐπὶ τὰς σκυταλίδας ἴουνόμα χεραφάντων, καὶ περὶ τῇ λαῖᾳ χειρὶ φορόντων, βουλόμενος ἐκπλήξαι τοὺς Μεσσηνίους τῷτο μαδόντας παρήγγειλε μὴ παρατηρεῖν τοὺς αὐτομολοθόντας εἰλωτας· οἱ δὲ μηδενὸς παραφυλάττοντο ἀνα-

φως

δὴν αὐτομολήσαντες ἤγειλαν τὰς Μιαισινοῖς τὴν ἀπό-
ροισαν τὴν Λακωνικὴν. οἱ δὲ κατὰ πλάγηντες, ἀδερῆσερον ἀ-
γωνισάμενοι, τὴν νίκην ἔδιδον μικρῶν λακιδαιμονίοις ἔδωκαν.
Polyanius in Stratagematum libro.

Τειχερίαν δὲ Τυρταῖος ἐξῆγε, τρεῖς λακῶνων χορὸς, καθ'
ἡλικίαν ἐκάστω· παῖδας, ἀνδράς, γέροντας. *Iulius Pollux
libro IV.*

Τυρταῖος, Λυκοδρχος ἐν τῷ 7^ῳ Λεωκράτους, ὁ τῆς ἐ-
λεγγείων ποιητής, καὶ αὐλητής. *Harporatior.*

*Quid Horatius frustra Tyrtæum Homero subiun-
git? nec sanè quisquam est tam procul à cognitione eo-
rum remotus, ut non indicem certè ex bibliotheca sum-
ptum, transferre in libros suos possit. Quintilianus
libro X.*

Οὐ μόνον δὲ ἐπὶ Σωκράτους Ἀθηναῖοι πεπόνθασιν τῶτο,
ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πλείων ὄσων. καὶ γὰρ Ὀμηρον, κατὰ φησιν, ἡρα-
κλείδης πενήκοντα δραχμαῖς ὡς μαινόμενον ἐτίμησεν. καὶ
Τυρταῖον Ἐρατοσθένης ἔλεγον. *Diog. Laertius in Socrate.*

MIM-

ΜΙΜΝΕΡΜΟΥ
 ΤΟΥ
 ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΥ
 ἐλεγεία.

εἰς Μίμνερμον
 Ερμησιάνακτος ἔ Κολοφωνίε,
 ἔκ γ' ἐλεγείων.

Μίμνερμος δὲ (τὸν ἠδὺν ὃς εὗρετο πολλὸν ἀνατλάς
 ἤχον, καὶ μαλακὸν πνεῦμα ἀπὸ πενταμέτρου)
 Καί το μὲν Ναννοῦς, πολὺ δ' ἐπὶ πολλάκι μῶτον
 * Κνημοθεῖς κώμοις σίχῃ Ζωοξομίη.
 ἤχθες δ' Ερμόβιον τὸν αἰε βαρὺν, εἰδὲ φερέκλιον
 Ἐχθρὸν μισήσας, τοιάδ' ἐπιμψεν ἔπι.

Ἀλεξάνδρου αἰτωλοῦ.

Ὡς Ἀγαδοκλεῖος λάσσαι φρένες ἤλασαν ἔξω
 Πατρίδος ἀρχαίων ἦν ὁδ' ἀγῆς περὶ γόνων,
 Εἰδὼς ἔκ νεότητος αἰε ξείνοισιν ὀμιλεῖν
 Ζεῖν Μιμνέρμου δεῖσε πόσα Κρονίων.

HORATII

ex epist. lib. i. ad Numicium.

*Si Mimnermus uti censeat, sine amore, iocisq̄
 Nil est incundum : viuas in amore, iocisq̄.*

ex

Ex epist. lib. II. ad Iulium Florum.

*Discedo Alcaus puncto illius. ille meo quis?
 Quis nisi Callimachus? si plus adposcere viset
 Fit Mimnermus.*

PROPERTII

ex lib. I.

Plus in amore valet Mimnermi versus Homero.

P

MIM-

ΜΙΜΝΕΡΜΟΥ
 ΤΟΥ
 ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΥ
 ἑλεΐαια.

Ημεῖς δ' οἶα τε φύλλα φύψ' πολυάνθεμος ὄρη
 ἦρος, ὅτ' αἴψ' ἀυγὴ αὖξεν ἡλίου,
 τοῖς ἱκελοι, πῆχμον ἐπὶ χρόνον ἀνθεσιον ἤβης
 τερπόμεθα, πρὸς θεῶν εἰδότες ἔτε κακόν,
 ἔτ' ἀγαθόν. κῆρες δὲ παρεσήκασι μέλαιναι,
 ἢ μὲν ἔχουσα τέλος γήραος ἀργαλέα
 ἢ δ' ἑτέρα θανάτῳ. μίνυθα δὲ γίνε' ἤβης
 καρπὸς, ὅσοντ' ἐπὶ γῆν κίδνα' ἡέλιος.
 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τὲρ τέλος ὤψα μείψεν ὄρης,
 αὐτίκα δὴ τεθνᾶναι βέλπον, ἢ βίοςτος.
 πολλὰ γὰρ ἐν θυμῷ κακὰ γίνε', ἄλλοτέτ' οἶκος
 ξυχῆται, πενίης δ' ἔργ' ὀδυνηρὰ πέλφ.
 ἄλλος δὲ αὖ παιδῶν ὀπιθεύει, ὧν τε μάλιστα
 ἰμείρον κτὶ γῆς ἔρχεται εἰς αἰδῶ.
 ἄλλος νῆσον ἔχει θυμοφθόρον· οὐδέ τις ἐστὶν
 ἀνθρώπων, ὃ μὴ Ζεὺς κακὰ πολλὰ δίδω.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τιθωνῶ μὲν ἔδωκεν κακὸν ἀφθιτὸν ὁ Ζεὺς
 γῆρας, ὃ καὶ θανάτου ῥίγιον ἀργαλέα.
 τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλόν, ἕπει πλέον ὠφελεν εἶναι,
 ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίγνε', ὥς περ ὄναρ,

ἦβη

ἦβη πμήεσσα, τό δ' ἄργαλέων καὶ ἄμορφον
 γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτίχ' ὑπεκρέμαται,
 ἔχθρον ὁμῶς κὶ ἄπμον, δ, τ' ἀγνωστον πθεῖ ἄνδρα,
 βλάβη δ' ὀφθαλμῶς καὶ νόον ἀμφιχυθέν.

τοῦ αὐτοῦ.

Οἷσ' ἦβης ἄνδρα γινέει ἄρπαλέα
 ἄνδρασιν ἠδ' ἑτυμαξίν, ἐπεὶ τ' ὀδυνηρὸν ἐπέλθῃ
 γῆρας, δ, τ' αἰχρὸν ὁμῶς κὶ καλὸν ἄνδρα πθεῖ.
 κτεῖ μὲν φρένας ἀμφὶ κακαὶ τείρσοι μέριμνα,
 ἐδ' αὐγὰς παροτρῶν τέρπε' αἰετίου,
 ἀλλ' ἔχθρὸς μὲν παισίν, ἀτιμαστος δ' ἑτυμαξίν.
 ἔπειτα ἄργαλέον γῆρας ἔθηκε θεός.

τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ φθὴν ἰὼν κάλλιπτος, ἐπὴν ὠδρα μείψεται ὄριον,
 ἐδ' ἑπατὴρ παισὶ τίμιος, ἔτε φίλοις.

τοῦ αὐτοῦ.

Αἰ γὰρ ἄτερ νέστον τὲ καὶ ἄργαλέων μελεδῶνων
 ἔξηκονταέτη μοῖρα κίχρη θανάτου.

τοῦ αὐτοῦ.

Τίς δ' ἐβίος, τί δ' ἐτερπνὸν ἄτερ χρυσῆς Ἀφροδί-
 τηναίης, ὅτι μοι μηκέτι ταῦτα μέλει. (τις;

τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν σαυτῆ φρένα τέρπε. Δυσηλεγέων δ' ἐπολιτῆ
 ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἀμφνον ἐρεῖ.

Ρ 2

ΤΑΤ

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ,

ἐν τῇ Ναυνοῖ.

Ἡέλιος μὲν γὰρ ἔλαχεν πόνον ἡμαρτα πάντα,
 εἰδ' ἔπειτ' ἄμπαυσις γίνετ' εὐδαιμία

Ἰπποισιν τὲ καὶ αὐτῷ, ἔπειρ' ῥοδὸδ' ἀκτυλος ἠώς
 ὠκεανὸν περιλιποῦσ' ἔραυδ' εἰσαναβῆ.

τὸν μὲν γὰρ δ' ἄ κῦμα φέρει πολυήρατος εὐνή
 κοίλη ἠφαίστου χερσὶν ἐληλαμένη.

χρυσῷ τιμήντος, ὑπὸ πτερον ἄκρον ἐφ' ὕδαρ,
 εὐδ' ὄνθ' ἀρπαλέως χῶμα ἀφ' ἑσπερίδων,

γαῖαν εἰς αἰθιόπων, ἵνα οἱ θοδὸν ἄρμα καὶ ἵπποι
 εἰς ἄσ' ὄφρ' ἠὼς ἠεργένετα μόλη.

ἔνθ' ἐπέβη ἑτέρων ὀχέων ἰσθρίονος ὑός.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ,

ἐν τῇ Ναυνοῖ.

— αἰαυὲ τε πύλον Νηληϊὸν ἄστυ λυπόντες,

ἡμερτὴν Ἀσίλῳ νηυσὶν ἀφικόμεθα.

εἰς δ' ἄρα τὴν Κολοφῶνα βίλῳ ὑπὲρ ὀπλον ἔχον-
 ἐζόμεθ' ἀργαλέης ὕβελος ἠγεμόνες. (τες,

κεῖθεν δ' ἄρα πέντες δ' ἄπορνύ μῆμοι ποταμοῖο,
 θεῶν βελῆ σμύρναν εἶδομεν αἰολίδα.

τοῦ αὐτοῦ.

Οὐδ' ὀκόταν μὲν κῶας ἀνήγαγν' αὐτὸς ἴησιν
 εἰς αἴης τελέσας ἀλγινόσασαν ὄδ' ὄν.

ὕβελ

ὕβριση πηλή τελίων χαλεπήρες ἀέθλον,
 ἐδ' ἂν ἐπ' ὠκεανῆ χαλὸν ἴκοντο ῥόον.

Paulo rōst:

αἰήσο πόλιν τόθι τ' ὠκέος ἠελίοιο
 ἀκτίνες' ἔχουσα κεία) ἐν θαλάμῳ.
 ὠκεανῆ παρά χεῖλές' ἴν' ᾗχετο θεῖος Ἰήσων.

τοῦ αὐτοῦ.

Δενοὶ γὰρ ἀνδρὶ πάντες ἐσμέν εὐκλεεῖ
 ζῶντι μὲν φθρηῆσαι, κατθανόντα δ' αἰνέσαι.

Ἔ αὐτῶ.

Οἶα δὲ φιλοῦσιν οἱ ἰατροὶ λέγειν,
 τὰ φαῦλα μείζω, καὶ τὰ δεῖν' ὑπὲρ φόβον,
 πυργοῦντες αὐτοῦς.

Δημήτριος δ' ὁ Σκήψιος ἐν τῷ Τετάρτῳ καὶ εἰκοστῷ τῆς Ἰωνικῆ Διακόσμου, Δαΐταν Ἡρώα πρῶτον παρὰ τοῖς τρωσίν, ἔμνημονεύει Μίμνερον. *Athenaeus lib. IV.*

Μίμνερος ἢ ἐλεγεία ἐς τὴν μάχην ποιήσας τὴν Συμβαίων πρὸς γύμνῳ τε καὶ λυδόν, φησὶν ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἰωνισμοῦ, δυατέρας ἔραυε τὰς ἀρχαιοτέρας μούσας. τῶν δὲ ἄλλας νεωτέρας τῆς Διὸς παίδας. *Pausanias Bœotic.*

Κυδρὶλός ἢ νόθος υἱὸς Κόδρου Μυῦντα κλιζέ. Ανδρόπομος ἢ λέβεδον, καταλαβόμενος τόπον τινὰ ἄρπιν. Κολοφῶνα δ' ἀνδρέμων πύλιος, ὡς φησι καὶ Μίμνερος. *Strabo lib. XIV.*

Ἡ δὲ Ἀφροδίτη κατὰ φησι Μίμνερος, ὑπὸ Διομήδους τραπέζισσα, παρεσκεύασεν τὴν Αἰγυπτίαν πολλοῖς ἔμοιχοῖς, συλκοιμηθῆναι δὲ καὶ Ἰππολύτῳ καὶ Κομῶτῃ τῷ Δενέλου υἱῷ, Διομήδους δὲ ἄρχειν εἰς τὸ ἄρτος, ὅτι βουλευέται ὑπὸ αὐτῆς. τῆ δὲ καταφυγόντ' εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἡρας, διὰ νυκτὸς φεύγει σὺν τοῖς ἑταίροις. καὶ ἦλθεν εἰς Ἰταλίαν πρὸς Δαδῶνον βασιλέα, ὃς αὐτὸν δόλῳ ἀνείλεν. *Isacius in Lycophronem.*

Ἀλκμάν δ' ἔχει φησὶ (τοῦς Νιόβης παίδας) Μίμνερος εἴκοσι. *Ælianus lib. X. ποικίλης ἱστορ.*

Εἰ δὲ μὴ Θεῶν ἡμῖν οὐτ' ἄν τὸν Μίμνερον ἐπάξει, καὶ τὸν Κυδῖαν, καὶ τὸν Ἀρχιλόχον. πρὸς δὲ τούτοις τὸν Σίησιχρον, καὶ τὸν Πίνδαρον ἐν ταῖς ἐλλείψεσιν ὀλοφυρομένοις τὸν φανερώτατον κλεπτόμενον, καὶ μέσῳ ἁματι νύκτα χρομένῳ, καὶ τ' ἀκτῖνα τ' ἡλίε σότοις ἀβαστὸν φάσκοντας. *Plutarchus περὶ τῆς ἐμφαινομένου περὶ τῶν κύκλων τῆς σελήνης.*

Χαμαιλέων δ' ἐν τῷ περὶ Σίησιχόρου, καὶ μελωδῶν φησὶν οὐ μόνον τὰ Ὀμήρου, ἀλλὰ καὶ τὰ Ἡσιόδου, καὶ Ἀρχιλόχου, ἐπὶ δὲ Μιμνέρμου, καὶ Φωκυλίδου. *Athenaeus lib. IV.*

Ἄνδρες δ' ἐγένοντο Κολοφῶνιοι τῶν μνημονομένων, Μίμνερος

μερμος αὐλητῆς ἄμα, καὶ ποιητῆς ἐλεγεΐας. *Strab. lib. XIV.*

Καὶ ἄλλο δὲ ἔστιν ἀρχαῖο νόμο, καλούμενον κρα-
δίας, ὃν φησιν Ἰππώναξ Μίμνερμον αὐλῆσαι. ἐν ἀρχῇ γὰρ
ἐλεγεῖα μαμλοποιημένα οἱ αὐλωδοὶ ἦδον. *Plutarchus ἐν*
τῷ περὶ μουσικῆς.

Καὶ ὁ μὲν Ἀρίσταρχος, ἔρανοῦ θυγατέρα τὴν μῦσαν λέ-
δει, καθάπερ Μίμνερμος καὶ Ἀλκμαῖν ἰσοροδοῖσι. *Scholia*
stes Pindari in Nemeis.

*Mimnermus Elegiarum scriptor fuit, in quadam
ecloga Hieronymi sectam commendans. qui summum
bonum indolentiā, quam Graeci ἄνοιαν nominant, mo-
lestias amoris plus incommodi, quam gaudij habere
demonstrat. Porphyrio in Horatium.*

*Alcaeus autem Lyrici carminis: Callimachus Ele-
giaci auctor est. Mimnermus duos libros luculentos
scripsit. Porphyrio in epist. Horat. ad Iulium Florum
libro II.*

Τὴν ὃ ἐλεγεΐαν συλκεῖται μὲ ἐξ ἠρώε καὶ πενταμέτρου σίχου,
ἀρμόζεν ὃ τοῖς κρατοιομένοις, ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα ἔτυχε.
Τὸ γὰρ ἄρηνος, ἔλεγον ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ. καὶ τὸς τελελυτικώ-
τας δὲ αὐτῆ εὐλόβουν. οἱ μὲν τοι μεταφύεστροι τοῖς ἐλεγεῖοις
πρὸς διαφόροις ἰσοθέσεις ἀπεχρήσαντο. λέγει ὃ καὶ ἀερεῦ-
σαι τῷ μέτρῳ Καλλίμον τε τὸν Εφέσιον, καὶ Μίμνερμον τὸν
Κολοφώνιον, ἀλλὰ καὶ τὸν τηλέφου φιλητᾶν τὸν κῶον, καὶ Καλ-
λίμαχον τὸν βιάπην. κυρτωαῖος δὲ ἔσται. *Proclus ἐν τῇ κρη-
νομαθεΐᾳ.*

Ελεγεῖαν δὲ ποιηταὶ, Καλλίμαχος, Μίμνερμος, καὶ Φι-
λητᾶς. *Isacius in Lycophronem.*

*Prior est Musica inuenta metrica: cum sint enim
antiquissimi poetarum Homerus, Hesiodus, Pisan-
der: hos secuti elegiarij, Callimachus, Mimnermus,
Eubemerus. Censorinus de die natali.*

Ingenia Asiatica incluta per gentes fuer. poetae, Anacreon, inde Mimnermus. Solinus.

Μίμνερμος, Λιγυρτιάδου κολοφώνιος ἢ συμυρταΐος, ἢ ἄσυπυλαιεύς, ἐλεγεῖοποιός. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς λζ'. ὀλυμπιάδος, ὡς περτερεύειν εἶπ' Ἱ. Σοφῶν. πνὲς δὲ αὐτοῖς συχρονεῖν λέγουσιν. ἰκαλεῖτο δὲ καὶ λιγυρατάδης, διὰ τὸ ἑμίλλος καὶ λιγύ. ἔγραψε βιβλία ταῦτα πολλά. *Suidas.*

Mimnermus clarus olympiade duodequadragesima. Eusebius in Chronicis.

ΒΙΩΝΟΣ

ΒΙΩΝΟΣ

ΤΟΥ

ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ

ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.

εἰς Βίωνα

ἐν τῷ ἑπιταφίῳ Μόχου τῷ Σικελῷ.

Λιλινά μοι σοναχεῖτε νάπαι, καὶ δάειον ὕδωρ,
 Καὶ ποταμοὶ κλαίοτε τὸν ἡμερόντα Βίωνα ἄσπε.
 Νάμασι τοῖς σικλοῖς ἀγγεῖλατε τῆς Ἀρεθύσης,
 ὅτι Βίων τέθνηκεν ὁ βυκόλῳ, ὅτι σὺν αὐτῷ
 Καὶ τὸ μέλῳ ἴεθνακε, καὶ ἄλετο δωρὶς αἰοιδάσπε.
 Τῆτο τοι ὦ ποταμῶν λιγυρώτατε δεύτερον ἄλγος,
 Τοῦτο μελλὴ νέον ἄλγος. ἀπώλετο πρῶτον τοι Ομηρῳ
 Τῆνο τὸ Καλλιόπας Γλυκερὸν σῶμα ἄσπε. νῦν πάλιν ἄλλον
 Τίνα δακρυῖεις, αἰνῶ δὲ ἐπὶ πένθει ἴακη.
 Ἀμφοτέροι παγαῖς πεφιλαιμένοι. ὅς μὲν ἔπνε
 Παγασίδῳ κράνας. ὅδ' ἔχεν πῶμα τῆς Ἀρεθύσης.
 Ἐὖ μὲν Τιωδαρέσιοι χαλὰν ἄεισε δύγαβα ἄσπε.
 Κεῖνῳ δὲ ἔπολέμοις, οὐ δάκρυα. Πᾶνα δὲ ἔμελλε,
 Καὶ βῶπας ἐλόγαντο, καὶ αἰείδων ἐνόμας ἄσπε.

Ρ 5

ΒΙΩ-

ΒΙΩΝΟΣ
ΤΟΥ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ
ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.

Ἐπιτάφιο Ἀδωνίδου.

Αἰῶζω τὸν Ἀδωνιν. ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.
ὤλετο καλὸς Ἀδωνις, ἐπαιῶζουσιν ἔρρωτες.
μηκέτι πορφυρέοις ἐνὶ φάρεσι Κύωρι καθύδουθε.
ἔρρειο δειλαῖα κυανὸς ὀλε, καὶ πλατάγησον
σηθεα, καὶ λέγε πᾶσιν ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.
αἰῶζω τὸν Ἀδωνιν, ἐπαιῶζουσιν ἔρρωτες.
κεῖται καλὸς Ἀδωνις ἐπ' ὄρεσι, μηρὸν ὀδόντι
λοκῶ λοκὸν ὀδόντι τυπώεις, καὶ κύωριν ἀνιᾶ,
λεπτόν ἄπο ψύχων. τὸ δὲ οἱ μέλαν εἵβεται αἷμα
χευέας καὶ σαρκός. ὑπὸ ὀφρύσι δ' ὄμματα ναρ-
κεῖ.

καὶ τὸ ρόδον φεύγει τῷ χεῖλιδι. ἀμφὶ δὲ τήνω
θνάσκη καὶ τὸ φίλαμα, τὸ μὴ ποτε Κύωρις ἀ-
φήσῃ.

κύωριδι μὲν τὸ φίλαμα καὶ ἐζώντος ἀρέσκη,
ἀλλ' ἐκ οἴδεν Ἀδωνις ὅμιν θνάσκοντ' ἐφίλα-
σεν.

αἰῶζω τὸν Ἀδωνιν, ἐπαιῶζουσιν ἔρρωτες.
ἄγριον ἄγριον ἔλκος ἔχει καὶ μηρὸν Ἀδωνις,
μείζον δ' αἰ Κυθήρφα φέρει ποπικάρδιον ἔλκος.
κείνον μὲν ὦλε παῖδα φίλοι κύνες ὠρύσαν-
το,

καὶ

καὶ γύμφοι κλαίουσιν ὄρειάδεις. αἰδ' Ἀφροδίτῃ,
 λυσάμενα πλοκαμίδας ἀνὰ δρυμοὺς ἀλάλη-

ται

πενθαλία, νήπλεκτος, ἀσάνδαλος. αἰ δ' ἔβατον

νιν

ἔρχομέναν τείροντι, καὶ ἱερὸν αἷμα δρέπον).
 ὄξυ δ' ἔκωκύεστα δι' αἴτλια μακρὰ φορεῖται,
 ἀσύριον βοόωσα πύσιν, καὶ παῖδα καλεῦσα.
 ἀμφὶ δ' ἔμιν μέλαν αἷμα παρ' ὀμφαλὸν ἠωρεῖ-

το,

ἑσάθεα δ' ἐκ μηρῶν φοινίσσετο. οἱ δ' ὑπομαζοὶ
 χόνοι τὸ πάροιθεν Ἀδώνιδι πορφύροντο.

αἰ αἰ τὰν κυθήραν ἐπαιάζουσιν ἔρρωτες.

ἔωλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα. σπυώλεσεν ἱερὸν εἶδος.

κύπριδι μὲν καλὸν εἶδος ὅτε ζώεσκεν Ἀδωνίς,

κάτθανε δ' ἄμορφα σὺν Ἀδώνιδι Κύπριδος αἰ

αἰ.

ἴρεα πάντα λέγοντι, ἔ αἰ δρυές αἰ τὸν Ἀδωνιν.

καὶ ποταμοὶ κλαίουσι τὰ πένθεα τὰς Ἀφρο-

δίτας.

καὶ παγαὶ τὸν Ἀδωνιν ἐν ἔρεσι δακρύνοντι.

ἄνθεα δ' ἔξ ὀδύνας ἐρυθραίνε). ἄ δ' ἔ Κυθήρη,

πάντας ἀνὰ κναμῶς, καὶ ἀνὰ πόλιν οἰκζόν ἀεί-

δει.

αἰ αἰ τὰν κυθήραν, ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνίς.

ἀχώ δ' ἀντεβόασεν, ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνίς.

κύπριδος αἰνὸν ἔρρωτα τίς ἐκ' ἐκλαυσεν αἰν; αἰ αἰ.

ὡς

ὡς ἴδεν, ὡς ἐνόησεν Ἀδώνιδος ἄχετον ἔλκος,
 ὡς ἴδε φοίνιον αἶμα μύθρανομένω παρὲς μηρῶ,
 πάλαι ἀμπετάσασα κινύρετο. μείνον Ἀδωνί
 δύσποτμε, μείνον Ἀδωνί πανύστατον ὡς σε κί-
 χεύω,

ὡς σε παρὲς πύξω, κὶ χεῖλα χεῖλεσι μίξω.
 ἔγρειο τυτθὸν Ἀδωνί, τό δ' αὖ σύματόν με φίλα-
 σον.

Ὅσων τόν με φίλασον ὅσον ζώῃ τὸ φίλαμα.
 ἄχρεις ἀπὸ ψυχῆς ἐς ἐμὸν στόμα, κ' εἰς ἐμὸν ἦπαρ
 πνεῦμα τὸν ῥύση, τὸ δ' ἐσθ' Ἰλυκὺ φίλτρον ἀ-
 μέλξω,

ἐκὶ δ' ἐπὶ τὸν ἔρωτα, φίλαμα δ' ἐπὶ τὸ φυλάξω
 ὡς αὐτὸν τὸν Ἀδωνί. ἔπει σὺ με δύσμορε φεύ-
 γεις.

φεύγεις μακρὸν Ἀδωνί, καὶ ἔρχαι εἰς Ἀχέροντα,
 καὶ συγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον. εἰ δ' ἐτάλαινα
 ζώω. καὶ θεὸς ἐμὸν, καὶ οὐ δύναμαι σε διώκειν.
 λάμβανε Περσεφόνα τ' ἐμὸν πόσιν. ἐσθ' ἰδὲ αὐτὰ
 πολλὸν ἐμεῦ κρείσσων. τὸ δ' ἐπ' αὖν καλὸν ἐς σέ
 καταρρεῖ.

εἰ μὴ δ' ἐγὼ πανάποτμος, ἔχω δ' ἀκόρεσον ἀνίλω,
 καὶ κλαίω τὸν Ἀδωνί, ὅμοι θάνατε, καὶ σὲ φοβοῦ-
 μαί.

θνάσκεις ὡς ἴπποθατε πόθος δ' ἐμοὶ ὡς ὄναρ ἔπιη.
 χήρη δ' ἐκυθέρφα. κενόι δ' ἀνὰ δώματ' ἔρωτες·
 σοὶ δ' ἄμα κενὸς ὄλωλε. τί γὰρ Ὀλυμπρὲ κιννάγας;
 καλὸς

καλὸς ἐὼν Τασεῖτον ἔμεινας θηροὶ παλαίην,
 ὠδ' ὀλοφύρατο κύπρις. ἐπαμαίζουσιν ἔσθωτες.
 αἰαῖ τὰν κυθέρειαν, ἀπώλετο καλὸς Αδωνίς.
 δάκρυον ἅ Παφίη τόσον ἐγχείει, ὅσον Αδωνίς
 αἷμα χέει. τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίγνεται αἴθη.
 αἷμα ῥόδον τίκτει. τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνεμώνων.
 αἰαίζω τὸν Αδωνίον, ἀπώλετο καλὸς Αδωνίς.
 μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖσι τὸν ἀνέρα μύρο Κυπρί.
 ἔσ' ἀγαθὰ σιβάς, ἔστιν Αδώνιδι σιβάς ἔτιμα.
 λέκτρον ἔχει κυθέρεια τὸ σὸν τόδε νεκρὸς Αδωνίς,

καὶ νέκεις ὦν, καλὸς ὅστι, καλὸς νέκεις, οἷα καθεύδων.

κάτθεο καὶ μαλακοῖς ἐνὶ φάρεσιν οἷς ἐνίαυεν,
 τοῖς μὲν σεῦ ἀνὰ νύκτα τὸν ἱερὸν ὕπνον ἐμόχθη,
 παλ' ἡρῶ κλητῆρι. πόσθι καὶ συλὸν Αδωνίον
 βάλλει δ' ἐνὶ σφραῖνοισι καὶ ἀνδρασι πάντα σὺν
 αὐταῖς,

ὡς τῆνος τέθνακε, καὶ ἀνδρα πάντα ἐμῶν ἀνδρῶν.
 ῥαίνε δέ μιν μύροισιν, ἀλείφασι, ῥαίνε μύροισιν.
 ὀλλύσθω μύρο πάντα. τὸ σὸν μύρον ὤλετ' Αδωνίς.

κέκλιται ἀβρὸς Αδωνίς ἐν εἵμασι πορφυρέοισιν.
 ἀμφὶ δέ μιν κλαίοντες ἀνασενάχουσιν ἔσθωτες,
 κειράμβροι χαῖτας ἐπ' Αδώνιδι χ' ὡ μὲν οἷς ὡς,
 ὅς δ' ὄπι' τόξον ἔβαν', ὅς δ' εὐπίερον ἄγε φαρῆ-
 ξιν.

χ' ὡ

χ' ὡ μὲν ἔλυσε πῆδιλον Ἀδωνίδος, ὃς δὲ λῆβησὶ
 χρυσείοις φορέεσσι ὕδωρ, ὃ δὲ μαρία λάβῃ·
 ὃς δ' ὄπιθεν πτερύγεσσι ἀναψύχῃ τὸν Ἀδωνιν.
 αὐτὰν τὰν κυθήραν ἐπαιάζουσιν ἔρωτες.
 ἔσβεισε λαμπάδα πᾶσαν ὄπι φλιαῖς ὑμέναιος,
 καὶ σέφος ὄξεπέτασε γαμήλιον. ἐκέπῃ δ' ὑμᾶν
 ὑμᾶν ἐκέτ' αἰειδόμηνον μέλος ἀδῆ; αἰ αἰ.
 αἰ αἰ καὶ τὸν Ἀδωνιν ἐπὶ πλεόν, αἰ ὑμέναιον.
 αἰ χάρειτες κλαίοντι τὸν ἕτα τῷ Κινύραο,
 ὦλετο καλὸς Ἀδωνις ἐν ἀλλήλοισι λήθρισσιν·
 αὐταὶ δ' ὄξυ λήθροντι πολὺ πλεόν ἢ τὴ Διώναι·
 καὶ μοῖραν τὸν Ἀδωνιν ἀνακλαίουσιν Ἀδωνιν,
 καὶ μιν ἐπαείδουσιν. ὃ δὲ σφισιν οὐκ ἐπακίβῃ·
 ἔ μαν ἐκ ἐθέλει, κώρα δὲ μιν ἐκ ὀπολύῃ,
 λήθη γόων Κυθήρεια, τῶσήμερον ἴχαιο κώμων.
 δεῖσε πάλιν κλαῦσαι, πάλιν εἰς ἔτος ἄλλο δεῖ-
 κρῦσαι.

ΤΟΥ

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ,

Κλεόδαμο. Μύρσαν.

Κλ. Εἶαρος ὦ Μύρσαν, ἢ χεῖματος, ἢ φθινόπωρον,
ἢ θέρους, τί τυ ἀδύ, τί δὲ πλεον εὐχαι ἐλθεῖν;
ἢ θέρους ἀνίκα πάντ᾽α τελεῖεται ὄσα μογεῦμες;
ἢ Γλυκερὸν φθινόπωρον, ὅτ' ἀνδράσι λιμὸς ἐλα-
φρά:

ἢ κὶ χεῖμα δύσεργον, ἐπεὶ κὶ χεῖμα πολλοὶ
θαλπόμοιοι θέλγον ἄεργη τε καὶ ὄκνω·
ἦτοι καλὸν ἔαρ πλεον εὐαδὲν εἰπέ, τί τοι φρὴν
αἰρεῖται; λαλέειν γὰρ ἐπέβαπεν ἀχολὰ ὑμῖν.

Μύρ. Κρίνῃν ἐκ ἐπέοικε θεῖα ἔργα βροτοῖσι,
πάντα γὰρ ἱερά τ᾽αῦτα καὶ ἀδέα· στυ δεῖκατι
ὄξερέω Κλεόδαμε, τό μοι πέλεν ἀδῖαν ἄλλων.
ἐκ ἐθέλω θέρους ἦμέν, ἐπεὶ τόχα μ' ἄλιος ὀππῆ·
ἐκ ἐθέλω φθινόπωρον, ἐπεὶ νόσον ὦρα τίκτη.
ἔλλον χεῖμα φέρειν, νιφετὸν, κρυμούς τε φοβεῦ-
μα.

εἶαρ ἐμοὶ βικώδατον ὄλω λυκάβαντι παρείη,
ἀνίκα μή τε κρύος, μή θ' ἄλιος ἄμμε βαρύνῃ.
εἶαρε πάντα κίει, πάντ' εἶαρος ἀδέα βλασεῖ,
χ' ἀ νύξ ἀνθρώποισιν ἴσα, κὶ ὁμοίως αἴως.

ΤΟΥ

ΒΙΩΝΟΣ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ
 ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ,
 Ἐπιθαλάμιος Ἀχιλλέως καὶ
 Δηϊδαμείας.

Μύρσων. Λυκίδας.

Μύρ. Λῆς νύτι μοι Λυκίδα σικελὸν μέλος ἀδὺ λυγαί-
 νειν,

ἱμερόεν, Γλυκύθυμον, ἔρωπκόν, ὄσον ὁ Κύκλωψ
 ἄεισεν πολύφαμος ἐπὶ ἠϊόνι Γαλατεΐα;

Λυ. Κῆν μοι συρίσδεν Μύρσων φίλον. ἀλλὰ τί μέλ-
 ψω;

Μύρ. Σκύριον Λυκίδα ζαλῶν μέλος, ἀδὺν ἔροτα,
 λάθρια Πηλεΐδαο φιλάματα, λάθριον εὐνάν.
 πῶς παῖς ἔασατο φάρος, ὅπως δ' ἐγέυσατο μορ-
 φάν,

χ' ὥπως ἐν κώραις Λυκομηδίῃσι ἀπαλέγοισα
 ἀπὸ ἠνῆτ' ἀπασὸν Ἀχιλλεία Δηϊδάμεια. *

Λυ. Ἀρπασε τὰν Ελέναν ποθ' ὁ βωκόλος. ἄγε δ' ἐς
 ἴδαν,

οἰνώνη κακὸν ἄλγος. ἐχώσατο ἅ Λακεδαίμων
 πάντα δὲ λαὸν ἄγειρεν Ἀχαικόν. εἰδ' ἐπὶς ἔλλω,
 ἔτε Μυκηναίων, ἔτ' Ἡλιδος, ἔτε Λακώνων
 μεῖνεν εἶον κτὶ δῶμα, φέρον διασὶν ἀνὰν ἄρνα.
 λάνθανε δ' ἐν κώραις Λυκομηδίσι μῆνος Ἀχιλ-
 λεύς·

εἶμα δ' ἀνθ' ὅπλων ἐδιδάσκετο, ἔχει λείκα
 παρθε-

παρθενικὸν κόρον εἶχεν. ἐφαίνετο δ' ἥϊτε κῶρα.
καὶ γὰρ ἴσον τήναις δηλύνετο. καὶ τόσον ἀνδρῶς
χρονέαις πόρφυρε παρειῆς. καὶ τὸ βάδισμα
παρθενικῆς ἐβάδιζε. κόμας δὲ ἐπύκαζε καλύ-
πτῃ,

θυμὸν δ' ἄρεος εἶχε, καὶ ἀνέρος εἶχεν ἔροτα.
ἔξ ἅς δ' ἐπὶ νύκτα μαρίζετο Διὶ δαμείᾳ·
καὶ ποτὲ μὲν κείνας ἐφίλη χέρα. πολλάκι δὲ αὐ-
τᾶς

τόμ' ἀνά χαλὸν αἶρε, τὰ δ' ἀδεία δάκρυ' ἐπή-
νει. *

Ἡθιε δ' ἐκ ἄλλα σὺν ὀμαίλικι. πάντα δ' ἐποίει
σπεύδων κοινὸν ἐς ὕπνον. ἔλεξε ἔνυ καὶ λόγον αὐ-
τᾶ.

ἄλλα μὲν κνώσασσι σὺν ἀλλήλαισιν ἀδελφαί.
αὐτὰρ ἐγὼ μέγα γίμνω. σὺ δ' ἐνύμφα καθεύ-
δεις.

καὶ δ' ὑποπαρθενικῆ σπυρομάλικες αἱ δύο κα-
λαί.

ἀλλὰ μόνα καὶ λέκτρα καθεύδομες. αἱ δ' ἐπὶ πονηρᾷ
τύσασα γὰρ δολία με κακῶς ἀπὸ σείο μερίσδης.
ἔγὼ γὰρ σείο. λείπη τὸ τέλος.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἄ μεγάλα μοι Κύπρις ἔθ' ὑπνώοντι παρῆσα,
τηκώιαχον τὸν ἔροτα καλαῖς ἐκ χειρὸς ἀγροισα
ἐς χθόνα νῆας ἄζοντα, τόσον δ' ἐφρασε μῦθον.

℞

μέλιπφν

μῆλωσεν μοι φίλε βῆτα λαβῶν τὸν Ερροτα δίδασκε.
(ασδον

ὡς λέγει. χ' αἰ μὲν ἀπῆλθεν. ἐγὼ δ' ὅσα βουκολί-
 νήπιος, ὡς ἐθέλοντα μαθεῖν τὸν ἔρροτα δίδασκον.
 ὡς εὔρε πλαγίαυλον ὁ πᾶν, ὡς αὐλὸν ἀθάνα,
 ὡς χέλυω ἑρμάων, κίθαριν ὡς αἰδύς ἀπόλλων.
 ταῦτά μιν ὄξεδίδασκον. ὁ δ' ἐκ ἐμπαλίετο μύ-
 θων,

ἀλλὰ μοι αὐτὸς ἄφδεν ἔρροτύλα, κῆ μ' ἐδίδασκε
 θνατῆρ' ἀθανάτων τε πόθοις, κῆ ματέρων ἔργα.
 κήγων ἐκλαθόμεν μὲν ὅσων τὸν Ερροτα δίδασκον·

ὅσα δ' Ερρος μ' ἐδίδασκειν ἔρροτύλα πᾶντ' ἐδιδάχθην.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἰξούτας ἐπι κῶρος, ἐν ἄλσει δενδραίνεπ
 ὄρνεα θηρεύων, τὸν ἀπόξοπον εἶδεν Ερροτα
 ἐσδόμενον πυξοιο ποτὶ κλάδον. ὡς δ' ἐνόησε,
 χείρον ὄνεκα δὴ μέγα φαίνετο ὄρνεον αὐτῶ,
 τῶς χαλάμωσ ἅμα πάντας ἐπ' ἀλλάλοισι συν-
 ἀπῆτων,

τᾶ καὶ τᾶ τὸν Ερροτα μετάλμυρον ἀμφεδό-
 κδεν.

χ' ὡ παῖς ἀχαλάων, ἔνεχ' οἱ τέλος ἐδ' ἐν ἀπάν-
 τη,

τῶς χαλάμωσ ρίψας ποτ' ἀρροτα πρέσβευ
 ἵκανεν,

ὅς νιν

ὄς νιν τάν δε τέχραν ἐδιδάξατο, καὶ λέγαν αὐτῶ,
καὶ οἱ δ' εἶξεν ἔροστα κατ' ἠμῶν. αὐτὰρ ὁ ᾠρέσ-
βυς

μειδιάων κίνησε κάρη, καὶ ἀμείβετο παῖδα.
φείδω τὰν θήραν, μή δ' ἐς τό δ' ἔτ' ὄρνειον ἔρχου.
φεύγε μακρὰν. κακὸν ἐντὶ τὸ θηρίον. ὄλβιος
ἔασι,

εἰσόχα μή μιν ἔλῃς. ἦν δ' ἀνέρος ἐς μέτρον ἔλθης,
ὄδ' ἔτ' ὁ νῦν φεύγων καὶ ἐπάλμπιος, αὐτὸς ἀφ' αὐ-
τῶ

ἐλθὼν ὄξαπίνας, κεφαλὰν ὄπι' σείο κατιξεί.

Ἔ αὐτῶ.

Ταί Μοῖσσαι τὸν ἔροστα τὸν ἄγριον ἐφοβέεσθαι
ἐκ θυμῷ φιλέοντι, καὶ ἐκ ποδῶς αὐτῶ ἔπον).
κῆν μὲν ἄρα ψυχὰν πῆ ἔχων ἀνέρασον αἰείδη,
τῆνον ὑπεκφεύγοντι, καὶ ἐκ ἐθέλοντι διδάσκειν.
ἦν δ' ἐνόον τῶ ἔροστῃ δονεῦμενος αἰδὺ μελίσσῃ,
ἐς τῆνον μάλα πᾶσαι ἐπ' ἡγόμηναι ᾠέροντι.
μάρτυς εἶὼν, ὅτι μῦθος ὄδ' ἐπλετο πᾶσιν ἀληθής.
ἦν μὲν γὰρ βροτὸν ἄλλον, ἢ ἀθάνατόν τινα μέλπω,
καμβαίνῃ μὲν Γλαῶσα, ἔως πάρος ἐκέτ' αἰείδη.
ἦν δ' αὐτ' ἐς τὸ ἔροστα, καὶ ἐς Λυκίδαυ τὴ μελίσσῃ,
καὶ τόχα μοι χαίροισα δ' ἄσώματος ῥέει αὐδαί.

τοῦ αὐτῶ.

Μοῖσσαι ἔροστῃ καλέοι, Μοῖσαι τὸν ἔροστα φέ-
ροισιν.

Q 2 μολ-

μολπᾶν τὰ μοῖσαι μοι αἰεὶ ποθέοντι διδοῖν,
τὰν γλυκερὰν μολπᾶν, τὰς φάρμακον αἶδιον ἔ-
δεν.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἐσπερε τὰς ἑρατᾶς χρῦστον φάος Ἀφρογχεΐας·
ἔσπερε κυανέας ἱερὸν φίλε νυκτὸς ἀγαλμα·
Τόσσον ἀφαιρότερος μήπας, ὅσον ἔξοχος ἄστρον.
χαῖρε φίλος, καί μοι ποτὶ ποιμένα κῶμον ἄ-
γωνι

ἀντὶ σελαναίας τὸ δίδου φάος, ὠνεκα τήνα
σάμερον ἀρχομένα τάχον δύνει. ἔκ ἐπιφωρᾶν
ἔρχομαι, ἔδ' ἵνα νυκτὸς ὁδοιπορέοντ' ἐνοχλήσω,
ἀλλ' ἐράω. καλὸν δέ τ' ἑρασασμένῳ συνερᾶσθαι.

Ἔ αὐτοῦ.

Αὐτὰρ ἐγὼν βασιῦμαι ἑμὴν ὁδὸν, εἰς τὸ κάταν-
τις

τῆνο, ποτὶ ψάμαθόν τε, καὶ πῖονα ψιθυρίσσω,
λισόμβρος γαλάτειαν ἀπώλυια. τὰς δέ γλυ-
κειάς

ἑλπίδας ὑσατίω μέχρι γήραος ἐκ ἀπολείψω.

τοῦ αὐτοῦ.

Εἴ μοι καλά πέλει τὰ μελύδρια, καὶ τὰ δε μῦ-
να

κῦδος ἐμοί θήσοντι, τὰ μοι πάρος ὥπασε μοῖ-
ρα.

εἶδ'

εἰ δ' ἔχ' ἀδέα ταῦτα, τί μοι πολὺ πλείονα μο-
χθεῖν;

εἰ μὲν γὰρ βίωτα διπλόον χρόνον ἄμμιν ἔδωκεν
ἢ κερνίδας ἢ μοῖρα πολυξοπος, ὡς' ἀνύεαθ
τόν μὲν, ἐς εὐφροσύναν καὶ χάρματα, τόν δ' ἐνὶ
μόχθῳ,

ἦν τάχα μοχθήσαντί ποθ' ὑστερον ἐσθλὰ δέχεαθ;
εἰ δὲ θεοὶ κατένευσαν ἕνα χρόνον ἐς βίον ἐλθεῖν
ἀνθρώποις, καὶ τόν δε βραχὺν καὶ μήονα πάν-
των,

ἐς πόσον ἂ δέλοι καμάτους κ' εἰς ἔργα πονεῦμεθ;
ψυχὰν δ' ἄχρη τίνος ποτὶ κέρδεα, καὶ ποτὶ τέ-
χνας

βάλλομεθ, ἰμείροντες αἰεὶ πολὺ πλήονος ὄλβω;
λαθόμεθ' ἢ ἄρα πάντες ὅτι θνατοὶ γηρόμεθα,
χ' ὡς βραχὺν ἐκ μοίρας λάχομεν χρόνον.

τοῦ αὐτοῦ.

Ολβιοὶ οἱ φιλείοντες, ἐπὶ ἴσον ἀντεράων.)

ὄλβιος ἦν Θασυὸς τῷ Πφειθῶ παρμόντος,

εἰ καὶ ἀμφλίχτιο κατήλυθεν εἰς Αἶδαο·

ὄλβιος ἦν χαλεποῖσιν ἐν ἀξείνοισιν ὀρέσης,

ἔνεκά οἱ Ξυωὰς Πυλάδας ἀρητο κελεύθοις.

ἦν μάκαρ Αἰακίδας ἐτάροζ ζώνοντος Ἀχλλεύς,

ὄλβιος ἦν θνάσκων ὅτι οἱ μόρον αἰνὸν ἄμμυεν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ,

εἰς Ἰάκινθον.

Αμφασία τὸν βίον ἔλεν τόσον ἄλγος ἔχοντα.
 δίξειτο φάρμακα πάντα, σοφάν δ' ἐπεβαίνετο
 τέχνην.

χεῖν δ' ἀμβροσία, καὶ νέκταρι, χεῖν ἅπασαν
 ὠψιάν. μοίρασι δ' ἀναλθέα φάρμακα πάντα

τοῦ αὐτοῦ.

ἢ καλὸν, ὦ φίλε, πάντα λόγον ποτὶ τέκτονα φοι-
 τήν,

μηδὲ τι πάντ' ἄλλε χεῖος ἰχέμεν, ἀλλὰ καὶ αὐ-
 τὸς

πεχῶσθ' σύμφη, πέλῃ δέ τι εὐμαρὲς ἔργον.

Ἔ αὐτῷ.

μηδὲ λίπης μ' ἀγέραςον, ἐπὴν χ' ὦ Φοῖβος αἰεί-
 δειν

μοδὸν ἔδωκε. πμὰ δὲ τὰ παρῆματα κρέασονα
 ποιεῖ.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἐκ θαμνῆς ραθάμωτος, ὀκως λόγος, αἶεν ἰοίσεις,
 χ' ἄ λίθος ἐς ῥωχμὸν κοιλαίνε).

τοῦ αὐτοῦ.

Μορφὰ θηλυτέρησι πέλῃ καλὸν, ἀνέρι δ' ἀλκή.

ΜΟΣΧΟΤ

ΜΟΣΧΟΥ

ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ

ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ.

Μόχου,
ἘπιάφιϞ ΒίωνϞ.

Αἴλινα μοι σοναχεῖτε νάπαμ καὶ δώριον ὕδωρ,
καὶ ποταμοὶ κλαίοιτε τὸν ἡμερόντα Βίωνα.
Νῦν φυτὰ μοι μύραθε, καὶ ἄλσα νῦν γράοιτε.
ἀνθεα νῦν συγνοῖσιν ὀποπνεῖοιτε κορύμβοις.
νῦν ρόδα φοινίσσατε τὰ πένθημα· νῦν αἰεμώννα,
νῦν ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμματᾶ, καὶ πλέον,
αἰ αἰ

λάμβανε σοῖς πετάλοισι. χαλὸς τέθνηκε με-
λικτάς.

ἄρχετε σικελικαὶ τῷ πένθῃ, ἄρχετε Μοῖσαι,
ἀδόνες αἰ πυκνοῖσιν ὀδυρόμηναι ποτὶ φύλλοις
νάμασι τῶς σικελοῖς ἀγγείλατε τῆς Αρεθέσσης,
ὅτι Βίων τέθνηκεν ὁ βυκόλος, ὅτι σὺν αὐτῷ
καὶ τὸ μέλος τέθνακε, καὶ ὤλετο δωρὶς ἀοι-
δά.

ἄρχετε σικελικαὶ τῷ πένθῃ, ἄρχετε Μοῖσαι.
Συρμόνιοι μύραθε παρ' ὕδασι αἴλινα κύκνοι,

℞ 4

καὶ

καὶ γροεῖς σομάτῃσι μελίσδετε πένθιμον ὠ-
δάν,

οἶαν ὑμετέροις ποτὶ χεῖλεσι γῆριυ αἶειδεν.
εἶπατε δ' αὖ κέρας οἰαγρίσιν, εἶπατε πάσαις
βισονίαις νύμφαισιν ἀπώλετο δώριος Ορφεύς.
ἄρχετε σικελικαὶ τῷ πένθειος, ἄρχετε Μοῖσσαι.
κείνος ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος ἔκει μάλπει,
ἔκετ' ἐρημαίησιν ὑπὸ δρυσὶν ἠμυρος ἄδει,
ἀλλὰ πῶδ' ἄ Πλατῆϊ μέλος λήθαιον αἰείδῃ.
ᾠρα δ' ἐστὶν ἄφωνα, καὶ αἰ βόες αἰ ποτὶ ταύροις
πλαζόμεναι γοᾶοντι, καὶ ἐκ ἐθέλοντι νέμεσθαι.
ἄρχετε σικελικαὶ τῷ πένθειος, ἄρχετε Μοῖσσαι.
σεῖο βίων ἔκλαυσε τᾶχὺν μόρον αὐτὸς Ἀπώλ-
λων,

καὶ σάτυροι μύροντο, μελαίχλαινοὶ τε φρήπιοι.
καὶ πᾶνες σοναχεῦντι τὸ σὸν μέλος. αἶτε καθ'
ύλαν

κεανίδες ὠδύραντο, καὶ ὕδατα δάκρυα γέντο.
ἀχά δ' ἐν πέτρῃσιν ὠδύρετο, ὅτι σιωπῆ,
κούκετι μιμείται τὰς αἰ χεῖλεα· σὰ δ' ἐπ' ὀλέ-
θρω

δένδρεα καρπὸν ἔριψε, τὰ δ' ἄνθεα πάντ' ἐμα-
ράνθη.

μάλων ἐκ ἐρρόυσε χαλὸν Γλάρος, οὐ μέλι σίμ-
βλων,

κάτθανεν ἐν κηρᾷ λυπεύμενον. ἔκει γὰρ δεῖ
τῷ μέλιτος τῷ σῶ τεθνακότος ἄλλο φυγᾶσθαι.
ἄρχετε

ἄρχετε σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσσαι.

ἔ τὸσον εἰναλίαισι παρ' ἠόσι μύρατο δελφίν.

ἔ δ' ἔ τὸσον πῶκ' ἀεισεν ἐνὶ σκοπέλοισιν ἀηδών.

ἔ δ' ἔ τὸσον θρήνησεν ἀν' ὄρεα μακρὰ χελιδών.

ἀλκυόνος δ' ἔ τὸσον ἐπ' ἀλγασιν ἴχετο κῆυξ.

ἄρχετε σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσσαι.

ἔ δ' ἔ τὸσον Γλαυκοῖς ἐνὶ κύμασι κηρύλος ἄδεν.

ἔ τὸσον ἠώοισιν ἐν ἄγκισι παῖδα τὸν αὐῶς

ἰπτάμηνος παρὶ σᾶμα κινύρατο Μέμνωνος ὄρνις,

ὄσον ἄποφθιμένοιο κατωδύρατο Βίωνος.

ἄρχετε σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσσαι.

ἀδονίδες, παῖσαι τε χελιδόνες αἰς πόκ' ἕτερπεν,

αἰς λαλέην ἐδίδασκε. καθεζόμεναι δ' ὄπι' ὀρέμ-

νοῖς

ἀντίον ἀλλήλαισιν ἐνώκυον. αἱ δ' ὑπεφώνον

ὄρνιθες, λυπεῖσθε πελειάδες ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς.

ἄρχετε σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσσαι.

τίς ποτὶ σᾶ σύριγ' μελίξε') ὧ ξιπόδατε;

τίς δ' ὄπι' σῶς καλάμοις θάσθ' ὄμα, τίς θρα-

σὺς ἔταος;

εἰσέπ' γὰρ πνεῖφ' τὰ σὰ χεῖλαι, καὶ τὸ σὸν ἄσθμα.

ἀχὼ δ' ἐν δονάκασι τειὰς ὄπι' ὀσκειτ' αἰοιδάς.

πανὶ φέρω τὸ μέλισμα. τάχ' ἂν κακείνος ἐρεῖσται

τὸ ὄμα δειμαῖνοι μὴ δεύτερα σείο φέρη').

ἄρχετε σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσσαι.

κλαίει καὶ γαλάτεια τὸ σὸν μέλος, ἀν' ποκ' ἕτερ-

πες

ῥ 5

ἐζομέ-

ἔζοιμ' ἄν παρ' ἠϊόνας Ἰθάκας,
 ἔγδ' ἴσον κύκλωπι μελίσσειο, τὸν μὲν ἔφωγεν
 εἰ καλὰ γαλάτῃα, σέ δ' αἰδὺ ἀπέβλεπεν ἄλμας.
 καὶ νῦν λαοσάμην τῷ κύματος, ἐν ψαμάθοισιν
 ἔζ' ἐρημαίαισι. βόας δ' ἐπὶ σείῳ νομίζ'.
 ἄρχετε σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσαι.
 πάντα τοῖσ' ὦ βῆτα ξυγκάτθανε δῶρα τὰ μοι-
 σῶν,

παρθενηκῶν ἐρόντα φιλήματα χεῖλεα παίδων.
 καὶ συγοὶ παρ' ἠϊόνας κλαίουσιν Ερσότες.
 αἰ κύρις φιλέει σε πολὺ πλεονὴ τὸ φίλαμα.
 τὸ, παρῶν τὸν Ἀδωνιν ὑποθνήσκοντα φίλασε.
 ἔτό τοῖσ' ὦ ποταμῶν λιγυρώτατε δεύτερον ἄλδος,
 τῶν Μέλων νέον ἄλδος. ἀπώλετο παρὰ τοῖσ' Ομη-
 ροῖς.

τῆνο τὸ καλλιόπας Γλυκερὸν ζῶμα, καὶ σε λείοντι
 μύραδ' ἑκατὸν ἢ πολυκλαύτοισι ῥέεθροις.
 παῖσαν δ' ἐπλησας φωνᾶς ἄλλα· νῦν πάλιν ἄλλον
 ἕτα δακρυῖς. αἰνὰ δ' ὄπι' ὠνεί τᾶκη.
 ἀμφοτέροι παγαῖς πεφιλαμένοι. ὅς μὲν ἔπινε
 παγασίδος κράνας. ὅδ' ἔχε παρῶν τᾶς Ἀρεθού-
 χῶ μὲν Τυυδαρέοιο καλὰν ἄφσε θύγατρα, (σας.
 καὶ Θέπδος μέλαν ἕτα, καὶ Ἀφείδαν Μινέλαον.
 κείνος δ' ἐπὶ πολέμους ἐδάκρυα. Πᾶνα δ' ἔμελλε
 καὶ βῶτας ἐλίθαινε, καὶ αἰείδων ἐνόμισε,
 καὶ σύριγγας ἔταχε, καὶ αἰείδων πόρπιν ἄμελλε
 καὶ παίδων ἐδίδασκε φιλάματα, καὶ τὸν Ερσότεα
 ἔφερον

ἔφεφεν ἐν κόλποισι, καὶ ἤρεσε τὴν Αφροδίτῳ.
 ἄρχετε σικελικαὶ τῷ πένθει, ἄρχετε Μοῖσαι.
 πᾶσα βίωσι θρῆνέει σε κλυτὴ πόλις, ἄσσα πάντῃ.
 ἄσκη μὲν γραφὴ σε πολὺ πλεον Ησιόδου.
 πίνδαρον ἐπὶ ποθεινὸν τόσον Βοιωτίδες ὕλα.
 ἐπὶ τόσον Αλκαίῳ πῆρ μύρατο Λέσβος ἐρυμνά.
 ἐδὲ τόσον τὸν αἰοιδὸν ἐμύρατο Κήιον ἄστυ.
 σὲ πλεον Αρχιλόχοιο ποθεῖ Πάρος. ἀντὶ δὲ Σαπ-
 φούς
 εἴσπε σεῦ τό μέλισμα κινύρε) αἰ Μυπλῖνα.

Πάντες ὅσοις καπυρόν τελέθει ἔθμα Βουκολια- Μικσού-
 σαί. ρου.

ἐκ Μοισῶν, σέο πότμον ἀνακλαίσει θανόντος,
 κλαίει Σικελίδας τὸ Σάμυ κλέος, ἐν δὲ κύδωσιν
 ὁ πρὶν μειδιῶντι σὺν ὄμματι φαιδρὸς ἰδέσθαι,
 δάκρυα νῦν Λυκίδας κλαίων ῥέει. ἐν τε πολίταις
 ῥιοπίδαις ποταμῶ θρῆνέει παρ Ἀλεντι Φιλη-
 τᾶς.

ἐν δὲ Συρακοσίοισι Θεόκλειτος. αὐτὰρ ἐγώ τῳ
 ἄσσηνικᾶς ὀδύνας μέλω μέλος. ἐξένος ὠδᾶς
 βουκολικᾶς. ἀλλ' ἦν τ' ἐδιδάξαο σεῖο μαθητὰς
 κλαρονόμως μῶσας τᾶς Δωρίδος, ἄμμε γραφί-
 ρων.

ἄλλοις μὲν τεὸν ὄλβον, ἐμοί δ' ἀπέλφθας αἰο-
 δάν.

ἄρχετε σικελικαὶ τῷ πένθει, ἄρχετε Μοῖσαι.
 αἰ αἰ

αἰ αἰται μαλάχαι μὲν ἐπὰν κη κᾶπον ὄλωνται,
 ἢ τὰ χλωρὰ σείλινα, τὸτ' εὐθαλὲς ἔλον ἀνηθον
 ὑσερον αὖ ζώνοντι, καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύοντι.
 ἄμμιες δ' οἱ μεγάλοι, καὶ καρτεροὶ ἢ σοφοὶ ἀν-
 δρες,

ὅπῳτε παρὰ τὰ θάναμμες ἀνάκοι ἐν χθονὶ κοίλα
 εὐδομες εὐ μάλα μακρὸν, ἀτέρμῳσα, νήζηστον
 ὕπνον.

καὶ σὺ μὲν ἐν σγαῖ πεπυσκαμένος ἔεσαι ἐν γᾶ.
 ταῖς Νύμφαισι δ' ἔδοξεν αἰεὶ τὸν Βάξαχον ἀδφν.
 τὰ δ' ἐγὼ οὐ φθονέοιμι, τὸ γδ μέλος οὐ καλὸν
 ἀδει.

ἄρχετε σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσαι.
 φάρμακον ἦλθε Βίων ποτὶ σὸν νόμα, φάρμακον
 εἶδες.

τίς τῶ τοῖς χεῖλεσι ποτέδραμε, κῆκ ἐγλυκάν-
 θη;

τίς δὲ βροτὸς τοσῶτον ἀνάμερος ἢ κεράων τοι,
 ἢ δούναυ καλέων τοι φάρμακον, ἔκφυγῃ ὠδάν;
 ἄρχετε σικελικαὶ τῷ πένθεος, ἄρχετε Μοῖσαι.
 ἀλλὰ δῖκα κίχε πάντας. ἐγὼ δ' ὅπι πένθει
 τὰ δε

διάκρυα καὶ τὸν οἶτον ὀδύεσμα. εἰ δυνάμει δὲ
 ὡς ὀρφεὺς καταβάς ποτὶ τάρταρον, ὡς πῶκ' ὀ-
 δυσεύς.

ὡς πάρος Αλκείδης, κῆγὼ τὰ χ' ἀν ἐς δόμον ἦλ-
 θον

πλη

πλουτέος, ὡς κει ἴδοιμι καὶ εἰ πλουτήϊ μελίσ-
 δεις.

ὡς ἂν ἀκουσαίμην τι μελίσδεια, ἀλλ' ὅπι κώ-
 ρα

σκελικόν τι λήγανε, καὶ ἀδύ τῃ βυκολιάσδευ,
 κ' ἀκείνη σκελαῖσιν ἐν αἰτναίαισιν ἔπαιζεν
 ἀόσι, καὶ μέλος ἦδε τὸ δώριον, ἐκ ἀγέραςος
 ἱασεῖθ' ἅ μολπαῖ, χ' ὡς Ορφεί παρόσθ' ἔδωκεν
 ἀδέα φορμίζοντι παλίαςυτον Εὐρυδίκειαν,
 καί σε Βίων πᾶν φει τῶν ὄρεσι εἰ δέ τι κήγων
 συρίσδεν διναίμην ὡσα Πλατέϊ κ' αὐτὸς ἀει-
 δον.

ΤΟΥ

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Εὐρώπη.

Εὐρώπη ποτὲ κύριος ὄπι' Γλυκὺν ἦκεν ἀνειροί,
 θυκτὸς ὅτε ξίετον λάχος ἴσα), ἐγὺδι δ' ἠώς.
 ὕπνος ὅτε Γλυκίων μέλιτος βλεφάροισιν ἐφίζων
 λυσιμαλῆς, πεδάα μαλακὰ κτὶ φάσα δισμοφ.
 εὖτε καὶ ἀξικίων ποιμαίνε) ἔθνος ὄνειρον.
 τῆμος ὕπυροφίοισιν ἐπὶ κνώσασα δόμοισι
 φοίνικος θυγάτηρ, ἐπὶ παρθένος Εὐρώπης
 ὠίσαστ' ἠπείρου δ' οἰὰς πρὸ εἰο μάχης.
 Ἀσιά δ' ἀντιπέρλω τε. φυὴν δ' ἔχον οἶα Γυλαῖκας.
 ἐν δ' ἀσίη κὶ μάλλον, εἴς πρὸς κέρης.
 φάσκεν δ' ὡς μιν ἔτικτε, κὶ ὡς ἀτίτηλέ μιν αὐτή.
 Ἡ δ' ἑτέρη κρατερῆσι βιαζομένα παλάμησιν
 εἴρουεν ἐκ ἀέκυσαν, ἐπεὶ φάτο μόρσιμον εἶ)
 ἐκ Διὸς αἰγλόχε γέρας ἔμμενα Εὐρώπης.
 Ἡ δ' ἀπὸ μὲν σροτῆ) λεχέων θόρε δὲ μαίνεσθαι
 παλλομένη κραδίω. τὸ γὰρ ὡς ὕπαρ εἶδεν ὄνειρον.
 ἐζομένη δ' ὄπι' δηρὸν ἀκὴν ἔχεν. ἀμφοτέρως δ'
 εἰσέτι πεπταμένοις ἐν ὄμμασιν εἶχε Γυλαῖκας.
 ὄψε δ' ἐδὴ μάλ' ἐπὶ τ' ἀνερείκατο παρθένος ἄν-
 δὴν.

τίς μοι τριάδε φάσματ' ἐπαρῶνίων προῖηλε,
 ποῖοίμε σροτῆ) λεχέων ὕπερ ἐν θαλάμοισιν
 ἠδὲ μάλα κνώσασαν ἀνεπτόισαν ὄνειροι.
 τίς δ' ἦν ἡ ξείνη, ἦν εἰσίδον ὕπνώσασα. (τῆ)
 ὡς μ' ἔβαλε κραδίω κείνης πρόθος, ὡς με κὶ ἄν-
 ἀσα-

ἀπασίως ὑπέδεικτο, κὴ ὡς σφετέρῃω ἴδε παῖδα.
 ἀλλὰ μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες κρίνθην ὄνειρον.
 ὡς εἰπέσ' ἀνόρουσε. φίλας δ' ἐπεδίτθεθ' ἑταίρας
 ἡλικας οἰετέας θυμῆρας εὐπατερείας.
 τῆσιν αἰεὶ στυάθυρεν ὄτ' ἐς χορὸν ἐντύναίτο,
 ἢ ὅτε παιδρῦνοίτο χροά περὶ χροαῖσιν ἀναύου,
 ἢ ὁπότ' ἐκ λήμῃος εὐπνοα λείρια κέρσοι.
 ταί δ' εἰο αἰψα φαάνθην. ἔχον δ' ἐν χερσὶν ἐκάστη
 ἀνθοδόκον τάλαρον. ποτὶ δ' ἐκ λήμῃος ἔβαινον
 ἀλχάλοις, ὅθι τ' αἰὲν ὀμλαδὸν ἠγερέθοντο
 τερπόμεμα, ῥοδέη τε φυῆ καὶ κύματος ἠχη.
 αὐτὴ δ' ἐκ χροάσιν τάλαρον φέρεν Εὐρώπεια
 θηπτόν, μέγα θαῦμα, μέλαν πόνον ἠφαισίον,
 ὃν λιβύη πόρε δῶρον ὄτ' ἐς λέχος ἐνοσθαίει
 ἦεν. ἠδ' ἐκ πόρε περικαλλεῖ τηλεφάεσση
 ἦτε οἱ αἵματος ἔσκεν. ἀνύμφω δ' Εὐροπείη
 μήτηρ τηλεφάεσσα περικλυτὸν ὥπασε δῶρον.
 ἐν τῷ, δαίδαλα πολλὰ τετεύχαστο μῆρμαίροντα.
 ἐν μὲν ἔλεω χρυσοῖο τετυγμένη Ἰνάχη ἰῶ
 εἰσέπ' ἄορτις ἔῤῥα, φυῆν δ' ἐκ εἶχε Γυλαικός.
 φοῖτα δ' ἦδε πόθεισση. ἐφ' ἀλμυρὰ βαινέ κέλδουθα
 νηχομένη ἰκέλη. κυανῆ δ' ἐτέτυκτο θαλάσσα.
 δοιοὶ δ' ἔσασαν ὑψὲ ἐπ' ὄφρυος αἰγματοῖο
 φῶτες ἀολλήδω. θηεῦντο δ' ἐποντο πόρον βῆν.
 ἐν δ' ἐπ' ἦν Ζεὺς ἐπαφώμενος ἠρέμα χερὶ θηεῖη
 πόρτιος. ἐς καλλίσιλω δ' ἐπ' ἀπ' ἰρῶ πῶρα νείλω
 ἐκ βοδὸς εὐκεραῖοιο πάλιν μετὰ μῆβε Γυλαικῆ.

ἀργύ-

ἀργύρεος μὲν ἔλω Νείλας ῥόος. ἦδ' ἄρα παύρπης
 χαλκεία. χρυσῆ δὲ τετυγμένος αὐτὸς ἔλω Ζεύς.
 ἀμφὶ δὲ δινήεντος ὑπὸ σφάνιλῳ τάλάρῳιο
 ἑρμείης ἠσκητὸ πέλας. πέλας δὲ οἱ ἐκτετάνυσσεν
 ἄρῃος ἀκοιμήτοισι κεκασμένος ὀφθαλμοῖσι.
 τοῖο δὲ φρονήεντος ἀφ' αἵματός ἔξανέτελλεν
 ὄρνις ἀγαλλόμοδος πτερύγων πολυανθείη χροῖη,
 ταρσὸν ἀναπλώσας ὡσεῖτε τις ὠκύαλος νῆις
 χρυσοῖο τάλάρῳιο περίσκεπε χεῖλεα ταρσοῖς.
 τοῖος ἔλω τάλαρος παεικαλλίεος Εὐρωπείης.
 αἰ δ' ἔπει ἐν λήμῳνας ἐσήλυθον ἀνδρμόεντας,
 ἄλλη ἔπει ἄλλοισι τότε ἄνδρσι θυμὸν ἕτερπον.
 ἦδ' ἦδ' ἢ μὲν νάρκισσον εὐπνοδὸν. ἦδ' ὑάκινθον,
 ἦδ' ἴον ἦδ' ἔρπυλλον ἀπαίνυτο. πολλά δ' ἔραζε
 λειμώνων ἑαροξέφρων πώπιπτεσκε πώπηλα.
 αἰ δ' αὖτε ξανθεῖο κρόκου θυόεσσαν ἐθεῖρλω
 δρέπτον ἐριδμάινεσσι, ἀτὰρ μέση ἔση ἀνασσα
 αἰγλίῳ πυρσοῖο ῥόδου χεῖρεσσι λέγασα.
 οἶα περ ἐν χαρίτεσσι διέπρεπεν ἀφρογένηα.
 ἐμὴν δὴρὸν ἐμελλεν ἐπ' ἄνδρσι θυμὸν ἰαίην.
 ἐδ' ἄρα παρθενίῳ μίξῳ ἀχραντὸν ἔρυαθ.
 ἦ γὰρ δὴ Κρονίδης ὡς μιν φράσαθ' ὡς ἐβέβλητο
 θυμὸν ἀνωΐσοισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσι
 κώποιδος, ἢ μὲν δύναται καὶ Ζῆνα δαμάσσει.
 τοι γὰρ ἀλαδύμοδος τε χόλον ζηλήμονος ἦρης,
 παρθενικῆς τ' ἐθέλων ἀταλὸν νόον ἔξαπατήσσει,
 κρύψει θεὸν, καὶ ξείφει δέμας, καὶ γίνετ' αὐτοῖος.

ἔχ' οἶος σαθροῖς ἐπιφέρβεται. ἐδ' ἐ μὲν οἶος
 ὄσις ὑποδμηθεὶς ἐρύξ' πολύφορτον ἀπὸ ἡνῶ.
 τῆ δ' ἦτοί τὸ μὲν ἄλλο δέμα, ξανθόχρουν ἔσκεν.
 κύκλος δ' ἀργύφρος μέσσω μάρμαυρε μετώπῳ,
 ὄσσε δ' ὑπογλαίκεσκε γέ' ἴμερον ἀστράπτοντε.
 ἴσα τ' ἐπ' ἀλλήλοισι κέρα ἀνέτιλλε κερήνες
 αὐτὰρ κεραιῶν ἡμτόμια ἄτε κύκλα σελήνης.
 ἦλυθε δ' ἐς λημψία. καὶ ἐκ ἐφόβησε φανθεὶς
 παρθενικῆς. πᾶσι δ' ἔσθρος γένετ' ἔργυς ἰκέσ-
 θαι,

ψαῦσαι δ' ἴμερτοιο βοός. τῆ ἀμβροτὸς ὄδ' μή.
 πλόδι καὶ λημψίος ἐκαίνυτο λαρόν αὐτμήν.
 σῆ δ' ἐ ποδῶν παρπαροῖθεν ἀμύμονος Εὐρο-
 πείης,

Ἐοὶ λημψίος ἐκέρω, κατέδελγε δ' ἐκέρω.
 ἦδ' ἐ μὲν ἀμφαφάσκει, κ' ἠρέμα χεῖρεσιν ἀφρόν
 πολλὸν ἀπὸ σωματίων ἀπομόργνυτο, κ' κύνε ταῦ-
 ρακι

αὐτὰρ ὁ μείλιχον μυκάσατο, φάϊς κ' αὐλῆ
 μυγδονίε λιγυρῆ ἦχον ἀνηπαύοντος ἀκέρην.
 ὤκλασε δ' ἐπὶ ποδοῖν. ἐδ' ἐκρετο δ' Εὐρώπεια
 αὐχέ' ὅπτις ρέφας, κ' οἱ πλατὺ δείκνυε νῶτον.
 ἦδ' ἐ βαθυπλοκάμοισι μετέννεπε παρθενικῆσι.
 δεῦθ' ἑταῖρα φάϊα Ἐοὶ μῆλικες ὄφ' ὅπτι τῆ δ' ἐ
 ἔζόμενα ταύρω τετραπόμια. δὴ γὰρ ἀπάσας
 νῶτον ὑποσαρέσας ἀναδέξαι, οἶα τε νῆες,
 φρηγὺς δ' ὄφ' εἰσάδιδεν κ' μείλιχος. ἐδ' ἐ π' αὐροῖς
 R, ἄλλοισι

ἄλλοισι παροσίοικα. νόος δ' ἐοὶς ἤνυτε φωτός
 αἴσιμος ἀμφιθέει. μούνης δ' ὄπιθευέ) αὐδῆς.
 ὡς φαμένη νώτοιον ἐφίζανε μειδιώσα. (ρος,
 αἰδ' ἄλλα μίλλισκον. ἄφαρ δ' ἀνεπίλνατο ταῦ-
 ἦν θέλεν ἀρπαγῆς. ὡκὺς δ' ὄπι πόντον ἴκταν.
 ἠδ' ἐμπαρθεύεισα φίλας καλῆσκειν ἑταίρας
 χεῖρας ὀρεγνυμένη. ταί δ' ἐκ ἐδύνατο κιχάνην.
 ἀκτάων δ' ὄπιβας παρῶσα θεῶν ἤνυτε δελφίς.
 κρείδεις δ' ἀνέδυσαν ὑπ' ἕξ αἰλός. αἰ δ' ἄρα πα-
 κητείοις νώτοιον ἐφήμωμαι ὄσιχώντο. (σαι
 καί δ' αὐτὸς βαρῦδεπος ὑπεῖρ αἰλός ἐποσίμαος
 κῦμα κρηθύνων, αἰλῆς ἠγεῖτο καλεύθου.
 αὐτοκρηθύνων. ταί δ' ἀμφί μιν ἠγερέθοντο
 ζήτανες πόντοιο βαθυρῶος ἐναετήρες,
 κόχλοισιν ἑταροῖς γάμοι μέλος ἠπύοντες.
 ἠδ' ἄρ' ἐφεζομένη Ζηλὸς βοέοις ἐπὶ νώτοις,
 τῇ μὲν ἔχον ταύρε δουλιχὸν κέρας. ἐν χερσὶ δ' ἄλλῃ
 εἴρει πορφυρέας κόλπε πύχας, ὄφρα κρητῶν *
 ἐνδύη ἐλκόμωμον πολίης αἰλός ἀπαιτῶν ὕδωρ.
 κολπῶδη δ' ὄμοισι πέπλος βαθύς Εὐροπέης,
 ἰσῖον οἶα τε νῆος. ἐλαφρίζεσκε δ' ἐκέρλω.
 ἠδ' ὅτε δὴ γαίης ἀπὸ παρῆδος ἦεν ἀνδύθην,
 φαίνετο δ' ἔτ' ἀκτῆς αἰλίρροος, ἔτ' ὄρος αἰπύ.
 ἀλλ' αἶψα μὲν ὑπερθεῖν, ἐνερθε δὲ πόντος ἀπείροσ.
 ἀμφὶ ἐπαπῆνασα τὸσῶν ἀνεεικαστο φω ἦν.
 πῆ με φέρεις θεόταυρε, τίς ἔπλεο; πῶς δ' ἐκέλευ-
 ἀργαλίοισι πῶδεσσιν δῖεργαί; ἔδ' ἐθάλασσαν (θου
 δλει

Δειμαίνης. νηυσὶ γὰρ ἐπίδρομος ἔστι θάλασσα
 ὠκυάλους. ταῦροι δ' ἀλίην φοιέουσιν ἀτρυπὸν.
 ποῖόν σοι ποτόν ἠδ' ὕψις ἄλός ἔασετ' ἐδωδὴ;
 ἥρά τις ἔστι θεός. τί θεοῖς ἀπτοικότα ῥέζεις.
 ἔθ' ἀλίοι δελφῖνες ἐπὶ γθονός, ἔτε τι ταῦροι
 ἐν πόντῳ σείχουσι. σὺ δὲ γθόνα κ' ἡτι πόντον
 ἀβροχὸς αἰσάς. χηλαὶ δ' ἐστὶ εἰσὶν ἔρετμα.
 ἦ τάχα κ' Γλαυκῆς ὑπὲρ ἠέρος ὑψόσ' ἀεθβεῖς
 ἕκλος αἰψηγοῖσι ποτήσεα οἰωνοῖσιν.
 οἶμοι ἐγὼ, μέγα δὴ τι θυσαμμορος, ἥρά τε δῶμα
 παῖός δ' ἀποπερλιπῆσα, κ' ἐσπομένη βοῖ τὰ θε,
 ξείνῳ ναυτιλίῳ ἐφέτω, ἔπλαζομαι οἴη.
 ἀλλὰ σὺ μοι μεδέων πολλῆς αἰλός ἐνοσίζαιε,
 ἴλαος ἀνπιάσας. ἐέλπομαι εἰσοράαδς
 τὸν δὲ κατηθύοντα πλόον περ κέλυδον ἐμέιο.
 ἐκ ἀθρεῖ γὰρ ταῦτα διέρχουμαι ὑγρὰ κέλυδα.
 ὡς φάτο. ἦ δ' ὡς δὲ περσεφάνειεν ἐρύκερος βῆς.
 θάρσῃ παρθενικῇ, μὴ δ' εἰδιδι πόνπον οἶδμα.
 αὐτός τοι Ζεὺς εἶμι, κ' ἐγγύθεν εἶδομαι εἶ
 ταῦρος, ἐπεὶ δύναμαί γε φανήμεναι ὅττ' ἐθέλοισι-
 μι.

σὰς δ' ἐπὶ πόθος μὲν ἐνέκε τόσῳ ἀλα μεξήσασθς
 ταῦρον ἐφδ' ὀμιμον. κρήτη δ' ἐσε δ' ἐξεῖ) ἠδη,
 ἦ με ἔθρεψε κ' αὐτὸν, ὅπα νυμφῆια σεῖο.
 ἔασε). ἔξ ἐμέθεν δ' ἐκλήφους φύσασαι ἤσας.
 οἱ σκηπτέχοι ἀπασιν ὅπι γθονίοισιν ἔσοντα.
 ὡς φάτο, κ' τετέλεστο τὰ περ φάτο. φαίνετο μὲν δὲ
 R 2 κρήτη

κρήτη. Ζεὺς δὲ πάλιν ἐτέρῳ ἀνελάζετο μορφῆν
 λύσε δὲ οἱ μίβλω, καὶ οἱ λέχος ἐντυῶν ὦρα.
 ἢ δὲ πάρος κέρη, Ζεὺς γένητ' αὐτίκα νύμφη.
 καὶ κρηνίδη τέκνα τίκτε, καὶ αὐτίκα γένητο μή-
 τηρ.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Μεγάρα.

Μᾶτερ ἐμὰ τίφθ' ὥδε φίλον καὶ θυμὸν ἰάπτεις
 ἐκπαύλως ἀχέοισα, τὸ πρὶν δέ τοι ἐκέτ' ἔρρα-
 σος

σῶζετ' ἐπιρρεθέεσι, τί μοι τόσον ἠνίσηται;
 ἢ ὅπ' ἄλλα πάσχι ἀπέριετο φαίδιμος υἱός
 ἀνδρὸς ὑπὸ ἐπιδανοῖο, λέων ὡσεὶ θ' ὑπὸ νεβρῶ;
 ὦ μοι ἐγὼ, τί νυμ' ὥδε θεοὶ τόσον ἠτίμασαν
 ἀθάνατοι. τί νυμ' ὥδε κακῆ γόνεις τέκον αἴση.
 δύσμορος, ἦτ' ἐπεὶ ἀνδρὸς ἀμύμονος ἐς λέχος
 ἦλθον;

τὸν μὲν ἐγὼ τίεσκον ἴσον φαέεσσιν ἐμοῖσιν.
 ἦ δ' ἐπὶ νῦν σέβομαίτε καὶ αἰδέομαι καὶ θυμὸν.
 τὲ δ' ἔτις γένητ' ἄλλος δαυτομότερος ζωόντων.
 ἐδὲ τόσων σφετέρησιν ἐγλύσατο φροντίσι κηδέων.
 χέτλιος ὃς τόξοισιν ἃ οἱ πόρην αὐτὸς Ἀπόλλων,
 (ἢ ἔπος κηρῶν, ἢ Εἰριννύος αἶνὰ βέλεμα)
 παῖδας ἐοὺς κατέπεφνε, καὶ ἐκ φίλον εἶλετο θυ-
 μὸν

μαι-

μαινόμενος κτὶ οἶκον. ὄδ' ἔμπλεος ἔσκε φόνοιο.
 τὲς μὲν ἐγὼ δ' ὕστερος ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
 βαλλομένοις ὑπὸ πατρὶ. τόδ' ἐδ' ὄναρ ἤλυθεν
 ἄλλω.

ἐδέ σφιν δειψάμεν ἀδινὸν καλέεσιν ἀρῆξαι,
 μητέρ' ἔην. ἔπει ἐγγύς ἀνίκατον κραδὸν ἦεν.
 ὡς δ' ἔφ' ὀδυρέη) ὄρνις ἔπι σφετέροισι νεοασοῖς
 ὀλλυμένοις, οὐς τ' αἰνὸς ὄφεις ἐπινηπιάχοντας
 θάμνοισι ἐν πυκνοῖσι κρατεδίῃ. ἠδ' ἐκατ' αὐτοῦς
 πωτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ.
 ἐδ' ἄρ' ἔχει τέκνοισιν ἐπαρκέσαι. ἦ γὰρ οἱ αὐτῇ
 αἶσον ἴμην μέγα τάρβος ἀμειλίχτιο πελώρου,
 ὡς ἐγὼ αἰνατόκεια φίλον τέκος αἰάζουσα,
 μαινομένοισι πόδεσσι, δόμον κτὶ πολλὸν ἐφοί-
 των.

ὡς γ' ὄφελον μὲν πασιν ἅμα θνήσκουσα καὶ αὐ-
 τῆ,

κεῖσθ' φαρμακόντα δι' ἥπατος ἰὸν ἔχουσα.
 Ἀρτεμι θηλυτέρησι μέγα κρείουσα γυναιξί.
 τὰ χ' ἡμᾶς κλαύσαντε φίλαις ἐπὶ χερσὶ Τυκῆς,
 πολλοῖς σὺν κτερέεσσι πυρῆς ἐπέβησαν ὁμοίως.
 κρέικεν ἕνα χεῦσειον ἐς ὄσ' ἕα κροσσὸν ἀπωάντων
 λέξαντες κατέθαψαν ὄδι παρῶτον χηρύμεατα.
 νῦν δ' οἱ μὲν Θήβην κροζόφον ἐνναίεσιν
 αἰονία πεδίοιο βαθεῖαν βῶλον ἀρεῖντες.
 αὐτὰρ ἐγὼ Τίριμθα κτὶ κροαῖαν πόλιν ἤρας
 πολλοῖσιν δ' ὕστερος ἰάπτομα ἄλγεσιν ἦτορ,

R 3

αἰεὶ

αἰεὶ ὁμάς. δακρύων δὲ πάρεςί μοι οὐδ' ἴερφῆ.
 ἀλλὰ πρόσιν μὲν ὄρα παῦρον χρονον ὀφθαλμοῖσιν
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ. πολέων γὰρ οἱ ἔργον ἔτιμον
 μόχθων. τοῦς, ὅπι γαῖαν ἀλώμενος ἠδὲ θάλασ-
 μοχθίζει πέτρης ὄγ' ἔχων νόον ἢ ἐσιδήριε (σαν,
 καρτερόν ἐν σήθεσι. σύ δ' ἠύτε λείβεαι ὕδωρ,
 νύκτας τε κλαίεσσα, κ' ἐκ διὸς ἡμαθ' ὀπόασα.
 ἄλλος μὰν ἐκ ἄν τις γ' εὐφρήναι με πῶδας
 κηδεμόνων. ἐ γάρ σφε δόμων κ' ἰοῖχος ἔεργα.
 καὶ λίαν πάντες γε πῶσαν πτυώδεος ἰαθμῆ
 ναίεσ'. ἐ δέ μοι ἐστὶ πρὸς ὄντινὰ κε βλέψασα
 οἶα γυμῆ πανάποτμος, ἀναψύξαίμι φίλον κῆρ.
 νόσφι γε δὴ Πύρρης σιωμαίμονος, ἠδὲ κ' αὐτῆ
 ἀμφὶ πόσῳ σφετέρῳ πλέον ἄχθε) ἰφικλήϊ
 σὰ ἡδ'. πάντων γὰρ οἰζυρώτατα τέκνα
 Γείνασθαί σε θεὰ τε κ' ἀνέρι θνητῶ ἔολπα.
 ὡς ἄρ' ἔφη. τὰ δὲ οἱ θαλερώτερα δάκρυα μῆλων,
 κόλπῳ ἐς ἡμερόεντα κ' βλεφάρῳ ἐχέοντο.
 μνησαμένη τέκνων κ' ὧν μετέπφτα τοκήων.
 ὡς δ' αὐτὰς δακρύοισι παρήϊα λευκ' ἐδίανε
 ἀλκμήνη. βαρὺ δ' ἦγε καὶ ἐκ θυμῆ σενάχουσα
 μύθοισιν πυκνοῖσι φίλῳ νυδὸν ὡδὲ μετήυδα
 δαιμονίη παίδων. τί νύ τοι φρεσὶν ἔμπιστε τέτο
 πευχαλίμης. πῶς ἄμμ' ἐβέλεις ὀρθυῶμένῳ ἄμ-
 φῳ,
 κῆδ' ἄλασα λέεσσα. τὰ δ' ἐνὺν πρῶτα κέκλαυ-
 ται.

ἔχ' ἄλλοι οἳ ἐχόμεθα τὸ δευτέρου αἰεὶ ἐπ' ἡμῶν
 γηνομένοις. μάλα μὲν γὰρ φιλοφρόνης κέ τις εἴη,
 ὅστις ἀρεθμῆσεν ἐφ' ἡμετέροις ἀχέασιν.

θάροσφ. ἔτσι δ' ἐκυρήσα μὲν ἐκ θεῶν αἴσης.

καὶ δι' αὐτὴν ὀρώω σε φίλον τέκος ἀφύτισον
 ἀλγασι μοχθίζεσαν. ὅπτηγνῶμων δ' εἶποι εἰμι,
 ἀχαλαίαν, ὅτε δὴ γὰρ κ' εὐφροσύνης κόρος ἔστι.

καὶ σε μάλ' ἐκπαίλλως ὀλοφύρομαι, ἠδ' ἐλεαί-
 ἐνεκεν ἡμετέροιο λυγρῆ μὲν δαίμονος ἔχεις, (σα.
 ὅς θ' ἡμῖν ἐφύπερθε κάρης βαρὺς αἰωρεῖται.

ἴσω γὰρ κάρη τὲ καὶ εὐέανος Δημήτηρ,

αἶς κε μέγα βλαφθεῖς τις ἐκὼν ἐπίορκος ὁμόσθη
 δυσμυθέων, μηδ' ἐν σε χερφότερον φρεσὶν ἦσι
 σέρχην, ἢ εἴπερ μοι ὑπὸ ἐκ νηδύοφιν ἦλθες.

καὶ μοι τηλυγέτη ἐν δώμασι παρθένος ἦσθα.

ἠδ' αὐτὴν γένυ πάμπαν ἔολπαά σε τὲτό γὰρ λή-
 θεν.

τῶ, μή δ' ὄξειπης τὸ γ', ἐμὸν θάλος, ὡς σευ ἀ-
 κήδω,

μή δ' εἰκ' ἠυκόμην νιόβης πυκινώτερον κλαίω.

ἔθ' ἐν γὰρ νεμμοπτὸν ὑπὲρ τέκνα γράαδαμ,

μητέρει δασαθέοντος. ἔπει δ' ἔλα μῆνας ἔχαμ-
 νον,

παρὶν καὶ περ τ' ἰδέειν μιν ἐμαρ ὑπὸ ἡπατ' ἔχοι-

καὶ με πυλάρταο σχεδὸν ἦγαγεν αἰδανῆος. (σα.

ὡδε ἐδυστάκασα κακὰς ὠδ' ἴνας ἀνέτλαν.

νῦν δ' εἰ μοι οἴχα) οἶος ἐπ' ἀλλοφίης νέον ἄθλον.

Κ 4 ἔκτε

ἐκτελέων. οὐδ' οἶδα δυσάμμορος, εἴτε μιν αὐ-
τὸν

ἐνθάδε νοσήσανθ' ὑποδέξομαι, εἴτε καὶ ἐκί.
 ῥός δ' ἐπὶ μ' ἐπίοίσει δῖα γλυκὺν αἰνὸς ὄνειρος
 ὕπνον. δειμαίνω δὲ παλίηκοτον ὄψιν ἰδοῦσα
 ἐκπαίλω, μή μοι τι τέκνοις ἄπο θυμὸν ἔρδι.
 εἶσατο γὰρ μοι ἔχων μακέλλω εὐεργέα χερσὶ
 παῖς ἐμὸς ἀμφοτέρησι, βίη ἠεσκληίη,
 τῆ, μεγάλῳ ἐλάχαινε δεδεγμένος ὥς ὅπι μισ-
 θῶ

τάφρον, τηλεθάοντος ἔω' ἐχαπῆ πηδὸς ἀγρῶ.
 γυμνὸς ἄτερ χλαίνης τε, καὶ εὐμίξοιο χιτῆρος.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντος ἀφίκετο ῥός τέλος ἔργου,
 καρτερόν οἶνοπέδιο πονεύμῳ ἐρκος ἀλωῆς,
 ἦτο ὁ λίσρον ἐμελλεν ἐπὶ περὶ χοντος ἐρείσας
 ἀνδρῆς καταδύνα, ἀ καὶ πάρος εἰμυτα ἔσο.
 ἔξαπίνης δ' ἀνέλαμψεν ὑπὲρ καπέτοιο βα-
 θείης,

πῦρ ἄμοτον, πει δ' αὐτὸν ἀθέσφατος εἰλεῖτο
 φλόξ.

αὐτὰρ ὅγ' αἰὲν ὅπασθε θροῖς ἀνεχάζετο πρῶτον,
 ἐκφυγέειν μεμαὼς ὀλοὸν μένος ἠφάισιο.
 αἰεὶ δὲ περὶ πάροιθεν εἶ χροὸς ἠὔτε γέρον
 νύμφασκεν μακέλλω. πει δ' ὄμμασιν ἔνθα καὶ
 ἔνθα

πάπτανεν μὴ δὴ μιν ὅπι φλέξῃ δῆϊον πῦρ.
 τῶ μὲν ἀοσῆσαι λελημένος, ὥς μοι εἶκτο,

ἰφι-

Ἴφικλῆος μεγάθυμος ἐπ' ἔδει κάππεσ' ὀλιθῶν
 πρὶν γ' εἰλθεῖν. ἐδ' ὄρθος ἀνασῆναι δύνατ' αὖ-
 τις.

ἀλλ' ἀσεμφές ἐκείτω, γέρον αἰτεί τ' ἀμνημόνης,
 ὄν τε καὶ ἐκ ἐθέλοντα βίησατο γῆρας ἀτερπές,
 κάππεισεν, κείται δ' ὄγ' ὅπι χθονὸς ἔμπεδον αὖ-
 τῆ,

εἰσόκέ τις χάρος μιν ἀνφύση παρόντων.
 αἰδιδεῖς ὅπιδά πορτέρῳ πολιοῖο γημεῖς,
 ὡς ἐν γῆ λελίαςο σακίσαλος Ἴφικλῆϊς.
 αὐτὰρ ἐγὼ κλαίεσκον ἀμηχανέοντα ὄρωσα
 παῖδας ἐμὰς, μέγχι δὴ μοι ἀπέασυτο νήδυμος
 ὕπνος

ὄφθαλμῶν. ἠὼς δ' ἐπ' ἑαυτίκα φαίδιμος ἦλθεν.
 τοῖα φίλη μοι ὄνειρα δὲ φρένας ἐπτοίησαν,
 πᾶννυχι. τὰ δ' ἐπ' ἅντα πρὸς Εὐρυαθῆα ἔπειτο,
 οἴκου ἀφ' ἡμετέρου. γένοιτο δ' ἐμάντις ἐκείνω
 θυμὸς ἐμός. μὴ ἄλλο παρεκτελέσφ' ἢ δαίμων.

R 5

ΤΟΥ

ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ

Ερωσι δραπετής.

Α Κύπρις τὸν Ερῶτα τὸν ἕτα μακρὸν ἐβώσρη
 εἴπης ἐπὶ ξιόδοισι πλανώμενον εἶδεν Ερῶτα.
 δραπετίδας ἐμός ἐστιν. ὁ μαυταῖς γέρας ἐξεῖ.
 μωδός τοι τὸ φίλαμα τὸ κύπριδος. ἦν δ' ἀγάγης
 νῆν,

ἔ γυμνὸν τὸ φίλαμα τοι δ' ὦ ξένε. κὺ πλείον ἐξεῖς.
 ἔστι δ' ὁ παῖς περιστάμας. ἐν εἰκόσι παῖσι μάθος
 νῦν.

χεῶτα μὲν οὐ λυκός. πυρί δ' εἴκελος. ὄμμα δ' ἐ
 αὐτῆ

δριμύλα κὺ φλογόντα. κακαὶ φρένες, ἀδὺ λάλη
 ἔ γδ' ἴσον νοεῖ κὺ φθέγη). ὡς μέλι φωνά. (μα
 ἦν δ' ἐ χολᾶ, νόος ἐστὶν ἀνάμειρος. ἠπεροπυτάς
 ἐδ' ἐν ἀλαθεύων. δόλιον βρέφος. ἀγρία παῖσ δ' ἔ.
 εὐπλόκαμον τὸ κάρανον. ἐχθ' δ' ἴταμόν τὸ φρά
 σακτον.

μικκύλα μὲν τήνω τὰ χερύδρια. μικρὰ δ' ἐ βάλ
 βάλλη κείς Αχέροντα, κὺ εἰς Αἴδειω βασιλῆα. (λφ.
 Γυμνός μὲν τότε σῶμα νόος δ' ἐ οἱ ἐμπυτούκασα.
 κὺ πτερόφς ὅσον ὄρνις ἐφίπτα) ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλης
 ἀνέρας ἠδ' ἐ Γυαῖχας, ἐπὶ σπλαγχοῖς δ' ἐ κάθη).
 τόξον ἐχθ' μάλα βαῖον. ὑπὲρ τόξω δ' ἐ βέλεμον.
 τυτθὸν ἐοῖ τὸ βέλεμον. ἐς αἰθέρα δ' ἀχρὶ φορεῖ).
 καὶ χεύσειον περὶ νῶτα φαρῆξιον. ἐνδοθι δ' ἐντὶ
 ὅ

Ὅτι πικροὶ κάλαμοι. Ὅϊς, πολλὰκι κ' ἀμὲ πῦρ ὠσ-
κη.

πάντα μὲν ἄγρια πάντα, πολὺ πλεῖον δ' εἰ οἱ αὐτὰ
βασιὰ λαμπρὰς εἰοῖσα, τὸν ἄλιον αὐτὸν ἀναίθρη.
ἦν τύγ' ἔλθῃς τήνον, δάσας ἄγε, μὴδ' ἐλεήσης.
κἦν ποτ' ἴδῃς κλαίοντα, φυλάσσειο μὴ σε πλανήσῃ.
κἦν γαλάα, τύννιν ἔλκε. κἦ ἦν ἐθέλησε φιλάσσει,
φεύγε. κακὸν τὸ φίλασμα. τὰ χεῖλεα φάρμακον
ἐντί.

ἦν δ' ἐλέγη, λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὄσα μοι ὀ-
πλα,
μή τι θίγῃς· πλάνα δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάντα
βέβαπται.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τὰν ἄλλα τὰν Γλαυκάν, ὅταν ὤνεμος ἀΐξεμα βάλ-
λοι,
τὰν φρένα τὰν δὴλάν ἐρεθίζομαι, ἐδ' ἐπιμοῖσα
ἐντιφίλα, ποτάγη δ' εἰ πολὺ πλεον ἄμμε Γαλάνα.
ἀλλ' ὅταν ἀχῆσῃ πολιδὸς βυθὸς, αἰ δ' ἐθάλασσα
κύρτον ἐπαφρίζῃ, τὰ δ' ἐκύματα μεμήνη,
εἰς χθόνα παπταίνω, κἦ δένδρεα, τὰν δ' ἄλλα φεύγω,
γὰρ δ' ἐμοὶ ἀπιστὰ, τάχα δ' εὐσκίος εὐαδὲν ἔλα-
ένθα κἦ ἦν πνεύση πολὺς ὤνεμος, αἰ πῶτις ἀδθ.
ἦ κακὸν ὁ γρηπιὺς ζώφ βίον, ὧ δόμος ἀναῦς,
κἦ πόνος ἐντιθάλασσα, κἦ ἰχθύς ἀπλάνοσ ἄγρεα.
αὐτὰρ ἐμοὶ Γλυκὺς ὕπνος ὑπὸ πλατάνω βαθυ-
φύλλω,

καὶ

καὶ παγαῖς φιλέοιμι τὸν ἐγγύθεν ἦχον ἀκέρην,
 αἰ τερπῶνδ' ὑποφέοισα, τὸν ἀγροικὸν ἐχὶ ταράσσει.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἦρα Πᾶν Αχῶς τὰς γείτονος· ἦρα δ' Αχῶ
 σκιρτητὰ σατύρο· σάτυρος δ' ἐπεμύνατο Λύ-
 δαν.

ὡς Αχῶ τὸν Πᾶνα, τόσον σάτυρος φλέγει Αχῶ·
 καὶ Λύδα σατυρίσκον. Ἔρως δ' ἐσμύχετ' ἀμοιβᾶ.
 ὅσον γὰρ τήνων τίς ἐμίσηε τὸν φιλέοντα,
 τόσον ὁμῶς φιλέων ἐχθαίρετο, πάχε δ' ἄποινα.
 Ταῦτα λέγω πᾶσι τὰ διδάγματα τοῖς ἀνεράσοις,
 σέργετε τοὺς φιλέοντας· ἴν' ἦν φιλέητε, φιλήθητε.

τοῦ αὐτοῦ.

Αλφειὸς καὶ Πίασαν ἐσπὴν καὶ πόντον ὀδεύη
 ἔρχετ' εἰς Ἀρέβοισαν ἄγων κοπνηφόρον ὕδωρ,
 ἔδνα φέρον καλὰ φύλλα, καὶ ἄνθη, καὶ κόνιν
 ἱρᾶν,
 καὶ βαθυὺς ἐμβαίνει τοῖς κύμασι, τὴν δ' ἐθάλασ-
 σαν
 νέρθεν ὑποξοχάει, κοῦ μίγνυτ' ὕδασι νύδωρ.
 αἰδ' ἐκ οἴδε θάλασσα διερχομένη ποταμοῖο.
 κῶρος δ' φνοθέτας, κακομάχανος, αἰνὰ διδάσκων,
 καὶ ποταμὸν δὲ φίλτρον Ἔρως ἐδίδαξε κολυμ-
 βῆν.

ΤΟΥ

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ,

εἰς Εὐρώτα Δροσσιῶντα.

Λαμπαάδα θεις καὶ τῶξα, *βοηλάτιω ἔλε ράβ- *βοήλατιν
 δον ἔιλετο

ἔλος Ερως. πῆρῳ δ' εἶχε κατομαδίῳ.
 καὶ ζεύξας ταλαεργὸν ὑπὸ ζυγὸν ἀυχένα τῷ-
 ερον,

ἔσπειρεν Διῆς αὐλάκα πρροφόρον.
 εἶπε δ' ἄνω βλέψας τῷ Διῖ, *πλήσον ἀρέας, *αὐτῷ
 μή σε τὸν Εὐρώπης βέν ὑπὸ ἀερόφα βάλλω. *φῆσον

ΜόχΘ, ΣυεγκίσιΘ γραμματικὸς, Αεισάρχου γινώ-
 εμΘ. ἔτος ἔστιν ὁ δεύτερΘ ποιητὴς μετὰ Θεόκριτον τὸν
 ἦρ Βουκολικῶν δραμάτων ποιητὴν. ἔγραψε κὶ αὐτός.

Suidas.

*Intentio poëtae hac est, ut imitetur Theocritum Sy-
 racusanum meliorem Moscho, & ceteris qui Bucoli-
 ca scripserunt. Servius in Virgil. Bucol.*

ΟΡΦΕΟΣ

ΟΡΦΕΟΣ.

Ζεὺς παρὰ τος γένετο. Ζεὺς ὕστατος. ἀργικέρανος,
 Ζεὺς κεφαλή. Ζεὺς μέγασα. Διὸς δ' ἔκ πάντα τέ-
 τυκται.

Ζεὺς ἄρσιω γένετο, Ζεὺς ἀμβροτος ἔπλετο νύμφη·
 Ζεὺς λιμὴν γαίης τε, κ' ἕρανε ἄσπερόεντος,
 Ζεὺς πνοὴ πάντων, Ζεὺς ἀκαμάτι πυρὸς ὄρμη,
 Ζεὺς πόντος ῥίζα, Ζεὺς ἥλιος, ἠδ' ἐσελήνη.
 Ζεὺς βασιλεὺς, Ζεὺς αὐτὸς πάντων ἀρχηγένηςλος,
 ἐν κράτος, εἰς δαίμων γένετο μέγας ἀρχὸς ἀπάν-
 των,

ἐν δέμας, βασιλῆον ἐν, ᾧ τὰ δε πάντα κυκλεῖ-
 ται, *

παῦρ, κ' ὕδωρ, κ' γαῖα, κ' αἰθήρ, νύξ τε κ' ἡμέρ,
 καὶ μή τις περσογενέτωρ, κ' ἕρος πολυτερωτής,
 πάντα γὰρ ἐν Ζεῦδος μεγάλω τὰ δε σώματι κεί-
 ται.

τὲ δὲ τὸ μὲν κεφαλὴν ἰδεῖν, κ' χαλαρὰ πρόσωπα,
 ἕρανος αἰγλήεις, ὃν χρύσειοι ἀμφίς ἔθειρα
 ἄσπερον μῦρμαρέων περικαλλέες ἠγέρεθοντο.
 ταύρια δ' ἀμφοτέρωθεν δύο χρύσεια κέρατα,
 ἀντολίητε δύσις τε θεῶν ὁδοὶ ἕρασιώνων,
 ὄμματα δ' ἥλιός τε, κ' ἀντιόωσα σελήνης,
 νοῦς δι' ἀψιδῆς βασιλήϊος ἀφθιτος αἰθήρ,
 ᾧ δὴ πάντα κλύει καὶ φράζεται, ἐδέ τις ἐς ἴν
 αὐδῆ, ἐδ' ἐνοσση, ἐδ' ἐκτύπος, ἐδ' ἐν ἐ μὲν *

δς

δε λήθει Διὸς ἕας ἑσφραμμένος κρονίωνος,
 ὧδε μὲν ἀθανάτῳ κεφαλὴν ἔχον, ἠδ' ἐνὶ σῆμα,
 σῆμα δ' ἐοὶ παρ' ἐφέγγες, ἀπείριτον, ἀσφύλικτον,
 ἀφομον, ὀμβρίγμον, ἑσφραμμένος ὧδε τετύχθαι,
 ὧμοι μὲν κ' ἑρνα, κ' εὐρέα νῶτα θεοῖο,
 ἀῆρ' εὐρυβίης, πτερυγας δ' ἐοὶ ἔξεφύοντο,
 τῆς ὄπι' πάντα ποτᾶται, ἱερὴ δ' ἐοὶ ἔπλετο νηδύς,
 γαῖα τε παμμήτηρ, ὀρέων τ' αἰσπεινὰ κάρλυα,
 μέσση δ' ἐζώνη βαρυχέος οἶδμα θαλάσσης,
 καὶ πόντε πυμάτη δ' ἐβᾶσις χθονὸς ἐνδοθεὶ ρήξαι,
 τάρταρα τ' εὐρώεντα, καὶ ἔχρατα πείρατα Γαίης,
 πάντα γὰρ κρύψας αὐθις φάος ἐς πολύγηθες
 μέλλεν ἀπὸ κραδίης προφέρειν πάλι θεοπέλα
 ῥέζων.

ΚΛΕΑΝ-

ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ.

Κύδις' ἀθανάτων, πολυώνυμε, παγκρατὲς αἰεὶ
 Ζεὺς, φύσεως ἀρχηγέ, νόμῳ μίτα πάντα κυβερ-
 νῶν,

χαίρει, σέ γδ' ὡς ἅσι θεῖσις θνητοῖσι προσαιδῶν,
 ἔκ σέ γδ' ἕνεος ἐσμὲν ἤχου μίμημα λαχόντες
 μένον, ὅσα ζώῃ τε καὶ ἔρπει θνήτ' ἐπὶ γαῖαν.
 τὰ σε καθυμνήσω, καὶ σὸν κράτος αἰὲν αἰέσω.
 σοὶ δ' ἑπῶς ὁδε κόσμος ἐλιασόμηνος περὶ γαῖαν
 πείθει), ἦκεν ἄγης, καὶ ἐκὼν ὑπὸ σοῦο κρατεῖ):
 τοῖον ἔχης ὑπερβλόν ἀνικητοῖς ὑπὸ χερσὶν
 ἀμφήκη, πυρόεντα, αἰείζωντα κραυγὸν,
 τῆ γδ' ὑπὸ πληγῆς φύσεως πάντα' ἐρρίψασι,
 ὧ σὺ κατὰ θυμῶν κοινὸν λόγον, ὃς δὲ πάντων
 φοιτᾷ μινύμηνος μεγάλων μικροῖσι φάεσι,
 ὃς τόσος γλαῶς ὑπάτος βασιλεὺς δὲ παν-
 τὸς,

ἔδέ τι γίγνε) ἔργον ὅπι χθονὶ σοῦ δίχα δαίμων,
 ἔτε καθ' αἰθέριον θεῖον πόλον, ἔτ' ὅπι πόντῳ,
 πλὴν ὁπόσα ρέζουσι κακοὶ σφετέρησιν ἀνοίαις.
 καὶ κοσμεῖς τὰ ἄκοσμα, καὶ οὐ φίλα σοι φίλα
 ἐσίν.

ὧ δὲ γδ' εἰς ἓν πάντα σωήρμονας ἐδὲ λα κακοῖ-
 σιν,

ὧ δ' ἓν ἕνα γίνεαδὲ πάντων λόγον αἰὲν ἔορταν,
 ὃν φεύγοντες ἐῶσιν, ὅσοι θνητῶν κακοὶ εἰσιν,

δύσ-

δύσμοροι, οἳ τ' ἀγαθῶν μὲν ἀεὶ κτήσῃ ποθέοντες,
 ἔτ' ἐσπρῶσι θεῶν κοινὸν νόμον, ἔτε κλύεσσι,
 ὧκεν παρθόμβροι σὺν νηὶ βίον ἐσθλὸν ἔχουσι.
 αὐτοὶ δ' αὖ ὀρμῶσιν ἀνδύκαλῃ ἄλλος ἐπ' ἄλλα
 οἳ μὲν ὑπὲρ δόξης σπυδὴν δυσέριστα ἔχοντες,
 οἳ δ' ὄπι κερδοσύνας τετραμμένοι ἐδὲν κόσμῳ,
 ἄλλοι δ' εἰς ἀνεσι, κ' σώματος ἠδέα ἔργα,
 * ἐπ' ἄλλοτε δ' ἄλλα φέροντες,
 σπύδοντες μάλα πάμπαν ἐναντία τῆσ' εὐχῆ
 νείδῃ.

ἀλλὰ Ζεὺς πάνδωρε, κελαινεφές, ἀρχιέρανε,
 ἀνθρῶπας ῥύε ἀπειροσύνης ἀπὸ λυγρῆς,
 ἦν σὺ πάτερ σκέδασον ψυχῆς ἀπο, δός δ' ἐκυρή-
 σαι

γνώμης, ἧ πείσῃ σὺ δίκης μέτ' πάντα κυ-
 βερῆς·

ὄφρ' ἂν πμηθέντες ἀμειβώμεθα σε πμῆ,
 ὑμνοῦντες τὰ σὰ ἔργα διλωκίς, ὡς ἐπίοικα
 θνητῶν ἴοντα. ἐπεὶ ἔτι βροτοῖς γέρας ἄλλοτε
 μείζον,

ἔτε θεοῖς, ἧ κοινὸν ἀεὶ νόμον εἰ δίκη ὑμνεῖν.

ΕΚ ΤΩΝ ΜΟΣΧΙΩ- ΝΟΣ ΤΟΥ ΚΩΜΙΚΟΥ.

Πρῶτον δ' ἀνέμυ, καὶ ἀξεπύξω λόγῳ,
 ἀρχὴν βροτεῖς καὶ κατὰσασιν βίου.
 ἦν γὰρ ποτ' αἰὼν κείνος ἦν, ὁπωλίκα
 θηροσὶ διαίτας εἶχον ἐμφερεῖς βροτῶ,
 ὄρη γῆς ἀθήλαια, καὶ δυσηλίους
 φάραγγας ἐναίοντες. ἐδέπω γὰρ ἦν
 ἔτε στεγῆρης οἶκος, ἔτε λαγῆνοις *
 ὑπερᾶπύργους ἀχρεομένοις πόλεις.
 ἐ μὴν ἀρόφοις ἀκύλοις ἐτέμνετο
 μέλαινα καρπῶ βῶλος ὀμπνίε φοφῶς,
 ἐδ' ἐργάτης σίδηρος εὐχωτίδος *
 θάλλοντας οἴης ὀρχάτοις ἐτημέλει,
 ἀλλ' ἦν ἀκύμων κωφεύεσσα, ῥέεσσα γῆ,
 βοραὶ δ' ἐσαρκόβροτες ἀλληλοκτονοῦς
 παρῆχον αὐτοῖς διαίτας. ἦν δ' ὁ μὲν νόμος
 ταπεινός, ἡ βία δ' ἐσύνθετος γῆ,
 ὁδ' ἀδενῆς ἦν ἀμφύονων βοραί.
 εἰπεὶ δ' ὁ τίκτων πάντα καὶ ζείφων χρόνος
 τὸν θνητὸν ἠλλοίωσεν ἔμπαλιν βίον,
 εἴτ' ἐν μέριμναι τὴν Πεομηθίως ἀπάσας,
 εἴτ' ἐν ἀνάγκῃ, εἴτε τῇ μακρᾷ ξιβῆ,
 αὐτὴν ὡδραχὼν τὴν φύσιν διδάσκαλον,
 τόθ' εὐρέθη μὲν καρπῶς ἡμέρε φοφῆς
 δῆμηξος ἀγῆς, εὐρέθη δ' ἐβακχίε
 γλυκεῖα πηγή, γαῖα δ' ἡ ἑρὶν ἀσπορος

ἤδη ζυγυλοῖς βουσὶν ἠροξύνετο.
 αὐτῇ δ' ἐπυργώσαντο, καὶ πελοποιεῖς
 ἔταξαν οἴκοι, καὶ τὸν ἠγριωμένον
 εἰς ἡμέρον δίασταν ἠγαγὸν βίον.
 καὶ τοῦδε τὰς θανάτους ὤρισε νόμος
 τύμβοις καλύπτειν, καὶ πιμοιράσασθαι κόνιν,
 νεκρὰς ἀθάπτοις μὴδ' ἐν ὀφθαλμοῖς εἶναι
 τῆς πόρον θούνης μητιμένον μα δασεβίε.

S 2

EE

ΕΚ ΤΗΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΜΕΝΑΛΙΠΗΣ.

Δοκεῖτε πηδᾶν τ' ἀδικήματ' εἰς θεούς
πτεροῖσι, καὶ πρὶ ἐν Διὸς δέλφου πύχαις
γράφειν τὴν αὐτά. Σίνα δ' εἰσορώντ' ἄν
θνητοῖς διαζῆν. ἐδ' ὅπου εἰν ἕρωδος
διδὸς γράφοντος τὰς βροτῆς ἀμνησίας,
ἔξαρκέσειεν, ἐδ' ἐκείνος ἄν σκοπῶν,
πέμψεν ἐκάσῳ ζημίαν. ἀλλ' ἡ δίκη
ἐν ταῦτά που σὶν εἴγυς εἰ βέλεαδ' ὄραν.

ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ,
ἐκ Ἔοιδλίποδου.

Εἰ μὲρ μένον δὲ τῆς κακῶν βελουμάτων
Κακὰς ἀμοιβὰς ἔστι καρπῶδες βροτῶν.

ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ
ἐκ Φρεῖξου.

Ὅστις δὲ θνητῆς οἰεῖ τούτ' ἡμέραν
Κακὸν τι πράσων τοὺς θεοὺς λελθῆναι,
Δοκεῖ πονηρὰ, καδίκων ἀλίσκεται,
Ὅταν χολὴν ἄγιστα τυγχάνῃ δίκη,
Τιμωρίαν ἔπυσεν ὧν ἤρξε κακῶν.

ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ,
ἐκ τῆς Δανάης.

Ες ταυτὸν ἤκειν φημὶ τὰς τῆς βροτῆς τύχας,

Τὸν

Τόν δ' ὄν καλέσθαι αἰθέρα, ᾧ τὰ δ' ἐστὶ δῆ.
 Οὗτος θέροις τε λαμπρὸν ἐκλάμψῃ σέλας,
 Χημῖρα τ' αὐξεῖ στυπιδεῖς πυκνὸν νέφος,
 Θαλλεῖν τε κ' ἢ μὴ ζῆν, καὶ φθίνειν ποιεῖ.
 Οὕτω δ' ἠθιγῶν ἀπερμάτων μὲν εὐτυχεῖ
 Λαμπρὰ γαλήνη, γῆ δ' ἐσὺν νέφει πάλιν
 Ζῶσι τε σὺν κακοῖσιν, οἷδ' αὖ ὄλβου μέτα.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ,
 ἐκ τῆς Πειριβοῦς.

Ο παρῶτος εἰπὼν, ἐκ ἀγυμνίας ὡ φρενὶ
 ἔρριψεν, ὅστις τόν δ' ἐκαίνισε λόγον,
 ὡς ζῶσιν εὖ φρονέσι συμμαχεῖ τύχη.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ,
 ἐκ τῆς Ανιλόπης.

Τὴν τοῖ δ' ἰκλῶ λέγῃσι παῖδ' ἐῖ χρόνε
 Δείκνυσι δ' ἢ μῦθ' ὅστις ἔστι μὴ κακός.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ,
 ἐκ τῆς Φιλοκλήτης.

Τί δ' ἦτα θώκαις ἀργικοῖς ἐνήμηροι,
 σαφῶς διόμνησ' εἰδέναι τὰ δαιμόνων,
 οἳ γῆ δ' ἐ χειρονάκτις ἀνθρώποι λόγων;
 ὅστις γὰρ ἀυχεῖ θεῶν ἐπίσααθ' ὡς εἶ,
 ἔδεν τι μᾶλλον οἶδεν, ἢ πείθει λέγων.

ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ,
ἐκ τῆς Ἀρχελαίας.

Καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦθ' ὅταν δέ τις
Θεῶν βλάβηται δύναιτ' ἄν, καὶ ἄν ἰχθύων
Φύροι.

ΘΕΟΔΕΚΤΟΥ,

Ὅστις δὲ θνητῶν μέμφει τὰ θεῶν ὅτι
οὐκ εὐθύς, ἀλλὰ τῶν χρόνων μετέρχεται
τοὺς μὴ δικαίους, πρόφασιν εἰσακουσάτω.
εἰ μὲν γὰρ ἄδικα ἦσαν αἱ τιμωρίαι,
πολλοὶ διὰ φόβον, καὶ ἐδί' εὐσεβῆ ἔσπον,
θεοὺς ἄν ἠύξαντο. νῦν δὲ τῆς τιμωρίας
ἀποδῶν οὐσίας, τῆ φύσιν χροῶν βροτοί.
ὅταν δὲ φωραθῶσιν ὀφθέντες κακοί,
τίνας ποινὰς ὑπέροισιν ἐν χρόνοις.

τοῦ αὐτοῦ.

Μάλιστα δὲ ἐκπλήττει μετ' ἡμῶν σιωπεῖν ὅτι
ὁ χρόνος, ὃν αἰεὶ λαμβάνειν ἀμνηστῶν.

ΜΕ.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΠΟΒΟΛΙ-

ΜΑΙΟΥ.

Παύσασθε νῦν ἔχοντες, ἐδ' ἐν γὰρ πλέον
 ἀνθρώπινος νῆς ἔστιν, ἀλλ' ὁ τῆς τύχης,
 εἴτ' ἐστὶ τῆς ἀτυχεύμαθ' εἶον, εἴτε νῆς,
 τὰτ' ἐστὶ τὸ κυβερνόν, καὶ στίφον, καὶ σῶζον.
 ἢ παρόνοια δ' ἢ θνητὴ, καπνὸς, καὶ φλίναφος
 παείσθητε, κοῦ μίμψατέ με. ἅπανθ' ὅσα
 ποιῶμεν, ἢ γέροντες, ἢ παρὰ ττο μῶν, τύχης ἐστίν.
 ἡμεῖς δ' ἐσμὲν ἐπιγεγραμμένοι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δυσπαρακολέθητόν τι παρ' αἱ ἐστὶ τύχη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ πάντες ἐβουθῶμεν ἀλλήλοις αἰεὶ,
 ἐδεῖς ἀν' ὧν ἀνθρώπος ἐδέθη τύχης.

τοῦ αὐτοῦ.

Ἀτύχημα, καὶ ἀδίκημα διαφορὰν ἔχει,
 τὸ μὲν, διὰ τύχην γὰρ γίνεσθαι, τὸ δ' αἰρέσθαι.

τοῦ αὐτοῦ.

Παράδοξα, καὶ θαυμασὰ, καὶ ζώντων φόβοι,
 ἐκ ἐστὶν οὐδ' ἐν τῇ ἐν ἀνθρώποις, ὅ, τι
 ἐκ ἐν χρόνῳ γὰρ ζητῶσιν ἐξουρίσκει.

§ 4

Τοῦ

τοῦ αὐτοῦ.

Οὐ πάντος ἀγαθοῦ τὴν πρόνοιαν αἰτία
κρίνων ἀν' ὀρθῶς ὑπολαβεῖν τις μοι δοκεῖ,
ἀλλ' ἔσι καί τ' αὐτόματον ἔνια χηρίσμεν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ,
ἐν τῷ κεκευφάλου.

Τ' αὐτόματον ἡμῖν ἀφακίς ὄν συλλαμβάνη
αὐτόματ' ἄ γὰρ τὰ φράσματα ἔπι τὸ συμφέρον
ροῖ,
καὶ καθυδύθησιν πάλιν τούκαρτίον.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ,
ἐν κισσαρισηῖ.

Ὡς ποικίλον φράσμι' ἔσι, καὶ πλάιον τύχη.

ΦΙΛΗΤΑ

ΤΟΥ ΚΩΟΥ.

— ἰχυρὰ γὰρ ὄππικρατεῖ ἀνδρὸς ἀνάκκη,
ἢ ῥ' ἐδ' ἀθανάτοις ὑποδείδην, οἷτ' ἐν ὀλύμπῳ
ἔκτασθε χαλεπῶν ἀχέων οἴκοις ἐκάμοντο.

IN

IN SAPPHVS FRAGMENTA,
FVLVII VRSINI
SCHOLIA.

Δεῦρο δεῦτε] *Hephaestionis verba sunt ἐκ τῆς Ἐσχει-
δίας. καὶ τὰ ἐξ ἰδυφαλλικῶν Δύο, ἢ Σαπφῶς πεπιίνε, Δεῦτε
Ἔ. quae sequuntur. Epithetum verò χεῦστον, videtur ad
vocem Δόμον, quae desideratur, referendum. ita enim
in Ode ad Venerem locuta est.*

Πατρὸς δὲ Δόμον λιποῖσα
χεῦστον ἦλθες.

Δεῦτε νῦν] *Atilius Fortunatianus in eo libello, qui
de metris circumfertur, adducit hoc fragmentum, de-
scriptum, ut opinor, ex Hephaestione, ἐ quo multa mi-
tuatus est. ἀβραὶ χάετες, Horatio Gratia decentes.*

Ροδοπήχες] *Reperitur hic versus apud Theocriti
Scholiastem, in argumento quod apud me extat ma-
nuscriptum, εἰς ἠλακάτω. eius verba sunt, γέγραπται δὲ
αιολίδι διαλέκτῳ, παρὰ τὸ Σαπφικόν ἐκκαυδεκάσυλλαβον,
τὸ, ροδοπήχες Ἔ.*

Ἄγε χέλυ] *Hermogenes περὶ ἰδιῶν τόμῳ β'. cap. περὶ
Ἰλυκύτητος. καὶ ὅταν τὴν λύραν ἐρωτᾷ ἢ Σαπφῶς, καὶ ὅταν
αὐτῇ ἀποκρίνηται ὅτι, ἄγε χέλυ. apud Eustathium verò
versus hic aliter scriptus reperitur.*

Ἄγε μοι δῖα χέλυ φωνάεσσα γένοιο.
hocem autem, φωνάεσσα, ita expressit Horatius lib.

III. Carminum,

Τὴν δὲ testudo resonare septem
callida nervis

Nec loquax olim, neque grata Ἔ.

Αὐτὰ] *Extat hic versiculus apud Hephaestionem.*

S 5

Παικ-

Ποικιλῶρον] *Citatur hac ode à Dionysio Halicarnasseo, ἐν τῷ περὶ Σιωδέστως ὀνομάτων. sed in quibusdā veteribus libris, pro ποικιλῶρον scriptum est, πικιλῶρον.*

Ἀλλὰ τῷ δ' ἔλθ'] *Reperitur hic versus apud Hephæstionem. τῷ δ' autem, non τῆ δ' scribendum esse, admonit me liber antiquus Farnesianus. quam scripturam confirmat Priscianus Grammaticus lib. 1. adducto hoc ipso Sapphus versiculo, sed misere depravato. ita enim scribit S quoque antecedente η, & sequente α, vel ε, hoc idem saepe fit. ut suadeo, suavis, suesco, suetus, quod apud Æoles quoque ἡ saepe patitur, & amittit vim litteræ, ut Sappho,*

Ἀλλὰ τῷ δ' ἔλθ' αἶ ποτε χεῖ' ἴρωτε.

Hesychius etiam in voce, ἴν δε, ea Æoles ἀντὶ τοῦ ἐν ταύτῃ υῖος fuisse docet.

Πότνια θυμὸν] *Hic quoque versiculus apud eundem Hephæstionem invenitur.*

Καλοὶ δέ σ' ἄρον ὠκίης σρουδοὶ] *Hos versus interpretatus est Athenæus lib. VIII. ubi de passeribus multa scitu digna protulit. καὶ οἱ σρουδοὶ δέ εἰσιν ὀχλαπικὸί. διὸ καὶ Τερψικλῆς ἐμφαγόντας, φησὶ, σρουδῶν, ἑπταταφύρος ἄφροδίσια γίνεσθαι. μή ποτε ἐν καὶ ἡ Σαπφῶ ἀπὸ τῆς ἰσορίας τὴν Ἀφροδίτῃν ἐπ' αὐτῆς φησὶν ὀχεῖσθαι, καὶ γὰρ ὀχλαπικὸν τὸ ζῶον καὶ πολύρον. huc etiam spectat versus ille in Priamum,*

Uernis passeribus satatiores.

Μεγιδιάσασ' ἄδανάτῳ προσώπῳ] *Uidetur Horatius ad hunc locum respexisse, cum lib. 1. Carm. cecinit,*

Sine tu maivis Erycina ridens,

Quam iocuns circumvolat & Cupido.

nisi fortè Homericum epithetum, φιλομεγίδης, exprimere voluit.

Μαυόλα

Μανόλα θυμῷ] Μανόλα, *valens, insana, & furvens*,
quæq; mentis suæ compos nō est. hoc epithetum tribui-
tur Baccho ab incerto poëta, cuius versus reperiuntur
apud Atilium Fortunatianum, ubi μανόλης verbum,
Latinis litteris notatum est.

Huc ades ò Lyæ Bassareu bicornis,
Manola, bimatèr, crine nitidus apta.

Ἡοὶ Κύπρῳ] *Versus hic legitur apud Strabonem li-*
bro 1. ἢ μαζευμένον, opinor autem esse ex Ode a-
liqua ad Venerem; Alcman,

Κύπρῳ ἰμαρτὰν λιποῖσα, καὶ Πάφον ἀειρήνται.
Horatius ad Venerem,

O' Venus regina Gnidi, Paphiq;
Sperne dilectam Cypron, & vocantis
Thure te multo Glyceræ decoram
Transfer in adem.

Ἐὰν δὲ Κύπρῳ] *Ex Athenæo lib. xi.*

Φάνεται μοι] *Extat hac Ode apud Dionysium Lon-*
ginum ἐν τῷ πρὸς μὲν ὑπολοῖς λόγῳ, quam à Catullo pene ad
verbum conuersam multi iam admonuerunt.

Ille mi par esse deo videtur,
Ille, si fas est, superare diuos,
Qui sedens aduersus identidem te
Spectat & audit.

Dulce ridentem, misero quod omnes
Eripit sensus mihi. nam, simul te,
Lesbia aspexi, nihil est super mi

.....

Lingua sed torpet, tenuis sub artus
Flamma demanat, sonitu suo pte
Tinniunt aures, gemina teguntur
Lumina nocte &c.

Diony-

Dionysii verba sunt : ὅς ἢ Σαπφὸν τὰ συμβαίνοντα ταῖς ἐρωτικαῖς μαίαις παθήματα ἐκ τῆς παρεπομένων, καὶ ἐκ τῆς ἀληθείας αὐτῆς ἐκάστοτε λαμβάνει . πῦρ δὲ τὴν ἀρετὴν ὑποδείκνυ ; ὅτε τὰ ἄλλα αὐτῆς, καὶ ὑπερτεταμέναι δεινὴ καὶ ἐκλέξαι, καὶ εἰς ἄλλα συνδύσαι . *Plutarchus autem hanc Odem exprēssit* ἐν τῷ Δημητρίου βίῳ, *scribens* : τῆς δὲ Σβατονίκης καὶ κατ' ἑαυτὴν καὶ μετὰ τῷ Σελεύκου φοιτήσεως πολλάκις, ἐγένετο τὰ τῆς Σαπφοῦς ἐκείνα περὶ αὐτὸν πάντα, φωνῆς ἐπιχέσεις, ἐρύθημα πυρῶδες, ὄψων ὑποδείξεις, ἰδρωτὲς ὀξείας, ἀταξία, καὶ δόρυβος ἐν τοῖς σφυρμοῖς, τέλειος τῆς ψυχῆς καὶ κράτος ἠπλωμένης, ἄπορία, καὶ δάμβρος, καὶ ὠχρίασις.

Ἀδύφωνε] *Variant libri veteres* ; *pro ἀδύφωνε enim, ἀδύφωνέσας in aliquibus codicibus scriptum est.*

Ἐναντίον τοι] *Alij legunt, ἐναντίου τοι.*

Ἀλλὰ κεμμέν Γλωσσ'] *Huius loci meminit Plutarchus in eo libello, quem inscripsit, ὡς ἂν τις αἰδοῦντο ἑαυτοῦ προσκόποντες ἐπ' ἀρετῆς. νέφει δ' ἀνδρὶ γλοσσομένην προσκοπῆς ἀληθῶς ἐν φιλοσοφίᾳ, τὰ Σαπφικὰ ταυτὶ περιπεταί, καὶ μὲν Γλωσσαν λεπτὸν αὐτίκα χεῶν πῦρ ὑποδείκνυμεν, καὶ ἀδόρυβον ὄψιν, καὶ φάσιν ὄμμα, φειδωμένῃ δ' ἀκοῦται πεδίσεως.*

Καὶ γελώσας ἱμῶρον] *Dulce ridentem, reddat Horatius. veteres aliquot librī habent, καὶ γελᾶς δὲ. sed non placet.*

Βραχέως] *In veteri codice Vaticano, vidi olim βραχέως notatum, quae lectio non omnino reijcienda. Plutarchus ad hunc locum respexit, cum in ἐρωτικῷ ἐπισημῆται, ἀνάμνησιν ἡμᾶς ἐν οἷς ἡ καλὴ Σαπφὸν λέγει, τῆς ἐρωμένης ὀπφανεῖσης, τὴν τε φωνὴν ἰσχεῖται, καὶ φλέγμα τὸ σῶμα, καὶ καταλαμβάνειν ὠχρότητα, καὶ πλάνον αὐτὴν καὶ ἰλίθρον.*

Βομ-

Βομβεῦσ' ἐν δ' ἀκοαί μοι] *fn alys, βομβεῦσιν δ' ἀκοαί.*
 Πάσων αἰρεῖται] *ἀγρεῖ, in quibusdam libris nota-*
tum est.

Γλυκεῖα μᾶτερ] *Hoc fragmentum è Sapphus septi-*
mo Carminum libro adducit Hephæstion. Vide-
tur autem Horatius ad hos versus respexisse lib. 111.
Carminum,

Tibi qualum Cytherea puer ales,

Tibi telas, operoseq, Minerva

Studium, aufert Neobule Liparæ nitor Hebræ.

Δίδου] *Extat hoc fragmentum apud Hephæstio-*
nem. μὲνα καὶ δούδω &c. tale quiddam Ovidianum it-
lud, Non ego deserto iacuisssem frigida lecto.

Ἔπος δ' αὖτε] *Hunc locum profert idem Hephæ-*
stion, apud quem varie legitur prioris versus scriptu-
ra, ita enim in veteri libro notatum animaduerti,

Ἔπος δ' ἄδτε μ' ὄλλυσι μαλίσδων.

Γλυκύπικρον] *Videtur hoc ad amorem referendum*
esse: de quo dixit Catullus,

Sancte puer curis hominum qui gaudia misces.

& in elegia ad Manlium de Venere,

Quæ dulcem curis misces amaritiem.

Maximus quoque Tyrinus tradit Sappho τὸν Ἔρωτα
Γλυκύπικρον καὶ ἀλγασίδωρον dixisse.

Ἀτθίς] *Nomen puella amata à Sappho, cuius me-*
minit Suidas, Maximus Tyrinus & Ovidius,

Non oculis grata est Atthis ut ante meis.

Ἐχει μὲν Ἀνδρομέδα] *Ex Hephæstione. Andro-*
meda autem sic mentio apud Athenæum lib. 1. quam
ἀντίτερον τῆς Σαπφῶδος appellat Maximus Tyrinus.

Ἡράμαν] *Hoc quoque ex Hephæstione, apud quem*
in ἑλλησίδω ita scriptum est. τὸν δὲ ἀκαταλήκτων, τὸ
μὲν

μὲν πεντάμοσχρον χαλκίτι Σαπφικὸν Ἰωανναρεσκαιδεχσοῦλ-
λαβον, ἢ τὸ δῦτιρον Σαπφοῦς ἄλον γέγραπται. ἡράμαν
& cetera.

Ἡ πῆξις ἢ κατάχλις &] κατάχλις & valet, *inclusa*.
Horatius, Inclusam Danaem.

*Adducit autem hoc fragmentum Hephæstion; quod
Callimachi, non Sapphus esse omnino credendum est.*
πᾶσι καλλιμάχοιο ποιημάχοιο, alibi apud Hephæstionē
inscriptum vidi.

Αἰ δ' ἴκας] *Notum est hoc Sapphus fragmentum
apud Aristotelem in 1. Rhet. φησὶν Ἀλλοίαι &, δέλω
τὴν τ' εἰποῖν, ἀλλά με κωλύει αἰδέως. ἀποκρίνη] δ' αἰ Σαπ-
φῶ. αἰδ' ἴκας & c.*

Πέρροχος] *Demetrius Phalerens ἐν τῷ περὶ Ἑρμηνείας. ἐκ δὲ τῆς ᾠδαβολῆς καὶ ἐπὶ τῷ ἐξέχοντι & ἀνδρὸς ἢ
Σαπφῶ φησὶν, πέρροχος & cetera. valet autem πέρρο-
χος, τὸ, ὑπέροχος, καὶ ἐξέχων, ut Demetrius ipse inter-
pretatur. & Hefychio, πέρρέχειν est, τὸ ὑπέχειν. nec
sanè dubium est, quin Alcaicum notet.*

Ὀλιγαγαμβρῆ) *Reperitur hoc fragmentū apud He-
phæstionem. est autem carmen nuptiale, cuius memi-
nit Dionysius Halicarnassensis ἐν τῷ περὶ ἑορταστικῆς ἡμέρας
ἰστορίας. ex eo verò opinor deprompta illa, quæ apud
eundem Hephæstionem sub incerto Poëta leguntur.
sunt autem hæc :*

χαίροισα νύμφα, χαίρω δ' ὁ γαμβρὸς. &
τίω σ' ὧ φίλε γαμβρῆ, καλῶς εἰκάσω.
ἔρπαι βραδινῶ σὲ μάλις εἰκάσω. &
δυρῶν πόδες ἐπὶ ὄργοι,
τὰ δὲ σάμβραλα πεπταβεία,
πίσιλοι δὲ δέκ' ἐξεπύνασαν.

*Hæc locum expressit fortasse Demetrius Phalerens
ἐν τῷ*

ἐν τῷ βιβλίῳ Ἐπιχρῶν, scribens, ἄλλως δὲ αὐτῆς (Σαπφῶ) τὸν ἀρχαῖον νυμφῖον, καὶ τὸν θυρωρὸν τὸν ἐν γάμοις. sed hi quoque versus qui in eodem Hephastionis Enchiridiao circumferuntur, quin Sapphus sint, nullo modo dubitari potest,

ἔστ μοι καλὰ πάντα χρυσίοισιν ἀνδέρμοισιν

ἔμορφή ἔχουσα μορφήν, κλειὸς ἀγαπτά.

ἀντὶ πάντων δ' ἐγὼ, εἰ δὲ λυδῖαν παῖσαν, εἰ δ' ἑρρανάν.

Cleidis autem Sapphus filia mentionem facit Suidas.

Τῆ δὲ τὸ μέλαθρον] Tale quiddam illud Catulli,

Claustra pandite iuvenes,

Virgo adest. hos autem versus ex eodem

epithalamio citat Demetrius Phalerens, cuius verba sunt, ἐστὶ δὲ τις ἰδίως χόρσις Σαπφικὴ ἐκ μεταβολῆς, ὅταν τὶ εἰποῦσα μεταβάλλεται, καὶ ὡς περ μετανόησεν, οἷον, ὕψι δὴ & cet. Apud Hephastionem tamen hi versus aliter leguntur.

Κοινὴ δ' ᾄδῃ] Extant hi versus apud Athenaeum libro xi. & Macrobiium lib. v. Saturnal. Athenaei verba sunt. μνημονεύει δὲ τῆς κερχισίων καὶ Σαπφῶς, Κοινὴ & qua sequuntur.

Οὐ γὰρ ἐτίεα] Dionysius Halicarnassens ἐν τῷ περὶ ἑρρωδῶν. τοὶ γάρ τινι Σαπφικὸν ἐπιθαλάμιον τοῦτο, οὐ γὰρ ἐτίεα. & cetera.

Ἐσπερε πάντα φέρεις] Profert hoc fragmentum Demetrius, χαλεπὴ δὲ ποτὶ, inquit, καὶ ἐξ ἀναφορᾶς, ἀστὴρ τῷ Ἐσπερῷ. & cet. Fabius Benivolentius homo eruditissimus & meus amicus, putat pro οἶνον, legendum, εἶν. quae mihi lectio valde probatur. eamque videtur aliquo modo confirmare sequens versus, qui est ab Euripidis Scholiaste adductus.

Ἐσπερε

Εσπερι πάντα φέρον] *Euripidis Scholiastes in Oreste*, καὶ ἡ Σαπφὸς δὲ οὕτω τὸν Εσπερον ἀείρεται ἔπει, τρέπον πινὰ ἐτυμολογῶσα τὸ ὄνομα.

Εσπερι &c.

Παρθενία] *Leguntur hac apud Demetrium*. αἱ δὲ, *inquirit*, ἀπὸ τῶν ῥημάτων χάετες δῆλαί εἰσι καὶ πλείους παρὰ Σαπφῶς, ὅς τε τῆς ἀναδιπλώσεως περὶ τὴν παρθενίαν φησὶ, *παρθενία &c.* ἡ δὲ ἀποκρίνηται φέρει αὐτὴν πρὸ αὐτῶν ῥημάτων, οὐκ ἔπει &c.

Καδδ' ἀμβροσίας] *Adducit hoc fragmentum Athenaeus lib. 11. apud quem lib. x. posterior versus ita legitur*, ἑρμῆς δ' ἔλων ὄλπιν θεοῖς οἰνοχοῆσαι *qua scriptura confirmatur etiam à veteri codice Farnesiano. Athenaei verba sunt*, Ἀλκαίῳ δὲ καὶ τὸν Ἑρμῆν εἰσάγει αὐτῷ οἰνοχόον, οἷς καὶ Σαπφὸς λέγουσα, καδδ' &c. *Idem scriptor hunc locum exprimere voluit lib. v.* ὅθεν δὲ τῆ καλῆ Σαπφῶς, καὶ ὁ Ἑρμῆς οἰνοχοεῖ, καὶ οἱ δεσηπῆσάτες ἀπελύοντο φωτὸς ὄντες &c.

Ἀσέρις] *Leguntur hi versus apud Eustathium Homeri enarratorem. eadem autem sententia alibi quoque usa videtur Sappho, ut ex epistola Iuliani ad Eusebium intelligi potest. eam vero expressit Horatius lib. 1. Carminum.*

— micat inter omnes

Iulum sidus, velut inter ignes

Luna minores.

sed vocem sidus, versit Virgilius, os. lib. Aen. v. 113

Qualis ubi Oceani persusus Lucifer unda &c

Extulit os sacrum.

Κατθανοῖσα] *Reperitur hoc fragmentum apud Iohannem Stobaeum ἐν τῷ περὶ ἀφοροσύνης, & Plutarchum ἐν γαμικοῖς παρρηγέμασι, in quibus ita scriptum est. εἰ δὲ*

ἡ Σαπ-

ἢ Σαπφῶ διὰ τὴν ἐν τοῖς μέλεσι καλλιγραφίαν ἐφρόνει πη-
λικούτον, ὥστε γράψαι πρὸς πνα πλεσίαν, κατ'δανοῖσα Θ'ς.
Eiusdem ἐκ τῆς συμποσιακῶν βίβλου ista sunt. πᾶν ὅτι γα-
ταῖς Μούσαις ὁ τῆς ῥόδων σέφαν Θ' ἐπιπεφήμισα. μεμῆσ-
δαί μοι δοκῶ Σαπφῶυς λεγέσθαι πρὸς πνα τῆς ἀμύσων, καὶ
ἀμαδῶν Ἰωαικῶν, κατ'δανοῖσα Θ'ς.

Οὐδέ ποτε μιαιμοσύνα] *Ita apud Stobaeum legitur;*
in Plutarchi-verò codicibus, οὐδέ τις μιαιμοσύνα.

Τὰ δε νύν] *Athenaeus lib. XIII.* καλῶσι γὰρ καὶ αἱ
ἐλεύθεραι Ἰωαικίαι, ἐπὶ καὶ νύν, καὶ αἱ παρθένοι τὰς Ἰωαικίαις
καὶ φίλας, ἑταῖρας, ὡς ἡ Σαπφῶ, τὰ δε νύν Θ'ς.

Ἀλλ' ἐὼν φίλ' Θ'] *Apud Ioannem Stobaeum sermone*
LXIX. in quo talè leguntur hi versus. nos manuscri-
ptam lectionem secuti sumus.

Εὐμορφότερα μιαιδός] *Ex Hephaestione, apud quem*
adeo mendosa horum carminum scriptura circumfer-
tur, ut nullius ex ea idoneus sensus elici possit. Nos
autem in eruditi cuiusdam Scholio in Sapphus episto-
la ad Phaonem, ita hunc locum, non satis tamè emen-
dare, scriptum animadvertimus. μάλα δὲ κεκορημέ-
ν' Θ' σόρ' Θ' κεφαλὴν ἀμορφότερ' Θ' Μναιδός, καὶ τὰς ἀπα-
λᾶς Πυρίνω. Opinor autem scriptum è Græco aliquo
scriptore περὶ διαλέκτων, addit enim Scholiastes ille.
subiicit is, qui de dialectis conscripsit, αὐτὸρ, Μναιδός
καὶ Πυρίνω ὀνόματα κύρια. Ad hos versus respexit for-
tasse Ovidius, non enim dubitandum est, quin tota
illa ad Phaonem epistola ex ipsius Sapphus carmini-
bis expressa sit, cum cecinit,

Nec mihi Pyrino subeunt, Μναιδός ne puella.
in Hephaestionis tamen manuscripto libro, quem ipse
vidimus in Farnesiana bibliotheca, pro Πυρίνω scri-
ptum est Γυρίνω. videturq; eam scripturam cōfirmare

T

Μαξιμίος

Maximus Tyrius, quatuor non γυρίνω, sed γύεινας, hanc amatam à Sappho puellam nominet.

Λουροτέρα] *In qua naturalis inesset, non fucatus nitot, ἐκ τῆς α΄. σερπηκός κ' ἢ σαίρω, τὸ κορῶ, τὸ καλλωπίζω.*

Ἐπ' ὠράνα σέθεν] *Liber scriptus Farnesianus habet ὠράνα. Ὁ ὠράνα χελιδῶν, apud Sappho valet, ἢ τῆ ὠρα, hoc est, τῷ ἔσει φαινομένη. Locus non caret mendo.*

Πολὺ πακίδος] *Demetrius Phalereus, τὸ δὲ, χευσὶ χευστότερα, τὸ Σαπφικόν, ἐν ὑπερβολῇ λέγει, καὶ αὐτὸ κ' ἀδωμάτως, πλὴν αὐτῷ γε τῷ ἀδωμάτῳ χάειν ἔχει, οὐ ψυχρότητα. alibi quoque hoc idem fragmentum protulit Demetrius ἐν τῷ περὶ Ἑρμηνείας. Eiusdem autem generis sunt Virgiliana illa,*

*Nerine Galatea thymo mihi dulcior Hyble,
Candidior Cynis &c.*

Τίμα Παρθιονίς] *Ex Hephaestione depromptum carmen.*

Ἡρὸς ἀγγελῶ] *Idem de hirundine dixit Simonides.*

Ἀγλε κλυτὰ ἑαρῶ ἀδύορκι κυανία χελιδνί.

& Stefichorus,

Ὅταν ἦρῶ ὠρα κελαδεῖ χελιδῶν. *Sapphus carmen descriptum est à Sophoclis Scholiaste in Electr. à quo sumpsit Suidas in voce, Αἰδῶν.*

Μελίχρῶ] *Ex Hephaestione.*

Παντοδαπαῖς] *Ex Apollonij Scholiaste in libro 1. Argonaut. ἐρῶ θήεσσα δὲ, inquit, ἀντὶ τῆς πυρρᾶς, ὑπερρυθρῶ. κ' ἔστι παρὰ τὸ Σαπφικόν. παντοδαπαῖς &c. videntum an de Iride dixerit Sappho.*

Σμικρὰ μοι] *Plutarchus ἐν τῷ ἐρωτικῷ. καὶ τὴν οὐ πω γάμων ἔχουσιν ὄργη ἢ Σαπφῶ πρὸς αἰσχροκίβητα φησὶν, ἐπιμικρὰ &c. mendose hic locus apud Pindari Scholiastem*

*stem scripturis reperitur. χαρίζεσθς (ιημει) κυρίως τὸ συ-
νυσιάζειν. Αεισοφάνης ἐν ἰππέδων ἐκ μεταφορᾶς,*

Πολλῶν γὰρ ἦδη περὶ σφαιρῶν αὐτῆς, ὁμοίως χαρίζεσθς.
ἢ Σαπφῶ,

μικρά μοι πάϊς ἔμμεναι λιθόχαις.

ἢ μὴ πῶ δουραμένη δια τὴν ἡλικίαν χαρίζεσθς. *peque venō
reētē legi huic versum opinor apud Maximum Ty-
rium, cuius verba sunt, οὐ φροσέναι φησὶν ὁ Σωκράτης
Αλκιβιάδῃ ἐκ πολλοῦ ἔρωϊ, ὅτιν ἠγήσατο ἰκανὸν ἔϊ) φρὸς
λόγους,*

Σμικρά μοι πάϊς ἐπι φαίνο ἢ χαρίζεσθς

Στᾶδι] *Athenais lib. XIII.* Καὶ Σαπφῶ δὲ φρὸς τὸν
ὑπερβαλλόντως δαυμαζόμενον τὴν μορφὴν, καὶ καλὸν ἔϊ) νο-
μιζόμενον, φησὶ, σᾶδι &c.

Πλοδτ &] *Pindari Scholiastes explicans carmen
illud in Olymp.*

ὁ μὲν πλοδτ & ἀρεταῖς δεδαυδαμέν &;
*adducit hoc fragmentum ita scribens, λέτων γὰρ τὸ ἔτε-
ρον καθ' ἑαυτὸ οὐχ ἠδύ, ὡς ἢ Σαπφῶ, πλοδτ & c. sed
& in Pythiis idem Scholiastes huius loci meminit.*

Ὅτι Διὸς πάϊς ὁ χρυσὸς] *Citat hunc locum Pindari
scholiastes in Pythiis, ὁ δὲ χρυσὸς, inquit, ἀφ' ἑαυτῶ.
ἢ Σαπφῶ, ὅτι Διὸς & c. Pausanias quoque in Arca-
dicis ita scribit, καὶ τοι γὰρ καθαρεύειν γὰρ τὸν χρυσὸν ὑπὸ
τῆ ἰοῦ, ἢ τε ποιήτεια μάρτις ἐστὶν ἢ Λεσβία, ἢ αὐτὸς ὁ χρυ-
σὸς ὅτι δὲ ἔκλυτον.*

Ἀρτίως] *Ammonius ἐν τῷ περὶ ὁμοίων ἢ διαφορῶν λέ-
ξεων. ὡς ἀμρτάνει Σαπφῶ λέγουσα, Ἀρτίως & c. ἀντι-
χρονικὸς ὁ πρῆματ &.*

Τίς δ' ἀρχιῶπις] *mendose leguntur apud Athenam hi
versus lib. I. ἔμμελε ἢ αὐτοῖς ἢ τῆ κοσμίως ἀναλαμβάνειν*

τὴν ἐδῆτα, καὶ τοὺς μὴ τῆτο ποιῶντας ἰσχωρήσων. Ὁ *Paulus* : Σαπφῶ περὶ Ἀνδρομέδας σκώπτει, τῆς δὲ ἀρχιῶτα-
τον θέλγει νόον οὐκ ὀπίσθια μὲνης ὅς. *Ego vero opinor le-
gendum, quomodo apud Eustathium in Odyss. x. scri-
ptum animadverti, qui hos Sapphus versus ita inter-
pretatur.* Καὶ ὅτι τὸ βράκος βράκος φασὶν οἱ Λιολεῖς. *χρῆσις*
δὲ ἰοιαύτη παρὰ Σαπφῶϊ ἐν τῷ τίς δὲ ἀρχιῶπς. ὅς. ἤρωα
ποῖα γυνὴ χωρητικὴ ἐζωσμένη ἀρχοικικώτερον, ἐφέλκεται
ἐρασίην.

Χρῦσειοι] *Extat hoc fragmentum apud Athenaeum*
lib. 11. eiusdem etiam meminit Eustathius in Iliad. v.
his verbis, ἐπὶ ἐρεβίνθων μνεῖα καὶ παρὰ Σαπφῶϊ ἐν τῷ χρῦ-
σειοι. ὅς. λέγει δὲ, φασὶ, χρυσεῖοις ἐκείνῃ ἐρεβίνθοις τοὺς
κατὰ πύξον ὠχεοὺς. οὐς δηλοῖ καὶ ὁ εἰπὼν, ὡς κρείττους οἱ λα-
κοὶ τῶν μελάνων, καὶ οἱ πυξοειδεῖς.

Φασὶ δὴ ποτε] *Hac quoque ex Athenaei lib. 11. de-*
prompta sunt. Ledae autem ovis fabula omnibus nota.
Ἰσίου] *Ex eodem Athenaei libro.*

Ἀλλά τις] *Leguntur hi versus apud Etymologicarum*
scriptorem ἐν τῷ, Ἀβακίς.

Εγὼ δὲ] *Athenaeus lib. xv. Καὶ τοὶ Σαπφῶ γυνή*
μὲν πρὸς ἀλήθειαν οὐσα καὶ ποιήτρια, ὅμως ἠδέεθη τὸ καλὸν
τῆς ἀβρότητος ἀφελεῖν λέγουσα ὧδε. Εγὼ δὲ ὅς. φανερὸν
ποιῶσα παῖσιν, ὡς ἢ τῷ ζῆν ὀπιδυμία τὸ λαμπερὸν καὶ τὸ κα-
λὸν εἶχεν αὐτῇ. Videtur autem Athenaeus vocem ἔρος,
interpretari ὀπιδυμίαν, ὅς, ἀελίω, ἀντὶ τῷ ζῆν, accepis-
se, quomodo poeta loquuntur. mendose autem legeba-
tur, ἐροσαελίω.

Οὐ γὰρ] *Maximus Tyrius, ἀνθάπτεται δὲ Σωκράτης*
ἢ Ζανθίπτη ὀδυρομένη ὅτι ἀπῶδποκεν. ἢ δὲ Σαπφῶ τῷ
δουρατῆρι, οὐ γὰρ θέμις ὅς.

Ὁ μὲν γὰρ καλὸς] *Galenus ἐν περὶ βιβλικῶν πρὸς τέχνας.*
Ἀμεινον

Αμεινον ἔν ὄσιν, ἐγνωκότας τὴν μὲν τῆς μειρακίων ὄραν τοῖς
 ἡενοῖς ἀνδρῶν εὐοικῶν, ἔλιγροχρόνιον τε τὴν τέρψιν ἔχουσαν,
 ἐπανεῖν τε καὶ τὴν Λεσβίαν λέγουσαν. Ο μὲν γὰρ καλὸς Ἔς.

Πολλά μοι] *Maximus Tyrius*. τὸν Ἴωνα χαίρειν φη-
 σὶν ὁ Σωκράτης, πολλά μοι Ἔς. Σαπφῶ λέγει.

Πλήρης] *citat hoc versus Hephæstion. Virgilius,*

— q̄ma se

Plena per insertas fundebat Luna fenestras.

Ταῖσι ψυχρὸς] *Pindari Scholiastes explicans car-
 men illud in Pythicis,*

Εὐδαι δ' ἀνά σκάπῳ Διὸς αἰετὸς, *recitat*
hunc Sapphus locum ita scribens· πᾶν διατύπωσον, ὅτι
 δὴ ἡ αἰετὸς ἐπιχαθήμενος τῷ Ἐ Διὸς σκήπτρῳ, καὶ κατακλιέ-
 μενος ταῖς μισοκαῖς φάλαξ, εἰς ὕπνον κατὰ γῆ, ἀμφοτέρας
 χαλασας τὰς πτέρυγας, καὶ ταλαπρόβητος, καὶ ζυγαστέμε-
 νος ὡς περ διατὴν τοῦ σκήπτρου σενότητα, ὡς αὐτὸν μὴ ἐξο-
 λιδαίνην τῆ φάλαξ, ἀλλ' ἀσφαλῆ τὴν βᾶσιν ὑπάρχειν. ἢ δὲ
 Σαπφῶ ἐπὶ τῆ ἐναντίας ἐπὶ τῆς φεισερῶν, ταῖσι Ἔς.

Ἀμφὶ δ' ὕδωρ] *Hermogenes* περὶ ἰδιῶν Ἰόμω β'. *cap.*
 περὶ Γλυκύτητος. κάλλος χωρίου, καὶ φυτείας διαφόροις,
 καὶ ῥαμάτων ποικιλίας, καὶ ὅσα τοιαῦτα. ταῦτα γὰρ τῆ ὄψει
 περιβάλλει ἡδονὴν ὀρώμενα, καὶ τῆ ἀκοῆς ὅτε ἐξαγγέλλοι τις,
 ὡς περ ἡ Σαπφῶ, Ἀμφὶ Ἔς.

Τίς δ' ἀρχιῶπιν] *Maximus Tyrius de Socrate scri-
 bit*, κωμῶδ' εἰς χημά που καὶ κατὰ κλισίαν σοφιστοῦ. καὶ αὕτη,
 Σαπφῶ, τίς δ' ἀρχιῶπιν Ἔς.

Προσελεξάμενος] *Ex Hephæstione.*

Αἰδουσομένων] *Recitat hoc carmen Hermogenes in
 eodem περὶ Γλυκύτητος capite.*

Σύτε] *Orinor legendum*, σοί τε, *ex his Maximis
 Tyrii verbis*· τὸν ἔρωτα φησὶν ἡ Διοτίμα πρὸ Σωκράτει οὐ
 παῖδα, ἀλλ' ἀκόλουθον τῆς Ἀφροδίτης (εἶ). λέγει που καὶ

Σαπφοῖ ἢ Ἀφροδίτῃ ἐν ἄσματι, Σὺτε κελὸς Ἔε.

Ἡμιτύβιον] *Aristophanis Scholiastes in Pluto.* Ἡμιτύβιον ἀντὶ τῷ Σουδάειον. ῥᾶλθ ἡμιτεῖβες λινοῦν πι οὐ ἐμαγεῖον, κὶ Σαπφῶ, ἡμιτύβιον Ἔε.

Γλυκύμαλον] *Theocriti Scholiastes in edyll. xi.* Γλυκύμαλον, ἤρωσ τὸ γλυκὺ μῆλον. μῆλον δὲ ὄζειν ὡς μελίλων. ἔστι γὰρ μίλου γένος. Σαπφῶ, Γλυκύμαλον Ἔε. *males autem in vulgatis libris pro, ὄσδω, scriptum est, οὐδῶ.*

Ἀμφὶ λάβροις] *Iulius Pollux lib. vii.* ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ τῆς Σαπφοῦς μιλῶν ἔστιν εὐρεῖν, Ἀμφὶ Ἔε. καὶ φασὶν ἔστι τὰ Σινδόνια ἐπετραμμένα. Θεόπομπτος δὲ ἐν ὀδυσεῶσι, Ἐπιδιακονοῦ, ἔφη, λάσπον ὀπιβεβλημένῳ. λάσπον δὲ ἐκάλουσαν τὰ μαλλοῦς ἔχοντα χειρόμακτρα, ὡς ἀπὸ τῆς διασπύτης, ὡςτε οὐδὲν κωλύει τὰς ὀνομαζομένας μαντίλας καλεῖν οὕτω.

Χειρόμακτρα] *Athenaeus lib. viii.* Σαπφῶ δὲ ὅταν λέγει ἐν τῷ πέμπτῳ τῆς μελαῖν πρὸς Ἀφροδίτῃ χειρόμακτρα Ἔε. Καθ' ὅσον κόσμον λέγει κεφαλῆς τὰ χειρόμακτρα. *quidam legunt ἀπὸ φωταίας.*

Ὁ Δαρεὺς] *Versus sine dubio depravatus. Citatur autem à Prisciano, cuius è lib. vi. verba sunt haec. Et contra tamen in quibusdam es productum terminantibus fecerunt Graeci poetae, eis, pro, es, proferentes, Ἀνπράττε, pro Ἀνπράτης; Γηρυονεύς, pro Γηρυόνης. Δαρεὺς pro Δάρης, ut Sappho, ὁ Δαρεὺς Ἔε.*

Σὺ δὲ σεφάνοις] *Protulit hoc fragmentum Athenaeus lib. xv. sed adeo mendosum, ut sensus ex eo aliquis ne extorqueri quidem possit. Σαπφῶ δὲ, inquit, ἀπλούστερον τὴν αἰτίαν ἀποδίδωσι τῷ σεφανῶδες ἡμᾶς, λέγουσα τὰ δε, Σὺ δὲ Ἔε.*

Πολλᾶ] *Carmen hoc ex libro Odarum secundo, citat Athe-*

Athenaus lib. xi. codex Farnesianus habet, καλλιῶσις.

Τῷ χειπέϊ] Reperitur hoc distichon lib. iiii. epigram. Græcor. εἰς ἀλιέας.

Τιμάδος] Ex eodem libro εἰς Γωαῖκας.

IN ERINNÆ FRAGMENTA, SCHOLIA.

Ακρίστ] Ex epigramm. Græcorum lib. iiii. εἰς ὄρνις. Huius autem epigrammatis meminit etiam Plinius lib. xx xiv. cap. viii. ubi de Myrone eius verba sunt hæc. Fecisse & cicada monumentum ac locustæ carminibus suis Erinna significat. Miror autem M. Varronem, & eum secuti Plinium, tam sæde lapsos; qui Myroni artificis, quod de Myro poetria Erinna dixerat, tribuerint.

Ἐξ ἀπαλῶν] Ex epigram. Græc. lib. iv. εἰς εἰκόνας βασιλέων. pro, ἀυγάν, libentius legerem, ἀυδάν.

IN MYRVS FRAGMENTA.

Ζεὺς] Hos versus recitat Athenaus lib. xi.

Νύμφαι] Ex epigr. Gr. lib. iv. εἰς ἀγάλματα.

IN CORINNÆ FRAGMENTA.

Ἡ διανεκῶς] Hephæστιον, ἐστὶ μὲν τοι καὶ ἐν ἔπει ὡς παρὰ Κορίννη ἐν τῷ πέμπτῳ. ἢ διανεκῶς &c.

Καλὰ γέροια] Hoc quoque ex Hephæstione. Liber manuscriptus habet γέροια.

T 4

Μέγα

Μέγα δ' ἔμην] *Ex Hephestione. λυγροκωτίλης ἀντιᾶ*
diditum βοιωτικῆ περὶ δὴκῆ τῆ, ο'.

Δύρα] *ex eodem scriptore.*

Πομπίλης] *Athenaeus lib. VII. Κόρινθά τε, ἢ ὁ πι-*
ποικῶς τὸ εἰς αὐτὴν ἀναφερόμενον ποιημάτων, πομπίλης
& cetera.

IN TELESILLÆ

FRAGMENTA.

Ἀδ' Ἀρτεμῖς] *Hephestion, ἔστι τοίνω ἐπίσημα ἐν τῷ*
ἰωνικῷ ἐφθνημιερῇ μὲν, τὰ τοιαῦτα, οἷς ἡ τελεσίλλα ἐχρή-
σατο, Ἀδ' Ἀρτεμῖς & c. alibi quoque idem Hephestion
hinc versum protulit. Opinor antiᾶ, pro, Ἀρτεμῖς, scri-
bendum, Ἀρέθοισα. eam ἄ, fabulam recitat Pausanias
ἠλιακῶν lib. II. è quo qui volet petat.

IN PRAXILLÆ

FRAGMENTA.

Ὡτ' διὰ τῶν Δυρίδων] *Adducit hoc fragmentum He-*
phastion.

Ἀλλά τειν] *Ex eodem Hephestione: ἢ τῶν Πρα-*
ξίλλης, inquit, ἐν διδυράμβοις, ἐν ᾧ δὲ ἐπιγεγομένη Ἀ-
χλεύς. ἀλλὰ & c.

Ἀδμήτου] *Eustathius in Il. β'. Ἀπὸ δὲ Ἀδμήτου σκο-*
λίον π' ἐν Ἀθήναις ἦν ἀδόμενον, ὡς καὶ Πausaniās φησὶν ἐν
τῷ οἰκείῳ Λεξικῷ, λέγων ὡς οἱ μὲν Ἀλκαλε φασὶν αὐτὸ,
οἱ δὲ Σαπφοῦς, οἱ δὲ Πραξίλλης Ἰῆς Σικυωνίας. meminist
huius Scholij Athenaeus lib. XV. ubi pro δειλῶν, scri-
ptum est, δειλοῖς.

IN

IN NOSSIDIS

FRAGMENTA.

Καὶ καπυρὸν] *Ex epigram. Gr. lib. III. εἰς ἀνδρας οὐκ ἐπισήμους.*

IN ANYTÆ

FRAGMENTA.

Ἡρία] *Ex epigramm. Gr. lib. I. εἰς ζῶα.*

Κύριδος] *Ex eodem libro, εἰς θεούς.*

Ζεῖνε] *Ex epigramm. lib. IV. εἰς ἀγαλμα Πανός.*

Τίττει] *Ex eodem lib. εἰς Πᾶνα.*

Φειξοκόμα.] *Ex eodem lib. εἰς πηγὰς.*

Ερμᾶς] *Ex eodem libro εἰς Ερμῆν.*

Λύδιον] *Ex epigramm. Gr. lib. III. εἰς ἀνδρείους. in aliquibus codicibus scriptum est ἀμφοτέρας.*

Οὐχὶ Θεμισοκλείους] *Ex eodem lib. εἰς ἀνδρείους.*

Μνάμα] *Ex eod. lib. εἰς ἀνδρείους.*

Παρθένον] *Ex eodem lib. εἰς νέους καὶ νέας.*

Λοίδια] *Ex eodem libro εἰς υἱούς καὶ θυγατέρας.*

Πολλάκις] *Ex eodem lib. εἰς υἱούς καὶ θυγατέρας.*

Οὐκέτι] *Ex eodem libro εἰς ὄρνις.*

Οὐκέτι λήγιά σε] *Ibidem.*

IN ALCMANIS

FRAGMENTA.

Μῶσα] *Leguntur hi versus. apud Hephaestionem, ἐν τῷ ἐπιχειρίδιῳ, ὁ Hermogenis Scholiastem innotinatum, cuius scripturam, quia emendatior visa est, secuti sumus. sed pro, ἐπὶ ἱερὸν ὕμνον, ἐφίμερον ὕμνον, ut est apud Hephaestionem, retinuimus.*

Ἡ μῶσα] *Aristides ἐν τῷ περὶ παραφθέγματος ἀκρίως δὲ καὶ Ἐλάκωνος λέγοντος εἰς αὐτὸν τε καὶ τὸν χορὸν, ἢ Μῶσα ὅτι.*

Τ 5 Πολλάκι

Πολλάκι] *Citat hunc locū Athenæus lib. xi. quæta nos ex auctoritate vetusti codicis Farnesiani emendavimus.*

Αφροδίτα] *Ex Hephaestione.*

Κύπερον] *Strabo lib. viii. adducit hoc carmen, à quo Eustathius Homeri enarrator accepit. Videtur autem Horatius id imitatus in Ode ad Venerem.*

Κάσως] *Pindari Scholiastes in Pythiis, τὰ δὲ γῆματι Ἰῆς ἐρμυλίας, Αλκμᾶν κέχηθ'. ἐπὶ γὰρ περὶ Διὸν ποιεῖται τὸν λόγον, τὸ ἕτερον ὄνομα Περσεΐς, περὶ ἄμφοιν ποιεῖται τὸν λόγον, εἴτα ἕτω, τὸ ἕτερον Περσαποδίδωσι. ὅθ' Κάσως ὄ.σ. ἢ ὄμπερος· ἢ χ' ῥοᾶς Σιμβεὶς συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμασθ'. Eustathius in Il. ε'. super hoc versu ita scribit: Αλκμανικὸν γῆμα λέγεται, ἔχ' ὅτι Αλκμᾶν εὖρε τῆτο, ἀλλὰ Διὸς περικεῖνθ' αὐτῷ ἔχαφε μάλιστ' ἀπὸ δύο ὀνομάτων πειθεὶς ῥῆμα τὸ μετ' αὐτὰ κεῖσθ' ὀφείλον. Suidas: Αλκμανικὸν εἶδ'θ', ὅπερ πεπλεγμένον παρ' Αλκμᾶνι τὸ χ' ἄμφοτεροσ ῥῆμα μεταξὺ τῶν ὀνομάτων ἰεταχέναι, καὶ παρ' Ομήρω, ἢ χ' ὄ.σ.*

Ὅσ' ὅπ' κύματ'θ'] *Aristophanis Scholiastes in versus illos ἐν Ἰοῖς ὄρνισι,*

ὦντ' ὅπ' πόντον οἶδμα θαλάσσης

φῦλα μετ' Αλκμᾶνεσσι πετᾶται. ἔστι δὲ ὅθ'α τὰ

Αλκμᾶνθ', ὅσ' ὅπ' ὄ.σ.

Ὅπως ἀνῆρ] *Pindari Scholiastes in Olymp. Αλκαῖος δὲ κ' Αλκμᾶν λέγον φασὶν ἐπιωρεῖσθ' τῷ Ταντάλω· ὁ δὲ Αλκμᾶν, ὅπως ὄ.σ. Opinor autem mendum esse in voce ἀσπόμενοισιν, reponendum ἄσπ' φθιμένοισιν, vel, ἐκέροισιν, seu aliquid tale.*

Δύσπαιε] *Δύσπαιεσ, ἢ ἀινόπαιεσ scriptum est in vulgatis libris. metri autem ratio postulare videtur, ut Δύσπαιεσ*

παλαις Αινόπαλαις, vel Δύσπαλαι καλόπαλαι legatur, quo modo nos emendavimus, secuti Eustathij auctoritatem, à quo fragmentū adducitur. eius verba sunt, τὸ δ' δύσπαλαι εἶδος αἴεσι, ἀφορμὴν ἐνδ' ἔδωκε τῷ Ἀλκμᾶνι μίξαντι ἀμφοτέρω εἰπεῖν, Δύσπαλαι &c.

Διὸς θυγάτηρ] Plutarchus in Sympos. δι' Ἀροῦ βο-
λεῖ γὰρ ταῖς παλαιήνοις μάλα διατηκόμεναι, ὥσπου καὶ
Ἀλκμᾶν ὁ μελοποιὸς αἰνιπτόμεναι τὴν δρόσον ἀέρος θυγα-
τέρα (εἶ) καὶ σελήνης φησὶ Διὸς &c. Idem in αἰτίαις φυσικαῖς,
Διὸς, ἰηκίτι, καὶ τὴν δρόσον ὁ Ἀλκμᾶν Διὸς θυγάτηρα
καὶ Σελήνης περὶ εἴπε ποιήσας, Διὸς &c. eundem versum
citatur in libro qui inscribitur, περὶ τῶ φαινομένῳ περὶ ὧ τῷ
τῷ κύκλῳ τῆς σελήνης. hinc Macrobius Saturnal. lib.
VII. unde Alcman Lyricus dixit rorem aëris & Lu-
na filium.

Ποικίλον] Extat hic versus apud Ammonium, sive,
ut est apud me in manuscripto libro, Symeonem, ἐν τῷ
περὶ ὁμοίων καὶ διαφορῶν λέξεων.

Καί τιν' εὐχόμεαι] Recitat hos versus Athenaeus libro
xv. sed nos pro, πύλεω, reposuimus, πύλεον, hoc est,
ut Hesychius interpretatur, σέφανον.

Πεειωδὸν] Apud Hephaestionem in Enchiridio. sed
pro, σάλας ὁ μέδοισαν, emendavimus θαλασσομέδοισαν.
nam inter maris deas numeratur Ino. Lucilius in epi-
grammate,

Γλαύκῳ καὶ Νηρεῖ, καὶ Ἰροῖ, καὶ Μελικέρτῃ.

Οὐκ' εἶσ' ἀνῆρ] Hi versus leguntur apud Strabonem
lib. x. Stephanum ἐν τῷ περὶ πόλεων, & Apollonij
Scholiastem in lib. IV. Argonauticorum. sed vocem
ἑρυσχαῖαι, non eodem modo accipit Stephanus, quo
interpretatur Scholiastes, quæ adduxi. Ait enim, χαῖον
εἶ κεμπύλη βακίληρια, ἢ οἱ ποιμένεες χερῶν. Αμειρίας δ' ἐ
ψιλῶν

φιλήν ἀπέδωκε ῥαῖβδον. ἔπειτά τοι φρεσὶ χροσα κάρης εὐ-
 ρεία καλύπθην, Ποιμνικὸν πείλημα καὶ ἐν χερσὶ χαιῖον ἔχο-
 σα. καὶ τὸ παρ' Ἀλκμᾶνι δὲ λεγόμενον ἔρυσιχαιῖον. *Strabo-
 nis autē videtur ab Erysiæ urbe, cuius Erysiæm
 facere, cuius scribit ἐν τῷ Ἐρυσίην. Διχῶς οὖν ἔσαι, ὡς ἐστὶ
 δύλων ἔργα Ἀλκμᾶνι ἐν ἀρχῇ τῆ β'. ἔργα σαρδηνίων ἀσμά-
 των, φησὶ γδ, οὐκ ἔσ. Strabonis verò verba videntur
 Straboni declarationem confirmare, quia ille fortasse
 fecutus est, τῆς δὲ μεσογαίας καὶ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν Ἐρυ-
 σιχαιῖος πνᾶς φησὶν Ἀπολλόδωρος λέγεσθαι, ὡν Ἀλκμᾶν
 μέμνη, οὐδ' ἔρυσιχαιῖος ἔσ.*

Ἐκατον] *Herbastion, καὶ ὅλα μὲν οὖν ἄσματα γέγρα-
 πται Ἰωνικᾶ, ὡς περ Ἀλκμᾶνι, Ἐκατον ἔσ. Ορίνορ αὐτῷ
 προ, ἔκατον, significari Apollinem: ita enim Homerus,
 Ἐκάτοιο Ἀνακτῷ.*

Λύσαν] *Athenæus lib. IX. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τῷ πληθωπι-
 κῷ ὄρνιθι λέγουσιν, φρόκηται τὸ Μανάνδρειον μῦθ' ἔσται.
 ἀλλὰ καὶ Ἀλκμᾶν που φησὶ, Λύσαν ἔσ.*

Ῥεῶς] *Citat hunc locum Demetrius Triclinium
 in suis in Sophoclem Scholijs.*

Θοίνας] *Strabo lib. X. Τὴν δὲ Κυωσσοῖαν, ἀνδρείαν,
 ἔργα μὲν τοῖς κρησὶν ἔπι καὶ νῦν καλεῖσθαι. ἔργα δὲ τοῖς
 Σπαρτιάταις μὴ διαμεῖναι καλυμένῳ φρότερον. παρ' Ἀλκ-
 μᾶνι δ' ἔτω κείσθαι, Θοίνας ἔσ.*

Ἐρως] *Athenæus hos versus adducit & declarat
 lib. XIII. Ἀρχύτας δ' ὁ Ἀρμονιακὸς, ὡς φησὶ, χαμαιλιών,
 Ἀλκμᾶνα γεγονέναι ἔργα ἔρωτικῶν μελῶν ἡγεμόνα, καὶ ἐκδο-
 ται φῶτον μέλ' ἀκόλαστον ὄντα, καὶ περὶ τὰς Ἰωαῖπας, καὶ
 τὴν τοιαύτῳ μῦσαν εἰς τὰς Διατριβὰς. διὸ καὶ λέγειν ἐν πη-
 ἔργα μελῶν, Ἐρως ἔσ. λέγει δὲ καὶ ὡς τῆς Μεγαλοσράτης
 συμμέτρως ἔραστὴς ποιητρίας μὲν ἔσης, δῶναμένης δὲ καὶ
 δια*

διὰ τὴν ὁμιλίαν τοὺς ἑρασᾶς φερουλώσαυ. λέγει δ' ἔτι
 περὶ αὐτῆς. *Iod' Θ. c.*

Καὶ ποκα] *Hoc quoque fragmentum apud eundem
 reperitur scriptorem, sed adeo depravatum, ut non
 facile ex eo sensus elici possit. nos verò Farnesiani co-
 dicis scripturam secuti sumus; Athenai verba sunt:*
 καὶ Αλκμάν δὲ ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν ἀδδηράγον ἔῃ) φραδί-
 δωσαν ἐν τῷ τρίτῳ διὰ τοῦτον, Καὶ ποκάτοι Θ. c. καὶ ἐν τῷ
 πέμπτῳ δὲ ἐμφανίζει αὐτῷ τὴν ἀδδηράγιαν λέγον οὕτως,
 ὄρας Θ. c. *est autem τούτης Hefychio, ποκλι γενμ. κρό-
 κη αὐτετ, εἶδος πέμματ Θ. videtur q. Aelianus lib. i.
 ποικίλης ἰστορίας κηκς locum indicasse, cum scribit· ἰκο-
 λογεῖ δὲ καὶ Αλκμάν ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν πολυβορώτατον γε-
 γονέναι.*

Ἦδη παρέξι] *Athenaus lib. xiv.* πόλτου δὲ μαθη-
 μονεύς Αλκμάν ἔτι, ἦδη Θ. c. ἔστι δὲ τὸ πύανιον ὡς φασ.
 Σωσίβι Θ., παναπερμία ἐν Γλυκεῖ ἠψημένη. χίδρον δὲ αἰ-
 ἰφοδοὶ πυροί. κηρίαν δ' ὀπώρον λέγει τὸ μέλι.

Κλίνας] *Athenaus lib. iiii.* Μακωνίδων δ' ἄρτω
 μημονεύς Αλκμάν ἐν τῷ πεντεκαδεκάτῳ οὕτως, κλίνας
 Θ. c. πεληγραῖς αὐτετ *accipio* ἀντὶ τῆ πυρραῖς.

Κῆσι τὰς μύλαις] *Athenaus lib. iv.* ἐπιφασίν ὁ Πη-
 λέμων, καὶ τὸ δεῖπνον ὑπὸ τῆς Λακεδαιμονίων αἴκλον φε-
 σαζορεύου, παρὰ πησιῶς ἀπάντων Δωριέων οὕτως αὐτὸ
 καλούντων. Αλκμάν μὲν γὰρ οὕτω φασί, Κῆσι Θ. c.

Ὅς ἔδην] *Homeri Scholiastes in lib. i. Il.* Δαίμονες
 ὅτι διατηταί εἰσι τῆς ἀνθρώπων, καὶ διοικηταί.

Αλκμάν ὁ Δυεακὸς φασίν. ὅς ἔδην Θ. c. τοὺς μεισημοὺς
 τὰς διατήσεις αὐτῆς.

Ταῦτα μὲν] *Apud Hephastionē reperitur hic ver-
 sus.*

Φρύγιον] *Strabonis verba sunt in lib. xii.* λέγει δὲ
 πτα

πνα φύλα φρύγια ἑδαμοῦ δεικνύμενα ὡς περ οἱ βερέκωδες,
 καὶ Ἀλκμᾶν λέγει. φρύγιον Ἔ. κερβιαῖον αὐτῆ, *Hesychio;*
 ἔστ' ἔστι ἐχόμενον λυδῶν.

Χρῦστον] *Athenæus lib. xv.* ἤδ' δὲ χαλκῶν μέμνηται
 καὶ Ἀλκμᾶν ἐν τούτοις, χρῦστον Ἔ cetera. *Hic autem
 Athenæi liber cum mutilus antea, manusq₃ esse,
 supplerunt docti quidam viri ex eo Farnesiano codice,
 quem scripsit iam nominavi.*

Πολλὰ λέγων] *Aristides* πρὸς πλάτωνα περὶ ῥητορικῆς
 λόγῳ α'. *citat hunc versum, quem Alcmanis esse
 indicat vetus Scholiastes, qui est apud me manuscrip-
 tum. Aristidis verba sunt, εἶεν. δεσπότης δ' οἰκέτετε πῶ
 διαφέρει πρὸς θεῶν, οὐ δεσπότης μὲν προσάξαι, δ' ἔλου δ'
 ἴσακούσαι πᾶς τις ἂν φήσιν ἐπ') , οὐκοῦν ὁ μὲν, οἶδεν ἐφ'
 ἑαυτῆ τὸ χρηῖ ποιεῖν. ὁ δὲ, ἀκούσας, μανθάνει. ἢ δὲ ὁ ἤ
 παρθέτων ἑταιρέτης τε καὶ σύμβουλος λέγει ὁ λακεδαίμονιος
 ποιητής. πολλά Ἔ. c. πολλά φησιν ὁ ἀνὴρ λεγέτω, Ἰωὴ δὲ
 οἷς ἂν ἀκούσῃ χαίρετω. Scholiastes hoc loco ὁ Ἀλκμᾶν.*

Ἀλιπὸρφου] *Athenæus lib. ix.* Οἱ δὲ Δωριεῖς
 λέγοντες ὄρνιξ, τὴν γημικὴν διὰ τῆ χ'. λέγουσιν ὄρνιχ. Ἔ.
 Ἀλκμᾶν δὲ διὰ τῆ σ'. τὴν εὐθεῖαν ἐκφέρει. Ἀλιπὸρφου
 Ἔ. c.

Χεῖμα] *Priscianus lib. i.* inveniuntur etiam pro
 vocali correpta hoc digamma illi vsi, ut *Alcman*, καὶ
 χεῖμα Ἔ. c. est enim trimetrum jambicum proferen-
 dum f. ut faciat breuem syllabam.

Θριδακίσκας] *Athenæus lib. iii.* Αἱ δὲ παρ' Ἀλκμᾶνι
 θριδακίσκας λεγόμεναι, αἱ αὐταὶ εἰσι ταῖς ἀπικαῖς θριδακί-
 ναις. λέγει δὲ οὕτως ὁ Ἀλκμᾶν, Θριδακίσκας Ἔ. c.

Ἀλμυρὸν] *Huius proverbi meminit Aristides in
 Themistocle, ἔσω τὸ γειτόνημα ἀλμυρὸν, ὡς φησιν quem
 locum*

locum explicans Scholiastes, Αλκμάν, ἰηκίη, ὁ Λυεῖκός τῆτο εἶπεν. ἀλμυρὸν τὸ γηιτόνημα. ἀντὶ τῆ κακὸν ὄσιν γείτονα ἔχειν τὴν θάλασσαν.

Ο Σικελός] *Aristides* ἐν τῷ πρὸς πλάτωνα ἰσῆρ Τεσσαύρων, ὁ Κρῆς δὲ τὸν πόντον φῆσει τίς. παροιμία ἐπὶ τῆ εἰδότην μὲν, πρῶτοι μὲν δ' ἀγνοεῖν. τὴν θάλασσαν, ἰηκίη *Scholiastes*, δηλοῖ δὲ ὅτι εἰδὼς περικλῆα πρῶτοι εἶται ἀγνοεῖν. λέγεται δὲ ἡ παροιμία καὶ οὕτως. ὁ Σικελός τὴν θάλασσαν. Ζῦρας γὰρ φασὶ τίς σικελός ἐμπορεύμενος καὶ ναυαγήσας, εἶτα ἐκπεσὼν ἐπὶ πέτρας καθήμενος, ὡς γαληνιάζουσαν εἶδε τὴν θάλασσαν. οἶδα φησὶν ἀβούλει. Αλκμάν ὃ Ὀλυεῖκός μέμνηται τῆ παροιμίας.

Λᾶδος] *Meminit huius loci Eustathius in Homero* παροξύνει δὲ θελήσας τὸ λῆδρον ὁ Δίδυμος, ἄποσπερὶ αὐτὸ καὶ τῆ κατὰ τὴν παράδοσιν πρῶτος γεγραμμένου ἰ. ἐπει φησὶ λαῶδες τὸ πρῶτότυπον, ὃ Δωεῖς λαῶδες φασιν, ὡς Αλκμάν, λαῶδες εἰμένα καλὸν, ὃ ὄσιν λῆδρον ἐνδεδυμένη εὐειδὲς.

Ἐπῆγε δὲ μέλος] *Athenaeus lib. IX. recitat hos Alcmanis versus. eius verba sunt*: καλῶνται δὲ οἱ πέρδικες ἰσῆ ἐρίων κακὰ βαι, ὡς καὶ ἰσῆ Αλκμάνος λέγοντος οὕτως, ἐπῆγε ὅς. σαφῶς ἐμφανίζων ὅτι παρὰ τῆς περδίκων ἀδελφῶν ἐμάνθανε. *in vulgatis Athenaei exemplaribus, pro Γλωσσα μὲν τὸ, ἰηκίη scriptum, Γλωσσάμενον. quod ego mendum puto.*

Μεῖον] *Athenaeus lib. III.* Αλκμάν δὲ τὸ σπυρίον μῆλον ὅσα λέγει μεῖον ὅς. *est autem* κοδύμαλον, τὸ σπυρίον μῆλον.

IN.

IN STESICHORI

FRAGMENTA.

Δευρ ἄγ] *Adducitur hic versus ab Eustathio in Iliad. ε'.*

Αγ μῶσα] *Potens lyra Musa, & solers lyra, dixit Horatius. reperiuntur autem hi versus apud Strabonem lib. VIII. cuius verba sunt, ἐξ ἔδῃ κὶ μάλιτα ἀνπε Γεγμαίροιο πόλιν ὑπάρξει ποτὲ Σάμων. ἐστὶ δὲ κὶ ραδινῆ, εἰς ἣν Σίησιχρος τὸ ποίημα γαχαφῆναι δοκεῖ, οὐ ἢ ἀρχῆ, Αγ & c. ἐντεῦθεν λέγει τοὺς παῖδας. ἐμδοθεῖσαν γὰρ τὴν ραδινὴν εἰς Κόρινθον τυράννω φησὶν ἐκ τῆς Σάμω πλεύσαι, πνύοντ & Ζεφύρου, οὐ δὴ ποθεν τῆς ἰονικῆς Σάμω. τὸ δ' αὐτῶ ἀνέμω καὶ ἀρχιδέωρον εἰς Δελφούς ὄντα ἀδελφὸν αὐτῆς ἐλθεῖν κὶ τὸν ἀνεψιὸν ἐρωῶντα αὐτῆς ἄρματι εἰς Κόρινθον ἐξορμήσκει παρ' αὐτὴν, ὅτε τύρανν & κλείνας ἀμφοτέροις ἄρματι ὑποπέμψει τὰ σώματα. μεταγρούς δὲ ἀναχαλύπτει κὶ δάπτει.*

Αλι &] *Athenaeus lib. XI. ὅπ δὲ κὶ ὁ ἥλι & ἐπὶ πατρῆου διεκομίζετο ὅπ τὴν δύσιν, Σίησιχρ & μὲν οὕτω φησὶν, Αλι & & c.*

Ελένη] *Orpinor hūc versum esse ex eo carmine, quod Stesichorus in Helenā fecerat, cuius postea palinodiam cecinit. extat autem apud Ptolemaum Hephæstionē, in bibliotheca Photij, Αρχέλα & δὲ, inquit, ὁ Κύρι &, Σίησιχόρου φησὶ τοῦ ποιητῆ Ελένην ἐρωμένω Μικύδου θυγατέρα. ὑποῶσαν δὲ Σίησιχόρου κὶ πρὸς βέπαλον πορθεῖσαν ἀμυθόμενον τῆς ὑποφίας τὸν ποιητὴν γράψαι. Ελένη & c. ἴδδῃ δὲ τὸν πρὸ τῆς πυρώσεως εἶναι λόγον.*

Οὐκ ἔπμ &] *Plato in Phaedro recitat hos Stesichorti versus ex palinodia, ita scribens, ὅτι δὲ τοῖς ἀμυθάνουσι πρὸ μωδολογίαν καθαρισμὸς ἀρχαῖ &, ὃν Ομηρ & μὲν*

μὲν οὐκ ᾔδειτο, Σίησιχρον δὲ, ἥ' ἂν ἰδίαισιν περιηθείς
 δια τὴν ἑλένης κληρονομίαν, οὐκ ἠγάπησεν, ὡς περὶ Ομηρ.,
 ἀλλ' ἄτε κενεὸς ὢν, ἔγνω τὴν αἰτίαν, καὶ πρὸς εὐθύς, ἐκ
 ἐς. &c. &c. in epistola ad Dionysium. Αλλ' ὅτι τῶν εἰ μὲν
 φησὶ εἰρηκέναι εἰρηκῶς ταῦτα, ἔχω τὴν δίκην. εἰδὶ ὁμολο-
 γῶν, καὶ μετὰ τούτου ἠγοράσμενον ἔτι σφόν τὸν Σίησιχρον,
 τὴν παλινομίαν αὐτὴν μνησάμενον ὅτι ἐν τῷ ψεύδει εἰς τὸν
 ἀληθῆ λόγον μετέστη. In Phaedro etiam alibi ita scri-
 bitur: οὐτως ἰοίω ὅτι καὶ ἐννοήσονται, ὡς ὁ μὲν πρότερος
 ἦν λόγος φαίρει τῷ Πυθαγόρῳ Μυρρινουσίῳ ἀνδρὶ. ὃν δὲ
 μέλλω λέγειν, Σίησιχρον τῷ Εὐφύμῳ ἡμεραίων λεκτέον δὲ
 αἰετὸν ὅτι ἐκ ἐς &c. sed palinodia Stesichoria alij etiam
 προσηγορεύουσι. Isocrates in Helenes encomio, ἐπιδείξα-
 το ἢ καὶ Σίησιχρον τῷ ποιητῇ τὴν αὐτῆς δύναμιν. ὅτε μὲν
 ἰδὲ ἀρχόμενον τῆς αἰδέας ἐβλασφήμησέ τι περὶ αὐτῆς, ἀνέστη
 ἥ' ὀφθαλμῶν ἀπιστημένον. ἐπειδὴ δὲ γνοὺς τὴν αἰτίαν
 τῆς συμφορῆς, τὴν κελουμένῳ παλινομίαν ἐποίησε, πάλιν
 αὐτῶν εἰς τὴν αὐτὴν φύσιν κατέστησε. Pausanias Laco-
 niasis: θεοσάξαι δὲ οἱ πλείους εἰς ἡμέραν πρὸς Σίησιχρο-
 νον ἀγγέλλαν, ὡς ἡ διαφορά ἥ' ὀφθαλμῶν ἐξ ἑλένης γένοι-
 το αὐτῷ μιλύματι. Σίησιχρος μὲν ἐπὶ τούτῳ ἢ παλι-
 νομίαν ἐποίησε. Lucianus ὑπὲρ ἥ' εἰκόνων. πρότερα δὲ ἔν
 ἐξάστει ἀγαπήσας τοῖς ἐγνωσμένοις ἡσυχίαν ἄγω, ἢ καὶ τὸν
 ἡμεραίων ποιητὴν παλινομίαν πινά συζυγῶν. Idem περὶ ἀ-
 ληθοῦς ἱστορίας, ἀρχὴ β'. οἱ μὲν οὖν χοροὶ ἐν παίδων εἰσὶ καὶ
 παρθένων, ἐξ ἀρχῆς ἢ καὶ σωμαίδουσι, Εὐνομός τε ὁ Λοκρός,
 καὶ Ἀρίων ὁ Διὰσι, καὶ Ἀνακρέων, καὶ Σίησιχρος, καὶ γὰρ
 τῆσδε παρ' αὐτοῖς ἐδρατάμῳ ἦδη τῆς ἑλένης αὐτῶν διηλασ-
 μένης. Coma in Antioleonte seu Stesichoro apud Pho-
 τιμum, ἡ ὀκτωκαιδεκάτη. Λοκροὶ μαχόμενοι, ἐπεὶ συζυγῆς
 αὐτοῖς Λίας ἦν, ἐπὶ τῇ ὀδρατάξῃ γῶραν κνήνην ἔωσαν, ὡς δὴ
 ἐν Λίας ἐπὶ τῇ ὀδρατάξῃ. ὀδρατεταγμένων ἐν ἐν τῇ πρὸς

U

Κροτων

Κροτωνιάτης μάχη, Αὐτολέον Κροτωνιάτης ἄκουσάνδρῳ διὰ
 τῶ διαλείποντ' ἐκπίσειν μέρους, καὶ κυκλώσασθ' πολέ-
 μίους. πρῶθ' εἰς δ' ὑπὸ φάσματ' τὸν μύρον, ἀπὸ τῆσιν, καὶ
 ἐσφακέλιζεν, ἕως ἂν χ' ἤχησι μὲν εἰς τὴν ἐν πόντῳ Λαχίλω
 ληιον ἠῆσον, ἐστ' δ' αὐτῶ φθαρπλέοντ' τὸν ἦρον ὑπὲρ τῆς
 Λαυκαίης, ἐκείσθ' φθαρπλόνως, καὶ τοὺς τε ἄλλους ἴσθ' αἰ-
 σμαλιζάμεντ', μόλις δὲ τὴν Λίαντ' τῶ Λοκρῶν ἠ-
 χῶν, ἰάθῃ. κἀκεῖθεν ἐξῆων, ἀπαξέλλεν αὐτὸν Σπυσίχορος
 Ἑλένην καλεῦει τῆσιν εἰς αὐτὴν ἄδειν, εἰ φιλεῖ τὰς ὄψεις, πα-
 λινφθίαν. Σπυσίχορος δὲ αὐτῆσιν ὕμνοις Ἑλένης ἑρωτάτην,
 καὶ τὴν ὄψιν ἀνακομιζέσθ'. *Philostatus in vita Apollonii
 Tyanaei*: ἀλλ' εἰ μὲν τις ὑμῶν οὕτως ἔχει σοφίαν Ἰμπερατοῦ
 ἀνδρῶσ, ὅσ' ἄδων εἰς τὴν Ἑλένην ἐναντίον τῶ πρῶτῳ λόγῳ
 παλινφθίαν αὐτὸν ἐκάλεσεν. *Athenais lib. xi.* πάλιν
 ἄμην Ξενοφῶν ἑρωτάτῃσιν Κύρῳ εἰς Πέρσας μετὰ τῶν μυ-
 ρίων Ἑλλήνων, καὶ ἀκριβῶσ εἰδὼσ τὴν σοφίαν τῶ Σπυσίχο-
 ρῶντ', ὅπ' αὐτὸσ αἶπ' ἐγένετο τοῖσ φεῖ κλέαρχοντ'
 ἀπαλείας τῆσ ὑπὸ Τισσαφέρου ἡμομένησ. καὶ οἶσ τις ἦπ'
 τὸν πρῶτον, ὡσ χαλεπὸσ, ὡσ ἀσελγῆσ, διηγησάμεντ' ὁ
 χαλὸσ πάτων, μόνον καὶ εἰσὼν οὐκ ἐπιμῶντ' ἀπ' αὐτῶ, εἰ-
 κώμα αὐτῶ διεξέφεσθ'. *Dion Chrysostomus ὑπὲρ τῶ
 Ἰλίου μὴ ἀλῶναι.* οὕτως δὲ ἔφθ' ἡλοῖσ ὑπὸ Τούτων δια-
 κείσθ' ὑμῶσ, ὡσ ποιητὴν ἕτερον Ομήρω σπειδόντῃ, καὶ πα-
 τῶ πάντα ποιήσαστῃσ περὶ Ἑλένης Σπυσίχορον, ὡσ οἶμαι,
 πηλοφθῆναι φαστὲ ὑπὸ τῆσ Ἑλένης ὡσ φευσάμετον, αὐτῆσ
 δ' ἀναβλέψαι ἴσθ' ἀντίτῃσ ποιήσαστῃσ καὶ τῶσ λέγοντῃσ,
 οὐδὲν ἦπ' ἀλλῆθῃ φασθ' εἶσ τὴν ὀμήρου ποιήσασθ'. καὶ τὸν μὲν
 Σπυσίχορον ἐν τῇ ὕσθῳ φασθ' λέγειν, ὅπ' τὸ παρὰ πασ οὐδὲ
 παύσειν ἢ Ἑλένη οὐδαμῶσ. *Suidas in Stesichoro*, φασθ'
 δ' αὐτὸν φασθ' ἀντίτῃσ φασθ' Ἑλένης πηλοφθῆναι. πάλιν δὲ
 φασθ' ἀντίτῃσ Ἑλένης εἰσὼν φασθ' τὴν πηλοφθῆναι, ἀνα-
 βλέψαι. *Aristides in Panathenaisco*: παλινφθῆναι ἦσθ'

Ἔ. c. quo loco Scholiastes ait, παροιμία ἐπὶ τῆς ἐναντίας
 ἑαυτοῖς ποιόντων. ἀπὸ Σησιχόρου τῷ Ἱμεραίου. *Acton*
in Horatium lib. 1. Ode, o Matre pulchra Ἔ. c. Hanc
 Oden in satisfactionem facit amica sua, quam iratus
 carmine laeserat, promittens abolenda qua ad eam scri
 pserat, imitatus Stesichorum poetam Siculum, qui vi
 tuperationem scribens Helena, cecatus est, & postea
 responso Apollinis, laudem eius scripsit, & oculorum
 aspectum recepit. Idem in epodon Ode, Infamis He
 lena Ἔ. c. Stesichorus poeta Siculus dum vituperatio
 nem Helena dixisset, indignatione Castoris & Pollu
 cis oculos amisit, sed placati postea lumina ei reddide
 runt. Porphyrus in eundem locum. Stesichorū aiunt
 excacatum esse, quod infamia carmina in Helenam
 fecisset. deinde oraculo admonitum, palinodiam fecis
 se, id est, contrario carmine eam laudasse, & lumina
 recepisse. de Stesichori palinodia mentionem etiam fa
 ciunt Hirenus & Hieronymus.

Παλλάδα.] Ioannes Τζεζες in politicis versibus
 refert hac Stesichori carmina, non satis tamen emen
 date scripta. nos autem veteris Scholiastae scripturam
 secuti sumus, qui in Aristidis Milciade explicans
 locum illum, ἢ Παλλάδα πρὸς πολὺν Διὸν ἔ. c. ita scri
 bit, πρὸς φασὶ Λαμπερκία ἢ Σησιχόρου τῷτο ἄδειν. ἔ
 δ' ἔ. c. ἢ εἶν' ἀπαιτ' ἔ. c. καὶ ἀρχή. τὸ δὲ ἄσμα οὕτως ἔχει,
 Παλλάδα ἔ. c. sed priorē versum Aristophanis quoque
 Interpres in Nephelis Lamprocli Atheniensi tribuit.

Οὐρανός.) Euripidis Scholiastes in Oreste, Σησιχό
 ρος φασὶν ὡς θυὸν τοῖς θεοῖς Τυωδάρως, Ἀφροδίτης ἐπι
 λέειτο. ἢ δὲ θεὸς ὀργισθεῖσα, διγύμους τε καὶ τεργύμους καὶ
 λιφάνδροις αὐτῶν τὰς θυγατέρας ἐποίησεν. ἔχει δὲ ἢ χεῖρος
 οὕτως, ἔ. c. ἔ. c.

Φέρεδε] *Leguntur hi versus apud Athenam lib. IV. ubi male pro δῶρα σασμίδας, scriptum erat, δωρὰς ἀσπμίδας. Athenas verba sunt: πημμάτων δὲ πρώτον φησὶ μνημονεύου Πανύασιν Σέλδκος ἐν οἷς περὶ τῆς παρ Ἀθηναίων ἀνδρωποδυσίας διηγῆται, πολλὰ μὲν ὀπίδειναι λέγων πῆμματα, πολλὰς δὲ νοσάδας ὄρνεις, πεπτερου Σησιχόρου ἢ Ἰβύκου ἐν τοῖς ἄλλοις ὀπηρεαφομένους εἰρηκτό φέρεδε &c. ὅτι δὲ τὸ ποίημα τοῦτο Σησιχόρου ἐστίν, ἰκατώτατος μάρτυς Σιμωνίδης ὁ ποιητής. ὃς περὶ τῆς Μελιάρου &c.*

Θανόντος] *Apud Stobaeum cap. CXIII.*

Θρώσκων] *Athenas lib. IV. ὁ γὰρ Σησιχόρος ἔτι ἀρηναν ἐν τῷ περικμένῳ ἄσματι τοῖς ἄλλοις, Θρώσκων εἰς. Hos autem versus Stesichori esse, Simonidis quoque auctoritate confirmat Athenas in eodem libro,*

Οὕτω γὰρ ὁμοιος ἢ δὲ Σησιχόρος ἄσσει λαοῖς.

Πολλὰ μὲν] *Athenas lib. III. Κυδωνίων δὲ μάλιστα μνημονεύει Σησιχόρος ἐν Ἑλένη οὕτως, πολλὰ &c.*

Τοιάδε] *E Stesichori Orestia carmē hoc citat Scholiastes Aristophanis in Εἰρήνῃ, in versum illum, τοιάδε χεῖρ χαρίτων &c. ἐστὶ δὲ παρὰ τὰ Σησιχόρου ἐκ τῆς ὀπείας, τοιάδε &c. δαμώματα δὲ, τὰ δημοσία ἀδόμενα.*

Χαμόθεν] *Aristoteles libro II. Rhet. Demostrius etiam ἐν τῷ περὶ ἑρμηνείας, bis eadem versus adducit, non prolato Stesichori nomine.*

Δράκων] *Plutarchus περὶ τῆς βραδείας ἰσθῆτος πικρουμένων. ὡς περὶ τὰ γινόμενα, καὶ περὶ τὴν ἀλήθειαν ἀποπλάττει τὸ τῆς κλυταμπήσρας ἐνύπνιον, τὸν Σησιχόρον, οὕτως ἴσως λέγοντα τάδε, δράκων &c.*

Ατέλεστα] *E Stobaei parhæreticis cap. CXCI.*

Μιάλατοι] *Plutarchus περὶ τῆς ἐπιπέδου ἐν Δελφοῖς. εἰπὼς ἔν ὃ Εὐεπίδης εἶπεν, λοιβαὶ νεκύων φθιμένων ἀσιδαί, αἶς ὀ*

ἄς ὁ χρυσοκόμας Ἀπόλλων οὐκ ἐνδέχεται, καὶ πρότερος ἔπ
τούτῃ ὁ Σίησιχος, μάλ᾽ ἔσ.

Τρῶες] *ſſacius in Lycorhronem*, λέγουσι γὰρ, ὅτι
διερχομένῳ Ἀλεξάνδρῳ δι' Αἰγύπτου, ὡς φησεύς Ελί-
τιω ἀφελόμενος, εἶδωλον Ελένης αὐτῷ δίδωκεν, ὡς φησι
Σίησιχος, Τρῶες ἔσ.

Ὠκλίρε] *Athenæus lib. x.* καὶ ἀναγεγράφαι ἐν τῷ τῷ
Ἀπόλλωνος ἱερῷ τὸν τραϊκὸν μῦθον, ἐν ᾧ ὁ Ἐπειὸς ὑδροφο-
ρεῖ τοῖς ἀξείδαις, ὡς καὶ Σίησιχος φησιν, Ὠκλίρε ἔσ.

Σκυφίον] *Stesichori versus hos ἐκ τῆς Γηρυονίδος, em-
ius ἔσ alij meminereunt, citat Athenæus lib. xi.* Σίη-
σίχος δὲ παρὰ φέλω τῷ καρταύρῳ ποτήριον, σκυφίον δέ-
πας καλεῖ, ἐν ἴσῳ τὸ σκυφοειδὲς, λέγει δὲ ὅτι τῷ Ἡρακλείῳ,
σκυφίον ἔσ. *eundem locum expressit paulò post: ἴδ' δὲ
ἐν γηρυονίδι λαγύνοις Σίησιχόρου, ἔμμενον ὡς τελαγμων,
τὴν τῆς τειῶν γωνῶν ἀμφιβολίαν ἔχει, hac autem inscri-
ptio, malè apud Pausaniam Arcadicis, Γηρυόνι διδ-,
scribitur. nam ab Athenæo, ἔσ Scholiaste Apolloniæ
in 1. Argonaut. Σίησιχος ἐν Γηρυονίδι adducitur.*

Διόπη] *Strabo lib. III.* εἰκόνασι δὲ οἱ παλαῶι καλεῖν
τὸν βαίτιν, Ἰαρπησόν. ἰά δὲ γάειρα, καὶ τὰς πρὸς αὐτὴν νή-
σοις, Ερύθειαν. Διόπερ οὕτως εἰπεῖν ἰσπολαμβάνουσι Σίη-
σίχρον φεῖ τῷ Γηρυόνου βεκολίε. Διόπη ἔσ.

Κρύψαι] *Athenæus lib. III.* Σίησιχος ἔσ φησιν ἐν
σοφίαις, Κρύψαι ἔσ.

IN ALCÆI

FRAGMENTA.

Υῖ μὲν] *Leguntur hi versus apud Athenæum lib. x.
eius verba sunt: καὶ γὰρ παῶσαι ὄρεσιν, καὶ παῶσαι περίασιν
πίνων ὁ ποιητὴς ἔσ εὐρίσκε, χειμῶν μὲν ἐν τούτοις
ὑι ἔσ. sed in manuscripto Farnesiano codice pro ἐν δ'*

U 3

ὄρανῳ,

ὄραυφ, scriptum est, ἐν δ' ὄραυφ. videtur autem eos
imitatus Horatius illa Ode lib. 1.

Vides ut alta stet nive candidum

Soraete, nec iam sustineant onus

Silva laborantes, geluq;

Flumina constiterint acuto.

Dissolve frigus, ligna super fovea

Large reponens: atque benignius

Deprome quadrimum Sabina

O Tarsarche merum dyota &c.

Illud etiam hoc loco notandum est, κέφαλον esse apud
Alcaeum, τὸν ἐπὶ τῆ κεφαλῆ πιδέμενον πῖλον, ut ait Pol-
lux lib. x. malè autem, γέφαλον in vulgatis scriptu-
ris legebatur.

τέγῃ] Alibeneus lib. x. καὶ γὰρ παῖσι ὄραυφ &c.
δέροις δέ. τέγῃ &c. & lib. 1. φησὶ δὲ καὶ Αλκαίῳ ὁ
Μυπλιναῖος πομπῆς. οἶνον πνεύμονα τέγῃ &c. καὶ ἀλλα-
χοῦς, πίνωμεν, τὸ γὰρ ἄσπον φετέλλε. Macrobius lib.
vii. quod autem Alcaeus poeta dixit, & vulga can-
itur, οἶνον πνεύμονα &c. & Hesiodi Scholiastes in ἔργα καὶ
ἡμέρας, τοιαῦτα δὲ καὶ τὸν Αλκαῖον ἄδειν, οἶνον, &c. Πλα-
τάρχῃς etiam sympos. lib. vi. Alcaei locum citat, &
declarat his verbis: εἰσηλάδῃ πιη εἶς Συμπότων ὄραυφ δέ-
ροις τυτὶ τὸ φρόχαιρον ἐπιουσιν ἀναρδύγζαδαι, τέγῃ &c. καὶ
Νικίας ὁ Νικοπολίτης ἰατρὸς οὐδὲν ἔφη θαυμαστὸν, εἰ πομπῆς
ἀνῆρ Αλκαῖῳ ἠγόησεν ὃ καὶ πλάτων ὁ φιλόσοφος. καὶ
τοὶ τὸ μὲν Αλκαῖον ἄλλως γέπως εὐπερήσειν, βοηθείας δα-
λαύειν ἰκμάδος τὸν πνεύμονα, γειτνιωῖντα τῷ σομάχῳ, καὶ
διὰ τὸτο τέγῃ πιδεῖν ἔστι. Horatius lib. iii. Car-
minum ad hunc Alcaei locum respexisse videtur ille
versu, — Iam Procyon furit

Et stella vesani Leonis

Sole

Sole dies referente siccus.

ΗρΘ] *Athenaeus lib. x. καὶ γὰρ παῶσαν ὄραν Θ·c. Ἐ
δὲ ἴαρΘ. ΗρΘ ἀνδριμέοντος. καὶ περὶ λαῶν, ἐν δὲ κάρνα
Θ cetera.*

Νδν καὶ] *Athenaeus eodem libro : καὶ γὰρ παῶσαν ὄραν
Θ·c. ἐν δὲ ταῖς εὐφρόναις, νδν καὶ Θ·c. hos versus emu-
latus est Horatius lib. 1. Carm.*

Nunc est bibendum, nunc pede libero

Pulsanda tellus : nunc saliaribus

Ornare pulvinar Deorum,

Tempus erat dapibus sodales.

*videtur autem pro, πρὸς βίαν πονεῖν, scribendum esse,
πρὸς βίαν πίνειν. ita enim Sophocles apud eundē Athe-
naeum paulo supra locutus est. Καὶ ὁ Σοφοκλῆς ἐν δρᾶ-
ματι σαυραῖῳ φησὶν, ὡς ἄρα τὸ πρὸς βίαν πίνειν ἴσον κα-
κὸν πέφυκε τῷ δευτέρῳ βίᾳ. Mysili autem Mytilenaei
tyranni meminuit Heraclitus Ponticus, & Strabo li-
bro XIII.*

Μηδὲν ἄλλο] *Hoc quoque ex eodem Athenai libro
depromptum est, quod transtulit Horatius lib. 1. Car-
minum,*

Nullam Vare sacra vite prius feneris arborem

Circa mite solum Tiburis Θ·c.

Οὐ καὶ] *Tradit Athenaeus ἐν τοῖς συμπόμασιν ἡσ
ab Alceo dicta, lib. x.*

Πίνωμεν] *Athenaeus lib. x. adducit hos versus ita
scribens : πῶς οὖν ἐμελλεν ὁ ἐπὶ Ἰσοπότον φιλοπότης, νη-
φάλιος εἶναι, καὶ κατ' ἓνα καὶ δύο κιάτους πίνειν ; αὐτὸ
γὰρ τὸ ποιημάτιον φησὶ Σέλακος ἀντιμῆρυρεῖ τοῖς οὐτω
ἐκδεχομένοις, φησὶ γὰρ, πίνωμεν Θ cetera. Θ paulò post :
Ἰδὺν ὑπὸ Ἰοῦ Ἀλκαίου τῷ μελοποιῷ λεχθέντα λόγον ἐπὶ
ἔθρον βαλλόμενον, φησὶ γὰρ οὗτῳ, Ἐγχαῖα Θ cetera.*

ἐν τούτοις γὰρ πρὸς οὐ τὴν κράσιν οἴονται λήγειν αὐτῶν,
ἀλλὰ σωφρονικὸν ὄντα καθ' ἕνα κύαδον ἄκρατον πίνειν, καὶ
πάλιν κτ' ἄλλο. τοῦτο δὲ ὁ πομπικὸς χαμαιλέον ἐκδέσκει
τῆς Αλκαίου φιλονικίας ἀπειρώς ἔχων. Ἐραυλὸς συμπρᾶ, κύ-
λιξ ὠδεῖτο Ἔ. ἕνα πρὸς δύο ῥητῶς κρινᾶσαι κελεύων. Ἐ-
lib. xi. καὶ Αλκαῖος, πίνωμεν Ἔ. quae autem referatur
vox illa, ποικίλης, sive ut est in libro x. ποικίλα, mihi
quidem obscurum est.

Λάταγας] Athenaeus lib. xi. Αλκαῖος ἢ καὶ ἐν τῷ δε-
κάτῳ. λάταγας ἔσει. ὡς διαφόρων ἡγομένων ἐν Τέφ κω-
λίων.

Οἶνον] Isacius Zetzelus in Lycophronem meminisse
huius loci his verbis, ὅτι οἱ οἰνωδέστες τὰ τῶ λογομοδῶ ἀ-
πόρρητα ἐκφαίνουσιν, ὅθεν καὶ ἂ Αλκαῖος φησὶν, οἶνον ἔσει.
huc referuisse Horatium puto versu illo in lib. Car-
minum i.

Arcaniq; fides prodiga, pellucidior vitro.

Ἐκ δὲ ποτηρίων] Athenaeus lib. xi. vox autem, πώ-
νης, mihi incertum quid significet. Dinomenis autem
ἔσει alibi meminisse Alcaeus.

Ἄλλ' ἀννήτω] Non caret mēdo hoc Alcaei fragmen-
tum adductum ab Athenaeo lib. xv. fortasse autem le-
gendum ἀννήτω, quod deproperare dicit Horatius hoc
versu in lib. ii. Carm.

— funde capacibus

Unguenta de conchis: quis vdo

Deproperare apio coronas

Curas ne myrto? nisi quis malit ἀννήτω.

nam ἔσει ἀννήτωις ἐχῶντο στεφάνοις, ut Alcaeus ipse alibi
dixit. pro ἀννήτωις πάλαι δέροι, τερονερετω, ἀν πρὸ ἀπλάτῃ
δέροι. loquitur enim περὶ ὑποδυμιάδων, quibus biben-
tium colla coronabant, de quibus ita Plutarchus sym-
pos.

prof. lib. III. Διό μάλιστα τοὺς ἀνδρῖνοὺς ἐκ τῆς τραχίλων
κατάπροντες ὑποδυμιάδας ἐκάλου.

Ἀλλότε μὲν] *Athenaens lib. II.* ὑπὸ τῆ δὲ καὶ μέθω
διασήματθ, καὶ ταύρω παρεκάζουσι τὸν Διόνυσον, καὶ παρ-
δάσει, διατὸ πρὸς βίαν τρέπεσθ τοὺς ἐξοικωθέντας. Ἀλ-
καῖθ, ἄλλοτε θ. c. *Sed Alcai locum corruptum est apud
Athenaem, emendandusque est ita, ut nos castigavi-
mus. est enim* τριβόλθ, ἀκανθῶδες φυτόν.

Κάδδ' ἐχεύατο] *Athenaens lib. XV.* καὶ ὁ ἀνδρείοτα-
τθ δὲ καὶ κλέμθ ποιητῆς Ἀλκαῖθ, ἔφη, κάδδ' θ. c. *Plutarchus etiam sympos. lib. III. meminisse huius
loci ita scribens: Διό μάλιστα τοὺς ἀνδρῖνοὺς ἐκ τῆς τραχί-
λων κατάπροντες ὑποδυμιάδας ἐκάλου, καὶ τοῖς ἀπὸ τού-
των μύροις ἔχειον τὰ σήθη. μάρτυρες δὲ Ἀλκαῖθ κελεύων
καταχεῖαι τὸ μύρον αὐτῆ καὶ τὰς πολλὰ παθοῖσιν κεφαλῆς,
καὶ τῷ περιῶ εἶδεθ.*

Θέλω] *Aristoteles Rhetor. lib. I. recitat Alcai
hunc versum ex Ode ad Sappho. ὡς περὶ καὶ Σαπφῶ π-
ποίηκεν, εἰπὼντθ τῷ Ἀλκαίου, θέλω θ. c.*

Ἰσπλόκαμ'] *Hunc quoque versum ex eadem ad Sap-
pho Alcai Ode opinor descriptum: eum autem ad-
ducit Hephaestion.*

Δίξαι] *Ex eodem Hephaestione. Λίσσομαί σε λίσσο-
μαι, precor, precor, vertit Horatius.*

Τὸ μὲν γὰρ ἐνθεν] *Hoc fragmentum, θ. quod sequi-
tur ex Heraclito Pontico descripta sunt. ἐν ἰκανοῖς δὲ καὶ
τὸν μυθολογικὸν μελοποιὸν εὐρήσομεν ἀλληγοροῦντα. τὰς γὰρ
τυραννικὰς ἐξ ἴσου χειμαρῖν προσηκάζει καταστήματι θα-
λάσσης ἀθύνετλω νῆ τῆς ἀνέμων σάσιν. τὸ μὲν θ. c. τίς ἐκ
αὐτῶν εὐθύς ἐκ τῆς προσηκούσης περὶ τὸν πόντον εἰκασίας,
ἀνδρῶν κλαίζομένων θαλάπιον ἔϊ) νομίσητε φόβον; ἀλλ' ἐχ
οὔτως ἔχει. Μύρισθ γὰρ ὁ δηλέμενθ ἔστι, καὶ τυραννικῆ*

χρὶ Μυτιληναίων ἐγερομένη σύσσεις· ὁμοίως δὲ τὰ ὑπο-
 τούτου αἰνιγθῆσαν, ἐτέρωθί που λέγει. τὸ δ' ἔσθ. ἔπει
 καὶ ναὸς ἐμβαίνει κατακόρως ἐν ταῖς ἀλληγορίαις ὁ ποιῶτης
 θαλασσεύει, καὶ τὰ κλεῖσα τῆς διὰ τοὺς τυράννοις ἐπεχόντων
 χακῶν πλαγίσις χειμῶσι ἐικάζει. *sed in Alcaei versibus,*
κἀλα, intelligo, τὰ τῆς νεῶς ξύλα, aique ita scribendum.

Μαρμαίρει] *Athenais lib. XIV.* Αλκαῖος γὰρ ὁ ποιη-
 τὴς εἶπες καὶ ἄλλ' ἄριστά τ' ἔχουσαν, ἄρτερον τῆς
 χρὶ ποιητικῆν τὰ χρὶ ἀνδρείαν τίθειται, μᾶλλον τῆ δέοντ'
 πολεμικὸς γούμει. διὸ καὶ ὅπ' τοῖς ταύτοις σημνύεται.
 μῦμαίρει ἔσθ.

Εἰδα] *Strabonis verba sunt è lib. XIII.* ὁ, τὰ Αλ-
 καῖ' ἔφασιν ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν ἐν πνι ἀγῶνι χακῶς φερόμε-
 νον, τὰ ὄπλα ῥίψαντα φυγεῖν. λέγει δὲ πρὸς πνα κήρυκα κε-
 λεύσας ἀγῆλαι τοῖς ἐν δίκῃ Αλκαῖ' ἔσθ. *Hinc autem*
Alcæi locum magnopere illustrare videntur quæ scri-
buit Herodotus in Terpsichore: πολεμεντων δὲ σφεων, καὶ
ἀλλα πολλὰ πατοῖα ἐγένετο ἐν τῆσι μάχησι. ἐν δὲ δὴ, καὶ
Αλκαῖ' ὁ ποιητὴς, συμβολῆς γουόμενης, καὶ νικόντων Αθη-
ναίων, αὐτὸς μὲν φεύγων, ἐκφεύγει. Ἰὰ δὲ οἱ ὄπλα ἔχουσαν
Αθῆναιοι, καὶ σφε' ἀνεκρέμασαν πρὸς τὸ Αθῆναιον τὸ ἐκ. Στ-
γείφ. ταῦτα δὲ Αλκαῖος ἐν μέλει ποιήσας, ὅστις εἶς Μυ-
τιλήνῃ ἐξαγγελλόμενος τὸ ἐωυτῆ πάθος Μενελίππῳ ἀν-
δρὶ ἐτάρω. Horatius etiam huius fuga meminit, illo de
Alcæo versu in lib. II. Carm.

Et te sonantem plenius auro

Alcæe pleetro dura nauis,

Dura fuga mala, dura belli.

Plutarchus quoque ἐν τῷ φει τῆς Ηροδότου χακονδίας,
ita de hac re scribit· τί οὖν ὁ Ηρόδοτ' χρὶ τὸν τόπον γε-
νόμαν τῆτον, ἀντὶ τοῦ Πιπτακοῦ ἀεισείας τὴν Αλκαῖου
 εἰρηγί-

διπλήσασθε φύγην ἐκ τῆς μάχης τὰ ὅπλια ῥίψατε. *Cur autem Alcaeus in ea carmine, ἀληκτορίον σε ἀππellarit, mihi obscurum est, & ut dicam, quod sentio, suspi- cor de mendo.*

Λόφον] *Ex Strabonis lib. xiv. Herodotus etiā ita de hac re scribit: καὶ γὰρ ἐπὶ τὰ κρανία λόφοις ἐπιδέειναι, καὶ γὰρ εἰσὶν οἱ καταδείξαντες.*

Ἄνδρες] *Ex Sophoclis Scholiaste in Oedip. Tyrant. qui & Demosthenis hanc similem sententiam citat. ἄνδρες γὰρ πόλις, καὶ οὐ τείχη.*

Ἀδμήτου] *Eustathius Homeri enarrator adducit hos versus, quos Praxilla Sicyonia, non Alcaei esse, alij tradunt.*

Ὡς γὰρ δ' ἄ ποτε] *Pindari Scholiastes in 75thmicis re- citat hos versus scribens, τῶτον δὲ τὸν Λεισοδόμημον Πίν- δαρῶ μὲν οὐ λίδησιν ἐξ ὀνόματῶ, ὡς δήλου ὄντῶ, ὅς ἔστιν ὁ τῶτο εἰπών. μόνον δὲ ἐσημείωτο τὴν πατρίδα, ὅτι ἀρ- γεῖῶ. Ἀλκαῖῶ δὲ καὶ τὸ ὄνομα, καὶ τὴν πατρίδα τίθησιν, ἐκ Ἀργος, ἀλλὰ Σπάρτην. ὡς γὰρ ἔσ. apud Diogenem ac- ceptum Laërtium in Thalete ita hi versus leguntur, μέ- μνη τῶ Λεισοδόμου καὶ Ἀλκαῖῶ ἕπως,
ὡς γὰρ δ' ἄ ποτ' Λεισοδόμημον, ὃν φασιν οὐκ
ἀπάλαμνον ἐν σπάρτῃ λόγον εἰπεῖν,
χρήμα! ἔσ.*

Αὐτοῦ ἐτιὰμ Prouerbiolorum huius loci meminit his verbis: *χρήμα! ἀνὴρ. αὐτὴ ἀποφειματικὴ ἔστιν ὡς τὰ πα- ραβγέματα καὶ ἐπὶ τὰ Λοφῶν. μέμνη τῶ αὐτῆς Πίνδαρῶ. Ἀλκαῖῶ δὲ ὁ ποιητὴς ὑπὸ Λεισοδόμῳ τοῦ Λακεδαιμονίου εἰρηάζει ταύτῃ φησί.*

Ἀργαλέον πινία] *Versus hi extant apud Stobaeum ἐν πινίας ψόφῳ.*

Εἶκ'

Εἰκ' εἶποις] *Hesiodi Scholiastes citat Alcæi carmē hoc ex Homérico illo, ὡς opinor, expressivus,*

Ὅπποῖον κ' εἶπιδά ἐτ', ἴοιον κ' ἐπακίσις.

Ωναξ] *Ex Hephestione.*

Ἀναω' ἀδάνα] *Strabo lib. IX. recitat hos versus, qui sine antiqui alicuius libri ore restitui nequeunt: eius verba sunt: Ἡ μὲν οὖν Κορώνεια ἐγγὺς τῷ Ελικῶν ἔστιν ἐφ' ὑψηλοῦ ἰδρυμένη. κατελάβοντο δ' αὐτὴν ἰπανιόντες ἐκ τῆς Θεσσαλικῆς Ἀργεῖς οἱ βοιωτοὶ μετὰ τὰ τρωικά, ὅτε περ καὶ τὸν ὄρχομενὸν ἔχον. κρατήσαντες δὲ τῆς Κορωνείας ἐν τῷ πορὸ αὐτῆς πεδίῳ τὸ τῆς Ἰωνίας Ἀθλιωῶς ἱερὸν ἰδρύσαντο, ὁμώνυμον τῷ Θεσσαλικῷ καὶ τὸν παρρόντα ποταμὸν κακίον προσηγόρευσε ὁμοφώνως τῷ κακί. Ἀλκαῖος δὲ καλεῖ Κοράλιον λέγων, Ἀναω' ὄσ. οὐκ εὖ δὲ Ἀλκαῖος ὡς περ τὸ τῷ ποταμοῦ ὄνομα ὡς μικρὸν ἀνωτέρω εἴρη) παρήτρειπε τῷ κουαρίν, οὕτω καὶ τῷ ὄρχομῳ κατέφασκε, ὅς τας ἐραπαῖς τῷ Ελικῶν αὐτὸν πιδείς.*

Αἰδώς ἴε] *Videtur hac Alcæi sententia que est apud Plutarchum ἐν τῷ περὶ ἠθικῆς ἀρετῆς, translata ex HomERICA illa, Αἰδώς ἦτ' ἀνδρα μέγα σίνε) ἠδ' ὀνίσιον.*

Ἐμὲ δειλὸν] *Apud Hephestionem, cuius manus scriptum non vulgatum codicem secuti sumus.*

Ἡρ' ἐπ] *Hephestion in enchiridio: ἐνδοξὸν εἶναι ὄσ. φ' κέχη) μὲν Ἀλκαῖος ἐκ ἀσματος, οὗ ἡ ἀρχὴ, ἦρ' ἐπ' ὄσ.*

Νύμοι] *Citatur hic versus ab Hephestione, & Atilio Fortunatiano in libro de metris.*

Ἠλθεῖς] *Ex Hephestione.*

Ἀχιλλεῦ] *Eustathius in Dionysium, ἕτερον δὲ φασκεῖ) τὸτον τὸν Ἡρακλέα ὄσα' Σκύθαις βασιλέα τῷ Ἰόππῳ, ὅς ἠράδῃ ἴε τῆς Ἰφιθυείας πεμφθείσης ἐκεῖ, καὶ ἔμεινεν ἑπιδιόκων, ἐξ οὗ ὁ τόσος, Ἀχιλλεῖον. οἱ δὲ τὸτον λέγοντες παρὰ φέρουσι μάρτυρα τὸν Ἀλκαῖον λέγοντα, Ἀχιλλεῦ ὄσ.*

Ελ

Ἐκ μ' ἐλάσας] *Ex Herbaestione.*

Κρονίδα] *Ex eodem Herbaestione acceptum fragmentum.*

Ελάρω] *Sophoclis Scholiastes in Oedipo Tyrāno citat hunc versum, in quo φοβερός, exρονit, περίφοβος.*

Πίτσας] *Athenaens lib. III. ita horum carminum meminit: Καλλίας δ' ὁ Μυπλιωαῖος ἐν τῷ περὶ τῆς παρ' Αλκαίου λεγόμενης, φησὶν ἔϊ) ᾠδὴν, ἧς ἡ ἀρχὴ, πίτσας ἔσται. ἧς ἔπι τῷ τέλει γράφεται. ἐκ δὲ λεγόμενων ἔσται. Callias autem Mytilenaei explicationes Alcaei odarum citat asiaticam Strabo lib. XIII.*

Πρῶτα] *Strabo lib. XIII. τὴν δὲ Ἀνταδρον Αλκαίου μὲν καλεῖ λελέγων πῶλον, πρῶτα ἔσται.*

Βληχεῶν] *Ex Eustathio in Iliad. δ'. βληχεῶν γδ, ἐπιθῆκε, τὸ ἀδινές, ὡς Αλκαίου, βληχεῶν, ἔσται.*

Ὦνησον] *Aristophanis Scholiastes in explicatione loci illius ἐν σφηξίν, ἀνδρῶν ἑστὶ ὁ μαινόμενος, αἱ, παρὰ τὰ Αλκαίου, ὠνησον ἔσται.*

Εὔρος] *ἔ Theocriti Scholiaste in epyll. ζ. super illo versu, Εὔρον πᾶς ποταμῶν ἔσται. Αλκαίος, Εὔρος ἔσται. Διοκελῆ δὲ καταφέρει αὐτὸν ἀπὸ ροδόπης, καὶ ἐξερεύμας καὶ πῶλον αἶνον. sed manuscripti codices, πῶνε impressi Διοκελῆς, habent Διοκελῆ.*

Οὐδέπ μίλωαμενος] *Ita hic versus reperitur apud Eustathium in Odyss. φ'. apud Didymum tamen legitur, οὐδέπ μίλωαμενος, ἀλλὰ τὸ νόημα, ἀντὶ τῆς φασίζομενος, ἀλλὰ τοῦ πρέπων τὸ νόημα.*

Ὀρνιδες] *Ex Aristophanis Scholiaste in locum illius ἐν ὄρνισιν, ὄρνιδες τίνες οἱ δ.*

IN

IN IBYCI

FRAGMENTA.

Ερωσ] *h*nominatim Scholiastes Platonis, quem nos vidimus manuscriptum in Vaticana bibliotheca, recitat hos Ibyci versus in explicatione loci illius in *Parthenide*: καὶ τοὶ δοκῶ μοι τὸ τῆ Ἰβυκίου ἔργου πεπνυμέναι, φ' ὀκείνθ' ἀδλιτῆ ὄντι καὶ φρεσβυτέρῳ ὑφ' ἄρματι μέλλοντι ἀγωνιεῖσθαι, καὶ δι' ἐμπειρίας σέβονται τὸ μέλλον ἑαυτὸν ἀπεικάζων, ἀκων ἔφη καὶ αὐτὸς οὐτῶ φρεσβύτης οὐ οἷς τὸν ἔρωτα ἀναγκάζει εἶναι. *sed alius aequè antiquum codex, pro ἴβαν, habet ἴβα. Videtur autem Horatium eos versus imitatus epistola prima lib. primi.*

Solue senescentem matrem sanum equum, ne

Peccet ad extremum ridendum; & illa dicat.

Hei μὲν] *Extant hi versus apud Athenaeum in libro XIII.*

Εὐρύαλι] *Ex eodem Athenaei libro.*

Μύρτα] *Idem Athenaeus lib. XV.*

Τοὺς Ἰε λυκίπποι] *Athenaeus lib. II. Ἰβυκθ' δ' ἐν πέμπτῳ μελῶν περὶ Μολιονιδῶν φησὶ, τοὺς Ἰε & C. Eustathius in Odyss. ψ. ρητέον δὲ ἐστασθῆαι, καὶ ὅτι τῶ διονεῖ φησὶ Ἀκλοειῶν πθίμηνθ' καὶ ὁ μελοποιὸς Ἰβυκος, ἐξ οὗ παρεφάρθαι τοῖς τεχνικοῖς δοκεῖ, φησὶ καὶ τοὺς Μολιονίδας ἐξ ὧσ' ἔκλυθη, ὁμοίως, δηλαδὴ τοῖς Διοσκούροις, εἰπὼν αὐτοὺς ἀλικασίσοκαφάλοις ἐν τῷ Ἰε & C. καὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς εἰς ὀδύσειαν γέγραπται. παρὸ supra: Μολιονίδας οὗς Ὀμηροθ' μὲν διδύμοις ἰσορεῖ ἀπλῶς οἱ δὲ καὶ Ἀρίσταρχος, οὐχ οὕτως οἷ καὶ τοὺς Διοσκούροις, ἀλλὰ καὶ τὸν Ησίοδου μῦθον καὶ Διοφίτη, δύο μὲν ἔχοντας σώματα, Συμπεφυκότας δὲ ἀλλήλοις. placet autem, ut κλειόντα, non κλειόνταν legatur, ut ad Herculem referatur. historia parva est ab Homeri Scholiaste in Il. λ'.*

Φέρεται

Φέριδι] *Athenæus adducit hos versus lib. IV. quos
tamen alij Siesichoro inscribunt* : πημάτων δὲ πρῶ-
τον φησὶ μνημονεύσαι πανύασι, ἐν οἷς. ὡς τῆς παρ' Αἴγυ-
πτοῖς ἀνδρωποδυσίας διηγείται, πολλὰ μὲν λέγων ἐπιδείναι
πέμματα, πολλὰς δὲ νοσάδας ὄρνεις, πρῶτέρη Σησιχό-
ρον ἢ Ἰβύκου ἐν τοῖς ἀδλοῖς ὀπιηραφομένοις εἰρηκότῃ, φέ-
ριδι &c. *in editis codicibus corruptè legebatur* Δωραὶς
ἀσαμίδας.

Τοῦ μὲν πετάλοισιν] *Athenæus lib. IX. τῆς δὲ πορ-
φυρίδος καὶ Αεσοφάνης ἐν ὄρνισι μνημονεύει. Ἰβυκος δὲ πνας
λαδπαρόφουρας ὀνομάζει διὰ τούτων, τῷ μὲν &c. ἐν ἀλλοῖς
δὲ φησὶν αἰεὶ &c. sed non video in adductis Ibyci versi-
bus mentionē fieri vocis, λαδπαρόφουρας. subest forsasse
mendum.*

Παρά χέρον] *Pindari Scholiastes in Nemeis refert
hos Ibyci versus, in quibus pro παῖδα νήετον, emenda-
uit ὡς δὸν νήετον, hoc est, τὸ αἰεὶ ῥέον. Sic etiam La-
tini poëta, equor dixerunt mare. Tale autem quiddā
narravit Ibyci in alio carmine, cuius meminit Stra-
bo lib. I. his verbis* : Καθάπερ ὅτι τῆς πρὸς Συρακούσας
νήσου, νῦν μὲν γέφυρά ἐστιν ἢ Λωάπλουσα αὐτὴν πρὸς τὴν
ἡπειρον, πρῶτερον δὲ χῶμα ὡς φησὶν Ἰβυκὸς λογαίου λίθου,
ὃν καλεῖ ἐκλεκτὸν &c. λογαίε ἐπιτῆ & παλάμεις ἐροτῆ,
idem videtur esse.

Δέδοικα] *Plato in Phædro meminit Ibyciæ huius
sententia, scribens* ; σαφῶς ἐν ἡδὴ μανθάνω τὸ ἀμάρτημα.
ὡς δὲ πῶ ἑταῖρε μαντικὸν γέ τοι καὶ ἡ ψυχὴ. ἐμὲ γὰρ ἔδραξε.
μὲν π καὶ πάλαι λέγοντα τὸν λόγον, καὶ πως ἐδυσωπέμην κατ'
Ἰβυκον, μή τι φῶσθε θεοῖς &c. νῦν ὃ ἡδύμαι τὸ ἀμάρτημα.
*Plutarchus quoque symp. lib. VIII. Διὸ καὶ πῶπονδεν ὀ-
φειδῆεις Ἰβυκος ἐποίησε, δέδοικα &c. & Suidas ἐν τῷ
Ἰβύκειον*

Ἰβύκειον ῥησίδειον, ἵα ἰημίε, ἀλλὰ τὸ Ἰβύκου ἔπος αὐτὸν ἐποίη, μήτη &c. ἔστι δὲ πρὸς ἱερωσύνην Ἰωάνδου τὸ Ἰβυκειον τουτὶ ῥησίδειον.

IN ANACREONTIS

FRAGMENTA.

Οὔμοι μέλει] *Hanc Odam, & quae sequitur, recitat A. Gellius in libris nocturnum Atticarum.*

Γενοδμου] *Exeat hac Ode apud Herphastionis Graecum Interpretem. citatur etiam ab Atilio Fortunatiano, & Herphastione ipso, qui alibi in ἐπιχειρίδιῳ ἡα scribit, καθάπερ τὸ πρῶτον Ανακρέοντος ἄσμα, γενόμεαι &c.*

Πολιοῖ] *Adducit hos versus Stobaeus cap. cxxv. περὶ θανάτου καὶ ὡς εἶν ἀφελός.*

Πῶλε] *Heraclitus Ponticus in Homericis allegoribus: καὶ μὴν ὁ Τηϊός Ανακρέων ἐπαιεῶν φρόνημα, καὶ σοβαρᾶς γωαικὸς ὑψηφάνιαν ὀνειδίζων, τὸν ἐν αὐτῇ σκιρτήσαντα νοῦν ὡς ἱππὸν ἠλληγόρησεν οὕτω λέγων, πῶλε &c.*

Οἶα τε νεβρὸν] *Citat hos versus Athenaeus lib. ix. & Pindari Scholiastes in Olymp. cuius verba sunt, Τέτακθ' ἢ καὶ ᾄδ' Ἀνακρέοντι ἄγαν, ὡς οἶα τε νεβρὸν &c. Ζωόδωτος δὲ μετεποίησε, διὰ τὸ ἰσορεῖσθαι τὰς θηλείας κέρματα μὴ ἔχειν, ἐροῦσθαι, εἰπῶν. Eustathius etiam Homeri enarrator, ita huius loci meminit, νεβρὸς δὲ, ἢ Ἰβλοῖα ἔλαφος, ἀλλ' ὁ νεωστὶ Ἰορὰν δεχόμενος, διδ' ἄρως διασάφισιν ἀειφράσους ἐπέηγε, τέκος ἔλαφοιο Ἰαχίης, ἢ τὰ χροῖ ἐξαιρέτον ἢ φύσις ἐφιλοπμήσατο εἰς ἀποφυγὴν τ' ἐπιβέλωι, φέρεθ' δὲ καὶ Ἀνακρέοντος χεῖρσι αὐτῆ, οἶα τε &c.*

Εγὼ τ' αἶν] *Strabo lib. viii. ἑπολάβοι δὲ αἶν περὶ αὐτῆ πολλῆς εὐδαιμονίας καὶ μακραίωνος ὀνομαθῆναι τὴν ἐνθάδε ἀνδρῶπιος, καὶ μάλιστα τοὺς ἡχημόνας. καὶ διὰ τὸτο Ἀνακρέοντα*

κρέοντα μὲν οὕτως εἰπεῖν, ἐγὼ τ' ἂν εἶ. *Lucianus* ἐν τῷ
 περὶ Μακροβίων, Ἀργανθώνιο μὲν ἐν Ἰασησίων βασιλευς
 πενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη βιωῶναι λέγειται, ὡς Ἡρόδοτος ἔ-
 λογοποιός, καὶ ὁ μελοποιός Ἀνακρέων. *Plinius lib. VII. ca-
 pite XLVIII. Anacreon poeta Arganthonio Tartesio-
 rum regi CL. tribuit annos, Cynira Cypriorum x. an-
 nis amplius, Ægimio CC.*

Ἐρωτα τὸν ἀβρόν] *Arsenius* ἐν τῇ *Συναγωγῇ adducit
 hoc Anacreontis fragmentum, descriptum ex aliquo
 vetere scriptore.*

Ὡ παῖ] *Ex Athenai lib. XIII.*

Ἀναπέτομαι] *Aristophanis Scholiastes in versum
 ὄλλυται ἐν ἄριστον, Ἀναπέτομαι δὲ πρὸς ὄλυμπον, ex Ana-
 creontio hoc acceptum tradit, cuius & Hephaestion
 meminuit.*

Μεγάλω] *Ex Hephaestione.*

Ἀρδύς] *Ex eodem Hephaestione. notandū est Vir-
 giliū eadem metaphora dixisse, bibebat amorem.*

Ἐραμαί] *Maximus Tyrius* ἐν τῷ, τίς εἶν Σωκράτης
 ἑρωπικῶ, *affert hoc, & quod sequitur Anacreontis
 fragmentum, ita scribens, ἢ δὲ Τηίου σοφιστοῦ τέχνη, τοῦ
 αὐτοῦ ἠθοῦς καὶ τρόπου. καὶ γὰρ πάντων ἑρᾶ τῆς χαλῶν, καὶ ἐπι-
 ποιεῖ πάντας. μετὰ δὲ αὐτῶ τὰ ἄσματα τῆς Σμέρδος κόμης,
 καὶ τῶν Κλεοβούλε ὀφθαλμῶν, καὶ τῆς βαδύλλου ἄρας. ἀλλὰ
 καὶ πούτοις τὴν σωφροσύνην ὀρᾶ. ἔραμαί τοι εἶ. καὶ αὐθις,
 χαλὸν ἔδ) τῷ ἑρωπὶ τὰ δίκαια, φησί. ἤδη δὲ που καὶ τὴν τέ-
 χνην ἀπεκαλύψατο, εἰ μὲ γὰρ εἶ.*

Ὡ ἀναξ] *Extant hi versus apud Dionem Chryso-
 stomum in oratione περὶ βασιλείας.*

Ἀλλὰ φρόνη] *Pindari Scholiastes in Olympiis,
 περιφρονεῖν, αἰε, ὅτι κυρίως, τὸ ἅμα τῷ κράματι, τὸ ἀλγυῖον
 χαρίζεσθαι, Ἀνακρέων, Ἀλλὰ εἶ. ἀντὶ τοῦ χαρίζου.*

X

Κλύθι

Κλώδι] *Ex Hephaestione.*

Σφαίρη] *Athenais lib. XIII.* Χαμαιλέον δ' ἐν τῷ
θεῖ Σαπφῶς, καὶ λέγει πνᾶς φησὶν εἰς αὐτὴν πιπιῖσαι
ὑπὸ Ανακρέοντος ὅ τ' ἀδὲ, Σφαίρη ὅτ' εἶ. καὶ τὴν Σαπφῶ δὲ
πρὸς αὐτὸν ταῦτα φησὶν εἰπεῖν, Κεῖνον ὅτ' εἶ. *vide in Sappho.* *Anacreontis versus ope veteris libri Farnesiani emendavimus.*

Εἶμι] *Adducitur hic versus ab Atilio Fortunat.*

Παρά δ' ἴτε] *Apud Hephaestionem, cuius manuscriptum exemplar secuti sumus.*

Ἄλχοῦ] *Hyginus lib. II.* hac etiā de causa nonnulli
byram, qua proxima est ei signo collocata, Thesei esse
dixerunt, quod ut eruditus omnium artium byram quo-
que didicisse videbatur. id quoque Anacreon dicit,
Ἄλχοῦ ὅτ' εἶ.

Ἀσπίδα] *Hoc carmen legitur apud Atilium Fortunatianum in libro de metris.*

Ἀσπίδα] *Ex Hephaestione.*

Ἐκ ποταμοῦ] *Ex eodem Hephaestione.*

Καλλίκομοι] *Athenais lib. I.* ἔλαπρον γὰρ τὸ ὄρχηδον
ὅπ' τῷ κινεῖσθαι καὶ ἐρεθίζεσθαι, Ανακρέων, καλλίκομοι ὅτ' εἶ.

Ψάλλω] *Ex Athenais lib. XIV.* qui alicubi in eodem
libro ita scribit, διαποροῦσι δ' ἔνιοι ὅπως τῆς μαγὰδιδ ὅ
οὔσης καὶ Ἀνακρέοντα (ὅφ' εἰ γὰρ ποτε τὰ πολύχορδα ὄρ-
θῆναι) μημονεύων αὐτῆς ὁ Ανακρέων λέγει, ψάλλω ὅτ' εἶ
καὶ ὁ μὲν Ποσειδάων ὅ φησὶ τειῶν μελωδιῶν αὐτὸν μημο-
νεύειν φρυγίου τε καὶ δωρίου καὶ λυδίου, ταύταις γὰρ μόναις
τὸν Ανακρέοντα καλεῖσθαι, ὧν ἐπὶ χορδαῖς ἐκάστης πραιν-
μένης, εἰκότως φαῖναι ψάλλειν εἰκοσι χορδαῖς, τῷ ἀρτίῳ χρο-
σάμενον ἀειδμῶ τὴν μίαν ἀφελόντα.

Τίς

Τὴν ἐράσιμον] *Athenaens lib. IV.* Οἶδα μὲν δὲ καὶ τοὺς ἠμιόπτεα καλουμένους, περὶ ὧν φησὶν Ἀνακρέων τις ἐράσιμον ἔσθ. εἰσὶ δ' οἱ αὐλοὶ οὗτοι ἐλάσσονες τῆς τελείων. *sed in vulgatis libris legitur, εἰσὶ βλω, pro εἰσὶ βη, ἔρασιμι, pro, ἐράσιμον. paulo post idem Scripsit inquit, τὸν δ' ἠμιόπτεον καὶ τὸν ἐλάσσονα ταχέως ὁ μέγας καταπίνει. εἰσὶ δ' οἱ αὐτοὶ τοῖς παιδικοῖς καλυμένοις, οἷς οὐκ οὖσαν ἐναγωνίαις πρὸς τὰς εὐωχίας χῶν.* Διὸ καὶ τέρενας αὐτοὺς κέκληκεν ὁ Ἀνακρέων.

Σίμαλον] *Ex Hephaestione.*

Μεγιστὸς] *Athenaens lib. XV.* καὶ διὰ τί παρὰ τὰ αὐτῶν ποιητῆ λύγω πνὲς σεφανοῦνται, φησὶ γὰρ ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς μελιῶν, Μεγιστὸς ἔσθ. ὁ γὰρ τῆς λύγου εἴφανθ' ἄτοπθ'. εἰσὶ οὖν ὑμῖν τί περὶ τούτων ζητήσεως ἀξίων ἄντων, καὶ μὴ ἐνομαστοθήρα. σιωπῶντθ' δ' αὐτῆ; καὶ ἀναζητῆν σεφανομένους; ἔφη ὁ Δημόκριτθ', Ἀρίσταρχος ὁ γραμματικὸς ἐταίρε ἐξηγοῦμινθ' τὸ χωρίον; ἔφη, ὅτι καὶ λύγοις ἐσεφανοῦντο οἱ ἀρχαῖοι. *paulo post: ὁ γοῦν Ἀνακρέων φησὶ, Μεγιστὸς ἔσθ. ταῦτα ἴσασι οἱ θεοὶ, ὡς φησὶ αὐτὸς ἐν τῇ καλῇ Ἀλεξανδρεία εὐρον κλησάμενος τὰ Ἔμιμοδύτου σὺν γραμματικόν, καὶ ἐπιδείξας πολλοῖς ἐξ αὐτῆ τὸ ἔσθ' Ἀνακρέωντι ζητούμενον. λαβὼν δ' ἐπεὶ ἐμοδ' ὁ πᾶσι κλοπῆν διειδύζων Ἡφαισίων ἐξιδιοποίησατο τὴν λύσιν, καὶ ἐξέγραμματα ἐξέδωκεν ἀπὸ τῆς φωνῆ τοῦ παρ' Ἀνακρέωντι λυγίου σεφάνου: τῆς μὲν ἐν ἐοδατῷ lib. 10: δύναται δὲ τις λέγειν ἀπὸ τῆς λύγου ἀπλούστερον, ὅτι ὁ Μεγιστὸς τῆ λύγω ἐσεφανοῦτο ὡς παρκαυμένης ἐν τῷ θαλάσῳ, ἐν ᾧ εὐωχεῖτο ἴσως, ἑωδὲ σιῶς ἐνεχθ' ἡς κροτάφων.*

Πλεκταῖς] *Athenaens lib. XV.* adducit hinc versum quem illustrant verba illa paulo supra ab eodē scripta; ἐκάλουν δὲ καὶ οἷς περὶ ἐόντο τὸν βράχιον σεφάνου; ὑποθυμιάδης ἢ υποθυμιάδης ἢ καὶ ὑποθυμιάδης ἐφαναὶ παρ' Διολεδοῖ

Κλώδι] *Ex Hephaestione.*

Σφαίρη] *Athenaeus lib. XIII.* Χαμαυλίων δ' ἐν τῷ
 περὶ Σαπφούς, καὶ λέγειν πᾶς φησὶν εἰς αὐτὴν πεποιῆσθαι
 ὑπὸ Ανακρέοντος τὰ δεξιά, Σφαίρη ὄ.τ. καὶ τὴν Σαπφὸν δὲ
 περὶ αὐτὸν ταῦτα φησὶν εἰπεῖν, Κεῖνον ὄ.τ. *vide in Sap-
 pho. Anacreontis versus orpe veteris libri Farnesiani
 emendavimus.*

Εἰμι] *Adducitur hic versus ab Atilio Fortunat.*

Παρά δεξιά] *Apud Hephaestionem, cuius manuscri-
 ptum exemplar secuti sumus.*

Ἄχου] *Hyginus lib. II.* hac etiā de causa nonnulli
 byram, quae proxima est ei signo collocata, Thebei esse
 dixerunt, quod ut eruditus omnium artium byram quo-
 que didicisse videbatur. id quoque Anacreon dicit,
 Ἄχου ὄ.τ.

Λαπίδα] *Hoc carmen legitur apud Atilium Fortu-
 natianum in libro de metris.*

Λαβμοί] *Ex Hephaestione.*

Ἐκ ποταμοῦ] *Ex eodem Hephaestione.*

Καλλίχομοι] *Athenaeus lib. I.* ἔλαπρον γὰρ τὸ ὄρχηδον
 ὅτι τὸ κινεῖσθαι καὶ ἐρεθίζεσθαι, Ανακρέων, καλλίχομοι ὄ.τ.

Ψάλλω] *Ex Athenaei lib. XIV.* qui alicubi in eodem
 libro ita scribit, διαποροῦσι δ' ἐνιοι ὅπως τῆς μαγαλίδος
 οὔσης κατ' Ανακρέοντα (ὅψι γὰρ ποτε τὰ πολύχορδα ὄρ-
 θῆναι) μημονεύων αὐτῆς ὁ Ανακρέων λέγει, ψάλλω ὄ.τ.
 καὶ ὁ μὲν Ποσειδώνιος φησὶ τειῶν μελωδιῶν αὐτὸν μημι-
 νεύειν φρυγίου τε καὶ δωρίου καὶ λυδίου, ταύταις γὰρ μόναις
 τὸν Ανακρέοντα κεχρηῆσθαι, ὧν ἐπὶ χορδαῖς ἐκάστης πραινο-
 μένης, εἰκότως φάναι ψάλλειν εἰκοσι χορδαῖς, τὴν ἀρτίω χρε-
 σάμενον ἀειδμῶ τὴν μίαν ἀφελόντα.

Τίς

Τίς ἐράσιμον] *Athenais lib. IV.* Οἴδαμιν δὲ καὶ τοὺς ἡμιόπειε καλουμένους, περὶ ὧν φησὶν Ἀνακρέων τις ἐράσιμον ἔσθ. εἰσὶ δ' οἱ αὐλοὶ οὗτοι ἐλάσσονες ἢ τελείων. *sed in vulgatis libris legitur; ἐσίβλω, προ ἐσίβη, ἔρασιμῶν, προ, ἐράσιμον. παντὸ. post idem scriptor inquit, τὴν δ' ἡμιόπον καὶ τὸν ἐλάσσονα ταχίως ὁ μέγας καταπίνει. εἰσὶ δ' οἱ αὐτοὶ τοῖς παιδικοῖς καλυμένοις, οἷς οὐκ οὐσιν ἐναγωνίαις πρὸς τὰς εὐωχίας χῶν.* διὸ καὶ τέρινας αὐτοὺς κέκληκεν ὁ Ἀνακρέων.

Σιμαλον] *Ex Hephaestione.*

Μεγιστὸς] *Athenais lib. XV.* καὶ διὰ τὴν παρὰ τὰ αὐτῶ ποιητῆ λόγῳ πρὸς σεφρανοῦνται, φησὶ γὰρ ἐκ τὰ δ' ἀπὲρ ἢ μελῶν, Μεγιστὸς ἔσθ. ὁ γὰρ τῆς λύρου εἴσορ ἄτοπ. εἰπὲς οὖν ὑμῖν τὴν περὶ τούτων ζήτησις ἀξίον ἄντων, καὶ μὴ ἐνοματόθρη. σιωπῶντ. δ' αὐτῆ; καὶ ἀναζητῆν σεφρανοῖς μέγους; ἔφη ὁ Δημόκεστ. Ἀρίσταρχος ὁ γραμματικὸς ἐταίρε ἐξηγουμῖν τὸ χαρίον; ἔφη, ὅτι καὶ λύροις ἐσεφρανοῦντο οἱ ἀρχαῖοι. *παντὸ. post* : ὁ γοῦν Ἀνακρέων φησὶ, Μεγιστὸς ἔσθ. ταῦτα ἴσασιν οἱ θεοὶ, ὡς φησὶ αὐτὸς ἐν τῇ καλῇ Ἀλεξανδρεῖα εὐρον κλησάμενος τὰ Ἐμπεδοκλέους σύγραμματον, καὶ ἐπιδείξας πολλοῖς ἐξ αὐτῶ τὸ ἔσορ Ἀνακρέωντι ξητούμενον. λαβῶν δ' ἐπερ ἐμοδὸ ἔσορ κλοπῆν ὀνειδίζων Ηφαισίων ἐξιδιοποίησατο τὴν λύρον; καὶ ἐξέγραμματα ἐξέδωκεν ἐπιγράψας. ὡς τὸ παρ' Ἀνακρέωντι ἀγῆτου σεφρανοῦ: *παντὸ. in eodem libro* : δύναται δὲ τις λέγειν περὶ τῆς λύρου ἀπλούστην, ὅτι ὁ Μεγιστὸς τῇ λύρῳ ἐσεφρανοῦτο ὡς παρὰ κειμένης ἐκ τῆ δαφνιδεῖς; ἐν ᾧ εὐωχεῖτο Ἰάσῳ, Σωδῆσιως ἀνεκα ἢ κροτάφων.

Πλεκταῖς] *Athenais lib. XV. adducit hinc versum quem illustrant verba illa παντὸ supra ab eodem scripta;* ἀνάλου δ' καὶ οἷς περὶ ἐντὸν τὸν βᾶχλον σεφρανοῖς; ὑποθυμιάδης ἢ ποθυμιάδης ἢ καὶ ὑποθυμιάδης σεφρανοῖς παρ' Αἰολέδοσι

ἢ Ἰωσὴν, οὓς πρὸ τούτων τραχίλοι φερέσθαι, ὡς σαφῶς ἔστι μαθεῖν ἐκ τῆς Ἀλικαίης ἢ Ἀνακρέοντος ποιήσεως.

Ἐπὶ δ' ὀφρῦσι] *Atheniens lib. xv.* ἐστραφεῖντο δὲ καὶ τὸ μέτωπον, ὡς ὁ καλὸς Ἀνακρέων ἔφη, ὅτι Ἦε.

σεφάνοις] *Atheniens libro xv.* Εἰς δὲ ἡμῖν τίς ἔστι ὁ Ἦε τῶν χαρίωντι Ἀνακρέοντι Ναυκρατίτης σέφανος ὁ Οὐλπιανί. φησὶ γὰρ Ἦε ὁ μελιχεδὸς ποιητὴς, σεφάνοις Ἦε. *alibi in eodem libro ita scribit*, ὁ μὲν οὖν Πολύχαρμος ταῦτα οἷς καὶ γὰρ πείδομαι ἠγάμενος, οὐκ ἄλλον πινάει) Ναυκρατίτην σέφανον ἢ τὸν ἐκ τῆς μυρρίνης τε καὶ μετὰ ῥόδων ἰσὸς τῷ Ἀνακρέοντος ἐκφορεῖσθαι.

Δηλοῦν] *Idem Atheniens lib. x.* recitat hanc *Anacreontis Ode* ἐν lib. III. ut tradit *Pomponius Porphyrio Heratij interpres.* Atheniens verba sunt: Ἦε δὲ Ἀνακρέοντι εἰς οἴνου πρὸς δ' ὕδατος, ἄγε Ἦε. καὶ περ εὐδῶν, τὴν ἀκρατοποσίαν στυδικὴν καλεῖ πόσιν, ἄγε δ' ὄτε Ἦε. Ἦε lib. XI. ita scribit, καλέσθην, τούτου τῷ ἐκπώματος Ἀνακρέων μνημονεύει ἄγε δ' Ἦε ceter. *Florians Ode xxvi. lib. i.* hos versus emulatus est.

Natis in usum letitia scyphis

Pugnare Thracum est; tollite barbarum.

Morem; verendumq; Bacchum

Sanguineis prohibete rixis.

Porphyrus in hunc locum ita scribit: Protreptice Ode est haec ad hilaritatem, cuius sensus sumptus est ab Anacreonte ex libro tertio.

Καθαρῆ] *Atheniens lib. x.* ὁ δὲ Ἀνακρέων ἐπὶ ζῶντερον ἐν οἷς φησὶ, Καθαρῆ Ἦε.

Ωροχθεῖ] *Ex Atheniens libro xi.*

Ἡρίσθαι] *Versus hi legitur apud Atheniens libro xiv. sed non integri, inquit, περιμῆτον λεπῆν, διὰ σπασίμου καὶ μέλιτος ἡδύμενον, μνημονεύει αὐτῶν Ἀνακρέων*

κρίων οὕτως, ἠρίσθηα &c. nos autem illos supplementum
secuti Hephæstionis auctoritatem, à quo adducti sunt
ἐν τῷ ἐν χειρὶδίῳ, non prolato auctoris nomine.

Μήδ' ὄστε κῆμα] Athenæus lib. x. καὶ γένηται ἢ παρ
Ἀνακρέοντι καλουμένη ἐπίστιϑ, φησὶ γὰρ ὁ μαλοποιὸς, μήδ'
ὄστε &c. sed Anacreontis locus non caret mendo.

Φίλη] Ex Athenæi lib. x.

Εγὼ δ' ἔχων] Idem Athenæus lib. xi.

Τὶ μὴν πῶς ται] Athenæus lib. xv. adducit Ana-
creontis carmen, & explicat his verbis : τὰ εἶδη πα-
ρακελεύμενϑ μυραδν, ἐν οἷς ἐστὶν ἡ καρδία, ὡς καὶ ταύτης
δύλονότι παρηγορημένης τοῖς εὐώδεσι.

Πρὶν μὴν ἔχων] Athenæus lib. xii. recitat Ana-
creontis hos versus, quorum Plutarchus etiam in Pe-
tricle meminisse : Χαμαλίων δ' ὁ πομπικὸς ἐν τῷ περὶ Ανα-
κρέοντιϑ, περθεῖς τὸ, ξανθῆ δ' ἐν Εὐρυπύλῃ μιλιεοπε-
φόρητϑ Ἀρτέμων, τὴν περσηγορίαν ταύτῃ λαβεῖν τὸν
Ἀρτέμωνα, διὰ τὸ πρυφερῶς βιοδόντα περιφέρειϑ ἐπὶ κλί-
νης. καὶ γὰρ Ἀνακρέων αὐτὸν ἐκ πινίας εἰς πρυφὴν ὀρμησάμεν φη-
σὶν ἐν τούτοις, πρὶν &c. Plutarchi autem verba sunt,
ταῦτο μὲν οὖν Ηρακλείδης ὁ Πομπικὸς ἐλέγχει τοῖς Ἀνακρέον
τϑ ποιήμασιν, ἐν οἷς ὁ περιφόρητϑ Ἀρτέμων ὀνομάζει,)
πῶλλαις ἔμπερθεν ἠλικίαις τῷ περὶ σάμου πολέμου, καὶ τῷ
περὶ μάτων ἐκείνων. τὸ δὲ Ἀρτέμωνά φησι, πρυφερὸν μὲν πνα
τῷ βίῳ, καὶ πρὸς τοὺς φόβους μαλακὸν ὄντα, καὶ καταπλήγη,
τὰ πολλὰ μὲν οἶκοι κατέζωον, χαλκῆν ἀσπίδα τῆς κεφα-
λαῖς αὐτῷ δυοῖν οἰκετῷ ὑπερχόντων, ὡς μηδὲν ἐμπασεῖν τῷ
ἄνωθεν. εἰ δὲ βιαδεῖν περθεῖν ἐν κλινιδίῳ κρημασῶ,
τῷ τὴν γῆν αὐτὴν περιφέρουσαν κομίζωον, καὶ διὰ τῷ
κλινιδίῳ περιφόρητον &c. sed in Anacreontis versibus,
pro, βεβέριον, legentur, βεβέντων, quod est Hesychio
ξύλον ἐξ οὗ τὰς ληκώδεις ἐκρέμου. & pro ἐν ὡσὶ, scri-

βερεται, ἐν ποσί. σαπνίων αυτεσ, & ἡδύματα τεροσίω.
 nous ex auctoritate libri Farnesiani. valet autem hoc
 τὰ ἐσώπα; illud, ἤν' ἀμαξῶν, videndum etiam an pro,
 κύκλις, melius sit, ἄκικις.

Δία δευτε] Ita hunc locum emendavimus ex vasa-
 sti Vaticani codicis scriptura. Strabonis enim verba
 sunt ex lib. XIV. Ἰοῦ δὲ περὶ τὰ τραπηλικὰ ζάλου τὰ τε
 ὄχανα ποιῶνται τιμῆσια καὶ τὰ ἐπίσημα, καὶ τοὺς λόφοις. ἀ-
 παντα μὲν γὰρ λέγει Καρικὰ. confirmat hanc lectiōnem
 Homeri antiquus Scholiastes in Iliad. 3. à quo idem
 Anacreontis locus citatur, οὐπω γὰρ, ἰνκνιτε, ἐχρῶντο
 τοῖς πόρπαξι, οὓς ὄχανα ἐκάλουν. ὑπερον γὰρ οὗτοι ἐπνοή-
 θησαν ὑπὸ Καρῶν. οἷς καὶ Ανακρείων οἰοί, καεοργέει ὄχά-
 νοιο. scio autem Iamnis Cary mentionem fieri ab Hero-
 doto lib. 1. sed illa potius ex eodem libro huc faciunt,
 καὶ γὰρ ἐπὶ τὰ κράνα λόφοις ὅτι δ' ἐλάται Κάρης εἰσὶν οἱ κατα-
 δείξαντες, καὶ ἐπὶ τὰς ἀσπίδας σημεῖα ποιεῖσθαι, καὶ ὄχανα
 ἀσπίσι οὗτοί εἰσιν οἱ ποιοσάμενοι.

Ὀρσάλειπ] Ex Hephestione. & ita omnino scri-
 bendum. est autem ὀρσάλειπος, Martis ἐπιθετικῆς, ἢ
 διαπολεμῶν, καὶ ταρασσῶν.

Δακρυβίωσαν] Ex eodem Hephestione.

Νῦν δ' ἀπὸ μὲν] Pindari Scholiastes in Olympiciis,
 εἴφανοι γὰρ ὡσπερ ὄρσ' ὀβλεων τὰ τεῖχη. Νῦν δ' ἀπὸ &c.

Τὸν λυροποιόν] Ex Hephestione. ἰνκνιτιν etiam
 scriptum, κομῆσει, pro, κομῆσει.

Καὶ θαλάμοις] Ammonius, sive ut est apud me, in
 manuscriptorum libro, Συμπερον, ἐν τῷ περὶ ὁμοίων καὶ ἀνο-
 μοίων λέξεων. γῆμοι τὸ γήμαδ' διαφέρει. ὅτι γαμῆ μὲν ἢ
 ἀγῆς, γαμῶται δ' ἢ γυνῆ. & γαμῶ post: Καὶ Ανακρέων
 διασφύρων πινὰ ὅτι θηλύτητι. καὶ θαλάμοις &c.

Καὶ μ' ὀπιβόητην] Hic quoque versus apud eundem
 scri-

scriptorem legitur . meminisse etiam Auctorem etymolog.

Κριζή] *Eustathius in Odyss. v. ἐκ τῆ κριζῶ, ἤρηω ἐξ ὀπιπολλῆς καὶ ἰσθῶς καταξύω. ἀφ' οὗπερ οὐ μόνον ἡ κρίατα, ὡς καὶ αὐτὸ ἐν ἄλλοις κεῖται, ἀλλὰ καὶ ἡ κριζῶ, ὡς κριζῶ, κριζῶ. Ανακρέων, κριζῆ &c.*

Οὐδ' ἀργυρέη] *Pindari Scholiastes Isthmic. θεωρατικῶς οὖν εἴρηκαν, ἀπὸ τῆ γραφοῦσθ' ἀργύρειον λαμβάνειν. τοῦτον δὲ πη καὶ Ανακρέων εἴρηκε. καὶ μή ποτε ἡ ἀπότασις ὄσιν εἰς τὰ ἴσθ' ἐκείνου εἰρημένα. φησὶ γδ. οὐδ' &c.*

Μυθηταί] *Homeri Scholiastes in Odyss. φ'. μύθου, ἰηκίη, τῆς γάσως, ὄσιν καὶ Ανακρέων, τοὺς ἐν Σάμῳ ἀλιεῖς ὄντας γασιασὰς φησιν, μυθηταί δ' ἐν νήσῳ μεγίστῃ διέπουσιν ἰερόν ἄσθ, ἀντὶ τῆ γασιασὰ μυθηταί. Huius loci meminisse etiam Eustathius, scribens : ἔπει καὶ Ανακρέων τοὺς ἐν Σάμῳ θείων εἰπεῖν γασιασὰς, μυθηταί δ' ἐν νήσῳ, φησὶ, διέπουσιν &c. ἀντὶ τῆ, γασιασὰ ἐπιρρήτοι.*

Ορᾶν] *Priscianus in libro de metris. Anacreon, teste Heliodoro, ὄρᾶν &cet.*

Εκδ' ὄσα] *Euripidis Scholiastes in Hecuba, καὶ δουαίξιν, τὸ γυμὰς φαίνεσθαι τὰς γυμᾶϊτας. Ανακρέων. ἐκ δ' ὄσα &cet.*

Αλιπόρφυρον] *Hoc fragmentum descriptū est è veteri etymologiarum Auctore non edito.*

Λοπήμων] *Ex Hesychio ἐν τῷ ἔρμα.*

Καδ δὲ λοπῶς] *Extat hoc fragmentum apud Eustathium Homeri enarratorem. sed videndum an ne λῶσθ, νεκίησθ sit. φέρουσι δὲ, ἰηκίη, εἰς ὁμοιότητα, καὶ Ανακρέωντ' τὸ, καδ δὲ λοπῶς ἐχιάδη, ἀντὶ τῆ κατεχιάδη τὸ ἰμάπον.*

Κωτίλλη] *Hesiodi Scholiastes in ἔργ. καὶ ἡμερ. καὶ γδ ἴ χελιδῶνα κωτίλλω λέγει, ὡς ἐστὶ παρ' Ανακρέωντι, κωτίλλη &cet.*

Ο μὲν θύλων] *Ex Aristophanis Scholiaste in Plutu.*

Καρτερὸς] *Ex epigr. Grac. lib. III. εἰς ἀνδρείους.*

Καί σι] *Ex eodem libro, εἰς ναυαγύουτας.*

Ἡ τὸν θύρσον] *Ex epigr. Grac. libro IV. εἰς Βάκχας.*

Βουκόλε] *Ex eodem libro.*

Βοίδον] *Ex eodem libro.*

Αβδήρων] *Ex lib. III. εἰς ἀνδρείους.*

Οὐδέ τι μοι] *Hinc versum ex Anacreontis elegi-
citas Herbestion, cuius manuscripti codices habent,
ἀδύνατος.*

IN SIMONIDIS

FRAGMENTA.

Μνήμην] *Aristidis verba sunt ἐν τῷ περὶ τῆ παρα-
φθίσματος λόγῳ. Ἀλλὰ τὴν γὰρ τῆ Σιμωνίδου σωφροσύνην,
εἶδα. εἰ δὲ μὴ, ἀλλ' ἕτεροι ἴσασι, ὡς ἐν τῇ ἀγαθῶν δεξιῇ
ἐκείνου τὸ γνωσιμώτατον χεῖρον, καὶ περὶ τὴν ποιήσιν, καὶ περὶ
τὸν βίον αὐτόν. ὅσα τοίνυν ἀπὸ θανάτου σοὶ καὶ αὐτὸς μει-
ρακόμενος. καὶ τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο γήρας ἐδῶ, ἰδί-
μενος τῆς ἀλαζονείας. ἐτόλμισε γοῦν εἰπεῖν, μνήμην ἔσθ.
οὐ γὰρ ἕτερος δὴ πῦν περὶ τῆ Σιμωνίδου λέγει, ἀλλ' αὐτὸς
εἰς ἑαυτὸν πεποίηκεν. ἵνα δὲ μὴ δόξη νέος ὢν ἐπὶ καὶ ὠραι-
ζόμενος λέγειν ταῦτα, προσέειπεν, ὀδῶκοντάβει ἔσθ.
ὡς περὶ ἐδακνύμενος καὶ λέγων, ὅτι ταῦτα ἐγὼ περὶ ἑμαυτῆ
φρονῶ, καὶ ἀνακηρύττω, ὀδῶκοντέτης ὢν. ὥστε οὐ μερακτιέ-
μαι, ἀλλὰ τ' ἀληθὲς εἶρηκα. τὸ δὲ πάντων μέγιστον, καὶ γὰρ
Σιμωνίδης καὶ Πίνδαρος ἀμφοτέρωθεν φανούσιν ὀφίσειν αὐτοῖς
δὴνικίως πεποιηκότες ἐκ τῆ εὐδίας, ὡς περὶ ἄλλοις ἴσθ.
*Huius epigrammatis videtur meminisse Valerius Ma-
ximus lib. VIII. cap. VII. scribens: Simonides verò
poëta octogesimo anno ἔ docuisse se carmina, ἔ in eo
rum certamen descendisse gloriatur: nec fuit iniquum
illum voluptatem ex ingenio suo diu percipere: cum
eam**

capit omni aucto fruendam traditurus esset.

Ἦρχεν Ἀδείμαντῳ] Meminit huius epigramma-
tis Plutarchus ἐν τῷ ἐξ ὑποβυτίῳ πολιτικῶν, postre-
mis tantum ex eo adductis versibus, ita scribens: εἶγε
Σιμωνίδης μὲν ἐν γῆρα χοροῖς ἐτίμα, καὶ τοῦ ἐπίγραμμα δι-
λοῖ τοῖς τελευταίοις ἔπαιον, ἀμφὶ διδασκαλίῃ &c. ἀμφὶ
διδασκαλίῃ verò quid sit, docuit Petrus Victorinus in
suis in Arist. poet. commentarijs, quò referuntur
etiam verba illa Valerij Maximi de Simonide in lib.
VII. Simonides, inquit, poeta octogesimo anno & do-
cuisse se carmina, &c. de quibus supra. Integrum au-
tem epigramma reperitur apud Ioannem Zexem in
manuscriptis apud me scholijs, quæ ille in suos politicos
versus fecit, è quibus descripsi.

Αἰδ' ἰσῆς] Recitant hoc epigramma Athenæus li-
bro XIII. Plutarchus ἐν τῷ περὶ τῆς Ἡροδότου κακοη-
θείας. & Pindari Scholiastes in Olymp. sed prius re-
feramus verba Athenæi, deinde subiungamus illa Plu-
tarchi: νόμιμον ἐστὶν ἀρχαῖον ἐν Κορίνθῳ ὡς καὶ Χαμαιλέων
ὁ Ἡρακλεώτης ἰστέρι ἐν τῷ περὶ Πινδάρου, ὅταν ἡ πόλις εὐ-
χῆ] περὶ μεγάλων τῆ Ἀφροδίτῃ συμπαραλαμβάνουσας πρὸς
τὴν ἱκετίαν ἰὰς ἑταῖρας ὡς πλείστας, καὶ ταύτας πρὸς ἑαυτὰς
τῆ θεῶν, καὶ ὑπερον ὅτι τοῖς ἱεροῖς παρῆναι. καὶ ὅτε ἐπὶ τ' ἑλλά-
δα τὴν στρατείαν ἦσαν ὁ Πέρσης, ὡς καὶ θεόπομπος ἰστέρι, καὶ
Τίμαιος ἐν τῇ ἐβδόμῃ, αἱ Κορίνθιοι ἑταῖραι ἠύξαντο ἰσῆς
τῆς τῶν ἑλλήνων σωτηρίας, εἰς τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἐλδοῦσαι
φρών. διὸ καὶ Σιμωνίδης ἀναθέντων τ' Κορινθίων πίνακα τῆ
θεῶν, τὸν ἐπὶ καὶ νῦν διαμένοντα, καὶ τὰς ἑταῖρας ἰδίαι γε-
φάντων, τὰς τότε ποιησάμενας τὴν ἱκετίαν, καὶ ὑπερον πα-
ροῦσας, συνέθηκε τὸ δε τὸ ἐπίγραμμα, αἰδ' &c. Plutar-
chus: καὶ μὴν ὅτι μόναι τῶν ἑλλήνων αἱ Κορίνθιοι γυναῖκες
ἠύξαντο τὴν καλὴν ἐκείνῃ καὶ δαμονίῳ εὐχῆν, ἔρωτα τοῖς
X 5 ἀνδράσι

ἀνδράσι τῆς φρεὸς τοὺς βαρβάρους μάχης ἐμβαλεῖν τὴν δεξιάν, οὐχ ὅπως τὸν Ἡρόδοτον ἀγροῦσαι πιθανὸν ἦν, ἀλλ' εὐδὲ τὸν ἔρατον κερῶν, διαβοήθη γὰρ τὸ φράσμα, καὶ Σιμωνίδης ἐποίησεν ἐπίγραμμα χαλκῶν εἰκόνων ἀνασταθεισῶν ἐν τῷ τῶν Ἀφροδίτης, ὃν ἰδρύσαδ' Μήδειαν λέγουσιν. οἱ μὲν, αὐτὴν παυσαμένῳ τῷ ἀνδρὶ, οἱ δ' ἐπὶ τῷ τὸν Ἰάσονα τῆς Θέτιδος ἐρῶντα παύσαι τὴν δεξιάν. τὸ δ' ἐπίγραμμα τοῦτο ἐστὶ. αἰδ' ὅς. *Pindari Scholiastes*, τὸν Ἀρῖον φησὶν ἐν Κορίνθῳ λάμπειν, τοίνων εἰς τὰ φεῖ Περσίδα, ἐν οἷς ἰστέρες τῆς Ἑλλήνων σωτηρίας, ἠνδραγαθήσαν οἱ Κορίνθιοι. Θεόπομπος δὲ φησὶ καὶ τὰς γυαῖκας αὐτῆς εὐξασθ' τῆς Ἀφροδίτης ἐρωτᾶ ἐμπροσθεῖν τοῖς ἀνδράσι αὐτῆς, μάχεσθ' ἰστέρες τῆς Ἑλλάδος τοῖς Μήδοις, εἰσελθῆσθαι εἰς τὸ ἱερόν τῆς Ἀφροδίτης, ὅπως ἰδρύσαδ' τὴν Μήδειαν λέγουσιν ἤρας περσασσάσης. ἔδ' δὲ καὶ τὸν ἀναγχαζομένον ἐλεγείῳ ἐισόντι ἐς τὸν ναὸν ἀεσιτερᾶς χειρὸς, αἰδ' ὅς. *varie autem apud eos Auctores scriptum hoc epigramma reperitur; nam pro εὐδυμάχων, apud Plutarchum est, ἰδυμάχων, ὅς ἀλε μάχων apud Pindari Scholiastem. pro, εὐχόμεναι, Atheniens habet, εὐχεσθ', Plutarchus, εὐξάμεναι. pro ἐμήσατο, Plutarchus ἐμίσητο, ὅς Pindari Scholiastes, ἐβούλατο. pro, πέρσαι, Pindari Scholiastes habet, μῖδοις, ὅς pro περσόμεν, legit, δομεναι. ut in tanta scriptorum ὅς codicum varietate nescias quid potissimum sequare.*

Οὗτ' ὅς] *Aristides in Miltiade*, ὡς περ οὐς Σιμωνίδης εἰώθει πρῶτον ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν. *quo loco Scholiastes hac refert*, πλείων ὁ Σιμωνίδης, περσέειχε πνὶ τῶν, καὶ λείψανον εὐρών, κοσμήσας, ἔδραψε, καὶ κοιμηθέντι παρέστη τῷ λειψάνου τὸ εἶδωλον, συμβουλευθὼν μὴ κλεῖν. ὁ δὲ, ἀναστὰς, τοῖς ναύταις ἀνεκοινοῦντο. οἱ δὲ, μὴ πειθόμενοι, ἀνηγάγοντο. αὐτὸς δὲ κατέμενεν ἐκπῆ. χερσῶν δὲ χερσάμενοι, ναυαγίῳ φείποντο. καὶ ὅτι τούτῳ πρῶτον Σιμωνίδης αὐτὸν ἐπιγράμματι

ἡγάματι. ἔσθ' &c. Horum autem versuum meminerunt Ioannes Tzetzes in politicis carminibus, & Valerius Maximus lib. 1. cap. de somniis, ita scribens, Longè indulgentius Dii in pœta Simonide, cuius salutare inter quietem admonitionem consilij firmitate roborauerunt. is enim cum ad litus nauem appulisset, inhumatumq; corpus iacens, sepultura mandasset, admonitus ab eo, ne proximo die nauigaret, in terra remansit: qui inde soluerant, fluctibus, & procellis in conspectu eius obrui sunt: ipse latatus est, quod vitam suam somnio quam nauis credere malisset. Mevor autem beneficij elegantissimo carmine eternitati consecrauit. Melius illi, & diuturnius, in animis hominum sepulcrum constituens, quam in desertis & ignotis arenis struxerat. Isaacijs in Lycophronem, τὴ λοιπὸν ἢ παροιμία ἐπὶ ταύτῃ πεπλήρωται, ἄλλον ἰατρὸς αὐτὸς ἔλκει βεύς. ἢ ὡς ὁ νεκρὸς οὐκ εἶνος ὁ σωτῆρ Σιμωνίδε.

Ἄνδρὸς] Extat hoc epigramma apud Thucydidem in lib. Histor. VI. & Aristotelem lib. Rhet. 1.

Μνήμη] Herodotus in Urania, ἐπιγράμμασι μὲν νῦν καὶ σάλῃσι ἔξω ἢ τὸ τῆ μάντιος ἐπίγραμμα Ἀμφικλυδὸς εἰς σφείας οἱ ἐπισημαίνοντες, τὸ δὲ τῆ Μάντιος Μεγίστου, Σιμωνίδου ὁ Λεωφρέπιδος ἔστι κατὰ Ξενίω ὁ ἐπιγράφας.

Οἶδός] Ex epigr. Grec. lib. 111. eis ἀνδρείους.

Χαίρετ'] Ex eodem libro.

Τοὺς δὲ πολ'] Ex lib. 111. epigram. Græcorum, eis ναυαγήσοντας.

Παῖδες] Depromptissimus hoc distichon ex manuscripto, qui apud me est, Scholiaste in Aristidis Panathenæicam orationem.

Εἰ τὸ καλῶς] Ex eodem Scholiaste hoc epigramma descriptum est.

ΕΞ

Εξ οὗτ'] Hoc quoque ex eodem Scholiaste accipimus.

Εὐκλίας] Ex epig. Gr. lib. III. εις ἀνδρείους. sed in scripto exemplari, pro μνησίων, est, μυσίων. videndum, an aptius sit.

Τόξα] Ex lib. IV. epigr. Græcorum, ἀπὸ στρατιῆς.

Τὸν δὲ ποδ'] Ex eodem lib. εις ναούς.

Εὐθυμάχων] Ex lib. III. εις ἀνδρείους.

Δημόκριτος] Plutarchus ἐν τῷ ἀπὸ τ' Ἡροδότου κειμένῳ βίῳ, ὅτι δὲ ἐκ ἐπιπέτου βυληθείς Δημοκρίτον, ἀλλ' ἐπ' αἰχὴν Ναξίων, ῥωμάθηκε τὸ ψεῦδος, δὴ ἄλλ' ὅτι τῷ Ἰθαλίῳ πρὸς ὅλους, καὶ παρασκευάσῃ τὸ Δημοκρίτου κεινόμενον, καὶ τὴν ἀρεσίαν, ἣν ὅππῃ γράμματι Σιμωνίδης ἐδήλωσεν. Δημόκριτος ὅς ε.

Μίεσοι] Plutarchus in eodem libro, οἱ γὰρ Θηβαῖοι τ' Ἰθαῖοι ἡγομένους ποσειπύσουσας τῆς βαρβάρων προθύμια παρεσθίδου φεύγουσιν, αὐτοῖς δηλονότι τῆς ἐν Θερμοπύλαις σιγμάτων χάριν ὑποιδόντες. ἀλλὰ Κορινθίους ἴε καὶ τάξιν, ἣν ἐμάχοντο τοῖς βαρβάροις. καὶ τέλος ἡλίον ὑπέβηξεν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς πλαταιᾶς ἀγῶντος, ἔξισι Σιμωνίδου πυθιάς γράφοντος ἐν τούτοις, Μίεσοι ὅς ε. Ταῦτα γὰρ οὐχ ὅτι ἐν Κορίνθῳ διδάσκων, οὐδὲ ἄσμα ποιῶν εἰς τὴν πόλιν, ἀλλ' ὅτι τὰς φράσεις ἐκείνας ἐλεγεία γράφον ἰσθρηνίκα.

Ἡραῦ] Julius Pollux lib. V. ἐνδοξον δὲ καὶ Λυκάδα τ' Ἰθαλίαν Σιμωνίδης ἐποίησε γράψας τὴν τὴν γράμματι ἐπὶ τῷ Ἰαφῷ τῆς κωδὸς, ἣς αὐτὸς ὅς ε.

Πατρίς] Pausanias regum Eliacorum lib. II. παρὰ δὲ τῷ γέλωτος τὸ ἄσμα ἀνάκειται φίλων, τέχνη τῷ Αἰγινήτου γλαυκείου. τῷ τῷ φίλωνι Σιμωνίδης ὁ Λεωφρέπης, ἐλεγείον δεξιώτατον ἐποίησεν. πατρίς ὅς ε.

Ἰθμια] Ex Herbaestione, apud quem in manuscriptis exemplaribus, ἀεισόμενος, ποιεῖ, ἀεισόμενος τῶν περὶ τῆς

Εἶπον

- Ἐπιον] *Ex lib. III. epigr. Græc. eis ἀγωνιστάς.*
- Ἰδιμα] *Ex lib. I. eis Ἰεσπυρας ἀγῶνας.*
- Ἀκρον] *Hoc epigramma Simonidis esse scribit Diogenes in Empedocle, ubi hac addit, πῆδες δὲ τὸν δεύτερον σίχον, οὕτω προσφύρον,*
 ἀκροτάτης κορυφῆς τύμβου ἀκροῦ κατέχει.
- Γνώδι] *Ex lib. I. epigr. Græcorum, eis ἀγωνιστάς.*
- Ἡ' μέγ'] *Ex Hephaestione.*
- Δίφρου] *Ex epigr. Græc. lib. III. eis ἀνδρείους!*
*ita autem scribendum, non Δίφρου. Δίφρος enim βωπι-
 τίας ὄρου, ut tradit Euphorion.*
- Οἱ μὲν ἐμὲ] *Ex epigr. Græc. lib. III. eis ἀνδρας δια-
 σήμους.*
- Σῶμα] *Ex eodem libro, eis ναυαγήσαντας.*
- Αἰ' αἰ'] *Ex eodem libro, eis νέους καὶ γέρας.*
- Φῆ ποτε] *Ex lib. III. eis ναυαγήσαντας.*
- Τῶν αὐτῶ] *Ex eodem libro, eis ἀγαθούς ἀνδρας.*
- Θηρῶν] *Ex eodem libro, eis ἀνδρείους.*
- Εὐφρῶ] *Ex lib. I. eis ὄβριγας.*
- Πολλά] *Ex lib. III. eis ἀνδρας οὐκ ἐπισημοῦς.*
- Εὐδαίει] *Ex lib. III. eis υἱούς καὶ θυγατέρας.*
- Εσβέδης] *Ex lib. III.*
- Οὕτω] *Ex lib. III.*
- Ἡμερὶ] *Ex lib. III.*
- Ἀρτέμιδος] *Diogenes in Arcesilao, ἕτερου (Ἀρκε-
 σίλαου) ἀγαλματοποιός, eis ὃν καὶ Σιμωνίδης ἐποίησεν
 ἐπιγράμμα τουτὶ, Ἀρτέμιδος ὅς.*
- Τὸν τραγῳποῖω] *Ex lib. IV. epigramm. Græcorum,
 eis ἀγαλματοποιῶν.*
- Γράψε] *Pausanias ἐν τοῖς φωνικαῖς recitat hoc disti-
 chon, cuius & manuscriptorum Scholiastes in Platonic
 Gorg. meminit.*

Πραξιτέλης] *Ex lib. I V. epigramm. Græcorum;*
 εἰς ἀγάλματα θεῶν.

Ἰφίων] *Ex lib. IV. εἰς εἰκόνας Βακχῶν;*

Τίς ἀδὲ] *Ex eodem libro.*

Τὸν ἐν Ρόδῳ] *Ex eodem libro.*

Κίμων] *Ex lib. IV. εἰς οἴκους.*

Ὡτ' ἴτε] *Ex lib. IV. εἰς πεταμούςς.*

Οὐδ' ἐν] *Extat hæc Elegia apud Stobæum capiti*

LXXXVI.

Τὴν γὰρ] *Athenai verba sunt ex lib. III. Καλλίστα-*
 τῶ ἐν ἐβδόμῳ συμμίκλων φησιν, ὡς ἐστὶ μὲν ἄπαρά τῆ
 Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς κραταυροῦ καύματ' ὄραν, καὶ τῆ εἰ-
 νοχῶν τοῖς ἄλλοις μισθόντων εἰς τὸ ποτὸν χόρον, αὐτῷ δὲ
 ἔ, ἀπειχθῆσαι τὸ δὲ ἐπίγραμμα, τὴν γὰρ ἔσθ.

Οὕτω τοι] *Ex epigramm. Græcorum lib. V I. ἀπ'*
στραπωτῆς.

Μιξονόμου] *Athenais lib. X. χειρόδην δ' ὅτι καὶ Σι-*
μωνίδου ταῦτα πεποιθμένα ὡς φησὶ Χαμαιλέων ὁ Ηρα-
κλέους ἐν τῷ περὶ Σιμωνίδου, μιξονόμου ἔ. φασὶ δ' οἱ μὲν
ὅτι τιν' ἔστ' ἀρχαίων ἀναθημάτων ἐν χαλκίδι τοῦτ' ἐπι-
γραφεῖται. πεποιθῆσθαι δ' ἐν αὐτῷ τράζον καὶ δελφίνα, περὶ ὧν
ἔστι τὸν λόγον τούτον. οἱ δὲ εἰς ἑπτάνοιον ψαλθίον δελφίνα
καὶ τράζον εἰργασμένον εἰρήνης. καὶ ἔστι τὸν βουφόρον, καὶ τὸν Διο-
νύσου θηράσαντα τὸν διθύραμβον. οἱ δὲ φασὶν ἐν Ἰκλίδι τὸν
Διονύσου θύομενον βοῦν ὑπὸ πιν' ἔστ' νεανίσκων παιδείας
πυλέκει. πηλοῖον δὲ τῆς ἑορτῆς ἕσης εἰς χαλκίον δοθῆναι
τὸν πέλεκυν. τὸν οὖν Σιμωνίδην ἐπὶ γένον ἔοντα βαδίσαι
πρὸς τὸν χαλκία, κομιούμενον αὐτόν. ἰδόντα δὲ καὶ τὸν τε-
χρίτῳ κοιμώμενον, καὶ τὸν ἀσκὸν καὶ τὸν κερκίνον εἰκὴ κείμε-
νον, καὶ ἐπαλλήλως ἔχοντα τὰ ἑμπεσσομένους, οὕτως ἐλθόντα εἰ-
πεῖν πρὸς τοὺς Λιμῆδεις τὸ προσκείμενον πρόβλημα. τὸν
μὲν γὰρ τῷ ἐρίφου πατέρα τὸν ἀσκὸν ἔστι. χέτλιον δὲ ἰχθυῖν;
 τὸν

τὸν καρκίνον. νυκτὸς δὲ παῖδα τὸν ὕπνον, βουφόνον ἢ καὶ Διο-
τύσου θεράποντα τὸν φέλεκω.

Φημί] *Athenaeus lib. x.* πεποιήκη δὲ καὶ ἕτερον ἐπι-
γραμμα ὁ Σιμωνίδης ὁ παρέχει τοῖς ἀπείροις ἰστορίας ἄπο-
ρίαν, φημί ὅτι λέγει ἢ ἐν τῇ καρδίᾳ διαβίβοντα αὐτὸ, δι-
δάσκειν τὰς χορὰς, ἢ δὲ τὸ χορηγεῖον ἀνω πρὸς Ἀπόλλω-
νῳ ἱερῶ μακρὰν τῆς θαλάσσης. ὑδρεύεσθ' ἔν καὶ τοὺς αλλυς,
καὶ τὰς ἀπὸ τῶν Σιμωνίδου κάτωθεν ἔνδα ἢ ἡ κρήνη, ἀνακο-
μίζονται δ' αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ὄνου, ὃν σκάλωμα Ἐπειὸν, διὰ
τὸ μυθολογεῖσθαι τὸτο δρᾶν ἐκκένον, καὶ ἀναγεγράφαι ἐν τῷ
τῷ Ἀπόλλωνος ἱερῶ τὸν βραχὺν μῦθον, ἐν ᾧ ὁ Ἐπειὸς ὑδρο-
φορεῖ τοῖς Ἀτρεΐδαις, ὡς καὶ Σίησι χορὰς φησιν, φημί γὰρ
αὐτὸν ὕδωρ αἰετοφορέοντα διὸς κοδρα βασιλεῦσιν. ἰσπαρόν-
των οὖν τούτων, ταχθῆναι φασὶ τῷ μὴ ὡσαυτομένω ἢ
χορὰ τῆς εἰς τὴν ὠκείαν κωραν, παρέχειν τῷ ὄνω χοίνικα
κρινῶν. τὸτο οὖν καὶ τῷ ποιητῇ λέγεσθαι, καὶ ἢ τὸν μὲν οὐ
φύροντα τὸτο τέτιγθ' αἰδλον, τὸν οὐκ ἐδέλοντα αἰδιν.
παροπιᾶδιν δὲ τὸν ὄνον. μέγα δειπνον τὴν χοίνικα τῆς
κρινῶν.

Χρυσῶ] *Recitat hos versus Tzetzes, ubi de Mar-
sia in politicis carminibus scribens:*

Τὴν δ' ἔεν ταύτῳ πεφασὶν ἄσματι Σιμωνίδης.

Τούτο καν] *Apud Joann. Stobaeum cap. cxv.*

Οὐκ ἔστι] *Citat Simoniadis hos versus ex τῶν ἐπιγραμ-
μάτων Ioannes Stobaeus in libro ἐκλογῶν φυσικῶν
γλωσσῶν.*

Ζυγὸς] *Ex eodem scriptore. sed prior versus men-
desus.*

Ὅτι λάρνακι] *Referuntur hi versus à Dionysio Ha-
licarnasseo ἐν τῷ ἀπὸ σωθίσεως τῶν ὀνομάτων, cuius verba
sunt, ἐστὶ ἢ ἡ διὰ πλάγους φερομένη Δανάη τὰς ἑαυτῆς ἄπο
δυρομέ-*

δουρομένη τύχαι, πέρα τῶ Σιμωνίδη διὰ τούτων, ἔτε λάρ-
νακι &c. sed pro, λίμνα δείματι, quidam terponικῶ
κύμβα, vel, πρύμνα κύματι. pro τέκνον αὐτεσ, est τέκος
apud Athenaeum lib. 1 x. in quo Simonidei huius car-
minis meminit his verbis, Σιμωνίδης ἦ ἐπὶ τῷ Περσῶν
τὴν Δανάω ποιῆι λέγουσα, ὦ τέκος, ὦ &c.

Τίς κεν] *Dioegenes Laërtius in Cleobulo*, φέρουσι δὲ
ῥητύειον Σιμωνίδου ἄσμα ὅπου φησὶ, τίς κεν &c.

Υγαίνειν] *Huius Scholij multis meminerunt. nos à*
Clemente Alexandrino sermo. λόφῳ γ'. descriptimus.

Οὐδὲ δ] *Ex Joanne Stob. cap. lxxxvii.*

Τῶν ἐν Θερμοπύλαις] *Diodorus Siculus libro xv.*
διότι οὐχ οἱ τῶν ἰσοειῶν συγχαφῆς μόνοι, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ
καὶ τῆς ποιητῆς κατ' ἐξέχουσαν αὐτῆς τὰς ἀνδραγαθίας, ὧν γέ-
γονε καὶ Σιμωνίδης ὁ μελοποιὸς, ἀξίον τῆς ἀρετῆς αὐτῆς
ποιήσας ἐγκώμιον ἐν ᾧ λέγει, τῆς ἐσ &c.

Ἐστὶ τίς λόφῳ] *Ex Clementis Alexand. sermo. l.*
λόγ. δ'.

Τοῦ καὶ ἀπειρήσοι] *Recitat hos versus Tzetzes in Po-*
liticis carminibus, de Orpheo ita scribens,

ὡς γράφει περὶ αὐτῆ καὶ Σιμωνίδης ἔτω.

Τοῦ &c.

Ἀνθρώπων] *Legitur hoc fragmentum apud Plutar-*
chum ἐν παλαμνητικῷ πρὸς Ἀπολλώνιον, cuius senten-
tiam videtur imitatus Horatius lib. 1. Carm.

Pallida mors aequo pulsat pede pauperum ta-
bernas,

Regumq, turres &c.

Τὸ γὰρ γελωνμένον] *Hanc quoque sententiam ex-*
pressit Horatius lib. 111. Carm.

———— non tamen irritum

Quodcumque retro est, efficiet: neque

Diffin-

Diffinget, infectumq; reddet

Quod fugiens semel hora vexit.

Simonidis autē versus reperitur apud Sophoclis Scholiastem in Aiace.

Χαίρετε] *Aristoteles Rhet. lib. III. κὺ ὁ Σιμωνίδης, ὅτε μὲ ἐδίδα μωδὸν ὀλίγον αὐτῶ ὁ νικῆσαι τοῖς ὀρεῦσιν, ἐκ ἠδὲ ποιεῖν, ὡς συχαίρων εἰς ἡμίονοις ποιεῖν. ἐπεὶ δὲ ἰκανὸν ἔδωκεν, ἐποίησε, χαίρετε &c. Sed Simonidis locum non nihil illustrat quod scribit Heraclides ἐν τῇ ῥηγίνων πολιτείᾳ, ἐτυράννησε δὲ, ἰηquist, αὐτῆς Αναξίλας Μικασήνιος, κὺ νικῆσαι ὀλύμπια ἡμίονοις, εἰσέλασε τοὺς Ἕλληνας, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐπέσκηψεν εἰσῶν, εἶσα τί ἂν ἐπολεῖ νικῆσαι ἵπποις. ἐποίησε δὲ κὺ ὀπνίλιον Σιμωνίδης, χαίρετ' &c.*

Μήμε] *Aristides ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἐξαφθέματ' λόγῳ adducit hos versus.*

Σχέτλιε] *Apollonij Rhodij Scholiastes in lib. III. Argonaut. hac scribit: Ἀπολλώνι' μὲν Ἀφροδίτης τὸν ἔρωτα χυμειολογεῖ. Σαπφῶ δὲ γῆς κὺ οὐρανοῦ. Σιμωνίδης δὲ Ἀφροδίτης κὺ Ἀργεῶς, χέτλιε &c.*

Οὐδὲ γδ] *Plutarchus sympos. lib. VIII. νῆπιμία γδ ἔχῳδες κὺ γαλήνη, κὺ τούναρτιον, ὡς Σιμωνίδης φησιν, ἐδὲ γδ &c. ita Plutarchi locum emendavimus ex auctoritate veterum librorum.*

Ἀγλαῖ] *Citatur hic versus ab Aristophanis Scholiaste ἐν ὄρνισι. apud eundem tamen paulo supra, χαλιδῶν, πρῶς, χαλιδοῖ scriptum est.*

Πορφυρέν] *Athenaeus lib. XIV. οὐδέ σοι ἀρῆσκει ἄρα ὅ ἔξενε τὸ Σιμωνίδειον, κάρτα δοκίον τοῖς ἔλλησιν εἰρηδαί, πορφυρέου &c.*

Τίς ἀδονᾶς ἀτερ] *Athenaeus lib. XII. καὶ οἱ φρονιμώτατοι δὲ φησι, κὺ μεγίστω δόξαν ἐπὶ σοφίᾳ ἔχοντες, μέγιστον ἀμαδὸν τὴν ἡδονὴν εἶν' νομίζουσι, Σιμωνίδης μὲν οὕτως*
Υ
λίγων

λέγων, τίς γδ &c.

Πίνε] *Aristophanis Scholiastes* ἐν ἰκτινῶν. ἴοτε γδ φησιν ἐπ' αὐμῖ σοι τὸ Σιμωνίδε μέλθ' ὡνε &c. ἐκ τῆς Σιμωνίδε ἢ τῆτο τεδρίππων. ἴδ' ἢ συμφοραῖς, ἐπ' ἰδλοῖς. τῆς μέσων γδ ἢ συμφορά.

Οἶνον] *Athenæus lib. x.* ἴοστο γδ παθεῖν ἐ δύνανθ οἱ τῶν κτ' Σιμωνίδειω πίνοντες, οἶνον &c. *Horatius Simonidem imitatus, de vino dixit, — neque*

Mordaces aliter diffingunt sollicitudines.

lib. i. Carmi.

Α μωδοσ.] *ex Arist.* ἐν τῷ περὶ τῆς ὄψαθ' ἔλεματος λέγθ.

Δίδωπ] *Athenæus lib. xi.* κ' Σιμωνίδε ἢ, τὰς πλειάδας, πλειάδας εἴρηκεν ἐν τῆτοις. Δίδωπ &c. σαφῶς γὰρ τὰς πλειάδας ἔσας Ἀτλαντθ θυγατέρας πλειάδας καλεῖ.

Μαιάδος] *Recitat hos versus Pindari Scholiastes in Nephelis, Σιμωνίδε ἢ μίαν τῆς πλειάδων Μαιᾶν, ὁρίαν προσσηόρδων, ἐπ' ὧν, Μαιάδος &c. Isacius quoque in Lycophronem eundem Simonidis locum adducit. sed in utraque scriptura mendum.*

Τὸ δοκεῖν]. *Ex Euripidis Scholiaste in Oreste, sed pro, τὰ μάλα δῖα, emendavit Henricus Stephanus, τὴν ἀλκίειαν.*

Ἐπέξαθ'] *Aristophanis Scholiastes super illo versu in Nephelis, Ἄσαι Σιμωνίδε μέλος τὸν κειθὸν αἰς ἐπέξαθ. hac scribit, τῆτο τὸ μέλος Σιμωνίδε ἐξ ὀπτικῆς ἐπέξαθ' ὁ κριός, οὐκ αεικίως. ἦν δ' ἔπαλαιος Αἰγυπθῆς. ἀλλως. τῆ φρός τὸ ζῆσον κοινωνία τ' λέξιος σωκέπαζε τὰς κοινωνίας ὁ ποιητῆς λέγων, ἐπέξαθ' &c.*

Ἰρε] *Plutarchus ἐν τῷ περὶ φυγῆς. Ἀν γδ τούτων τίς μνημονεύη φρένας ἔχων, κ' μὴ πάντα πσι τετυφωμένος, αἰρήσεθ' κ' νῆσον οἰκεῖν φυγὰς γυόμενθ' γύαρον, ἢ Κίταρον σκληρὰν, ἄκαρπον, κ' φυτεύουθ' χακὴν, ἐκ ἀδυμῶν, ἐδ' ἐ δούρομενθ',*

ρβμιν Θ, ἐδὲ λέγων ἐκείνα τὰ ἔξω παρὰ Σιμωνίδῃ ἠγωναι-
κῶν, ἴξει Θ.σ.

Οὐδὲ] *Euripidis Scholiastes in Medea*, ὅτι δὲ ἐβα-
σίλεισε Κορίνθῃ, Ιάσων, ἰσοροδοῖν Εὐμμλ Θ καὶ Σιμωνίδης,
λέγων οὕτω. οὐδὲ Θ.σ.

Ὡς δορυ] *Athenaus lib. IV.* ὅτι δὲ τὸ ποίημα τῆτο
Σίησιχόρῳ ἐστίν, ἰκανώτατος μάρτυς Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς,
ὃς ἄρῃ τῷ Μελεάχρῳ τὸ λόγον ποιούμενος φησίν, ὡς διὰ Θ.σ.

Ιουσεφάνῃ] *Ex Athenai lib. IX. cuius verba sunt:* καὶ
ἐν ἄλλοις ὁ Σιμωνίδης εἴρηκεν ἐπὶ Ἀρχεμόρῳ. Ιουσεφάνῃ. *ita
in vetere manuscripto libro legitur hic versus.*

Ὡν ἄρωπε] *Aristides ἐν τῷ περὶ τοῦ ᾠδῶν θάλαμα*
λόγῳ. Κατάσσε ἀγῆς τις Σιμωνίδειος ἀμείψῃ, ὠν ἄρωπε
Θ.σ. *et cetera.*

Κοενδίοις] *Aristot. Rhetor. lib. I.* διὸ λελοιδωρεῖσθαι
ὑπέλαβον οἱ Κορίνθιοι ὑπὸ Σιμωνίδου ποιήσαντ Θ, Κοεν-
δίοις Θ.σ. *Plutarchus in Dione*, ἀραχ ὡς περὶ ὁ Σιμωνί-
δης φησίν ὡς Σόαστε Σενεκίων, τοῖς Κοενδίοις ἐ μιλῶειν τὸ
ἴλιον, ὅτι στρατεύουσι μετὰ τῷ Ἀχαιῶν, ὅτι κλέεινοις οἱ περὶ
Γλαδκον ἐξ ἀρχῆς Κορίνθιοι γερνότες, *Cumemáχεν πορδύ-
μωσ. meminuit etiam in Themistocle.*

Ὡς ὁ πῶτας] *Refert hos versus Aristoteles in lib. V.
de historia animalium, ita scribens:* Ἡ δὲ Ἀλκυῶν τί-
τη περὶ Ἰσπᾶς χειμεινάς. διὸ καὶ καλοῦνται, ὅταν εὐδαιναὶ
γένων ἢ αἱ Ἰσπᾶι Ἀλκυονίδες ἡμέραι, ἐπὶ μὲν πρὸ Ἰσπᾶν,
ἐπὶ δὲ μετὰ Ἰσπᾶς, καθὰ καὶ Σιμωνίδης ἐποίησεν. ὡς ὁ πῶ-
ταν Θ.σ. *meminuit horum Carminum Suidas ἐν τῷ ἄλ-
κυονίδες, ἡμέραι αἱ εὐδαιναί· περὶ ἣ τῷ ἀριζμῷ διαφέρον ἢ.
Σιμωνίδης γὰρ ἐν πεντάθλοισι 14. φησίν. Αὐτοῖσθι quoque
Προμηθισμῷ, Ἀλκυονίδες ἡμέραι, ἰημῖτ, αἰεὺ δαιναί.
περὶ τῷ ἀειζμῷ διαφέρον ἢ. Σιμωνίδης γὰρ ἐν πεντάθλοισι ἐν
δεκά φησιν αὐτάς, καὶ Δεσπότης ἐν τοῖς ἀρὶ ζῶων.*

φοῖβος] *Locus hic Simonidis conrupte legitur apud Athenaeum lib. xv. Ἀπείων ἐν τῷ περὶ τῆς Ῥωμαικῆς Διαλέκτου φησὶ, τὸν εἴφανον πάλαι κωρωνὸν καλούμενον, ἀπὸ τῶν τοῦς χορδατὰς ἐν τοῖς θεάτροις αὐτῷ χεῖναι, αὐτοὺς τε φεκειμένους, καὶ ἐπὶ τὸν εἴφανον ἀγωνιζομένους. καθεὶς ἐν τοῖς Σιμωνίδει ἰδεῖν ὄσιν, οὕτω καλούμενα, φοῖβος ὅς.*

Ἡμερόφων] *Ita opinor legendum, non Ἡμερόφωνα apud Athenaeum lib. x. à quo hic Simonidis versus adducitur.*

Βιότῳ] *Sophoclis Scholiastes in Aiace, καὶ ἐν Σιμωνίδει ἐπὶ τῷ περὶ Λιγία ἀδύλου πεμφθέντι, βιότῳ ὅς.*

Ὀπλάς] *Aristophanis Scholiastes ἐν ἀχαρνέυσιν, οὐ μόνον Λεισοφάνης ἐπὶ τῆς χοίρων τὰς ὀπλάς εἴρηκεν, ἀλλὰ καὶ Σιμωνίδης ὁμοίως ἐπὶ χείρου, ὀπλάς ὅς.*

σὺν πορδάκρσιον] *Ita in manuscriptis Strabonis codicibus legitur lib. xiiii. hoc est, διαβρόχοις, ut ipse interpretatur.*

Ἐγυνηθίκην] *Ex Athenaei lib. v.*

Κίλειφθμῶ] *Fragmentum ex Athenaei lib. xv. de promptum.*

Οἶον τε] *Ex Eustathio Homeri enarratore.*

Ἐμίσιλα] *Apud Athenaeum lib. xiv.*

Ἐς ἄλα] *Porphyrus in Homericis questionibus, καὶ ἔστιν ἡ φριξ κινουμένου τῷ πνεύματι ἀρχή. Σιμωνίδης δὲ αὐτὴν καὶ δεῖξαι περὶ ὅσιν, ὅσιν ἐπὶ ἐπὶ. ἐς ἄλα ὅς.*

Δεῦτε] *Homeri Scholiastes in Ill. μ'. Ἡτὰ τὰ βράματα, ἐτὰ ἐν οἴκῳ δὲ ἐδιδόμενα, ἀλλὰ τὰ ἐν ὄσῳ, δεῦτε ὅς. Σιμωνίδης φησὶ.*

IN BACCHYLIDIS

FRAGMENTA.

Οὐ βοῶν] *Citat hos versus Athenaeus lib. xi. μεμονώεις*

μονίῃ δὲ, ἰηκίτι, ἢ βοιωτικῶν σκύφων Βακχυλίδης ἐν
τούτοις, ποιόμενος τὸν λόγον πρὸς τὰς Διοσκύρους, καλῶν
αὐτοὺς ἐπὶ ξενίᾳ, οὐ βοῶν. *Videntur autem Bacchylidis
versus confirmare id, quod tradit Lactantius, anti-
quus Grammaticus in Statij enarratione, in Alalco-
menio scilicet Boetiorum civitate natum Bacchylidē.*

Τίτ[ει] Hoc de Pace fragmentum descriptum est ἐ
Joanne Stobaeo cap. LIII. videndum ἄ, νημ pro πέλον
τω, αριῖς sit, πλέκον).

Γλυκεῖα] *Athenaeus lib. II.* οὐ γὰρ ἀπὸ πάσης εὐ-
θυμίας, ἢ πληρώσεως τὸ καυχᾶσθαι, ἢ σκώπῃν, ἢ γλοισί-
ζειν, ἀπὸ δὲ τῆς ἀλλοιότητος τὴν γλώσσῃν, ἢ πρὸς τὸ ψαδὲς
πρεπούσης, ἢ γίνεσθαι ἢ μέθῃν, διὰ Βακχυλίδης φησὶ, Γλυ-
κεῖ' Ἔ. *Videtur autem Horatius hos versus aliqua
in parte imitatus Ode VIII. lib. I. — neque*

Mordaces aliter diffugiunt sollicitudines.

Ἔ Ode XI. lib. II. — *dissipat Euhius*

Curas edaces. quae certe pertinent ad Græca illa.

Ἀνδράσι δ' ὑψοτάτω πέμπει μύριμα. Ἔ *hec ex
lib. I. Carm. Ode XVIII.*

— *quae subsequitur cæcus amor sui*

Astollens vacuum plus nimio gloria verticem,

Arcaniq, fides prodiga pertucidior vitro,

respondent Græco carmini,

Πᾶσι δ' ἀνδράποισι μοναρχήσῃν δοκεῖ Ἔ.

Θηητοῖς] *Exstat hoc fragmentum apud Stobæum ἐν
τοῖς φυσικοῖς, qui liber nondum est à quoquam editus.*

Εὐτε] *Athenaeus lib. XV.* οἱ δὲ ποτηρικῆ εἶδ' Ἔ τὴν ἀλ-
κύλλῃ φασὶ. Βακχυλίδης ἐρωτικοῖς, Εὐτε Ἔ.

Ολβιῶ] *Versus hi ἐκ τῆς Βακχυλίδου ὀπινικίων le-
guntur apud Stobæum ἐν τῷ περὶ εὐδαιμονίας.*

Ἀνδρία] *Bacchylidis hos ἐν τῷ ὑπορχομαίων versum*

φοῖβος] *Locus hic Simonidis conruptè legitur apud Athenæum lib. xv. Ἀπείων ἐν τῷ ἀπὸ τῆς Ῥωμαικῆς διαλέκτου φησὶ, τὸν εἴφανον πάλαι κερωνὸν καλούμενον, ἀπὸ τῶν χορδατῶν ἐν τοῖς θεάτροις αὐτῷ χεῖραυ, αὐτοὺς τε φεικκίμους, καὶ ἐπὶ τὸν εἴφανον ἀγωνιζομένους. καὶ δὴ ἐν τοῖς Σιμωνίδου ἰδεῖν δεῖν, οὕτω καλούμενον, φοῖβος & c.*

Ἡμερόφωνε] *Ἰτα opinor legendum, non Ἡμερόφωνε apud Athenæum lib. x. à quo hic Simonidis versus adducitur.*

Βιότῳ] *Sophoclis Scholiastes in Aiace, καὶ ἐν Σιμωνίδου ἐπὶ τῷ πρὸς Αἰγία ἀδύλου πεμφθέντι &, βιότῳ & c.*

Ὀπλάς] *Aristophanis Scholiastes ἐν ἀχαρνέσσι, οὐ μόνον Λεισοφάνης ἐπὶ τῶν χοίρων τὰς ὀπλάς εἴρηκεν, ἀλλὰ καὶ Σιμωνίδης ὁμοίως ἐπὶ χείρου, ὀπλάς & c.*

σὺν πορδ ἀκροισιν] *Ἰτα in manuscriptis Strabonis codicibus legitur lib. xiiii. hoc est, διακρόχους, ut ipse interpretatur.*

Ἐγυνηθίκην] *Ex Athenæi lib. v.*

Κίλειφάμω] *Fragmentum ex Athenæi lib. xv. de promptum.*

Οἶον τε] *Ex Eustathio Homeri enarratore.*

Ἐμίσυλα] *Apud Athenæum lib. xiv.*

Ἐς ἄλα] *Porphyrus in Homericis questionibus, καὶ ἔστιν ἡ φριξ κινουμένου τῷ πνεύματι ἀρχή. Σιμωνίδης δὲ αὐτὴν καὶ δεῖξαι πεφώμενον &, ἔτω ἐπὶ. ἐς ἄλα & c.*

Δεῦτε] *Homeri Scholiastes in Il. μ'. Ἡ' ἵα τὰ βράματα, ἐ τὰ ἐν οἴκῳ δὲ ἐδιδόμενα, ἀλλὰ τὰ ἐν ὁδοῖ, δεῦτε & c. Σιμωνίδης φησὶ.*

IN BACCHYLIDIS

FRAGMENTA.

Οὐ βοῶν] *Citat hos versus Athenæus lib. xi. μεμονώει*

μονίη δὲ, *inquit*, καὶ βοιωτικῶν σκυῶν Βακχυλίδης ἐν
τούτοις, ποιούμενος τὸν λόγον πρὸς τὸς Διοσκύρους, καλῶν
αὐτοὺς ἐπὶ ξενίᾳ, οὐ βοῶν. *Videntur autem Bacchylidi-
dis versus confirmare id, quod tradit Lactantius, anti-
quus Grammaticus in Statij enarratione, in Alalco-
menio scilicet Boetiorum ciuitate natum Bacchylidē.*

Τίτ[η] Hoc de Pace fragmentum descriptum est ἐ
Joanne Stobaeo cap. LIII. videndum ἄ, num pro πέλον
ται, aptius sit, πλέκον θ.

Γλυκεῖα] *Athenaeus lib. II.* οὐ γὰρ ἀπὸ πάσης εὐ-
θυμίας, καὶ πληρώσεως τὸ κευχαῖσθαι, καὶ σκάπτειν, καὶ γλοισί-
ζειν, ἀπὸ δὲ τῆς ἀλλοιότητος τὴν γλώσσῃ, καὶ πρὸς τὸ ψαδὲς
πρεπούσης, ἢ γίνεθαι καὶ μέδω, διὰ Βακχυλίδης φησι, Γλυ-
κεῖ' ἔ. *Videtur autem Horatius hos versus aliqua
in parte imitatus Ode VIII. lib. I. — neque*

Mordaces aliter diffugiunt sollicitudines.

ἔ Ode XI. lib. II. — dissipat Euhius

Curas edaces, quae certe pertinent ad Graca illa.

Ἀνδράσι δ' ὑψοτάτω πέμπει μύριμα. ἔ *haec ex
lib. I. Carm. Ode XVIII.*

— quae subsequitur caecus amor sui

Attollens vacuum plus nimio gloria verticem,

Arcanij, fides prodiga perlucidior vitro,

respondent Graco carmini,

Πᾶσι δ' ἀνδράποισι μοναρχήσῃν δοκεῖ ἔ.

Θηητοῖς] *Extat hoc fragmentum apud Stobaeum ἐν
τοῖς φυσικοῖς, qui liber nondum est à quoquam editus.*

Εὐτε] *Athenaeus lib. XV.* καὶ δὲ ποτηρία εἶδ' ἔ τὴν ἀλ-
κίλλω φασί. Βακχυλίδης ἑρωτικοῖς, Εὐτε ἔ.

ΟΛΒΙΘ.] *Versus hi ἐκ τῆς Βακχυλίδου ἑπικυκλίον le-
guntur apud Stobaeum ἐν τῷ περὶ εὐδαιμονίας.*

Ἀυδία.] *Bacchylidis hos ἐν τῷ ὑπορχημαίων versis*

citat Stobaeus cap. περι ἀληθείας.

Εἰς ὄρϑ] *Ex eodem Stobaeo cap. CVI.*

Ξανδοῦτειχα] *Pindari Scholiastes in περιελεγμένοις*
Ῥωδῆν δὲ Ἰέρωνα τὸν γέλων ϑ ἀδελφὸν νικίσιωντα χϛ Ἰππ
 οή: Ὀλυμπιάδα, ἐν ταύτῃ τελευτήσῃ. τὸ δ' ὄνομα τῆ νικασ
 τϑ Ἰππου, φερένικός ἐστι. μέμνηται δ' αὖτε Βακχυλίδης
 γραφῶν οὕτως, Ξανδοῦτειχα ϑ ϑ.

Οὐχ ἔδρας] *Referuntur hi' versus à Dionysio Habē*
carpasso ἐν τῷ περὶ Ῥωδιέσεως ἡ' ὀνομάτων, ϑ Athe-
παι, in lib. IV. cuius verba sunt: ἡ δ' ἰσορροχιατική ἐστι,
ἐν ἡ' ἄδων ὁ χορὸς ὀρχεῖται, φησὶ γὰρ ὁ Βακχυλίδης, οὐχ ἔ-
δρας ϑ ϑ.

Ω' περιέκλιτε] *Ex Hephaestione.*

Ἐση] *Athenaeus lib. IV. Βακχυλίδης δὲ περὶ τῆ Κίτου*
 κϑ οἴκου φησὶν, Ἐση ϑ ϑ.

Ἡ' καλὸς] *Ex Hephaestione, apud quem pro, ὀρᾶς,*
legerem ἱρᾶς, vel ἱρᾶ.

Σύδ'] *Ex eodem Hephaestione.*

Λι' αἰ'] *Stobaeus cap. CXXIX. legitur pro, ἀφθέκλοισιν,*
 ϑ, ἀφεύκλοισιν.

Φάσωμεν] *Ex Plutarcho ἐν τῷ πῶς δῶ τὸν νέον ποιη-*
μάτων ἀκκείν.

Τὴν ἀχέριμαίτον] *Ex Athenaei lib. I.*

Ἐκάτα] *Apollonij Scholiastes in lib. IIII. Argon.*
recitat hos versus, in quibus, pro δαδοφρε, legerem,
δαδοφρε. ϑ pro, μεγαλοκάλπη, μεγαλοκόλπη.

Ω' πέλοπα ϑ] *Pindari Scholiastes in Olymp. ἀρ-*
δυρον τοίνω κ' ἄρην ἐπάλθῃσι καλεῖν ἡ' ἰδμόν, δια τὸ ἀρ-
χὴν ἡ τέλ ϑ ἔδ) τῆς πελοπονήσου τὸν ἰδμόν. ἀρδουρον δὲ
τοῖς εἰς πελοπόννησον ἐπιλομένοις, Βακχυλίδης, ὡ' πέλο-
πα ϑ ϑ.

Ποσειδώνιον] *Idem Scholiastes in Olympiciδία scri-*
 bit,

bit, ὁ δὲ Δίδυμος αὐτὸ καθεύθει τὸν λόγον. τὴν μανθίνεαν
 φησὶν εἶναι ἱερὰν Ποσειδῶντος, καὶ φασί τε τὸν Βακχυλί-
 δην λέγοντα ἕτερον, Ποσειδῶνιον ἔσθαι ἐπίσημον γὰρ εἶναι τῷ ἀ-
 σπιδῶν, τὸν Ποσειδῶντος τεύδοντα. *male autē in Bac-
 chylidis versu* μάνην εἰς, pro, μαντινῆς λέγεσθαι.

Ὅρμαι] *Auctor Proverborum* ἐν τῷ δίχολοι γινώμαι,
inquit, παρὰ τὸ δίχῃ ἰδιόβοποι καὶ μεταλήψιν. χόλος γὰρ
 ἢ ὄργη. ὄργη δὲ τρέπτῃ. Βακχυλίδης ὄρμαι ἔσθαι.

Οἱ μὲν] *Clemens Alexand.* φησὶ. λέγ. εἰ. ἀκούσω-
 μεν ἐν πάσιν Βακχυλίδε τὰ μολοποιοῦσθαι περὶ τῶν θεῶν λέγου-
 σθαι, οἱ μὲν ἔσθαι.

Παύροισι] *Hec quoque fragmentum ex eodem scri-
 ptore sermone* v. i. *acceptum est*: ὁ βαρβάρως ὁμοίως Θεο-
 δίδυμος γράφει, τὸ μὴ βεβαίως τὰς βροτῶν εἶναι τύχας, Βακ-
 χυλίδε τὰ εἰρηκότῃ, παύροισι ἔσθαι. *sed verba illa, καὶ
 δαίμονι δάκην πρὸς ἑμὲ spectata sunt: cum patiens ὁ δαίμων
 legendum videatur.*

Οὐδὲ γὰρ] *Ex Theodoro cap. περὶ πίστεως.*

Μελεμβαρῆς] *Auctor Proverborum* ἐν τῷ ἀπὸ ἀ-
 χροφυσίων λόγους ἐπισηκύναι, αἰετὸν δὲ εἶδωλον σκιῶδες
 ὁμῖωμα, ἢ φαντασία σώματός, ἀερετῆς τε σκιά, αἰετὸν δὲ
 Βακχυλίδης, μελεμβαρῆς ἔσθαι. *aque accepit Suidas scri-
 bens: εἶδωλον ἔσθαι.*

Ἀρχῆς] *Ex Auctore Proverborum, cuius verba
 sunt, ἐστὶ τῷ δευτέρῳ κινητῶν εἰρητῆ ἢ παροιμία, μέμνη δὲ
 αὐτῆς Βακχυλίδης παλαιῶν.*

Γῶν ἀβροβίων] *Hermagenis* ἰnterpres ἐπὶ ἰδῶν ἰομῶν
 καὶ ἀβροβίων γὰρ ἔξ ἀρχαίου οἰωνοῦ, αἰετὸν Βακχυλίδης ὁ Λυ-
 κίας φησὶ, καὶ ἀβροβίων ἔσθαι. *Horatius quoque dixit,*

Motus doceri gaudet Ionicos ἔσθαι.

Οὐ γὰρ ἐπὶ ἰομῶν] *Clemens Alexand. in pedag. III.*
profert haec fragmentum, non satis tamen emendatum.

Χρυσόν] *Ex Prisciano in libro de metris comicis.*
 Θνατοίς] *Extat hoc fragmentum in manuscripto*
Stobæo libro, cap. ἄπι βραχὺς ὀβίθ' ἢ φροντίδων ἀνάμ-
σθ' &c. deest autem in vulgatis.

Εὐδήμῳ] *Ex epigram. Grecorum, lib. IV.*

IN TYRTÆI

FRAGMENTA.

Οὐτ' ἄν] *Extat hac Elegia apud Stobæum capite*
XLIX. cuius & Plato meminit lib. I. de legibus scri-
bens, θεοσησώμεθα γυν Τυρταῖον ἢ φύσει μὲν Ἀθωαῖον,
ἤδη δὲ πάλτιν ἡδυμενον, ὃς δὴ μάλιτα ἀνδράπων περὶ
ταῦτα ἐσπούδακον, οἰπὼν ὅτι οὐτ' ἄν μισοαἰμίω, ἔτ' ἐλαβ-
γοῖ ἀνδρα ἰδιώτῃ, ἔτ' εἰ περ ἐλευσιώτατος ἀνδράπων εἰσθε-
σιν, ἔτ' εἰ πολλὰ ἀγαθὰ κεκλυμένος (εἰπὼν γὰρ ὅτι ἅπαντα)
ὃς μὴ περὶ τὸν πόλεμον ἀεὶ θ' γήνοιτ' ἀεὶ ταῦτα γὰρ ἀκ-
κοῖς που ἢ σὺ τὰ ποιήματα &c. rasilò post: εἴρηκας γὰρ
ἦ δὲ ἐν τοῖς ποιήμασιν, ὃς ἑδαμῶς τοὺς τωκτοῖς ἀνεχόμε-
νῳ, οἱ μὴ ἰολμήσουσι μὲν ὄρεῖν φόνον αἰματθέντα, ἢ δύνῃ
ὀρέσθων ἰσχυρὴν ἰσάμενοι. rasilò post: διαβάντες δὲ εὐ ἢ
μαχόμενοι ἐθέλοντες, ἀπαθήσουσιν ἐν τῷ πλέμῳ (φράζει
Τυρταῖῳ) ἤ μωδοφόρων εἰσὶ πάμπολλοι. ex his autem
Tyrtæi elegijs multa Theognidis versibus mixta sunt,
qua utriusque conferre facile erit.

Τετράμωαι] *Reperitur hac elegia apud Lycium in*
oratione contra Leocratem. eius verba sunt: Τίς γὰρ
οὐκ οἶδε ἢ Ἑλλήνων, ὅτι Τυρταῖον φρασηγὸν ἐλαβον παρὰ τῆς
πόλεως, μὰ δ' ἢ ἢ πολυεταῖον ἐκράτησαν, ἢ τῆν περὶ τοὺς
νόμους ἐπιμέλειαν σωματᾶξαντο, οὐ μόνον εἰς τὴν ἐπίστα
κίνδυνον, ἀλλ' εἰς ἅπαντα τὸν αἰῶνα βουλοσάμενοι χαλῶς.
κατέλιπε γὰρ αὐτοῖς ἐλεγεία ποιήσας, ὧν ἀκρίοντες πα-
λεύοντ' ἄνδρας. καὶ περὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς ἐθέλει
 λόγῳ

ἀγῶν ἔχοντες, πρὸς τούτους οὕτως σφόδρα ἐσπουδάξασι, ὥστε
 γέμων ἔειπτο, ὅταν ἐν τοῖς ὄπλοις ἐκτραπόμενοι εἰσὶ, χαλεπὴν
 ἐπὶ τὴν τοῦ βασιλείως σκητὴν, ἀκουσθέντες τῶν Τυρταίου
 ποιημάτων ἀπαύτας. νομίζοντες οὕτως αὖ αὐτοὺς μάλιστα
 πρὸ τῆς πατρίδος ἐθέλειν ἀποθνήσκειν. χησίμονι δ' ὄβρι καὶ
 τέτων ἀκῆσαι τῆς ἐλεγγείων, ἢ ἐπίσημα οἷα ποιῶντες εὐδο-
 κίμων παρ' ἀκείνοις, λεθνάμεναι &c.

Ἀλλ' ἠρακλήῳ] *Ex eodem Stobaeo cap. XLVIII. & XLIX. hac quoque elegia descripta est.*

Μέχρι] *Hos quoque fragmentum ex Stobaei capite XLIX. depromptum est.*

Ἀμφ' αὐτῶν] *Recitat hos versus Strabo lib. VI. & Pausanias in Messeniaceis, sed Strabonis scriptura non satis emendata circumfertur. itaque ut apud Pausaniam legitur, ita hos versus edidimus. Strabonis verba sunt: Μεσσηνίη δὲ ἐάλω πολυμηθεῖσα ἐνεκακείδεται ἐπὶ, καὶ δ' ἀπὸ τῆς Τυρταΐῳ φησὶ ἀμφ' &c. Πausanias αὖτε περὶ Τετάρτῳ δὲ τῆς τρίτης Ὀλυμπιάδος καὶ εἰκοστῆς, ἦν Ἰκαρῷ Ἰσθμιοῦ ἐνίκησεν ἑτάδων, ἀθήνησε δὲ οἱ κατ' ἐπι-
 κωτὸν ἦρ' ἦδη τότε ἄρχοντες. καὶ Ἀθηναίοις Τληπόδας ἦρχεν. ἐν δὲ Λακεδαιμονίῳ, τίνες ἔτυχον βασιλεύοντες, Τυρταῖος μὲν τὰ ὀνόματα οὐκ ἔγραψε. Ριανὸς δὲ ἐποίησεν ἐν τοῖς ἔπε-
 σιν, Λεωπεχέτω βασιλεία ἐπὶ τῷ δὲ ἔτι τῷ πολέμῳ. Ριανῷ μὲν οὖν ἔγραψε ἑδαμῶς κατὰ γὰρ τῷτο Σωδησόμεαι. Τυρ-
 ταῖον δὲ καὶ ἐλέγαντα ὁμῶς εἰρηκέναι, τίς αὖ ἐν τῷ δὲ ἠγεῖ-
 το. ἐλεγγεῖα γὰρ ἐς τὸν πρότερον αὐτῷ ὄβρι τὸν πόλεμον, ἀμφ' &c. &c. δὴ αὖ οὖν ἐστὶν ὡς ὑπερον βήτη χησῶ τὸν πόλεμον οἱ Μεσσηνιοὶ τὸν δὲ ἐπολέμησεν. ἀποδείκνυσί τε τῷ χρόνου τῷ Σωεχῆς βασιλεύοντος τιμηκῶτα ἐν ἀσάστῳ Ἀλέξανδρον Εὐρυκράτῳ τῷ Ἀπολλοδώρῳ.*

Ὡς περ' οἷοι] *Pausanias in Messeniaceis, τὰ δὲ ἐς αὐ-
 τοὺς Μεσσηνιοὺς παρὰ Λακεδαιμονίων ἔχει οὕτως. πρώτον*

μὲν αὐτοῖς ἀπάγκοι ὄρκον μὴτ' ἀποσῆναι ποτ' ἀπ' αὐτῶν,
καί' ἄλλο ἐργάσασθαι κείνῳ μὴδέν. δεύτερον δὲ, φόρον μὲν
οὐδένα ἐπέταξαν εἰρημένον, οἷον δὲ γεωργημένων ἔσθλων σφί
σιν ἀποφέρειν ἐς σπάρταν πάντα ἡμίση. τριτίου δὲ καὶ
ἐπιτὰς ἐκφορὰς οἷον βασιλέων, καὶ ἄλλων οἷον ἐν τέλει, καὶ
ἀνδρας ἐκ τῆς Μεσσηνίας, καὶ τὰς γυναικὰς ἐκ ἐδάπης ἦσαν
μελαίνη. καὶ τοῖς ᾠδαβᾶσιν ἀπέκειτο ποιητὴς. Τυρταίος ὅτι
ὑβρίζον ἐς τοὺς Μεσσηνίους, Τυρταίῳ πέποιμέναι εἶπιν.
ὡς περ ὄνοι &c.

Αὐτὸς] *Tyrtai hos versum e carmine, quod Eunoia
inscriptum erat, refert Strabo lib. VIII. scribens: κλω-
νάκις δ' ἐπιλέμηξ διὰ τὰς ἀποστάσεις οἷον Μεσσηνίων. τὴν
μὲν οὖν φράσιν κατὰ κλῆσιν αὐτοῦ φησὶ Τυρταίῳ ἐν τοῖς
ποιήμασι καὶ τοὺς τῶν πατέρων πατέρας ἠγάσθαι. τὴν δὲ
τέτραν καὶ ἦν ἐλθόντες Συμμάχοις Ἠλείοις καὶ Ἀργείοις καὶ
Πισάταις ἀπέσθησαν. Ἀρκάδων μὲν Αἰσχροφάτων τὸν ὄρχον
μενοῦ βασιλέα παρεχομένων στρατηγόν. Πισατῶν δὲ Παν-
ταλέοντα τὸν Ομφαλίον, ἠνίκα φησὶν αὐτὸς στρατηγῆσαι
τὸν πόλεμον τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ γὰρ οἷον φησὶν ἐκείθεν ἐλ-
θῆναι ποίησαι ἐλεγείαν, ἣν ἀπηξέφουσιν Εὐνομίαν, Αὐτὸς οἷον
ἦν καὶ αὐτὸς Τυρταίῳ Εὐνομία μεμνηνὴ εἰσαπὶ Ἀρι-
στοτελεῖ lib. V. Politic. his verbis, Γνωστὸν δὲ καὶ σφόδρα
Λακεδαιμόνιοι ὑπὸ τὸν Μεσσηνιακὸν πόλεμον. δῆλον ὅτι καὶ
τοῦτο ἐκ τῆς Τυρταίῳ ποιήσεως τῆς καλουμένης Εὐνομίας.
ἀλλ' ὅμως γὰρ πινεὶ διὰ τὸν πόλεμον, ἠξίουσαν ἀνάδασθαι
ποιεῖν τὴν χῶραν.*

Φοίβη] *Plutarchus in Lycurgo, ἔπειθ' δὲ καὶ αὐτοῖς
πύλαι, ὡς τῷ θεοῦ ταῦτα προσάσονται, ὡς πού Τυρταίος
μύμηξ διὰ τούτων, φοίβου &c.*

Ἡμετέρῳ] *Pausanias in Messeniaca, κύριον δὲ οἷον
τὰ ἄλλοις καταμαθεῖν ἐστὶν οὐ προσοράμενον, εἰ φασὶν τε καὶ
οὐ πιδανὰ δόξει λέγειν, καὶ οὐχ ἥκιστα ἐν τῷ δευτέρῳ Μεσση-
νίας*

ρίας Συγγραφή. ποιήκα γδ' ὡς ἀποκλείνει Θεόπομπον τὸν
 Λακεδαιμονίων βασιλέα Λεισομένης, ὀλίγον πρὸ τῆς Λεισο-
 δήμου Τελδοῦς. Θεόπομπον δ' οὔτε μάχης γινομένης, ἔτα
 ἄλλως περὶ ἀποθανόντα ἴσμεν, πρὶν ἢ διαπολεμηθῆναι τὸν
 πόλεμον. Ἐστὶ δ' ὁ Θεόπομπος ἦν, καὶ ὁ πάρας ὀπίθεις τῷ
 πολέμῳ: μῦθου δέ μοι καὶ τὰ ἐλεγεία τῷ Τυρταίου λέ-
 γοντα, ἡμετέρῳ ἔσ.

Πρὶν ἀρετῆς] *Legitur hic Tyrtæi versus apud Plu-
 tarchum.*

Αἴγῃ] *Ex Ioannis Τζεῖαe politicis versibus.*

IN MIMNERMI

FRAGMENTA.

Ἡμεῖς] *Mimnermi elegiam hanc recitat Stobæus
 cap. xcvi. ὅτι τῷ βίῳ ὅτι βραχύς, καὶ εὐτελής, καὶ φροντί-
 δων ἀνάμνησις.*

Τιθωνῷ] *Apud eundem scriptorem cap. cxiii. ex
 tat hoc quoque fragmentū, in quo versum τρωπὸν ἔσ.
 qui desiderabatur, ἐ Τηοογνιδε supplēimus; in cuius
 librum multa non modo Tyrtæi, ut diximus, sed Mi-
 mnermi etiam carmina irrepserunt. versus autem ille
 γῆρας ἔσ. apud Τηοογνιδε legitur,*

αὐτὶχ' ἑστὲς κεφαλῆς γῆρας ἑστὲρ κρέμα].

Ἡoc quoque ἐ manuscripto, non vulgato Stobæi codi-
 ce deprompsimus cap. ὅτι Ἀφροδίτης πανδῆμου καὶ Ἐρω-
 τος.

Τὸ ὄπι] *Ἐ Stobæi cap. cxiii. in aliquibus codi-
 cibus pro ὄπι, ἔστ, ὄπις.*

Αἴ γὰρ] *Diogenes Laertius in Solone: φασι δ' αὐ-
 τὸν, καὶ Μιμνέρμου χάριτ' ἔσ; Αἴ γδ' ἔσ. ὀπιμῶντα
 αὐτῷ εἰπῶν:*

ΑΛ

Ἀλλ' εἰμὶ κἄν νῦν ἐπὶ πείσαι, ἔξωλε τῦτο,
 Μὴ δὲ μέγα γὰρ ὅτι σ' εὖ τοῖον ἐσφρασάμευ.
 Καὶ μεταποίησον ἀγυαίς, ταδὶ ᾧδ' ἄειδε,
 Οἴδουκονταῖσιν μοῖρα κίχου θανάτου.

Τίς δὲ βίβλῳ] *Hos versus interpretatus est Horatius lib. 1. ad Numitium,*

*Si Mimnermus uti censet sine amore, iocisq̄
 Nil est incipidum : vinas in amore, iocisq̄
 extant autem apud Stobaeum cap. LXI.*

Ἡέλιῳ] *Athenais lib. XI. Μίμνερμος δ' ἐν Ναυροῖ, ἐν εὐνῇ φησὶ χροσῆ, κατεσκλησμένη πρὸς τὴν χροσῆα πύττω ἰσὸ Ἡραίου, τὸν ἥλιον καθεύδοντα περαυῶν πρὸς τὰς ἀνατολάς αἰνισόμενῳ τὸ κοῖλον τῆς ποτηρίου, λέγει δὲ οὕτως, Ἡέλιῳ μὲν ἔσ.*

Αἰσούτῃ] *Ex Strabonis lib. XIV. in quo haec scripta sunt, ἀπελθόντες δὲ παρὰ τῆς Εφεσίων οἱ Σμυρναῖοι φρατεύουσι ἐπὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ νῦν ὄσιν ἡ Σμύρνα, λελέγων κατεχόντων. ἐβαλόντες δὲ αὐτοὺς, ἐκλίσαν τὴν παλαιὰν Σμύρναν διέχυσθ' τῆς νῦν πρὶ αἰκοσι σταδίους, ὑπερον δὲ ὑπὸ Αἰολίων ἐκπεσόντες κατέβουον εἰς κολοφῶνα. καὶ μετὰ τῆς ἐσθίνου ὀπίσταντες, τὴν σφετέρην ἀπέλαβον. καὶ ἀπὸ τῆς Μίμνερμος ἐν τῇ Ναυροῖ φράζει. μετὰ τῆς Σμύρνης, ὅπ σφραγίσθη αἰσὺ, Αἰσού τῃ ἔσ. in manuscriptis libri est δὲ αἰσίντῳ. opinor autem esse nomen fluminis, de quo nulla apud alios scriptores, quod sciam, fit mentio.*

Οὐδ' οὐτως] *Hi quoque versus ex eodem Strabone descripti sunt. cuius in lib. 1. verba sunt haec, εἰδὲ ὡς περὶ ὁ Σκίψιος φησὶ ᾠδαλαβῶν μάρτυρα Μίμνερμον, ὡς ἐν τῷ ὠκεανῷ περὶ τὴν οἰκίαν τῆς Αἰήτου πρὸς τὰς ἀνατολάς ἐκ τῶν πεμφθῆναι φησὶ ἰσὸ τῆς Πελοῦ τὸν Ιάσονα, καὶ κομίσει τὰ δέρας, οὐτ' ἂν ἴσθι τὸ δέρας ἐκίσει πεμφθῆναι πθανῶς λέγοιτο οἰς ἀγῶνας, καὶ ἀφανῶς τόποις, εὐδ' ὁ δὲ ἐρῆμον,*

μων, κ' ἀοίκων, κ' ἤν' καθ' ἡμᾶς ἰοσῦτον ὀκτετοπιμένων
 πλοῦς, οὐτ' ἐνδοξοῦ, ἔτε παῖσι μέλων, ἐδ' ὀκίται &c.

Δεινοί] *Hoc fragmentum & quod sequitur, Mithnermo in veteri quoque manuscripto exemplari inscribitur.*

IN BIONIS

FRAGMENTA.

Λιάζω τὸν Ἀδωνι] *Quia in hoc edyllio extremum illud Adonidis osculum suavissimis versibus celebravit Bion, occasionem dedit docto cuidam viro, id illi carmen inscribendi, quod eius osculi ita à Bione descripti, mentionem fecerit Moschus in eo carmine, quo Bionem ipsum mortuum deploravit. versus Bionis sunt :*

Εγρεο τυθθὸν Ἀδωνι, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον
 Ἰοσῦτον με φίλασον, ὅσον ζῶσι τὸ φίλαμα. &c.

Moschi autem,

Ἀ Κύρις φιλεῖ σε πολὺ πλέον ἢ τὸ φίλαμα,
 Τὸ, πρῶτον τὸν Ἀδωνι ὑποδάσκοντα φίλασε.

In manuscriptis autem libris sub Theocriti nomine circumfertur, in quibus pro, τὸ δὲ νεκρὸς Ἀδωνις, reperitur scriptum, νεκρὸν δὲ νεκρὸς Ἀδωνις. neque verò dubium est quin Catullus his versibus,

At vobis male sit mala tenebrae

Orci, quae omnia bella deuorat, ad eos Bionis respexerit, qui leguntur in hoc carmine,

Λάμβανε Περσεφὼνα τὸν ἐμὸν πόσον, ἐσσι γὰρ αὐτὰ
 Πολλὸν ἐμεῦ κρείσσων. τὸ ἢ πάντων κελὸν ἐς σὲ καταρρεῖ.

Εἶαρ &c.] *Hoc Bionis edyllium depromptissimum è veteri manuscripto Farnesiana bibliotheca libro, qui σωβυρίαι*

σωβείν φυσικά, *inscribitur . convenit autem, χεῖμα δύ-
στρον; &, θαλασσωμοὶ δέλρον*), *cum Virgilianis illis,
hiems ignava colono, &, inuitat genialis hiems.*

Λῆς] *Inscribitur hoc edyllium ἐπιδαλῆμα* & Ἀχα-
λῆως καὶ Διόδαμείας, quod in duobus manuscriptis exem-
plaribus est apud me nec integrum, nec emendatum.
itaque locos mihi suspectos asterisco notavi. in qui-
bus pro voce illa, πᾶσόν, fortè πᾶσὸν reponendum es-
set, ut ἀνδρῖνι, sit latuerit. sed hoc quoque ad versum
φέρων & c. intelligentiam notandum est, ἄρνα Clazo-
menios appellare τὸν ὄρκον, atque eius iuramenti fieri
mentionem à Stefichoro apud Homeri Scholiastem in
Ili. C. pro σβίμ. autem, legerem, σῶμα.

Ἀ μεγάλα] *Apud Stobaeum cap. LXI.*

Ἰξάτας] *Ex eodem Stobaeo, cap. LXII.*

Ταῖ μοῖσαι] *Stobaeus cap. ἐπὶ Ἀφροδίτης παυδήμει πα-
ρεχέσις τὴν αἰτίαν τῆς γλῆσσεως τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἐπὶ
ἔρωτ* & τῶν κτῆ τὸ σῶμα ἠδονῶν *citat hos versum.*

Μοῖσαι] *Hoc Bionis fragmentum accepimus de
manuscripto illo Farnesiano libro, quem supra nomi-
navi.*

Ἐσπερ] *Stobaeus cap. LXI. Videtur autem Virgi-
lius vocem illam ἄγαλμα, decus, vertisse, cum dicit,
Iri decus caeli. & ἱερὸν, facere ad verbum in An.
Extulit os sacrum & c. in manuscripto libro est,
ἐροχλῆω pro ἐνοχλήσω.*

Αὐτὰρ] *Ex Stobaei cap. CVIII. sed in manuscri-
pto libro, pro, βᾶςδ καὶ ἐμᾶν, legitur, βασεδμοῖ ἐμᾶν.
quam ego veram lectionem puto.*

Εἴ μοι χαλὰ] *Ex eodem Stobaeo, cap. LVI.*

Ολβιοῖ

Ολβροι] Hoc carmen legitur apud Stobaeum capite
 πρὸς Ἀπολλόνιον πωδῆριον, καὶ ἔρωτ. sed deest in vul-
 gatis editionibus. nos autem in vetustissimo manuscri-
 pto libro invenimus.

Ἀμφασία] Hoc quoque fragmentum de Farnesiano
 manuscripto libro descriptum.

Οὐ καλὸν] Stobaeus cap. XXVII.

Μηδ' ἐμε] Ex eodem scriptore cap. XLI.

Ἐκ Σαμῆνός] Stobaeus cap. XXVII. usi sunt autem
 ea sententia Latini etiam poeta Tibullus, & Propertius.

Μορφα] Ex eodem Stobaeo cap. LXIII.

IN MOSCHI

FRAGMENTA.

Ἄλινα] Falso inscribi hoc edyllium Theocrito, cum
 Moschi Siculi sit, facile probabo. Tres extitisse Buc-
 licici carminis scriptores apud Gracos cum constet, Bio-
 nem scilicet, Theocritum & Moschum, quia in Bio-
 nem ἑπιτάφιον scribitur, ab ipso certe factus non erit.
 sed cum Syracusanus quoque Theocritus ab epitaphij
 auctore inter alios poetas qui Bionis mortem deplorat
 in eo carmine numeretur, neque Theocriti profecto e-
 rit. hoc autem ex his eius edyllij versibus intelligi me-
 lius poterit,

ἐν ᾧ συνεχοῖσιν Θεόκριτ' αὐτὰρ ἑὸν τοῦ
 αὐσονικῆς ὀδύνας μέλπω μέλ.

nemo igitur non videt priore versu disjungi Theocritum
 ab eo, qui epitaphium scripsit. quem Moschum esse
 qui non sentit, is certe non recte sentit. in eo autem e-
 dyllio, nonnulla variè scripta in veterib. libris repperi,
 quæ

qua eo libentius notabo, quòd ab alijs prætermissa videro. hæc sunt: pro, ἄλλο γευγᾶδχ: αὐτὸ γευγᾶδχ. pro, ἢ κηράωνη &c. est, ἢ κηράσαι τοι ἢ δέναι κηλίονη &c. licet in duobus vetustissimis exemplaribus sit, λαλιόνη. pro, κἀκείνη σπιλαῖσι, est, κὲ κείνη & Cικελικὰ ἐν αἰτναίαισιν &c. vel ut in alijs, κὲ κείνη &c.

Εὐρώπη] In duobus antiquissimis codicibus, uno bibliotheca Vaticana, altero Medicea, quem ipsi Florentia vidimus, Moscho Εὐρώπῳ edyllium inscribi animadvertimus.

Μᾶτρε ἑμά] Hoc quoque edylliū, in eo quem modo nominavi Mediceo vetustissimo libro, qui Philelphi fuit, inter Moschi alia edyllia, Moschoq, planè inscriptum animadverti. in meo autem manuscripto codice, pro ἡμαθ' ὀφθαλα, est, ἡματα πάντα.

Α κύπρις] Citat aliquot ex hoc edyllio versus Stobæus cap. LXII. in quibus nonnulla variant à vulgatis scripturis. hæc autem sunt, pro, ὄμματα δ' αὐτῶ, αὐτῶ. pro, ἦν δ' ἐ χολᾶ, ἐ δ' ἐ χολᾶ. pro, ὄσον ὄρνις, ὡς ὄρνις. & pro, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλοις, ἄλλον ἐπ' ἄλλω.

Τὰν ἄλα] Extat hoc fragmentum apud Stobæum cap. LVII. nos autem editum ab Henrico Stephano exemplum secuti sumus. in manuscripto autem libro, pro, τερπὼν, est, τέρπη. & pro, εὐσαι &, legitur ἀσπιος.

Ηρα] Hoc quoque è Stobæi cap. LXI. quod imitatus videtur Horatius Carm. lib. I. I. ad Tibullum,

Insignem tenui fronte Lycorida
Cyri torret amor: Cyrius in asperam
Declinat Pholoen. sed prius Appulis
Jungentur caprea lupis:

Quam

Quam turpi Pholoe peccet adultero.
Sic visum Veneri : cui placet impares
Formas atque animos, sub iuga aenea

Sævo mittere cum ioco. pro πάχε δ' ἀποινα, in
manuscripto libro est, πάχε δ' ἀ ποί. itaque omnino
legendum opinor.

Αλφειός] Ex eodem Stobæo deprompti versus, cap.
LXII. huc autem pertinent Virgiliana:

— Alpheum fama est huc Elidis anmem
Ocultas egisse vias subter mare : qui nunc
Ore Arethusa tuo Siculis confunditur undis.

In veterè manuscripto libro, pro κορυμβός, legitur, κο-
ρυμβήν.

Λεπτὰ δα] Ex epigram. Græcorum, lib. IV. in quo
male ἐίλετο, pro, ἐλε, scriptum est.

IN ORPHEÏ

FRAGMENTA.

Zeús] Cleanthi hæc aliorumq; fragmenta accepi-
mus ex eo manuscripto libro, è quo & alia modo addu-
cta fragmenta descripsimus. est autem Στωβαίου ἐκλο-
γὴ φυσικῶν γινωμῶν inscriptus, neq. à quoquam adhuc,
quod sciam, editus ; sed in Farnesiana bibliotheca ve-
tusto caractere notatus servatur. Cleanthi verò Stoi-
ci poematum cum alij meminereunt, tum Clemens A-
lexandrinus, qui & Moschionis etiam Comici men-
tionem facit.

Z

PRI-

Fulvius Ursinus Lectori S.

Bionis Smyrnæi, Moschiq; Siculi hæc de Bucolicis edyllia, vt à Laurentio Gambaro Brixiano, poëta clarissimo, conuerterentur, operam dedimus; quo Græcæ linguæ minus intelligentes, hoc Latine reddito carmine, vt omnes iudicant, elegantissimo fruenter. id autem ne suis destitutum ornamentis sordesceret, non est ad verbum de Græco expressum; sed ita, vt sententiarum seruato lepore, & figuris, Latinæ quoque orationis in eo splendor eluceat. Vale.

BIONIS

BIONIS SMYRNÆI
BVCOLICORVM EDYL-
LIVM PRIMVM.

Interprete Laurentio Gambarà Brixiano.

Epitaphium Adonidis.

*Deflemus Cinyra genitum: qui nuper ab oris
Concessit superis. lacrymæ voluuntur Amorum
Ora per, impubesq; genas. Tu linque mariti
Intextos Cytheræa toros. & murice, & atro.
Surge age: & illacrymās nunc te indue vestibus astris:
Et manibus nudata tuis tua pectora tundo:
Et cunctis dic: interijt meus ignis Adonis.*

*Dum flemus teneri in lacrymas solvantur Amores.
Candida traiectus patrijs iacet inguina filius
Dente ferocis apri niveo Cinyreia proles.*

*Dumq; animam æreas effundit Adonis in auras;
Corde incredibilem Venus accipit agra dolorem.*

*Sed niger heu pueri niveos cruor imbuuit artus:
Et nec labra notat solitus rubor. ipsa sub ipsis
Pressa supercilijs pallentia lamina torpent.*

*Atque illo moriente unā moriuntur & ipsa
Oscula: quæ nunquam Cypri regina relinquet.
Nam Veneri sunt grata: licet non amplus illura
Fata Deum viuum seruent: sed Adonis amantem
Non fontis fixisse suis mille oscula labris,
Vitæ est vita dum cederet: & rate vectus
Fumantes Phlegæthontis aquas transferet auari.*

Prostratus tellure gerit græue vulnus Adonis

Z 2

In

In femore . At casu Venus exanimata recenti,
Imo in corde magis graue vulnus sentit amanti
Interitu: Circa puerum lugubre per agros
Nequicquam luxere canes: Nympharūq; virentum
Custodes nemorum siluis fleuere sub altis.

Atque soluta comas dea Cypria salisibus errat;
Nec non nuda pedes, & candida crura: rubi quam
Horrentes saepe affligunt: sacrumq; cruorens
Eliciunt membris sublata at voce vagatur
Per valles magno Assyrium clamore marientum
Perquirans, puerumq; vocant. ipsius & ater
Circa orbem medium ventris cruor erumpebat:
Atque cruentabat nudatum pectus ab imis
Inguinibus. Latera alba prius, costarūq; colorem
Migrarunt in purpureum superante cruore.

Alma Venus puerum formosum amisit: & una
Amisit solitam formam. nam dum puer curas
Carperet has celi liquidas dilatus Adonis;
Ore erat egregio Cypriis: sed amante perempto,
Forma Dea in ceteros ventos velut aura recessit.

Hærrigide quercus, terrarūq; ardua dicunt;
Ah puer infelix: vicinaq; flumina luctum
Ingentem Veneris desflent fontes & Adonum
Extinctum pariter lugent. Vanus alma per urbem
Et per frondosos Arabum canit anxia colles;
Flebiliter recolens pueri graue vulnus amati.

Ah Cytheræ tuus perijt formosus Adonis.
Ipsa Echæ resonat, perijt formosus Adonis.

Arsinoæ dirum quis non desflent amorem?
Ut verò vidit Diua inuadicabile vulnus;
Nec non sanguineas roxas putrescere; sic est
Quest a suos tollens supera ad conuexa lacertos.

O puer,

O puer, ò miserande mane : dum te te ego viuum
 Inueniam, amplectarq; simul : miscereq; possim
 Labra tuis mea labra : parum expergiscere Adoni:
 Oscula dá que, tuo viuunt ea donec in ore.

Inq; meum fluet os , nec non iecur igneus ille
 Spiritus, atque vigor anima vitalis : amoremq;
 Hauriam Adoni tuum : seruaboq; hac tua semper
 Oscula tanquam ipsum. quando tu me fugis eheu
 Infelix : longeq; fugam moliris : & umbras ,
 Et regem petis umbrarum pietate carentem.

Inuisa hac ego luce fruor : & sum Dea : nec te
 Posse sequi misera fata, inuida fata dederunt.

Tuq; inferna meum puerum Iuno accipe : namque es
 Me magis ipsa potens, & quicquid corpore pulchro
 Ipsa parens Natura creat, deuoluitur ad te,

Ad Stygiumq; Iouem. sed acerbo oppressa dolore
 Sum Venus infelix : nec magno hoc soluere luctu
 Me possum : quia iam leto est consumptus Adonis:

Permetuo te Persephone. sic ò puer olim
 Et nostri desiderium, & mea sola voluptas,
 Sic moreris ? sed amor abiit ceu somnus in anras.

Ipsa Erycina suo languet viduata marito :
 Et viduata cohors tenerorum mæret Amorum.

Ast cestus tecum perijt. Quid per iuga montis
 Venando, vitam, vel per nemora alta trahebas;
 Cum superis aquanda foret tua forma decorq; ?

Cur ue feris iaculo trucibus te opponere es ausus ?

Sic nati flebant unà cum matre Dione.

Ueh Veneri : interijt siluis formosus Adonis.

Heu quantum effudit lacrymarum Cypria; tantum
 Sanguinis ingenti de vulnere fluxit Adonis.

Vertuntur verò in varios circum omnia flores.

a

Namque

Namque rosam cœnor emisit, lacrymaq; papauer:
 Heu queritur Venus ipsa: obijt formosus Adonis.
 O' Erycina virum filius ne quare sub altis
 Amplius: ipse toro iacet exanimatus Adonis
 Instructo: lectumq; tuum tenet: & licet ille
 Sit cassus luce aetherea, & vitalibus auris;
 Pulcher at ille tamen somno ceu pressus ab alto.
 Tu posito tua membra loca Cytherea cubili:
 Quod picturato percurrit murice limbis:
 Atque ostro intertexta tegunt velamina, & auro:
 In quo per noctem tecum ducebat amator
 Felices olim somnos: & Adonida quare.
 Cumq; viro flores rutilos tu prolyce. nam quum
 Occubuit puer ille tuus, traxere repente
 Languentem filuis flores hortisq; colorem.
 Unge, & odorato miserandum corpus amomo,
 Et myrrha. Iacet ille tener in vestibus aureis,
 Et Tyrijs: circaq; vitrum renouantur Amorun
 Cum gemitu insani luctus. Hic forte sagittas,
 Ille arcum pedibus calcat: trahit ille pharetram
 Alatam: atque alius squallenti è crure cothurnos
 Diripit acceelerans: aliusq; lebetibus aureis
 Fert mœstus tepidos latices: aliusq; cruore
 Abluit aspersum femur: atque alius fouet alis
 A tergo puerum geminis: circumq; iacentem
 Flamina lenta facit. magna dehinc voce Dionem
 Deslent. Extinxitq; faces Hymeneus in ipso
 Limine: dissoluitq; animo indignante coronam.
 Heu solitum carmen modulari (cum noua nupta
 Ducitur ad cari sublimia tecta mariti)
 Amplius haud cantat per compita lata iuuentus:
 Lugubri sed voce heu heu canit, ò Hymenae.

Et Cha-

Et Charites deflent Cinyra, Myrrhaq₃ creatam :
 Inq₃ vicem referunt, Perijt formosus Adonis.
 Sublimi sed voce magis quam tu Venus alma,
 Tergemina hunc Parca deflent : superas & ad auras
 Hunc dulci cantu renocant. sed carmen Adonis
 Non audit, nec seua finit Proserpina sedes
 Linq₃uere tartareas illum. Tu Cypria finem
 Spargere tot riuos lacrymarum impone: simulq₃
 Ne post hac adeas conuiuia : namque necesse est
 Te lacrymas alium diffundere rursus in annum.

Eiusdem edyllium I I.

Cleodemus, & Myrson.

Cl. Ver'ne tibi, vel Hiems, aut Aestas, an Autumnus

O' Myrson cordi est? tu dic mihi, quid magis optas?
 An prius Aestatem? quum debita sacra coloni
 Legifera faciunt Cereri: frugumq₃ suorū
 Prospektant cumulos, atque horrea plena laborū.
 An placet Autumnus? quum proles rustica curas
 Solari non glande famem, non tollere largo
 Fonte sitim: nam tunc varijs exuberat arbor
 Fructibus, atque nouo redolet vindemia Baccho.
 Ignauam cupis an'ne Hiemem? claususq₃ paternis
 Sedibus ob gelidi penetr alia frigora celi
 Ante focum, partoq₃ frui, & conuiuia lata
 Ducere: & hibernos agere alta per otia soles.
 An'ne inuuant te nunc hac florea tempora Veris?
 Da mihi, quó que ferat te nunc tua certa cupido.

Myr. Quum sint, ut referunt vates, hac quattuor anni
 Tempora ab aeterni manibus distincta parentis,

Numinibusq₃ dicata suis, & cognita sacris;
 Iudicium non ferre licet mortalibus ullum.
 Sed dicam Cleodeme tibi, quæ gratior anni
 Pars mihi sit, vel cara magis. Mihi displicet Aestas;
 Quæ me si brevis hora tenet sub sole; coquit me
 Sol subito: atque aestu vires, & membra fatigat.
 Est pater Autumnus non gratus: namque recentes
 Diuersa effundunt morborum semina fructus.
 Horresco glaciale Hie mem, & resonantia cali
 Murmura, perflantesq₃ Notos, pluuiasq₃ niuesq₃
 Non possum Cleodeme pati. Sed purpureum Ver
 Terq₃ quaterq₃ mihi carum est: utinamq₃ rubenti
 Floreret Vere aeternum Sicania tellus.
 Quando non aestus grauis est, sceleratq₃ brume
 Tempora, præcipuaq₃ nocens Autumnus: at æther
 Purior: & volucrum resonant auarum cantu:
 Et passim vestit se versicoloribus arbor
 Floribus, & viridante coma: fecundaq₃ tellus
 Effundit varios è iacto semine fetus:
 Et leti carpunt siluis nona pabula tauri:
 Aequalisq₃ dies somno est: umbraq₃ virentes
 Inuitant dulcem captare in valle soporem.
 Omnipotens pater æthereas cùm conderet oras,
 (Iudice me) & molem hanc mundi, pecudesq₃, vi-
 rosq₃;
 Ver erat: & dulces spirabant leniter aura:
 Et passim florebat humus beneolentibus herbis.

Eiusdem

Eiusdem edyllium III.

Myrson, Licydas.

Myr. *Dum virides herbas depasta armenta soporem
Strata sub arboribus carpunt; & luce sua Sol
Iam medium liquidi spatium conscendit Olympi;
Et pulsata teret maturas area messes;
Vis ne aliquod canere, o Licyda, Siculum mihi carmē,
Quod teneat pastorum aures, nemorumq; puellas?
Quale ferus pelagi Nymphæ Polyphemus amore
Incensus cecinit Neptuni ad littora patris.*

Lyc. *Hac semper mihi Musa fuit gratissima: sed quid
Ipse canam? Myr. Cane Peliden tecta alta tenentem
Scyria, & incauti nata Lycomedis amores,
Et simul Æacide, furtivaq; fœdera lecti,
Amplexusq; datos, atque oscula raptâ: quibus ne
Vestibus induerit sese formosus Achilles:
Quoq; modo Thetis ipsa parens, cum duxit ad ades
Regales puerum, pulcherrima Deidamia
Tali incedentem ficto haud cognouit amictu.*

Lyc. *Postquam frondosa pastor formauerat Ida
Dardanius classem infaustam, deuenit ad oras
Argolicas: rapuitq; Helenam, & perduxit ad Idam;
Exitium pariter Troia, Nymphæq; dolorem
Oenona, comitem thalamiq; toriq; iugalis;
Tunc ira est accensa graui Lacedæmon, & arma
Sumpsit, in arma vocans cum Graijs urbibus urbes.
Vicinas, venitq; Agamemnon ductor Achiuūm:
Elei venere duces, venere Lacones,
Tydidesq; ferox, & fallere doctus Ulysses.
Ipse aderat prædæ coniux Menelaus abacta,
Dehinc omnes patriam proceres liquere Pelægi:*

Et Spartam petiere; fidem promissa q. Regi
 Seruarunt subito unanimis. sed fortis Achilles
 Non aderat : qui se dudum Lycomedis in aula,
 Nerina matris metuens mandata, latebat.
 Hic ubi virgineos habitus mentitus, & ora,
 Circumducta colo Milesia pensa trahebat;
 Filaq; formabat manibus deducta vicissim,
 In gyrum torquens una cum vellere fusum,
 Pro clypeo atq; hasta, vel equo, curru ue sonanti.
 Ipsa videbatur forma, facieq; sorores
 Insigui superare suas, & corpore molli :
 Purpureus q. genis flos, & decus ore rubebat.
 Par illis incessus erat : niveoq; tegebat
 Tegmine casariam intonsam : Martis q. gerebat
 Ingentes animos puerili in pectore. at illum
 Vrebat furtiuus amor : & Deidamiam
 Ille idem vrebat Phœbeæ lucis ab ortu,
 Nec non occasu : modo qua male sana fonebat
 Formosum Eacida corpus : nunc oscula amantiæ
 Mille dabat manibus Pelida : & faucia totis
 Artubus occultum sub pectore vulnus atebat.
 Interdum lacrymis persusa, atque ora pudore
 Virgineo, niveos q. artus laudabat Achilles.
 Ille autem ardenti studio quærebat, ut una
 Optatos posset cara cum coniuge somnos
 Ducere : & hac animo recolens affatur amantem.
 He nostre que sunt equali etate sorores,
 Bina ineunt dulcem thalamis de more soporem :
 Ast ego sola cubo : nec non & tu quoque dormis
 O virgo sola ante alias mihi grata sorores:
 Es nos unanimis hac serua excludit iniqua
 Obiicibus veluti oppositis.

Eiusdem

Eiusdem.

Somnus adhuc prima Phœbi me lucē premebat
 Sopitum: quum magna mihi Venus astitit ipsam
 Sub lucem: secumq; manu ducebat Amorem,
 Spectantem tellurem oculis, vultumq; pudore
 Suffusum: mox hac inquit, Cape pastor Amorem
 Hunc ex me genitum: quem tu mihi care docebis
 Et canere; & calamos teneris percurrere labris.
 Dixit: & in tenues subito se sustulit anras.
 Ipse autem tenui stipula quacunque canebam
 Hunc puerum veluti cupientem discere, semper
 Decedente die, semper surgente docebam:
 Vt citharam Phœbus, calamos inuenerit ut Pan,
 Mercurius'q. Chelyn: ut sit caua tibia magna
 Palladis inuentum. Narrabam hac stultus: at ille
 Curabat mea verba nihil: sed prima canebat
 Furta Deum; & varios casus memorabat amantum,
 Ast oblita mihi nunc sunt quacunque docebam
 Dilectum Veneri natum: quoscunque & amores
 Me docuit puer ille hominumq;, deumq;, recordor.

Eiusdem.

Sub lucem captans nemorosa in valle volucres
 Thyrsis adhuc puer inuisum conspexit Amorem
 In viridis buxi ramo frondente sedentem.
 Est tunc letitia perfusus: namque avis illi
 Magna videbatur, nemorum nec visa per umbras
 Amplius: & calamos aptans huc ille volantem
 Per nemus, atque illuc vigil observabat Amorem.
 Deiectus'q. dolore, sui quia nulla laboris
 Meta erat, abiectis calamis properabat ad ipsum
 Agricola; sub quo volucres captare magistro

*Nonerat; atque rei seriem memorabat inanem;
 Et positum viridi ramo monstravit Amorem.
 Tunc quassans caput, & ridens sic inquit arator:
 Parce sequi puer hanc pradam: & fuge: bellua saeva
 Quam spectas: & eris felix, si retia siluis (est,
 Tensa leges: volucresq; alias captare parabis.
 Ast etas te lata virum pubentibus annis
 Quum faciet; nunc qui nemoris subteruolat umbras,
 Et fugit, in capite ille tuo tunc sponte sedebit.*

Eiusdem.

*Aonides magni proles Iouis inclita Musa,
 Crudelem quamuis puerum, quem candida Cypris
 Has in vitales effudist luminis oras,
 Non exhorrescunt, sed amant, puerumq; sequuntur
 Ex animo: at vates, quem non noua flamma perurit;
 Aut fouet antiquam; magni si forte labores
 Herculis, aut denicta canat Priameia regna,
 Hunc subito fugiunt: atque hunc accedere ad undam
 Permessi prohibent, aut labra immergere lymphis.
 Si verò vati dulces Amor acer amanti
 Ossibus implicuit flammās; tunc ille sororum
 Castalidum auxilio fretus diffundit ad auras
 Aërias dignos Musis, & Apolline cantus.
 Testis ego his dudum cantu notissimus oris.
 Nam si fortè viros celebrem, heroas ue canendo;
 Rauca canit mea lingua: nec ut prius illa Napaas,
 Pastores ue tenet cantu: sed frigida fractas
 Emitterit nemorum vicina per ania voces.
 At si fortè cano Telesilla, aut Pyrios ignes;
 E nostro tunc ore fluit memorabile carmen:
 Et me circumstant, admiranturq; canentem
 Siluani, Dryadesq; Dea, pecudumq; magistri.*

Eiusdem

Eiusdem.

*Pieridas vocet acer Amor; chorus omnis Amorem
Sublimem portent humeris: mihi dulcia semper
Carmina concedant cupienti, & lata Camæna.
Nam mihi res nec grata magis, nec dulcior ulla est.*

Eiusdem.

*Dulcis Acidalia Veneris lux aurea Vesper,
Et noctis, caliꝗ₃ decus; te roscida quanto
Luna magis fulget, quum nox tegit humida terras;
Tanto tu stellas inter. salve aetheris ingens
Stellantis iubar: & lucem pro lumine Phœba
Nascentis concede mihi: dum limina Nisa
Inuiso, camitesꝗ₃ meos: ut lata canentes
Carmina, certatim domina referamus amores.
Namque hodie primum nostris luceſcere terris
Incepit noua Luna: citoꝗ₃ recedet Olympo.
Per noctem incedo; non ut mortalibus vllas
Nocte parem insidias miseris, nostroꝗ₃ viator
Enſe cadat: stabulis ue armenta abducere furtim
Non mihi mens tam dira venit: sed amore teneri
Me fateor. fer opem miserans: & lumen eunti
Per tenebras ostende mihi. sic te Venus alma
Astrorum ante alios omnes amet aetheris ignes.*

Eiusdem.

*Sicanium ad littus pergam, qua semita ducit
Ad mare; quaꝗ₃ meas cingunt nemora ardua valles;
Crudeliꝗ₃ canens Galatea in littore fundam
Mille preces: nec spes vlllo me tempore dulces
Destituent: licet & tremulum caput induat albam
Caniciem: & vires premat incuruata senectus.*

Eiusdem.

*Ipsè ego si condam felicia carmina; quæ iam
 Fata dedere mihi; tollent ea nomen ad alta
 Astra meum. Sed erunt si fortè ingrata Camænis,
 Et Phæbo; quid opus tantos perferre labores
 Est nobis? Nam si rerum sator ipse dedisset,
 Aut fatum vitæ duplicatum tempus; ut illud
 Concessum foret & studijs, multoq; labori;
 Atque hoc lætitiæ, spes nos tunc certa maneret
 Posse frui sine fine bonis, meritosq; laborum
 Carpere nostrorum fructus. Verum quia tantum
 Diu dederunt vitæ tempus mortalibus unum,
 Exiguum; quis erit finis, certusq; laborum
 Terminus? ad varias animum conuertimus artes;
 Diuitiasq; simul sequimur componere; certum est
 Nos esse oblitos mortali è semine natos,
 Et breue sortitos fatorum ex ordine tempus.*

Eiusdem.

*Quum iuuenis magno premerentur mēbra dolore,
 Illius inuasit mentem st̄por, orāq;, & artus:
 Querebatq; artes medicas adhibere cruentum
 Ad vulnus: quod vitali succo Panaceæ
 Fouit, & Ambrosia pariter. sed non habet ullam
 Vim contra Parcas herbarum magna potestas,*

Eiusdem.

*Consulere artificem, vel opem deposcere in omni
 Re, decet haud quemquam. Tu cera iunge cicutas:
 Nam res est facilis: nec eget multo illa labore.*

Eiusdem.

*O' Lycida magno non me sine honore relinquant:
 Nam,*

367

*Namq; mihi pretium exhibuit pro carmine Phœbus,
Atque facit res maiores honor ipse, fouetq;.*

Eiusdem.

*Feminei decus est generis forma ipsa : virumque
Est animus præstans, magnoq; in corpore robur.*

Eiusdem.

*Gutta licet tenuis sit aqua, & mollissima tactu;
De lapsu tamen illa suo cauat aspera saxa.*

Eiusdem.

*Felices qui amant : quando pars utraque amanti
Respondet paribus curis, atque aequat amorem.
Pirithoo fuit Ægides comitante beatus :
Descendit licet ad Regem implacabilis Orci.
Et fuit immites populos apud acer Orestes
Ter felix; quoniam Strophio generatus Achæo
Infrenes illum ad tauros non liquit euntem.
Et felix fuit Æacides viuente Patroclo.
Et felix fuit ille; necem namque ultus amici est
Actoridis magnus Teucrorum terror Achilles.*

M O.

MOSCHI SICVLI
EDYLLIVM I.

Epitaphium Bionis.

Interprete Laurentio Gambara Brixiano.

*Vos mecum herbosei saltus, & Dorica Musa,
Trinacria & passim fluvij, plantaq₃ virentes,
Et posita hos circum colles nemora alta Bionem
Deflete, & vos ò flores ostendite luctum,
Nec vestris solitum folijs effundite odorem.*

*Vosq₃ rose quondam nivea, niveumq₃ papaver
Contrabere amisso non vos pastore vicissim
Puniceum pigeat dumis, hortisq₃ colorem,
Tuq₃ tuos memora casus Hyacinthe, tuisq₃
Adde etiam hoc folijs heu heu: cantu inchythus olim
Trinacrijs perijt vates celeberrimus oris.*

Sicanios mecum versus cane Dorica Musa.

*Tu Procne, nec non & tu Philomela sonoris
Qua canitis silvis, Arethusa dicite Nymphae,
Morte Bion perijt, carmenq₃ & Dorica Musa,*

*Strymonijs in aquis cycni cantate querelis
Flebilibus carmen, sed quali voce Bion iam
In vestris cecinit labris, & dicite Nymphis
Oeagrijs, & Bistonijs, sua lumina noctem
Clausit in aeternam iam languida, Doricus Orphem.
Armentisq₃ Bion carus, non amplius illis
Jlicea assuetos cantus modulatur in umbra;
Carmen at infernis lethaeum condit in oris.*

Sicanios mecum versus cane Dorica Musa,

Viciniq₃

Viciniq₃ silent montes, iuxtaq₃ iuuenæ
 Errantes tauros, lacrymas, gemitusq₃ videntur
 Fundere, ob illarum per florea pascua longos
 Mugitus: parcuntq₃ boues beneolentibus herbis.

Sicanios mecum cantus cane Dorica Musa.

Ipsæ tuam longum fleuit turbatus Apollo.
 Mortem insperatam, pullaq₃ in veste fthyphalli
 Luxerunt, Satyriq₃, tuum per prata requirunt
 Cum gemitu carmen Panes. Dryadesq₃ per altas
 Flent silvas; quarum gemitus, lacrymaq₃ cadentes
 Sunt versa in liquidos latices; & rupibus Echo
 Mœsta silet, quod non tam longa silentia possit
 Rumpere, & assuetos imitari garrula cantus.

Sicanios mecum versus cane Dorica Musa.

Palmitibus vitis uvas excussit, & arbos
 Pendentés fructus: flos letis aruit hortis,
 Lacteus in pomis rubet haud color, heu nece Vatis
 Sicaniy: frustra pecudum premit ubera pastor.
 Mella suis periere fauis, nec rusticus ipse
 Mella potest legere vlla, tuo iam melle perempto.

Sicanios mecum cantus cane Dorica Musa.

Non tantum æquoreo delphin in littore fleuit,
 Nec tantum Philomela canis in montibus, & nec
 Per montes tantum frondosos luxit hirundo,
 Aut tanto Halcyone fleuit Ceyca dolore;

Sicanios mecum cantus cane Dorica Musa,
 Cerylus aut tantum pelagi defleuit in undis,
 Nec tantum Auroræ prolem fleuere volantes
 Olim Memnonides Eoo in littore, circa
 Illius tumulum, quantum fleuere Bionem.

Sicanios mecum cantus cane Dorica Musa.

Quasq₃ olim siluis cantu, vel voce tenebat,

Quasq₃

*Quasq; loqui recubans umbra viridante docebas
Diversas volucres dumis, aut rupe sedentes,
Inter se haec mœstis luxere Biona querelis.*

*Ast alia responsa dabant: lugete columba
Vos quoque, vosq; dolor teneat, luctusq; perennis.*

*Sicanos mecum cantus cane Dorica Musa.
Ecquis erit tandem ille tuis qui labra cicutis
Admoneat sua, & equiparet te voce canenda?
Aut canat ad calamos, quos olim inflare solebas?
Ipsa tuos nam spirat adhuc tua fistula cantus:
Mœsta & arundinibus Echo te querit in altis:
Pan stipula Deus ipse tua fortasse timebit
Ludere, ne cedat tibi, deusq; tuq; recedat.*

*Sicanos mecum versus cane Dorica Musa.
Flet Galatea tuos cantus, quam carmine dulci
Mulcebas, tecum propè litora curua sedentem.
Non etenim ille tibi Cyclops aequale canebat
Carmen; & illum ideo fugiebat carula Nereis,
Viciniq; maris te respiciebat ab undis:
Nunc liquidas sedes oblita recumbit arenis
Desertis, sequiturq; tuam per littora vocem:*

*Sicanos mecum versus canè Dorica Musa:
Tecum unà Aonidum perierunt dona sororum
Omnia; & ad tumulum lacrymas effundere Amores
Indigena videre. Venuus te pastor amabat,
Atque amat ipsa magis quàm dulcia Adonidis olim
Oscula, qua dederat morienti mœsta marito.
Ecquis erit posthac qui dulcia cantet amantum
Oscula, Sicanos tantum celebrata puellis?
Angit te miserande Mele dolor alter, & ingens
Cum gemitu luctus, nam sub tua flumina quondam
Te flevisse ferunt, interq; sonantia saxa,*

Atque

Atque impleſſe tuis lacrymoſis vocibus aquor,
 Dulce os Calliope quum vita exceſſit Homerus.
 Nunc alium deſtes immitti funere natum
 Abreptum, luētūq; gemens tabeſcis amaro.
 Ambo autem liquidis delecti fontibus, ambo
 Felici inſignes cantu, prior ille bibebat
 Pagafidos vinos latices: è dulcibus alter
 Hauribat gratas Arethufa fontibus undas:
 Alter Ledaam prolem, primosq; Pelasgum
 Ductores & Peliden. hic non fera bella,
 Non lacrymas cecinit. Sed tantum Pana canebat,
 Nec non paſtores Siculos, interq; canendum
 Paſcebat pecudes ad amœni liſtoris oras:
 Jungebatq; ſimul teretes mira arte cicutas,
 Diſparibus quas ordinibus, numeroq; locabat.
 Interdum vitula ſiccabat lactea palmis
 Vbera, & interdum conceſſa docebat amantum
 Oscula languentum, gremioq; ſuebat Amorem:
 Carus erat Veneri, nec non & carus Amori.

Sicarios mecum verſus cane Dorica Muſa.
 Te magne deſlent vrbes, atque oppida circum
 Cuncta Bion, mage quàm præduris aſpera ſaxis
 Aſcra ſuum vatem egregium: Thebaq; Pelasge,
 Inſula nec Lesbos, niueis nec Cea iuuenis
 Grata, ſuos mage deſlerunt per compita vates.
 Quin etiam te parua Paros cupit ipſa magis quàm
 Archilochum: Vatisq; ſua non carmina curat,
 Sed tua per ſilvas Mytilene Leſbia cantat.
 Teq; Siracuſius deſleuit carmine vates:
 Anſonij luētus modulabor carmina, namque
 Ignarus non ſum deductos dicere verſus,
 Quos nos paſtores docuiſti; tu quoque magnas
 Diuitias alijs liquiſti, at Dorica nobis

Carmina, nos tanto quondam dignatus honore;

Sicanios versus mecum cane Dorica Musa.

Heu malua postquam campis periere, & anethum

Interijt, floresq; nouo sub sole, nouum ver

Quum redijt, redeunt flores, & surgit anethum;

Atque ornata comas ridet letissima tellus

Floribus, & pratis diuersos afflat odores.

Nos verò virtute viriq; & robore tanto

Prestantes, postquam vacuo nostra ossa sepulcro

Tecta iacent, tenet aeternum nos somnus, & auræ

Has liquidas mors seua negat nos lumine sueto

Cernere. tuq; silens tellure es conditus alta:

At Musis visum est, ut semper carmina condat

Batrachus; at non inuideo, namque ille sub umbra

Cantando, incultum disperdit carmen in auras.

Sicanios mecum versus cane Dorica Musa.

Quis tua tam tetrum virum crudelis ad ora

Admouit, iussit' ue dari, vel nigra venena

Miscuit, atque tuo non sit commotus agresti

Carmine, cantantem si te unquam vidist in umbra?

Castigat sed leta viros Astræa nocentes,

Nam pœnas subiere graues pro crimine tanto,

Magne Bion, nunc ipse fleo tua funera: quòd si

Vt quondam Oeagrius vates, & durus Ulysses

Alcidesq;, Orci descendere ad intima possem

Tartara, forte domos inferni regis adirem;

Cernere ibi ut possem, si nunc tua carmina Diti

Tu cantes, teq; audirem: sed tu quoque magnam

Carmen apud cane Persephonen; at quale solebas

Vallibus his canere, & dulces effundere voces.

Illa etenim toties Sicana lusit in Aetna,

Et duxit comitata choros ad littoris undam,

Et Si-

Et Siculos cantus, & Dorica carmina nouit :
Non sine honore tuum , nec erit sine munere carmen :
Et sicut uasi fidibus, citharaq₃ canenti
Consortem thalami Eurydicem concessit, ut illam
Duceret ad superas auras, sic te quoque fors san
In dulces patriæ colles, saltus'q. remittet.
Ast ego si scirem calamos inflare sonantes,
Pro te care Bion non tartara nigra timerem,
Ut possem has cali mecum te ducere ad oras.

Eiusdem edyllium I I.

Europa.

Per noctem Europa Venus alma in somnia misit :
Quam non distaret longè Tithonia coniunx,
Et pars urgeret tenebrose tertia noctis :
Somnia quum vera esse solent mortalibus agris;
Huic dulcis tunc melle sopor magis , humida molli
Lumina deuinxit nodo, geminisq₃ refedit
Palpebris, soluens languentia lumina somno.
Tunc illa in somnis, latis arma impia campis
Inter se geminas regiones ferre videbat :
Feminea insignes forma. Quarum altera dixit
Europa, ò virgo, genui te; atque ubera nostra
Suxisti primum, atque alui pubentibus annis.
Altera vim manibus illi iniiciebat, & illam
Inuitam trahere in ditissima regna volebat;
Europam memorans (sic fata immota manebant)
Fama olim illustrem fore, perpetuumq₃ daturam
Et genti, nomenq₃ loco : tunc ossa tremore
Sunt subito concussa nouo : & sic mæsta refedit,
Non ducens somnos stratis : puroq₃ videbat
b
Lumine

Lumine adhuc geminas stantes in limine formas,
 In talem hanc somno erumpit perterrita vocem,
 Quis deus his mentem, tranquillaq; pectora binis
 Vexat imaginibus, dum stratis nocte quiesco?
 Quae verò est hospes, quae me nunc fronte recepit
 Tam lata, & geminis est me complexa lacertis:
 Non secus ac concepta forem si illius in alao.
 Hac Deus omnipotens in somnia nostra secundet.
 Hac dicens subito stratis surrexit, & ipsas
 Aetate aequales comites, & sanguine claro
 Querebat, cum queis siluis ludebat in altis,
 Aut solitos quando illa choros agitare parabat,
 Vel nitidum quando corpus mersabat Anauri
 Ad fauces: qua se ille maris commiscet apertis
 Fluctibus; aut quando carpebat lilia campis,
 Lilia odoratis falys, niveoq; colore.
 Aetutum venere omnes, calathumq; legendis
 Floribus in lana, solito de more, gerebant:
 Curuaq; pernici petierunt littora passu,
 Quà iuxta semper benevolentia prata virebant.
 Aestivos soles ubi condere saepe solebant:
 Undarum pelagi strepitu, florumq; colore
 Gaudentes, nec non nemorum frigentibus umbris.
 Auratum verò calathum mira arte ferebat
 Intextum, niveis manibus Sidonia virgo,
 Ignipotens opus Vulcani, quem dedit olim
 Is dono Libya: peteret quàm dulcia regis
 Connubia aequorei. Libye sed Telephaessa
 Munere concessit, dehinc cara mater habendum
 Europa: quo diuersis distincta figuris
 Dadala facta aderant. Io sub imagine vacca
 Fulgebat longè ex auro calata nitenti,

Atque

Atque viam carpens pedibus maria alta secabat,
 Nanti haud dissimilis : namque illic carula ponti
 Unda relucebat tremuli : quam leniter aura
 A dulci flatu Zephyri commota movebat.
 At laeva de parte, viri duo lictore in ipso
 Astabant, pelagiq; bouem freta salsa tenentem,
 Tranantemq; maris fluctus mirantur amaros.
 Parte alia ponti, diuum calatus erat rex,
 Tractabatq; manu dextra, laeva q; iuencam
 Molliter, haec autem postquam peruenit ad alta
 Ostia; qua Nilus liquido pede currit in aquor.
 Rursus in antiquam formam conuersa iuuenta est
 Ab Ioue, sed versa facies erat aenea vacca
 Inachia. calatus erat Saturnius auro
 Ex solido. Nilus color ipse argenteus undis
 Non se immiscebat pelagi, circumq; coronam
 Insignem hanc calathi late fulgentis, & oras
 Insignitus erat formosa Atlantide natus.
 Hunc prostratus erat iuxta vigilantibus Argus
 Luminibus quondam ornatus, de sanguine cuius
 Purpureo prodibat auis : quae sparsa colore
 Diuerso geminas alas, corpusq; virentum
 Pratorum equabat flores, gressuq; superbo
 Leta videbatur procedere, ceu ratis altum
 Per pelagus, calathi q; oras incinxerat alis.
 Talis erat calathi ornatus : quem leta ferebat
 Sidonis aequales inter pulcherrima forme
 Aspectu; dehinc prae a petunt fundentia flores :
 Hac animum vario florum pascebat honore,
 Narcissumq; aliae carpebant, siue hyacinthum :
 Serpillumq; aliae, violasq; thymumq; legebant.
 Haec & odoratis miscebat floribus herbas.

b z

illa

Illa croci frondente comas in valle metebat.
 In medio stabat comitum, & tondebat olentes
 Suave rosas Europa, velut formosa Dione
 Tergeminas inter Charitas : quum ducit ad undam
 Fontis Acidalia Nymphis permista choreas.
 Virgineum ipsa diu non seruatura pudorem :
 Namque pater Ionam soluet Saturnius, & non
 Amplius illa animū cum Nymphis carpere blandos
 Adyciet flores. genitor nam Iuppiter & rex
 Calicolū in pratis, ut vidit Agenore natam,
 Formosa est telis Veneris percussus, & imo
 Incautus dulces concepit pectore flammās :
 (Aetherium nam sola potest sua sub iuga regem
 Mittere) & euitans suspecta coniugis iras,
 Atque volens tectis inuoluere fraudibus ipsam
 Europam, ignaram facti, celer occulit artus
 Diuinos, & se taurino tergore textit.
 Et iam factus erat praestanti corpore taurus :
 Non qualis campo, aut stabulis nutritur in altis,
 Nec qualis qui nunc domito trahit effeda tergo.
 Illi flavus erat color, & nota candida tantum
 Fronte inerat media, circum, longeque relucens,
 Spirabat Venerem ex oculis : equalia sese
 Cornua tollebant capite, incuruataque in orbem
 Tangabant sese (visu mirabile) tanquam
 Exoriens noua Luna simul quum cornua curuat.
 Hic tandem ardenti florentia pascua gressu
 Deuenit, nymphasque suo non terruit ipse
 Aspectu : sed amor ingens mentemque animumque
 Illarum subiit, mansuetum tangere taurum :
 Cuius odor late spirans de corpore, cunctos
 Et prati, nemorisque simul superabat odores.

Dehinc

Dehinc stetit ante pedes formosa virginis, oreq;
 Illius miti collum lambebat, & illam
 Mulcebat nitido aspectu: tunc ipsa sinistra
 Molliter, & dextra leui tangebatur, & ore
 Spumam abstergebat manibus, atque oscula tauro
 Inscia libabat fraudis; fundebatur at ille
 Tales mugitus, quales caua tibia fundit
 Mygdonis. ille genu incuruans spectare nitentem
 Europam, & collum flectens ostendere dorsum.
 Illa autem socias sic est affata timentes:
 O fide, & cara comites, accedite ad umbram
 Hanc viridem, ut tauri tergo sedeamus, & unâ
 Errantes siluis frigus captemus, & auras.
 Nam dorso duplici sese tellure reclinans
 Suscipiet cunctas, veluti ratis acta per aquor.
 Non toruo aspectu est taurus, sed mitis ei mens,
 Haud secus atque homini: tantum vox illius ipsum
 Non hominem sonat. hac dicens, ridensq; resedit
 Flauentis dorso tauri: tunc illicet ipse
 Erexit sese, raptamq; ad littora predam
 Portat, & accelerans ponto se immisit aperto.
 Illa autem magna desertas mœsta vocabat
 Voce suas comites, iunctasq; ad littora palmas
 Urtebat; sed curua sequi per littora taurum
 Haud poterant misera comites: nam per maris altas
 Currebat taurus Delphine fugacior undas.
 Egressæ sunt è pelago Nereides alma
 Cetorum latis humeris, dorsoq; sedentes
 Ibant equato tranquilla per aquora cursu.
 Ipse sonans pelagi domitor subter mare fluctus
 Mulcebat fratriq; fauens pandebatur eunti
 Per freta lata viam: & circum Tritones aduncis

Ludentes conchis hymenæum ad lucida cæli
 Sidera tollebant pariter cantuq₃ sonoq₃,
 Quem resonans caua concha dabat per cæcula ponti.
 Ipsa Europa sedens taurino tergore, dextra
 Prendebat dextrum cornu, lauaq₃ fluentes
 Purpureos chlamydisq₃ sinus, limbumq₃ traherat :
 Equorea pictas vestes ne tingeret unda :

Qua lictus non illa suum, montesq₃ videbat
 Aërios licet, ulterius : namque aureus ather
 Supra erat. ast infra ponti freta cæcula tantum :
 Mox circum aspiciens tali sic voce locuta est.

Quo me fers'ò taure tuo per marmora dorso ?
 Aut quis es ? hac pedibus non est via tuta bisulcis.
 Non ne timeas pelagi fluctus ? facile est maris unda
 Puppibus, horrescunt omnes freta salsa iuuenti.
 Ecquis erit potus tibi ? num potabis amarus
 Hos latices ? medijs pasces an fluctibus algas ?
 Si deus es, tu indigna facis pulcherrime, que non
 Numina sancta decent : non vasto in marmore
 tauri,

Delphine'ue solo incedunt. tu pascua namque
 Lata simul, terramq₃ colis, pelagiq₃ profundi
 Equora, nec falso tingis tua corpora fluctu.
 Ungula pro remis tibi seruit, & humida tranas
 Hac maria, aërias fors tu sublatus in auras,
 Haud secus, ac volucris celi per inane volabis.
 Infelix Europa, patris tecta alta reliqui,
 Atque sequens taurum hunc, sequor hoc iter aquoræ
 aliæ

Non notum, & sola his spumosis fluctibus erro.
 Tu verò Neptune pater, cui cæcula parent,
 Sis felix, cupio ipsa aliquem, qui monstrat aperta

*Per maria alta viam, neque enim sine numine scindo
 Hæc vada: tunc alta cœpit sic taurus ab unda,
 Confide ò virgo, nec nostri hæc inuia fratris
 Regna time: sum regnator radiantis olympi,
 Calicolûmq; deûm genitor: videorq; iuuenens
 Esse tibi; quoniam formas conuertere in omnes
 Me possum: sed Amor metiri hæc marmora, me nunc
 Impulit, in taurum mutatum, ast insula Crete
 Accipiet te lata sinu; quæ lucis in auras
 Me fudit, nec non aluit. tu regia nostri
 Illic connubia aspicias, prolemq; deabus
 Æthereis similem partu dabis, atque parentem
 Me regum facies quondam dulcissima coniunx.
 Dixit, & euenere simul, quæ dixerat ipse
 Europa rex Dictæus, formamq; deorum
 Accepit, thalamisq; dea genialibus Hora
 Fulcra, torosq; parant, dehinc aurea vincula soluit
 Iuppiter, & letis resonant concentibus ædes:
 Quæq; puella fuit nuper, nunc sponsa Tonantis
 Est Iouis: atque Ioui genuit fecunda virilem
 Progeniem, & partu facta est latissima mater.*

Eiusdem edyllium III.

Megara.

*Cur torques animum insano miseranda dolore
 O mater? cur purpureus rubor ore recessit?
 An'ne tuo regis Stheneli illaudata propago
 Imperitat nato timidus velut ipse leoni
 Hinnulus, & iam nunc in seua pericula mittit:
 Precipiens aliquod monstrum domitare per orbem?
 Hæc quali diuûm genitor me affecit honore!*

b 4

Aduerso

Aduerso quàm me fato genuere parentes ?

Infelix heu, quæ postquàm sortita mariti

Infantis tedas ego sum; hunc coluiq̄, coloq̄

Ex animo, venerorq̄, volens, cœu lumina nostra.

Quo non mortales fuit infelicioꝛ alter

Inter, ab æterno postquam sunt facta parente

Sidera, & Oceani tractus, terraq̄, patentes,

Et passus tot iam casus, animoq̄, dolores :

Qui calamis, arcuq̄, fero, quo munere Phœbus

Donarat, iactis fixit sua pignora telis,

Parcarum tanquam si spicula dira fuissent :

Atque illis vitam eripuit, plenusq̄. cruore

Natorum; veluti Furijs agitatvs Auernis,

Per thalamos huc ille miser currebat & illuc.

Quos tunc infelix vidi, pariterq̄, paternis

Transfixos iaculis : quod non per somnia cuiquam

Accidit, id misera contingit cernere clara

Luce mihi; natis poteram nec ferre supremum

Auxilium, quamuis matrem me voce vocarent

Sape suam, namque ipsa manus aut tela furentis

Effugere haud poteram, & crudelia fata mariti.

Vt Procne, implumes cuius fera vipera natos

Ore vorat nemorum in dumis, atque illa petentes

Vitale auxilium stridenti gutture natos

Peruolitat circum; quod non dare paruula mater

Imbellisq̄, potest; namque hoc accedere monstrum

Horrendum & crudele timet. sic ipsa querebar,

Infelix partu, nec non & stirpe meorum

Natorum : quos tunc deslens, per regia demens

Præcipiti huc illuc currebam hæc atria cursu.

Feminei ò virgo generis Latonia præses,

Ipsa meos inter iacuissẽm mortua natos

O' uti-

O' utinam, transfixa iecur; pectusq₃ sagitta,
 Qua foret immitti; nigroq₃ armata veneno,
 Tunc nos luxissent ciues, atque ordine longo
 Flammaram magna duxissent funera pompa,
 Communiq₃ rogo posuissent, ossaq₃ in urna
 Aurea clausissent: cineresq₃ urnamq₃ locassent
 Uno, eodemq₃ loco, quo cali has hausimus aurras.
 Hi pueris florentem urbem, tot & oppida Thebes
 Circumhabitant, atque Aoni ferro arua recuruo
 Felicis campi proscindunt; ast ego mentem
 Vulnere iam turbata graui, sum tristis in urbe
 Tirynthe sacra Iunoni: & semper eodem
 Corda graui gerimus percussa dolore; nec vlla est
 A lacrymis, vel luce quies, vel nocte cadente.
 Namq. opus ante oculos multorum habet ille laborũ,
 Quos tanquam terra iactatus, & equore cunctos
 Sustinet, acrem animum praestanti in pectore seruans,
 Pradurum magè quàm ferrum, vel robora saxi:
 Tu verò totosq₃ dies, noctesq₃ liquefcis,
 Ceu nix, ad tepidum solem sub tempora veris.
 Nostrorum at nullus me nunc solatur acerbo
 Concussam casu: namque hos non regia nostra
 Tecta tenent; ast Isthmũ habitant: nec qui mea possit
 Est mala, nec tantas afflicto in pectore curas
 Lenire, excepta Pyrrha: licet illa dolorem
 Sollicitum sub corde premat pro coniuge caro.
 Non tam infelices natos vlla edidit unquam
 Mortalis partu, quæ mista deoq₃ hominiq₃
 Sit pariter, quantum ipsa meos. sic mœstæ locuta est
 Alcideæ coniux: illi ex oculis, perq₃ ora fluebant,
 Perq₃ genas lacrymæ in pectus, gremiumq₃ loquenti:
 Dum natos recolit, consanguineosq₃ vicissim.

Hoc eodemq₃, Alcmena modo miseranda rigabat
 Pallentes lacrymis malas, grauiusq₃, dolebat
 Suspirans, taliq₃, nulum sermone gementem
 Alloquitur. Prole infelix mea nata tenet cur
 Nunc desiderium lacrymas te effundere, & ambas
 Perturbare simul, memorans mala nostra, grauesq₃,
 Ingentesq₃, animo curas : quas cogimur unà
 Deslere : hand satis est uidisse pericula mille,
 Mille neces, nisi multa alijs addantur in horas
 Deteriora: auidus flendi foret ille, velit qui
 Preteritas casus, & tot mala nostra referre.
 Sed confide: deum non nos suprema voluntas
 Addixit tali fato; pressamq₃, dolore
 Nata gemens te prospicio, casuq₃, recenti;
 Atque ideo ignosco tibi, quod tua lumina flendo
 Fessa tument, pariterq₃, gena. nam gaudia grata
 Non sunt perpetuo, cessatq₃, expleta cupido.
 Teq₃, fleo dilecta, tui miseretq₃, meiq₃,
 Fortune quoniam consors es tu quoque nostra.
 Et sciat hoc dea Persephone, velata Ceresq₃,
 Tempora, quas si quis periturus fallat, acerbis
 Dat pœnas, quod cara velut mihi nata fuisti,
 Et domibus tanquam nostris educta paternis :
 Teq₃, latere puto non hoc nulum optima : quare
 Ne dicas, quod post habui te, nec tua quondam
 Pignora, nec posthac ullo te tempore habebo,
 Ipsa licet Niobem superarem prole carentem
 Natorum semper flendo. culpandaq₃, nulla est
 Heu natos etiam mater si deflet ademptos :
 Ingenti hunc decimo sum mense enixa labore :
 Difficilis nam me partus propè depulit undas
 Ad Stygias, Erebiq₃, domos; & nunc miser ille

Ut ferat immitti duros à Rege labores,
 Est missus: nec eum reducem me certa videndi
 Spes tenet. & me etiam per dulcem in somnia somnum
 Tristitia terruerunt; noctes q. dies q. timore
 Suspensa afficiar, miseris ne incommoda natis,
 Exitiumq; ferat. media mihi visus in ipsa est
 Nocte tenens manibus factum mira arte ligonem
 Filius, atque illo fossam fodiebat in agri
 Florentis parte extrema, quem nulla tegebat
 Purpura, conductus tanquam mercede colonus
 Aduena; sed postquam duri peruenit ad ipsam
 Finem operis, posito cingens munimine campum,
 Incuruum herbosò defixit in aggere ferrum;
 Induere & solitas vestes, velut ante, volebat:
 Quum subitò fossam supra Vulcania pestis
 Effulsit, circaq; meum nona voluebatur.
 Alcidem flamma, ille retro vestigia vertens
 Effugere accensum plantis pernicibus ignem,
 Atque huc atque illuc dextra versare ligonem
 Pro clypeo: & sese defendere ab igne sequaci,
 Intentosq; oculos vigil huc voluebat & illuc,
 Nudatum crepitans ne corpus adureret ignis.
 Ipse videbatur fortissimus Iphiclus illi
 Auxilium dare velle: at humi tunc concidit, ante
 Quam magnum cursu Alciden accedere posset:
 Ut quondam senior longa confectus ab auro,
 Inuuum quem corripuit non grata senectus
 Pulverea imbellis lapsus tellure recumbit,
 Multa gemens, veniat donec qui subleuet ipsum
 A terra, venerans faciem, canamq; senectam.
 Iphiclus haud aliter stratius tellure iacebat.
 Ast ego mæsta meos flebam tunc filia natos

Deser-

*Desertos omni auxilio, donec mihi somnus
 Ex oculis est excussus, & ab aquore surgens
 Aurora, aduentu Phœbi perfusa rubebat.
 Sic noctem duxi in somnem: nam somnia mœsto
 Terrorē incussere animo: verūm hac mala ad ipsum
 Sana Mycæneum regem vertantur, & illi
 Sit vates animus: nec nos fors sucta fatiget.*

Eiusdem edyllium IV.

Amor Fugitiuus.

*Alma Venus natum Paphijs amiserat oris;
 Et voce ingenti clamabat: Si quis Amorem
 Errantem in triuijs conspexerit, sicut ipsam
 Me moneat matrem: puer est meus ille, domo qui
 E nostra furtim ausugit: tuq; ipse repertor
 Amissi nuper nati, mercede tua pro
 Oscula mille feres; sed si tu in tecta reduces
 Errantem puerum; tu basia non mea tantum
 Accipies, sed plus tu nati ductor habebis.
 Tu verò puerum indicijs his omnibus ipsum
 Cognosces. olli niueus non est color, igni
 At similis; fulgent veluti sua lumina flamma:
 Et longè, clareq; vident. suavisq; loquela
 Est illi, at prauum ingenium, moresq; ferini.
 Quod loquitur, non sentit idem; vox ipsaq; mel est.
 Innectit ludens fraudes, & vera fateri
 Non solet. huic facies nullo est perfusa pudore:
 Sed si bile tumet, puer implacabilis ille est.
 Obnubit nullo fiauos velamine crines
 Intortos: paruas habeat licet impiger ambas
 Ille manus, tamen intorquet tela aurea longè:*

Et

Et iacit ad Phlegethonta suas, regemq₃ sagittas
 Tartareum, nullo corpus tegit acer amictu,
 Sed mentem tegit, atque alas habet ille, volatq₃
 Quantum ales solet aethereo dilecta Tonanti.

Nunc & ad hos celer ille viros, nunc aduolat illos :

Femineo saeuus generi nec parcit, & imis

Visceribus sedet exultans, est paruulus arcus,

Paruaq₃ tela super, quibus ardua sidera caeli
 Attingit, superumq₃ domos, regemq₃ deorum.

Aureaq₃ ex humeris dependet parua pharetra,

Spicula qua permista tegit succo intus amaro :

His matrem petit ille ferox me saepe sagittis.

Omnia amara gerit secum, atque aspersa veneno.

Quumq₃ minor fax sit puero, quam lucida Solis

Lampas, at ille tamen Solem crudeliter urit.

Hunc tu si inuentum capies, vincla iniyce capto

Confestim, nec tu pueri miserere precantis.

Si verò lacrymis asperferit ora profusis,

Ipsae caue, te decipiat. si arriserit ultro

Ille tibi, faciem auerte, & trahere compede vinctum.

Si dare fortè tibi volet oscula, tu fuge longè,

Oscula nam mala sunt, & sunt labra ipsa venenum.

Hac cape, qua mea sunt, si forsàn dixerit, arma,

Qua dono nunc spontè tibi; non munera tanges

Illius: namque haec sunt tot fallacia dona;

Et lateet his ignis, sunt & sparsa omnia flammis.

Eiusdem.

Cum placidè spirans ponti petit aequora ventus,

Latitia mens exultat : neq₃ cara Camœna est

Amplius ipsa mihi. nam mulcet pectora multo

Nostri magis placidus ventis, & murmure pontus.

At quando albescunt fluctus; noctemq₃ hiememq₃

Fert

*Fert secum stridens Auster, curvatur & unda
 Multa maris; terram aspicio; & nemora ardua, &
 ipsum*

*Effugio mare turbatum: tunc fidere terra
 Non dubito: tunc silva mihi non displicet altis;
 Et densis umbrosa comis; ubi murmurat Eurus
 Per nemora alta: licet pinus pulcherrima vento
 Mota canit. certe ille capit qui per freta pisces;
 Cuiq₂ domus ratis est; labor & mare; pradaq₃ fallax;
 Inuisam semper vitam trahit. At mihi somnus
 Sub platano frondente placet: lymp^haq₂ cadentis
 Vicina de rupe sonum super aspera saxa
 Audire, est res cara mihi: qui dulce per ipsa
 Saxa sonans, lenti agricola non ocia turbat:*

Eiusdem.

*Pan olim vicinam Echo Tegeaus amabat:
 At Satyrus saltans Echo torquebat amore:
 Sed Lyda hunc Satyrum: nec amatus amabat amanti-*
tem:

*Et tot Amor varias gaudebat ternere curas.
 Utq₃ deum Pana vrebat iam nubilus Echo;
 Echo sic Satyrus: Satyrum sic candida Lyda.
 Illorumq₃ aliquis quanto spernebat amantem;
 Tanto mæstus amans contemnebatur: at ille
 Quem non sauus Amor telis percussit; eadem
 Conficitur cura, qua conficiebat amantem.
 Omnibus hæc præcepta dedi, quorum ipse Cupido
 Non potuit solitis animos inuoluere flammis.
 Vos verò qui amant ultrò permittite amari.
 Namque olim cum vos miseros noua flamma tenebit,
 Ardeat ille eodem, quo vos ardebitis igne.*

Eius-

Eiusdem.

Alpheus magna labens propè mœnia Pise,
Ad pelagus celeri cursu peruenit : ibiq̄,
Immittens sese subter freta cerula ponti;
Occultum per iter Siculas tendebat ad oras ;
Multa sua portans Arethusa munera; sacri
Innumeras frondes oleastri, & gramina mille.
Puluis olympiacus latè redolebat odoris
Floribus : in medio quem fluminis unda tenebat.
Ille suos liquidos latices non miscuit undis
Æquoreis: mare nec nouit subter vada salsa
Alpheum tenuisse vias. Amor improbus, audax,
Et scelerum inuentor, suadens mortalibus ipsis
Omne nefas, docuit fluuium non nota secare
Æquora; non undis sese immiscere marinis .

Eiusdem.

Seuus Amor sumpsit habitum, formamq̄ bubulci :
Et sua deposuit tela, fucesq̄ suas.
Et manibus ferrum arripuit : sociosq̄ laborum
Adiunxit properans ad iuga panda boues:
At postquàm curuo tellurem inuertit aratros,
Commisit verso grandia farræ solo.
Atque Iouem aspiciens fulua de nube tuentens
Terrarum tractus; sic ait, ò genitor
Hos pingues campos fecundis frugibus imple :
Europa ne tu sub iuga taurus eas.

